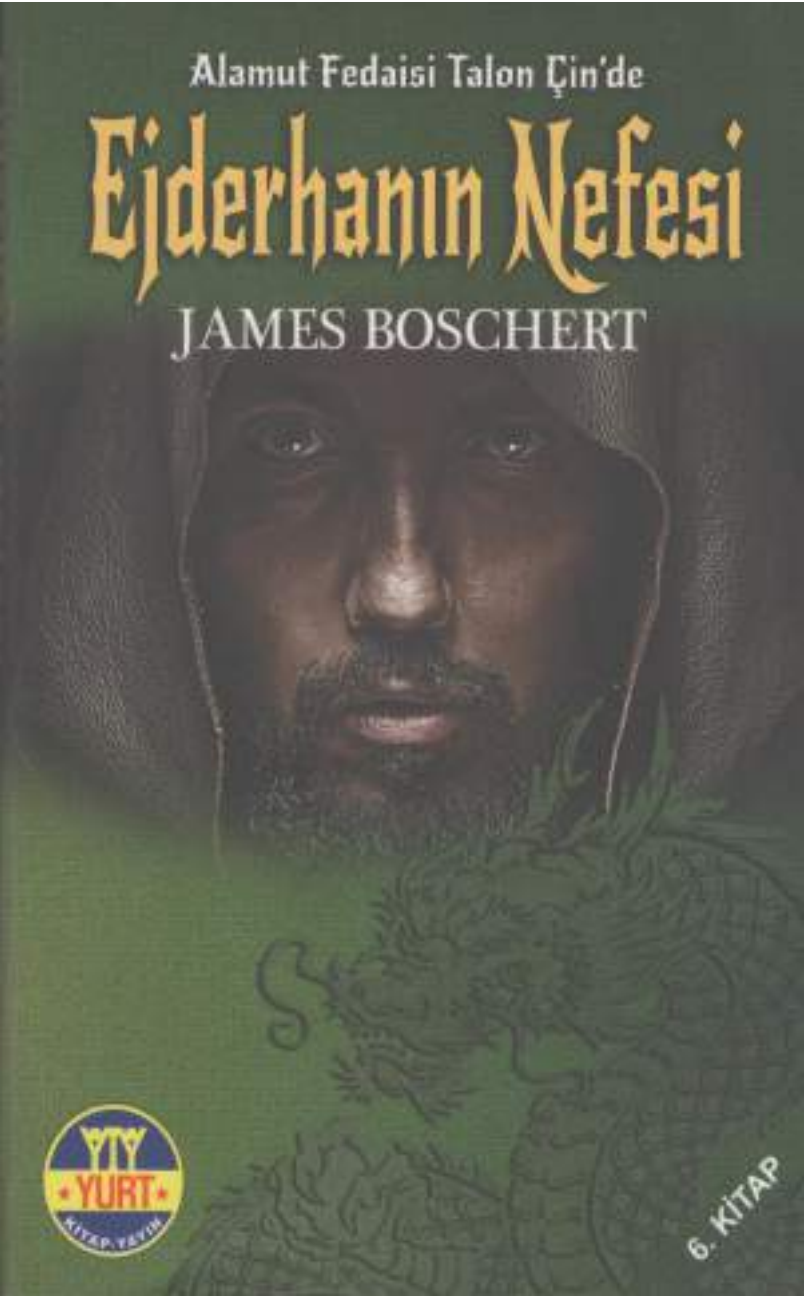
Alamut Fedaisi Talon Çin'de

Ejderhanın Nefesi

JAMES BOSCHERT

YURT KİTAP-YAYIN

6. KİTAP

Alamut Fedaisi Talon Çin'de
ERDERHANIN NEFESİ
© James Boschert, 2016

Orijinal Adı
A Falcon Flies

© Yurt Kitap-Yayın, 2017

Bu kitabın Telif Hakları Anatolialit
Telif Ajanı Aracılığıyla Alınmıştır

Yurt Kitap-Yayın 283
ISBN 978-605-5290-35-1
Mart 2017, Ankara

Çeviri
Nur Yener

Kapak Tasarım
Ali İmren

Sözkesen Matbaacılık, Ankara
Sertifika No: 13268

Yurt Kitap-Yayın
Konur Sokak 26/6
Bakanlıklar/ANKARA
Tel: 0.312. 417 35 49
Fax: 0.312. 425 36 40
Sertifika No: 16451
e-mail: yurtkitap@gmail.com
www.yurtkitap.com

ALAMUT FEDAİSİ TALON ÇİN'DE

EJDERHANIN NEFESİ

JAMES BOSCHERT

ALTINCI KİTAP

Çeviri: Nur Yener

YURT KİTAP YAYIN

Teşekkür

Yorulmak bilmeyen çabaları ve yardımları için *Chris Wozney* ve *Danielle Boschert*'e içten teşekkürlerimi sunuyorum.

En büyük destekçim olan Danielle'e

İÇİNDEKİLER

Giriş 9

BİRİNCİ KİTAP

Deve Yarışı 13
Bir Karşılaşma Bir Evlilik 23
Chogan 40
Gemi 53
Göze göz 68
Pate Adası 85
Heyda 97
Okyanusta Seyir 120
Kalam Mali 139
Gemi Enkazı 151
Garip Kazazedeler 164
Lord Meng Hsü 178
Kaplan! Kaplan! 192
Efendi Sing 209
Değerli Taşlar 218
Lun 227
Çin Denizi 246

İKİNCİ KİTAP

Guangzhou 269
Valiye Giden Yol 287
Yük ve Mallar 308
Davetsiz Misafirler 325
İmparatorun Huzurunda 345
Dojo 355
Polis Ziyareti 371
Fraksiyonlar 382
Ejderhanın Nefesi 397
Düello 417
Fang 432
Ejderhanın Ruhu 456
Go Oyunu 473
Veda 494
İyi Bir Kaptan 508
Akıbet 521
İntikam 531
Seyrüsefer 543
Yazarın Notu 552

İsimler

Talon'un ailesi

Talon de Gilles	
Ravan	Talon'un karısı
Rıza	arkadaşı
Rüstem de Gilles	Oğlu
Dr. Haddad	Hekim
Cennet	Prenses
Yusuf	Asker
Daran	Asker
Salem	Hizmetçi kız

Ummanlı aile

Şeyh el Mardini	Mardini ailesinin babası
Allam el Mardini	Ummanlı aile
Boulos el Mardini	Ummanlı aile
İmaran el Mardini	Ummanlı aile
İsmail	Deve jokeyi

Arap Kabileleri

Nejem el Hulood	Kabile reisi
Seyf-ül-Mülk	Deve hırsızı
Sameer	
Yasser	

Denizciler

Sefa el Dandaşi	Geminin kaptanı
Tarif	Tayfa
Umayr	Tayfa
Vakkas	Tayfa
Abdullah	Tayfa

Çinliler

Efendi Meng Hsü	Klan lideri
Wong Meilin	
Meng Lanfen	Hsü'nün annesi
Wong Cheng Kean	Meilin'in erkek kardeşi
Lihua	Hsü'nün odalığı
Meng Fuling	Hsü'nün büyük oğlu
Meng Lun	Hsü'nün ikinci oğlu
Jiaya	Yaşlı kâhya

Fang	Koruma (akıl hastası)
Chang Mai Ling	İdareci (dostu)
Low yen Bong	bahçıvan
Bolin	Hizmetkâr
Tem Pau	Aşçı
Tseng Jung	Sokak satıcısı

Japon Dojo

Saiki	Okulun efendisi
Liu	Öğrenci
Qian	Kılıç eğitmeni
Hu Ssu-ch'i	Manastırın idarecisi

Düşman

Lu Buwei	Tong lideri
Hua Rong	Polis şefi
Lin Chong	Casus ve yardakçı

Görevliler

Wu po-ku	Başkan
Li Shou-cheh	Başkan
Yen Wei	Başkan
Meng Hsüg	Yüzbaşı
Murong	Başkan, Vali
Yang Hsün	General
Hayan Zhou	General
Ximen Quing	Yüzbaşı

Moğol isimleri

Badzar	Lider Gök Gürültüsü
Muunokhoi	Vahşi Köpek
Khoonbish	Bir İnsan Değil
Waiduo Ren	Yabancı

Hint İsimleri

Sing	Malaylı Yönetici
Amar	Korsan kaptan
Bijay	Yüzbaşı
Debdan	Asker
Gauri	Kadın hain
Ajay	Hintli hizmetkâr
Hanji	Esir korsan

Giriş

Bir Şahin Uçuyor kitabında Talon Suriye'de korku salan fedailerle savaşırken, altı uzun yıl boyunca hayal ettiği gibi Ravan'ın ölmediğini öğrenir. Aldığı bu bilgi üstüne harekete geçmesine fırsat kalmadan kader araya girer ve Talon Montgisard Savaşı'na sürüklenir. Kudüs Kralı Baldwin ve Tapınak Şövalyeleri ile Mısır Sultanı Selahaddin'in heybetli ordusu arasında korkunç bir karşılaşma yaşanır ve Talon'un yoldaşları canlarını zor kurtarır fakat Tapınak Şövalyeleri kahraman gibi alkışlanırlar. Savaştan sonra Talon Ravan'ı bulmanın ve ona geri döneceğine dair verdiği sözü tutmanın zamanının geldiğine karar verir.

Kudüs Kralı ona gönülsüzce izin verir ama Talon'dan geri döneceğine dair söz vermesini ister. Talon çorak çöllerde yaptığı uzun ve zorlu yolculuğun iniş çıkışlarını sağ salim atlattıktan ve Bağdat hapishanesinden kurtulduktan sonra durumun pek de iç açıcı olmadığını keşfeder. Sadece bir oğlu olmakla kalmadığını, ayrıca Ravan'ın rızası dışında Şiraz sultanıyla "evlendirildiğini" ve görünüşe göre zapt edilemez bir kaleye hapsedildiğini öğrenir.

Talon beklenmedik bir şekilde Fedailerin Alamut kalesinde yaşadığı dönemdeki silah arkadaşı Rıza'yla karşılaşır ve onun da Ravan'ı kurtarmaya gittiğini öğrenir. Bunu başarırlar fakat bu yüzden sadece Ravan'ı ele geçirmeye azmetmiş olan sultanın adamlarından değil, Fedailerin Efendisi olan Ravan'ın kardeşinin öfkesinden de kaçmak zorunda kalırlar. Sultanın adamlarından kurtulurlar ama fedailerin tehdidi hiçbir zaman çok uzak değildir.

Bu nedenle İran'da kalamazlar ve Talon'un Bağdat'ta hapishanede hücresini paylaştığı ve cellâdın kılıcından kurtulmasına yardım ettiği bir tanıdığının yaşadığı Umman'a kaçarlar. Ödenecek bir borç vardır.

Birinci Kitap

Devenin tek bir hörgücü vardır;
Çöl devesininse iki;
Ya da bunun tersi.
Hiç emin değilim. Ya siz?

Ogden Nash

Bölüm 1

Deve Yarışı

Düz kumluk alanda toplanan kalabalıktan yükselen heyecan elle tutulacak gibiydi. Ummanlılar başlarının etrafında vızıldayan sineklere aldırmadan yarış pistini daha iyi görebilmek için birbirlerini dirsekleyerek itişip kakışıyorlardı. Kalabalığın çoğunu toz içinde kalmış, ayak bileklerine kadar inen bol cübbeler olan *thobe*'ler giyen erkekler oluşturuyordu; birçoğunun başında gevşekçe sarılmış paspal sarıklar vardı. Aşağıdaki geniş kum pistteki grubu görmek için boyunlarını sağa sola eğerek erkeklerinin arkasında duran kalın peçeli birkaç kadın da vardı. İnce bir toz bulutu başlangıç çizgisini örtüyor ve seyircilerin yarışın başlamasını beklemek için toplandıkları alanın üstünde asılı duruyordu.

Küçük oğlan çocukları bağırarak ortalıkta koşturuyor ve çok yaklaştıkları zaman onları azarlayan ve elleriyle vurarak uzaklaştıran adamların ayağının altında dolaşıyorlardı. Her zaman sessizce etrafta dolaşan sokak köpekleri bile bu havaya girmiş, havlayarak çocukların fırlattığı taşlardan kaçıyorlardı. Kabile insanlarının gevezeliklerine karışan develerin böğürtüsü ve keçilerin melemesi bu şenlik havasını daha da güçlendiriyordu.

Hafif bir rüzgâr Umman Halifesi ile maiyetinin oturduğu büyük çadırların tepesindeki sancakları havalandırdı. Çadırlar Mas-

kat sakinlerinin ve bu önemli olaya tanıklık için gelmiş diğer kabile halklarının tam karşısındaydı. Kalabalığın tersine buradakiler pek ihtişamlı giyinmişti. *Massar*'ları en iyi yünlü kumaştan yapılmış ve geleneksel Umman desenleriyle süslenmişti. Altın ipliklerle dikilmiş olan bazıları sahibinin zenginliğini gösteriyordu. İtibarlı erkekler çoğu beyaz renkte, *dishdash* denilen güzel cübbeler giymişti. Bazıları cübbelerinin üstüne *bisht* denilen siyah bir yünlü kumaş da atmıştı.

Bellerindeki *Khanjar* denilen süslü bıçağı tutan, deri üstüne son derece ince gümüş telkari işli kemerleriyle gösteriş yapıyorlardı: bıçaklar herkesin görüp hayran olması için genellikle karınlarının üstüne gelecek şekilde döndürülmüştü. Bunlar dikkatli muhafızların eşlik ettiği Umman'ın kraliyet ailesi ve şeyhleriydi. Bu muhafızların çoğu vahşi bakışları ve güçlü bedenleri nedeniyle seçilmiş olan uzun boylu, öfkeli bakışlı, siyahî erkeklerdi. Ellerinde mızraklar ve kuşaklarında kılıçlar taşıyorlardı.

Bu günün son yarışıydı fakat artık güneş batıda dağların üstüne doğru alçalırken, insanların ve develerin havaya kaldırdığı toz bulutu yarım fersah uzaktan binicileri ayırt etmeyi zorlaştırıyordu. Geniş pistin kenarına en yakın olanlar yarışçıları belirleyen renkleri görmek için gözlerini kısmıştı. Pek çoğu en sevdikleri hayvan üstüne birkaç dinar koyarak iddiasız bir bahis oynamıştı fakat büyük çadırda çok daha büyük bahislere girmiş olanlar vardı.

Kaygıdan ter içinde kalan bu insanlar tespihlerini çekerken ve alınlarındaki teri silerken kayıtsız görünmeye çalışıyorlardı. Bunların çoğu şeyhler, zengin tüccarlar ve ülkenin diğer önde gelenleriydi. Şayet pahalı giysileri onları pistin diğer yanındaki gürültülü kalabalıktan ayırmak için yeterli değilse, silahlı muhafızlar ve her ihtiyaçlarına koşan köleler yılın bu son ve en gözde deve yarışını izlemek için Maskat'ın dışındaki bu alanda iktidarın çoğunun toplandığını gösteriyordu.

Bütün gözler Halife'nin tribününün karşısındaki taş kuleye çevrilirken bir sessizlik çöktü. Kulenin tepesinde biri göründü,

onu elinde dürülmüş bir sancak taşıyan daha ufak tefek biri izliyordu. Uzun bir sakalı olan çelimsiz yaşlı adam kalabalığın onu görebileceği bir yerde durarak Umman Halifesi ile maiyetinin oturduğu tribüne doğru baktı. Öne eğildi ve Halife ağır ağır elini kaldırınca adam yanında duran gençten dürülü sancağı alarak ipek kumaşı açmaya başladı. Artık beklenti içinde gerilmiş olan kalabalık dikkate değer biçimde sessizleşmişti. Herkes sabırsızlıkla izlerken, bu önemli anın farkında olan yaşlı adam armalarla süslü yeşil ipek kumaşı hiç acele etmeden açıyordu.

Sonunda sancağı kaldırdı ve ipek kumaş hafif esintide kocaman bir kuş gibi kanatlarını açtı. Neredeyse yaşlı adamı kaleden aşağı düşürecekti ama genç hemen kemerini yakalayıp onu tuttu. Yaşlı adam bayrağı yavaşça sağa sola sallamaya başlayınca kalabalık kükredi.

Uzakta başlangıç noktasında sağa sola kımıldanan develer hareketlenmeye başladı. Yirmi kadar iyi cins yarış devesi terleyen, bağıran ve söven görevliler ile onları başlama bayrağı kaldırılmadan evvel harekete geçmelerini önlemek için kırbaçlarıyla dizginleyen binicileri tarafından sıraya dizilmeye çalışılıyordu.

Heyecanlanan hayvanların yerden kaldırdığı boğucu toz yılmış görevlilerin herkesi denetlemesini zorlaştırıyordu, onun için rakiplerinden daha önce başlamaya çalışan fırsatçılar da yok değildi. Çoğu genç yeniyetmeler olan deve sürücüleri kısa kırbaçlarını kullanarak ve birbirlerine söverek en iyi yeri kapmak için itişip kakışıyorlardı. Böğüren develerine yerinde durmaları için vuruyor ve hatta kırbaçlarını ufak bir üstünlük sağlama fırsatı çıktığı zaman birbirleri üstünde bile kullanıyorlardı.

Sonra keskin bakışlı görevli yaşlı adamın uzaktaki kalede göründüğünü fark etti ve kollarını sallayarak develerin üstündeki gençlere hazırlanmalarını bağırdı. Gençler bayrak havaya kalktığı ve görevliler hep bir ağızdan "*Allahu Ekber, Başlayın*!" diye bağırdığı zaman ancak hazırlanmışlardı.

Develer binicileriyle birlikte yarışa başladı. Genç biniciler bacaklarını hızla indirip kaldırarak hayvanları kırbaçladı. Deve-

ler homurdandı, sarı dişlerini gösterdi, salına salına tırıs yürüdü, sonra hızla dörtnala ilerleyerek tribünlere kadarki mesafeyi kısa zamanda aldılar. Boyunlarını öne uzatmış ve başlarını hantal görünüşlü bedenlerine doğru eğmişlerdi fakat uzun bacaklarıyla pistte rahat koşuyorlardı.

Küçük biniciler develerin hörgüçlerine kayışla bağlanmış hafif, süslü eyerlerin üstüne tünemiş, hayvanlara ilerlemeleri için bağırıyorlardı, gerçi pek azının ısrar edilmeye ihtiyacı vardı. Hepsi bir arada topluca koşuyordu ve çok geçmeden bacakları birbirine dolandı. Bir deve yere düşerken diğer üçünü de yanında sürükledi; hayvanların bacakları tehlikeli bir şekilde birbirine karışmıştı ve biniciler yuvarlanan hayvanların altında kalmamaya veya yere düşenlerin havayı tekmeleyen bacaklarından kaçınmaya çalışırken bağırarak birbirlerine küfrediyordu. Geri kalan yarışçılar uzaklaştılar ve tribünlere ve kalabalığın gittikçe artan uğultusuna odaklandılar.

Delikanlılar nefes nefese develerini koşmaya teşvik ederken pek çok ayağın çıkardığı tok patırtı sesleri zar zor duyuluyordu. Başlangıç çizgisindeki bağırış çağırışların yerini sorumlu oldukları bu değerli hayvanlara yönelik yakarışlar ve sevgi sözcükleri almıştı. Bu yarışı kazanacak olan genç bu çabaları için cömertçe ödüllendirilecek ve her hayvan yetiştiricisinin rüyası olan deve sahibini çok zengin edecekti.

İsmail Yasemin'i ustaca sürerken etraftaki gürültüyü bastırarak ona seslendi. "Hadi, tatlı Yasemin'im. Bacakların her zamankinden hızlı koşsun. Elinden geleni yap, tatlı Yasemin'im!" diye yalvarıyor ve ara sıra sopasını omzuna vuruyordu. Hayvan sahibine duyduğu sevgiyle alçak sesle böğürdü ve ite kaka grubun önüne doğru ilerledi. İsmail önünde giden geri kalan iki gençten gelebilecek tehlikeli bir harekete karşı gözünü dört açmıştı. İkisi de ellerinden geldiğince Yasemin'in geçmesini engellemeye çalışacaktı, zira bu yarışı kazanmak onlara da büyük bir itibar sağlayacaktı ve yarışta neredeyse hiç kural yoktu.

İsmail bağırarak Yasemin'i teşvik etmeye devam ediyor ve

hayvan öndeki iki deveyle arasını gitgide kapatıyordu. İsmail hayvanın sağ omzuna hafifçe vurdu ve hayvan biraz o yöne saptı; aniden önlerinde çadırlar ve uzakta ellerini kollarını sallayarak bağıran histerik kalabalık net bir şekilde belirdi. Hâlâ bitişe üç yüz adım vardı fakat sol tarafında son derece ciddi iki rakip olan Yasemin artık gerçekten havasına girmeye başlamıştı. Sağındaki tehdidin bir an için farkında olmayan, en yakındaki genci geçmeye başladı. Genç öteki rakibine ayak uydurmaya odaklanmıştı. Aniden devesi Yasemin'i fark etti ve onu ısırmaya çalıştı. Hayvanın dişleri boynunu yırtınca Yasemin böğürdü ama İsmail kırbacıyla suçlunun bumuna vurarak Yasemin'i onu geçmesi için zorladı. Daha iri yarı bir genç olan biniciyle aynı hizaya geldiği zaman İsmail dişlerini göstererek arsız bir tavırla gülümsemekten alamadı kendini. Yaşına göre küçüktü ve güldüğü zaman beyaz dişlerini göstererek ağız dolusu gülüyordu.

Diğer genç bu yeni tehdit karşısında hiçbir şey yapmadan geçip gitmesine izin vermeyecekti. Öfkeli bir bakış atarak kırbacını sertçe İsmail'in kafasına doğru savurdu. İsmail'in tek yapabildiği kolunu kaldırarak darbeyi karşılamak oldu. İçgüdüsel olarak misilleme yaparak kırbacını diğer gence doğru uzattı ve kazara kırbaç gencin gözüne girdi. Canını yakmak istememişti fakat aldığı darbenin acısı onu tepki vermeye itmişti. Diğer genç bağırarak eliyle gözünü tutarken neredeyse devesinden düşecekti. İsmail sopasını Yasemin'in arkasındaki uzun uyluğuna vurarak bağırdı. "Hadi, canım! Hadi, yoksa işim biter!"

Artık bitiş çizgisine aşağı yukarı elli metre kalmıştı ama hâlâ önlerinde bir deve daha vardı; bunun binicisi daha sıska ve bu yüzden daha hafifti, yaşı daha büyüktü, deveyi nasıl süreceğini iyi biliyordu fakat hayvana bağırarak küfrediyor ve sopasını sertçe vuruyordu. Hayvan gözlerini devirerek öfke ve korku içinde dişlerini gösteriyor fakat yine de kırbaçtan kaçıyordu. İsmail de şeytana uyup sopasını kullanacaktı ama hayvanını sevdiği için bunu yapmaya gönlü razı gelmiyordu.

"Yasemin!" diye bağırdı. "Tanrı için, benim için, canını seviyorsan koş, koş, koş!"

Devesi ismini duyunca, şimdi her iki yanında kükreyen kalabalığa rağmen son bir gayretle hızlandı ve bitiş çizgisini öteki deveden kısa bir boyun farkıyla önde geçti. Kalabalık çıldırdı, herkes bağıra çağıra ellerini havada sallıyordu. Sarıklar çözülüyor ve bazıları onları bayrak gibi havada döndürüyordu. Bahiste kazanmış olan adamlar neşeyle bağırarak birbirlerine sarılıp dans ediyordu. Kaybedenler tiksintiyle başlarını iki yana sallıyordu ve hatta bazıları, develeri de dâhil olmak üzere neredeyse bütün mal varlıkları üstüne bahse girdikleri için o gece nerede uyuyacaklarını bile merak ediyordu. Bu özel olayı izlemek için çöl şeyhlerinin çoğuna eşlik eden ve normalde pek sakin olan misafir kabile üyeleri bile bu havadan etkilenerek kutlamalara katılmıştı.

İsmail, Yasemin'in yarışı bitirmesine izin verdi ve hayvan tırıs yürüyüşe geçince onu çevirdi. Bütün aile üyeleriyle etrafı sarılmış olan Efendisinin beklediği galiplerin kürsüsüne doğru ilerlerken yol boyunca devesine sevgi dolu sözler söyledi. Öne eğilerek hayvanın boynunu okşadı ve ısırık izini ovalayarak sakinleştirici bir sesle, "Sevgili Yasemin'im! Kazandın, sen kazandın! Artık ünlüyüz!" dedi.

Hayvan gözlerini arkaya ona doğru devirerek böğürdü. İsmail onu mırıldanarak överken hayvan ona sevgi dolu bir bakış attı, çünkü yattığı bölmede uyuyan ve her gün kendisiyle ilgilenen bu yaramazı seviyordu. Birlikte heyecanlı ve gürültülü kalabalığa doğru ilerlediler.

Efendinin develerinin baş seyisi kalabalıktan fırlayarak Yase-min'in baş süsüne bir kayış bağlamaya koştu. Adamın esmer, sakallı yüzü sevinçten parlıyordu ve koyu renk gözleri güneş yanığı yüzündeki kırışıklıkların arasında adeta kaybolmuştu.

"Tanrı'ya şükür, İsmail," diye bağırdı gururlu gence. "Senden hiç şüphem yoktu ama kıl payıyla kazandın!"

"Tanrı'ya şükür, Mehmet. Bu hayvan sahip olduğu her şeyi verdi bana!" Bunu söylerken gözleri yaşardı. Kocaman mutlu bir gülümseme toz içinde kalan yüzünü aydınlattı ve kalbinin

patlayacağını sandı. Artık çitle çevrili alana ulaşmışlardı ve aşağı inip efendisinin önünde yere kapanması için Yasemin'den diz çökmesini isteme zamanı gelmişti.

Allam el Mardini diz çöken devenin ve gencin önünde durdu; duygularını saklamakta zorlanıyordu. Öyle rahatlamıştı ki titriyor ve sevinçten ağlamak istiyordu ama onun yerine kendini dünyanın ve insanlarının önünde sadece mutlu bir memnuniyet ifadesi sergilemeye zorladı. Öne eğildi ve genci çekip ayağa kaldırarak sımsıkı kucakladı, sonra kolu hâlâ omzundayken kalabalığa dönerek el salladı. Seyirciler tezahürat ederek gence övgü dolu sözler söylemeye başladı.

Birkaç dakika sonra Allam, Yasemin'e döndü ve ellerini hayvanın uzun kafasının iki yanına koyarak onu nazikçe okşadı. Deve uzun kirpiklerinin altındaki duru gözleriyle ona baktı ve keyifle homurdandı; üst dudağı sarı dişlerini göstererek inip kalktı, mutlu olduğu her halinden belliydi. Allam bumuna doğru küçük ama çok tatlı bir çörek uzattı ve hayvan salyası kuma akarak onu çiğneyip sonra da zevkten hafifçe titreyerek yutarken başını tutarak orada durdu.

"Bana büyük bir hizmette bulundun, sevgili Yasemin. Tanrı müşfiktir. Pek çok yavrun olacak ve ben sonunda çok zengin olacağım!" diye mırıldandı, tekrar kalabalığa doğru dönmeden evvel yanaklarını bir kez daha tıpışlayarak.

Vezirin yaklaştığını görünce hemen beline kadar öne eğildi. Etrafındaki daha alt düzeydeki herkes dizleri üstüne çöktü veya yerde secde etti.

Uzun dökümlü bir cübbe giymiş ve başının çevresine gümüş sicimlerle *egal* sarmış olan Umman ülkesinin en güçlü adamlarından biri olan vezir başını hafifçe eğerek alçak bir sesle Allam'a hitap etti.

"Böyle iyi bir hayvanın olduğu için seni tebrik etmek gerek, Allam. Halife Hazretleri seni yarın sabah görmek istiyor, şüphesiz yarış hakkında konuşmak için... tabii başka şeylerin yanı sıra."

"Tanrı yüzümüze güldü ve hayvanıma yardım etti bugün, vezir hazretleri, onur duyarım, buyrulduğu gibi orada olacağım," diye yanıtladı Allam.

Vezir başıyla onayladı, sonra topuklarının üstünde döndü. Kalabalık onun ve iki muhafızın geçmesi için ikiye ayrıldı.

Allam rahatlayarak uzaklaşan bu yüksek mevkideki adamın arkasından eliyle alnına ve kalbine dokundu. Vezir korkulacak adamdı ama babası yakın bir arkadaşıydı, onun için kaygılanmıyordu.

Arkasını dönünce bir başka adamın ona doğru yaklaşmakta olduğunu gördü, bu özellikle karşılaşmak istediği biri değildi. Pek çok yarıştaki rakibi Nejem el Hulood esmer ve adeta kadavra gibi sıska yüzünde bir gülümseme ile kollarını açarak ona doğru geliyordu. Adam Allam'dan daha uzundu, geniş omuzları vardı ve bir kedi gibi yürüyordu. Dişlerini göstererek son derece samimiyetsiz bir şekilde gülümsedi.

Kucaklaşırlarken Nejem kulağına, "Yarışta senin küçüğün benim oğlanın gözünü kör etmeye çalıştığını duydum. Bu hiç de hoş bir davranış değildi, dostum, bunu unutmayacağım," diye fısıldadı.

"Acaba bu yarışta ne kadar kaybettin?" diye sordu Allam kendini tutamayarak.

Nejem taş kesildi, sonra hâlâ gülümseyerek geri çekildi fakat bakışları soğuk ve tehlikeliydi. Herkesin duyabileceği bir sesle şöyle dedi, "Güzel bir yarış oldu, dostum ve en iyi deve kazandı. Tanrı'nın istediği oldu. Seni tebrik ederim." Bir adım geri çekildi ve Allam'a sırtını dönerek koyu renk harmanisiyle aval aval bakan güruhun arasından kendine yol açarak uzaklaştı.

Allam soluğunu yavaşça büzdüğü dudaklarının arasından vererek parmaklarını khanjar'ına götürdü, sonra hor görürcesine başını iki yana salladı ve tekrar baş seyisine dönerek ona Yasemin'i ahırında korumaya almasını ve yaralarıyla ilgilenmesini buyurdu. Seyisi hemen başını sallayarak onayladı. "Buyruğunuz

yerine getirilecek, efendim. İsmail baştaki develerden birinin onu ısırdığını söyledi ama ciddi bir şey değilmiş ve bütün gece onun yanında kalacakmış."

Nejem'in sözlerini hatırlayan Allam bir dahaki ahıra gidişinde İsmail'e bu olayı sormayı planladı. Oğlanın kışkırtılmadan bir şey yaptığından şüpheliydi ve onun doğruyu söyleyeceğini biliyordu.

"Bütün gece silahlı muhafızların da ahırda olmasını istiyorum," dedi Allam adamına. "İsmail'in ahır dışında hiçbir yere yalnız gitmesine izin vermeyin. Bu nazik durumda ne onu ne de deveyi kaybetmek istemiyorum." Kahverengi gözlerini kaygıyla en gözde devesine çevirdi ve hafif yuvarlak yüzü tekrar gülümseyince altın bir diş göründü. "Hazinem benim!" dedi, şarkı mırıldanır gibi ve hayvanın uzaklaşmasını izledi.

Hizmetkârlarından biri yanına yaklaşarak ona bir şey söylemek için eğildi. Kalabalığın gürültüsü yatışmıştı ve kabile halkı çadırlarına ve diğerleri şehre dönmek üzere uzaklaşmaktaydılar. Allam yine de duymak için kulağını uzatmak zorunda kaldı.

"İsminin Süleyman olduğunu söyleyen bir adam var, Efendim."

Allam aniden dikleşti. "Ne dedin?" diye sordu, yüzü şaşkınlık içinde. Bağdat'ta hapishanedeki anılar su yüzüne çıkarken kısa sakalını çekiştirdi. Bunlar hiç de güzel anılar değildi. Ama ismi Süleyman olan bir yığın adam var, diye düşündü.

"Onu iyi tanıdığınızı söyleyen Süleyman isminde bir adam burada Maskat'ta, Efendim," diye tekrarladı hizmetkâr. "Bu sabah erken vakitte gemiyle gelmiş ve sizden haber bekliyor. Onu Bağdat'tan hatırlayabileceğinizi söylüyor."

Allam kendini toplamaya başlamıştı. Öyleyse o Süleyman'dı. "Gemiyle mi dedin? Tabii ya, bu çok mantıklı. Hemen gidip getirin onu. Hayır..." Bir an düşündü.

"Onu bu akşam evime davet edin ki onu karşılamak için hazırlanabileyim. Şimdi namaz zamanı ve bu tozlu yarıştan sonra biraz canlanmam lazım." O zamana kadar hava kararmış olacak-

tı ve Süleyman sokaklarda dikkat çekmeyecek ve geç gelirse de göze batmayacaktı. Dikkatli olmanın bir zararı yoktu.

"Nasıl isterseniz, Efendim." Hizmetkâr dağılan kalabalığın içinde gözden kayboldu.

Dikkati dağılan Allam artık yarışı izlemeye gelen akrabalarının yanına gidebilir ve kendisine sunmak istedikleri tebrikleri kabul edebilirdi.

Ondan iki yaş büyük erkek kardeşi İmaran sırtına bir şaplak indirerek güldü. "Kıl payı kazandın, kardeşim. Senin oğlanın bir hata yapacağından emindim ama o Nejem'le Hakim'in küçük piçlerini bertaraf edecek kadar zekiydi. Vay be, uzun zamandır gördüğüm en güzel deve bu!" diye takıldı.

Allam gülümsedi. "O benim için bir mükâfat, canım o benim. Bugün onun üstüne bir yığın altına bahse girdim ve o kazandı. Onu yetiştirmek için harcadığım her bir dinarı bugün geri ödedi."

"Sen her zaman kumarbaz olmuşsundur, kardeşim. Nejem'in seni tebrik etmeye geldiğini gördüm. Bu ıskarmoz balığı sana sarılırken kulağını ısırmamıştır umarım," dedi en büyük erkek kardeşi Boulos gülümseyerek.

"Eve gidip küçük kardeşimizin bize kazandırdığı bu büyük zaferi kutlamalıyız. Herhalde bütün bunlardan sonra bize bir ziyafet vermeye gücü yeter," dedi İmaran mutlu bir tavırla.

Allam başını gönülsüzce salladı. O da kutlama yapmak istiyordu ama biraz önce aldığı haber onu tereddüde düşürmüştü.

"Kardeşlerim, bugün bunu kutlamaktan başka bir şey yapmak istemezdim ama bu akşam erteleyemeyeceğim ve halletmem gereken ivedi bir mesele var. Kutlamayı yarın yapalım, o zaman birlikte keyifli bir gece geçiririz."

Kardeşlerinden ve arkadaşlarından hayal kırıklığına uğradıklarını gösteren sesler geldi ama hepsi de eğer Allam kutlamaları ertelemek zorundaysa bunun iyi bir nedeni olduğunu biliyorlardı. Kimse partileri ondan daha çok sevemezdi.

Peçenin ardında sen ve ben göçüp gittiğimiz zaman,
Ah, uzun, çok uzun bir süre sürüp gidecek bu dünya,
Bizim gelip gidişimizi ancak
Bir çakıl taşı atılan okyanus kadar umursayan.

Ömer Hayyam

Bölüm 2

Bir Karşılaşma Bir Evlilik

Allam'ın ibadetini yaparken düşünecek zamanı oldu. Süleyman isminin aklına getirdiği anılar korkutuyordu. Ancak bir konu açıktı. Süleyman ya da o zaman tanıdığı ismiyle Talon onu o Bağdat hapishanesinin cehenneminden kurtarmış ve eve kadar gelmesinin masrafını karşılamıştı: yırtık pırtık paçavralar içinde olsa da hayattaydı. Endişeyle karışık bir beklenti içinde eski dostunu görmeyi dört gözle bekliyordu. İnşallah, hiçbir sorun olmayacaktı.

O akşam hazırlanan yemekleri ve konuğunu kabul edeceği odayı dikkatle kontrol etti. Gergindi ve konukları ağırlamaktan sorumlu olan baş hizmetkârını tersledi. Çok geçmeden, küçük avluda atların sesi duyuldu.

Allam ana girişin yanında bekliyordu. Bir köle kapıyı açtı ve işte Talon karşısındaydı.

Adam bir panter gibi akıcı hareketlerle merdivene doğru yürüdü. Allam bu yürüyüşü çok iyi hatırlıyordu, sonra arkadaşının yüzünü görme şansını buldu. Talon ev sahibinden daha uzundu ve varlığıyla odayı doldurmuş gibi görünüyordu. Allam arkadaşının yaralı yüzüne bakarken bunu da hatırladı. Talon'un samimi bir keyifle gülümsediğini görünce rahatladı. Sımsıkı kucaklaştılar. Sonra kollarından tutarak birbirlerine baktılar.

"Görüyorum ki eve döndüğünden beri pek dert kasavet çekmemişsin," dedi Talon. Sesi ifadesizdi fakat gülümsemesi Allam'ı gördüğü için çok sevindiğini gösteriyordu.

Allam güldü. "Tanrı'ya şükür. Ailem beni tekrar bağrına bastı ve durumum iyi, dostum. Büyük vezirin işkencecilerinin birkaç dişimi kırdığını hatırlarsın, hepsinin yerine yenilerini taktırdım!" Dudağına dokundu. "Fakat sen hâlâ Basra'da bıraktığım kurt gibi görünüyorsun, dostum. Ayrıldığımızdan beri neler yaptın? Evime hoş geldin."

Dostunun yeşil gözlerine baktı ve son derece hızlı öldüren o adamı hatırladı. Zamanı geldiğinde onu Umman'daki evine neyin getirdiğini soracaktı ama önce misafir ağırlama geleneklerini yerine getirmek zorundaydılar.

"İran'dan yanımda birkaç kişi daha getirdim; bunlardan biri şimdi yanımda olan kardeşim Rıza," dedi Talon ve birkaç adım arkasında duran birine döndü.

Allam içinin korkuyla titrediğini hissetti. Talon'un hemen arkasında duran ince, sert bakışlı adam çok tehlikeli görünüyordu. Soğuk gözleri onu izliyor, dikkatle ölçüp biçiyor ve hiçbir şeyi kaçırmıyordu.

Allam, Rıza'ya doğru başını sallayarak gülümsedi. "Evime hoş geldiniz. Hayatımı Talon'a borçluyum ve onun ailesi benim ailemdir," dedi. Ellerini çırptı ve onları bahçeye götürmek için hizmetkârlar ortaya çıktı. Akşam çökmüştü ve hava serinliyordu. Havayı çiçek kokuları kaplamıştı ve duvarlarda lambalar yanıyordu.

"Burada hem rahat ederiz hem de meraklı gözlerden uzak oluruz," dedi Allam, Talon'a yolu göstererek yanında yürürken.

Şırıltısıyla bahçeye daha hoş bir hava veren küçük bir fıskiyenin önüne serilmiş büyük bir halının en uç kısmına gitti.

Talon'u onur konuğunun yeri olan sağ tarafına alarak iki konuğuyla birlikte oturduktan sonra tekrar ellerini çırptı ve hizmetkârlar gelerek uzun ibrikli çaydanlıklardan küçük fincanlara çay koydular.

Allam dostuna bir göz atınca Talon'un onu izlediğini gördü. Onu rahatlatmak için, "Birlikte bir şeyler yiyeceğiz," dedi, "sonra seni son gördüğümden bu yana neler yaptığını anlatırsın."

O gece pilav ve yeni kesilmiş yumuşak kuzu etiyle karınlarını iyice doyurdular. Küçük çay fincanları boşalır boşalmaz tekrar doluyordu ve havadan sudan konuşuyorlardı fakat ancak iyice doyduktan ve hizmetkârlar onları yalnız bıraktıktan sonra Allam, Talon'a döndü:

"Dostum Süleyman, yoksa şimdi Talon musun? Seni son gördüğümden bu yana sadece beş ay geçti. Tanrı'ya şükür ki hâlâ hayattasın. Fakat itiraf etmeliyim ki ayrılırken seni bir daha göreceğimden şüpheliydim. Ben giderken yanında olanlar gördüğüm en cani insanlardı."

Talon hazin bir ifadeyle gülümsedi. "Sonunda onları ektim ama bu kolay olmadı. Onlar Alamut Efendisi'yle bağlantılı, İsfahan'dan gelmiş *Batini*'lerdi."

Allam omzunu silkti, sonra başını iki yana salladı ve biraz rahatlamış halde şöyle dedi, "Tanrı'ya şükür ki onlar yoluna, sen yoluna gitmişsin. Sonunda İsfahan'daki amcanla görüştün mü?"

Talon, Rıza'ya bir göz atarak, "Evet," dedi, "görüştüm ve ailemle ve Rıza'yla birlikte burada olma nedenim de kısmen bu. *Batini* tehlikesi çok yakınımızdaydı, onun için bir tüccarın hayatını iyi kazanabileceğini duyduğum Umman'a gelmeye karar verdik."

Allam arkasındaki yastıklara yaslandı ve biri bir yılan gibi saldıran, diğeri ise aynısını yapmaya gayet muktedir olduğunu düşündüren iki adamı dikkatle inceledi. Ona hiç de tüccar oldukları izlenimini vermiyorlardı ama bu yabancıya borçluydu ve elinden gelen yardımı yapacaktı. Sorular ve cevaplar daha sonra gelebilirdi.

"Kalacak yeriniz var mı?" diye sordu.

"Hayır, hâlâ bizi getiren gemideyiz ve ailemin diğer mensupları da orada; karım ve Rıza'nın karısı, oğlum, doktor amcam

ve eşi teyzem. Ayrıca birkaç da hizmetkâr var." Aslında o ve Ravan evlenmemişti, sadece kalplerinde evliydiler ama bunu söylemek zordu.

Allam şaşkınlığını gizlemeye çalıştı. Durum zannettiğinden çok daha geniş kapsamlıydı ama yine görgü kurallarını hatırlayarak şöyle dedi: "Maskat'ın dışındaki evimi kullanırsınız; orada size her türlü rahatlığı sağlarım ve gözlerden uzak olursunuz. Orayı sadece hayvanlarıma, atlarıma ve sevgili develerime yakın olmak istediğim zaman kullandığım için mütevazı bir yer olduğunu söylemeliyim," dedi gülümseyerek, "ama oldukça rahattır ve kadınlar için de yeterli yer var."

Talon ve Rıza ellerini dudaklarına ve kalplerine götürerek teşekkür ettiler. Biraz daha konuştular ve konuşma yavaş yavaş Umman'dayken neler yapabilecekleri etrafında dönmeye başladı.

"Eğer çarşıdaki Yahudileri görmeye gidebilirsem biraz para bulabilir ve gelecekte ihtiyacımız olacak her şeyin masrafını karşılayabilirim," dedi Talon.

Allam başıyla onayladı. Meraklanmıştı. "Evet, çarşıda Yahudiler var ve senin için uygun olan bir zamanda adamlarımdan birinin seni oraya götürmesini sağlarım. Maskat'ta kaldığınız sürece benim konuğumsunuz ve bu konuda ısrar ediyorum, dostum. Paylaştığımız hücrenin konforunu hâlâ çok iyi hatırlıyorum."

Talon güldü ve o zamana kadar çok az konuşan Rıza'ya başlarından geçenleri anlatmaya koyuldular.

"Talon'la birlikte bize işkence etmeye başladıkları zaman sızlanıp bağırmamız gerektiğini düşündük, böylece bizi bitirme kararlarında ne kadar becerikli olduklarından şüpheye düşmeyeceklerdi," dedi Allam hüzünle gülümseyerek.

"İşe yaramıştır umarım," dedi Rıza gülümseyerek. Yüzü aydınlandı ve Allam biraz olsun rahatladı. Bu adam onu tedirgin ediyordu ama Talon'un kardeşiyle ona zarar vermeyeceğine kanaat getirdi.

"En çok hangimizin bağırdığından emin değilim, birbirimizle bayağı iyi rekabet ediyorduk. Sonunda vazgeçmeselerdi neler olabileceğini düşünmek bile istemiyorum," dedi Talon gülerek.

"Bağdat meydanına götürüp kellemizi keserlerdi. Hâlâ kellemizi kaybetmediğimiz için şükrediyorum, Talon. Sana nasıl kaçtığımızı anlattı mı?" diye sordu Allam, Rıza'ya; Rıza başıyla onayladı.

"Talon çok hızlı düşünüp hemen tepki verir. Geçmişte onu çok takdir ettiğim zamanlar oldu," diye yanıtladı Rıza.

"Evet, doğru," dedi Allam düşünceli bir tavırla. "Eğer ticaret yapmayı arzuluyorsanız ticaret hayatına nasıl atılacağınızı konuşabiliriz ama bu konuyu kardeşlerimle görüşmeniz daha iyi olur," dedi konuyu değiştirerek.

"Tüccar olarak onlar ne yapıyor?" diye sordu Rıza ilgiyle.

"Onlar usta denizcilerdir ve bu ülkenin epey doğusunda ticaret yaparlar: Al Hind'de, Hindistan'da, Afrika'nın ta güneyinde ve çok daha ileride, garip ve harikulade görülecek yerler olan baharat ülkelerinde," dedi Allam.

"Sen hiç gittin mi oralara?" diye sordu ilgilenmiş görünen Talon.

"Bir defa ve sadece Gujarat'a kadar at götürdüm; denizi ve önceden tahmin edilemezliğini sevmiyorum. Ben evde kalmayı, zamanımın çoğunu çöl şeyhleriyle geçirmeyi, onlara dünyanın en iyi develerini bulmayı seviyorum." Hoşnut bir tavırla içini çekti.

"Bugün dünyanın en önemli yarışını kaçırdınız! Ülkedeki en iyi ırk develerin yarışını izlemek için Halife bile kalkıp şehirden geldi. Yarışı kazanan kişi beş bin dinar alıyor; daha da önemlisi, çöl insanları ve hatta Halifenin kendisi bile, Tanrı onu korusun, kazanan devenin yavruları için fiyat teklifinde bulunurlar. O hayvan ve onun ırkından olan diğerleri için ödemeye hazır oldukları fiyat çok yüksektir."

"Yarışı kim kazandı, Allam?" diye sordu Talon, biliyormuş gibi gülümseyerek.

"Tanrı'nın izniyle, *benim* devem kazandı ve şehir dışındaki evime gittiğiniz zaman onu ve sürümün geri kalanını göreceksiniz," dedi Allam gülerek.

"Sizin için çok sevindim, efendim," dedi Rıza, saygılı bir tavırla.

"Lütfen bana Allam de. Biz arkadaşız ve sen Talon'un kardeşisin. Evet, Allah'a şükür, bugün bir servet kazandım; iki kat mutluyum, çünkü hem yarışı kazandım hem de burada dostumla birlikteyim."

Rıza'nın bir sorusu vardı. "Buranın doğusunda, denizin öteki yanında hangi ülkeler var? Al Hind'i duymuştum ama baharat ülkelerini duymadım. Onlar daha mı doğuda?"

"Umman Hint halkıyla nesillerdir ticaret yapıyor fakat çok daha uzağa, muhteşem Çin topraklarına giden gemilerimiz de var," dedi Allam, gururlu bir sesle.

Bunu duyan Talon'la Rıza şaşkınlıklarını gizleyemediler. İkisi de efsanevi Çin ülkesine deniz yoluyla ulaşılabileceğini bilmiyordu ve bu ülkenin neye benzediğine dair çok az fikirleri vardı. Talon halının üstünde kalmış olan porselen kâselerden birini gösterdi. "Bu nereden geldi? Hiç bu kadar ince bir işçilik görmemiştim. Hatta dünyanın en iyi zanaatkârlarının çalıştığı İsfahan'da bile!"

Rıza da başıyla onu onayladı. "İnanılmaz ince bir işçilik ve desenleri ve çizgileri daha önce gördüklerimin hiçbirine benzemiyor." Üstünde girift desenler olan süt beyazı bir kâseden bahsediyordu. Porselen o kadar inceydi ki neredeyse şeffaftı.

"Ah, işte o Çin'den geldi, orada en güzel porselenleri ve daha pek çok şey yapıyorlar," dedi Allam gururlu bir sesle.

"Kardeşlerim size benden çok daha fazlasını anlatabilir, çünkü ikisi de o ülkenin en büyük şehri olan Khanfu'ya* (*Eski çağlarda Çin'deki Guangzhou şehrinin Arap dünyasındaki ismi)

gitti. İki ülke arasında çok ticaret yapıldı. Kardeşlerim deniz yolculuğundan, onları doğuya götüren ve aylar sonra geri getiren muson rüzgârlarından anlayan mükemmel denizcilerdir. Denizden ve deniz canavarlarından gelecek tehlikelere rağmen bu yolculuğa değer, vahşilerden ve korsanlardan hiç bahsetmiyorum bile."

Talon'la Rıza Allam'ı soru yağmuruna tutunca konuşma canlandı, beriki sorulara elinden geldiğince yanıt vermeye çalışıyordu ama sonunda gülerek ellerini havaya kaldırdı.

"Dostlarım, bu gece sorduğunuz bütün sorulara yanıt vermem mümkün değil! Çok geç oldu ve yolculuğun yorgunluğu hâlâ üstünüzde olmalı. Dinlenmek istediğinize eminim ve kadınlarınıza da göz kulak olunmalı. Yarın gemiden ayrılmanız için ayarlamaları yapacağım. Ayrıca, yarın Halifeyle bugünkü yarış hakkında konuşmalıyım. Deneyimleri hakkında sorular sormanız için bir iki gün içinde kardeşlerimi de eve getiririm. Size bildikleri her şeyi hevesle anlatacaklarından eminim."

Birbirlerine sevgi dolu sözler söyleyerek ve kucaklaşarak ayrıldılar; Allam artık iki adamdan da hoşlandığına karar vermişti, Talon'la Rıza da onun hakkında aynısını düşünüyor gibi görünüyorlardı. Allam geç vakit yatağa gittiğinde en sevdiği cariyesini kendisini beklerken buldu.

"Efendim her zamankinden geç kaldı. Umarım her şey yolundadır?" diye sordu kadın uykulu bir sesle.

"Çok önemli bir gün geçirdim ve üstelik tek nedeni de yarışı kazanmam değil," dedi Allam uykuya dalarken.

***

Allam'ın onlara teklif ettiği villa hemen Maskat şehrinin dışında fakat yine de şehrin duvarlarının içinde bulunan bir grup geniş yapıdan oluşuyordu. Büyük düz bir tavanı ve kalın kerpiç duvarları olan ana bina birkaç kum tepesinden oluşan kısa bir yürüyüş mesafesi ötedeki denize bakıyordu. Villanın arkasında, etrafı du-

varlarla çevrilmiş bahçede ahırlar bulunuyordu. Uzun palmiye ağaçları ve sık çalılıklar yakıcı güneşten koruma sağlıyor ve güvercinler bahçenin köşesindeki güvercin evinde kuğuruyordu.

Talon'la arkadaşlarının gemiden kalacak bir yer bulana kadar yaşayacakları bu villaya taşınmaları iki gün sürdü. Fariba, adeta boyun eğmiş bir tavırla, bu villa İsfahan'dakiyle boy ölçüşemese de pekâlâ ihtiyaçlarını görmeye yeteceğini ve istedikleri gibi gözden uzak olabileceklerini söyledi.

Talon'un ihtiyaçlarının bedelini ödeme konusunda kaygısı yoktu ama Ummanlı Arapların bu tuhaf ülkesinde uzun süre kalmak istediğinden emin değildi. Bu krallığın ötesinde, Filistin'den güneye giderken tadına baktığı Boş Bölge* (*Rubülhali Çölü'nün diğer ismi) olduğunu biliyordu. Ayrıca Raysat ismindeki bir yerin üstündeki bayırların güneyinin, özellikle musonların o bölgeye bol yağmur bıraktığı zamanlarda çok yeşil olduğunu da duymuştu.

Yöre adetlerine uyularak kadınlara ayrı odalar verilmişti. Ravan bu zoraki mahpuslukla dalga geçiyordu ama Fariba ona İsfahan'daki hapishaneyi hatırlamasını ve bunu dert etmemesini söyledi. Hiç değilse, şehrin sokaklarında olağan olsa da bu evin içinde o boğucu peçeleri takmaları gerekmiyordu.

Ravan denizin ve palmiyelerin arasında hışırdayan rüzgârın sesini seviyordu. Burası güzel bir yerdi ama yine bir kez daha düşmanlarından ve şimdi de ağabeyinden kaçıyorlardı. İsfahan'da onun, Talon'un ve Rıza'nın takip edilirken ve korku içinde gün doğmadan evvel buluştukları sabahları hatırladı. Hiç değilse, şimdi o kadar yalnız değillerdi. Oğlu Rüstem yeniden ona kavuşmuştu; oğluna bakmış olan Doktor Haddad ve Fariba da oradaydı; Ravan'la birlikte sultanın hapishanesinde olan Cennet de öyle. Varlıkları içini sevinçle ama aynı zamanda dehşetle dolduruyordu, çünkü kendisinden çok onlar için korkuyordu.

Ravan, Cennet'in gruba oldukça iyi uyum sağladığını fark etmişti; ancak tahminine göre birbirlerine ilgi duydukları için Rıza'yla aralarında gerginlik vardı. Cennet gemideyken Rıza hak-

kında pek çok soru sormuştu, Rıza ise aralarındaki mesafeyi korumuştu ki uygun olan da buydu ama Ravan bu ilginin karşılıklı olduğundan şüpheleniyordu. Cennet uzun, siyah saçlı, zeytin rengi solgun bir cildi ve iri, manalı, koyu kahverengi gözleri olan güzel bir genç kadındı.

Sonra huzursuzlanmaya başlayan Rüstem de vardı. Neden Umman'da olduklarını, İran'daki o harika evi neden bırakmak zorunda kaldıklarını tam olarak anlayamıyordu. Gemi yolcuiuğu onu çok ilgilendirmiş ve heyecanlandırmıştı ve konuşurken çoğunlukla Talon yerine daha iyi tanıdığı Rıza'ya dönüyordu. Yolculuk esnasında Talon bu konuda Ravan'a hiçbir şey söylememişti ama Ravan onun kendisiyle mücadele ettiğini görebiliyordu.

Fariba ona, "Talon'un hemen çocuğun babası olmasını bekleme, canım," demişti. "Baksana ona. Altı uzun yıldır uzakta ve neler yaşadığını bir Tanrı bilir. Şimdi de hiç tanımadığı küçük bir oğlan çocuğunun babası olması gerekiyor. Bize anlattığı birkaç şey bile gerçekten çok zor bir hayatı olduğunu anlamamıza yeter."

"Bunu anlıyorum, Teyze ama yine de endişeleniyorum. Rüstem küçük bir vahşi ve bütün çocuklar gibi kısa bir süre içinde disipline ihtiyacı olacak. Babasının ilişkilerine bu şekilde başlamak zorunda kalmasını istemiyorum."

"Bence bu konuyu Rıza'yla konuşmalı ve ondan yardım istemelisin, Ravan. Çocuk ona deli oluyor."

Bu iyi bir tavsiyeydi ve ondan sonra çocuk fazla hareketli olmaya veya patırtı koparmaya başladığı zaman Rıza araya girip sakinleştirmeye başladı. Ancak Talon yaklaştığı zaman oğlunun çekingen bir tepki vermesi onu endişelendiriyordu. Nihayet bu konuyu Ravan'a açtı ve o da sabırlı olmasını öğütledi. "Bırak, öyle olsun, Talon'um. Zamanla yola gelecektir."

***

Konukların sabahları güneşin çalıların yapraklarının üstündeki ince çiy tabakasını buharlaştırmadan önce bir araya toplanması bir adet halini almıştı. Hizmetkârların hiçbirinin onları anlayamayacağını bilmenin verdiği rahatlıkla gevşeyerek arkadaşlarının tadını çıkartıyorlardı. Bir hizmetkâr, genellikle Salem veya Daran çay ve küçük çörekler getiriyor ve sonra onları kendi hallerine bırakıyordu. Hem Şiraz sultanının hem de daha da kötüsü Ravan'ın ağabeyi olan Fedailerin Efendisi'nin elinden kurtulan kaçaklar oldukları duygusu yavaş yavaş azalarak yerini geleceğe dair bir iyimserliğe bırakıyordu.

Talon ve Rıza Allam'la konuştukları konuyu anlatmak için herkesi bir araya topladılar. İlk görüşmelerinin ardından ev sahipleriyle birkaç kez daha konuşmuşlardı ve son görüşmeden geldiklerinde ikisi de heyecan içindeydi.

Şimdi önce Talon, ardından da Rıza onlara Allam'la yaptıkları konuşmayı aktarırken hepsi ilgiyle dinliyordu. Ravan iki erkeğin yine denizde seyahat etmeyi planlamak üzere olduğunu anlayınca içinde bir endişenin kıpırdandığını hissetti. O ve Cennet geride mi kalacaklardı? Buna dayanamazdı.

"Umman'da denizcilik becerisi ve ticaret konusunda çok saygı gören ailelerden biri bu," dedi Rıza gruba, hevesini pek saklayamadan. "Kardeşleriyle görüşüp daha çok şey öğrenmeyi planlıyoruz."

"Ne diyorsun yani, Rıza? Uzak diyarlara gidip ticaret yapmak mı istiyorsunuz? Biz ticaret hakkında ne biliriz ki?" diye sordu doktor. Ağzına tatlı bir çörek attı ve bariz bir keyifle çiğnemeye başladı. Fariba tepsiyi biraz uzaklaştırırken Rüstem bir tane almaya davrandı.

"Rüstem!" diye bağırdı Ravan. "Terbiyene ne oldu?"

"Bir tane alabilir miyim, lütfen, anne?" diye sordu, hâlâ istekle çöreklere bakarak.

"Pekâlâ," dedi Ravan yumuşayarak. "Fakat önce amcana ve babana ikram etmeyi unutma."

Rüstem dudağını büktü ama annesinin sert yüzüne bir göz atınca razı oldu. Rıza teşekkür ederek ve gülümseyerek bir tane aldı, Talon da öyle yaptı ve geriye Rüstem'in alabileceği bir tane çörek kaldı meğerki uzun bir iç çekme duymamış ve dönüp çöreğe özlemle bakan Cennet'i görmemiş olsaydı.

Duraksadı, sonra kendini zorlayarak çöreği ona ikram etti ama Cennet gülerek, "Hayır, Rüstem'im," dedi, "sen ye. Ben istemiyorum. Sadece seni üzmek için yaptım!"

Çocuk da onunla birlikte gülerek sevinçle çöreği aldı.

***

Bir sabah Fariba, Doktor Haddad'la aralarında tartıştıkları önemli bir konuyu ortaya attı.

"Hepiniz buranın evimiz olmadığını anlamalısınız, önce hizmetkârların arasında, sonra da sokaklarda dedikodular yayılacak," dedi. Fariba çok sık konuşma yapmadığı için diğerleri ilgiyle dinlemeye koyuldular.

"Siz ikinizin," dedi dosdoğru Talon'la Ravan'a, "evlenmesi *gerek*. Hemen burada, bu bahçede evleneceksiniz."

Şaşkın bakışlarını görünce Dr. Haddad'ın yüzü parladı. "O haklı, bunu biliyorsun, oğlum," dedi Talon'a. "Bu doğru dürüst yapmanız gereken önemli bir şey ve biz de buna tanıklık edeceğiz. Tanrı'ya şükür ki kimse bize siz ikiniz hakkında bir şey sormadı. Buradaki hayatımıza yalanlarla başlamak istemiyoruz."

Talon göz ucuyla Ravan'a baktı. Salem ve Daran şahit olacaktı. Diğer hizmetkârlar davet edilmeyecekti ve kimsenin gizlice gözlemediğinden emin olma sorumluluğu da Yusuf'a verildi.

Talon'la Ravan bulabildikleri en iyi giysileri giydiler ve aynaya bakarak fakat aynı zamanda hafifçe birbirlerine doğru dönük olarak yastıkların üstüne oturdular. Dr. Haddad Kuran'dan bir bölüm okudu, sonra her ikisini de birbirlerini sevmekle ve onurlandırmakla yükümlü kılan kısa bir konuşma yaptı.

O bunu yaparken Fariba ile Cennet çiftin başları üstünde süslü bir ipek kumaş tutuyordu. Salem'le Rıza kumaşın üstüne, hayatlarına yağan bir sevinç ve mutluluk yağmurunu temsilen küçük şekerli pastalar ufaladılar.

Sonra doktor Talon'a Ravan'la evlenmek isteyip istemediğini sordu ve Talon hemen olumlu cevap verdi. Ancak Haddad aynı soruyu Ravan'a sorduğu zaman genç kadın sanki duymamış gibi hiçbir şey söylemedi. Dosdoğru gözlerinin içine bakıyordu ama sonra gözlerinde hafif bir kaygı parıltısı görünce gülümsedi. Fariba ve Cennet gülerek bir ağızdan, "Çiçek toplamaya gitmiş!" dediler.

Haddad gülümsedi ve soruyu tekrarladı: Ravan yine gülümsedi ve hiçbir şey söylemedi. Talon'un yüzündeki ifadeyi görünce gülmesini zor tutuyordu. Talon'un dudaklarının kenarı aşağı sarkarak ona mahzun bir ifade verdi. "Gül suyu bulmaya gitmiş!" dedi Fariba ile Cennet yüksek sesle.

Haddad üçüncü sefer sordu ve bu sefer Ravan, Talon'un gözlerinin içine gülümseyerek, "Evet, evet, evet, istiyorum!" dedi.

Talon uzanıp ona sıkıca sarılırken herkes gülerek ikisini birden kucaklamak için ilerledi. Sonuna gelene kadar bu törenin nedenini anlamamış olan Rüstem heyecanla bağırarak annesinin kollarına koştu. Ravan ona sarılarak, gözlerinde yaşlarla Talon'a gülümsedi. "Şimdi hiç olmadığım kadar mutluyum!" diye mırıldandı. "Ailemle birlikteyim, nihayet hepimiz bir aradayız."

***

Rıza ve Talon usta okçulardı ve bahçenin bir ucunda sürekli talim yapıyorlardı. Rüstem de sık sık onları izlemeye geliyordu; bazen Ravan da onlara katılıyor ve hatta Cennet'i de yanında getiriyordu. Cennet'in daha evvel sadece erkeklere özgü bir spora katılmasına hiç izin verilmemişti. Hantal ve çekingendi ve parmakları acıyordu ama diğer üçünün cesaretlendirmesiy-

le çok geçmeden beceriksizliğinden duyduğu utancı bir kenara attı.

Talon iyi bir tahta parçası buldu ve ondan Rüstem için küçük bir ok yaptı, çocuk buna bayıldı ve durmadan alıştırma yapmaya başladı. Kuşları ilginç hedefler olarak görmeye başlayınca kamıştan oklar her tarafa uçuşmaya başladı.

"Tıpkı babasına benziyor, bir mükemmeliyetçi!" dedi Rıza gülerek, çocuğun gittikçe ustalaşmasını izlerlerken.

"Kimseyi gözünden vurmazsın da," dedi annesi, birkaç serçenin izini sürmekte olan oğluna endişeyle bakarak.

Cennet içini çekerek alçak ve üzüntülü bir sesle, "Okçulukta hiçbir zaman iyi olamayacağım, Rüstem bile hedefini vurabiliyor."

"Sana nasıl yapacağını gösterebilirim," dedi Rıza hiç düşünmeden ama sonra sanki yanlış bir şey söylemiş gibi diğerlerine bir göz attı.

"Daha iyi bir öğretmen bulamazdın, Cennet," dedi Talon, ciddi bir ifadeyle. "Sana göstermesine izin ver, o zaman en iyi atıcılardan biri olursun."

"Talon, seninle konuşmak istiyorum. Onları oklarıyla yalnız bırakıp sessiz bir yere gidelim," dedi Ravan. Sonra Rıza'ya sert bir bakış atarak, "Rıza, Cennet'in ustalaşmasına yardım etmelisin. Kervandayken haydutların saldırdığı zamanı hatırlıyor musun?"

Rıza gözlerini kocaman açarak başıyla onayladı ve Ravan'la Talon gülmelerini zor tutarak uzaklaştılar.

"Yemin ederim, tıpkı aslanla karşılaşmış bir geyik gibi görünüyor!" dedi Talon bir kahkaha atıp kolunu Ravan'ın omzuna sararak.

"Bu ikisinin birbirleri hakkında hayallere dalmaktan fazlasını yapmalarının zamanı geldi," dedi Ravan, gülümseyerek erkeğe yaslanırken. "Fariba'ya söylemek için sabırsızlanıyorum."

"Kabalık etme, aşkım. Rıza'yla dalga geçmemeliyiz."

"Öyle bir şey yapmadık ki ama eğer ona duygularını açmak için daha fazla çaba göstermezse yaparız." Talon'un gömleğinin arkasını tutuyordu ve şaka olsun diye onu çekti.

Talon ona döndü ve başını aşağıya eğince yine sevdiği kadının yüzünü gördü. Ravan beyaz dişlerini göstererek gülümserken, Talon'un onca yıldır aklından çıkmayan gri gözlerinin kenarında küçük bir kırışıklık belirdi. Talon bu gözlerde duyduğu aşkı gördü ve derin bir iç çekti.

"Ne düşünüyorsun, aşkım?" diye sordu Ravan, ışıldayan gözlerle ona bakarak.

"Ne düşündüğümü gayet iyi biliyorsun ve eğer biri bize doğru koşuyor olmasaydı seni şöyle usturuplu bir öpecektim," diye homurdandı.

"O zaman öp beni!" dedi Ravan.

Talon çalıların arasından onlara doğru koşturan Rüstem'e baktı ama Ravan işaret parmağıyla kaburgasını sertçe dürterek, "Sen benim kocam ve onun babası değil misin? Öp beni!" dedi.

Talon'un daha fazla ısrara ihtiyacı yoktu. Eğildi ve kokusunu içine çekerek ve tadından mest olarak Ravan'ın uzattığı dudaklarını öptü. Ravan onun boynuna uzandı ve sonra erkeği sertçe kendine çekti. Talon neredeyse anında tepki verdi ve Ravan göbeğinin önündeki sertliği hissedince yanağına yaslanarak kötü kötü güldü. "Hmmmm, öyle görünüyor ki..." Boğuk bir sesle kıkırdadı.

Rüstem yanlarına gelince ayrıldılar. Çocuğun onları gördüğü ve biraz kafasının karışmış olduğu belliydi. "Anne, ben eğleniyordum ama Cennet size katılmamı söyledi," dedi, hafif kırgın bir sesle. "Babayla şimdi ne yapıyordunuz?" diye sordu gözlerini kocaman açarak.

"Baban ve ben... şey, bir şey konuşuyorduk, küçüğüm."

"Ama benim gördüğüm..."

"Fariba Teyzeyle ders çalışma zamanın gelmedi mi, tatlım? Hadi, git. Biz de hemen arkandan geliyoruz," dedi Ravan sert-

çe, iki eliyle ona gitmesini işaret ederek. "Sen git, daha sonra görüşürüz."

Ravan, Talon'un elini tuttu ve onu kendisi için seçtiği yukarıdaki yatak odasına götürdü. Yatağa geçmeden önce, bitişik odada hizmetkârların hazırladığı sıcak suyla seramik banyoda yıkandılar.

Sevişirlerken Talon zevkle kadının onunkiyle sarmaş dolaş olan vücudunun verdiği duyguyu ve sonra hareket ederlerken gırtlağından çıkıyormuş gibi gelen kesik sesleri hatırladı. Bu sesler gittikçe daha sertleşerek ivedileşti, ta ki sırtını kavislendirerek çığlığını boğmak amacıyla ağzını omzuna bastırmak için onu sertçe kendine çekip hafifçe ısırana kadar; Talon yüzünü buruşturdu ama sonra altındaki kadına bakarken gülümsedi. Ravan'ın ışıldayan yüzüne yapışmış olan bir tutam saçı yana çekti. Oda sıcaktı.

"Ah, o kadar uzun zamandır uzaklardaydın ki, Talon'um. Nerelerdeydin?" diye sordu fısıldayarak. O kader gününde ayrıldıklarında neler yaptığı hakkında bir şeyler biliyordu ama hâlâ ondan dinlemek istediği çok şey vardı. Talon başını çekip göğsüne yaslarken Ravan memnun bir tavırla içini çekti.

Talon zamanla ona her şeyi anlatacağını biliyordu ama bu zaman alacaktı.

Talon tamamen tatmin olmamıştı, Ravan da öyle, onun için karısının üstüne eğilerek memesinin ucunu öptüğü zaman Ravan hafifçe inledi ve onun altına gelecek şekilde yerini değiştirdi. Talon onun karnını okşadı ve parmaklarını yavaşça göbeğine doğru indirdi. Ravan'ın iç çekmesi onu iyice teşvik etti ve parmakları o yumuşak üçgene doğru hareket etti, orada bir süre hafifçe masaj yaparak oyalanırken bir yandan da göğsünü tekrar öptü. "Orada hiç tüyünün olmaması hoşuma gidiyor," diye mırıldandı.

"Bunun senin üstünde harika bir etki yaptığını söyleyebilirim, aşkım!" diye fısıldadı erkeğin kulağına, hafifçe gülerek.

O sabah ikisinin de enerjisi tükenene dek birkaç defa daha seviştiler. Sonra Ravan koyu renk saçları bir peçe gibi her yana yayılmış halde başını erkeğin omzuna koyarak uykuya dalarken Talon gözlerini tavana dikerek yüreğini ve bedenini hiç çaba göstermeden yeniden ele geçiren bu kadına hayranlık duydu. Sonra o da uykuya daldı.

Sonra güneş kuzeydeki dağların ardında battığı zaman ve Ravan hâlâ uyurken dikkatle yataktan çıktı ve Allam'ın sahip olduğu araziye ve ahırlara tepeden bakan pencereye gitti.

Ravan'ın kalkıp sessizce arkasına yaklaştığını neredeyse hiç duymadı. Ravan kollarını ona sardı; kadının ve sevişmelerinin kokusu hâlâ ikisinin de üstündeydi.

"Ne düşünüyorsun, Talon'um?" diye mırıldandı, omzundan öperek. Başı zar zor Talon'un omzuna erişiyordu, onun için Talon rahatça başının tepesini öpebildi.

"Burada ne kadar kalacağımızı ve buradayken ne yapacağımızı merak ediyorum," diye yanıtladı Talon.

"Yeni bir yaşam kurmak istediğin yer burası mı?" diye sordu Ravan.

"Bundan emin değilim. Ummanlıların büyük tüccarlar olduğunu biliyoruz ve bu ilgimi çekiyor ama çok uzun süre kalmak konusunda emin değilim, aşkım. Sana gemide bahsettiğim gibi, Filistin kralına verdiğim sözü unutamıyorum. Bu sorumluluğu kolayca unutamam."

"Allam'ın söylediklerinin seni ve Rıza'yı ne kadar heyecanlandırdığını hatırlıyorum," dedi Ravan gülümseyerek ve hafif endişeli bir sesle.

"Allam'ın bütün dünyada ticaret yapmaktan bahsetmesi ilgimizi kamçıladı ama hâlâ kardeşlerinin gelip bu konuyu açıklamasını bekliyoruz. Belki de burada zamanın İran'da alışık olduğumuz zamanla aynı olmadığını düşünüyorum," dedi, hafifçe gülümseyerek. "Bu arada, burada Chogan oynadıklarını gördüm ve tekrar oynamak isterim. Rıza hâlâ oynuyor mu?" diye sordu yatakta oturup elini eline alarak.

"Evet, İsfahan'da bizi ziyaret ettiği zamanlarda bazen oynuyordu. Eline fırsat geçtiği zamanlarda oynamaktan büyük zevk alıyordu. Bildiğin gibi, kuzeydeki dağlarda böyle bir şey yok."

Talon başıyla onayladı. "Allam'a fazladan bir veya iki atı olup olmadığını sorarım. "Allam şu pis kokulu develerine büyük bir ilgi ve sevgi duyuyor ama ahırlarında harika atlar da gördüm."

"Buradayken oğlumuzun eğitimine devam etmesini de sağlamalıyız, onun için bir öğretmen bulmamız lazım. Buraya yerleştiğimizde Doktor Haddad'la Fariba'nın ne yapacağından emin değilim. O çok becerikli bir doktor, onun için uzun bir süre yapacak bir işinin olmayacağını sanmıyorum," dedi Ravan.

Talon bunu bir an düşündü. "Sen İsfahan'dayken Rüstem'e kim ders verdi?"

"Hattatlık ve hesap yapma gibi genel konular için bir hoca tuttuk, Fariba da ona biraz şiir ve tarih öğretti. Ama artık yedi yaşına geliyor, onun için daha erkeğe özgü şeyler öğrenmesi lazım," dedi Ravan gülümseyerek. "Sana her zamankinden daha çok ihtiyacı var, Talon. Baba olmanın zamanı geldi."

Talon onu kollarında çevirerek gözlerine baktı. "Ne kadar iyi bir baba olacağımdan emin değilim ama elimden geleni yapmak isterim, Ravan'ım. Bana zaman zaman yol göstermen gerekecek. Bazen fazla sert olabilirim."

"Hayatın sana özellikle nazik davranmadığını biliyorum, Talon, fakat ruhunda nezaket var. Bunu biliyorum ve bunun için seni daha çok seviyorum; onu bir gün sen de bulacaksın."

Ravan gülümseyerek konuşurken Talon gözlerini dudaklarından alamıyordu; gözlerindeki ifadenin daha da öne çıkardığı dudağının kenarındaki küçük zevk kıvrımlarına bakan Talon'un duyduğu aşktan dili tutuldu.

Alnını kadının alnına dayayarak, "Bunca zamandır neredeydin? Seni öyle özledim ki." dedi.

Oyunun güçsüz taşlarını oynuyor
Gecelerin ve gündüzlerin dama tahtasında:
Oraya buraya gidiyor,
durduruyor ve öldürüyor,
Ve teker teker diziyor dolaba.

Ömer Hayyam

Bölüm 3

Chogan

Talon ve Rıza Allam'ın ahırından aldıkları iyi huylu iki küçük midilliye biniyordu. Atlara bakan birkaç seyisle birlikte evin arkasındaki geniş meydanda bir topa vuruyorlardı. Uyluklarının arasında yeniden iyi bir atı hissetmek Talon'u mest etmişti ve Rıza'nın da mutlu olduğunu görebiliyordu. Namazdan birkaç saat evvel günün son ışıklarının keyfini çıkartarak itişip kakışarak tozlu meydanda topu kovalarlarken Talon başını kaldırdı ve Allam'ın yanında başka adamlarla birlikte ahırların bulunduğu köşede durduğunu gördü.

Allam elini sallayarak yanına gitmelerini işaret etti. İki adam oynamayı keserek atlarını küçük gruba doğru sürdüler. Talon sopasını sallayarak Allam'ı selamladı ve sonra atından inerek dizginleri bir seyise verdi, bir başka seyis de Rıza'nın atını aldı. Talon ve Rıza adamlara doğru başlarını eğerek bir ağızdan, "Selamın aleyküm," dediler.

Adamlar ayak bileklerine kadar inen geleneksel beyaz *dişdaşa* giymişlerdi ve başlarına bir tür gevşek bağlanan süslü yün sarık olan Massar takmışlardı. Üçü de Talon'un şal denildiğini bildiği süslü gümüş kemerlerde oymalı güzel hançerler veya orada bilinen ismiyle *khanjar*'lar taşıyordu.

Üç adam "Aleyküm selam," diye yanıtladılar. Onlar da dostça bir tavırla gülümsediler.

Allam kolunu meydana doğru sallayarak, "Diğer meziyetlerinizin yanı sıra Chogan da oynadığınızı bilmiyordum, dostlarım," dedi. Sonra yanındakileri kardeşleri olarak tanıştırdı.

"İkisi de denizcidir, Talon. Gördükleri memleketler ve yaptıkları ticaret hakkında sorduğunuz onca soruya cevap vermeleri için seninle ve kardeşin Rıza'yla tanıştırmaya getirdim."

"Al Hind ve onun ötesindeki memleketlerle o kadar ilgilenmeniz bizi meraklandırdı," dedi, Boulos olarak tanıtılan kardeşi. Talon adamın bol cübbesine rağmen altında sağlam bir vücudu olduğunu anlayabiliyordu.

"Bu Allam'ın suçu," dedi Talon gülerek. "O ince porselenlerin nereden geldiğini anlatırken merakımızı kamçıladı ama sonra sizinle tanışana kadar beklememiz gerektiğini söyledi."

"Buraya gelmeden önce hiç deniz yolculuğu yaptınız mı?" diye sordu diğer kardeşi İmaran. Uzun ve zayıf bir adamdı, bir çöl Arap'ına benziyordu. Üç kardeş birbirine pek benzemiyordu, Talon bunu annelerinin farklı olabileceğine bağladı.

Talon, Rıza'ya bir göz attı, beriki omzunu silkince, "Evet, yaptım," dedi, "hatta gemim bile battı ama o konuyu hatırlamak istemiyorum. Denizi az çok bilirim ama kesinlikle sizin deneyiminize sahip değilim." Biraz övmenin zararı olmaz, diye düşündü. Bu kardeşleri memnun etmiş gibiydi.

"Biz muson rüzgârlarına göre yolculuk ederiz," diye anlatmaya başladı İmaran. "Bu rüzgârlardan birine *Mausim* denir; üç ay kadar sonra, yıl ortasında, batıdan doğuya doğru eser ve bizi Al Hind'e kadar götürür. Oradan sonra istediğimiz kadar uzağa gidebiliriz. Bu rüzgâr altı ay kadar eser, sonra yön değiştirir. Sonra rüzgârlar Al Hind memleketinden, kuzeydeki büyük dağlardan batıya doğru eser ve bizi eve getirir, *inşallah*."

"Bu yıl seyahat edecek misiniz?" diye sordu Rıza.

"Evet, ama önce buranın fersahlarca güneyinde, Bilad Al-Zanj kıyısına yakın bir ada olan Lamu'ya gitmemiz gerekiyor."

Talon oranın Afrika olduğunu biliyordu. "Ne için?" diye sordu nazikçe.

"Ticaret için, tabii! Köleler için ama biz Mardini'ler büyük fillerin dişleriyle ve insanların o ülkeden bizimle ticaret yapmak için getirdikleri altınla da ilgileniriz. Fırtınalarda kıyıya vuran büyük balıklara benzeyen Ambergris'lerle, ayrıca savanalarda yaşayan büyük hayvanların boynuzlarıyla da ilgileniriz, bunlardan biri de *waheed al qarn*'dır." Yaratıkların Arapça isimlerini kullanması Talon'la Rıza'nın kafasını bir an için karıştırdı; Rıza bu yaratığı kendilerine tarif etmelerini istedi.

"Uzun burnunun üstünde kocaman bir boynuz vardır ve zırhla kaplıdır. Çok büyüktür, miyoptur ve tehlikelidir; ülkenin iç kesimlerindeki büyük düzlüklerde tek başına yaşar. Boynuzu Çin'de çok değerlidir." Keyifle sırıttı. "Yaşlı erkeklerin yatakta kuşlarını kaldırmasına yardım ettiğini düşünüyorlar."

Kardeşler kıkır kıkır güldüler. "Çinliler ona müthiş değer veriyor, bizimle ya Al Hind'te ya da eğer oralara gidersek daha doğuda ticaret yaparlar," diye bitirdi İmaran sözlerini.

Talon, Rıza'ya bir göz atınca onun da merakının kabardığını gördü. "Bu maceraya katılmamız için ne yapmamız gerekiyor?" diye sordu dikkatle.

Kardeşler uzun bir süre ona baktılar.

"Bir kere bir geminizin olması gerek, hem de büyük bir gemi, öyle küçük bir tekne değil, büyük fırtınalara dayanabilecek bir gemi. Eğer bizimle birlikte giden gemilere katılırsanız, döndüğümüzde hepimiz çok zengin olabiliriz. Ama bu çok tehlikeli olabilir ve bazı gemiler hiç geri dönemez," dedi Boulos, sanki bu bir meydan okuma ve uyarıymış gibi.

Talon bunu düşündü. Maceraya atılmaktan korktuğu için değil, daha ziyade para meselesi yüzünden. Maskat'ta çarşıya gittiği zaman Yahudilerden epey bir alacağı olduğunu öğrenmişti. Para makbuzlarını gösterdiği adamın gözleri onları yakından inceleyince kocaman açılmıştı. Makbuzların iyi olduğunu tespit etmişti ve birkaç fincan çay içerek görüş alışverişinde bu-

lunmuşlardı. Bir baharat dükkânı olan Joshua ismindeki adamın Talon'un birkaç yıl evvel iş yaptığı Kahire'deki Levi'yi tanıdığını söylemesi onu çok şaşırtmıştı.

Aralarındaki buzlar çözülmüş ve bir saat boyunca Mısır ve Filistin bölgesi hakkında konuşmuşlardı. Joshua bayağı bilgiliydi ama yine de Talon'un verebileceği en son haberleri öğrenmeye hevesliydi. Talon onu tekrar ziyaret etmeye karar verdi, çünkü Haçlı bölgesindeki olayların nabzını tutmakta bir zarar yoktu.

Talon birikimlerinden para çektiği zaman Tapınak Şövalyelerinden yaver dostu Max'in Acre'deki bağlantıları sayesinde bunu öğreneceğini biliyordu. Böylece doğrudan Talon'dan haber almasa da kesinlikle hayatta olduğunu bilecekti. Bu sistemin bu kadar elverişli olması Talon'u sık sık şaşırtıyordu. Bu sistem Avrupa ülkelerinde o kadar işlemiyordu, çünkü orada da Yahudiler olmasına rağmen adamlar rahat bırakılmıyorlardı.

Joshua, Kral Baldwin'i ve onu elden ayaktan düşüren cüzam hastalığını biliyordu. Herkes onun daha fazla hayatta kalmayacağından şüpheleniyordu. Joshua da dâhil olmak üzere çoğu insan, Mısır Sultanı Selahaddin sürekli güç kazandığı için Frenk haçlılarının başının büyük belaya gireceğini öngörüyordu. Krala rapor vermek için olabildiğince çabuk döneceğine söz verdiğinden dolayı bu Talon'u da endişelendiriyordu. Bunu kral ölmeden evvel yapmak istiyordu. Montgisard savaşının ve Mısır sultanının yenilgisinin haberi Joshua'ya kadar ulaşmıştı. Talon bu konuda yorum yapmamaya dikkat etti.

Talon geniş ailesine yetecek kadar altın almış, gerisini ileride kullanmak üzere tüccarda bırakmıştı. Bir gemi satın almak dikkatle düşünmesi gereken ağır bir taahhüttü.

"Gördüğüme göre, ikiniz de *Chogan* oynuyordunuz," dedi Boulos, konuyu değiştirerek. "Biz de Umman'da olduğumuz zamanlarda bu oyunu oynarız. Allam'ın varı yoğu sevgili develeri, bu oyunun ilgisini çekmesini bir türlü sağlayamadık." Küçük kardeşinin bozulduğunu görünce gülümsedi. "Ara sıra maç yapıyoruz."

"Ben bu sözlerde bir meydan okuma fark ettim, Talon. Kardeşlerim sizi *Chogan* oynamaya davet ettiği zaman dikkatli olun. İki denizciye göre, meydana çıktıklarında bayağı vahşidirler," diye uyardı ev sahibi.

"Kardeşim yanılıyor," dedi Boulos gülüp Allam'ın omzuna bir şaplak atarak. "Sizi izliyorduk, çünkü takımımızda birkaç eksiğimiz var, onun için sizi bizim tarafımızda oynamaya davet ediyoruz. İki gün sonra Maskat meydanında Allam'ın arkadaşı Şeyh Nejem'le bir maç yapacağız. Bizi bir karşılaşma yapmaya davet etti ve oyunda bizi yenmeye kararlı görünüyor."

Allam sinirli bir tavırla tespihini çekiyordu. "O benim arkadaşım falan değil," diye mırıldandı. "Deve yarışında kaybettiği için çok üzgün, Boulos. O adamla oyun oynamanın akıllıca olduğundan emin misin? O her şeye sanki ne pahasına olursa olsun kazanması gereken bir mücadeleymiş gibi yaklaşıyor."

"Eh, Chogan da bir bakıma bir mücadele zaten ve bedeli de çok yüksek," dedi İmaran gülerek. "Maskat'taki tek kumarbazın sen olduğunu mu sanıyorsun, kardeşim? Bu oyuna iki bin dinar koyduk ama oynayacak yeterli adamımız yok. Bunun için Talon'la Rıza'nın bize yardım etmesini istiyoruz. Bu oyunu oynayabilecek gibi görünüyorlar. Onların da yardımıyla *inşallah* kazanacağız."

Talon ağzının bir karış açılmaması için kendine engel olmak zorunda kaldı. Bu kumar oynamak için çok büyük bir miktardı. Bu Ummanlıların kumarı sevdiğini anlamaya başlamıştı.

***

Talon'la Rıza'nın da eklenmesiyle kardeşlerin takımı altıya tamamlanmıştı. Yarışta devesi ısıran ve onlara meydan okuyarak maç yapmaya davet eden Nejem ismindeki adam her takımda on kişi olmasını istiyordu. Kardeşler sayının düşürülmesini istediler ve Halifenin oyunun son anda iptal edilmesini değil, bir oyun izlemek istediğini öne sürdüler. Talon iki kardeşin soğuk

ve tehlikeli bir adam gibi görünen Nejem'le yaptığı tartışmayı izlerken onlara duyduğu saygı daha da arttı.

Şimdi hepsi Yemen'den gelen safkan Arap atlarına biniyordu. Hiçbiri aygır değildi; Talon Mısır'da aygırların binmek için mükemmel hayvanlar olmasına rağmen savaşta ürkek olduklarını öğrenmişti ve *Chogan* da nihayetinde bir savaştı. Uzun boylu, şahin yüzlü adama bir göz attı ve bu oyunun Maskat Halifesinin önünde yapılacak bir spor karşılaşmasından ziyade, deve yarışında kaybetmesinin intikamını almakla ilgili olup olmadığını merak etti. İçgüdüleri ikinci şıkkın doğru olduğunu söylüyordu. Atını biraz ötede sessizce atının üstünde duran Rıza'ya yanaştırarak, "Bu adam bugün bir tür intikam alma peşinde, kardeşim, dikkatli ol," diye fısıldadı.

Rıza, Nejem'e bir göz atarak başını salladı. "Sana katılıyorum. Allam'ın oynamasını çok istedi fakat kardeşleri kabul etmedi. Sanırım şimdi ikimizden birinin hakkından gelmeye çalışacak, çünkü koruması altındaki konuklarının zarar görmesi Allam'ı çok kötü utandıracaktır."

Hayvanlar kıpır kıpır ederek homurdanıyordu; binicilerinin gerginliğini hissetmişlerdi. Sonra, genellikle olduğu gibi, yeri eşeleyerek, burun deliklerini açarak, homurdanarak ve başlarını sağa sola sallayarak hemen yanlarındaki komşularına gösteriş yapmaya başladılar.

Oyun başladığında Talon neredeyse fark etmeyecekti. Bir adam kalabalığın önünden Halifenin oturduğu büyük çadıra kadar koştu ve büyük, beyazımsı bir topu ortada dolaşan atların tam ortasına attı.

Biri bağırdı ve biniciler paldır küldür birbirlerine girdi. Birkaç at tekmelendi ama binicileri kırbaç veya mahmuzla hayvanları kontrol etmeyi başardılar. Sonra top uzağa atıldı. O kadar çok toz kalkmıştı ki Talon ne tarafa gittiğini bile bilmiyordu. Çabucak etrafa bakındı ve Rıza'nın ortada dolanan atların oluşturduğu kalabalıktan sıyrılarak dörtnala topun arkasından gittiğini gördü.

Talon uysal atını arka ayakları üstünde döndürerek onun peşine düştü. Oyun hızlanırken kalabalıktan bir kükreme yükseldi.

Talon sağında birinin olduğunu hissetti ve bir göz atınca Nejem'in oyuncularından birinin Talon'un atına vurup onu saf dışı bırakmak için atına manevra yaptırdığını gördü. Talon atın üstüne sıkıca oturdu ve buna tepki veren hayvan da arka bacakları üstüne çöktü. Öteki atlı bunu beklemediği için Talon'a dokunmadan hızla geçip gitti. Adam homurdanarak hızla başını döndürürken atını çevirmek için sertçe çekti.

Çok yavaştı ve Talon atını dosdoğru adamın atının arkasına sürdü. Sertçe çarpmasına rağmen, diğer hayvanın kaslı kıçı Talon'un atının göğsünü tamponlamıştı. Öteki midilli yalpalayarak öne devrildi ve sırtındaki adam öne doğru fırlayarak toprak zemine düştü. Sonra Talon sahanın aşağısında gözden kaybolan Rıza'nın peşine düştü. Elleri ve dizleri üstünde toprağın içinde sopasını arayan kurbanına dönüp bakmadı bile.

Talon'un önü açıktı. Rıza topu İmaran'a doğru attı, o da atlıları peşine taktıktan sonra tam Talon gümbürdeyerek yaklaşırken akıllı bir hareketle topu tekrar Rıza'ya attı. Rıza atını çevirdi ve topu koşarlarken neredeyse atının toynaklarının altında tutarak kaleye doğru sürdü. Şimdi öteki takımın oyuncuları kalelerine yapılan bu saldırının başını çeken iki adamı umutsuzca yakalamaya çalışıyordu. Ancak muhteşem bir iğdiş edilmiş at süren bir atlı herkesin önündeydi. Nejem, Talon'un arkasından o kadar hızlı geldi ki bir an gerisinde ta uzakta onu izleyen bir güruh varken, hemen sonra arkasına bir göz atınca Nejem'in soluna yaklaştığını gördü.

Rıza kaleden elli adım uzaktayken topa gözü kara bir şekilde vurdu ama vuruşu topu sadece havalandırmakla kaldı. Bir kazadan kaçınmak için hiç durmadan sürmeye devam etti, zira artık Talon'la Nejem hemen arkasındaydı ve aniden durmak tehlikeli bir çarpışmaya neden olacaktı. Talon topun havada çizdiği eğriyi ölçtü. Top yere doğru düşerken üzengilerin üstünde ayağa kalktı ve top başının üstünden geçerken ona vurarak tam iki direğin arasına gönderdi.

Kalabalık iyice coştu ve sonraki sayıyı kimin yapacağı hakkında yeni bahisler oynanmaya başladı. Talon, Nejem'in hızla ileri atıldığını görmedi. Tam eyerine otururken atının böğrüne feci bir darbe indiğini hissetti ve atıyla birlikte yere devrildiler. Yere düşerken kendini olabildiğince hayvandan uzağa fırlatmaya çalıştı ve sonra yeri döven toynaklardan uzaklaşmak için yuvarlandı. Bir kedi gibi ayağa kalktı ve hızla dönerek atına baktı; hayvan titreyerek yerde yatıyordu, sol ön bacağı kırılmıştı. Nejem ince yüzünde küçümseyen bir ifadeyle atını yerdeki hayvandan uzaklaştırdı. Rıza dörtnala geldi ve yerden küçük bir toz bulutu kaldırarak, giysilerini silkeleyerek şüpheyle Nejem'e bakan Talon'un yanında durdu. Rıza'nın gözlerinde çok tehlikeli bir bakış vardı.

"Neler olduğunu gördüm, Talon," dedi Farsça. "Hain köpek basbayağı seni öldürmek istedi."

"Atımı öldürdü ve bu yaptığı korkaklık; ne ben ne de atım ona zarar vermedik. Ama belki artık bu durum değişir," diye homurdandı Talon Farsça.

"Tanrı şahidimdir ki böyle bir kaza olacağını hiç düşünmemiştim!" diye seslendi Nejem atını onlara doğru sürerek. Artık diğer oyuncular da onların ve yerde nefes nefese yatan hayvanın etrafını sarmışlardı. Boulos atından aşağı atladı ve Talon'un iyi olduğundan emin olmak için ona bir bakış attıktan sonra yerde yatan atın yanına diz çöktü. Ön ayağındaki kırığa baktı; kemik tam dizin altından dışarı çıkmıştı ve Boulos mırıldanarak bir küfür savurdu.

"Bu at çok para ederdi ve benim en sevdiklerimdendi," dedi alçak sesle Talon'a öfkeyle.

Nejem'e döndü. "Nejem, arkadaşıma bu şekilde çarpmak zorunda değildin! Aklında ne vardı? Ata mı, yoksa binicisine mi zarar vermeye çalışıyordun?" diye sordu, küçümser bir tavırla atının üstünde kayıtsız bir şekilde oturan adama ateş saçan gözlerle bakarak.

"Bu *Chogan*, Boulos. Arkadaşın nasıl oynandığını biliyor ama at şanssızdı."

"Anlıyorum," dedi Boulos, yüzü öfkeden kızararak. "Atları sevmiyorsun; senin için onlar sadece bir vasıta, hepsi bu." Atına doğru yürüdü, dizginleri onları tutan oyuncudan aldı, hayvana bindi ve alanın ortasına doğru uzaklaştı.

Bir grup seyis sahaya koştu ve hemen oracıkta şah damarını keserek atı öldürdüler. Cesedini suskunlaşmış kalabalığa doğru çekerek alandan uzaklaştırdılar; yaşlıca bir seyis Talon'a başka bir at getirdi ve o esnada alçak sesle ona, "İyi bir oyuncusunuz, Efendim, ama dikkatli olun," dedi, "Sırf Şeyh Allam'ın arkadaşları olduğunuz için size ve arkadaşınıza zarar vermeye çalışacaklar. Allah sizi korusun."

Talon başını sallayarak atına bindi. "Tavsiyen için teşekkür ederim."

Atlarını sahanın ortasına doğru sürerken Nejem, Talon'la Rıza'nın yanına gelip yavaşladı.

"İyi bir vuruştu, İranlı. Ama bu oyunun henüz bittiğini sanma!" dedi ters bir tavırla. Sonra diğer oyunculara katılmak üzere dörtnala sürdü.

"Attığın golden memnun değil, Talon. Ben çok etkilendim. Muhteşem bir vuruştu – hem de dörtnala giderken!" dedi Rıza gülümseyerek. "Böyle oynamayı nerede öğrendin?" diye sordu.

"Seyis bana Nejem'in Allam'a karşı bir düşmanlığı olduğunu söyledi. Dikkatli ol, kardeşim," dedi Talon, soruyu cevaplamaktan kaçınarak.

Boulos'un oyuncuları hiç konuşmadan öteki takımın dikkatini dağıtmak için fırsat kollamaya ve öldürdükleri atın intikamını almak için onlara ellerinden geldiğince zarar vermeye karar vermişti. Boulos, Nejem'le dövüşmeye can atıyordu ama onu faka bastıramamıştı.

Adam iyi bir biniciydi ve kendisine karşı yapılabilecek hareketlerin çoğunu tahmin edebiliyordu. Boulos'un iki adamı Nejem'i aralarına alıp atını düşürmeye ve belki onu da yere vurmaya çalışırken adamın onlardan kaçışını gören Talon istemeden

hayranlıkla başını iki yana salladı. Nejem tuzaktan sıyrıldı ve onların bu gayretini aşağılayarak bir gol attı.

Oyun sahada bir aşağı bir yukarı, önce bir takım, sonra diğer takım gol atarak sürüp gitti. Baş başa gidiyor gibi görünüyorlardı. Bunun şimdi bir intikam karşılaşması olduğu artık belliydi ama bu Talon'u endişelendirmiyordu, çünkü daha önce de böyle kirli bir oyuna katılmıştı.

Oyuncuların her biri dirseklerini ve sopalarını kullanarak diğerinin atına vurup saf dışı etmek için her fırsatı değerlendiriyordu. Rıza ve Talon da istisna değildi ve takım içinde bir takım gibi oynuyorlardı. Çok geçmeden Boulos ve kardeşi bundan yararlanarak topu ellerinden geldiğince onlara doğru atmaya ve bu esnada Nejem'in adamlarına engel olarak onları kızdırmaya başladılar.

Talon da Rıza da bunun onları hedef haline getirdiğinin farkındaydı. Etrafı saran toz bulutu yüzünden kalabalığın, hatta diğer oyuncuların bile göremediği ve örtbas etmeye gerek bile olmayan yumruklaşmaların yaşandığı bir arbede olduğu her seferinde diğer takım saldırılara aynı şiddetle karşılık veriyordu.

Talon'la Rıza sürekli tetikteydi ve diğer oyuncuların onları yakalayabileceği veya faul yapmaya çalışabileceği zamanlarda birbirlerini uyarıyorlardı. Talon için sevdiği bir oyunu oynamak, iyi bir atın üstünde top için çekişmek heyecan vericiydi. Sık sık yenisiyle değiştirilmesi gereken ter içinde kalmış atların üstünde ince bir toz tabakasıyla kaplanmış halde, artık takımlardan birini başa geçirecek son golü atmak için oynuyorlardı.

İmaran topu bir arbedenin içinden dışarı atarak Talon'a yakalaması için seslendiği zaman bir fırsat çıktı. Talon hiç beklemeden atını mahmuzladı ve hayvan homurdanarak zıplayan topun ardından fırladı. Talon'un hemen arkasından gelen Rıza bağırarak orada olduğunu, İmaran'ın da arkasından geldiğini söyledi.

Talon geriye bir göz atınca neredeyse gülecekti. Boulos, Nejem'i engellemeye çalışıyormuş gibi yaparak sopasının ucuyla

ona vuruyordu ve görünüşe göre adamın sarığını neredeyse düşürmüştü. Talon atıyla sahayı hızla kat ederken, iyi ki ellerinde sopalarından daha tehlikeli bir şey yok diye düşündü.

Arkadan korunduğunu ve eğer topu geçerse Rıza'nın onu yakalayabileceğini bilerek topa odaklandı. Atının havada uçan toynaklarını toz dalgaları takip ediyordu. Toynakların ve bağıran adamların çıkardığı gürültü, bunun oyunun sonucunu belirleyecek gol olabileceğini hlsseden kalabalıktan gelen heyecanlı çığlıkları bastırıyordu.

Talon hâlâ engebeli arazide çılgınca zıplayan ve onunla aynı hizada olmak için midillisini birkaç defa yön değiştirmeye zorladığı topun üstüne geldi. Tek bir büyük vuruş yapmaktan ziyade birkaç küçük vuruş yapmanın daha iyi olacağını anladı. Topu öne doğru itti, sonra zıplayınca tekrar vurarak atının omzuna kadar havalandırdı ve bir daha vurdu. Top yere inince bir daha vurarak dörtnala giden atını daha hızlı koşmaya teşvik etti. O sırada Rıza neredeyse karşı takımın kalesine gelmişti. Top yere inerken Talon sopasıyla uzun bir yay çizerek ona vurdu ve top havada yükselerek tam Rıza'nın önünde yere indi ve o da onu kibirli bir tavırla direklerin arasından geçirdi. Bu etkileyici oyun karşısında deli gibi tezahürat yapan kalabalık çıldırdı. Tribünlerdeki insanlar bile ustaca atılan bu golü takdir etmiş gibi görünüyorlardı.

Talon da Rıza da, başka bir "kaza" olması korkusuyla peşlerindeki atlıların çok yaklaşmamasına dikkat ediyorlardı. Trompet sayı olduğunu haber vermek için çalarken Boulos'la Nejem hâlâ dalaşmaya devam ediyorlardı ama sonra bir kez daha çalarak oyunun sona erdiğini bildirdi. Oyuncular göğsü hızla inlp kalkan, ter ve toz içindeki atlarını tekrar saflarına geri götürürken kalabalık bağırarak tezahürat yapıyordu.

Boulos ve İmaran vecit halindeydi. Dörtnala Rıza'ya doğru geldiler ve iki kardeş ona sımsıkı sarılarak iki yanağından da öptüler. Talon onları seyrederken güldü ama sonra kendisi de aynı muameleye maruz kaldı ve Rıza esmer, toz içindeki yüzünde bembeyaz parlayan dişleriyle ona gülümsedi.

"Büyük oyuncularsınız, dostlarım!" diye bağırdı Boulos, yüzü neşeyle parlayarak. "Bir ay içinde ailemiz karşısında iki defa yenilgiye uğrayan Nejem'den intikamımızı aldık. O kadar öfkeli ki ter ter tepiniyordur!"

Talon bundan şüpheliydi. Nejem'le takımının kederli bir grup halinde sahadan ayrılışını izlerken Nejem, Talon'la Rıza'nın yanındaki heyecanlı adamlara bir göz attı ve bakışı kinle doluydu.

"Sen bu topu gördüğüm herkesten daha iyi kontrol ediyorsun, Talon," dedi İmaran, sesinde hafif bir huşuyla. "Son hız dörtnala giderken topu havaya atıp yakaladığını gördüm. Bunu yapmayı nasıl öğrendin?" diye sordu.

Rıza çok hevesliydi. "Bir gün bunu bana da öğretmelisin, kardeşim," dedi, başını gülümseyerek iki yana sallarken.

Sahanın kenarında aynı derecede coşku içindeki Allam koşarak onları paldır küldür atlarından indirdikten sonra her birini kucakladı.

Sonra, tam Talon atından indiği zaman, sahanın kenarında duran peçeli bir grup kadının arasından küçük bir oğlan çocuğu fırladı. Rüstem son hızla Talon'un kollarına koştu. "Kazandın! Kazandın! Senin ve Rıza amcanın ne yaptığınızı gördük!" dedi tiz bir sesle. Talon keyifle güldü, oğlunu havaya kaldırdı ve onu bir yay çizerek etrafında döndürdü.

"Başardık, Rüstem'im, başardık! Bize oyunu kazandıran golü amcan attı." Gülen çocuğu Rıza'nın kollarına verdi.

"Rıza amca, annem seninle babamın sahadaki en iyi oyuncular olduğunuzu söylüyor! Herkes öyle söylüyor!"

"Elbette en iyileri bizdik, Rüstem, şimdi sen de kendi gözlerinle gördün!" Rıza çocukla birlikte güldü ve sonra onu yere koydu. "Gidip babanın iyi olup olmadığına bakmak gerek. Biliyorsun, attan düştü. Ona arada bir düşmenin sorun olmadığını ama her oyunda düşmemesi gerektiğini söylemelisin."

Rüstem, Rıza'ya bakmak için boynunu arkaya eğdi. "O kötü adamın babama ne yaptığını gördüm, amca."

İkisi de güldü ve sonra çocuk gülümsedi ve Talon'un yanına giderek ciddi bir ifadeyle, "İyisin, değil mi, baba?" diye sordu.

Talon o yana döndü ve böğrünü tutup ağrıyormuş gibi yüzünü buruşturdu. "Galiba, Rüstem ama daha sonra amcanla bu oyun hakkında konuşmam gerekecek." Rıza'ya doğru tehditkâr bir bakış atınca beriki duymamış gibi yaparak kendinden memnun bir halde sırıttı.

Sevinçten yüzü parlayan bir seyisin atları götürmesine izin verdiler ve artık eve dönmeye hazır halde bir grup halinde toplanmış olan arkadaşlarına katıldılar.

Boulos tozlu yüzünde bembeyaz dişlerini göstererek kollarını açıp onları selamladı. "Yarın akşam bir kutlama yapacağız, dostlarım."

"Allam artık hepimize büyük bir parti verir," dedi İmaran şaka yollu ve Allam hepsine gülümseyerek ellerini havada salladı. "Tabii, tabii. Tanrı'ya şükür, dostlarımız sayesinde bugün Nejem'i büyük bir yenilgiye uğrattık. Bugün yaptığınız her şey için size teşekkür ederim. Muhteşemdi!"

Talon üzülerek sadece erkeklerin yapacağı bu kutlamaya kadınların katılamayacağını anladı. Ama bir tesellisi vardı: Yusuf'a vererek kendi takımlarına yatırdığı beş yüz dinar şimdi yaklaşık olarak üç bin dinar olmuştu. Kum kaplı dişlerini göstererek gülümsedi. "Gelmekten onur duyarız, Boulos. Şimdi soğuk bir su içip banyo yapmaya hazırım."

Halatların söküldüğünü gördüler, iskele köprüsünün boşaldığını Gördüler,
Kadınların ağladığını duydular, erkeklerin sevinçle bağırdığını Duydular:
Uzakta, ta uzakta, gürültü patırtı azalarak dindi,
Ve tek başına geldi deniz rüzgârı şarkı söyleyerek körfeze.

Sör Edward Grey

Bölüm 4

Gemi

Allam palmiye ağaçlarıyla kaplı iki alçak tepe arasında, şehrin eski duvarlarının içinde, denizin yakınındaki büyük konağının bahçesinde bir kutlama ziyafeti verdi. Palmiyelerin hışırtısı kumsaldaki dalgaların alçak uğultusuna karışıyordu. İran'dan ve daha uzaktan getirilmiş olan pahalı halıların üstünde oturan konukların keyifle söylediği gibi, bunun huzurlu bir etkisi vardı.

Gece çöktüğünde konuklar ayrılarak geride içinde büyük sazanların yüzdüğü durgun bir havuzun yanındaki bir halının üstünde oturan üç kardeşle babalarını bıraktılar. Adamlar etraflarına dikkat etmiyordu; konuşmaya dalmışlardı.

Kardeşlerin babası olan yaşlı adam, Şeyh el Mardini, değerli kabuklu şamfıstığıyla dolu küçük kâseye eğildi, açık yeşil yemişlerden birini aldı ve ağzına atarak, artık bütün dişleri yerinde olmasa da, gözle görülür bir zevkle çiğnemeye koyuldu.

"Konuklarınız olan şu iki *kharagi* bana pek de bildiğimiz tüccarlar gibi gözükmedi," dedi ve küçük bir porselen fincandan siyah kahvesini yudumlayan Allam'a baktı.

"Doğru, baba, değiller. Ama birkaç defa söylediğim gibi, beni Bağdat'taki o berbat hapishaneden kurtaran Talon'a borç-

luyum. Kendisinin ne olduğunu söylerse söylesin, ben ona hayatımı borçluyum."

"*Chogan*'ı şeytan gibi oynuyor, arkadaşı da öyle. O ikisi olmasaydı bugün yüz kızartıcı bir yenilgiye uğrardık," dedi Boulos, buruk bir gülümsemeyle başını sallayarak.

"İkisi de muhteşem at biniyor, adamlar tam Nejem'in dengi," dedi İmaran. "Bu kadar iyi biniciler nadiren gördüm."

"İran'dan geldiklerini mi söylediniz? Neden gelmişler?" diye sordu yaşlı adam, yaşlılık lekeleriyle dolu elini sabırsızca sallayarak. Uzun, esmer parmaklarındaki yüzükler ateşin ışığında parıldadı.

"Tam bilmiyorum ama bana yolculuğa çıktıklarını ve beni tekrar görmek istediğini söyledi," dedi Allam, yuvarlak yüzünde düşünceli bir ifadeyle. "Yanında kadınlar da getirmiş; bana sürekli bilgi veren hizmetkârlarıma göre ikisi genç ve çok güzelmiş. Bir de oğlan var, bir hekim ve karısı, o da güzelmiş. Hekim İsfahan'daki ünlü Bimaristan'da çalışmış. Diğer iki genç kadın da anladığım kadarıyla dostlarımızın karıları. Galiba çocuk da Talon'un oğlu. Kendi hallerinde yaşıyorlarmış ve hizmetkârlarımın anlamadığı Farsça konuşuyorlarmış."

"Bana onun bir tüccar olduğunu söylemiştin, Allam," dedi İmaran, kaşlarını çatarak.

"Hapishanedeyken öyle olduğunu iddia ediyordu ama aynı zamanda askermiş de, bu da bu kadar iyi bir binici olmasını açıklayabilir. Onu casus olmakla suçluyorlardı. Ama sonra beni de casus olmakla suçladılar, onun için buna pek inanmıyorum. Ve sizlerden ticaret rotaları hakkında daha çok şey öğrenmekle ilgilendikleri kesin, kardeşlerim. Ancak bir adamın hiç bu kadar ustaca ve hızlı bir şekilde öldürdüğünü görmemiştim ve arkadaşı da bana çok tehlikeli biri gibi görünüyor."

"Ticaretle ilgilendiğini söylüyorsun, o zaman basitçe sorayım, istediklerini satın alacak parası var mı?" diye sordu İmaran.

"Hizmetkârlar çarşıda Yahudileri görmeye gittiğini ve eve

parayla geri döndüğünü söylediler. Ne kadar olduğunu bilmiyorum ama geldiği yerde daha çok olduğunu tahmin ediyorum," dedi Allam. "Ve dünkü oyundan sonra birkaç bin dinar daha zengin olduğunu biliyorum."

Kardeşler bunun üzerine gülüştüler. "Oyun sayesinde hepimiz birkaç bin dinar daha zenginiz. Onun da takımımız üstüne bahse girecek kadar akıllı olduğuna sevindim," dedi İmaran.

"Deniz aşırı girişimlerimizde bize katılmak istiyorlar gibi görünüyorlar, baba. Buna izin vermemiz için senin müsaadeni almamız gerekiyor," dedi Boulos, düşünceli bir şekilde bir fıstık daha yiyen babasına.

"Onlara güveniyor musunuz?" diye sordu yaşlı adam.

"Ben onlara kesinkes güveniyorum," dedi Allam. "Tanrı'nın önünde bu adamın düzgün biri olduğuna ve ölene kadar dostlarının yanında olacağına kalıbımı basarım. Bunu zaten bana ispatladı."

Yaşlı adam diğer ikisine baktı.

Boulos ikisi adına konuştu. "Seninle Chogan oynayan biri hakkında çok şey öğreniyorsun, baba. Bunu biliyorsun zaten, sen de zamanında en iyilerinden biriydin. O ikisi büyük ölçüde askeri bir beceriye sahip ve eğer bize katılırlarsa bunun çok yararı olabilir. Ayrıca, bir takım olarak oynuyorlar ki bu Chogan'da bile nadir görülür." Güldü. "Maskat'taki oyunların çoğunda topu bir toz bulutu takip ediyor, hepsi o." İmaran ona katılarak güldü ve Boulos sözüne devam etti. "Onlar taktik insanları ve Talon'a güvenilebileceğimiz konusunda kesin kanıtımız var, çünkü senin oğlun, bizim kardeşimiz Allam burada ve Bağdat'ta yerdeki bir delikte ölü halde yatmıyor. Bence onlara güvenebiliriz."

Yaşlı adam bu muhakemeyi kabul ederek başını salladı. "Yolculuk parasını ödemeleri gerek. Bunu yapabilirler mi?"

"Bunu öğrenmem gerekecek, baba. Onlarla birlikte Lamu'ya gitme planımızı uygulamaya koymak için rızanı ve hayır duanı aldık mı? Rüzgâr diğer gemileri çoktan güneye götürmeye başladı bile."

"Evet, *inşallah* bu kararımız doğrudur. Henüz bir karar vermeyeceğim ama siz yolculuğunuzu planlamaya başlayabilirsiniz."

Allam sessizce bir of çekti. Talon'dan, Süleyman'dan, artık kendine ne isim veriyorsa, hoşlanıyordu, hem de Süleyman'ın ona söylemediği çok şey olduğunu bilmesine rağmen. Bu yabancı konuğunun hiç değilse kardeşleriyle birlikte ticaret yapmaya giderek bir servet kazanabileceği yerleri görmesini sağlayabilirdi. Ticari girişimlerin doğasındaki tehlikeler bir yana, bunun yapılacak doğru şey olduğunu hissediyordu.

Babasının rızasını almaları önemli bir adımdı. Yaşlı adam ikisinden birinden hoşlanmasaydı, o zaman Allam'ın üstüne düşen onlardan gitmelerini istemek olurdu. Bunun yerine yaşlı adam oyundaki ustalıklan övülürken iki adamı sessizce izlemiş ve dinlemişti. Talon'un Nejem ismindeki adam hakkında bir uyarıda bulunmasını beğeniyle karşılamıştı.

Şimdi bu konu halledildiğine göre, çok tartışılan deve oyunundan ve bu olayın sonuçlarından ve getireceği ödüllerden konuşmaya başladılar.

"Nejem bir şekilde karşılık vermeden bunun böylece üstünün kapanmasına izin vermez," dedi İmaran, kahvesini tazelemek için karanlığın içinden çıkıp gelen sessiz bir hizmetkârın getirdiği ikinci fincan kahvesini içmekte olan Allam'a göz atarak.

"Sultan yarışın sonucunu onayladı, onun için bu konuda yapabileceği hiçbir şey yok. Çok iyi iş çıkardın, oğlum. Ailemize fazlasıyla altın ve itibar kazandırdın," dedi babası, bu iltifat karşısında yüzü kızaran Allam'a. Babası iltifat konusunda pek cömert değildi.

"Senin şu hayvanın ismi ne?" diye sordu İmaran sırıtarak.

"Yasemin," diye yanıtladı Allam.

İki kardeş gülmelerini bastırmaya çalışınca Allam savunmaya geçerek, "O bu ismi birkaç kez hak etti!" dedi.

Babaları tekrar konuşmaya başlayınca kardeşler sustular.

"Bir gözümüzün ahırların olduğu konağımızda olması gerek, ödül kazanan devemiz Yasemin'e hiçbir zarar gelmeyeceğinden emin olmak için gece gündüz muhafızlar koymalıyız," dedi yaşlı adam. Allam babasının başından birden fazla intikam olayı geçtiğini ve sadece ihtiyatlı olduğunu biliyordu, onun için başını sallayarak onayladı.

"Nejem'in göze göz, dişe diş diye konuştuğunu duyduk," dedi İmaran usulca, yarışta meydana gelen kazaya değinerek.

"Nejem güvenilirliğiyle ünlü olmayan bir aileden geliyor," dedi yaşlı adam. "Onlar Yemen kabilelerinden, bizim gibi Umman kabilelerinden değiller. Onları gözetim altında tutmamız iyi olur. Nejem bu yarışta çok altın kaybetti."

"Sultanın önünde kaybettiği için küçük düşmesi de çabası," dedi Boulos şeytanca bir hazla.

***

Talon'a ertesi gün Maskat limanına gitmesinin istendiği haber verildi. Nedenini tahmin ediyordu. O ve Rıza hemen habercinin peşinden ana limana gittiler.

Maskat'ın doğal limanı girişinde uzanan iki ana ada tarafından iyi korunuyordu. Bu adalardan birinde limanın sularına hâkim olan bir kale vardı.

Talon ve Rıza limanı ayıran taş rampaya geldikleri zaman Arap gözetmenlerin eşliğinde kıyıya bir tekne dolusu siyahî kölenin çıkarıldığını gördüler. Esirlerin inleyip sızlanmaları ve gözetmenlerin kırbaçlarının şakırtısı arasında, köleler tekneden hantal tavırlarla çıkarak, onları birbirine bağlayan boyunlarındaki zincirleri dolanıp onları boğmaması için iyice yukarıda tutarak bellerine kadar gelen suya giriyorlardı. Talon hepsi de çıplak ve acınası bir halde olan kadın ve erkeklerden oluşan kalabalığa baktı ve hayatlarının sonuna kadar yaşamak için nereye götürüleceklerini merak etti.

Mısır'daki arkadaşı Panhsj'ı ve onun, bu zavallı yaratıkların

acınası ve rezil görünüşüne kıyasla gururlu halini hatırlayarak başını iki yana salladı. Hemen o anda kardeşlerin köle taşıyabileceğini ama ne kadar kazançlı olursa olsun kendisinin taşımayacağına karar verdi. O da hiçbir hakkı olmayan bir köle olmamış mıydı? Bu hep içine oturmuştu.

Kıyıya vardıkları zaman iri yarı bir siyahî köle onları karşılayarak su kenarında devam eden hararetli bir faaliyete doğru götürdü. Orada Allam'la iki kardeşinin suyun kenarında durmuş, kumsalın içine doğru giren dar bir su kanalına çekilmiş olan büyük bir gemiye baktıklarını gördüler. Geminin hâlâ suyun içinde olan tek parçası omurgasının ucuydu; geminin gövdesi her iki tarafta kuma sıkıştırılmış olan kalın kazıklarla dik tutuluyordu. Geminin teknesi kereste yığınları, ip kangalları, alet edevatlar ve taş yığınlarıyla çevriliydi.

Geminin etrafında, küçük ziyaretçi grubun önünde yükselen gemiye odaklanmış çok çeşitli faaliyetlerle meşgul olan ve kendilerine verilen emirleri yerine getiren Umman gemi işçilerinden siyahî kölelere kadar düzinelerce adam vardı.

Talon o zamana dek birkaç farklı açık deniz gemisine binmişti ama burada gördüğü karşısında huşu içindeydi. Bu gemi daha evvel gördüklerine kıyasla devasaydı ve buna bir *Xebec* olan, İran'dan kaçtıkları gemi de dâhildi.

Limana bir göz attı ve bayrak direklerinin ve Arap yelkenlilerinin arasında benzer boyutta birkaç gemi daha olduğunu fark etti. Onlar biraz daha yıkık dökük görünüyordu. Adet olduğu üzere selamlaştıktan sonra, Allam gemiyi gösterdi. Bağıran insan seslerine karışan testere, çekiç ve gıcırdayan halat ve kütük sesleri konuşmayı zorlaştırıyordu.

"Babamız, Tanrı onu uzun yıllar korusun, bu yıl Lamu'ya gitmek için hazırlanmamıza rızasını verdi, Talon. Tanrı'nın izniyle, yakında bize katılmanıza izin verecektir. Bu gemi *Baghlah* olarak bilinir ve Hint denizinde seyreden en büyük Umman gemilerinden biridir."

"Bu sizin gemilerinizden biri mi?" diye sordu Rıza, huşu

dolu bir sesle ve önlerinde yükselen tekneye bakmak için boynunu uzatarak.

"Belli değil," dedi İmaran, onlara keskin bir bakış atarak.

"Umman'da hatın sayılır bir tüccar olmanız için bir geminiz olmalı," dedi Boulos, gözleri ışıldayarak Talon'la Rıza'ya bakarak.

Talon hemen anladı. "Bunun kadar büyük bir gemi olması mı gerekiyor?" diye sordu dikkatle.

İmaran güldü. "Evet, Talon. Limanın güney tarafında bir araya toplanmış duran şu gemileri görüyor musun? Onlar bizim gemilerimiz ya da çoğu öyle. Ne kadar büyük olduklarını görüyor musun? Bazıları bunun gibi *Baghlah* ve bazıları da biraz daha küçük olan *Ganjah*'lar. Her ikisi de uzun mesafe için idealdir, ne yapacağı belli olmayan Hint denizinde seyredebilir ve fırtınaları atlatabilirler. Yüzlerce atı Al Hind'e taşıyabilirler. O denizlerde yolculuk etmek için büyük bir gemin olması lazım. Eğer bizimle gelirseniz ne demek istediğimi kolayca anlarsınız."

"Böyle bir gemi ne kadara mal olur?" diye sordu Rıza.

"Zannedersem, üç bin dinara yakın," dedi İmaran, başını kaldırıp gemiye eleştirel bir gözle bakarak. "Burada yapılan en büyük gemi değil bu ama kesinlikle yeterince geniş. Bunlar bu ülkede yapılan gemiler içinde hiç şüphesiz denize en dayanıklı gemilerdir."

"Gelin, size etrafı gösterelim, sonra kararınızı verirsiniz," dedi Boulos. Talon Rıza'ya bir göz atınca beriki yüzünü buruşturdu. Tüccar olma niyetlerinin pahalıya patlayacağı şimdiden belliydi. İyice ölçüp biçmeleri gerekiyordu.

Geminin etrafında yürürlerken Boulos ve İmaran, açık denize açılmaya elverişli iyi bir geminin belli başlı özelliklerini belirterek büyük, su geçirmez bir ambara ve geniş bir yolcu kamarasına da ihtiyaç olduğunu açıkladılar. Allam da gemiyle Talon kadar ilgilenmişti. Omuzlarını silkerek güldü. "Kardeşlerim ailemizin denizcileridir, onun için onlara kulak ver, Talon ve en iyilerinden öğren."

Uzun merdiveni tırmandılar ve kardeşleri gördüğüne sevindiği belli olan bir usta onları üst güvertede dolaştırdı. Adam kardeşlerin önünde neredeyse yerlere kadar eğilmişti ama İmaran'dan gelen sert bir sözle hemen doğruldu ve eliyle kalbine ve alnına dokundu. Sonra yaltaklanan bir tavırla onlara geniş güverteyi gezdirdi. Nereye gitseler çalışan adamlar işlerini bırakıp adamların önünde eğiliyorlardı. Besbelli kardeşler iyi tanınıyor ve saygı görüyorlardı.

Talon geminin ortasının rahat rahat on bir adım genişliğinde ve baştan kıça uzunluğunun da belki kırk adım olduğunu tahmin etti. Bu her anlamda büyük bir gemiydi. İmaran ambarın en az otuz, belki de daha fazla at alabileceğini söyledi. Ağzını kapatmakta zorlanan Rıza'ya bir göz attı. Rıza yutkundu ve başını hayranlıkla iki yana salladı.

"O kadar büyük ki acaba yüzebilir mi diye merak ediyorum!" diye fısıldadı yanındaki Talon'a.

Boulos onları etrafı gezdiren tersane işçisiyle hızlı hızlı bir şeyler konuştu.

"Biz konuşurken onlar geminin son işlerini yapıyorlar. Gelecek hafta denize indirilecek ve sonra da ilk seferini Lamu'ya yapmak için hazırlanması gerekecek," dedi onlara.

Talon sahildeki büyük kereste yığınlarını fark etmişti ama etraflarını saran kırsal araziyi düşününce bu tür kerestelerin elde edilebileceği ormanlık arazilere dair hiçbir iz göremedi.

"Bu keresteler nereden geliyor?" diye sordu. "Güneyde büyük ormanlar mı var? Maskat yakınında hiç orman görmedim."

İmaran gülümsedi. "Hayır, haklısın, ormanlarımız var ama onlar bu tür ağaçlar bulunan ormanlar değil. Kıyıda gördüğün ve biraz önce gelen bazı gemilerde bulunan bu keresteler Al Hind'ten geliyor ve tik ağacı olarak biliniyor. Hintliler bize ağaçlarını satıyor, biz gemilerimizi onlarla yapıyoruz, sonra gemiyle onlara atlar götürüyor ve fahiş fiyatlara satıyoruz. Herkes mutlu oluyor!" Kendi kendine güldü.

"Bunun sıradan bir ahşap olmadığını bilmelisiniz. Gemi yapımında kullanılan kerestelerin çoğu çok çabuk çürür ve denizdeki kurtlar tarafından yenir. Geminin teknesinde delikler açarlar ve gemi batar ama bu ahşap kurtları çekmez ve gemi suda çürümez. Bu limanda üç kuşak yaşında gemiler vardır ve tekneleri hâlâ iyi durumda. Şuradakilerden birini bizim büyükbabamız yaptırdı, ruhu şad olsun," dedi Boulos.

Yeni kesilmiş kereste ve o kadar hoş olmayan bazı kokularla dolu koca gemiyi gezmek için birkaç saat harcadılar. Boulos ve İmaran tersane işçisinden konuklarına borda kaplamasının nasıl bir arada tutulduğunu göstermesini istediler ve adam bunun nasıl yapıldığını gururla gösterdi.

Talon Bizans gemilerinde biraz zaman geçirmişti ve bunların metal ve tahta çivilerle nasıl birleştirildiğini anlamıştı, onun için bu gemide borda kaplamasının dikildiğini görünce hayret etti. Tersane işçisi bunun yavaş ama çok güvenli bir işlem olduğunu açıklarken bir kaplamanın bir ucunu bir diğerine sıkıca tutturarak diken ipe bakakaldı.

Kerestenin içine titizlikle açılmış binlerce delik vardı; sonra bir araya getiriliyorlar ve Hindistan cevizi lifinden yapılmış bir ip bir taraftan sokuluyordu. Bir adamın ipi iyice gerilene kadar çekmesini ve bir diğerinin de sıkıca yerine oturması için ona çekiçle vurmasını izlediler. Sonra aynı işlemi diğer uçta tekrarladılar. Bu lifin suda şişme ve deliği sıkıca kapatma özelliği vardı. Sonra çekiçle kalasların arasındaki açıklıkları liflerle doldurdular ve daha sonra hepsini, Boulos'ın eritilmiş köpek balığı derisi yağı olduğunu söylediği zift gibi bir maddeyle kapladılar. Talon kokladı; yakından hoş bir kokusu yoktu.

Boulos, Talon'un şaşkınlığına güldü. "Umman'da demir dökümhanemiz yoktur, onun için çivi ve bronz çok pahalıdır," dedi. "Bu dikiş kolayca tamir edilebiliyor ve geminin fırtınada rahatça hareket etmesine izin veriyor."

Talon geminin teknesinde tek bir çivi bile göremedi. Besbelli böyle bir geminin inşası çok uzun bir zaman alıyordu ama

gemilerin çok sağlam olduğu ve uzun süre dayanacağı da görüntüsünden belliydi.

Ambara gittiler ve orada İmaran atlar için otuzdan fazla bölme yapabileceklerini ve sonra da atlar indirildiği zaman kolayca onları başka mallarla değiştirebileceklerini söyledi. Sonra geniş yolcu bölmesine gittiler, burası Talon'un ilgisini çekti. Hizmetkârlar da dâhil olmak üzere bütün gruba yetecek kadar yer vardı, sonra kadınlar için ayrı bir kabin ve yolcular için de birkaç kabin daha bulunuyordu. Geminin geri kalanını da inceledikten sonra tersane işçisiyle vedalaşıp merdivenden indiler.

Talon'la Rıza kumun üstünde durup gemiye hayran hayran baktılar. Pırıl pırıl parlıyordu ve Talon'a göre her denize açılmaya uygundu. Kumsalın aşağısında inşa edilmekte olan bir başka gemi daha vardı; geminin iskeletiyle borda kaplaması üstünde çalıştıklarını görebiliyordu.

Bir geminin ihtiyaçları, performansı ve bütün o sonu gelmeyen detaylar çok şaşırtıcıydı ama iki kardeşin neden bahsettiklerini bildikleri açıktı, onun için Talon dikkatle dinleyerek olabildiğince çok şey öğrenmeye karar verdi.

Artık öğle vakti gelmişti ve Allam konuşmalarına devam etmek için hepsini evine davet etti. Talon eğer o kadar ilgi göstermemiş olsaydı bu konuşmanın devam etmeyeceği ve kardeşlerin onun tüccar olma isteğini ciddiye almayacağı izlenimine kapılmıştı. Eve giderlerken Talon'la Rıza gemi ve fiyatı hakkında konuşma fırsatı buldular.

"Hayatımda böyle bir gemi görmedim. Eğer sudaki öbür gemileri görmeseydim böyle bir canavarın yüzebileceğine hayatta inanmazdım," diye mırıldandı Rıza, bir gözü önlerinde yürümekte olan kardeşlerdeyken. Talon çizmeli ayağını kumda sürüyordu. Ne o ne de Rıza yerel kıyafetler giymemişti ama Talon yakın zamanda bunu yapmalarının akıllıca olabileceğini düşünüyordu, böylece yollarını kaybetmiş bir çift pejmürde kılıklı Selçuklu süvarisi gibi görüneceklerine halkın arasına karışabilir ve hatta gerektiğinde gözden kaybolabilirlerdi.

"Çok büyük olduğunu kabul ediyorum ama ben Orta Deniz'i daha küçük bir gemiyle geçtim ve gemi daha büyük olduğu zaman muhtemelen azgın denizlerde daha güvenli olduğuna katılıyorum. Üç direği var! Daha önce yolculuk yaptığım en büyük gemilerde bile genellikle bir ya da en fazla iki direk vardı. Benim alışık olduğum kürekler de yok bu gemilerde," dedi, şimdi sahip olduğu bakımlı kadırgaları düşünerek.

"Fiyatı hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu Rıza, kara kaşlarının altından Talon'a yan gözle bakarak. Alçak sesle ve Farsça konuşuyorlardı.

"Bu fiyatı karşılayabilirim," dedi Talon.

Rıza ağzı bir karış açılarak durdu. "Ne?" Talon'un giysisinin yenini tuttu. "Ciddi misin sen?"

"*Chogan* oyununda bahse girmiştim. O bile geminin fiyatının büyük kısmını karşılar ve buradaki Yahudiler benim para makbuzlarımın karşılığını ödeyebilirlerse geminin ve mürettebatın ücretini karşılayabilirim," dedi Talon. "Daha sonra sana onları nasıl elde ettiğimi anlatırım. Bir kısmını zaten biliyorsun. Ben zaten zenginim, kardeşim ama hep bahsettikleri o yerleri görmek istiyorum. Ağzını kapat; bir karış açık." Rıza'nın şaşkınlığına gülerek parmağıyla arkadaşının alt çenesine hafifçe vurdu.

"Beni kaygılandıran diğer masraflar. Bir mürettebat ve bir kaptan olması lazım, bu kadarını biliyorum ve sonra erzak da gerekiyor. Sonra, Lamu denilen o yerde yapacağımız alışveriş için de daha çok para gerekecek. Bir hata yapmamak ve paramın yetip yetmeyeceğini anlamak için masrafları onlarla konuşmam gerekiyor."

***

Kardeşler Talon'un bir gemi seyahati için neler gerektiğini zaten bildiğini görünce çok şaşırdılar. Talon onların geniş bilgisine saygı duysa da kardeşlerin onun denizcilik dünyasına tamamen yabancı olmadığına memnun oldukları belliydi. Pek çok iyi tav-

siye verdiler ama kimse geminin satın alınmasının son şartları hakkında konuşmadı. Bu terbiyesizlik olurdu.

Ancak sonunda bu meseleye geldiler ve güneş batarken kahve getirilerek her birinin önüne küçük porselen fincanlar içinde servis edildi. Babaları da onların yanına gelmişti ve kardeşlerin sorgusuz sualsiz ona itaat ettikleri belli olduğu için Talon da Rıza da yaşlı adama karşı son derece saygılıydı.

Babaları Hint Okyanusu'nu bir uçtan bir uca geçmişti ve Talon ona bu konuda pek çok şey sormak istiyordu. Ancak o anda bahis konusu olan, gemi için güvenilir bir mürettebatın ve iyi bir kaptanın nerede bulunabileceği meselesiyle yetindi.

"Görüyorsun, Süleyman," dedi yaşlı adam, önündeki küçük bir kâseye doğru eğilip kendisine bir incir alırken, "biz Ummanlılar Nebatileriz. Bunun ne demek olduğunu biliyor musun?"

Bu küçük bir testti ve Talon hemen üstüne atladı. "Çöllerde, geniş boş kırsal arazilerde ve *Rekem*'in kuzeyindeki bölgelerde dolaşan seyrüseferciler misiniz?" diye sordu. *Rekem,* onun Nebatilerle ilk karşılaştığı oyma kayalar şehri Petra'nın Nebatiler arasındaki ismiydi.

Herkes durup ona bakakaldı. Uzun bir sessizlikten sonra yaşlı adam usulca, "Daha önce hiç buraya gelmediysen bizim halkımızı nereden biliyorsun?" diye sordu.

"Ah, Hacı," dedi Talon, karşısındakini onurlandıran sözcüğü kullanarak, "daha önce buraya hiç gelmedim ama Sina Çölü'nün ve güneyde *Rekem* adıyla bilinen yerin yakınında, kendilerini kuzeyden gelen Nebatiler olarak adlandıran insanlar bana rehberlik etmişti. Bana çölü geçerken *Kamal*'ın nasıl kullanılacağını öğrettiler."

Allam'ın, iki kardeşin ve hatta yaşlı adamın gözleri şaşkınlıktan kocaman açılmıştı. Adamların kahvelerini yudumlayarak Talon'u izledikleri uzun bir sessizlikten sonra yaşlı adam tekrar konuştu. Bir karara varmış gibi görünüyordu.

"Birkaç gün evvel oğullarım bana önce güneye ve sonra da belki doğuya doğru denize açılırken bize katılmana rıza göste-

rip göstermeyeceğimi sormuşlardı. Bazı çekincelerim olduğunu itiraf ediyorum. Senin bu kadar çok parayla sadece bir macera yaşayabileceğini düşünen bir çaylak olmadığını duyduğuma sevindim. Ummanlı tüccarlar önce denizci ve gemici, sonra tüccardırlar. Bizim seyrettiğimiz denizler acımasızdır ve usta ve cesur olmayı gerektirir. Oğlum Allam'ın düşündüğünden daha becerikli görünüyorsun. Bu çok iyi."

Talon karşı çıktı. "Hacı, ben denizde seyretmek konusunda sizin ve oğullarınızın yanında sadece bir çocuğum fakat en iyilerinden öğrenmeye can atıyorum." Biraz pofpoflamanın zararı olmayacağını düşündü ama söylediğinde ciddiydi de.

Yaşlı adam ayağa kalkmaya davranınca İmaran hemen ona yardım etmeye koştu. Adam hâlâ oturmakta olanlara döndü. "Artık yoruldum ve dinlenmeye çekileceğim. Hepiniz Allah'a emanet olun ve oğullarımın sana her anlamda yardım etmelerine izin veriyorum."

Yaşlı adam uzaklaştırırken Talon öne eğildi.

Kardeşlerin yaşlı adamın söyledikleri karşısında çok rahatladığı belliydi. Hemen gemiyle ilgili şeyler ve Talon'la Rıza'nın düşünmesi gerekenler hakkında yeniden hararetli bir konuşmaya daldılar.

Rıza o ana kadar sessizliğini korumuştu ama dikkatle dinliyordu. "İnsanlarınız Al Hind'e ve ötesine ne kadar zamandır gidiyor?" diye sordu.

"Asırlardır, Rıza," dedi İmaran. "Nebatiler Al Hind'e peygamberin, hatta Hıristiyanların peygamberinin zamanının öncesinden beri yelken açıyor. Haritamızı yıldızlara bakarak çıkardık ve Çin'deki efsanevi Khanfu şehrine kadar yol üstündeki bütün limanları anlatan kitaplar var. Çinliler bu şehre Guangzhou der."

"Bazıları Nebati, hatta bazıları da senin halkından, İranlı olan denizciler rehber el kitapları yazdılar. Bunlardan bazıları popüler oldu, Şeyh Nasr bin 'Ali al'Haduri'nin *Kitab Ma'din al-asrar fi 'ilm al-bihar*: Deniz Biliminde Sırlar Madeni gibi. Bu kitapta geminin üstünde güneşin konumunu gösteren çizimler vardır."

"Hiç Çin'e gittiniz mi?" diye sordu Rıza.

İmaran elini cübbesinin içine sokarak bir şey çıkardı. Öne eğilerek onu Rıza'ya attı; Rıza onu yakaladı ve sonra nesneyi elinde çevirdi. "Nedir bu? Kıymetli bir şey mi?" diye sordu.

Boulos güldü ve "Hayır, kıymetli değil." dedi. "Benim için bir şans tılsımı ama bu bir madeni para ve dahası Çin'den geldi. Bu onların parası. Bu demirden yapılmıştır ve ona "cash" diyorlar. Bundan milyonlarca yapıyorlar!"

Rıza parayı Talon'a verdi, beriki onu büyük bir ilgiyle inceledi. Bu ortasında bir delik olan küçük, yuvarlak, düz bir nesneydi. Kenarlarında çok belirgin semboller vardı ama onun için hiçbir anlam ifade etmiyorlardı.

"Ne kadar iyi yapılmış!" dedi, onu dünyanın bu bölgesinde ve daha batıda Bizans'taki, hatta kendi ülkesindeki daha kaba madeni paralarla kıyaslayarak. Parayı tekrar İmaran'a attı.

"İmaran'la ben sadece bir kere küçükken oraya gitmiştik. Hiç böyle bir ülke görmemişsinizdir. Orası... başka bir dünya."

Boulos kararını vermiş gibi görünüyordu. Hemen sadede geldi. "Bize katılmak istiyor musunuz ve bunu yapabilecek misiniz, Süleyman?" Bu diğer iki kardeşin kaşlarını kaldırmalarına neden olan dobra bir soruydu ama o terbiye konusundaki kaygılarını bir kenara iterek dosdoğru Talon'a baktı. Onun yanıtını beklerken bütün oda sessizleşti.

"Eğer çarşıdaki Yahudiler makbuzlarımın karşılığını ödeyebilirse sadece gemiyi satın almaya değil, onun ihtiyaçlarını karşılamaya da gücüm yeter," dedi Talon onlara.

Diğerlerinin rahatladığını hissetti.

"O halde iyi bir kaptana ve mürettebata ihtiyacın olacak. Sana bu konuda yardım ederiz," dedi Boulos kısaca.

İmaran gülümsedi. "Buna gücünün yetmesinden etkilendim, Talon. Bu iyi bir şey, zira o uzak diyarlarda seni bekleyen çok zenginlik var. En azından farelerle ve pis böceklerle dolu olmayan yeni bir gemin olacak."

Sonra güldü. "Geleceklerdir, tabii. Yiyecekle dolu bir geminin kokusunu yüz fersah uzaktan alır onlar. Ancak ilk yolculuğunda bu sorunun olmayacak."

"Lamu'ya gitmek için ne zaman yola çıkmayı planlıyorsunuz? Yoksa Zanzibar mıydı?" diye sordu Talon onlara.

"Lamu takımadaları. Sultanın sarayı Pate adasında ama pazarlar Lamu'da bulunuyor. Şimdi rüzgârlar güneye gitmek için uygun, onun için yakında yola çıkarız. Bizi güneybatıya, Bilad Al Zanj sahilinin açıklarındaki Lamu adasına kadar götürecek *Kaws* rüzgârıyla güneye gitmek niyetindeyiz," dedi İmaran onlara.

"Orada bir ay kalacağız; fildişi ve laden reçinesi alacak, altın alışverişi yapacak ve birkaç kaliteli köle seçeceğiz, sonra bizi eve geri getirecek yağmurlu *Azyab* rüzgârını yakalamamız gerekecek. Eğer Al Hind'in güneydoğusunda, baharat bulacağımız Kulam Mali'ye veya onun ötesindeki Kalah Bar'a doğru devam etmek istersek, o zaman Maskat'ta çok uzun kalamayız. Dhofar olarak bilinen bölgenin dışındaki Raysat'ta durup biraz buhur alırız," diye devam etti sözlerine. Talon buhurun tütsü olduğunu öğrenmişti artık.

"Raysat'ta Sana'dan ve Arap çöllerinin ta kuzeyinden gelen atlar da seçeriz. Onları Al Hind'e götürüp fahiş fiyatla satarız," dedi Boulos ellerini ovuşturup sırıtarak.

"Hintliler kendi atlarını yetiştirmiyor mu?" diye sordu Rıza şaşırarak.

"Her nedense atlar hastalanıp sinek gibi ölüyorlar. Onları ne doğru besleyebiliyor ne yetiştirebiliyor ne de üretebiliyorlar. Hayvanlar o ülkenin sıcağında ve neminde ıstırap çekiyor. Ancak, pek çok hastalık olmasına rağmen yerliler dayanıklı görünüyor."

"Sen de göreceksin, Talon, ülkenin büyük kısmı vahşi ve korkunç hayvanlarla dolu sık ormanlarla kaplı ve hava o kadar yoğun ki sanki boğulduğunu hissediyorsun," diye ekledi İmaran.

"Bir intikam yolculuğuna çıkmadan evvel iki mezar kaz."

Konfüçyüs

Bölüm 5

Göze göz

Kapıdan gelen bir gürültü konuşmalarını böldü. İnsanların birbirlerine bağırıp seslendiğini duyabiliyorlardı. Odadaki herkes silahlarını alarak ayağa fırladı. Dakikalar içinde yerleşkenin kapısında bekleyen siyahî muhafızlardan biri koşarak odanın girişine geldi. Yanında ahırlardaki seyislerden birini getirmişti. Talon üstü başı yırtılmış, titreyen adama bir bakışta neler olduğunu anladı.

Seyis dizlerinin üstüne çöktü. Sarığı yana yatmıştı, giysileri yırtılmıştı ve kan içindeydi. Tükenmiş ve çok korkmuş görünüyordu.

"Allah bizi korusun! Yasemin'i aldılar, efendim!" dedi, dili dolaşarak. "Onları durdurmaya çalışan baş seyisi öldürdüler ve oğlanı da yaraladılar!" dedi ağlayarak.

İlk tepki veren Boulos oldu. "Oğlana ne oldu?" diye sordu.

"Gözünü çıkardılar, efendim!" dedi adam, parmaklarını birbirine geçirip, gözyaşlarıyla yol yol olmuş pis yüzünü Allam'a çevirerek. Odadakiler dehşet içinde önce ona, sonra da birbirlerine baktılar. "Tanrı bizi korusun ama neden küçük bir oğlana bunu yaptılar?" diye sordu Allam sonunda.

"Bir mesaj vermek için," dedi İmaran, dişlerinin arasından. "Göze göz, kardeşim. Seni uyarmıştım."

Boulos ayağa kalktı; öfkesi gittikçe kabarıyordu. "Bu Ne-

jem'in işi olmalı. Başkası olamaz! Yoksa neden bir çocuğa böyle ıstırap çektirsinler ki? Amacı intikam almaktı ve şimdi çocuk bunun bedelini ödedi." Yumruğunu havaya salladı. "O zaman biz de intikamımızı alırız!" diye bağırdı.

"Hemen ahırlara gitmeliyiz," dedi İmaran. "Atlarımızı getir!" diye bağırdı. Hizmetkârlarla seyis emrini yerine getirmek için dışarı fırladılar. Gürültü babalarını uyandırmıştı; yaşlı adam şimdi avluya bakan balkonda duruyordu. Arkasında korkmuş kadınlardan oluşan küçük bir grup vardı. Adam neler olduğunu bilmek istedi. İmaran aceleyle açıkladı ve sonra atların beklediği avluya çıkan diğerlerini izledi.

"Çocuğun gözüyle ilgilenilmesi gerekecek," dedi Talon, Doktor Haddad'ı düşünerek. Rıza ne demek istediğini anladı. "Ben gidip getiririm onu. Ne vakit olursa olsun çocuk için geleceğini biliyorum." Hiç beklemeden dörtnala yola koyuldu. Diğerleri son sürat ahırlara doğru gittiler. Vardıkları zaman Talon polo sahasının üstünden ailesinin barındığı konağa bir göz attı. Duvar boyunca lambaların yandığını fark etti. Kargaşayı duymuş olmalıydılar ama neler olduğunu öğrenene kadar oldukları yerde kalacak kadar akıllıydılar.

Ahırlarda tam bir kaos hüküm sürüyordu; birçok seyis saçlarını yolup inleyerek amaçsızca oraya buraya koşuyordu. Ahırdaki atlar ve develer sanki etraflarındaki paniğe tepki veriyorlarmış gibi kişneyip böğürerek ayaklarını yere vuruyordu.

Hepsi aceleyle atlarından indiler ve üstünde kasılan ve inleyen bir siluetin yattığı bir hasırın etrafını saran bir grup işçiye doğru ilerlediler. İlk ulaşan Allam oldu ve gördüğü manzara karşısında bir çığlık attı. İsmail büyük bir acı içinde öylece yatıyordu ve sağ gözünün üstünde kanlı bir bez parçası vardı. Seyisler onu bir çuval bezinin üstüne yatırmak dışında yardım etmek için pek bir şey yapmamışlardı. Talon yerde hiç hareketsiz yatan başka siluetler olduğunu da fark etti. Bu kargaşada kimse üstlerini örtmeyi ve onları kenara çekmeyi düşünmemişti.

Boulos bağırarak kalabalığı kenara topladı, "Hey Allahım,

sizi işe yaramaz aptallar! Çekilin yoldan, gürültü yapmayı da kesin. Görmek istiyorum!" Seyisler itişe kakışa yoldan çekilerek dizlerinin üstüne çöktüler. İçlerinde en yaşlıları olan beyaz saçlı ve kır sakallı bir adam kekeleyerek açıklamaya çalıştı.

"Karanlıkta geldiler, efendim," dedi inleyerek ve ince, sopa gibi kollarını etrafa sallayarak. "Bir anda ortaya çıktılar ve hemen muhafızların hakkından geldiler." Adem elması titreyerek sinirli bir şekilde yutkundu. "İsmail'in çığlıklarını işitene kadar hiçbirimiz bir şey duymadık, o zamana kadar haydutlar Yasemin'i alıp gitmişlerdi!" Ellerini ovuşturarak başını eğdi.

"Hiç kimse bir şey duymadı mı?" diye sordu Boulos. İnanamıyormuş gibiydi.

"Gecenin içinden atlarıyla geldiler ve onun hangi ahırda olduğunu tam olarak biliyorlardı, efendim. O kadar hızlıydılar ki!" diye mırıldandı diğer seyislerden biri korku dolu bir sesle.

"Bütün muhafızları öldürmüşler," dedi İmaran, duygusuz bir sesle. "Allam, onlar gerçek muhafız mıydı?" dedi, parmağını yerde yatan siluetlere doğru uzatarak, "yoksa sadece burada durmalarını istediğin hizmetkârların mıydı?"

Allam utanmış görünüyordu ama yanıt vermesine fırsat kalmadan İsmail daha çok kasılıp inlemeye başladı. Boulos hemen uzanarak onu yerde tuttu. "Talon, senin şu amcan gelecek mi? Eğer yardım etmezsek bu çocuk ölür."

Tam o konuşurken bir grup insan konağın olduğu taraftan karanlığın içinde belirdi. Gelenler Rıza, Doktor Haddad ve Ravan'dı. Ellerinde meşaleler ve küçük deri çantalar taşıyorlardı. Saçı başı karman çorman haldeki doktor hemen hasırın yanına diz çöktü. "Bana bir ışık verin ve yer açın!" diye emretti. O kadar otoriterdi ki her iki emri de hemen yerine getirildi.

Boulos ve Allam sertçe emir vererek boş boş dolaşan seyisleri üç talihsiz muhafızın cesedini götürmeleri ve huzursuz hayvanları sakinleştirmeleri işine koşturdular. Bu arada Haddad Ravan'ı eliyle yanına çağırdı ve genç kadının ona uzattığı çan-

tayı açtı. Bir şişe sıvı çıkartarak İsmail'in başını havaya kaldırdı. "Bunu biraz içmelisin. Acını dindirmeye yardım eder," dedi kıvranan çocuğa.

İsmail doktorun verdiği şişeden birkaç yudum aldı ve sonra elleri acıdan titreyerek kendini geriye bıraktı. "Ne olursa olsun yarana dokunmamalısın," dedi doktor. "Seni tedavi edeceğim ve eğer Tanrı isterse daha iyi olacaksın ama..." Sözünü bitirmeden bıraktı. İsmail'in artık sağ gözü olmayacaktı.

Haddad etrafta dolaşan Allam'a döndü. "Onun bizim konağımıza götürülmesini istiyorum, orası hem daha temiz hem de tedavisi esnasında gözetimim altında olur."

Dakikalar içinde çocuk eğreti bir sedyeye yatırılıp uzaktaki konağa doğru yola çıkarıldı. Ravan, Talon'la Rıza'ya çabucak bir göz atıp başını sallayarak aceleyle sedyeye eşlik eden doktora katılmaya gitti.

Diğerleri etrafları meşalelerle aydınlanmış olan ahırlarda durup olayı irdelediler.

"Nejem olmalı; bu kesin onun marifetidir!" dedi Allam öfkeyle.

"Bundan emin olabiliriz ama şimdi deveyi bulmamız gerekiyor, tabii onu da telef etmeye karar vermediyse," diye homurdandı İmaran.

Allam hızla nefesini içine çekti. "Bunu yapmaz, değil mi?" diye sordu kardeşine, dehşet içinde.

"Evet, yapabilir. O tür biri o. Bu adam pire için yorgan yakabilir," dedi Boulos.

"Bu konuda Halifeye başvuramaz mıyız? Halife o devenin üremesini ister!" dedi Allam. Bir servetin toz olup kaybolduğunu görürken çaresizlikten ellerini ovuşturuyordu.

"Nejem nerede yaşıyor?" diye sordu Talon.

"Sabahleyin onunla yüzleşmeye gittiğimiz zaman gösterirm sana," dedi Boulos, "ama devenin onun arazisinde olmayacağından emin olabilirsin. Çoktan ya çöle götürülmüş veya

öldürülüp bir yere bırakılmış olacaktır. O adamın intikam arzusunun sınırı yok."

Talon'la Rıza bakıştılar. "Eğer rüzgâr kapatmazsa sabahleyin izlerini sürmeye çalışabiliriz," diye önerdi Rıza.

İmaran başını iki yana salladı. "En iyisi ya onu belki fidye karşılığı vermeye hazır olan Nejem'den ya da adamlarından birinden devenin nerede olduğunu öğrenmek olacaktır," dedi.

Talon tekrar Rıza'ya baktı ve beriki başıyla onayladı. "Sizinle birlikte yarın Nejem'in evine gelebilir miyiz, Boulos?" diye sordu.

***

Ertesi sabah namazdan sonra Talon'la Rıza birkaç adamla üç kardeşten ibaret küçük süvari grubuna katıldılar ve Maskat'ın kuzeybatı bölgesinden geçerek, herhangi bir tehlike durumunda şeyh, ailesi ve maiyetinin barınabileceği küçük bir kaleye de sahip olan Nejem'in karargâhına gittiler. Talon ve Rıza dikkatle gözleyerek kampın etrafındaki adamların, atların ve kalenin surlarının üstündeki muhafızların sayısını tahmin etmeye çalışıyordu.

Atlılar kampa varmadan çok önce durup bekledi. Çok geçmeden iki adamın başı çektiği bir grup atlı arkalarında küçük bir toz bulutu kaldırarak dörtnala onlara doğru geldi. Bunlar, ziyaretçilere zıplayarak yaklaşan güzel atlara binmiş, bol cübbeler içindeki çöl Araplarıydı.

"Selamın aleyküm," diye bağırdı İmaran. Kardeşlerin en büyüğü olduğu için lider rolünü o üstlenmişti.

"Aleyküm selam," diye bağırdı adamlardan biri. "Sizin için ne yapabiliriz?"

"Şeyh Nejem el Hulood ile konuşmak istiyoruz. Kendisi burada ve bizi görmek isteyecektir."

Adam birkaç saniye onlara baktı ve sonra arkadaşına bir şey fısıldayınca beriki atını çevirip kaleye doğru sürdü.

"Lütfen bana fakirhanemize kadar size eşlik etme onurunu verin," dedi birinci adam, öne geçip çadırlı kampa doğru ilerleyerek. Diğer adam kalenin kapısının ardında gözden kaybolmuştu. Talon binanın çevresinde pek çok çadır olduğunu ve bunların kampa dağınık bir hava verdiğini fark etti. Çadırların arasında sıra sıra ayakta duran veya çömelmiş develer vardı; atlar da duvar kenarlarında diziliydi.

Büyük bir çadıra götürüldüler, hepsi atlarından indi. Boulos baş seyisine atından inmemesini ve diğer atları tutmasını söyledi ve sonra diğerleri kendini Seyf-ül-Mülk olarak tanıtan ev sahipleri tarafından bir halının üstünde çember halinde dizili duran yastıklara oturmaya davet edildiler. Talon adamı dikkatle inceledi. Nejem'in ailesinin Yemen'den geldiğini duymuştu, o halde bu adam da oradan gelmiş olabilirdi. Adam Umman tarzında belinin etrafına sarılı *wazar*'ın içine sokulmuş güzel bir Khanjar bıçağı taşıyordu.

Küçük porselen fincanlara çay konup ikram edilene kadar kimse konuşmadı. Konukların her biri bir fincan ve ortadaki kâsenin içinden küçük bir kesme şeker alarak çayını yudumladı.

Biraz havadan sudan konuşuldu. Çadırın içindeki herkes neden orada olduklarını biliyordu ve aksi bir tavır sergilemek ortamı iyice gererdi. Ancak dakikalar geçtikçe Boulos'un yüzünde bir sabırsızlık ifadesi belirmeye başladı. Tam İmaran'la Boulos gitmek için kalkmak üzerelerdi ki (ki bu büyük bir terbiyesizlik olurdu) küçük kalenin kapısında bir kargaşa oldu ve Nejem'in başını çektiği bir grup adam çadıra doğru geldi. Konuklar ayağa kalktı ve birbirlerinden nefret eden adamlar birbirlerini öperek selamladılar.

Selamlaşma faslı bittikten sonra herkes tekrar yerine oturdu ve Nejem konuyu açtı.

"Dün gece bir olay olduğu haberini aldım," dedi, keskin bakışlarını sessiz kalan Allam'a çevirerek.

"Olay bizim ahırlarımızda oldu, eğer duyduğun buysa," diye yanıtladı İmaran.

"Nasıl bir olay oldu?"

"İnsanlar öldürüldü ve bizden biri de çok kötü yaralandı," dedi İmaran.

Nejem, Seyf-ül-Mülk'e bir göz attı; sanki bakışında bir mesaj var gibiydi. Talon yanında oturan Rıza'nın gerildiğini hissetti. Çadırın dışına, yaylarının kılıflarının içinde durduğu atlarına bir göz attı. Eğer bir çatışma olacaksa yayı elinde olursa kendini daha iyi hissederdi fakat Seyf-ül-Mülk kayıtsız bir tavırla yerinde oturmaya devam etti.

"Bu dehşet verici bir haber. Allah hepimizi bu hırsız ve katil haydutlardan korusun," dedi Nejem, dindar bir tavırla. Sanki bekliyormuş gibi çayını yudumladı. "Ama neden bana geldiniz?"

"Bu iğrenç suçu kimin işlediğini duymuş olabileceğini düşündük, biz de öğrenmek için kalktık geldik," diye yanıtladı Boulos, adeta suçlayan bir ses tonuyla.

Nejem gerildi ama bu hakaretin üstünde durmuyormuş gibi bir tavırla, "Bu haberi herkese yayarım ve halkım bir şey öğrendiği zaman bana söyler," dedi. "Ben akrabalarımı ziyaret ediyordum ve olayı daha bugün, siz gelmeden hemen önce duydum."

"Bir şey daha var," dedi İmaran yavaşça.

Nejem başını kaldırdı. "Nedir o?" diye sordu, keskin hatlı yüzünde soru dolu bir ifadeyle.

"Katil hırsızlar evvelsi gün yarışı kazanan deveyi de aldılar."

İmaran sözlerini dikkatli seçmişti. Bunu onu kışkırtmak için söylemişti ama Nejem hiç üstüne alınmadı; ne var ki Talon gözlerinde birden bir ışığın parlayıp söndüğünü ve Seyf-ül-Mülk'ün gerildiğini ve elinin Khanjar'ına doğru gittiğini fark etti. Talon Nejem'in belli belirsiz başını salladığını ve adamının elini geri çektiğini fark etti. Çadırın içindeki gerginlik artmıştı.

"Korkunç bir şey bu," dedi Nejem, gergin bir sesle. "Böyle bir hareketin cezalandırılması gerek ve hayvanınızı bulmanıza yardım etmek için elimizden geleni yapacağız. Böyle bir şeyi

kim yapmış olabilir? Tanrı hepimizi korusun," dedi, kimseyi kandırmayan dindar bir tavırla.

İmaran ona sert bir ifadeyle baktı. "Evet, cezalandırılması gerek ve babam bunun sorumlularının paylarına düşen cezayı almalarını sağlayacaktır. Misafirperverliğiniz için teşekkür ederiz, şimdi gidiyoruz," diye bitirdi sözlerini kibarca.

Nejem başını eğerek onları çadırdan uğurladı ve bir grup halinde uzaklaşırlarken durup arkalarından baktı.

Kimse karargâha yukarıdan bakan alçak bir tepeye çıkana kadar bir şey söylemedi, sonra Boulos bir küfür savurdu. "Yılan! Yalancı yılan!"

İmaran da onu onaylayarak başını salladı. "Tabii ki bunu o emretti ama olay olurken etrafta bulunmamayı da garantiye aldı."

"En azından bir şeyi biliyoruz," diye araya girdi Talon.

Hepsi dönüp ona baktılar. "Deve burada değil, bu kesin. Ama onun nerede olduğunu kesinlikle bilen birini biliyorum."

Boulos kaşlarını çatarak gözlerini ona dikti. "Kim o? Nejem mi?"

Allam alaylı bir tavırla güldü. "Nejem'in bilmemesi mümkündür, çünkü o zaman eğer Halife bu olayla ilgilenirse yalan söylemiş olmaz. Talon, senin aklından geçen diğer adam Seyf-ül-Mülk mü?"

"Evet, o ve bundan eminim."

Rıza söze karıştı. "Ben onu dikkatle izledim. Adam Nejem'in emrine amade. Talon haklı; o biliyor."

"Eh, şimdi tek yapmamız gereken ona gidip deveyi nereye koyduğunu sormak olacak," dedi Boulos alaycı bir tavırla.

"Çok doğru, ona sormamız gerek," dedi Talon, alayı duymazdan gelerek.

***

Konutlarına döndükleri zaman Talon'la Rıza hastanın nasıl olduğunu kontrol etti. Ravan merdivenin başında onları karşıladı. Yorgun görünüyordu. "Çocuk dinleniyor. Doktor ona ağrısı için bir şey verdi," dedi onlara.

"Çocuğun doktor sayesinde yaşayacağından eminim. Allah ondan razı olsun," dedi Rıza, Ravan'ın yanına gelen Fariba'yla Cennet'e gülümseyerek.

"Rıza'yla benim bir süre gitmemiz gerekiyor," dedi Talon. Fariba ve Ravan sertçe ona baktılar. "Düşüncesiz bir şey yapmayacaksınız, ya?" diye sordu Fariba onlara.

"Hayır, sevgili teyze. Sadece olay hakkında olabildiğince çok şey bulmak için ahırlara gideceğiz," dedi Rıza gülümseyerek.

O akşam güneş dağların ardında kızıl bir alev halinde batarken dört atlı ahırlardan çıktı. Doğuya Nejem'in kampına doğru yola koyuldular ama dolambaçlı yoldan giderek kampın batısındaki bayırlara doğru ilerlediler; oradan kampı görebiliyorlardı ama kimsenin dikkatini çekmeyecek kadar uzaktaydılar. Tıpkı hiç acele etmeden bir yerlere giden çöl Araplarına benziyorlardı.

Güneye doğru ilerlerken tepelerin eteğine doğru giden çok kullanılmış bir patika gördüler. Seyislerden biri Talon'a o tepelerin ardında engebeli arazilerle çevrili alçak bir düzlük olduğunu söyledi. Orada kabile insanlarının çoğu sürülerini otlatıyordu ve hatta atların özgürce dolaşmasına izin veriliyordu. Yaşlı seyis hırsızların Yasemin'i götürmüş olabileceği en olası yerin orası olduğunu, çünkü orada diğer develerin arasında kaybolacağını öne sürmüştü.

"Tepelerin hemen öteki yanında Al Amarat isminde bir köy var. Orayı geçmeniz gerekiyor, ondan sonra açık araziye ulaşırsınız," demişti onlara. "Yasemin'i bizim için bul, efendi," diye yalvarmıştı.

Rıza adamın sıska omzuna elini koymuştu. "Elimizden geleni yapacağız, *inşallah*, ihtiyar."

Yaşlı adama teşekkür eden ve ona sessiz kalacağına yemin ettiren Talon ve arkadaşları Rıza, Yusuf ve Daran ev sahiplerinin Maskat'taki evine gittiklerini söyleyerek ahırdan ayrılmışlardı. Baştan aşağı silahlıydılar ve gözlerine kadar her tarafları örtülüydü.

Aradıkları patikaya geldikleri zaman durdular. Bulutsuz gökyüzünde yarım ay vardı ve bu işine engel olacağı için Talon'un hiç hoşuna gitmedi. Ama hiç değilse gece kamptan ayrılan biri olursa görebileceklerdi. O ve Rıza oraya gelmelerinin bir kumar olduğunu biliyorlardı, çünkü peşinde oldukları adam çoktan gitmiş olabilirdi. Atlarını yolun epey uzağındaki derin bir sel yatağına sakladılar, böylece patikadan geçen biri olursa onları göremeyecekti. Hayvanların toynaklarını ses çıkartmamaları için sardılar ve eğer aşağıdaki patikada başka hayvanlar duyarlarsa ses çıkarmamaları için burunlarının etrafına bezler bağladılar.

Sonra Daran'la Yusuf atlarla kalırken Talon ve Rıza patikanın yukarısındaki bir yükseltiye giderek sadece başları görünecek şekilde yere uzandılar. Aşağıdaki kaleyi ve karargâhı ancak seçebiliyorlardı. Lambalar yanıyordu ve çadırların etrafında ışıklar parıldıyordu. Görünüşe göre, Nejem'in kampı masum bir şekilde akşam rutinine devam ediyordu.

Bir saat kadar geçmişti ki Rıza dirseğiyle Talon'u dürterek, "Aşağıda bir şeyler oluyor," diye fısıldadı.

Talon görüşünü netleştirmek için başını iki yana salladı ve gözlerini aşağıdaki kumlara dikti. Çadırların arasında bir hareket olduğu belliydi. Kaleden bir atlı çıktı ama kim olduğu anlaşılamayacak kadar uzak ve karanlıktı.

"Bu tarafa geliyorlar," diye mırıldandı Rıza.

"Görebildiğim kadarıyla beş kişiler. Dikkat çekmemek için yavaş gidiyorlar," dedi Talon.

İyice yere yatarak beklediler. Çok geçmeden taşlara vuran toynak sesleri duydular ve üstlerinde koyu renk giysiler ve başlarında koyu renk *massar*'lar olan beş adamın atlarını aşağıdaki

patikada sürdüğünü gördüler. Talon içlerinden birini tanımak için gözlerini kısarak dikkatle baktı. Bu zordu ama ay ışığı tanıdığı bir adamın siluetini ortaya çıkarmıştı. Bu küçük grubun başındaki Seyf-ül-Mülk'tü. Dirseğiyle Rıza'ya vurdu, o da onun kolunu tutarak karşılık verdi. O da adamı görmüştü.

Grubun geçip gitmesine izin verdiler ve peşlerine takılmadan evvel birkaç yüz adım uzaklaşmalarını beklediler. Hemen delikanlıların yanına gidip atlarına bindiler. Sonra dikkatle sel yatağından çıkarak ilerideki grubu izlemek üzere patikaya yöneldiler. Talon avlarını takip ederken gruptaki herkesin çok az ses çıkarmasına memnun oldu ama çok geçmeden diğerlerinin seslerini duydular. Yavaşlayarak kulaklarına gelen mırıltıları ve toynak seslerini dinlediler. İzlendiklerinden habersiz adamlar pek rahat görünüyordu ama Talon'la Rıza çok dikkatliydi. En ufak bir uyarıda avcı yerine av olabilirlerdi.

Büyük bir dikkatle beş adamın izinden giderek dar geçitten sonra bir bayırdan alçak bir düzlüğe indiler. Karanlıkta belli belirsiz bir grup balçıktan yapılmış kulübe göründü ama yanlarından geçmek kolaydı. İçeridekiler ya uyuyordu ya da gecenin bu geç vaktinde geçenleri sorgulamaya istekli değillerdi.

O sırada Rıza alçak sesle fısıldayarak durmaları için elini kaldırdı. Patikanın biraz dışındaki küçük bir grup alçak, karanlık çadıra doğru işaret etti. Avları şimdi patikadan ayrılmış ve hızlanarak çadırlara doğru gidiyordu. Çadırlardan birinden birkaç siluet çıktı ve ellerindeki lambaları havaya kaldırarak beklediler.

Talon'la diğerleri bir öbek çalıyla alçak dikenli ağaçların oluşturduğu bir paravanın arkasına gizlendiler. Talon atından indi, Rıza da onu izledi. Dizginlerini iki gence vererek hem patikadan hem de çadırlardan görünmeyecek bir yerde beklemelerini söylediler.

"Birazdan geri geliriz. Sadece atların ses çıkarmamasını sağlayın," dedi Rıza, Yusuf'a.

"Ve hemen gitmeye hazır halde bekleyin," diye ekledi Talon.

Yusuf alçak sesle, "Allah'a emanet olun," dedi.

Yaylarını ellerine alarak dar yolda hızla çadırlara doğru koştular. Avları atlarından inmiş ve diğer adamlarla birlikte çadıra girmişti. Lambaların donuk ışığı hareket eden insanların gölgelerini ara sıra çadır bezine düşürüyordu.

Çadır öbeğine doğru ilerlerlerken Talon bir ipe sırayla bağlanmış olan atlardan başka hayvana dair bir işaret olup olmadığına baktı. Rızanın koluna dokunarak ona eliyle işaret etti. Rıza başıyla onayladı; develeri o da görmüştü. Yollarını değiştirerek hiç ses çıkarmadan develere doğru ilerlediler. Kampın kenarında muhafızlar vardı ama pek dikkatli değillerdi. Yanlarından geçip deve sırasına doğru ilerlemeleri kolay oldu.

"Deveyi nasıl tanıyacağım?" diye sormuştu Talon yaşlı adama.

Boynunun sol tarafında kabuk bağlamış bir yara var. Yarışırken başka bir deve onu ısırıp kanını akıttı. Çabuk iyileşmeyecek. Bunları yanınıza almalısınız, efendim." Talon'a birkaç ufak tatlı çörek vermişti. "Bunlara bayılır ve yemek için peşinizden ayrılmaz."

Develerin tarafından gelen rüzgârı önlerine alarak çalıların arasına çömeldikleri zaman orada olması gereken muhafızları görmeye çalıştılar. Onları tespit etmeleri çok zamanlarını almadı. İki adam deve saflarının yakınında çömelmişti, biri çadırların en yakın ucunda, bir diğeri de develerden birinin hemen yanındaydı. Talon rahat bir nefes aldı; bu Yasemin olmalıydı. Her yer sessizdi. Hayvanlardan hiçbiri kokularını almamış gibi görünüyordu.

Rıza fısıldayarak, "Dikkatlerini dağıtmalıyız," dedi, "öylece yürüyüp deveyi alamayız ya."

"Belki alabiliriz," dedi Talon. "Bekle, geliyorlar."

İki adam karanlığın arasına karışarak izlemeye koyuldular. Çadırlardan küçük bir grup adam çıkmış, develere doğru geliyordu. Talon bunun efendisinin ödülünü kontrol etmeye gelen

Seyf-ül-Mülk olduğunu tahmin etti. Grup ellerindeki lambaları havada tutarak develere doğru ilerliyordu. Bir şeyler konuştular ve sonra adamlardan biri ikinci nöbetçinin yanındaki deveye yaklaştı. Adam onu okşamak için uzandı ama deve ağzıyla elini kapmaya çalışınca hızla elini geri çekti. Bir küfür savurarak geri çekildi. Onu açıkça duyabiliyorlardı. "Seni lanet hayvan!" Tiksintiyle başını iki yana sallayarak diğerlerine döndü. "Efendimiz onu elinde tutmak ve üretmek istiyor ama bence ortadan kaybolup et haline gelmeli!"

Herkes güldü ve grup muhafızları geride bırakarak çadırlarına geri döndü. Talon'la Rıza bir palmiye ağacının yanındaki çalılıkların içine saklanıp muhafızların alışkanlıkları olduğu üzere çömelmelerini bekleyerek onlara uyuklamaları için zaman verdiler.

"Görünüşe göre, dostumuz geceyi burada geçirecek," diye fısıldadı Talon.

"O konuda ne yapmak istiyorsun?" diye sordu arkadaşı.

"Birimiz deveyi alırken, diğerimiz de onun buradan ayrılmadığından emin olmalı," dedi Talon.

***

İki nöbetçi ne olduğunu anlamadı bile. Katilleri geldiği zaman ikisi de uyuyordu ve sonra çadırlara yakın olanı boğazı kesilmiş halde kasılırken, Talon'un kurbanı olan diğeri boynu hızlı ve vahşi bir şekilde kırılırken bağırsaklarını boşaltarak hareketsiz kaldı.

İşini bitiren Rıza, Seyf-ül-Mülk'ün uyuduğu çadıra doğru gitti. Elini hayvanın boynunda gezdirerek yarayı bulan Talon onun Yasemin olduğundan emin olduktan sonra küçük bir çörek çıkardı ve hayvanın istekli dudaklarının arasına koydu. Deve zevkle homurdandı ve sonra Talon devenin ipini usulca çekerek atlara doğru ilerlerken sessizce onu takip etti. Yem yemekle veya geviş getirmekle meşgul olan diğer develer onlara dikkat bile etmedi.

Bu arada Rıza arkadan çadıra girmişti. İçeride üç adamın uyuduğunu gördü. Hiç muhafız yoktu ama onları koşarak getirecek bir durum yaratmaya niyetliydi. Karanlıkta sessizce durarak, çadırın ortasına yakın hasırların üstünde uyuyan adamların solumasını dinledi. Gözleri başka bir şey arıyordu. Onu ve sonra da planı için önemli olduğunu düşündüğü başka bir şeyi bulmakta hiç zorlanmadı.

Seyf-ül-Mülk'ü kolayca tanıdı ve adamı ustaca ve sessizce saf dışı bıraktı. Duyulan tek ses Seyf'in bedeni hareketsizleşmeden evvel birkaç saniye yeri tekmeleyen topuklarının sesiydi. Rıza çadırın arkasına gitti, yemek pişirme yağını buldu ve hazırlığına başladı. Alarm verildiği zaman birkaç yüz adım uzaklaşmıştı. Nöbetçilerden biri çadırın yakınlarında dolaşıyordu ve içeriden gelen duman kokusundan ve donuk ışıltıdan şüphelendi.

Çadırın içine bakınca, bir duman ve alev bulutuyla karşılaşarak geri çekildi. Bağırarak alarm verdikten sonra içeri girerek adamları dürttü ve uyku sersemi adamlar durumu anlayınca hep beraber çadırın çıkışına yöneldiler. Ancak biri hareket etmedi. İki adam hızla içeri girerek liderlerini uyandırmaya çalıştılar. Başaramayınca, pelte gibi bedenini sürükleyerek çadırdan çıkarmaya çalıştılar. Sonra ne olduğunu görünce, dehşet içinde sendeleyerek geri çekildiler. Seyf-ül-Mülk ölmüştü.

Artık çadır alev alev yanıyordu ve yangının yakındaki çadırlara da sıçrama tehlikesi vardı. Adamların çoğu sahip oldukları eşyaları kurtarma peşindeydi ve başka bir şey yapmaya zaman yoktu. Ancak kenardaki muhafızlardan biri çölün ucunda tuhaf bir şeylerin olduğunu fark etti.

Talon, Yasemin'i götürürken bir adam ona doğru koşarak, "Deveyle nereye gidiyorsun, dostum?" diye seslendi.

Onun geldiğini fark etmiş olan Talon sohbet eder gibi bir sesle, "Onu eve götürüyorum," diye seslendi.

Adam artık Talon'a çok yaklaşmıştı ve mızrağını hazırda tutuyordu. "Bunu yapamazsın ve Tanrı şahidimdir ki seni durduracağım!"

Talon, Yasemin'in ipini ilgisizce adama uzattı. "İşte, al. Bu yaratık leş gibi kokuyor. Zaten develere dayanamıyorum."

Şaşıran adam uzatılan ipi alacak gibi oldu. Rıza karanlığın içinden çıkarak bıçağının sapıyla adamın şakağına vurdu; kan akıtıp hayvanı korkutmak istemiyordu. Kurbanı taş gibi yere çöktü ve ipi tekrar alan Talon, Yasemin'i yavaşça çekerek çöle doğru ilerledi. Eğer biri o yöne bakmış olsaydı uzakta, aydınlık bölgenin hemen kenarında birkaç atlıyla bir devenin tepelere doğru giden patikadan kuzeye doğru ilerlediğini görebilirdi.

Korkan hayvanların alevlerin yakıcı sıcağından kaçmaya çalıştığı deve safları arasında panik hüküm sürüyordu. Hayvanlar ayaklarını sürüyerek iplerini çekiştirirken tam bir kargaşa yaşandı, bazıları pes etti. Serbest kalan develer dörtnala karanlığın içinde kaybolurken, geride kalanlar korku dolu böğürtüleriyle etraflarında süre giden hengâmeye katılıyorlardı. Köylüler başka hiçbir şeyle ilgilenmeyecek kadar yangınla meşguldüler.

Erkekler bağırarak, çadır köyün ortasındaki kuyudan su çekmek için su tulumlarına koştular ama bu zaman aldı ve çok geçmeden Rıza'nın ateşe verdiği çadır alev alev yanmaya başladı. Yakındaki başka bir çadıra sıçrayan alevler orada da yangın başlattı. Erkeklerin ve korkmuş kadınlarla çocukların çığlıkları geceyi doldurdu.

***

Yasemin'i onlarla beraber koşması için tatlı çöreklerle kışkırtarak birkaç saat yol aldıktan sonra Mardini yerleşkesinin kapısına vardılar. Allam gürültüye uyanarak aceleyle neler olduğuna bakmaya geldi. O geldiğinde muhafızlar kapıları daha yeni açıyordu.

"Yabancılar geldi, efendim. Deve Yasemin'i getirmişler!" diye bağırdı adamlar heyecanla.

Gözleri dışında her yerleri örtülü olduğu için Talon'la Rıza'yı ve yanındaki iki genci zar zor tanıyan Allam'ın bir şey söylemesine fırsat kalmadan Talon ona seslendi.

"Deveyi al, Allam ve onu iyi koru. Bizim gitmemiz gerek!" Tek bir söz daha söylemeden atını çevirdi ve o ve adamları deveyi şaşkın muhafızlardan birine bırakarak gecenin içinde gözden kayboldular.

Allam şaşkınlık içinde olmasına rağmen yine de soğukkanlı düşünebildi ve "Kapıları kapatın! Hemen, çabuk!" diye bağırdı. Hizmetkârlar aceleyle emrini yerine getirdiler ve sonra Allam gözlerini deveye dikti. İçgüdüsel olarak onun Yasemin olduğunu biliyordu ama zorlu yürüyüşten dolayı yorgun olan huzursuz hayvana yaklaştı ve emin olmak için elini boynunda gezdirdi. Hayvanın sıcak, kabarık tüylerini okşarken o kadar duygulandı ki boğulacak gibi oldu ve şaşkınlığından kurtulmaya çalışırken sevgi dolu sözler fısıldadı.

"Biri gidip biraz tatlı çörek getirsin, sonra onu saklamamız gerek," diye emretti. Hizmetkârlardan biri emrini yerine getirmek için hevesle koşarak uzaklaştı. "Benim evimde, kendine ait bir odan olacak, canım," dedi Allam keyifsiz hayvana. Deve onu tanıyınca sakinleşmeye ve usulca inlemeye başladı. Bir hizmetkâr koşarak Allam'a bir kaç çörek uzattı ve adam onu Yasemin'e verdi. Deve salyalarını akıtarak çöreği midesine indirdi.

"Allah'a şükürler olsun. Artık güvendesin, güzelim. Tamamen güvendesin, evindesin," diye mırıldandı Allam.

***

Nejem şafak vakti çığlıklar ve kale kapısının şiddetle yumruklanmasıyla uyandı. Başını kaldırırken, yastığın üstünde başının bulunduğu yerdeki bir şey rahatsız etti onu. Sanki orada bir yılan yatıyormuş gibi dehşet içinde bakakaldı. Hızla nefesini içine çekerek yataktan fırladı ve dehşet içinde titreyerek, bir kâğıt parçasını delerek yastığa saplanmış olan uzun ince bir bıçağa bakakaldı. Uzun bir zaman korkudan kımıldayamadı, sonra titreyen eliyle bıçağa uzanarak onu çekti ve bıçağın ağzındaki kâğıdı çıkardı. Kâğıdı kaldırınca şu kısa cümleyi okudu: *Göze göz.*

Kapıdaki yumruklama sesleri kesilmişti ama şimdi adamlar koşarak onun dairesine çıkan merdiveni tırmanıyorlardı. Koşan ayak seslerinin ve birbirine bağıran insanların gürültüsünden acil bir durum olduğu anlaşılıyordu.

Odasının kapısı ısrarla çalındı. Nejem'in "gir" diye seslenmesine fırsat kalmadan kapılar ardına kadar açıldı ve adamlar odaya akın etti. Edebi falan unutarak hepsi bir ağızdan anlaşılmaz bir şeyler bağırmaya başladı. Nejem sonunda bağırarak onları susturdu ve gece Seyf-ül-Mülk ile gitmiş olan adama işaret etti. Adam ter ve toz içindeydi ve feci sarsılmış görünüyordu.

"Ne oldu, Sameer? Nedir bu kargaşa?" diye sordu Nejem, dizlerinin üstüne çökmüş olan Sameer'e dik dik bakarak.

"Efendim, dün gece cinler bize geldi. Onlar... onlar deveyi götürdüler. Büyük bir yangın çıkardılar ve birkaç adamımız öldü."

"Aman Allahım, kim olduğunu görmediniz mi?" diye sordu Nejem. Kül rengine dönen yüzü yaşadığı şaşkınlığı açığa vuruyordu. Yastığında bulduğu bıçağın ve mesajın üstüne, Sameer'in bu gülünç cin hikâyesine neredeyse inanmaya hazırdı.

"Seyf-ül-Mülk nerede?" diye sordu, sadık adamından nihayet biraz aklı başında açıklamalar duyabileceğini düşünerek.

"Efendim, Seyf-ül-Mülk'ü ölü bulduk."

"Ölmüş mü, dedin? Nasıl!"

"Sağ gözüne bir bıçak saplanmıştı!"

Nejem bayılacak gibi oldu; bu bir tesadüf değildi. Hayatında ilk kez korktu. "Bana biraz su getirin!" dedi boğuk bir sesle. "Sonra da çekin bu ahmakları gözümün önünden."

Kulak çınlatan bir gürültüyle yere düşen pirinç tepsiyle fincanlara dikkat bile etmeden alçak bir sehpanın üstüne oturdu.

Satış başladı –genç kızlar oradaydı,
Perişan halde savunmasız,
Derin bir çaresizlikle bastırdıkları hıçkırıkları
Kederlerini ve sıkıntılarını açığa vuran.

Frances Ellen Watkins Harper

Bölüm 6

Pate Adası

Gemileri, görünürdeki kara parçasıyla denize uzanan Afrika sahilini neredeyse bir haftadır takip ediyordu ki son adalar kümesinin ince çizgisi birden gözden kaybolarak geride büyük bir açıklık bıraktı. Onların varlığına alışmış olan Talon kaygılandı ama Kaptan memnun görünüyordu.

"Neredeyse geldik," dedi hoşnutlukla. Güneşe bir göz attı ve sonra önlerinde giden iki gemiye bakarak, "Birazdan yönümüzü değiştirmeliyiz," dedi.

Talon'un şaşırdığını görünce elini batıya doğru salladı. "Birazdan yönümüzü değiştirip batıya ilerleyeceğiz. Rüzgâr dört saat kadar veya daha uzun süre batıya gitmemize izin verecektir, ondan sonra yönünü tümüyle değiştirip karadan esmeye başlayacaktır. O zamana kadar da bizim limana varmış olmamız gerek."

Mürettebata seslenince adamlar yelkenleri çekmek için güvertede koşturmaya başladı. Gemi dönerken hafif yan yattı ve çok geçmeden dosdoğru kıyıya doğru ilerliyorlardı. Kısa süre sonra ufukta kara yeniden belirdi ama bu sefer sancak tarafındaydı.

***

Birkaç hafta önce Kaptan Dandaşi Maskat yakınlarında deneme yapmak için ilk kez denize açıldıkları zaman gemiye birkaç manevra yaptırmış ve onun dengeli bir gemi olduğunu söylemişti. Gür ve kırlaşan sakalının daha da sert bir ifade verdiği yüzünde kaşları her zamanki gibi çatık olmasına rağmen, memnun olmuş gibi görünüyordu. Gemiyi dengelemek ve pruvayı biraz daha kaldırmak için mürettebata kesme taşların yerini değiştirtmişti fakat önemli değişiklikler yapmaya gerek yoktu.

"Bu gemiye bir isim vermemiz lazım, Efendi Talon," demişti, kıyıya çıktıları zaman gururla gemiye bakarak.

"*El Bakhar el Nasir*," dedi Talon ona. *Deniz Kartalı.*

Kaptan başını sallayarak onayladı. "Geleneksel değil ama güzel bir isim. Bir deniz kartalı gibi uçuyor. Bu ismi pruvaya oyduracağım."

Böylece isim verilmiş oldu.

Talon'la Kaptan Vakkas isminde kır saçlı yaşlı bir tayfayı izleyerek aşağıdaki güvertelerde dikkatle sızıntı olup olmadığını kontrol etmişlerdi. Vakkas sızıntıları bulmak için lambayı kenarlarda ve borda kaplaması boyunca tutmuştu. Bir yerde sızıntı bulsalar da Kaptan da tayfa da bunların sonunda kendi kendine kapanacaklarını söyleyerek üstünde durmamışlardı. Onları endişelendiren tek bir sızıntı buldular ve Kaptan tersaneye döndükleri zaman onu tamir ettireceğini söyledi Talon'a.

Talon geminin hem limanda hem de denizde manevra yapma kabiliyetinden etkilenmişti; sadece güvertede hiç olmazsa asgari sayıda mürettebata ihtiyaç vardı.

Kaptan seyir halinde rüzgârı en iyi şekilde kullanmıştı ve böylece üçgen yelkenlerin üçü de iyice gerilip şişmişti. Afrika kıtasının açıklarında bulunan Pate liman şehrine doğru güneye giden Mardini kardeşlerin önde ilerleyen iki gemisini izleyen yeni gemi hızla yol alıyordu.

Kaptan, Talon'u gizemli bir nesneyi satın almaya ikna etmişti. Yola çıkmadan hemen önce, bal kabağı büyüklüğünde

yuvarlak çömleklerle yüklü üç deve gelmişti. Her toprak çömleğin ağzı balmumuyla tıpalanmıştı ve bir insan zinciri oluşturarak bunları gemiye getiren mürettebata çok dikkatli olmaları söylendi. Kaptan, Talon'un verdiği parayla deve çobanına ödeme yaptıktan sonra güverteye geri döndü.

Talon çömleklerin içinde ne olduğunu çok merak ediyordu. "Bunlar korsanlara karşı tek gerçek silahımız, Efendi Talon," dedi Kaptan ona. Bunlardan birini çok dikkatle tutarak Talon'la Rıza'ya gösterdi. "Bu alev alınca denizin üstünde yanan bir yağ. Eğer doğru kullanılırsa tek bir tanesi bir gemiyi sulara gömebilir."

Talon şaşırıp kaldı. "Yunan Ateşi!" diye bağırdı hayretle.

"Bunu biliyor musunuz?" diye sordu Kaptan. "Galiba ilk olarak Rum halkından öğrendik bunu ama şimdi tüccarlarımız arasında yaygın olarak kullanılıyor. Efendi Boulos size de biraz almamı istedi benden. Al Zanj ve Al Hind sahillerinde korsanlar cirit atar."

Talon sonraki birkaç dakika boyunca Rıza'ya bu özel yağın nasıl bir tahribat gücü olduğunu açıkladı. Çömleklere düşünceli bir şekilde baktı. Bunların fırlatmak için olduğunu zannediyordu ama onları ateşleyecek bir şeye ihtiyaçları vardı. Bunun nasıl yapılacağını Kaptan'a sorması gerekecekti.

***

Talon kendileri batıya yönelirken öndeki iki geminin rotalarını zaten değiştirmiş olduklarını fark etti. Yönlerini değiştirince kadınlar aşağıda bulunan Rıza'yla birlikte güverteye geldi. Talon elini sallayarak arka güverteye gelmelerini işaret etti ve onlara olanları anlattı.

"Pate'ye neredeyse vardık," dedi. "Kaptan bu gece karaya çıkmak için hızımızı artırmamız gerektiğini, yoksa rüzgârın bizi denizde kalmaya zorlayacağını söylüyor ve bunu istemiyor."

"Rüstem nerede?" diye sordu Ravan, ince peçesinden kurtulmayı başaran birkaç tutam saçı geriye iterek.

"Geminin ön tarafında," dedi Talon. "Tarif, Rüstem'i buraya getir," diye seslendi aşağıdaki bir denizciye. Adam başını sallayarak gülümsedi. Hepsi de çocuğu sahiplenmişlerdi, onun ardı arkası kesilmeyen sorularını eğlenerek ve sabırla yanıtlıyorlardı. Rüstem'in Arapçası her geçen gün daha iyiye gidiyordu.

Kaptan da çocuğun sevimliliğine karşı koyamayarak büyük bir zevkle ona denizin davranışı hakkında bilgi veriyordu. Rüstem denizcilik hakkında edindiği bilgileri ciddi bir tavırla Talon ve Rıza'yla paylaşıyordu. Talon, Kaptan'dan Kamal'ın nasıl kullanılacağını yeniden öğrendi ve sanki oyun oynar gibi Rüstem'le birlikte geceleyin takımyıldızları bulmaya başladılar ama çocuk verilen bütün bilgileri sünger gibi emiyordu. Yıldızların isimlerini hatırlamakta Rıza'dan bile iyiydi ve babası veya amcası bir hata yapınca dalga geçiyordu.

Mürettebat tepelerinde uçan kuşları gösteriyor, ona isimlerini söylüyor ve daha da önemlisi, neden denizin bu kadar açıklarında olduklarını anlatıyorlardı. Üstünde seyrettikleri denizin doğasını ve ruh halini anlamasına yardım ediyorlardı. Mürettebatın büyük kısmı daha evvel birkaç kez bu rotada yolculuk yapmıştı, onun için batılarında kalan karanın özelliklerini ve onların vasıtasıyla ilerledikleri akıntıları biliyorlardı.

"Şurada uçan ve denize dalan kuşları görüyor musunuz?" diye sordu Kaptan üçüne bir seferinde. "Bu karadan sadece yaklaşık on küsur fersah uzakta olduğumuz anlamına gelir, çünkü bu kuşlar orada yaşar. Pek az kuş karadan uzakta denizde yaşar; adadaki veya anakaradaki yuvalarına dönmeleri gerekir."

Kaptan hem karayı görmedikleri zaman hem de sahile doğru giderlerken denizin renginin nasıl değiştiğini gösterdi.

"Deniz renk değiştiriyor, çünkü karadan uzakken gördüğümüz gibi deniz ya bir akıntı halindedir ya da sığlaştığı için rengi açık maviye döner. Suyun kahverengiye döndüğünü gördüğünüz zaman bu bir ırmak olduğu ve karanın iç taraflarına yağmur yağdığı ve derindeki kanallar vasıtasıyla denize kum ve alüvyon taşıdığı anlamına gelir. Hatta tadına bakabilir ve hâlâ tatlı

olduğunu görebilirsiniz, yine bu da bir deltaya ne kadar yakın olduğunuzu gösterir size."

Rüstem geminin yan tarafında gözlerini kısarak bakıyor ve heyecanla gemi dalgaların içinde suyu yararak ilerlerken bazen ona eşlik eden bir balığı gösteriyordu. Suyun hemen üstünde uçuyor gibi görünen, sonra suya dalan ve tekrar havaya zıplayarak boyunun birkaç katı mesafeyi uçarak aldıktan sonra yeniden dibe dalan balıktan büyülenmişti. Tırabzanın üstüne dayanarak saatlerce onu izliyordu. Bir keresinde tiz sesiyle, "Baba, burada kocaman bir balık var!" diye bağırdı.

Talon yanına gidince daha evvel hiç görmediği canavar bir balık gördü. Daha küçük balıklardan oluşan bir sürünün eşlik ettiği ve suyun hemen altında aheste aheste yüzen devasa bir balıktı bu. Talon onu ilk gördüğü zaman korkudan titredi; hayvanın gövdesi neredeyse gemi kadar görünüyordu fakat yanına gelen Kaptan onu rahatlattı.

"Bu zararsızdır, çok ufak deniz canlılarını yer, balık bile yemez. Bunların gemiye saldırdığını hiç duymadım. Alize rüzgârlarıyla güneye inen akıntılarla beslenirler," dedi onlara. "Bu denizlerde bundan çok daha tehlikeli bir yığın yaratık var," diye ekledi arkadan.

Gerçekten de Kaptan'la tayfaların çok tehlikeli olduğunu ve denize düşen bir adamı bir lokmada yutabileceğini söyledikleri başka büyük balıklar da gördüler. Bir seferinde burnunun ucunda kılıca benzer sivri bir uç olan bir balığın gemiden birkaç yüz adım ötede havaya fırlaması heyecan yarattı. Herkes yaptığı işi kesip izlemeye koştu. Hayvan suyu şaplatarak gözden kaybolduktan sonra, yeniden önlerinde etrafa sular saçarak havaya sıçradı.

"Bakın! Sırtında bir pervane var!" diye bağırdı Rüstem, eliyle işaret ederek.

"Çok güzel," diye fısıldadı Ravan, yanında durmakta olan Talon'a.

Sonra ona bir göz attı ve şaka yollu sordu, "Aa, Talon, dalgın görünüyorsun. Yoksa denizi sevmiyor musun?"

"Denize ve içindeki yaratıklara karşı büyük bir huşu duyuyorum," diye yanıt verdi Talon ciddi bir ifadeyle. "Ama ne yapacağı o kadar öngörülmez ki biraz da korkuyorum."

Bir hafta sonra Kaptan doğuyu göstererek sesinde gerçek bir kaygıyla, "'Deli dalgalara' denk geldik. Herkes bir şeye tutunsun ve sakın bırakmasın, Allah hepimizi korusun!" dediği zaman bu sözünü hatırlaması için iyi bir nedeni olacaktı.

Talon adamın işaret ettiği yere baktı ama bir şey söylemesine fırsat kalmadan dalgaların altında kaldı. Bir anda kendilerini çalkantılı suların içinde buldular. Dalgalar Talon'a küçük dağlar gibi görünüyordu. Aniden havaya yükselen dalgaların tepesinde hiç köpük yoktu. Dalgaların arasındaki çukur da tepesi kadar korkutucuydu, çünkü gemi bunların içine daldığı zaman sanki hiç çıkmayacakmış gibi geliyordu. Tayfaların bazıları şarkı söylemeye başladı.

Barbar ve Jafuna, deli gibi dalgalarınız,
Juna ve Barbara, baksanıza dalgalarına.

Canavar dalgalar yükselip alçalırken güvertedeki insanlar bulabildikleri her şeye sıkıca tutundular ve sonra korkutucu dalgalar kayboldu ve gemi yükselip alçalan suların içinde ilerlemeye devam etti.

Neyse ki bu olay patlak verdiğinde diğerleri aşağıdaydı ama Talon sarsılmıştı. Denize ve öngörülemeyen davranışlarına her zamankinden fazla saygı duymaya karar verdi.

***

Şimdi adalara yaklaşırlarken, Kaptan geniş körfezin sığlık bölgelerine girmeye hazırlanan dümencileri yalnız bırakmalarını istedi. İki güvenilir adamını resiflere bakmaları için pruvaya gönderdi. Kısa bir zaman sonra, önlerinde Kaptan'ın Pate adası olduğunu söylediği uzun bir kara parçası belirdi.

Talon ilerideki beyaz bir dalga çizgisini gösteren Kaptan'ın yanında durdu. "Bu körfezin girişindeki resif. Mardini kardeşler içeri girmenin yolunu biliyor ve biz de onları yakından takip etmeliyiz, yoksa hemen yüzeyin altındaki mercanların gemiyi parçalama riskini göze almış oluruz."

Arkasını döndü ve bağırarak mürettebata birtakım emirler verince adamlar ana yelkenle sereni indirdi, böylece gemi sadece öndeki ve arkadaki yelkenlerle ilerlemeye başladı. Kaptan gemiyi, diğer iki geminin hiçbir sorun olmadan geçtiği dalgaların arasındaki açıklığa doğru yöneltti. Şimdi sıra onlardaydı. Gemileri, Talon'un endişeyle bir geçitten ziyade bir engel olarak gördüğü bir yere doğru ilerliyordu. Açıklık geniş olsa da yine de bu işi bilmeyenler için göz korkutucuydu. Her iki yanlarındaki beyaz köpüklü dalgalar ve resife çarpan suyun uğultusu gittikçe arttı ve deniz yükselerek gemiyi kaldırdı ama Dandaşi gemiyi dengede tuttu ve resifin içindeki açıklıktan rahatça geçtiler.

Rüstem de Ravan, Rıza ve Cennet'le birlikte geminin kenarından eğilerek geçtikleri resifin sivri dişlerini seyrediyordu. Kaptan ve mürettebat onları tekrar sakin sulara götürene kadar hiçbirinden çıt çıkmadı. Sonra iki kadın rahat bir nefes alırken Rüstem tiz bir sesle heyecanla bağırdı. Ta Bizans'taki başka bir olayı hatırlayan Talon rahat bir nefes alarak Kaptan'a bir göz attı; adam memnuniyetle gülümseyerek başını salladı.

"Tanrı bizimle," dedi kısaca.

Resifin diğer yanındaki sakin sular hepsini çok rahatlatmıştı ama her tarafta hareket vardı. Büyük küçük pek çok gemi ve tekne körfezde gidip geliyordu. Sefa el Dandaşi sol tarafta alçak bir yükseltinin karşısında yeşillikler içindeki bir grup küçük beyaz binayı gösterdi. "Liman orada," dedi Talon'a.

Karadan gelen sesler ve kokular hissedilir derecede belirginleşti. Kara, bina yapmak için insan eliyle tıraşlanmış olan bir alan dışında neredeyse tamamen sık ormanlarla kaplıydı ve kimi yerlerde de insanların yollar açtığı ekili alanlar vardı. Sahilin bembeyaz kumlarının üstündeki kıyı şeridinde uzun ince

palmiye ağaçları sıralanmıştı ve ağaçların hafif hışırtısı birkaç yüz adım uzaktan bile duyulabiliyordu.

Adaya yaklaşırken sık yeşillikten gelen hayvanların seslerini duyuyorlardı. Yeşilliğin tepesinden gelen bağırışlar kuş seslerine karışarak havayı doldururken, çürüyen bitkilerin kokusu rüzgârla suya doğru taşınıyordu. Besbelli anayol denizdi, yelkenlerinin renkleri kirli beyazla koyu kahverengi arasında değişen Arap yelkenlileri ve balıkçı tekneleri her yöne gidip geliyordu.

İnsanlar küçük balıkçı teknelerinden sesleniyordu.

"Selamın aleyküm. Neredensiniz?"

"Maskat'tan geliyoruz," diye yanıtladı tayfalardan bazıları.

"Yolculuğunuz iyi geçmiştir *inşallah*?"

"Tanrı bize iyi davrandı. Deniz kötü değildi."

Yollarına devam ettiler. Su bir çanak kaynak suyu gibi yarı saydamdı. Sanki havada gidiyor gibiydiler. İki kadınla Rüstem büyülenmişti; sancak tarafındaki küpeşteden eğilerek yanlarından geçtikleri ormanlık sahil şeridini ve altlarındaki suyu seyrediyorlardı. Gemileri diğer iki geminin arasından demirleme yerine doğru ilerlerken, sığlık bölgelerde yüzeye çıkan bir mercandan diğerine doğru hızla yüzen veya sadece başka bir mercan topluluğunun yanında toplanan rengârenk sayısız balığı büyülenmişçesine izliyorlardı. Uzun gagalarıyla suyun kenarında durmuş balık avlayan büyük beyaz kuşları göstererek, güvertedeki yaratıklardan hiç korkmadan sarı boncuk gözleriyle yiyecek kırıntıları arayarak hava akıntılarıyla başlarının üstünde süzülen martılara el sallıyorlardı.

Talon'la Rıza Kaptan'ın yanında durmuş, her hareketini izleyerek verdiği her emri dikkatle dinliyorlardı. Talon için bu sadece bir yolculuk değil, bir öğrenme süreciydi de. Talon iç denizdeki kaptanlarından biri olan Henry'nin ona deniz ve gemiler hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrenmesi gerektiğini, çünkü bunun bu deneyimi daha az sinir bozucu hale getireceğini söylediğini hatırlıyordu. Eh, o da öyle yapıyordu.

Önlerinde yelkenlerden ve gemi direklerinden ibaret küçük bir ormanın ilerisinde yarım ay şeklinde liman görünüyordu. Burası Talon'a pek önemli bir yer gibi görünmedi ama Kaptan bu limanın gerideki geniş iç bölgeleri temsil ettiğini ve Afrika'nın bütün mallarının buraya geldiğini söyledi.

"Bu limanla Lamu limanı altın, amber, fildişi, deri ve kölelerin geldiği bir servet kaynağı gibidir," dedi Talon'a.

Talon Mısırlı tüccarların bu karanlık ve gizemli topraklardan gelen servete ne kadar tamah ettiğini hatırlıyordu. O zaman bu Umman'ın servetinin musluklarından biri diye düşündü.

Su kenarındaki evler ya badanalıydı ya da bazıları çürük, bazıları da doğal beyazlığını korumuş olan bir dizi düz diş izlenimi veren kesilmiş mercan bloklardı. Suya doğru inen beyaz kumlar öğleden sonranın ışığında bile ve limanın ötesindeki alçak tepelerin uzun gölgeleri suyun üstüne düşmeye başlamasına rağmen göz kamaştırıyordu. Akşam oluyordu ve yakında hava kararacaktı.

Talon sırtından ter süzüldüğünü hissetti. Hâlâ hafif bir deniz esintisi olsa da lagünün sınırları içinde hava boğucu derecede sıcak ve durgundu. Sandaletlerinin altındaki güverte bile sıcaktı. Bağırarak verilen emirler dikkatini tekrar gemiye yöneltmesine neden oldu. Artık ön ve arka yelkenlerini indirmiş ve durmuş olan diğer iki geminin yanında demir atmak üzerelerdi.

Talon gemisinin arka güvertesinde duran Boulos'un el salladığını gördü.

"Gemiyi bordamıza yanaştırın," diye seslendi. Talon başını salladı ve bunun için emirler veren Kaptan'a göz attı. Bir halat atıldı, sonra bir diğeri daha atıldı ve gemileri yavaş yavaş yanaşmaya başladı, ta ki hafifçe diğer gemiye çarpana ve mürettebat iki gemiyi birbirine bağlayana dek.

Gemilerin arasında kalan açıklığın üstüne gürültüyle bir kalas atıldı, sonra Boulos uzun adımlarla kalasın üstünden geçerek onlara katıldı.

"Esselamın aleyküm!" dedi gürler gibi. "Umarım yeni geminizle yaptığınız bu ilk yolculuk hoşunuza gitmiştir," dedi, önce Talon'a, sonra Rıza'ya sarılarak.

İki adam bir ağızdan, "Aleyküm selam," diye karşılık verdi.

Boulos başıyla Ravan'la Cennet'e kibarca selam vererek geminin kıçına doğru ilerledi.

Sahili işaret etti. "Akşam namazı vakti yaklaşıyor, onun için bugün kıyıya çıkmanın bir manası yok. Yarına kadar bekleyeceğiz."

Kasabanın sol tarafındaki küçük bir yükseltinin üstüne yapılmış olan büyük bir yapıdan başlayarak onlara kasabayı anlatmaya başladı. "Orası sultanın sarayı. Yarın gidip saygılarımızı sunmamız ve tabii Lamu adasındaki ambarlara ve köle pazarına bakmaya gitmeden önce şu rüşvetçi eski korsan vezire bir şeyler vermemiz gerekecek," dedi Talon'la Rıza'ya. Talon, İmaran'ın Boulos'un gemisinden kendilerine doğru geldiğini gördü.

"Şu cami." Boulos diğer binaların arasında yükselen tek bir minareyi işaret etti. "Güneş battığına göre neredeyse namaz vaktidir," diye hatırlattı onlara.

Gerçekten de güneş limanın ardındaki sık ormanlık bariyerin gerisinde kaybolarak geride gökyüzünde sadece kızıl bir parıltı bırakmıştı. Uzun palmiyelerin ve diğer ağaçların koyu gölgeleri önceden ışıldayan kumsalı karartarak gemilere doğru uzanıyordu ve denizden gelen hafif esinti tamamen kesilmişti. Ancak hafif bir esintinin dayanılabilir kıldığı yoğun hava artık boğucu bir hal almıştı. Talon, Kaptan'ın daha sonra rüzgârın yönünü değiştireceği konusunda haklı olmasını umdu, çünkü bu sıcakta, hele aşağıdaki kabinlerde uyumanın mümkün olmadığına karar vermişti.

O sırada karadan gelen ezan sesini duydular: "Allahu ekber!". Gemideki adamlar hemen namaz kılmaya başladılar. Boulos da üst güvertede Talon'la Rıza'ya katıldı. Kadınlar kendi mahremiyetleri içinde ibadet etmek üzere aşağıya inerek gözden kaybolmuştu.

Namazdan sonra erkekler akşam yemeğini yemek için İmaran'ın gemisine geçmeye davet edilirken kadınlarla Rüstem, Talon'un gemisinde kendi başlarına bırakıldı. Talon, Ravan'ın ayrılmalarını istemediğini anlamıştı ama bu âdete boyun eğmiş gibi görünen genç kadın sadece onlara el sallamakla yetindi.

O akşam daha sonra Talon'la Rıza gemiye geri döndükleri zaman Ravan'ı arka güvertede durmuş, kasabaya bakarken buldular. Rıza aşağıya inerken Talon merdivenden çıkarak Ravan'ın yanına gitti ve sessizce limanın kabaran sularında salınan gemilerin donuk ışıklarını ve karanlık suyun üstündeki küçük dalgaların ışıltısını seyrettiler. Karada insanların toplandıkları kimi yerlerde ışık öbekleri görülüyordu.

Tepelerinde bulutlar güneye doğru ilerleyerek zaman zaman hilalin önünü kapatıyor ve yıldız yağmurunu ortaya çıkartıyorlardı.

"Galiba yarın yağmur yağacak," dedi Talon alçak sesle, kadının kokusunu içine çekerek. Ravan'ın ince ve ay ışığında solgun görünen eli küpeştenin üstündeydi. Talon elini onun üstüne koyarak sıktı.

"Burası cennet gibi," dedi Ravan. "Ormandan gelen sesleri duyabiliyor musun? Orada pek çok hayvan olmalı."

Tam o sırada ağaçlardan bir ötme sesi geldi. Bunu heyecanlı bir gevezelik izledi ve sonra başladığı gibi hızla son buldu.

"Burası tuhaf bir yer," dedi Talon. "Seni de getirebildiğime çok seviniyorum."

"Ben de Talon'um ama bu Arapların biz kadınlara koyduğu sınırlamalar can sıkıcı. Sensiz sahile inemiyorum ve belki seninle de inemeyeceğim, sonra baştan aşağıya örtünmeliyim, yoksa birileri şikâyet edecektir."

"Yarın şu sultanla işimizi halledelim, ondan sonra belki beraberce etrafı dolaşabiliriz. Rüstem'i de yanımıza alırız. Ben burada pek bir şey göremiyorum. Anladığıma göre her şeyin geldiği asıl yer adanın öteki tarafında," dedi Talon, Ravan'ın moralini düzeltmek için.

"Karanın kokusunu alabiliyor musun?" diye sordu genç kadın, ona daha sokularak.

"Ormanın kokusu kuvvetli ama ne olduğunu çıkartamadığım bir koku var," dedi Talon.

"Hah! Bu muskat olmalı! Toz olarak alındığı zaman neyiyle ünlü olduğunu biliyor musun?" diye sordu, gülümseyerek ona dönerek.

Talon başını iki yanan salladı. "Bana söyleyecek misin?"

"Sadece benimle aşağıdaki kamaramıza gelirsen." Bunu fısıldayarak söylemişti.

Kapıyı kapatıp birbirlerinin kollarının arasında yatarken Ravan kötü kötü gülümseyerek, "Çok güçlü bir afrodizyak olmasıyla ünlü", diye mırıldandı. "Kadınların kocaları yokken, erkeklerin de karıları yanlarında değilken onu kullanmaması gerekiyor."

Talon gülerek onu öptü. "Aman, Ravan'ım! Seninleyken afrodizyağa ihtiyacım olmadığını görebilirsin. Baksana bana!"

ADIEU, elveda, yeryüzünün bahtiyarlığı!
Belirsizliklerle dolu dünya;
Güzeldir hayatın şehvetli zevkleri,
Ölüm ispatlar ki hepsi birer oyuncaktır sadece.
Hiçbiri kaçamaz onun oklarından;
Hastayım, ölmem gerek-
Tanrım, bize merhamet et!

Thomas Nash

Bölüm 7

Heyda

Doğuda şafak sökerken Talon'la Rıza, Boulos ile İmaran'ın gemisine gittiler. Gökyüzü bulutluydu ve sıcak bir gün olacağını ve daha sonra biraz yağmur yağacağını vaat ediyordu. Hepsi de en iyi Umman kıyafetlerini giymişti. Üstlerinde beyaz cübbeler ve pahalı gümüş tokalı süslü deri kemerler vardı. Her birinin mevkiine uygun bir kılıcı vardı fakat ayrıca kemerlerinin içine Ummanlı kabile insanlarının çok değer verdiği *Khanjar*'lar da sokmuşlardı.

Talon'la Rıza'nın bıçağını yola çıktıkları gün Allam hediye olarak vermişti. Kavisli gümüş kınlar içindeki güzel işli bıçakları verirken, "Siz artık Ummanlısınız ve benim ailemsiniz," demişti. "Bunları gururla taşımalısınız, kardeşlerim, Allah yolunuzu açık etsin."

Bu Talon'a dokunmuştu, çünkü Allam'dan bir arkadaş olarak hoşlanmaya başlıyordu ve şimdi de kardeş olmuşlardı. Yasemin'in geri gelmesi bütün aile için çok duygusal bir an olmuştu. Talon'dan ve arkadaşlarından hiç bilgi alamamışlardı ama Nejem devenin döndüğü gün Maskat'tan ayrılarak çölde kaybol-

muştu. Şehirde hepsi birbirinden çılgın söylentiler dolanıyordu ama kimse gerçeği bilmiyordu. O zamandan sonra Allam'la kardeşleri Talon'la Rıza'ya ihtiyatlı bir saygıyla bakmaya başladılar. Allam hediye olarak mürettebat masrafını üstlenmekte ısrar etmişti.

Şimdi başta bir hizmetkâr ve koruma olarak da bir grup silahlı denizciyle birlikte sultanın sarayının badanalı kapısına gelmişlerdi. Talon nemden ter içinde kaldığını gördü; yağmurun hemen yağıp havayı temizlemesini diledi. Her taraf sinek kaynıyordu ve artan nem ve eli kulağındaki fırtına yüzünden mayışmış gibiydiler; açık buldukları derinin üstüne konup can yakarak ısırıyorlardı.

Sultana saygılarını sunmaya ve vezire rüşvet vermeye gidiyorlardı. Bu elzem protokol kurallarını yerine getirmezlerse ticaret falan yapamazlardı.

Muhafızlar onları çağıldayan bir çeşmenin bulunduğu geniş bir taş avluya aldı ve Talon çeşmeyi muhtemelen sarayın arkasındaki tepe yamacındaki bir kaynaktan gelen açık bir su yalağının beslediğini fark etti.

Talon bir hizmetkârın gelip onları almasını beklemek üzere avluya girdikleri anda gözlendiklerini fark etti. İkinci kata bir göz attı; sultanın kadınlarının süslü kepenklerin ardında olduğunu, onları izlediklerini, kendileri görünmeden dışarıyı görebildiklerini biliyordu. Şüphesiz yeni gelenler hakkında konuşuyorlardı. Haremde yaşayan bir kadın için dedikodu yapmaktan ve altın kafesten dışarı bakmaktan başka yapılacak çok az şey olduğunu tahmin etti.

Hizmetkâr gelerek dört adamı binanın içine götürdü. Mardiniler çok başarılı tüccarlar oldukları için onur konuklarıydılar, onun için uzun bir kuyruk halinde huzura kabul edilmeyi bekleyen diğer insanlardan önce göreceklerdi sultanı.

"Ailemiz tanınmış bir ailedir, onun için beklememize gerek yok," diye açıkladı Boulos, Talon'la Rıza'ya, onlara küskün bir sessizlikle dik dik bakan insanların yanından geçerken. Denizci-

ler avluda birkaç ağacın gölgesinde çömelerek beklemeye koyuldular.

Badanalı duvarların önünde birkaç pahalı mobilya bulunan havadar ve aydınlık bir odanın girişinde geldikleri bildirildi. Başlarının üstündeki siyah kirişlerden kocaman pırıl pırıl parlayan pirinç lambalar sarkıyordu. İçindeki mumların ışığının dışarı yayılabilmesi için lambalara delikler açılmıştı. Taş zemine halılar seriliydi ve havada tütsü kokusu vardı. Talon nefesini tuttu, odanın ucundaki abanoz ağacından geniş tahtta yayılarak oturan heybetli şahsın önünde hapşırmak istemiyordu. Tahtın arkasında süslü pamuklu *dişdaşa*'lar giyen ve ellerinde uzun mızraklar olan, sarıklı iri yarı iki siyahî adam duruyordu. Yeni gelenlere dik dik baktılar.

Boulos ve İmaran çok tanınmış ve saygı duyulan tüccarlar olsalar da diğerleri gibi dizlerinin üstüne çökmeleri bekleniyordu. Basamağa kadar gittiler ve sonra dizlerinin üstüne çökerek yukarıda oturan çok şişman adamın önünde eğildiler.

Sultan kalın boynundan küçük sandaletli ayaklarına kadar inen ve üstünde çok hafif bir *bisht* veya ince kumaştan bir üstlük olan sade beyaz bir *thawb* giymişti. Talon'un başına sarılmasının bir saat almış olması gerektiğini tahmin ettiği kocaman bir sarığı vardı. Sarığın ortasında değerli taşlarla kaplı, çok büyük gümüş bir broş vardı. Parmakları mücevherlerle doluydu ve basit cübbesinin kenarları altın sırmalı iple dikilmişti.

Sultan onları gördüğüne sevinmiş gibiydi. Elindeki ucu püsküllü sopayı tembelce ve kibar bir tavırla sallayarak onları huzuruna kabul etti.

"Esselamın aleyküm, sultanım. Selametle kalın. Nasılsınız? Sağlığınıza duacıyız," dedi Boulos.

"Aleylüm selam, Allah merhametlidir. Tanrı'ya şükür sağlığım yerinde. Ya sen nasılsın, Boulos?"

"Tanrı'ya şükür, iyiyim, Hazretleri. Her şey yolunda."

"Tanrı'ya şükür. Yurduma hoş geldiniz. Baban nasıl?"

"Tanrı'ya şükür, babam da iyi, daha yaşlandı ve daha bilgeleşti. Size karşı duyduğu büyük saygının bir emaresi olarak bu naçizane hediyeleri gönderdi."

İmaran çok güzel işli bir *Khanjar* bıçağı uzattı. Bıçakla beraber, bariz bir tütsü kokusunun yayıldığı ipekle kaplı bir paket vardı. Sultan gülümseyerek onlara dokundu ve hediyeler arkadaki bir kâtibe geçirildi.

"Hediyelere memnun oldum. Lütfen babanıza sağlık ve mutluluk dileklerimi iletin. Umman'dan yeni bir haber var mı?"

"Yeni bir haber yok, sultanım."

Boulos durakladı. "Ama..."

"Ah."

"Selçuk Türkleri Bizanslıların Frenk mülklerinden büyük kazanç sağlıyor, bu da Umman'ı rahat bırakacakları anlamına geliyor. Böylece Hindistan'la yaptığımız at ticareti her yıl daha iyiye gidiyor."

"Hintlilerin kendi atlarını üretememeleri isabet oldu," dedi sultan. "İyi görünüyorsun, Boulos. Sen de son gördüğüm zamankinden daha zayıf görünüyorsun, İmaran." Sultanın sanki kocaman göbeğinin derinlerinden geliyormuş gibi çıkan boğuk bir sesi vardı. Gülümseyerek onlara, hizmetkârların koşarak getirip önüne koydukları büyük minderlere oturmalarını işaret etti. Ayrıca şekerlemeler, yapışkan tatlı bir jöle ve uzun ibrikli pirinçten çaydanlıklardan küçük fincanlara doldurdukları çay da getirmişlerdi.

Talon, Boulos ve kardeşinin çaylarını yudumlayarak her zamanki gibi övgü dolu sözlerle konuşmalarını dinledi. Çay onu terletmiş ama aynı zamanda serinletmişti de. Sultanın arkasındaki ve konukların iki yanındaki siyahî kölelerin ritmik bir şekilde salladığı yelpazelere rağmen hava boğucuydu ve burada bile sinekler çok fazlaydı.

Konuşma sonunda ticarete geldi ve Talon dikkatle dinlemeye başladı.

"Buraya köle, fildişi ve başka şeyler satın almaya geldik, sultanım. Bildiğiniz gibi altın veya gümüşle ödeme yapabiliriz, hangisini isterseniz."

Talon sultanın adeta etraflarını saran yağ katmanlarının altına gizlenmiş gözlerinde bir açgözlülük parıltısı yakaladı.

"Elbette. En iyi iki tüccar arkadaşımızı burada görmekten çok mutluyuz. Lütfen vezirime size ticaret yapma izni verdiğimi bildirin."

Talon bunun ne anlama geldiğini gayet iyi biliyordu. Vezire birkaç küçük altın kesesi vermeden giderlerse hiçbir şey yapamazlardı. Sultan gelirini bu şekilde elde ediyordu; yapılan her ticaret kârın belli bir yüzdesinin onun hazinesine girmesi anlamına geliyordu ve kimse bunu unutmaya cüret edemezdi.

Sultan, açılış konuşmaları yapılırken sessizce oturan Talon'la Rıza'yı daha iyi görmek için oturduğu yerde kımıldandı.

İmaran hemen elini Talon'a doğru sallayarak, "Sultanım," dedi, "Size bu bölgede yeni olan ve bizimle birlikte gelen Süleyman ile arkadaşı Rıza'yı tanıştırabilir miyim? Süleyman da ticaret yapmak istiyor. Ona da izin vermenizi istirham ederiz."

"Ummanlıya benzemiyorsunuz," dedi sultan. Konuşurken elindeki ucu püsküllü sopayı çeviriyordu ama ses tonu dostçaydı.

Talon gülümseyerek kibarca eğildi. "İkimiz de İran'dan geldik, sultanım. Bize büyük bir nezaketle ülkenizin harikalarını göstermeyi teklif eden Mardini ailesinin dostlarıyız. Evet, ben de ticaret yapmak ve onlardan bu işi öğrenmek isterim."

Çaylar tazelendi ve konuşma yakın zamanda gelen köleler mevzusuna geldi.

"Çoğunun iyi durumda olduğunu haber aldım fakat iç denizi geçerken beklenenden daha çok kayıp vermişler," dedi sultan hırıltılı bir sesle, tatlı bir parça jöleyi ısırıp etli çenesini sallayarak yutarken.

"Yeterince köle var mı, sultanım?" diye sordu Boulos, hafif endişeli bir sesle.

"Hmm, bu defa sayıları daha az, onun için fiyat daha yüksek olacak. Senin de iyi bildiğin gibi talep yıldan yıla değişmiyor ama malzeme azaldığı zaman..." Sultan cümlesini tamamlamadan bırakarak omzunu silkti.

Bloulos, İmaran'a göz attı. Bu beklenmedik bir durumdu.

"Ya fildişi? Muskat ve amber, sultanım?"

"Bir şey söyleyemem ama pazarlar bunlarla dolu, daha çok da Lamu adasında."

Çeşitli malların fiyatları ve sahil şeridini istila etmiş korsanlar hakkında konuşmaya devam ettiler.

"Her yıl bu bölgeye gelip sizinki gibi silahsız gemileri avlıyor, ticarete ve hatta şehrime büyük bir zarar veriyorlar," dedi sultan adeta sızlanarak. "Ne yapılabilir ki? İnşallah frengiye yakalanıp ölürler. Mahrem yerlerini et yiyen böcekler sarsın!"

Boulos kıkırdadı. "Sarsın, sultanım. Gözümüz o korsanlarda olacak."

Gitme zamanları gelmişti. Sultan tünediği yerde ter içinde kalmıştı ve rahatsız görünüyordu.

"Allah sizi korusun ve size sağlık ve mutluluk versin, sultanım," dedi İmaran, monoton bir sesle, geri geri kapıya doğru giderlerken. Sultan tombul elini sallayarak onları gönderdi.

"Hasta görünüyor," dedi İmaran, saraydan çıkarlarken.

Talon da ona katılıyordu. Bütün saray halkının asık suratlı ve uyuşuk olduğunu fark etmişti. Bu genel halsizliği sıcaklığa ve neme vermişti.

Sarayın başka bir kısmında vezire yaptıkları ziyaret kısaydı. Adet olduğu üzere sonu gelmeyen selamlaşmalar ve övgülü sözlerden sonra her biri masanın üstüne küçük bir kese bıraktı ve kâtipler izin tezkerelerini yazarken vezirle çene çaldılar. Besbelli adamın işi çok fazlaydı ve kapısının dışında oturmuş bek-

leyen bir yığın adamla ilgilenmesi gerektiği için onların odasından çıkmasına sevinmiş görünüyordu. Zengin veya fakir olsun, herkes sultanın huzuruna çıkmak için ona yalvarmaya geliyordu.

***

Kapının dışındaki denizcileri alıp sahile doğru ilerlerlerken Talon aklına takılan bir soruyu sordu.

"Sultan hangi denizden bahsediyordu, Boulos?"

"Büyük iç denizden. Buraya gelen kölelerin çoğu uzun bir yolculuk yapar. Savaşlarda veya isyanlarda ele geçirilirler ve sonra bu büyük ülkenin batısından iç denize kadar yürümeleri gerekir. Denize ulaştıklarında sultanın adamları onları ambarlara, sonra da güvertelere koyarak yan yana yatırır. Yolculuk birkaç gün sürer ve bu tarafa gelene kadar ne yemek verilir ne de serbest bırakılırlar. Pek çoğu yolda ölür: zayıf, yaşlı ve çok küçük olanlar.

"Ölenler timsahlara atılır ve sonra hayatta kalanların buraya gelmek için üç veya dört yüz fersah yürümesi gerekir. Gözetmenler çok açgözlü ama bunca kayba rağmen yine de büyük kârlar yapabiliyorlar." Tiksinmiş gibi konuşuyordu fakat Talon bunun nedeninin bu cehennem gibi deneyimi yaşamak zorunda kalan sefil insanlara yönelik herhangi bir insani duygu olmadığının farkındaydı. Yararlı ve kârlı bir ticari malın kaybedilmesini kınıyordu.

Talon Mısır'da yaşayan gururlu ve cesur arkadaşı Panhsj'ı düşünerek başını iki yana salladı.

O öğleden sonra gemilerine döndüler ve hemen güneydeki Lamu'ya doğru yola çıkmaya hazırlandılar. Boulos ve İmaran orada köle pazarını ziyaret edecekti ve Talon da Hindistan'a götürebileceği fildişi ve başka lüks mallar bulmayı umuyordu.

Talon resifleri ve sığlık alanları konuşma işini Kaptan'a bıraktı ve geminin en kıç tarafına giderek derin düşüncelere daldı. Ravan, Rıza ve Cennet ona katıldığı zaman kasvetli bir ruh ha-

linde uzaklaşan limana bakıyordu. Rüstem ona göz kulak olan ve sonu gelmeyen sorularını yanıtlayan birkaç tayfayla birlikte geminin ön tarafındaydı.

"Saraydan geldiğinden beri çok sessizsin, Talon'um. Bir sorun mu var?"

"Boulos bize kölelerin Lamu adasına nasıl getirildiğini anlattı. Pek hoş bir hikâye değil," diye açıkladı Rıza.

Tam resifin son dönemecinden kıvrılıp güneye doğru ilerlemeye başlarken Talon arkadaşlarına döndü. "Size Mısır'dayken tanıştığım bir adamı anlatmaya vakit bulamadım," dedi. "İsmi Panhsj'dı ve çok iyi dost olduk. O da bu memleketten ama çok daha kuzeyinden gelen bir köleydi. Yakalandığı zaman bir savaşçıydı..." Talon onlara Mısır'da yaşadıklarını anlattı; Tapınak şövalyeleriyle ilişkisi hakkında anlatmaya hazır olmadığı kısımları atlayarak, daha çok o ülkede köle olarak yaşadıklarını ve ayrıldıkları zamana kadar Panhsj'la aralarında gelişen dostluğu anlattı.

"Yani anlayacağınız, Boulos ve İmaran gibi o insanların ticaretini yapamam. Onların hepsinde dostumu görüyorum ve bu bana ihanet gibi geliyor," diye bitirdi sözlerini.

"Gidecekleri yere vardıklarında genellikle iyi muamele görüyorlar, Talon," dedi Rıza; söylediği pek de yanlış sayılmazdı. "Bu ticarette büyük para var. Ama benim de öyle bir arkadaşım olsaydı ben de tereddüt ederdim. Prenses ne diyor?" dedi, gülümseyerek Ravan'a bakarak.

"Rıza bir noktada haklı, Talon. Bu kazançlı bir iş. Ama bir kere Boulos'un gemisinin kokusu hiç hoşuma gitmiyor ve bunun nedeni köleler. Onlara bakamadığımız için gemimizde kölelerin ölmesini veya onları köpekbalıklarına atmak istemiyorum, çünkü olacak olan budur." Gri gözleri kararlılıkla parladı. "Neyin en iyisi olacağını düşünüyorsan, öyle yap, Talon ama bence Boulos ve İmaran'ın yaptığını yapmamalıyız."

"Sizi anlıyorum, arkadaşlar. Ben özellikle merhametli biri ol-

duğumu söyleyemem ve köleler hayatımızın bir parçası haline geldi ama bu yolculuk hikâyeleri beni tekrar düşünmeye zorladı. Hayır, dostuma ihanet etmeyeceğim. Onun yerine bizi Lamu pazarlarında bekleyen diğer mallardan çokça satın alırız."

***

Kalabalık Lamu limanına demirledikten sonra, bu defa Ravan, Cennet ve Salem'in kontrolündeki Rüstem'le birlikte karaya çıktı. Kadınlar, pislik içindeki kasabanın sokaklarında dolaşan mollaların öfkesini alevlendirmemek için sıkıca kapanmıştı. Ana caddenin hemen yanında yıkık dökük bir cami vardı.

Boulos ile İmaran olabildiğince çabuk köle pazarına gitmek istiyordu. "Sultanın söyledikleri ne kadar nitelikli köle olduğu konusunda endişelenmeme neden oldu, Talon," dedi Boulos. "Onun için önce oraya gidelim, sonra diğer malları almak için tüccarların olduğu pazara gideriz. Bozulabilecek mallar değil sonuçta." Kendi sözlerine güldü.

Talon da daha çok meraktan onlarla gitmeye karar verdi. Ama köle satın almaya hiç niyeti yoktu. Ravan'ı, Cennet'i ve Rüstem'i Daran'la Yusuf'un nezaretinde pazara gönderdikten sonra, o ve Rıza, Boulos ve İmaran'la birlikte gittiler.

Daha köle pazarını görmeden yüz adım evvel kokusunu aldılar. Dışkı, idrar ve çürüyen bitkiler burun deliklerine hücum eden ve giysilerine yapışıyor gibi gelen baş döndürücü bir koku yayıyordu. Pis kokulu, kapalı yerlerin yabancısı olmayan Talon buna aldırış etmedi.

Sonra havayı dolduran boğuk bir uğultu duydular. Talon bunun vızıldayan milyonlarca sineğin sesi mi, yoksa insanların sesi mi olduğuna karar veremedi. Sonra her ikisi de ne olduğunu anladı. Çitlerin ardına gruplar halinde zincirlenmiş insanlardan çaresizlikle dolu meşum bir inilti yükseliyordu. Bu ses, hapsedildikleri günden beri yıkanmamış ve kafesleri temizlenmemiş olan birkaç yüz zincirlenmiş siyahî insandan geliyordu.

Derme çatma parmaklıklar kızıl toprağın içine sokulmuş kazıklarla dikenli ağaçların dallarından yapılmıştı. Parmaklıklar tırmanılamayacak kadar yüksekti ve kaçmayı düşünebilecek olanların hakkından gelmek için düzenli aralıklarla mızraklı nöbetçiler dikilmişti. Biraz gölge varsa da çok azdı ve talihsiz insanların büyük kısmı yakıcı güneşin altında birbirlerine zincirlenmiş halde açıkta kalmıştı. Etrafta son yağmurdan kalan büyük kahverengi gölcükler vardı. Suyun yüzeyi donuktu ve etrafa leş gibi bir çürük kokusu yayılıyordu.

Talon'la diğerleri hem berbat kokuyu önlemek hem de ısıran sinekleri uzak tutmak için sarıklarının ucuyla burunlarını ve ağızlarını kapattılar. Muhafızların çabucak girip çıktığı kapının hemen iç kısmında perişan insanların yiyebileceği tahıl, arpa ve yemek artıklarıyla dolu tenekeler vardı. Gelip geçenlere bakan kölelerin kara gözlerinde hiçbir ifade yoktu.

Talon acele etmek istedi ama Boulos'la İmaran potansiyel kölelerini incelemek için zaman zaman duruyorlardı. Çok geçmeden çamur içindeki sandaletlerine kadar inen pis ve yırtık pamuklu bir *dişdaşa* giymiş at suratlı biri yanlarına geldi. Başında da aynı ölçüde pis bir örtü vardı. Adam etrafındaki sinekleriyle birlikte gelmişti ve çevredeki sefaletin hiç farkında değil gibi görünüyordu. Hiç de nazik olmayan bir sesle ne arıyor olabileceklerini sordu. Elinde kısa bir deri kamçı vardı ve onu kadın olsun, erkek olsun, hepsi de çıplak olan esirlerin üstünde kullanmaktan hiç çekinmiyormuş gibi görünüyordu.

Boulos sert bir sesle kim olduklarını söyleyince, adamın aksi ses tonu hemen değişti ve neredeyse ayaklarına kapanarak yalakalık etmeye başladı. Onları hemen esirlerin gruplar halinde açık artırmayla satıldığı ve daha sonra daha potansiyelli kölelerin daha yüksek fiyata satılacağı esas pazar yerine götürdü. Adamın peşinden giderlerken Rıza Farsça usulca, "*Pedar Sag*!" diye mırıldandı. "Bok çukurundan gelmiş bir sıçan bu."

Talon gülümsedi. Rıza bazen hiç lafını sakınmıyordu.

Meydana vardıkları zaman açık artırma tüm hızıyla devam

ediyordu. Ortaya geniş bir platform kurulmuştu ve üstündeki iyi giyimli bir adam açık artırmayı yönetiyordu. Hızlı ve etkiliydi. Bütün katılımcılar, hem alıcılar hem satıcılar bunu defalarca yapmışlardı ve adam kurnaz ve yumuşak sözlerle tüccarları idare ediyordu. Meydanın kenarında çömelmiş olan kölelerin arasından kadın ve çocuklardan veya sadece erkeklerden oluşan gruplar çekilerek ayağa kaldırılıp sendeleyerek platforma çıkartılıyorlardı; köle gözetmenleri onları küfrederek ve kırbaçlayarak aceleyle sıraya dizdikten sonra açık artırma başlıyordu. Mezatçı grubun sayısını ve sonra da açılış fiyatını bağırıyordu.

Boulos'la İmaran, Talon'la Rıza'yı kenarda bırakarak malları daha iyi görebilmek için öne doğru ilerlediler. Hemen artırmaya katıldılar.

"Hadi gel, Rıza, yeterince gördüm," dedi Talon tiksintiyle dönüp, geldikleri yoldan geri dönmeye başlayarak. Rıza da sessizce ona katıldı ve köle kafeslerinin yanından geçtiler. Bir kafesteki büyük bir grubun yanından geçerlerken Rıza'nın gözüne bir şey takıldı. Talon'u durdurmak için elini koluna koyarak işaret etti.

İnsanlar tozlu kırmızı toprağın üstünde yatan birinden uzaklaşmaya çalışıyorlardı. Sadece zincirlerinin izin verdiği ölçüde geri çekilebiliyorlardı ama besbelli güneşte yatarken açtığı elleriyle yalvaran bir kadından korkmuş gibiydiler. Kölelerden biri ayaklarını sürüyerek küçük bir su kabağı getirerek kadının yanına bıraktı ama sanki ona dokunmaktan korkuyormuş gibi hemen geri çekildi. Kadın dermansızca su kabağını kaldırıp içmeye çalıştı ama sonra geri düştü, seğirdi ve görünüşe göre uykuya daldı. İnsanlar ellerinden geldiğince ondan uzak durmaya çalışarak kendi dillerinde ellerini kollarını sallayarak ve bazen de inleyerek bir şeyler konuşmaya başladılar.

"Kadın çok hasta," dedi Rıza.

"Durumu ciddi görünüyor, insanlar çok korkmuş," diye ona katıldı Talon. Tam bir şeyler yapıp yapamayacağını düşünürken gözetmenlerden biri yanında iki siyahî yardımcıyla birlikte aceleyle o kafese yaklaştı.

"Gidip, getirin şunu," dedi kısa deri kamçısıyla iki adama yerde yatan kadını göstererek. Gözlerinde korkulu bir ifade olan adamlar tereddüt ettiler.

"Hemen getirin, yoksa itaatsizlik ettiğiniz için canlı canlı deriniz yüzülür, sizi köpekler!" diye bağırdı adam, kırbacını sağa sola savurarak, sonra da aralıklı dişlerinin göstererek Talon'la Rıza'ya gülümsedi. "Bunların hepsi korkak," dedi.

Talon, Rıza'yı dirseğiyle dürttü. Oradan uzaklaşmaya başladılar. Şüphesiz kendileri de köle olan iki siyahî yardımcısı koşarak zincirlerini açıp kadını ayaklarından sürüyerek dışarı taşıdılar. Talon kadının hayatta olup olmadığını anlayamadı. Ama çok uzun süre hayatta kalmayacağı belliydi.

***

Pazarın hemen dışında kadınlarla karşılaştılar. Bu pazar da Maskat veya başka yerlerde gördüklerinin kötü bir taklidiydi.

"Orası nasıldı?" diye sordu Ravan, çenesiyle köle kafesleri göstererek.

"Bize göre bir yer değil," dedi Rıza, sesinde bir tiksintiyle. Talon arkadaşının fikrini değiştirmeye başladığını görünce rahatladı.

"Şimdi gidip istediklerimizi alalım," dedi, köhne kasabada etrafa dağılmış daha küçük diğer meydanlara gitmek için öne geçerek.

***

Bütün hepsini gezmeleri üç günlerini aldı. Önce malların kalitesini değerlendirmeleri gerekmişti. İmaran köle pazarından biraz ayrılarak daha önceden tanıdığı tüccarlarla tanışmalarına yardım etmiş ve iyi fiyat alması için Talon'un onun himayesi altında olduğunu açıkça belirtmişti.

Çok geçmeden hepsi de Çinlilerin çok değer verdiği söyle-

nen iyi fildişini kötüsünden, sağlam boynuzu çürük boynuzdan ayırt edebilecek hale gelmişti. Amberin değerini ölçmek zordu ama iyi taşlarla kötülerini ayırt edebilen Kaptan onlara yardım etti.

İstediklerini satın almak için pazarlığa koyuldular ve bir süre sonra bir sıra zincirli köle fildişlerini, boynuzları ve muskat torbalarını gemilerine taşıyordu. Talon, Daran ve Yusuf'la birlikte birtakım kıymetli ahşapları, abanoz ve maun ağaçlarını incelemeye gitti. Boulos'un bunların Umman'da veya Al Hind'te üç katı fiyata satıldığını söylemesi üzerine her ikisinden de birkaç ton satın aldı.

Rıza'nın nereden geldiğini öğrendikten sonra "balinaların kusmuğu" ismini taktığı amber de satın aldılar ve ticaret meydanlarının etrafında dolaşan siyahî tüccarlarla altın tozu karşılığında renkli cam boncuklar takas ettiler. Altın tozunu kirpi denilen bir hayvanın, bir damla balmumuyla kapatılmış olan dikenlerinin içinde taşıdılar. Talon bu metalin dünyanın bu bölgesinde bu kadar ucuz olmasına şaşmıştı. Maskat'taki Yahudi tanıdıklarını düşündü ve onlara ne kadar çok altın tozu götüreceğini düşününce gülümsedi.

Artık adaya geleli bir hafta geçmişti; ambarları neredeyse doluydu ve Boulos gitme zamanının geldiğini bildirdi.

"Rüzgâr bir haftaya kalmaz değişir. Bizi aylar sürecek bir yolculuktan sonra Al Hind'e ulaştıracak olan bu rüzgârları kaçırmamalıyız," dedi Boulos. "Sizin gibi biz de yükümüzü aldık, onun için artık pek fazla işimiz kalmadı herhalde. Gitmeden önce Pate'deki sultana saygılarımızı sunmayı unutmamalıyız," diye ekledi.

Talon hasta kadını merak etmekten kendini alamadı. Sadece tek bir hasta mı olduğunu merak ediyordu.

***

Sonraki iki gün Kaptan meyve ve erzak satın aldı. Tayfaları san-

dallara bindirdi ve kasabadaki aracılara güvenmediğini söyleyerek sahilin birkaç mil aşağısından varillerle kaynak suyu taşıttı. "O suyun nereden geldiğini kim biliyor? İçine işeyip sonra da içiyorlar," dedi Talon'a, elini tiksintiyle kasabaya doğru sallayarak. Talon ona katılmak zorunda kaldı. Lamu adası pisliği ve perişan köle kafesleriyle hiç de mutlu bir yer değildi. Pate adası ona kıyasla bakir kalmıştı.

Üçüncü gün, yola çıkmak için hazırlanırlarken, iç limanda demirlemiş olan Boulos'un gemisine yaklaşan manevra yapabilen küçük bir Arap yelkenlisiyle bir haberci geldi. Adam kendisini vezirin gönderdiğini söyledi. Acelesi vardı ve Boulos'la İmaran'a getirdiği mektubu adeta teklifsizce fırlatırcasına vererek hemen diğer büyük gemilere gitmek üzere oradan ayrıldı.

Boulos bir saat sonra iskele köprüsüne gelerek Talon'u sordu. Talon güverteye geldiği zaman yüzünde sert bir ifade vardı.

"Ne oldu, Boulos?" diye sordu Talon.

"Vezirden bir mektup aldım. Bana sultanın hastalandığını ve ziyaretçi kabul etmeyeceğini yazmış. Pate'ye gitmemiz yasaklanmış ve saygılarımızı sunmak için oraya gitmeden önce o iyileşene kadar burada Lamu'da beklememiz gerekiyor."

"Ama bu günler sürebilir! Sence neden Pate'ye gidemiyoruz?" diye sordu Talon.

"Bunu ancak Tanrı bilir ama onu ziyaret etmeden gitmenin gelecekte başımıza açacağı dertlere değmez. Sultan gücenir ve bir dahaki sefere burada ticaret yapmamız çok zorlaşır," dedi Boulos içini çekerek. "Bu önemli, dostum."

Talon razı olmak zorunda kaldı. Denize baktı ve güney ufkunda önceki günden daha çok bulut olduğunu fark etti. Rüzgâr gece kuvvetlenmişti ve şimdi adanın pis kokusunu uzaklaştırıp beraberinde taze deniz kokusunu getirerek güneyden esiyordu.

Boulos onun bakışını fark ederek yumruğuyla avucuna vurdu.

"Hey Tanrım, bu hiç de iyi olmadı. İşte en önemli rüzgâr

geliyor ve biz burada kısılıp kaldık!" diye bağırdı öfkeyle. Ayağını sertçe yere vurarak uzaklaştı ve sandalın onu gemisine geri götürmesini istedi, sonra gemisine tırmanarak yoluna çıkan herkese bağırdı.

Günün ilerleyen vaktinde, güneş hâlâ yakarken ve hava nemle ağırlaşmışken, Talon'la Rıza ter içinde kasabayı seyrediyordu. Hava aşağıda duramayacak kadar sıcaktı, üst güvertedeki tentenin gölgesi hafif bir esintinin onları serinletebildiği tek yerdi.

Ravan'la Cennet'in renkli kumaşlar gördükleri küçük bir dükkândan dönmesini bekliyorlardı. Yusuf'la Daran da yanlarındaydı, onun için ne Talon ne de Rıza endişelenmiyordu. Rüstem de onlarla gitmişti.

Normalde hareketli olan rıhtım boyu sessizdi, neredeyse fazlasıyla sessizdi. Etrafta tek bir canlı yok gibiydi. Her yerde görülen, pire dolu açık kahverengi köpekler çalıların gölgesine yayılmıştı ama hiç insan görülmüyordu. Bu hiç de olağan değildi.

"Uyku zamanı olmasına rağmen yine de normal değil bu. Köleleri çalışmaları için geri getirdikleri saat geçti bile. Burada birilerinin olması gerek," dedi Kaptan Dandaşi, rahatsız bir tavırla.

Etrafın bu denli boş ve sessiz olmasında Talon'a meşum gelen bir şey vardı.

"İskelede hâlâ birkaç balya var, Kaptan. Etrafta kimse yok, onun için kendi mürettebatımızı kullanarak onları güverteye taşıtmalıyız," dedi, dikkati dağınık bir halde.

Sefa başını salladı ve aşağıda geminin ortasındaki adamlara işe koyulmalarını bağırdı. Çok geçmeden isteksiz tayfalar ter içinde son balyaları ve kutuları da gemiye taşıdı fakat hâlâ tek bir Allah'ın kulu ortada görünmüyordu; küçük tekneler arasındaki her zamanki trafik bile yoktu ve bu daha da tuhaftı. Adamlar asabi bir şekilde bakışıyordu. Bütün denizciler batıl inançlıdır ve doğru görünmeyen durumlara uyum sağlar. Bu da onlardan biriydi.

Sonra daha uyanık tayfalardan biri bağırarak eliyle işaret etti. Uzakta kasabanın merkezinde, bir duman bulutu yükseliyordu havaya. Kirli gri renkteydi ve her an daha yoğunlaşarak dalga dalga yükseliyordu.

"Kasabada bir olay çıkmış, Efendi Talon," dedi Kaptan.

Talon midesinin kasıldığını hissetti. "Rıza, birkaç adam getir," diye seslendi. "Gidip neler olduğunu öğrenmeli ve insanlarımızı bulmalıyız. Çabuk!"

Yanında Rıza ve Kaptan'ın verdiği üç adamla birlikte ıssız rıhtımı geçerek acele adımlarla kasabaya doğru ilerledi. Hepsi de yanlarına mızraklarını ve kılıçlarını almıştı. Talon'la Rıza'nın yayları vardı.

"Dikkatli olun, Efendi Talon," diye seslendi Kaptan, sakalını çekiştirerek. "Tehlikeli bir durum olabilir."

"Kumaş almaya nereye gittiler?" diye sordu Talon, Rıza'ya.

"Limanın iki sokak ötesine, Talon. Gitmeden önce Cennet'e sordum. Keşke onunla gitseydim!"

Silahlı grup rıhtımın ucuna ulaştıktan sonra dar sokakta dikkatle ilerlemeye başladı. Öndeki adamlardan biri durdu ve ilerisini işaret etti. "Allah bizi korusun! Bakın!"

Toprak yolda yatan bir ceset vardı. Bu Boulos'un gemisinde çalışmış olan köle gözetmenlerinden biriydi. Talon cesede doğru yaklaştı ve tam üstüne eğilmek üzereydi ki elli adım kadar ileride bir başkasının daha yattığını gördü. Ölü adamın başında durdu ve adamın açık ağzında kan ve köpük olduğunu gördü. Gözleri boş bir ifadeyle gökyüzüne bakıyordu. Talon alnının soğuk terle kaplandığını hissetti.

"Olduğunuz yerde kalın!" diye emretti adamlara.

Rıza yanına giderek yerde yatan adama baktı. "Allah hepimizi korusun! Bu bir hastalıktan ölmüş, Talon," diye fısıldadı Farsça, diğer tayfalar anlayamasın diye. "Kadınlarla Rüstem'i bulmamız gerek!" Telaştan gerilmişti. Onları görme umuduyla gözleriyle etrafı tarıyordu.

"Evet, diğer adamın da aynı nedenle öldüğüne bahse girerim. Bu *Heyda* olabilir," dedi Talon ona, yüzünde telaşlı bir ifadeyle. Rıza başını sallayarak onayladı; dudaklarını sert bir çizgi halinde sımsıkı kapatmıştı. İsfahan'daki doktor bu tür bir salgının her yerde görülebileceğini ama deneyimlerine göre en çok kalabalık yerlerde ve kasabalarda görüldüğünü açıklamıştı.

Hızla yine bir Arap olan diğer cesede doğru gittiler. Adam ölmüştü ve bedeninden gelen kötü koku ölmeden evvel bağırsaklarını boşalttığını gösteriyordu. Berbat koku iki adamı elleriyle ağızlarını ve burunlarını kapatıp geri çekilmeye zorladı. Rıza yolun yukarısını işaret etti. Hemen biraz ileride çıplak bir köle kasılıp inleyerek sırt üstü yatıyordu. Adam kustu ve hemen anında bağırsaklarını boşalttı. Talon artık ikna olmuştu. "Bu *Heyda*! Tanrı bizi korusun! Kadınları bulup hemen gitmeliyiz!" diye bağırdı.

O anda bir ses duyunca hemen başlarını kaldırdılar. Bu tuhaf bir sesti, Talon'un ensesindeki tüyleri diken diken etmişti. Korkmuş, çıldırmış insanlardan oluşan bir kalabalığın sesiydi bu ve limana doğru geliyorlardı.

Aynı anda güruhun önünde onlara doğru koşan altı siluet fark ettiler: üç kadın ve iki erkekle yanlarında daha küçük biri. Giysileri yüzünden kadınlar çok hızlı koşamıyordu. Talon'la Rıza ulaşamadan arkalarından gelen kalabalık onlara yetişecek gibi görünüyordu.

"İşte oradalar!" diye bağırdı Talon. "Rıza, onlara önce biz ulaşmalıyız!"

İki adam otomatik olarak yaylarını çıkarttılar, oklarını taktılar ve artık aralarında kırk adım kadar kalmış olan kadınlara doğru koşmaya başladılar. Bağırdılar ve Rüstem tiz bir sesle çığlık atarak daha da hızlı koşmaya başladı. Yusuf'la Daran eğer yakalanırlarsa kolay lokma olmamaya hazırlanarak omuzlarının üstünden yaklaşan kalabalığa bakıyordu.

"Şimdi, Talon, yoksa hepimiz ölürüz!" dedi Rıza, yayını tek bir akıcı hareketle gerip bir ok atarak; ok Ravan'ı geçti ve onlara

doğru koşan hırpani kılıklı birinin göğsüne saplandı. Talon'un yayından fırlayan ikinci bir ok da Salem'in yanından geçerek güruhtaki başka bir adamı yere serdi. İki ok daha hedefini buldu ve daha çok adam yere düştü.

Bu sırada Rüstem cesede ulaşmıştı. Şaşkın bir çığlık atarak üstünden zıpladı. Kadınlar cesedin yanından geçerken dehşetle bağırdılar ama koşmayı kesmediler.

"Durma, Rüstem! Ravan, hemen gemiye gidin!" diye bağırdı Rıza, okunu tekrar nişan alarak.

Diğerleri de yanlarına gelince iki okçu geçmeleri için el salladı. Hepsi de nefes nefeseydi ve yüzleri korkudan gerilmişti. "Siz de onlarla gidin, onları gemiye götürün. Burada yapabileceğiniz hiçbir şey yok," diye bağırdı Talon, silahsız iki adama.

İki adam yavaşlayan güruha ok yağdırmaya devam etti ama onları sadece kısa bir süre için durdurabildikleri belliydi. Kalabalık canlı bir hayvan gibi hırlamaya başladı. Gitme zamanı gelmişti.

"Gel! Koş! Hemen!" diye bağırdı Talon, son bir ok atarak. Rıza'nın omzuna vurdu ve ikisi birden geldikleri yönden geri koşmak için dönerken gemiden onlarla birlikte gelen iki adama da geri dönmeleri için bağırıyorlardı. Herkes rıhtımın ortasındaki geminin göreceli güvenliğine doğru koşuyordu. Arkalarında, daha önce ıssız olan sokağın diğer ucu aniden bağırıp çağırarak onları izleyen bir kalabalıkla dolmuştu.

"Rıhtımdan uzaklaşmalıyız!" dedi Talon nefesi kesilerek, grup son sürat iskele tarafında koşarken. Rüstem gemideydi; diğerlerinden hızlı koşan Daran geminin iskele köprüsünden tırmandı ve Kaptan'a seslenerek kasabayı gösterdi. Kaptan tehlikeyi anlayıp zaten sinirli olan mürettebata emirler yağdırınca gemide hummalı bir hareket başladı. Tayfalar ellerini uzatarak kadınların gemiye çıkmasına yardım etti ve sonra erkekler gemiyi rıhtımdan uzaklaştırmak için uzun direkler getirmeye koştu.

Talon, Boulos'la İmaran'ın gemilerine bir göz attı ve onların kendi gemisinden daha güvende olduğunu, çünkü günün daha erken bir zamanında iskele tarafından çekildiğini ve su yolunda demirlediğini gördü.

Onun gemisi bağlı olan iki gemiden sadece biriydi. Koşarken kılıcını çekti ve geminin pruvasını kısa taş dikmeye bağlayan halata vurdu. Halatın ucu kopup suya düştüğü zaman iskelenin ucuna doğru koştu ama Yusuf ve Rıza çoktan oraya varmıştı. Kılıçlarıyla çılgın gibi geminin arkasını iskeleye bağlayan kalın palamara vurdular ve halat nihayet koptuğu zaman üçü birden iskele köprüsüne koşarken mürettebat gemiyi sırıklarla taş duvarlardan uzaklaştırmaya başlamıştı. Onların gemiye tırmanmasına yardım etmek için gemiden eller uzandı, sonra kalası çektiler ve herkes gemiyi iskeleden uzaklaştırmak için sırıklara koştu.

Herkes eğer başaramazlarsa öleceğini bilen insanların çaresizliğiyle sırıkları itiyordu. Bu yolla gemiyi hareket ettirmek zordu, sürekli bir gözleri yaklaşan güruhtaydı. Talon'la Rıza arka güvertede yaylarıyla mevzi alırken mürettebatın geri kalanı da davetsiz misafirleri uzak tutmak için bulabildikleri her şeye sarıldılar.

Kılıç ve mızrakla silahlanmış olan adamlar geminin kenarına dizilerek beklemeye başladılar. Talon, Rüstem'le kadınların güvende olduklarından emin olmak için arkaya göz attı ve Cennet'le Salem'i aşağıya götüren Ravan'ın hızlı bir baş hareketiyle ödüllendirildi. Salem gitmeye gönülsüz olan Rüstem'i elinden çekiyordu ama çocuk kıvrılarak kadının elinden kurtuldu ve Talon'un yanına gitmek için üst güverteye doğru fırladı. "Görmek istiyorum! Baba, ben de görmek istiyorum!" diye bağırıyordu tiz sesiyle.

Talon'la Rıza kendilerini gülmekten alamadılar. Çocuk korkunun ne olduğunu bilemeyecek kadar heyecanlıydı. Mürettebat iki adamın güldüğünü görünce şaşırdı. Böyle bir tehlikenin karşısında bu delilik gibi geliyordu; hayret içinde başlarını iki yana salladılar.

"Bana ve Rıza amcana yakın dur, Rüstem, yoksa aşağıya gönderirim," dedi Talon oğlana sert bir sesle ve gülmemeye çalışarak. Tereddüt eden ve sonra onlara katılmaya gelen Ravan'a el salladı.

"Eğer gemiye çıkarlarsa aşağısı da daha güvenli değil," dedi Ravan. "Bana bir silah getir," dedi Yusuf'a; adam kendisinin ve Ravan'ın yayını almak için hemen kamaralara koştu. Ravan, Rüstem'e döndü. "Eğer yerinden bir santim bile kımıldarsan hemen aşağı gönderirim, genç adam!" dedi. Bu emrin saçmalığını anlamış gibi görünmüyordu.

Rüstem gözlerini kocaman açarak ona baktı ve tek söz etmeden başını salladı. Kaptan duraksadıktan sonra yanlarına geldi. "Ravan hanım, siz aşağı inmelisiniz. Birazdan çok kötü şeyler olacak. Bu güruh gemiyi elimizden almaya çalışacaktır."

Ravan alev alev yanan gri gözlerini adama dikti. "Endişeniz için teşekkür ederim, Kaptan, ama bu benim de gemim. Bu adamların onu bizden almasını istemiyorum."

Rıza esmer yüzünde soğuk bir ifadeyle uzağa bakarken Talon dudağını ısırdı. Kaptan sessizce selamladı, sonra belli belirsiz başını eğen Talon'a bir göz atarak uzaklaştı. Saldırının başlamasını bekleyen diğer adamlara katılmak üzere dümen güvertesine gitti.

"Acele edin, şu sırıkları iyice itin de gidelim buradan!" diye bağırdı. Adamlar canlarını dişlerine taktılar ve gemi çok yavaş bir şekilde taş duvardan uzaklaşmaya başladı.

Bir anda rıhtımın ucu gemiye durmasını ve onları da almasını bağırarak koşan, çığlık atan ve silahlarını sallayan insanlarla doldu.

"*Heyda* burada!" diye bağırıyorlardı, bütün iskeleye doluşurken. "Bizi de götürün, bizi de götürün! Peygamber adına, bizi de alın!"

Kalabalığın büyük kısmı, rıhtımdan uzaklaşmak için çaresizce gemiyi sırıklarla daha yeni itmeye başlayan ve mürettebat sayısı çok az olan diğer gemiye doğru koştu. Çıldırmış kalaba-

lık silahlarını sağa sola sallayarak ve tek kaçma umutları olan mürettebatı öldürerek kaderine terk edilmiş geminin her yanını sardı. Adamların cesetleri suya atılırken Talon'un gemisindeki tayfalar suratlarını asarak sessizce izlediler ve sonra kalabalık gemiyi yağmalamaya başladı. Hiçbiri ellerine geçen bu yeni fırsatla ne yapacağını bilmiyordu, ancak içlerinden birkaçı acınası bir çabayla beceriksizce yelkenleri çekmeye çalışıyordu.

***

Güruhun geri kalanı Deniz Kartalı'nın karşısına gelerek suda gittikçe büyüyen açıklığın üstünden atlayabilecekleri bir yer bulmaya çalışarak birbirleriyle dövüşmeye başladı. Pek çoğu pis suya düştü ve sonra, çok yavaş da olsa yol almaya başlayan gemiye doğru yüzmeye başladı. Bazıları da aradaki açıklığı atlayarak almaya çalıştı ve bağırarak suya düştü. Enerjik bir adam geminin kenarına tutunmayı başardı ve kendini çaresizce yukarı çekmeye çalışarak bir süre orada kaldı ama deneyimli bir tayfa olan Umayr bağırarak sırığının bir ucuyla ona vurunca adam elini bıraktı ve öfkeli bir çığlık atarak sulara düştü.

Diğer gemideki çıldırmış kalabalık aşağıdaki güvertelere koşmuştu ama bir kaza olmuş olmalıydı. Alevler ana güvertedeki ambar ağzını iki yandan yalıyordu, sonra yangın halatlara ve güvertedeki brandalara ve nihayet sarılı yelkenlere sıçradı. Paniğe kapılan insanlar ellerine geçen her şeyle alevlere vurmaya başladı fakat alevlerin gemi teçhizatlarına atlamasına engel olamadılar.

Çok geçmeden üç direkli güzel bir xebec olan gemi bir uçtan bir uca alevler içindeydi. Yangının sıcağı ve gökyüzüne yükselen kıvılcım bulutu yola çıkan gemideki adamların kaygıyla kendi teçhizatlarına bakmasına yol açtı ama artık gemileri bayağı uzaklaşmıştı. Kaptan sertçe emir verince adamlar sıralanıp kovaları elden ele geçirerek işi sağlama almak için yelkenlerin üstünü ve geminin kenarlarını sulamaya başladılar. Talon beğeniyle başını salladı.

Kalabalık güruh uzaklaşan gemiye doğru silahlarını sallayıp bağırarak nefret ve öfkeyle küfürler ve beddualar ediyordu. Ama Kaptan gemisini güven içinde limanın çıkışına doğru götürüyordu.

"*Pedar Sag*!" dedi Rıza. "Sultanın hasta olması umurumda değil. Bence bu lanetli yerden hemen gitmeliyiz!"

Talon ona katılarak Kaptan'a limandan çıkması için son emri verdi. Yanlarından geçerken kokusunu alabildikleri iki gemiye yaklaştılar. Kölelerden yayılan pislik ve dışkı kokusu çok keskindi. Talon mürettebatın buna nasıl dayanabildiğini merak etti.

Boulos ve İmaran kendi gemilerinden onlara doğru bağırdılar. "Bütün bu kargaşa da nedir? Neden gidiyorsunuz? O gemi neden yanıyor?"

Talon etrafındaki adamlara baktı ve sonra kenara çıkıp dışarı uzanan iplere tutunarak onlara doğru bağırdı.

"Bu *Heyda*! Sokakta ölüler gördük. Şuraya baksanıza! Tanrı yardım etmese, biz de yanabilirdik."

"Allah bizi korusun!" diye bağırdı Boulos, yanan gemiye bakarak. Döndü ve adamlarına yelkeni açmalarını bağırdı. İmaran da aynısını yaptı. Denizciler hemen işe koyuldu. Kısa sürede iki gemi de seyir halindeydi ve Talon'un gemisini takip ediyordu.

Limanda demirlemiş diğer gemilerdeki mürettebat da rıhtımdaki olayı görünce denize açılmak için aceleyle hazırlanmaya başladılar. Kimse *Heyda* salgını olan bir kasabaya yakın olmak istemiyordu.

Cennet çığlıklardan ve geminin beklenmedik bir şekilde harekete geçmesinden korkuya kapılarak koşarak güverteye geldi. Güvertedeki adamların asık suratlarına bir göz atınca hemen Rıza'nın yanına sığırtı. İkisi birden karaya baktı, şimdi kasabada birkaç yerde başlayan yangınları görebiliyorlardı.

"Bu gemide *Heyda* olmaması için Tanrı'ya dua ediyorum," diye mırıldandı Kaptan uzaklaşan limanı ve mahvolan kasabanın üstünde yükselen kalın duman bulutunu izleyerek.

Ancak perişan haldeki Lamu kasabasını düşünecek zaman yoktu. Güney ufkundan yükselen bulutlar şimdi tepeye gelmişti ve yağmur yüklülerdi. Sığlıktan ve resiflerin sivri çıkıntılarından uzaklaşır uzaklaşmaz aniden ortaya çıkan bir rüzgâr hızla vurarak gemiyi yan yatırdı. Kaptan ve mürettebat üç büyük yelkenin yönünü değiştirmeye uğraşarak, yağmurlu rüzgâr dalgalı denize sertçe vururken gemiyi kuzeydoğuya doğru çevirdiler.

"Görünüşe göre kuvvetli bir fırtına geliyor, Efendi Talon," diye bağırdı Kaptan. "Lütfen kadınlarla Rüstem'i aşağı götürün." Bu sefer verdiği emirde bir hata yoktu.

"Tanrı'ya şükür, vebadan kurtulduk," dedi Rıza, ortak kamaralarına giderken.

"Vebayla ilk nerede karşılaştığımızı hatırlıyor musun, kardeşim?" diye sordu Talon alçak bir sesle.

"Ah, Tanrım! Ya eğer?.." Rıza soruyu tamamlamadan bıraktı, dehşet içindeki yüzü her şeyi söylüyordu.

"Ne demek istiyorsun, Rıza?" diye sordu Cennet, genç adamın yüzündeki üzüntülü ifadeyi görerek.

"Köle pazarına ilk gittiğimizde çok hasta bir köle kadın görmüştük. Diğerleri ondan korkuyordu ve kadın büyük ihtimalle yüksek ateşten çok daha ciddi bir şey yüzünden ölüyordu. O *Heyda* olabilirdi," dedi Rıza.

"Ama Boulos ve İmaran köle satın aldılar ve onlar şimdi gemilerinde!" diye bağırdı Ravan, gözleri dehşet içinde kocaman açılarak.

"Evet, Ravan'ım, öyle. Tanrı onları korusun," diye fısıldadı Talon.

Hastalığın korkunç sonuçlarını düşünürlerken kamarada uzun bir sessizlik oldu.

Ak, derin, lacivert okyanus, ak!
On bin filo ilerliyor üstünde nafile yere;
İnsan dünyayı harap ederek iz bırakıyor- sahilde
Bitiyor kontrolü; su düzlüğünde tek ihtiyacın
Gemi enkazları senin, insanın tahribatının
Gölgesi bile kalmıyor, kendininki dışında,
Bir an için, bir yağmur damlası gibi,
Köpüren bir iniltiyle batıyor derinliklerine,
Mezarsız, cenazesiz, kefensiz ve adsız sansız.

Lord Byron

Bölüm 8

Okyanusta Seyir

İki gün ve iki gece boyunca, gemileri sürükleyen yağmurla karışık kuvvetli bir fırtınaya direnerek kuzeydoğuya doğru ilerlediler. Kuzeye doğru akan akıntı gemilerin hızlı ilerlemesine yardım ediyordu. İkinci gün erken saatlerde tam bir fırtınaya yakalandılar; sağanak yağmur ve şiddetli rüzgâr uzun üçgen yelkenlerini parçalayacak gibiydi ama Kaptan buna hazırdı ve hiçbir teçhizatlarını veya brandalarını kaydetmeden iyi bir hızda ilerlemeleri için yelkenleri gerektiği kadar küçülttü.

Talon adamın aniden bastıran fırtınalarla baş etmesine, her zaman bir adım önde olmasına hayran oldu. Geminin sert denize bu kadar iyi dayanmasına da hayret etti. Bir yere gitmek için doğru rüzgârı yakalaması gereken, Avrupalı insanların kullandığı yuvarlak, alçak tekneleri hatırladı ve dalgaların arasında rahatça inip çıkan ve denizi seviyor gibi görünen *Deniz Kartalı*'na hayran kaldı.

Diğer iki geminin ne durumda olduğuna bakmak için durma olasılıkları yoktu ama gemide bir korku duygusu hâkimdi.

Beşinci gün şafak vaktinde Kaptan el kitabına ve güneşe baktıktan sonra Deniz Kartalı'nı onları kuzeye götürecek şekilde çevirdi. Rüzgâr hâlâ kuvvetliydi ve bu Kaptan'ı sevindiriyordu. Herkes gibi o da omzunun üstünden geriye doğru endişeli bakışlar atıyordu; arkalarındaki iki gemi bütün fırtına boyunca peşlerinden ayrılmamayı başarmıştı. Şimdi şafakta Kaptan yelkeni yavaşça çevirirken aradaki mesafeyi kapatmaya başlamışlardı. İki saat sonra *Deniz Kartalı*'na paralel seyrediyorlardı ve çok geçmeden bağırma mesafesine yaklaşmışlardı.

Boulos gemisinin yüksek kenarına çıkarak onlara doğru bağırdı. Uzaktan bile endişeli olduğu anlaşılıyordu.

"Hastalığın gemime bulaşıp bulaşmadığını bilmiyorum. Birkaç ölüm oldu ama böyle bir yolculukta bu normaldir," diye seslendi. "Siz iyi misiniz?"

Talon'a bu yolculukta hiçbir şey normal gelmiyordu ama Boulos'un söylediklerini kabul etmekten başka yapabileceği bir şey yoktu. Elini sallayarak bağırdı. "Biz iyiyiz. Hastalık yok. Henüz. İnşallah da olmaz."

Boulos da elini salladı, rahatlamış görünüyordu. "Ya İmaran?" diye bağırdı.

Talon Kaptan'la İmaran'ın konuştuğunu duyduğu güvertenin diğer yanına gitti. İmaran'ın gemisinde durum daha farklıydı.

"Gemide hastalık var! Tanrı bize yardım etsin!" diye bağırdı İmaran onlara.

Bu sözleri duyan *Deniz Kartalı*'ndaki insanlardan korku dolu mırıltılar yükseldi; Kaptan bile korkmuş görünüyordu. Müretteabat denize bir ceset atarken bütün gözler İmaran'ın gemisindeydi. Ceset çalkantılı denizde neredeyse hiç su sıçratmadan bir anda gözden kayboldu. Saniyeler sonra geminin arkasında sular köpürdü ve büyük bir yüzgeç bir lahza göründükten sonra köpüklü kızıl suların içinde tekrar gözden kayboldu. Balığın cesetle beslenmesinde öyle dehşet verici ve tiksindirici bir şey vardı ki

izleyen herkesin şaşkınlık içinde dili tutulmuş gibiydi. Hepsi de Tanrı'nın lütfu olmasaydı onun kendileri olabileceğini biliyordu.

Talihsiz yoldaşları için yapabilecekleri hiçbir şey yoktu ve diğer gemidekileri kendi güvertelerine almaları söz konusu bile değildi. İmaran bunu çok iyi anlıyordu.

"Artık iş Allah'a kaldı. Tanrı yolunuzu açık etsin ve babama olanları anlatın," diye bağırdı denizin üstünden. Herkes sesindeki çaresizliği ve teslimiyeti duyuyordu.

"Köpek balıkları onu izliyor. Bu canavarlar onu böyle izlediğine göre acaba suya ne kadar ceset atıldı?" diye sordu Rıza yüksek sesle.

Talon'un hiçbir fikri yoktu ama İmaran'ın güvertesinde kendi gemisindekinden veya Boulos'unkinden çok daha az tayfa olduğunu fark etmişti.

"Gemilerimiz hastalığı Umman'a taşıyor. İmaran bunu biliyor," dedi Kaptan'a.

Talon bir yanıt beklemeden aceleyle geminin sancak tarafına gitti ve haberi Boulos'a verdi.

Haber büyük bir şaşkınlıkla karşılandı, orası belliydi ama Boulos onlara şöyle bağırdı: "Eğer sizde hastalık olmadığından eminseniz, yola devam edip Aden'e, sonra da Raysut'a gitmelisiniz. Raysut'ta Al Hind'e götüreceğimiz atlar bekliyor bizi."

"Sen ne yapacaksın?" diye bağırdı Talon. İki kardeşle gemilerinin karşı karşıya olduğu tehlikenin yanında atların lafı bile olmazdı.

"Ne yapabilirim ki? Kardeşimle kalmalıyım. Bu hastalık geçene kadar durabileceğimiz bir yer bulmalıyız. İmaran Maskat'a veya Aden'e gidemez, ben de öyle. Kölelerimizi Aden'de satacak ve sonra Raysut'a gidecektik, orada da biraz *al-lubān* var." Talon bunun kendisinin buhur olarak bildiği, Raysat'ın etrafındaki bayırlarda ve dik kayalıklarda bulunan kokulu reçine olduğunu biliyordu.

Köleleri olmadığı için gemiye otuz kadar veya belki de daha

fazla at alabilirlerdi ve sonra da Bahr Al-Habasha'ya –Hint Okyanusu- yelken açıp doğruca hayvanları ve inşallah malların geri kalanını satabilecekleri Kulam Mali'ye gidecek ve işleri bitecekti.

"Tanrı yolunuzu açık etsin," diye bağırdı Boulos.

Deniz Kartalı'nın bütün mürettebatı da onlara geri bağırdı. "Tanrı sizi korusun! Tanrı yolunuzu açık etsin!"

Gemiler birbirinden uzaklaştı; yapılabilecek başka hiçbir şey yoktu. *Deniz Kartalı* iki kardeş İçine düştükleri bu belayı konuşurlarken yelkenlerinin toplandığı iki geminin önüne geçti yavaşça. Talon onların seçeneklerinin hiç iç açıcı olmadığını düşündü. Yüreği ağırlaşarak, iskele tarafında hastalık yayılan iki gemiye bakan diğerlerine katıldı. Hiç kimse konuşmadı.

***

Aden'de, Kaptan'ın Talon'a Hindistan'da karşılaşacakları tüccarlar ve Çinli tacirler için çok önemli olduğunu söylediği Laden reçinesi almak için durdular. Ne var ki *Heyda* haberi yayılmıştı; her yanda şüphe ve güvensizlik vardı, onun için fazla oyalanamadan birkaç gün içinde Raysat'a doğru yola çıktılar.

Boulos'un dediği gibi, onları orada bekleyen, ülkenin ta içlerinden getirilmiş atlar vardı. Talon karanın birkaç fersah içindeki yüksek sarp kayalıklara bir göz attı ve kabile insanların bu kadar iyi atı nasıl o dik yamaçtan indirip getirdiğini merak etti.

Marangozların atları almak için gemiyi hazırlaması, hayvanların sağlığını kontrol etmesi ve onları yüklemesi bir hafta kadar sürdü. Atlar sıkışık bir gemiye bindirilme fikrine pek sıcak bakmadığı için birkaç ufak kaza oldu. Neyse ki mürettebatın arasında daha evvel bu işi yapan birkaç kişi vardı ve Kaptan'ın rehberliğinde Kulam Mali'ye kadar uzun bir yolculuk yapacak olan otuz at ambarlara yerleştirildi. Atların güçlü kokusu bütün gemiye yayıldı ama Ravan'ın bir defasında Talon'a söylediği gibi, "Afrika'daki zavallı yaratıkların ve ölümün pis kokusundansa bu hayvanların kokusunu tercih ederlerdi." Talon ona katılmak zorunda kaldı.

Talon, Rıza ve Kaptan'la birlikte Mardini ailesi için çalışan silik bir adam olan aracı simsarla görüşmek için karaya çıktı. Simsar kardeşlerin başına geleni duyunca şoke oldu ve onlar için ağladı. Besbelli Kulam Mali'ye en az yüz at göndermeyi ummuştu; çünkü iki kardeşe söylediği gibi, piyasada öyle bir kıtlık vardı ki fiyatlar çok yüksekti. Şimdi satamadığı atlarla kala-kalmıştı ve bu konuda çok mutsuzdu.

Simsarın araya kalitesiz atlar da sıkıştırdığını fark etmişlerdi ve hemen onları ayıkladılar; simsarsa hemen sanki gözünden kaçmış gibi omuzlarını silkmekle yetindi. Yazın sonlarıydı ve Ekim ayı yaklaşıyordu; burası daha az nemli olsa da yine de denize açıldıklarında rahatladılar. Maskat'a geri dönme seçeneğini konuşmuşlardı ama simsar eğer bunu yaparlarsa muson avantajından yararlanamayacaklarını söyledi.

"Bu rüzgâr üç ay daha devam eder ve sizi Kulam Mali'ye veya istiyorsanız onun ötesine götürür ama eğer geç kalırsanız rüzgârlar size karşı esecektir, böyle uzun bir yolculukta kendiniz ve onlar için yeterli su bulamayacağınız için atlar susuzluktan ölür. Yağmur yağsa bile oraya vardığınızda bazıları ölmüş olur," dedi adam onlara. "Maskat'a önümüzdeki yılın ilk döneminde başlayacak olan Kaws muson rüzgârıyla dönün ve korsanlardan uzak durun; onlar tehlikelidir ve her yerde görülüyorlar."

Bu rahatlatıcı sözlerden sonra hiç istemeden oradan ayrılırken geride Maskat'a Doktor Haddad'la Fariba'ya ve Şeyh Allam Mardini'ye Lamu'dan itibaren peşlerinde olan belayı ve iki kardeşin yaşadığı felaketi bildiren mektuplar bıraktılar. Talon, Fariba'yla doktoru bir daha görüp görmeyeceklerinden emin olmadan, yüreğinde bir ağırlıkla Kaptan'a yelkenleri açmasını emretti.

***

Ne Talon ne de Rıza deniz yolculuğunun becerilerini köreltmesini istemiyordu, onun için formda ve zinde kalmak için bir yol buldular.

Kaptan'a mürettebatın ne yapacaklarının farkında olmasını sağlamasını söyledikten sonra, o ve Rıza birkaç çuval bulup bunları atların yemliğinden aldıkları samanla doldurduktan sonra bir adam yüksekliğinde ön direğin ucuna astılar. Hedefleri dümencilerin hemen üstündeki kıç güvertesinin ta ucundan açıkça görülebiliyordu.

Ya Talon ya da Rıza önce koşarak başlıyorlardı. Ön direkten on metre kadar uzaktaki orta direğe ulaştıkları zaman arkalarına dönüp hedefe bir ok attıktan sonra hızla dümen güvertesine çıkan basamakları çıkıp hiç durmadan diğer kısa merdiveni tırmanıyor ve dümen güvertesine bakan küpeşteden bir ok daha atıyorlardı. Bütün bunların son derece hızlı yapılması gerekiyordu. Bunu yorgunluktan tükenene kadar en az on defa yapıyor ve sonra oklarının isabet oranını kontrol ediyorlardı. Ne Rıza ne de Talon hiç hedefi kaçırmıyordu; fakat Yusuf dört turdan sonra hedefi ıskalamaya başlayınca Talon ona eğer gemisine böyle zarar vermeye devam ederse Kaptan'la başının derde gireceğini söyledi.

Okları hemen her seferinde hedefi bulan Talon'la Rıza toplanan seyirciler arasında hayranlık ve şaşkınlık uyandırmıştı. Yusuf kendisini diğerlerinin oldukça gerisinde buldu ama bu deneyimden hoşlandığı belliydi. O ve Daran kendilerinden daha deneyimli bu adamlara yetişmeye çalışmayı görev edindiler.

Rüstem de bu egzersize katılmak için yaygarayı kopardı fakat Talon tayfalardan veya dümencilerden birini sakatlamaması için çocuğun yanında gitti. Sazdan okları hedefe ulaşmakta yetersiz kalıyordu ama çocuğun heyecanlı çığlıkları herkesi gülümsetti.

Rıza'nın aklına mürettebatın yay kullanmayı öğrenmesinin iyi bir şey olabileceği geldi ve Talon hemen bunu kabul etti. Talon bu eğitim işini Rıza'ya verdi. Mürettebatın pek azı daha önce yay kullanmıştı; bu iki arkadaşı şaşırttı. Ama bu tür dinamik eğitim adamların ilgisini çekti ve birbirleriyle rekabet etmeye başladılar.

Çok geçmeden onlar da çoğunlukla hedefi vurmaya başlamıştı. Iskaladıkları ve değerli gemisinin küpeşteleri veya kenarları oklarla delindiği zaman Kaptan hiç memnun olmuyordu fakat Talon ona korsanları oklarla geri püskürttüğü zamanı anlatınca biraz yatıştı. Yine de hedefi ıskalayanlar verdikleri hasarı tamir etmek zorunda kalıyordu. Bu da sadece hedefi tutturmaya daha çok odaklanmalarını sağlıyordu.

Talon bu egzersizin mürettebatın moralini yükselttiğini fark etti. Korsan tehlikesini göz önüne alarak kılıç ve bıçakla daha çok çalışma yapılmasına karar verdi. Talon'la Rıza'nın geçmişinden habersiz olan adamlar kendilerini bıçak kullanma sanatının ustası görüyorlardı ama Rıza ilk dersi verdiği zaman fikirleri değişmeye başladı.

Bu teklife öne çıkarak ilk gönüllü olan Tarif'ti. Adam zayıf Rıza'nın önünde dikildi ve Rıza elinde kılıç yerine uzun bir sopa tutarak sırıtan denizciye baktı. Talon da yakındaydı ve Rıza'nın birazdan nasıl keyfinin kaçacağını konuşan mürettebatı dinlerken sessizce eğleniyordu. Neler olacağını gayet iyi biliyordu. Geminin ortasında duran iki rakibin etrafını saran tayfalar gülüşerek birbirlerini itiyorlardı.

"Tarif onu öldürür! İyi ki gerçek bir kılıç değil, yoksa Rıza cenneti boylardı," diye şakalaşıyorlardı.

Rıza karşılaşmanın başlaması için başını sallayınca Tarif sakallı yüzünde kocaman bir gülümsemeyle öne atılarak "kılıcını" havaya savurdu ve sonra hızla ve sertçe aşağı indirdi. Niyeti Rıza'nın başına vurmak ve işi orada bitirmekti. Ama şaşkınlık içinde Rıza'nın yerinde olmadığını gördü, sonra sağ incik kemiğinde şiddetli bir acı hissetti.

"Her zaman korunmasız yeri bul ve sert vur," diye payladı Rıza adamı arkasından.

Tarif'in gülümsemesi kaybolmuş, bunun yerine acı ve öfkeyle yüzünü buruşturmuştu. Tökezleyerek gerildi ve incik kemiğini ovaladı, sonra sopasını hızla döndürerek tekrar saldırdı. Bu defa

Rıza darbeyi kolayca savuşturdu, sonra bir dansçı gibi yana kayarak "kılıcının" ucuyla hafifçe dirseğine vurdu.

Tarif acıyla bağırdı, neredeyse silahını düşürecekti. "Her zaman bir darbeyi engelledikten sonra hemen saldır, çünkü o zaman rakibin korunmasızdır," diye devam etti öğüt veren amansız ses.

Tarif yılmadı. Pek çok sokak kavgasına karışmış bir eski kurt olarak neyle karşı karşıya olduğunu henüz anlamamıştı fakat artık mürettebatın geri kalanı Rıza'ya farklı bir gözle bakmaya başlamıştı. Tarif yakıcı güneşin altında soluk soluğa ve ter içinde kalırken Rıza'nın soluması hızlanmamıştı bile. Adamlar daha az şamata yaparak daha çok dikkat etmeye başlamıştı.

"Şanslı vuruşlar. Tarif yakında onu güverteye serer," diye mırıldandı biri. Yine de Rıza'nın kolay bir lokma olmayacağı kafalarına dank etmeye başlamıştı.

Tarif hazin bir tavırla gülerek dirseğini ovaladı, sonra kendini toparlayarak ve rakibini daha dikkatle izleyerek etrafında daireler çizmeye başladı. Rıza çemberin ortasında öylece durdu ve o etrafında dönerken onu izledi. Tarif birkaç defa vuracak gibi yaptı ama Rıza küçümseyerek hafifçe vurup bunları savuşturdu.

Nihayet zamanı geldiğine kanaat eden Tarif, Rıza'yı geminin kenarına itip ona manevra yapacak alan vermeme niyetiyle sopasını art arda sertçe indirmeye başladı. Rıza darbelerini doğrudan karşıladı. Vahşi saldırılarından birini hafif bir vuruşla bertaraf ettikten sonra Tarif'in savunmasını deldi ve ters dönerek rakibinin karşısında neredeyse çömeldi ve "kılıcını" bütün gücüyle geriye doğru rakibinin karnına soktu. Tarif nefesini hızla dışarı vererek iki büklüm oldu ve dizlerinin üstüne düştü. Rıza nazikçe başını tıpışlarken gözleri şaşılaşmıştı. Adam yere düşerek güvertenin üstüne uzandı ve nefesi konuşamayacak kadar kesildiği için homurdanarak pes etti.

Rıza geri çekilerek, "Asla acele saldırma, çünkü işini bilen bir kılıç ustası bunu sana karşı kullanır... ve muhtemelen seni öldürür," dedi.

Mürettebat kahkahayı bastı ve keyifle birbirlerinin sırtına vurdu ama aynı zamanda Rıza'ya saygıyla bakıyorlardı. Onlar deniz insanıydı, karşılaştıkları zorluklar onları sertleştirmişti, onun için biraz önce tanık oldukları gösteriyi takdir edebiliyorlardı. Ondan sonra eğitim konusunda hiçbir zorluk olmadı.

***

Neredeyse üç hafta yol aldıktan sonra kuzeydoğuda üç üçgen yelkenin belirmesi tatsız bir sürprizdi. Kaptan'ın bu amaçla ana direğin tepesinde görevlendirdiği gözcü gemilerin üstlerine geldiğini bağırdı.

Kaptan'ın suratı asılarak yelkenleri germeleri için emirler vererek, gemilerden olabildiğince uzaklaşma çabasıyla dümeni birkaç derece güneydoğuya kırdırdı.

Koşuşturan insanların ayak seslerini, bağırarak verilen emirleri ve günlerdir sakin sularda dümdüz ilerledikleri için bu beklenmedik rota değişimini fark eden Talon'la Rıza hemen güverteye geldiler.

"Sorun ne, Kaptan?" diye sordu Talon, dümen güvertesine çıkan merdivenin son basamağında.

"Galiba ziyaretçilerimiz var ve hiç de beklediğimiz bir ziyaretçi değil gibi. Bu deniz korsanlarla dolu ama Tanrı'nın bizi esirgeyeceğini umuyordum."

Ufukta aralarında eşit mesafeler olan üç üçgen yelkenin belirdiği kuzeydoğuyu işaret etti. Görünürde hiç kara parçası yoktu ama Kaptan, "Karadan dört-beş gün uzaktayız," dedi, "kurban aramalarının nedeni bu." Mutsuz bir şekilde homurdandı. "Tanrı bu asalakların cezasını versin. Üçüyle birden savaşamayız." Nasırlı elleriyle yüzünü ovaladı. "Şimdi hızla onları limana sürmeye çalışmalıyım."

Talon istralyanın yarısına kadar çıktı ve yaklaşan düşmana baktı. İçinde bir korku hissetti. Bu denizlerin tehlikesine dair yapılan uyarılar aklına geldi. Şimdi pusuya düşmüşlerdi. Muhte-

melen ellerine düşecek kolay avları bekleyen korsanlar *Deniz Kartalı* kadar büyük olmasa da hızlı ve manevra kabiliyeti olan gemilere sahiptiler. Aşağıya atladı ve Rıza'nın yanına giderek onu üst güvertenin köşesine çekti.

"Bu gemilerden hızlı gidemeyiz, Rıza. Güneş batmadan bizi yakalarlar, orası kesin."

"Karanlıkta izimizi kaybettiremez miyiz?" diye sordu Rıza.

"Şunlara baksana, Rıza, bizden daha hafif ve daha hızlılar. Gökyüzünde tek bir bulut yok ve gece yıldızlar onlara nereye gittiğimizi açıkça gösterecektir."

"O halde savaşıp kolay lokma olmayacağız," dedi Rıza, sanki bu reddedilemez bir gerçekmiş gibi.

Talon başını iki yana salladı. "Savaşmamız konusunda sana katılıyorum, kardeşim. Ama bunun gündüz olması gerek. Geceleyin gizlice yaklaşabilir ve biz biriyle savaşırken diğerleri arkamızdan veya yandan gelip güverteye çıkabilir. Gündüz savaşmalıyız!"

Hüsran içinde küpeşteye vurdu. Zihni deli gibi çalışıyordu: bu korsanların nasıl hakkından gelip limana ulaşacak vakti kazanabilirlerdi? Kaptan ne derse desin onlardan hızlı gidemezlerdi. Şu sırada bir deniz savaşına girmek istediği en son şeydi ama görünüşe göre böyle bir durumla karşı karşıyaydılar.

Rıza onu rahatlatmaya çalıştı. "Seninle benim yaylarımız var. Adamlarımız da öncekinden daha eğitimliler. En az on adama yetecek kadar yay var, onun için belki de onlara sürpriz yapabiliriz," diye fikrini belirtti.

Talon yumruğunu alnına vurdu. "İşte bu! Haklısın, Rıza! O kadar haklısın ki onlara sürpriz yapmamız gerek! Gel benimle."

Şaşıran Rıza'yla birlikte Kaptan'ın yanına gitti ve ondan kendilerine katılmasını istedi. İki adama da planını açıkladıktan sonra tepkilerini bekledi. Beklendiği gibi Rıza bu riske girmeye hazırdı. "Bence sen delisin, Talon. Ama her zamanki gibi hızlı düşünüp çabuk tepki veriyorsun, hem zaten başka bir seçenek de göremiyorum."

Öte yandan Kaptan dehşet içindeydi. O kadar üzülmüştü ki neredeyse ağlayacaktı.

"Bu tam bir çılgınlık, Efendi Talon! Oltayı yutacaklarından nasıl emin olabilirsiniz?" diye bağırdı. "Eğer işler ters giderse hepimiz ölürüz veya daha kötüsü, köle oluruz. Gemideki kadınları düşünsenize, Efendi Talon! Onları geride bırakmaya çalışmalıyız, hâlâ bir şansımız var."

"Ben kadınları *düşünüyorum*, Kaptan. Eğer bunu *yapmazsak* kaderlerini hayal bile etmek istemiyorum. Bu korsanları geride bırakmaya çalışmamız nafile bir çaba; gece bize yetişirler ve o zaman şansımız çok daha az olur. Okçularımız güverteye çıkana kadar hedeflerini göremez ve o zaman da zaten çok geç olur. Ve evet, hepimiz kesinlikle ölür veya esir alınırız." Talon'un sesi sertti. Savaşmaktan başka seçenek göremiyordu.

Rıza başıyla onayladı. "Gündüz çok uzaktan bile çoğunu öldürebilirim ama karanlıkta hedefi tutturmak çok daha zor olacaktır."

"Geceleri hava açık. Bu onların avantajına olacaktır, biz biriyle savaşırken diğerleri sinsice yaklaşacaktır ve bizim ne tepki gösterecek zamanımız ne de onları uzaklaştırmaya yeterli gücümüz olmayacak. Mürettebatı güverteye çağırın. Onlarla konuşmak istiyorum," dedi Talon, Kaptan'a, sert bir sesle. Bu konu üstüne daha fazla tartışacak zaman yoktu.

Kaptan isyan edercesine gönülsüzce denileni yaptı ve mürettebat Talon'un söyleyeceklerini dinlemek üzere hemen geminin ortasında toplandı. Çok uzun sürmedi ve herkesin Talon'u dikkatle dinlediği belliydi, çünkü hepsi de kaç tane yelkenleri olursa olsun diğer gemilerin aralarındaki mesafeyi gözle görülür şekilde kapattığının farkındaydı.

"Çok zamanımız yok. Acele etmeli ve bir saat içinde pozisyonlarınızı almalısınız. Herkes bir mızrak ve kılıç bulsun," diye emretti Talon. "Onunuz yay kullanacak. Okları boşa harcamayın ve ben söyleyene kadar da atmayın!" Talon adamları savaşa hazırlanmaları için gönderdi.

Hazırlıklara başlandığını gördüğü zaman aşağıdaki güverteye gitti. Ravan'la Cennet yüzlerinde sinirli bir ifadeyle onu selamladılar. Korsan gemilerinin geldiği haberi artık bütün gemiye yayılmıştı. Rüstem heyecandan gözlerini kocaman açmıştı.

Talon dikkatli bir şekilde onların ne yapması gerektiğini açıkladı ve Ravan gönülsüzce kabul ederek başını sallayınca rahatladı.

"İşe yarayabilir, Talon ama çok tehlikeli... herkes için. Rüstem aşağıda Salem'le kalmalı ama Cennet'le ben istediğini yapacağız."

"Teşekkür ederim, Ravan'ım," dedi Talon. "Kapıda bir muhafiz bekleyecek ve Daran da burada onun yanında olacak." Bunu söylerken Daran'ın çocuk için canını vereceğini biliyordu ama eğer korsanlar işi o kadar ileri götürürse zaten hepsinin sonu gelmiş olurdu.

"Bir keresinde sana tilki gibi olduğunu söylemiştim. Sana inanıyorum, Talon'um. Tanrı hepimizi korusun," diye mırıldandı Ravan, onu öperken.

***

Birkaç saat içinde yabancı gemiler onlara yaklaşmıştı bile. Kaptan'la yelkenleri idare etmesi gereken birkaç adam ve dümencinin yanında duran Talon dışında Deniz Kartalı'nın mürettebatı yerini almıştı. Talon sinirliydi; planı pek çok şeyin yolunda gitmesine bağlıydı.

Kendine odaklanması ve bu işin sonunu getirmesi gerektiğini söylüyordu ama bu midesindeki çalkantıyı dindirmeye yetmedi. Ravan'la Cennet'in gözden uzak çömelmiş beklediği üst güverteye bir göz attı. Ravan bakışını yakalayarak gergin bir şekilde gülümsedi. Bu onu biraz rahatlattı. Şimdi Tanrı'ya ve yapacakları sürprize güvenmek dışında bir seçenekleri yoktu.

Korsanlara bunun küçük bir mürettebatı olan zengin bir tüccar gemisi ve kolay bir av olduğu intibaını vermek istiyordu.

Yayı ve içi dolu ok kılıfı elinin altındaydı ama gözlerden uzaktı. Mürettebatın çoğu harekete geçmeye hazır bir şekilde ellerinde silahlarıyla geminin yüksek kenarlarının altında çömelmiş bekliyordu.

Talon ana direğin tepesine bakarken gözlerini eliyle güneşten korudu. Rıza'nın başka bir adamla birlikte en tepeye tünemiş olduğunu görebiliyordu. Yayı yanındaydı ve tekrar gözcü yeri işlevi gören büyük yuvarlak sepetin içinde gözden kaybolmadan önce çabucak elini salladı. Gemide duyulan tek ses mızraklarını ve kılıçlarını bilemek için taş kullanan adamların sesiydi. Çeliği törpüleyen taşların sesi zaten gergin olan sinirleri iyice geriyordu.

Son derece sinirli ve bütün bu operasyondan kesinlikle şüphe duyan Kaptan sanki yaklaşan gemilerden kaçmaya çalışıyorlarmış gibi emirler vermeye devam ediyordu. Talon batıya doğru endişeli bir bakış attı. Güneş hâlâ ne yaptıklarını görecek kadar tepedeydi ama çok hızlı batıyor gibiydi ve bu savaşı sonuna kadar götürmek için ışığa ihtiyaçları vardı.

Çok geçmeden peşlerindeki gemilerin ikisi ağır ağır dönerek, çaresiz avını kuşatmaya alan bir çift yırtıcı gibi, arkadan yaklaşmaya başladı. Üçüncü gemi şimdilik geride duruyordu. Talon hızla onlara doğru gelen iki gemideki insanları seçmeye başlamıştı. İki gemi de rahat ve kendine güvenen, tam tekmil silahlı adamlarla doluydu.

"Hazırlanın, geliyorlar!" diye bağırdı adamlara. Çeliğe vuran taş sesleri kesildi ve adamlar geminin kenarında iyice büzüldüler. Bütün bir gemi, kenarlarına vuran suyun şırıltısı, kerestelerin gıcırtısı ve yukarıda çarpan yelkenin sesi dışında sessizdi.

Talon korsanların sergilediği bu güvenin birazdan sarsılmasını umuyordu. Çok geçmeden gemilerinin pruvaları *Deniz Kartalı*'nın kıç güvertesiyle aynı hizaya geldi. Hızlanan gemiler her iki yanlarına yirmi adım kadar yaklaştığı zaman birinin güvertesindeki bir adam onlara doğru bağırarak gemiyi durdurmalarını söyledi.

"Yelkenlerinizi indirin! Güverteye çıkacağız," diye bağırdı adam kötü bir Arapçayla. O da mürettebatının çoğu gibi belinin etrafına dolanmış bir kuşağa sokulmuş bir bıçak taşıyordu. Çok esmerdi, neredeyse simsiyahtı ve aşırı zayıftı. Vahşi gülümsemesi dişlerinin arasındaki büyük ayrıkları ve parlak kırmızı bir ağzı gösteriyordu. Ağzından kırmızı bir su tükürerek, bu sefer daha güçlü bir sesle tekrar bağırdı.

"Gemiyi durdurun! Söylediğimi yapın!"

Talon'un hiç de böyle bir şey yapmaya niyeti yoktu ama Kaptan'a doğru başını salladı ve beriki başlarında Umayr'ın bulunduğu az sayıdaki mürettebata emirler verdi ve adamlar beceriksizce arka yelkeni indirmeye başladılar.

Bu işi yaparken geçen kısa süre içinde, Talon'un Hintli olduğunu tahmin ettiği zayıf, esmer adamlarla dolu gemilerin ikisi de kendi gemisinin hizasına yanaşmaya başladı. Talon, Ravan'la Cennet'e işaret etti.

Her iki kadın da ayağa kalktı ve ellerini kollarını sallayıp bağırarak arka güvertede koşturmaya başladılar. Çığlıkları, kadın olduklarını belli eden vücutları ve giysileri onları yaklaşan kötü kaderlerinden korkmuş iki histerik kadın gibi gösteriyordu. Her ikisi de dehşet içinde çığlıklar atarak, kendilerini koruması için yüksek sesle Tanrı'ya yakarıyorlardı. Talon'un talimatı üzerine, bir noktada birkaç saniyeden fazla durmuyorlardı.

Talon daha sonra onlara ne kadar ikna edici olduklarını söylemeyi aklına not etti. Korsan gemisindeki adamların dikkatini şimdi *Deniz Kartalı*'nın ortasında süre giden faaliyetlerden uzaklaştırmayı mükemmel bir şekilde başarmışlardı. Korsanlar elleriyle onları göstermeye ve açık saçık laflar bağırıp kalçalarıyla kadınlara ne yapacaklarını göstererek gülmeye başladılar; bu esnada kadınlar kanat çırpan kuşlar gibi sahte bir korkuyla bağırarak koşuşturmaya devam ediyordu. Şimdi korsanların bütün dikkati kadınların üstüne odaklanmıştı.

Deniz Kartalı'ndaki adamlar güverteye istiflenmiş olan toprak kavanozlar içine tıkıştırmış oldukları yağlı paçavraları ace-

leyle tutuşturuyordu. Artık bezlerden çoğu yanmıştı ve adamlar Talon'a bakarak emri vermesini bekliyorlardı. Talon kimsenin o çömlekleri kendi gemisine düşürmemesi için dua ediyordu.

Yanlarında seyreden iki gemiye baktı ve daha yaklaşmalarını ve artık tütmeye başlayan dumanı fark etmemelerini umdu. Korsanlar hâlâ kadınların yaptığı acayip hareketleri izliyordu. Zaman neredeyse gelmişti; gemiler sadece on uzun adım ötedeydi. O sırada geminin iskelesindeki diğerlerinden daha uyanık bir adam bağırarak alarm verip Deniz Kartalı'nın ortasını işaret etti. Dumanı görmüştü.

"Şimdi!" diye bağırdı Talon, yayına uzanarak. Emrini duyan adamlar saklandıkları yerlerden çıkıp kan dondurucu çığlıklarla geminin kenarına zıpladılar ve ellerindeki çömlekleri bütün güçleriyle yandan kuşatan iki geminin kenarına ve güvertesine doğru fırlattılar. Bunu daha çok çömlek izledi, bazılarını güçlü kollarıyla Rıza ana direğin tepesinden fırlatıyordu. Çömleklerdeki yapışkan, siyah, yağlı madde düştüğü yerde etrafa yayılıyordu. Bazen yanan bezler dışarı çıkıyordu ama bazen de alev alıyor ve güverteye canlı bir yaratıkmış gibi uğursuz, mavi bir ateş yayılıyordu. Dakikalar içinde korsanlar mutlu mesut ganimetlerini düşünen adamlardan yanan gemilerin güvertelerindeki paniğe kapılmış denizcilere dönüşmüştü.

Şimdi okçuların görevi olabildiğince çok korsanı öldürmek ve yangını söndürmelerini önlemekti. Her iki gemideki korsanların üstüne yağmur gibi yağan oklar adamların tepki vermesine fırsat kalmadan onları yere sermeye başladı.

Talon hemen üçünün hakkından geldi ve Ravan'ın da okuyla birini uyluğundan vurmayı başardığını görünce sevindi. Emirleri kesindi: o ve Cennet geminin yüksek kenarlarının arasındaki açıklıklardan ok atacak ve kendilerini göstermeyeceklerdi. Ravan'ın tek dizinin üstüne çöküp, Cennet'in ona verdiği okları denizin üstünden atarkenki sakinliğine hayran kaldı.

Rıza ve Yusuf, birkaç tayfanın yardımıyla sancak tarafındaki gemiyle uğraşırken, Talon da iskele tarafındaki gemiye odaklan-

mıştı. Deniz Kartalı'nın ortasındaki adamlar çömlekleri atmaya devam ediyorlardı ama şimdi bunu dikkatle seçtikleri hedeflere doğru yapıyorlardı. Daha sonra ana yelken önce koyu bir renge dönüşüp sonra patlarcasına alev alarak bir meşale gibi yanmaya başladı. Ondan sonra da arka yelken alev aldı ve dümenciler aşırı sıcak yüzünden kaçıştılar. İskele tarafındaki gemi kontrolünü kaybederek suda debelenmeye ve insanlar çığlık çığlığa ellerine geçirdikleri her şeyle çaresizce yangını söndürmeye çalışırken korkunç bir şekilde yanmaya başladı.

Suyun faydası olmuyordu; tek yaptığı bu korkutucu, yapışkan sıvıyı daha geniş bir alana yaymak ve durumu daha da kötüleştirmekti. Talon adamlara bağırarak deli gibi emirler veren dümenin yakınındaki uzun boylu bir adamı gözüne kestirdi. İki denemeden sonra adamı yere devirdi. Ravan ise geminin ortasında panik içinde koşturan korsan güruhuna nişan alarak rastgele insanları vuruyordu. Onlara doğru da oklar gelmeye başladı ama cansız bir şekilde karşılık veriyorlardı ve çok geçmeden bütün korsanların dikkati gittikçe daha tehlikeli hale gelen yangına odaklanınca oklar da kesildi. Adamlar cehennemden kurtulmak için suya atlayarak gemiyi terk etmeye başladı. Talon duygusuzca izliyordu; onlar yangın ile o suları istila eden sayısız köpek balığı arasında kaderlerini seçiyordu. Korsanların onlar hakkında düşündükleri de aynı derecede kötüydü.

Talon dikkatini yine yanmakta olan öteki gemiye yöneltti ve Rıza'yla Yusuf'un güvertede olabildiğince çok korsan öldürmesine yardım etti. Dümenciler ölmüştü, onun için Talon geminin kaptanının da öldüğünü farz etti. Rıza bu mesafeden ölümcül oluyordu.

Dümencilerin yanında kalan Kaptan Dandaşi, Umayr'a arka yelkeni açmasını bağırdı ve diğer tayfalar da ana yelkeni germeye koştular. Alev alev yanan o iki gemiden olabildiğince çabuk uzaklaşmalıydılar. Kendi gemilerine kıvılcım sıçraması tehlikesi karşısında çok çabuk hareket ediyorlardı.

Talon ana direğin tepesindeki Rıza'ya elini salladı. "Çöm-

leğin kaldı mı?" diye seslendi yukarıya. "Şu üçüncü gemiyi de halletmemiz gerek."

"Üç tane kaldı. Biraz daha gönder," dedi Rıza, mutlu bir şekilde gülerek. Talon gülümseyerek başını iki yana salladı, sonra Kaptan'a döndü. "Umarım, bu çömleklerden daha vardır, Kaptan. Çok işe yarıyorlar."

Kaptan Dandaşi öyle rahatlamıştı ki ağlamaya hazır görünüyordu. "Evet, evet, daha var, Efendi Talon. Vakkas!" diye bağırdı. "Hemen git ambardan daha fazla çömlek getir. Acele et!" Sonra Talon'a sarıldı ve canını yakarak sertçe sırtına vurdu. "Buna inanamıyorum! Tanrı bugün bizim yanımızdaydı. Birini değil, ikisini birden yenilgiye uğrattık!"

"Tanrı'ya hemen şükretme. Henüz beladan kurtulmadık, Kaptan," dedi Talon, elini sallayarak öteki gemiyi gösterirken.

"Onlar korkak, Efendi Talon. Bizimle savaşmaya çalışacaklarını sanmıyorum. Bunca şeyi gördükten sonra."

O tam bunu söylerken Rıza bir sevinç çığlığı atarak tünediği yerden aşağıya bağırdı. "Kaçıyorlar! Bakın, kaçıyorlar!"

Mürettebat yaptığı işi kesip hayret içinde eski müttefiklerini kaderlerine terk ederek yönünü değiştiren gemiye baktı. Besbelli kaptanlarının *Deniz Kartalı* ile savaşacak cesareti yoktu. Mürettebat heyecanla bağırıyor, sevinçle yumruk sallayarak, uzaklaşan gemiye küfürler yağdırarak ve birbirlerine sarılarak güvertede zıplıyordu. Dümenciler Allah'a şükrediyor ve rahatlayarak hevesle konuşuyor ama Kaptan'ın dik bakışları karşısında yerlerinden ayrılmaya cüret edemiyorlardı.

Talon üst güvertede duran iki kadına döndü. Ravan'a koşarak, gelenekleri bir yana bırakıp ona sıkı sıkı sarıldı. "İkiniz de muhteşemdiniz! Dikkatlerini o kadar iyi dağıttınız ki bizimle hiç ilgilenmediler. Siz olmasanız bunu yapamazdık!" diye bağırdı ve Cennet'i de yakalayarak sıkıca tuttu. Rahatlayan Cennet titreyerek ağlıyordu.

"Hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım!" dedi, bumunu çekerken.

"Tünellerdeki kaçışını unuttun mu, Cennet? Sen cesur bir kadınsın ve Ravan'ımız da zamanında bundan çok daha kötülerini gördü." Talon, Ravan'a sevgiyle gülümserken, genç kadın yaşlardan yol yol olmuş yüzünü ona doğru kaldırdı ve bumunu çekerek titreyen elleriyle yaşlarını silerken ona gülümsedi.

"Hiç unutur muyum, savaşçım benim. Şimdi Cennet'le aşağı inip kendimizi gülünç duruma düşürmeyelim. Mürettebatın bizim hakkımızda ne düşüneceğini bilmem artık."

Talon gülümseyerek herkesin önünde onu hafifçe öptü. "Bundan sonra güvertede ayağının bastığı yeri öpeceklerinden eminim, hanımım," dedi. Gerçekten de aşağı gitmek için merdivenden inerken mürettebat onlar gözden kaybolana dek bağırarak tezahürat yaptı.

Nihayet bir gemimiz ve bir mürettebatımız var, diye düşündü Talon kendi kendine.

"Bizim sancak tarafındaki geminin kaptanı o kadar çevik ve sıskaydı ki hep elimden kaçırdım!" diye şikâyet etti Rıza.

Talon gülmekten tıkanacak gibiydi. "Sonunda başardın mı?" diye sordu.

"Sence, kardeşim?"

Güneş batı ufkunda kocaman alevden bir top gibi batmaya başlıyordu ama o akşam ufuktaki tek alev o değildi. Sakin denizde Kulam Mali'ye doğru seyrederlerken, yanan iki korsan gemisi gecenin ilerleyen vaktine kadar ufuğu aydınlatarak onlara eşlik etti.

"Bunu yapacağını nasıl biliyordun, kardeşim?" diye sordu Rıza, Rüstem ve Ravan'la yangını izlerken o gece.

"Bu korsanların saldırısıyla ilk karşılaşmam değil, Rıza. Onlara karşı en iyi silah sürpriz yapmak ve yangın çıkarmaktır. Bütün bu karmaşadan sonra atların durumu nasıl?"

"Gayet iyiler. Gürültü onları rahatsız etmiş ama adamlar onları sakinleştirmiş, şimdiki halde iyi durumdalar," dedi Rıza.

"Gidip Cennet'i teselli etmeliyim. Hâlâ çok üzgün. Geliyor musunuz?"

Talon karanlıkta gülümseyerek Rüstem'in omzundan tuttu ve Ravan'ın elini biraz daha sıktı. "Evet, hemen geliyoruz. İyi geceler, kardeşim."

Kömür karası ucu ok başının
Bu kadim taşların arasında – kırmızı lekeli,
Kalp vuruşları hissediyor hayalet davulların ritimlerini,
Rüzgâr taşıyor akıldan çıkmayan monoton uğultuları,
Kanının kanımla birlikte aktığını hissediyorum,
Çürüyen zamandan bile daha uzun,
Hikâyeler dinledim ben, senden,
Biliyorum ki sadece ruhlarız biz, geçip giden.

Hint şairi

Bölüm 9

Kalam Mali

Bulutlar, gökyüzünde akıl almaz yüksekliklerde yuvarlanan tehditkâr kara buhar dağları gibi güneyden ve batıdan hızla geliyordu. Güneşin sıcaklığının yerini aniden bastıran ve geminin istralyalarını gıcırdatan sıcak bir bora aldı. Kaptan Sefa el Dandaşi gemiyi yan yatmaya zorlayarak kabaran yelkenlere yüzünde endişeli bir ifadeyle bir göz attı.

Kaygıyla arkadan yaklaşan rüzgâra baktıktan sonra tayfalara ana yelkeni indirmelerini bağırdı. Durumun aciliyetini anlayan mürettebat arasında daha deneyimli olanlar diğerlerine fırtınanın kimseyi beklemeyeceğini söyleyerek hemen işe koyulmalarını bağırdı.

Kaptan'la birlikte arka güvertede olan Talon adamın yüz ifadesinin değiştiğini fark ederek, "Endişelenmemiz gereken bir şey mi var?" diye sordu.

Kaptan başını salladı ve sarığının ucuyla yüzünün terini sildi. Rüzgârın sıcağı kavurucuydu.

"Yakında anlarız, Efendi Talon. Eğer arkadan soğuk rüzgârlar

gelirse, bu bize ufukta bizi neyin bekleyeceği hakkında epeyce bilgi verecektir. Bence bayağı zor bir sürece girmek üzereyiz. Rüstem'le kadınlara aşağıya inmelerini söylemelisiniz, siz de bir yere sığının."

"Ben burada seninle kalıyorum, Sefa el Dandaşi. Bu geminin sahibi benim ve seninle kalmak benim sorumluluğum," dedi Talon. "Hızlanarak fırtınadan kaçamayız, değil mi?"

Kaptan omzunu silkerek keyifsiz bir şekilde güldü. "Bu denizde fırtınalar dörtnala koşan bir at sürüsünden daha hızlı gelip geçer. Hayır, ondan kaçamayız; onu atlatmamız gerekiyor. Siz istiyorsanız kalın, Efendi Talon ama kadınların ve çocuğun aşağı inmesi gerek."

Talon başını sallayarak ana güverteye inen merdivene koştu, orada rüzgârda şişen ve çarpan ana yelkeni aceleyle indiren mürettebattan uzaklaşarak ona doğru gelen Rıza'yı buldu.

"Rıza, Kaptan endişeli. Ravan ve Cennet hizmetkârlarla birlikte aşağıda kalmalı. Rüstem nerede?"

Rıza işiyle meşgul olan mürettebata doğru baktı. "Onu geminin ön tarafında Cennet'le bırakmıştım. Gidip hemen kamaraya inmelerini söyleyeyim. Kaptan şuradaki karanlık yüzünden mi kaygılanıyor?" diye sordu, onlara doğru dönerek gelen kara bir kütleyi işaret ederek.

"Evet, acele etmemiz lazım," dedi Talon.

Rıza başını sallayarak geldiği yoldan geri koşarken Talon da Ravan'la konuşmak için kıç taraftaki ana kamaraya giden merdivenden indi.

Kadınların kamarasının kapısını çaldı ve kapıyı Salem açtı. Talon kadına, "Ravan'la konuşmak istiyorum," dedi.

"Buradayım, Talon," diye seslendi, kamaranın arkasında birkaç yastığın üstüne oturmuş, geminin geride bıraktığı dümen suyunu izleyen Ravan. Okuduğu bir kitap yanında yerde duruyordu.

"Ravan'ım, bir fırtınaya yakalanmak üzereyiz. Galiba bu kötü

bir fırtına olacak, zira Kaptan her zamankinden daha kaygılı görünüyor. Senin, Cennet'in ve Rüstem'in hizmetkârlarla birlikte aşağıda kalmanızı istiyor."

"Ama deniz sakin, aşkım. Bu nasıl olabilir?" diye sordu Ravan.

"Güneye ve batıya bakarsan cinlerin öfkesini üstümüze salmaya hazır olduklarını görürsün, aşkım. Burada deniz bize doğruyu söylemiyor," dedi, Ravan'ın üstünden eğilip aşağıda yükselen suya bakarak. Denizin ağır deviniminde meşum bir şey vardı.

"Bunu atlatana kadar suyun girmemesi için bütün kepenkleri ve kamaranın her tarafını iyice kapatmanızı istiyorum."

Ravan başını sallayarak onayladı. "Cennet'le Rüstem nerede?"

"Rıza onları getirmeye gitti ve..." Tam o sırada Cennet kapıyı açtı ve Rüstem'le birlikte içeri girdi, Rıza da peşlerinden geliyordu.

"Rıza amca bir fırtınanın başlamak üzere olduğunu söylüyor, anne! Ben de görmek istiyorum."

"Burada bizimle kalmalısın, tatlım. Şu anda güvertede olmak çok tehlikeli."

"Hiç de öyle görünmüyor, anne. Baba, seninle yukarıda kalamaz mıyım?"

Talon çocuğa gülümseyerek önünde bir dizinin üstüne çöktü. "Bu konularda çok bilgili olan Kaptan bana bunun çok kötü bir fırtına olacağını söyledi. Senin burada kalıp anneni, Cennet'i ve hizmetkârları korumanı istiyorum. Daran da burada olacak." Daran'a bir göz atınca beriki gönülsüzce başını salladı. Bütün heyecanın yaşanacağı güvertede olmak istediği belliydi.

"Sana burada, ailemin yanında ihtiyacım var, Daran, ne olur ne olmaz," dedi Talon, adamın kendini daha iyi hissetmesi için.

"Ama sen yukarı mı gideceksin, baba?" diye sordu Rüstem, kocaman açtığı gözleriyle ona bakarak.

"Evet. Rıza ve ben hemen üstünüzde Kaptan'a yardım edeceğiz," dedi Talon, ayağa kalkarak.

Ravan'a baktı, genç kadın ona bir öpücük gönderip dudaklarını kımıldatarak, "Dikkatli ol, Tanrı yardım etsin," dedi.

Talon uzun adımlarla kapıdan çıktı, Rıza da peşinden gitti ve sonra uzun kıç güvertesine çıkan merdivenden tırmanarak orta güverteye gittiler.

"Sen daha önce fırtınaya yakalanmıştın, Talon. Ne düşünüyorsun?"

"Her seferinde Tanrı istediği için hayatta kaldık. İlk seferinde hayatta kalan üç kişiden biriydim, Rıza... ve Cabbar'ı kaybettim. Gerçekten de fırtınalar beni dehşete düşürüyor, çünkü bizi sadece kaptanın ustalığı kurtarabilir ve her zaman öyle olmuyor. Boulos da bu denizlerde pek çok geminin telef olduğunu söylemişti."

"Onlardan biri olmamamız için Tanrı'ya dua edeceğim," dedi Rıza, heyecanla, Kaptan'la dümencilerin yanına gelince. Talon güvenli bir cennetten bu kadar uzakta, bu okyanusta olmalarının nedenini düşündü.

***

Korsan gemileriyle yaşanan olaydan iki gün sonra rahatça Kalam Mali'ye ayak basmışlardı, yolda şu veya bu nedenle beş at ölmüş, geriye 25 at kalmıştı. Kaptan bu konuda gayet soğukkanlıydı. "Uzun yolculuklarda her şey risk altındadır, buna atlar da dâhil. Bence şanslıydık; yol boyunca çoğunu ayakta tutacak kadar yağmur yağdı."

Kalam Mali gemilerle dolu canlı bir limandı. Atları indirdiler ve muhafızların gözetiminde ağıllara kapattıktan sonra Hintli tüccarlarla pazarlığa oturdular. Hintliler istedikleri fiyatı kabul etmeye çok hevesliydiler. İyi bir ata ödemeye hazır oldukları meblağ Talon'la Rıza'yı hayrete düşürdü. Atlar masraflarını fazlasıyla çıkarmıştı ve Talon bu alışverişten bayağı kârlı çıkmış-

tı. Memnundu, çünkü limanda ticaret yapmanın 1.000 dirhem vergisi vardı ve Kaptan bunun neredeyse hırsızlık olduğunu düşünüyordu ama bu konuda yapabilecekleri bir şey yoktu.

Limanda bir hafta kaldılar. Limana bakan bir tepenin üstünde, Umman ve Lamu'daki ruhsuz kalelerden çok daha hareketli bir kale vardı. Mürettebatın kavgaya girişmesini veya fahişelerin onları beklediği dar sokakların labirentinde kaybolmalarını önleme sorumluluğunu verdikleri Umayr ve Vakkas'ın gözetiminde adamların kıyıya çıkmasına izin verilmişti.

Bu bölge tıpkı İmaran'ın tarif ettiği gibiydi. Hava o kadar nemliydi ki bazen insan boğulacakmış gibi hissediyordu. Yağmur yağmadığı zaman fırın gibi sıcaktı ve yer o kadar çabuk kuruyordu ki ikinci gün hava kızıl bir tozla ağırlaşıyordu. Liman kalabalıktı ve her yanda sinekler vardı. Hintliler gün boyu susmayan gürültülü müzikten hoşlanıyor gibi görünüyorlardı. Kamışlar üflenerek, büyük ziller vurularak ve davullar çalınarak ziyaretçilerin kulaklarına yabancı bir müzik yapıyorlardı. Hintliler, uyumsuz seslerin insanın çelenklerle süslü alaylar geçerken kulaklarını elleriyle kapatmak isteyeceği kadar arttığı renkli dini olayları ve geçit törenlerini seviyordu.

Büyük, küçük, insan ve hayvan biçiminde sayısız tanrıya adanmış tapınaklar vardı. Hepsinin içinde en öne çıkanı fil tanrıydı. Talon çok önemli olan bu tanrının isminin Ganeşa olduğunu öğrendi. Hepsi de cafcaflı renklere boyanmıştı ve çoğunlukla küçük olan tapınakları niyazcılarla dilencilerin etrafını sardığı yarı çıplak rahipler yönetiyordu.

Kocaman kulaklarının arasında oturan bir seyisle birlikte ana caddede bir fil ağır ağır ilerliyordu; bu gördükleri ilk fildi. Hepsi durup, hayvan yavaşça yanlarından geçerken sessiz bir huşu içinde ona bakmışlardı.

Yerel halkın çoğu ağızlarını parlak kırmızı bir renge boyayan ve insanların nereye düştüğüne aldırmadan kırmızı bir topak halinde yere tükürdüğü, betel cevizi denilen beyazımsı macun çiğniyordu. Baharatlı yiyeceklerin leziz bir kokusu vardı ama o

kadar acıydı ki Rıza bunların şeytanın yemeği olduğunu söyledi; hepsi de ana kamaranın uzağındaki dolap gibi bir odadaki bir tuvalet deliğinde çok uzun bir zaman geçirmeye başlayınca bunun doğru olduğu anlaşıldı.

Talon hemen atlar için şehrin dışında iyi otlar aradı ama hiç bulamadı. Sadece sert uçlu, ayrıkotuna benzer otlar vardı. Buranın atlara iyi gelmemesinin nedenini anlamak için çok düşünmeye gerek yoktu.

Korsanları yendikleri haberi hemen yayılmıştı. Karşılaştıkları Araplar onları bol bol övüyordu. Talon'la küçük maiyetini durdurup çay içmeye davet ediyor ve korsanlarla yaptıkları savaşı belki yüzüncü defa anlatmalarını istiyorlardı. Ayrıca Talon'u uyanık olması gerektiği konusunda da uyardılar, zira korsanlar pekâlâ o anda intikamlarını almayı bekleyerek limanda olabilirlerdi. Onları limana gelen diğer gemilerden ayırt etmenin hiçbir yolu yoktu, hem zaten onları tutuklayabilecek liman yetkilisi de yoktu.

Kalam Mali bir yönden büyük bir hayal kırıklığı olmuştu. Atları sattıkları adam onlara, "Bugünlerde buraya gelen Çin gemileri gittikçe azalıyor," demişti.

Talon nedenini sormuştu. Adam omuzlarını silkmişti. "Bilmiyoruz. Belki fırtınalar çok kötüydü ama bu ay veya gelecek ay Kalah Bar'a giden hiçbir gemi yok, bu da yükünüzün geri kalanını da burada Hindistan'da satmak zorunda kalabileceğiniz anlamına geliyor. Veya daha iyisi, Kalah Bar'a gitmenizi ve sonra yolculuğunuzun masrafını tek başına çıkartacak olan baharatlarla Umman'a dönmenizi tavsiye ederim."

"Oraya gitmek ne kadar sürer?" diye sormuştu Talon, yüzünde mutsuz bir ifadeyle.

"Tanrı'nın izniyle bir ay kadar. Eğer her şey yolunda giderse."

Talon o gün gemiye morali bozuk dönmüştü. Ravan neden asık suratlı olduğunu ve onu neyin üzdüğünü sorduğu zaman,

"Bu ticaret meselesi beni kaygılandırmaya başlıyor. Her köşe başında sorunla karşılaşıyoruz," diye yanıt verdi.

"Ne demek istiyorsun, Talon?" diye sordu Ravan, birlikte gemi direklerinden ibaret ormana bakarken kocasının elini tutarak. Etrafına bakınca Rıza'yla Cennet'in de onlara katılmış olduklarını gördü.

"Burada ne görüyorsun?" diye sordu Talon ona, boştaki elini şöyle bir sallayarak.

"Her çeşit gemi görüyorum. Bu iyi bir şey değil mi?" diye sordu Ravan.

"Evet, öyle olmalı ama bir tür gemi eksik ve sanki bunun bunca yıl içinde bu yıl olması lazımdı," dedi Talon, acı bir sesle.

Ravan içini çekti. "Bana ne olduğunu anlatsana. Uzun zamandır seni bu kadar hüsran içinde görmemiştim."

"Hiç Çin gemisi yok! Gelmemişler. Normalde şimdiye kadar burada olmalıydılar ve biz de simsarlar vasıtasıyla anlaşma yapabilecek ve yükümüzü boşaltıp bir hafta içinde Umman'a geri dönebilecektik. Şimdi ne yapacağımıza karar vermeliyiz."

"Mallarımızı burada satıp planladığımız gibi geri dönemez miyiz?" diye sordu Ravan, kaşlarını çatarak.

"Yapabilirdik ama konuştuğum tüccar fiyatların çok düşük olacağını söyledi. Hintliler atlarımızı istiyor ve bundan bayağı kâr ettik ama almaya o kadar istekli olmadıkları başka mallarımız da var, çünkü bu sattıklarımızın çoğuna zaten sahipler. Bana başka bir büyük denizin ötesindeki Kalah Bar isminde bir yere gitmemi söylediler."

"Bu ne kadar sürüyormuş?" diye sordu Cennet.

"Bir ay kadar," dedi Rıza.

İki kadın aynı anda içlerini çektiler. "Atları satın alan adam Çin gemilerinin orada olacağını söyledi mi?" diye sordu Ravan, suratlarını asmış olan iki adama.

"Bana Umman ve Çin gemilerinin kuşaklardır burada ve Ka-

lah Bar'da buluştuğunu söyledi. Beni bazen orada bile iyi ticaret yapılmadığı konusunda uyardılar. Ticaret genel olarak eskisi gibi değilmiş ve kimse nedenini tam olarak bilmiyormuş. Ama adam gemimizdeki malları en kârlı satma şansımızın Kalah Bar'da olduğunu söyledi."

Akşamın büyük kısmını bu seçeneği düşünerek geçirdiler ve hatta konuyu tartışmak için Kaptan'ı bile çağırdılar. Şaşkınlık içinde Kaptan'ın buna istekli olduğunu gördüler.

"Sizin için oraya giderim, Efendi Talon. Sadece daha çok kâr etme olasılığı için değil –tabii benim de bir yatırımım söz konusu- ama korsanları nasıl püskürteceğinizi bildiğiniz için de. Sırf bu bela yüzünden o kadar çok gemi telef oluyor ki."

"Ya mürettebat?" diye sordu Rıza.

"Efendi Rıza, adamlar size ve Efendi Talon'a hayranlar." Kaba yüzünde bir gülümsemeyle kadınlara döndü. "Ravan ve Cennet hanıma da hayranlar, özellikle korsan gemileriyle yaşanan olaydan sonra. Sizinle geleceklerdir."

Talon içini çekti. Umman'a dönmekle daha çok kâr etmek arasında kalmıştı. Bu denizlerde bir gemi sahibi ve tüccar olmak beklemediği sorumluluklar ve sorunlar getirmişti; ama Maskat'taki eve yolculuğunu büyük ölçüde tamamlamadan, kuyruğu bacaklarının arasında dönme fikrinden de nefret ediyordu. Sonunda başını salladı. "O halde gidiyoruz. Teşekkür ederim, Kaptan. Desteğinize minnettarım."

***

Talon tekrar düşündü. Kalam Mali şimdi bulundukları yerin batısındaydı ve epey uzaktı. Üç hafta önce herkesin Yakut adası olarak bildiği Seylan adasında kısa bir süre durmuş ve o değerli taştan biraz satın almışlardı ama buranın gerçekte safir adası olduğunu Ravan keşfetmiş ve Talon'u ona biraz da bu taştan almaya ikna etmişti. Sonra doğuya Kalah Bar'a doğru yola koyulmuşlardı. Şimdi de Kaptan'ı çok endişelendiren tehditkâr bir

fırtına peşlerindeydi. Talon başını iki yana sallayarak, çirkin bir sarı renk almış olan gökyüzüne baktı.

Sıcak rüzgârlar dinmiş, hava meşum bir şekilde sakinleşmiş ve ancak arka ve ön yelkenleri dolduracak kadar esinti kalmıştı. Geniş ana yelken indirilerek güvene alınmış ve büyük gemi direği çıplak kalmıştı. Gemi denizde debelense de yavaş yavaş yol alıyordu. Güvertedeki adamlar alışılmamış ölçüde sessizdi ve devasa bir kara bulut kütlesinin amansızca üstlerine geldiği güneybatıya doğru endişeli bakışlar atıyorlardı. Talon aralarında bazılarının neyle karşı karşıya olduklarını bildiğini düşündü. Kaptan geminin orta kısmındaki iki sandal da dâhil olmak üzere her şeyi iki kere bağlamalarını bağırarak onları meşgul tutuyordu. Adamlar emirlerine istekle itaat ediyorlardı.

"Aşçının tenceredeki közleri korumaya aldığından emin ol ki yanarak telef olmayalım!" diye seslendi, geminin orta kısmındaki Tarif'e. Tarif söylediklerini iletmek üzere yerinden fırladı.

O sırada dümenci Umayr korkuyla bağırarak arkalarındaki gökyüzünü gösterdi. Fırtına bulutlarının oluşturduğu devasa kitle şimdi tam tepelerindeydi, bir sağanak başlamıştı ve hızla üstlerine doğru geliyordu. Kaptan sakindi ama bağırarak rotanın biraz değiştirilmesini emretti ve sonra mürettebata beklemelerini bağırdı.

Aniden gemiye bir soğuk hava dalgası vurdu. Yelkenler gerilmiş deri gibi doldu ve Talon arka direğin biraz eğildiğine yemin edebilirdi. Ani sert rüzgâr neredeyse Talon'la Rıza'nın ayaklarını yerden kesmiş, onları ayakta durmak için ellerine gelen herhangi bir şeye tutunmak zorunda bırakmıştı.

Rüzgâr gemi teçhizatının arasında uğuldarken yüksek bir ağıt sesi duyuldu ve bunu bardaktan boşalırcasına yağan yağmur izledi. Sağanak halinde güvertedeki adamların üstüne yağarak hepsini saniyeler içinde iliklerine kadar ıslattı. Yakında çakan bir yıldırım hepsini korkuttu ve bunu arka güvertedeki adamların kulaklarını sağır eden ve korkudan sinmelerine neden olan bir gök gürültüsü izledi.

Sarıklar uçtu ve yağmurlu fırtına gemiyi döverek iskele tarafına doğru yatırmaya çalışırken adamların ayakları yerden havalandı. Mürettebat sulara kapılarak denize düşmemek için bulabildikleri her şeye tutunarak yerlerinde kalmaya çabalıyordu. Arka güverteyi örten branda lime lime olmuştu ve geri kalan paçavralar şiddetle brandanın iskeletine vuruyordu.

"Kendimizi bir şeye bağlamak için ip bulmalıyız, yoksa denize düşebiliriz!" diye bağırdı Rıza, Talon'un kulağına. Talon başıyla onayladı ama yağmurlu fırtına geldiği gibi aniden kesildi ve bunu izleyen sessizlikte sırılsıklam kalmış insanlar kocaman açılmış, korku dolu gözlerle birbirlerine baktılar. Ancak deniz yer yer kara noktaların görüldüğü daha koyu bir yeşil renk almış ve dalgaların tepesi köpürmeye başlamıştı. Güneş hepten gözden kaybolmuş, geride tehditkâr bir ışık kalmıştı; gökyüzü yıldırımlarla ve gökyüzünü yırtarcasına patlayan gök gürültüleriyle kükrüyordu. Gemi kendini düzelterek yoluna devam etti ama şimdi de güneyden ardı ardına sıralar halinde gelen dalgalarla boğuşuyorlardı. Bütün gökyüzü sağlıksız bir sarı renge bürünmüştü. Etraflarındaki havada bile, sanki yanmış gibi nahoş bir koku vardı.

"Dikkatli olun, bu sadece başlangıçtı!" diye bağırdı Kaptan onlara doğru. Kaygıyla arkasına baktı. "Eğer güvertede kalacaksanız, ki bu delilik bence, kendinizi bir şeye bağlayın. Dümeni idare edemezsiniz, onun için olduğunuz yerde kalın."

Talon'la Rıza aceleyle dediğini yapmaya koyuldular. Bellerine bir ip sararak bunu direğin yakınındaki sabit bir eklentiye bağladılar. Kaptan'la dümencilerin de aynısını yaptığını gördüler.

"Burada güvertede bir işe yaramıyoruz!" dedi Rıza, "ama aşağıda olmaktansa başımıza ne geleceğini görmek için burada olmayı tercih ederim."

"Aşağıdakiler için de çok tatsız olacak ama burası onlar için çok daha tehlikeli," dedi Talon. Tam bunu söylediği sırada rüzgâr gemiye hücum etti ve Talon bir kez daha denize açıldığı zaman insanın ne kadar önemsiz hale geldiğini hatırladı.

Fırtına, gemiyi sanki devasa bir çekiçle vurulmuş gibi sarstı. Rüzgâr beraberinde kuvvetli bir yağmur ve etraflarında denize tıslayarak düşen yıldırımlar da getirmişti, hemen ardından bunu havayı sarsan ve insanı kemiklerine kadar titreten gök gürültüleri izledi. Gemi sarsılıp yalpaladı ve sonra dalgalarla birlikte inip çıkmaya başladı. Kaptan en azından rüzgârla birlikte ilerleyecek şekilde yönünü değiştirebilmişti. Dümenciler geminin yalpalamasını ve devrilmesini önlemeye çabalarken sağ sola savruluyordu.

Rüzgâr sanki tek niyetleri gemiyi batırmak ve gemide yaşayan herkesi ele geçirmek olan bin şeytan iş başındaymış gibi bağırıp inliyordu. Birkaç adım yükseklikteki dalgalar göz açıp kapayana kadar geminin etrafını saran, yüksek tepeler ve derin vadilerden oluşan köpüklü su dağları halini almıştı. Talon etrafındaki hava suyla dolu olduğu için zor nefes alıyordu. O ve Rıza kendilerini bağlamamış olsalardı çok önceden denizi boylayacaklarını bilerek iplere sıkıca sarıldı.

Gemi cıvadrası suya gömülerek bir su duvarının içine baş aşağı dalıyor, sonra pruva ile ön üst güverteye köpüklü sular yağıyor ve ardından geminin ön kısmı çok yavaş bir şekilde tekrar yükselmeye başlıyordu. Gemi dalgaların arasındaki vadiden çıkarken sular sağanak halinde güvertelerden boşalıyor ve bir an için gökyüzüne doğru bakıyor gibi görünüyorlardı. Sonra bir başka dalganın tepesine çıkıp bıktırırcasına bir diğer derin su vadisine iniyorlardı. Dalgaların köpükleri ve serpintileri sel gibi yağmurla beraber güverteleri yıkıyor ve adamların yüzüne o kadar sert vuruyordu ki hâlâ sarıklarını kaybetmemiş olanlar su içindeki bezi alıp sadece gözleri açıkta kalacak şekilde yüzlerine sarmak zorunda kalıyordu. Talon dakikalar içinde soğuktan uyuştuğunu hissetti ve Rıza'nın halinden onun da ıstırap içinde olduğunu anladı. Bakıştılar, birbirlerinin gözlerindeki korkuyu görebiliyorlardı. Rıza'nın dudakları sanki dua ediyormuş gibi kımıldıyordu. Talon gemi direğinin kalın gövdesine sığınarak korunmaya çalışıyor, Kaptan'la dümencilerin denizle mücadelesini izliyordu.

Gemi bir yandan diğerine yatarken orta kısımdaki adamlar bellerine kadar suya gömülüyor ve suyla birlikte güvertede sürüklenerek denize düşme tehlikesiyle karşı karşıya kalıyorlardı. Doğru dürüst bağlanmamış her şey denize düşüyordu ve bunu izleyen Talon'un içi dehşetle doldu. Frenk ülkesinden Kutsal Topraklar'a yaptığı o trajik dönüş yolculuğunu hatırladı.

Onlar güvertede bağlı oldukları yerde kalırken Kaptan ve dümencileri saatlerce geminin batmaması için uğraş verdiler. Geminin orta kısmında el altında olması gereken mürettebat yukarıdaki güvertenin çıkıntısının altında iliklerine kadar ıslanmış, üşümüş ve perişan halde bekliyorlardı.

Talon'u teselli eden tek düşünce karadan oldukça uzak olmalarıydı, böylece karaya bindirme tehlikesi yoktu. Ne var ki deniz ve her şeyi yırtıp parçalayan rüzgâr gemiyi suya gömmek için elbirliği etmiş gibi görünüyordu. Talon dalgaların sivri tepeler halinde yükseldiği ve rüzgârın bu tepelerin bazılarını aylar evvel aşmış olduğu kum tepeleri misali dağıttığı karanlık denize baktı. Gerçekten de bu ikisinin birbirine benzediğini düşündü. Tek fark birinde susuzluktan ölebilirken, diğerinde boğulabilirdiniz. Her iki durum da pek iç açıcı değildi.

Bakın! Şiddetli fırtınanın kanadında,
Yelken açmış gökyüzünün sınırsız kavisinde;
Sessiz ve yavaş ve müthiş güçlü,
Kudretli gölge taşınıyor ileri,
Önündeki karanlık sonsuzluk gibi;
Aşağıdaki dünya, dehşet içinde ve dili tutulmuş halde,
Boğucu sıcak havanın sakinliğinde
Bakıyor korkuyla iç karartıcı saflarına.

William Cullen Bryant

Bölüm 10

Gemi Enkazı

Yağmur kesildiği sırada karanlık çöktü. Rüzgâr biraz dindiği zaman Talon'la Rıza kendilerini çözüp, Kaptan'la adamlarını gemiyi belli bir yönde ilerletme çabalarıyla baş başa bırakarak hızla alt güverteye indiler. Nöbetçiler her iki saatte bir değişiyordu fakat Kaptan görevinin başında kalarak, sürekli havadaki değişiklikleri izliyor ve gözleriyle etrafı titizlikle tarayarak kırılabilecek zayıf bir istralya veya kırılıp hayatlarını tehlikeye atabilecek bir seren olup olmadığını kontrol ediyordu.

Talon aşağıdakilerin de dayandığından emin olmak istiyordu, Rıza da kuru giysiler almak için onunla birlikte gitti. Talon ana kamaraya girdiği zaman loş odaya gözlerini kısarak bakınca gördükleri karşısında hayrete düştü. Her şey bir tarafa savrulmuştu, hareket edebilen her şey hızla duvarlara çarpmıştı. Asılı duran sönük lambalar gemi bir o yana bir bu yana sallanırken deli gibi savruluyor veya devasa dalgalarla birlikte inip kalkıyordu. Kamarada Talon'u endişelendiren belli belirsiz bir yağ kokusu vardı; buruşmuş halıların üstüne biraz yağ dökülmüştü. Ayrıca pis bir kusmuk kokusu da vardı.

Ravan korku içindeki Rüstem'le birlikte bir köşeye sıkışmıştı, hemen yakındaki Cennet ise hayalet görmüş gibi bembeyazdı. Ravan histeri krizine girmek üzere gibi görünen hizmetkârlardan birini yumuşak bir sesle yatıştırmaya çalışıyordu. Diğer hizmetkârlar korku içinde birbirlerine sokulmuşlardı, bazıları hararetle dua ediyordu.

İki adam onları merdivenden aşağıya kadar takip eden bir esintiyle birlikte, baştan aşağıya su içinde, yalpalayarak odaya daldı.

Kamaradaki bütün gözler onlara döndü ve Ravan rahat bir soluk aldı. "Dışarısı korkunç galiba!" diye bağırdı. "Neler oluyor?"

Rıza, Ravan'a gülümsedi ve Rüstem'e cesaretlendirircesine el salladıktan sonra Cennet'in yanına çömeldi. "İyi misin, Cennet'im?" diye sordu kibarca, bütün zemini su içinde bırakarak.

"Allah'a şükür, ben iyiyim ama sen su içindesin, Rıza! Giysilerini değiştirmelisin, yoksa şifayı kötü kapacaksın!" dedi, Rıza'ya doğru uzanarak. Rıza genç kadının ellerini tutarak, "Dışarısı kötü," dedi, "burada daha güvendesiniz. Cesur ol."

Talon, Ravan'ın yanına diz çökerek uzanıp soğuk yanağına dokundu, sonra Rüstem'in saçlarını karıştırdı. "Burada ne durumdasınız?" diye sordu onlara gülümseyerek.

"Sen de üstünü değiştirmelisin, Talon. Artık bizimle kalamaz mısın?" diye sordu Ravan adeta yalvarırcasına.

"Hayır, aşkım, kalamam. Kaptan güvertede ve geminin sahibi olarak ben de orada olmalıyım. Üstümü değiştirip tekrar yukarı çıkacağım. Soğuk bütün gücümüzü tükettiği için birkaç saat içinde bir şeyler yememiz gerekecek. Bence Kaptan da çok yoruldu."

"Fırtına dinene kadar yemek konusunda hiçbir şey yapılamaz. Sonra eğer geriye yiyecek bir şey kalırsa ben hallederim ama çok dikkatli olmalısın, Talon."

Talon başıyla onayladı ama bir şey demedi. Bu şiddetli

bir fırtınaydı ve gemi şimdilik dayanıyor gibi görünse de Talon çok kaygılıydı. Zorlu havalarda denizde seyreden gemilere dair inancı pek güçlü değildi. Bir kez daha neden bu yolculuğa çıkmak istediğini merak etti. Kamaranın kapalı ortamı midesini bulandırıyordu. Şaşırtıcı bir şekilde, güvertedeyken hiç deniz tutmamıştı. Rıza'nın denize dair gerçek bir tecrübesi olmasa da arkadaşının da hasta olmamasına hayret etti.

Talon'la Rıza üstlerini değiştirmek ve kuru bir şeyler giymek için yan odaya geçtiler.

"Tekrar güverteye çıkacağımıza seviniyorum, Talon. Kadınların kamarasında neredeyse kusacaktım. Güvertede kendimi o kadar kötü hissetmiyordum," dedi Rıza, giysilerini değiştirip üstüne muşamba bir pelerin geçirerek. Talon gülümsedi; Rıza için bu bir itiraf sayılırdı.

Talon, Kaptan'a ve dümencilere götürmek üzere fazladan pelerin aldı; sonra biraz su içtikten sonra yükselip alçalan güverteye çıktılar. Orta güverteye adım attıkları zaman her taraf karanlıktı; yanan tek bir ışık bile yoktu. Elleriyle yoklayarak merdiveni bulmaları gerekti. Talon için bu korkunç bir deneyimdi; gemiyi yalayan köpüklü dalgayı zar zor görebildi fakat bacaklarının üstüne kadar sıçradığını ve onu karanlık denize doğru çekmeye çalıştığını hissedebiliyordu. O ve Rıza, ellerine gelen her katı nesneye ve birbirlerine tutunarak arka güverteye çıkan merdiveni el yordamıyla tırmandılar. Kötü niyetli deniz köpürerek kayıp giderken gözleriyle aynı seviyede, hatta daha yüksek gibi görünüyordu. Üst güverteye çıktılar, değiştirdikleri giysiler çoktan ıslanmıştı ve sonra fırtınaya karşı koymaya çalışarak Kaptan'a ulaşmaya çabaladılar.

Kaptan döndüklerini görmüştü ama inleyen rüzgârın ve pruvaya çarpan suyun sesini bastırmak için bağırmak zorundaydı. "Tanrı bizi korusun ama henüz atlatmadık ve önümüzdeki saatler çok zor olacak. İnşallah bu geceyi sağ salim atlatacağız. O zaman sabah fırtınanın daha ne kadar süreceğini anlarız." Pelerini dikkatle başından geçirdi ve sonra bitkin adamlarına görme-

seler de arkalarındaki dalgaların iniş çıkışlarına dikkat etmelerini bağırdı; eğer dikkat etmezlerse gemi yan tarafa, dalgalara doğru devrilince boğulabilirlerdi.

Onu asıl endişelendiren geminin ne kadar su aldığıydı ama karanlıkta bunu anlamak imkânsızdı. "Tekneyi incelememiz ve hava aydınlandığı zaman yükün ne kadar hareket ettiğini bulmamız lazım," diye bağırdı.

"Eğer durum kötüye giderse, değerli yükümüzün bir kısmını suya atmak gibi tatsız bir işimiz olacak!" diye bağırdı Talon da. Bu fikir hiç hoşuna gitmiyordu. Bu mallara çok para yatırmıştı. Eğer onları yükü hafifletmek için denize atmak zorunda kalırlarsa, büyük uğraş sonunda elde ettiklerinden elinde sadece bir gemi dışında hiçbir şey kalmayacaktı, hatta eğer durum daha da kötüye giderse belki o bile kalmazdı. Başını iki yana salladı; tüccar olmak hiç ona göre değildi.

***

Aşağıdaki ana kamarada Ravan'la Cennet odanın olağandışı bir şekilde yan yatarak çılgınca devinmesine karşı hazırlıklı bir şekilde bir köşede birbirlerine sokulmuştu. Eskiden alçak bir masa olan eşyanın yerinde şimdi bir köşede yığılmış tahta parçaları ve onların üstünde de güverte bir o tarafa bir bu tarafa yükselirken yuvarlanıp takırdayan pirinç tepsiler ve çömlekler duruyordu. Salem Umman'da işe aldıkları hizmetkârla birlikte onlara katıldı; her ikisi de geminin dönerek sallanması yüzünden o köşeye doğru, neredeyse Ravan'la Cennet'in tam üstüne savruldular. Gemi öfkeli denizde yükselip dönerken ayakta durmak, hatta emeklemek bile mümkün değildi.

Ravan, Rüstem'i iyice yanına çekti. Çocuğun başı annesinin harmanisine gömüldü ve kollarını sıkıca boynuna sardı, Ravan kulağına cesaretlendirici sözler mırıldandı. Yukarıda neler olduğunu bilmedikleri için çok daha korkuyorlardı. Sıkı sıkı kapalı olmasına rağmen su kamaranın arka tarafındaki kepenklerden sızmaya ve yerdeki halıları ve minderleri ıslatmaya başlamıştı.

Hepsinin midesi alt üst olmuştu, onun için havada çok kötü bir koku vardı ve mideleri bulanmadan nefes almaları çok zordu.

Ancak Ravan en çok yukarıdaki güvertedeki Talon'la Rıza için korkuyordu. Onlara bakmaya geldikleri zaman yarı karanlıkta bile tükenmiş görünüyorlardı ve gözleri içine çökmüştü. Onları cesaretlendirmelerine rağmen ikisinin de çok kaygılı olduğunu anlamıştı. Talon'un gözlerinde daha evvel hiç korku görmemişti ve bu onu korkutuyordu.

Arada yukarıdaki adamların bağırdığını duyuyordu ama ne söyledikleri anlaşılmıyordu, sözlerini rüzgâr alıp götürüyordu. Bir şekilde Talon'un daha önce de böyle bir fırtına yaşadığını anlamıştı ve halinden bunun pek iyi bir deneyim olmadığını tahmin ediyordu.

Bitkinlikten bulanan zihni onun nasıl biri haline geldiği düşüncesine daldı. Bir arada oldukları bu nispeten kısa sürede Talon'un bir gençten bir erkeğe dönüştüğü açıkça belliydi. Sadece bir erkek değil, sert bir savaşçı ve açıklanamaz bir şekilde zengin biri olmuştu. Gemiyi satın alıp mürettebatı kiralayacak parayı nereden bulduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ve Rıza da bu konuda onu aydınlatamamıştı. Sadece omzunu silkmiş ve pazardaki Yahudilerin son derece kibar olduğunu ve ona istediği kadar para verdiğini söylemişti.

Ravan ayrıca onda daha evvel hiç hatırlamadığı bir sertlik de hissediyordu ama bunun zalimce bir sertlik olmadığını anlamıştı; daha ziyade hayatın zorluklarından payına düşeni fazlasıyla almış gibi tavlanmış bir güçtü onunkisi. Onda eskiden olmayan bir tedbirlilik de vardı; içinin derinliklerine gömülü sırları bir gün onun dudaklarından dinlemeye karar vermişti. Eski yara izinin yanı sıra, çenesinin ve ağzının oğlunu ürkütüyor gibi görünen bir duruşu vardı. Ama iyi geçiniyorlar, diye düşündü. Talon işlerinin izin verdiği ölçüde oğluyla zaman geçiriyordu ve bir defasında geminin önünde derin bir sohbete daldıklarını görmüştü.

Rüstem'in bir anda ortaya çıkan ve ona babası olarak tanıştırılan bu yabancıdan başta korktuğunu biliyordu. Talon şimdi-

lerde eskisinden daha az gülümsemesine rağmen, Ravan bu korkunun yerini yavaş yavaş ihtiyatlı bir saygının ve sıcaklığın almaya başladığını görünce sevinmişti. Baş başa geçirdikleri mahrem zamanlarda gülümsediğindeyse daha çok gözleriyle gülümsüyordu ve Ravan içi ısınarak daha önceden tanıdığı Talon'u düşünüyordu. Her zaman bilge biri olan Fariba teyze ona Talon'un uzaklardayken kolay bir hayatı olmadığını ve üstüne pek çok hayaletin musallat olduğunu söyleyerek sabırlı olması gerektiğini söylemişti. Fakat bu biraz katı görünüşünün altında hâlâ sevgili Talon'uydu o. Ona, Rüstem'e ve yoldaşlarına karşı gösterdiği müşfiklik onları ne kadar sevdiğine dair hiçbir şüphe bırakmıyordu, bu da Ravan'ı çok rahatlatıyordu.

Ravan içini çekti. Hep beraber Maskat'ta mis kokan bahçede Fariba ve Haddad'ın yanında olmalarını dilerdi. Talon'la Rıza'nın zenginlikle maceranın cazibesine kapılmış olduğunu anlasa da, bunun burada, okyanusun ortasında noktalanmayacağını umuyordu. Gemi hâlâ yalpalayarak dönerken Rüstem'i iyice yanına çekti.

***

Fırtına gece yarısına doğru biraz dinse de güvertedeki adamların soluklanmaya pek vakti olmadı. Kuvvetli bir rüzgâr arka yelkeni şişirdi. Talon'la Rıza tepelerinde büyük bir çatırtı ve bunu izleyen bir yırtılma sesi işittiler; sonra birdenbire yelken bezi şeritler halinde onlara vurmaya başladı. Yukarılarından yüksek bir çatırtı sesi daha geldi ve yelkenin geri kalanının da uçup gittiğini anladılar ve yelkeni tutan serenle iskota güverteye düştü. Yukarılarındaki tahta tente paramparça oldu ve makaraları, gemi direğinin gövdesine yapışmış olan ve tabandaki iskarmozlar sayesinde korunan iki adamı kıl payıyla sıyırdı.

Halat takımı çirkin bir patırtıyla güverteye vurdu, bunu daha hafif bir gürültü izledi ve kendilerini iplerin ve halat makaralarının arasında buldular. Rıza iplerin ve makaraların oluşturduğu karman çorman küçük yığını alıp güvertede sürüklenmelerini

engellemek için bir yere bağlamayı akıl etti ama karanlıkta yapabilecekleri başka bir şey yoktu.

Ama daha kötüsü geliyordu. Gemi zar zor yol alarak yalpalarken, şimdi pruvayı rüzgâr yönünde tutacak sadece flok vardı. O sırada devasa bir dalga sancak tarafından yükselerek dümendeki adamları suya boğdu; Talon suyun dizlerine kadar yükseldiğini ve sonra arkasından vurarak boyuna kadar çıktığını hissetti!

Karanlıkta korku ve acı dolu çığlıklar duyuldu ama Talon, Kaptan'ın ismini bağırdığını duyana kadar neler olduğunu anlayamadı.

"Efendi Talon! Yardım edin! Burada yardıma ihtiyacımız var, Tanrı bizi korusun!"

Talon gidip adamlara yardım etmesi gerektiğini anladı ama dalgaların yaladığı güverteyi geçmenin tehlikesi tereddüt etmesine neden oldu. Fakat başlarının dertte olduğunu açıkça duyabiliyordu. "Rıza, ben oraya gitmeliyim!" diye bağırdı ve aceleyle kendini çözüp tökezleyerek dümencilerin olduğu yere doğru altı adım attı.

İpini de yanında götürmüştü; hemen kendini küpeşteye bağladıktan sonra, güvertede yatan birinin üstüne eğilmiş adamları daha iyi gördü.

Biri başını kaldırdı. Talon, Kaptan'ın sakallı yüzünü zorlukla seçebildi. "Bir dalga üstümüze gelip şiddetle çarptı. Tarif yere öyle sert düştü ki kendinden geçti ve aşağı götürülmesi gerekiyor! Galiba bir yeri kırıldı. Tanrı'ya şükür ki denize düşmedi."

Talon yanında birinin varlığını hissetti.

"Ben onu aşağı götürürüm," dedi Rıza, rüzgârın uğultusunu bastırmak için bağırarak. Talon arkadaşının ıslak sırtına vurdu.

"Ben onun yerini alacağım, Rıza. Tanrı seni korusun!"

"Sen de dikkatli ol!" diye bağırdı Rıza. Sancak tarafında elli adım kadar ileride denize uzun bir çizgi halinde bir yıldırım düştüğü zaman hepsi büzülerek geri çekildi. Yıldırım gökyüzünü

uğursuz bir parıltıyla aydınlatarak cızırdadı ve bunu izleyen gök gürültüsü hepsinin tekrar başını eğip sinmesine neden oldu. Rıza, Talon'a çarpık bir şekilde gülümseyerek başını iki yana salladı, sonra diğer dümencinin baygın haldeki Tarif'i aşağıdaki güverteye taşımasına yardım etti. Bu, güverteyi geçip merdivenden inmelerini gerektiren tehlikeli bir yolculuktu fakat bunu başardılar ve Talon'la Kaptan'ı üst güvertede tek başlarına bırakarak gözden kayboldular. Yanında Kaptan'dan başka kimse olmadan burada kalmak Talon'un kendisini daha yalnız hissetmesine neden oldu ama fırtınayla girdikleri bu savaşta elinden geldiğince yardım etmeye kararlıydı. Sadece durup izlemek işkence gibi gelmişti.

"Yerlerine başka adamlar çağırttım," diye bağırdı Kaptan. "Saygısızlık etmek istemem, Efendi Talon ama onları beklerken bana yardım edebilir misiniz? Dümeni idare etmek tek kişi için fazla zor."

"Tabii ederim," diye bağırdı Talon. "Sormana bile gerek yok. Bana ne yapmam gerektiğini göster."

***

Soğuk, gri bir şafak onları sadece bir flokla rüzgâr yönünde ilerlemelerini sağlayan dağ gibi denizin üstünde süzülürken buldu. Rıza dönmüştü ama Kaptan'ı kızdıran diğer dümenciler görünürde yoktu.

Dümen güvertesinin perişan hali ortaya çıkmıştı; karman çorman halatlar ve eğer birinin başına çarpsaydı öldürebilecek güçte olan makaralarla birlikte yelkenlerden geri kalanlar. Ancak gemi bunun dışında önemli bir hasar almış gibi görünmüyordu, en azından güvertelerdeki durum buydu. Gemi direğini kaybetmemişlerdi ki bu bir felaket olurdu. Talon sandalların hâlâ yerinde durduğunu görünce sevindi. Aşağıda büyük bir hasarın olup olmadığı zaman içinde belli olacaktı.

Gemi çalkantılı denizde inip çıkarken Kaptan, Talon'a deni-

zi çok iyi anlamaları ve ortaya çıkacak en ufak bir fırsattan bile yararlanmaları gerektiğini açıklıyordu. Bu insanı tüketen bir işti ama şimdi hiç değilse görüş mesafesi artıyordu. Başlarının üstünden neredeyse geminin direğine değecek kadar alçak bulutlar süratle geçiyordu. Doğuda görülen donuk bir parıltı dışında güneşten eser yoktu. Rüzgâr dinmişti ve gemi gecenin büyük kısmında olduğu gibi denizle boğuşmak zorunda kalmıyordu; gözü dönmüş rüzgâr yüzünden iliklerine kadar donmamaları dümen güvertesindeki baştan aşağıya ıslanmış ve tükenmiş adamlar için büyük bir rahatlamaydı.

Orta güvertede bir adamın yüzü göründü. Bu Umayr'dı, onları arka güverteye çağırıyordu. Talon ne dediğini duyamıyordu ama Kaptan dümeni onunla Rıza'ya bırakarak aşağıdaki orta güverteye bakan küpeşteye doğru ilerledi.

Bu sefer Talon, Kaptan'ın rüzgârın uğultusunu bastıran sesini duyabiliyordu. "Hepiniz hemen güverteye gelin, *hemen*!" diye kükrüyordu Kaptan. "Eğer aşağıda bir köpek oğlu köpek kalırsa hepinizin postunu kızarana kadar kırbaçlarım. Hadi!" Elini Umayr'a doğru salladı ve adam hemen gözden kayboldu.

Dakikalar sonra mürettebat güvertede toplandı. Kaptan yukarıdan onlara nutuk atarken bir araya sokulup dinlediler.

"Siz ödlek yalakalar, ambarlarda korkudan sinerken Kaptan'ınız olan ben ve Talon ve Rıza efendi gemiyi bütün gece ayakta tuttuk ve böylece muhtemelen sizin beş para etmez postlarınızı da kurtarmış olduk. Güvertede dün gece kaybettiğimiz yelkenin yerine hemen yenisini çekmenizi istiyorum ve tayfalar teknedeki suyu boşaltsınlar. Dümenciler nerede?" diye kükredi.

İki adam süklüm püklüm öne çıktı.

"Dün gece size ihtiyacım varken neredeydiniz?" diye sordu.

"Korkmuştuk, Reis," diye sızlandı biri.

"Korkmuştunuz!" diye bağırdı Kaptan. "Peki, sizce bütün gece güvertede bizler kendimizi nasıl hissettik? Sizce biz de

korkmadık mı? Korkak adamlar böyle ödlekçe davrandıkları için ölürler. Burada işimiz bittiği zaman cezalandırılacaksınız!" diye tehdit etti adamları. Şu beş para etmez postunuzu buraya getirin de, sizin işinizi hiç yapmaması gereken geminin sahiplerinden görevinizi devralın!"

Adamlar güverteye çıkana kadar bekledi, sonra kafalarına vurup tekmeleyerek görev yerlerine gönderdi. Gülmelerini zor bastıran Talon'la Rıza fırça yiyen adamlar gelip dümeni onlardan alınca hemen kenara çekildiler.

"Eğer bu geminin rüzgârda sürüklenmesine izin verirseniz boğazınızı kesip sizi deniz canavarlarına atarım, gerçi ne boktan olduğunuzu görünce muhtemelen sizi hemen dışarı tükürecekler dir, o da başka," diye kükredi Kaptan. Sus pus olan adamlar korkudan sinerek başlarını salladılar.

Kaptan geri dönerek mürettebata emirler yağdırmaya başladı; heybetli bir bıyığı ve iri yarı, adaleli bir adam olan Abdullah'ı balyalama grubunun başına koyarken, Vakkas'a kaybettikleri arka yelkenin yerine hemen yenisini takma görevi verildi. Sonra Talon'la Rıza'nın dümenden uzakta iskele tarafında durduğu yere gitti. İki adam kendilerini çözseler de hayat kurtaran ipleri küpeşteye bağlı bırakmışlardı. Deniz hâlâ tehlikeliydi ve gemi hâlâ suyun hızlı aktığı yerlerde bir dal parçası gibi savruluyordu ama fırtına uzaklaşıyordu. Ancak yelkene ihtiyaçları vardı ve adamlar Vakkas'ın gözetiminde yelkeni aşağıdan zar zor çıkartarak arka güverteye doğru sürüklemeye çalışıyorlardı.

Fakat bir sorun vardı. Yelkenleri direğin tepesine çekmek için kullanılan makaralar karman çorman bir yığın halinde güvertede yatıyordu ve gemi direğinin tepesindeki önemli bir makara da ortalıkta yoktu. Onları yerine takmanın tek yolu birinin çılgınca sallanan direğe tırmanması ve makaraları direğin tepesinde yerinde tutacak ve sonra da yelkenin çekilmesini sağlayacak ipleri bağlamaktı.

Kaptan Vakkas'a döndü ve ondan birini direği yerinde tutan kalın istralyalara bağlı ilkel ip merdivenden çıkarmasını istedi.

Direğin dibinde duran dört adam gözlerini ondan kaçırdılar. Hepsini denize atmakla tehdit etse de hiçbiri bunu göze alamıyordu. Korkmuşlar ve suratlarını asmışlardı ve bu Talon'un canını sıktı. Ama kimsenin bir şey söylemesine fırsat kalmadan Rıza öne çıktı ve rüzgârın uğultusunu bastırarak seslendi.

"Ben çıkarım ama bana orada ne yapacağımı göstermeniz gerekiyor."

Herkes ona aklını kaçırmış gibi bakakaldı; ama Kaptan bir süre düşündükten sonra omuzlarını silkti ve Talon'la Rıza'ya çarpık bir şekilde gülümseyerek, "Vay canına, ne kadar cesursunuz, Efendi Rıza," dedi. "Pekâlâ, yapmanız gerekenleri söyleyeyim."

Neler yapılması gerektiğini açıkladı ve Rıza pelerinini çıkartarak Talon'a verirken sırıtarak, "Birinin onlara bunun nasıl yapılacağını göstermesi lazım, kardeşim," dedi.

"Doğru, kardeşim ama yukarıda çok dikkatli ol. Gemi çılgın gibi savruluyor, kolayca denize düşebilirsin. Düşersen seni nasıl kurtarabileceğimizi bilmiyorum."

"İnşallah buna gerek kalmayacak. Yukarı çıkınca kendimi bağlayacağım," diye yanıtladı Rıza.

Talon, Rıza'nın kıvrak ve güçlü olduğunu, yüksekten pek korkmadığını biliyordu ama bu tehlikeli bir işti ve endişeleniyordu. "Tanrı seni korusun, Rıza. Dikkatli ol."

Rıza sancak tarafındaki küpeştenin üstüne atladı ve sonra yanına bir ip alarak tırmanmaya başladı. Gemi hâlâ sallanıyor, yukarı aşağı ve sağa sola gidip duruyordu. Güvertedeki adamlar izlerken, Rıza bir an halatlardan sarkıyor gibi görünürken hemen sonra gemi iskele tarafına yalpalayınca onların üstüne yatıyormuş gibi görünüyordu. Kedi gibiydi, insanın başını döndüren bu değişimlerle kolayca baş edebiliyordu ve çok geçmeden en tepeye varmış ve bacaklarını direğin ana kemeresine sarmıştı.

Kaptan ona sadece geçici olarak tamir etmesini, yoksa işin çok daha uzayacağını söylemişti. Rıza bir ipi diğerine bağladı ve bu da büyük bir makarayı güverteden çekerek tepedeki ilmek-

lerle sağlama almasına olanak verdi, aşağıdaki mürettebat da yelken serenini çekmek için kullanılacak ana halatı ona doğru itiyordu. Bu biraz zaman alıyordu ve bu arada Rıza yukarıda öyle baş döndürücü bir şekilde dönüyordu ki Talon dostunun işini yapamayacak kadar midesinin bulanacağından emindi. Ancak Rıza halatı makaraya sarmayı becerdi.

Rıza bir ara tesadüfen başını kaldırınca durakladı. Geminin seyrettiği doğuya doğru dikkatle bakıyordu.

"Ne görüyorsun?" diye bağırdı Talon ona.

"Bir şey görüyorum, Talon. Evet, bu bir gemi ama başı dertte. Hiç yelkeni yok ve sadece iki kırık direği kalmış gibi görünüyor!" diye bağırdı Rıza. Aniden kaydı ve kendi gemileri iki dalga arasındaki çukura doğru inerken sıkıca tutunmak zorunda kaldı.

"Gemide kimseyi görebiliyor musun?" diye bağırdı Kaptan.

"Hayır, görmüyorum. Galiba batıyor."

"Çabuk aşağı gel, Rıza; bir kaza olmasını istemeyiz," diye seslendi Talon.

Rıza başını salladı ve herkesin şaşkın bakışları altında ipin ucunu elleriyle tutarak kendini aşağı bırakıverdi.

Havada uçarken heyecanla bir çığlık attı ama güvertedeki herkes nefesini tutmuş ona bakıyordu. İpin diğer ucunu tutan mürettebat onun usulca güverteye inebilmesi için ipe asılmayı akıl edebildiler. Öyle bile olsa, Rıza bir kavis çizerek denize doğru savrulduktan sonra tekrar geri uçtu ve yüzünde kocaman bir gülümsemeyle, bir akrobat zarafetiyle güverteye indi. Talon ona sıkıca sarıldı. Adamlar övgüler düzerek tezahürat yaptı.

"Büyük bir cesaret gösterdiniz, Efendi Rıza!" diye bağırdı Kaptan rüzgârın sesini bastırarak. "Hepimiz size teşekkür ederiz."

"Budala! Köpek balıklarıyla birlikte yüzebilirdin. Cesaretin zaten bir efsane, kardeşim, onu bu aptallara ispatlamana gerek yok," dedi Talon, Rıza'yı yere bıraktığı zaman. Sonra, "Bize şu gemiyi anlat. Neler gördün?" diye sordu, bir kenara çekilip,

Vakkas'la adamlarının yelkeni serene sarıp yukarı çekmelerini izlerken. Yelken şişti, sonra gerildi ve geminin ileri doğru atıldığını hissettiler.

Rıza bir süre tayfaların başladığı işi bitirmesini izledi. "Şimdi tek yapmamız gereken nerede olduğumuzu ve hangi yöne seyrettiğimizi bulmak," dedi, gülümseyerek.

İmdada yetişiyorlar ellerinden geldiğince
Ve rüzgâr izin verdiğince,
Fıçı, sepet, ip,
Gecikmeden atıldı.
Ama (biliyorlardı ki) ister gemi, ister sahil
Ne verirlerse versinler, kalmalıydı daha uzun.

William Cowper

Bölüm 11

Garip Kazazedeler

Arka direğe üçgen yelken çekildiğinde gemi daha iyi idare edilebilir hale geldi ama rüzgâr her zamankinden biraz daha sert estiği zaman Kaptan yukarıya doğru kaygılı bakışlar atıyordu. Geminin kontrolünü daha iyi sağlayınca ve arkadan kuvvetli bir esinti alınca hızla ilerlemeye başladılar. Hatta Sefa fırtına yön değiştirince ana yelkeni çekebileceğini bile söyledi. Deniz hâlâ kabarık ve çalkantılıydı ve gemideki hayatı zorlaştırıyordu ama adamlar yardım almadan ayakta durabiliyordu ve fırtınanın geride bıraktığı enkazı temizleme işine koyulabildi. Aşçı mutfaktan dümen yekesindeki aç adamlara yiyecek bir şeyler getirdi: pide ve soğuk pişmiş balıkla biraz soğuk pilav. Sıcak bir şey yoktu ama Talon umursamadı; açlıktan ölüyordu, Rıza da öyle.

Nihayet Kaptan'ı gidip biraz dinlenmeye razı ettiler; bütün bu süre boyunca sürekli görev başındaydı ve soğuk ve bitkinlik yüzünden titriyordu. Kaptan gönülsüzce güverteden gitmeden önce dümencilerin yerine geçen iki adamı o geri gelene kadar rotalarında devam etmezlerse onları köpekbalıklarına yem yapacağını söyleyerek tehdit etti. Güneşi görmesi gerektiğini ve bulutlar biraz açıldığı zaman ona hemen haber vermelerini söyledi.

Talon, Ravan'a Rıza'nın gördüğü geminin kaderini öğrenene kadar yukarıda kalacağını söylemek için hemen aşağıya koştu. Kadınlar solgun ve tükenmiş görünüyorlardı ama biraz temiz hava almak için yukarı çıkmakta ısrar ettiler. Kamaranın havası çok pisti.

Talon onlara gördükleri gemiden bahsetmişti, onun için güverteye çıktıkları anda öteki gemiyi görmek için açıklara baktılar. Mürettebat da neler bulacakları konusunda meraklanıyordu. Gemide kurtarabilecekleri ticari mal olabilirdi. Ravan uzakta beliren parlak bir gök kuşağını işaret edince Rüstem keyiflendi.

Direğin tepesine çıkan istralyaları tırmanan bir adam ileriyi işaret ederek bağırdı. "Görüyorum! Efendi Rıza'nın söylediği gibi, bu bir gemi!"

"Hiç yaşam işareti var mı?" diye bağırdı Talon.

"Hayır... sanmıyorum. Söylemesi zor ama ona yaklaşıyoruz. Birazdan daha iyi görürüm."

Kısa süre sonra herkes gemiyi görebiliyordu ve gerçekten de direği kırılmıştı. Kenarından sarkan karman çorman bir halat takımı geminin yanında sürükleniyordu. Herkes ayrıntıları görmeye çalışarak gözlerini kısmış bakıyordu.

"Bu bildiğim hiçbir tür gemiye benzemiyor," dedi dümencilerden biri arkadaşına.

Talon ve Rıza da daha evvel hiç böyle bir gemi görmemişti. Teknesi geminin orta kısmıyla aynı seviye olan suya yakındı; çalkantılı sular güverteyi yıkıyordu, onun için Talon hayatta kalan birinin ancak arka güverteye sığınabileceğini düşündü.

"Gemide yangın çıkmış gibi görünüyor," dedi Rıza, batan geminin ön tarafını göstererek.

"Sana katılıyorum ama bir şey daha görüyorum. Evet, bir hareket var. Gemide hâlâ biri var!" diye bağırdı Talon. "Gidip Kaptan'ı getirin, acele edin!" diye bağırdı aşağıya doğru, orta güvertedeki adamlara.

Dandaşi uykulu gözlerini ovuşturarak aceleyle kamarasın-

dan çıkıp yukarı geldi. Onları selamladıktan sonra gözlerini kısarak ileriye baktı.

Talon eliyle işaret etti. "Bak, Kaptan! Gemide hâlâ hayat işareti var. Elimizden geldiğince yardım etmeye çalışmalıyız."

Dandaşi şüpheyle ona baktı. "Ben bu gemiden, sizden ve yolculardan sorumluyum, Efendi Talon. Bu insanlar için bir şey yapmak herkesi tehlikeye atabilir. Bu Tanrı'nın isteği ve müdahale etmememiz gerekir."

"Onlar için elimizden geleni yapmalıyız, Kaptan. Onları kaderlerine terk etmek Tanrı'nın gözünde doğru olmaz," diye karşı çıktı Talon. Yüzünde öyle kararlı bir ifade vardı ki Kaptan başını iki yana salladı.

"Siz ve arkadaşınız bize gerçek cesaretin ne olduğunu gösterdiniz, Efendim. Tamam, öyleyse, gemiye yaklaşıp neler yapabileceğimize bakacağız."

"Bu bir Umman gemisi değil," diye bilgi verdi Dandaşi, Talon'a, "ama daha önce böyle bir şey görmüştüm. Evet, şimdi hatırladım!" diye bağırdı. "Bu bir Çin gemisi. Bu onların gemilerinden biri!"

Talon'la Rıza bakıştılar. Çok hasar almış olsa da, denizde seyreden gördükleri ilk Çin gemisiydi bu. Şimdi geminin yarı batmış haldeki kararmış ve yanmış ön kısmını görebiliyorlardı. Talon kendi gemisine hiç benzemeyen bu geminin tasarımını dikkatle inceledi. Sivri olmayan bir pruvası ve ikisi kırılmış olan üç direği vardı. Geminin arka kısmı çok daha teferruatlı bir şekilde tasarlanmıştı. Kendi gemisindeki iki arka güverteye karşılık bunun üç arka güvertesi vardı ama bunlar kısa ve meyilli güvertelerdi. Her bir güvertenin aşağısında, çoğunun kepenekleri kapalı olan pek çok pencere vardı ama kırılmış ve parçalanmış olan bir çift pencere ardına kadar açıktı.

Kaptan Dandaşi yeniden konuştu. "Tahminime göre, Sumatra sahilinden ve bu baharat adasıyla Malay halkının ülkesi arasındaki uzun boğazlardan bir hafta veya daha az bir süre

uzaktayız. Bu Malaya sahilindeki Kalah Bar şehrine giden bir gemi olmalı. Orası Ummanlı Arap tüccarlarla Çinli tüccarların önemli bir buluşma yeridir. Orada mallar alınır satılır ve haberler tartışılır."

Daha fazla konuşamadı. Önlerindeki gemi enkazının üst güvertesinde aniden bir hayat belirtisi görüldü. En üst güvertede üç siluet heyecanla onlara el sallıyordu ve birinin elinde bayrağa benzer bir kumaş vardı. Üstleri başları perişan haldeydi. Artık iki geminin arasında beş yüz kulaç kadar mesafe kalmıştı.

"Mürettebatları nerede?" diye sordu biri yüksek sesle. "Tek hayatta kalan bunlar mı?"

Yelkenlerle uğraşmayanlar, yaklaşan enkaza bakmak için sancak tarafındaki küpeşte boyunca dizildiler.

Kaptan *Deniz Kartalı*'nın bu enkazdan uzaklaşmak zorunda kalması durumunda hazır olmak için herkesin görev yerlerine gitmesini bağırdı. Adamlar hâlâ diğer gemiye bakarak aceleyle yerlerine gittiler. Kaptan talimat vermek için dümencilerin yanında kaldı ve gemiyi dikkatle seslenme mesafesine kadar enkaza yaklaştırdı.

Talon küpeşteden eğilerek o tarafa doğru seslendi.

"Kaç kişisiniz?"

Yanıtı duymak zordu fakat sözlerden bazılarını ve sayıyı anlayabildiler. "... dört... batıyor... su dolu. Kurtarın bizi!"

Umman gemisindeki adamlar birbirlerine baktılar. "Sadece dört mü? Gerisi nerede acaba?" dedi Talon, kendi kendine. "Onları nasıl alabiliriz, Kaptan?"

"İp atabiliriz ve belki onunla buraya geçebilirler, olmaz mı?" diye öne sürdü Rıza.

"Eğer ip koparsa bu onlar için tehlikeli olabilir. İple geçemeyecek kadar bitkin görünüyorlar. Hemen bir şeyler yapmamız gerek." Deniz geminin orta kısmında öncekinden daha çok yükseliyordu.

"O zaman bir sal yapmalı ve onu iple karşıya geçirmeliyiz. Her şekilde, tehlikeli bir iş olacak," dedi Rıza.

Kaptan, Rıza'ya, "Sandallarımız hâlâ duruyor, onlardan birini kullanabiliriz ama onun her duruma karşı bu gemiye bağlı kalmasını isterim, böylece hiç değilse sandalı geri çekebiliriz," dedi.

Gönülsüzce hemen bir sandalın çözülmesini emretti. Adamlar hep beraber sandalı kaldırdılar ve makaraları kullanarak kenardan aşağı sarkıttılar. İki gemi arasındaki mesafe fazla değildi fakat bu açık denizde bu cazip bir girişim gibi görünmüyordu. Şimdiden açık sandala deniz suyu giriyordu. Kabaran denizin üstünde böyle bir yolculuk yapmayı pek az denizci isterdi ama Rıza ile Talon öne çıkar çıkmaz Vakkas omzunu silkerek, "Allah bizi korusun! Bence bu delilik ama ben de gideceğim," dedi.

Sonra Abdullah da öne çıktı ve Talon adamın omzunu tuttu. "Aferin," dedi. Abdullah ona korku dolu bir bakış atarak, "Tanrı bizim yanımızda gibi görünüyor, Efendi Talon," dedi. "Gideceğim ama korkuyorum." Talon'un kendi korkuları da su üstüne çıkmaya başlıyordu fakat mürettebatın önünde kaygısını göstermemeye kararlıydı. Görünüşe göre Rıza da onun gibi düşünüyordu ve yüzüne iyi bir ifade vermeye çalıştı.

"Hadi gidip kurtarabileceklerimizi kurtaralım," dedi yüksek sesle. "Tanrı bizi korusun," diye ekledi daha alçak bir sesle.

Dördü birden küçük sandala doluştular ve adamlar onları geri çekecek ipi gevşetirken sandal gemiden uzaklaştı. Çalkantılı sularda zorlukla kürek çekerek Çin gemisiyle aralarındaki mesafeyi kat ettiler. Sandal biraz su aldı ama Abdullah büyük bir enerjiyle suyu boşaltmaya koyuldu. Aradaki mesafeyi onlara çok uzun gelen birkaç dakikada aldılar ve sonra sadece arka güverteleri ve ön güvertenin çok küçük bir kısmı su yüzünde kalarak neredeyse tamamen suyun altına gömülen geminin orta kısmının küpeştelerine çarptılar.

Üç adam onları selamladı. Adamlar yaklaşırken Talon giyim tarzlarının o zamana dek gördüğü hiçbir kıyafete benzemediğini

gördü ama ona biraz Konstantinopolis'teki renkli sarayı hatırlatmıştı. Güvertedeki adamların üstünde pahalı giysiler vardı ama hepsi lime lime olmuştu.

İçlerinden biri yeniyetme bir oğlandı; bir diğeri zinde görünen, olgunluk çağında bir adamdı, diğeri daha yaşlıydı. Talon'un daha fazla inceleyecek zamanı yoktu. Orta yaşlı adam onlara attıkları ipi tuttu ve hemen küpeşteye bağladıktan sonra öne eğilerek karman çorman bir Arapçayla, "Gidip kadını getirmeliyiz," diye bağırdı; Talon ve diğerleri irkilerek adama bakakaldılar. "Sandala gelin! Fazla kalamayız!" diye bağırdı Talon.

Adam başıyla onaylayarak yaşlı olanı öne itti ve ona ve oğlana bir şey söyledi. Sonra yaşlı adamla delikanlı ipe sarılarak Rıza'yla mürettebatın yardımıyla sandala binerken adam ikinci güvertede kayboldu. Her ikisi de iliklerine kadar ıslanmıştı ve titriyordu. Hiç konuşmadan ortada oturmaktan başka bir şey yapacak takatleri yok gibiydi. Talon'la Rıza ceketlerini çıkartıp onlara uzattılar, onlar da minnettar bakışlarla alıp sessizce ceketlere sarındılar. Talon'la diğerleri adamın gözden kaybolduğu yere sabırsızca bakıyordu. Tüm çabalarına rağmen dalgalar sandallarını sürekli küpeştelere doğru itiyor ve eğer böyle vurmaya devam ederse sandalı parçalamakla tehdit ediyordu. Hemen geri çekilmek zorundaydılar.

Batan geminin içinden boğuk bir gıcırtı sesi geldi. Herkes birbirine baktı.

"Hemen gitmeliyiz!" dedi Rıza.

Aniden diğer adam Cennet'in yaşlarında bir kadınla beraber göründü. Orta boy lake bir kutu taşıyordu ve şimdi belinde bir kılıç takılıydı. Sandaldakiler adamın içeri atlayabilmesi için sandalı olabildiğince sabit tutmaya çalıştılar. Adam kutuyu yere bıraktıktan sonra yukarı uzanarak ellerini genç kadının beline koydu ve onu kolayca kaldırıp sandala indirdi.

"Başka kimse var mı?" diye sordu Talon, gemiyi göstererek. Soruyu tekrarladı.

Adamın Talon'u anlamakta zorlandığı belliydi ama dikkatle dinledi ve sonra sertçe başını iki yana sallayarak, "Sadece biz," dedi.

Talon'la diğerleri şaşırmış görünüyordu. Hiç mürettebat yok muydu? Sadece hiç de denizciye benzemeyen bu insanlar mı vardı? Ama denize gömülmekte olan bu Çin gemisinden hemen uzaklaşmalıydılar. Dandaşi rüzgârın alıp götürdüğü bir şeyler bağırarak batıda ufukta beliren yoğun bulutları işaret ediyordu.

Talon ona el salladıktan sonra yeni gelenlere oturmalarını işaret etti. Onlar otururken o ve diğerleri kürekleri kapıp hep birlikte kendi gemilerine doğru kürek çekmeye başladılar. Tam zamanında uzaklaşmışlardı. Çin gemisi yalpaladı ve suya daha çok gömüldü. Sanki gemi ambar bölgesinden gelen köpükler halinde ruhunu teslim ediyormuş gibi boğuk bir inilti daha duyuldu. Ön kısmı gözden kaybolmuştu ve önceden halat takımı ve yelken olan enkaz su alarak batan geminin üstünde yüzüyordu.

İki geminin arasında yükselen suları ıslanmak dışında hiçbir aksilik olmadan aştılar. Dalgalar hâlâ tehlikeliydi ve sandal su alıyordu ama hepsi de su içinde kaldığı için bu önemli değildi. Abdullah çılgın gibi suyu boşaltır ve diğerleri küreklere asılırken *Deniz Kartalı* mürettebatı da iple onları çekiyordu.

Orta yaşlı adam sertçe bir şey söyleyince yeniyetme oğlan Talon'un verdiği ceketi sandalın ortasında onlara sokulmuş olan kadına verdi. Kadın oğlana değil fakat adama bakarak ceketi minnetle aldı. Adam üstüne herhangi bir şey almaya tenezzül etmemişti ve bu kısa yolculuğun büyük kısmını yavaş yavaş iyice suların altına gömülen gemisini izleyerek geçirdi.

Nihayet sandal kendi gemilerine çarptı ve yolcuların kenardaki merdivenden çıkmalarına yardım ettiler ve mürettebat ellerini uzatarak onları gemiye aldı. Kuşağında kılıç olan adam cilalı kutuyu sıkı sıkı tutarak merdiveni kendi başına çıktı.

Gemiye son çıkan Talon'du. Arka güverteye göz atınca Ra-

van'ın Cennet, Rüstem ve Daran'la birlikte orada durduğunu gördü. Gözlerini yeni gelenlere dikmişlerdi. Rüstem annesine yakın duruyordu ve Talon içinden oğlunun her türlü faaliyete bu kadar büyük bir ilgi göstermesine güldü. Elini yavaşça onlara doğru salladı ve sonra dikkatini kurtardıkları insanlara çevirdi.

Titreyen, perişan haldeki yabancılar kutuyu tutan liderlerinin etrafında toplanmıştı. *Deniz Kartalı*'nın mürettebatı güvertede durmuş bön bön bakıyor ve onlar hakkında gevezelik ediyorlardı. Kaptan bağırarak hepsinin işlerinin başına gitmesini ve Çinlileri Talon'a bırakmasını söyledi. Adamlar hâlâ perişan haldeki gruba bakarak ve ortalarındaki kadını gözleriyle yiyerek işlerine döndü.

Talon yapılması gereken ilk işin onları aşağı götürüp kuru giysiler vermek olduğunu anladı. Yukarıda duran Ravan'a aşağı gelmesini işaret etti. Ravan hemen anladı. Kızla bir kadının ilgilenmesi gerekiyordu. Rüstem'i Cennet'e teslim ettikten ve çocuğa sert bir sesle Cennet'le kalmasını söyledikten sonra aceleyle Talon'a, Rıza'ya ve gizemli konuklarına katılmak üzere merdivenden indi.

Talon geminin çılgın devinimlerine rağmen Ravan'ın merdivenden bu kadar zarif bir şekilde inmesine hayran kalmaktan kendini alamadı.

Ravan kızın durumunu görünce gözleri büyüdü ve hemen onu kolundan tutup güverteden ve gözlerini dikmiş bakan mürettebattan uzaklaştırarak aşağıdaki kadınlara ait bölüme götürdü. Böylece üç adam güverteye sular damlatarak, şaşkın bir halde geride kaldı; yaşlı adamın durumu kötü görünüyordu.

Talon, Daran'ı çağırarak onları aşağı götürmesini ve battaniye ile kendi kuru giysilerinden vermesini söyledi.

"Boş kilerde dinlensinler ve sonra aşçıyı çay yapmak için biraz su kaynatmaya ikna et," dedi Talon delikanlıya.

Daran'ın Çinlileri götürmesine fırsat kalmadan tayfalardan biri bağırarak heyecanla diğer gemiyi işaret etti. Gemi tamamen

suyun altında kaybolmak üzereydi. Çinliler döndüler ve aceleyle bakmak için geminin kenarına gittiler. Kimsenin anlamadığı hızlı, melodik bir dille konuşmaya başladılar ama bunun duygusal bir an olduğu belliydi. Güvertedeki herkes büyük geminin, içinde kalan havanın çıkardığı tıslama sesiyle birlikte yavaşça gözden kayboluşunu sessizlik içinde izledi. Çok geçmeden ardında sadece birkaç seren, yelken malzemesi ve sahipsiz yüzen eşya bırakarak denizin derinliklerini boyladı.

Kutuyu kolunun altında tutan Çinli adam duyulur bir sesle iç çekerek elini oğlanın omzuna koydu ve üçü birden bu sahneye arkalarını döndüler. Onlara işaret eden Daran'ı izlerken yaşlı adamın gözlerinde yaşlar vardı.

Talon'la Rıza ilgiyle izliyordu. "Bütün bunların neyle ilgili olduğunu merak ediyorum," dedi Rıza. "Yüzlerindeki ifadeyi gördün mü, Talon? İsfahan pazarlarında gördüğümüz doğudan gelen o tüccarlara benziyorlar. Gözlerinde tıpkı onların bakışları var."

"Ben de fark ettim. Galiba hepsi öyle görünüyor. Acaba mürettebatın geri kalanı nerede?" dedi Talon, Çinli lideri ilgiyle izleyerek. Adamın biçimli gövdesine ve güçlü omuzlarına baktı. Uçları ağzının iki yanından aşağıya inen ince bir bıyığı, çenesinde de küçük bir keçi sakalı vardı. Başının tepesi hafif açılmıştı. Adamın tükenmiş halde olsa da dikkatli ve tetikte olduğu belliydi.

"Şimdilik onlarla işimiz bittiğine göre yolumuza devam etmeliyiz," dedi Talon. O ve Rıza merdivenden üst güverteye çıktılar ve orada Cennet'in elinden kurtulan ve neler olduğunu bilmek isteyen Rüstem'le karşılaştılar.

"Kim bu insanlar baba, Rıza amca? Geminin battığını gördüm! Bu bizim de başımıza gelebilir mi?"

Talon çocuğa doğru eğildi. "Galiba en kötü havayı atlattık, Rüstem ama hâlâ önümüzde uzun bir yol var ve rüzgârın bizi nereye götürdüğünü bilmemiz gerekiyor. Güneş ortaya çıktığı zaman Kaptan nereye gittiğimizi anlayacak."

Rüstem ciddi görünüyordu. "Buradaki adamlar onların Çinli olduğunu söyledi. Çinliler kimler, baba?"

"Bu insanlar buranın ta doğusundan geliyor," dedi Talon, kolunu doğu ufkuna doğru sallayarak.

"Onlar bizim esirimiz mi?" diye sordu çocuk ciddi bir sesle.

Rıza kıkırdadı. "Hayır, küçük adam, onlar bizim konuğumuz. Onları kurtarmak bizim görevimizdi ve baban insanlara ve Tanrı'ya karşı görevini yerine getirdi."

"Burada kalabilir miyim, baba?" diye sordu çocuk, yalvaran gözlerle.

Talon kamarayı ve pis kokusunu hatırladı. "Peki ama Rıza amcanın yanında kalmalısın. Eğer o aşağı inme zamanının geldiğini söylerse o zaman bu bir emirdir. Hiç itiraz istemiyorum." Rıza'ya gülümsedi.

Rüstem sevinçle zıplamaya başladı. "Kalabilirim, Rıza amca!"

Rıza bir kahkaha attı. "Pekâlâ, ama yanımda kalacaksın. Mürettebatın bunca yapacak işi varken onların yoluna çıkmamamız gerek." Oğlanın elini tuttu ve yüzünde eğlenen bir ifadeyle üst güvertenin küpeştesinden izleyen Cennet'in yanına gitmek üzere uzaklaştı.

Talon genç kadına gülümsedi ve sakallı yüzünde memnun bir gülümsemeyle olan biteni izleyen Kaptan'a döndü. Umman'dan yola çıktıklarından beri Rüstem mürettebat arasında pek gözde olmuştu.

"Fırtınanın rotamızı ne kadar değiştirdiğini biliyor musun, Kaptan?" diye sordu Talon.

Dandaşi ileriye doğru bir göz attı. Mürettebat rüzgârda şişen ana yelkeni yukarı çekiyordu. Gemi pruvadan yukarıya ara sıra su püskürterek ve böylece ön güvertenin ince bir su tabakasıyla kaplanmasına yol açarak hemen hız kazandı.

"Yakında güneş çıktığı zaman daha iyi anlarım ama galiba kuzeye sürüklendik, bu da Andaman adalar zincirinin kuzey

ucuna doğru gidiyor olabileceğimiz anlamına geliyor. Bu fırtınadan önce belirlediğim rotanın kuzeyi, onun için o adaları bulduğumuzda güneye, tekrar rotamıza dönebileceğiz, *inşallah*."

Talon başıyla onayladı. Haftalar önce Kaptan ona haritayı ve bir hazine gibi sakladığı defteri göstermiş ve ona adaları ve rotalarını işaret etmişti.

"Size Langabalus ve Nicobar ismindeki adaları gösterdiğimi hatırlarsınız, Efendi Talon. Onlar Kalah Bar'ın son ayağına ulaşmadan önce taze su ve erzak almak için durmak zorunda kalacağımız iki duraktı."

Talon arkalarına baktı. "Arkamızdaki şu bulut sorun çıkartır mı sence?"

Kaptan gözlerini kısarak batıya baktı. "Sanmıyorum. Sanki kayboluyor gibi görünüyor ve denizin daha sakinleştiğini de fark etmişsinizdir. Tanrı'nın izniyle, sakin bir gece geçireceğiz." Kıpkırmızı olan gözlerini ovuşturdu. Yıpranmış yüzü tükenmiş gibi görünüyordu.

Hafif bir esinti çıkınca Talon titredi. İliklerine kadar ıslanmıştı ve o kadar açtı ki bir tabak sıcak çorba için adam öldürebilirdi. Aşağıya inip iki ihtiyacının da icabına bakması ve ayrıca garip konuklarını kontrol etmesi gerektiğine karar verdi.

"Biraz uyumalısın, Kaptan. Biz biraz dinlenirken bu adamların görevlerinin başında kalacağına güveniyor musun? Birkaç saat sonra güverteye gelirim ben."

"Teşekkür ederim, Efendi Talon," dedi Kaptan. "Evet, eğer postlarına değer veriyorlarsa onlara söyleneni yapacaklardır. Sorun olursa beni hemen uyandıracaklarını bilirler. Abdullah'la Vakkas'a güvenilebilir."

***

Talon kamaralara giden küçük koridora inen merdivenden ağır adımlarla indi. Onun kamarası iskele tarafındaydı; Daran'ın bitişik bir kamaranın kapısının önünde çömeldiğini gördü. Delikanlı

yan uyukluyordu ama Talon'un merdivenden indiğini duyunca hemen ayağa fırladı.

"Adamlar bu odada, Efendi Talon," dedi, kapalı kapıyı göstererek.

Bu yolcular için yedek giysilerin ve eşyaların tutulduğu kullanılmayan odalardan biriydi. Talon kapıyı sessizce açarak içeri baktı.

Üç adam yere serilmiş ince yorganların üstüne yayılmıştı. Talon odanın nemli olduğunu fark etti ama atlattıkları fırtınanın şiddetini düşünecek olursa gemide muhtemelen nemli veya ıslak olmayan hiçbir yer yoktu.

Bitkin düşmüş olmasına rağmen orta yaşlı adamın uykusu çok hafif olmalıydı ki doğrularak gözlerini Talon'a dikti. Talon bir elini kaldırarak kapıyı tekrar kapattı. Şimdi tek yapmak istediği ıslak giysilerini değiştirmek ve biraz uyumaktı. Yarın sorular sorulup yanıtların alınacağı bir gün olacaktı. Talon ne olur ne olmaz diye Daran'a gidip Vakkas'ı bulmasını ve aşağı inip kapıda birlikte nöbet tutmalarını istemesini söyledi. Talon'un izni olmadan kimse girip çıkmayacaktı. Bu adamların sadece kazazede olduğundan emindi fakat içlerinden birinin bariz fiziksel gücü ve tetikte olması onu duraksatmıştı. Gemide kadınlar varken risk almanın gereği yoktu.

Bunu düşünürken gidip iki kapı ötedeki Ravan'ı kontrol etmeye karar verdi. Kapının diğer yanından gelen mırıltıları duyabiliyordu, onun için kapıya vurarak bekledi. Konuşma kesildi ve Salem gıcırtıyla kapıyı açtı. Geleni görünce başını sallayarak gülümsedi.

"İçeri girebilirsin, Talon," diye seslendi Ravan.

Talon parçalanmış eşyaların ve su içindeki halıyla yastıkların üstünden atlayarak ihtiyatla içeri girdi. Arka kepenkler içeri temiz havanın girmesi için ardına kadar açıktı ama hâlâ kamarada geçmek bilmeyen ekşi bir koku vardı.

Ravan'ın yüzünde buruk bir ifade vardı. "Ne kadarını kurta-

rabiliriz, bilmiyorum. Salem'le hizmetçi mucizeler yarattı ama tekrar rahata kavuşmak için yapmamız gereken çok iş var." Salem'e ve odanın bir ucunda duran ufak tefek hizmetçiye gülümsedi, sonra gelip yanında durdu. Talon kadının elini eline aldı, ona sarılmak istiyordu ama diğerlerinin önünde değil. Ravan anlayışla gülümsedi.

"Kız nerede?" diye sordu Talon da gülümseyerek.

"Üstünü değiştirdik ve sonra uyuması için şuradaki kerevete yatırdık," dedi, kamaradaki girintilerden birini göstererek. "Tükenmiş halde. Neyse ki hâlâ kuru giysilerimiz ve yatağımız var."

"Sana bir şey söyledi mi?"

"Hayır, hiçbir şey söylemedi. Sadece bir şey mırıldandı ve daha onu yatırmadan hemen uykuya daldı. Bu insanlar Çinli mi, Talon?"

"Kaptan öyle söylüyor ve mürettebattan bazıları da bunlara benzer insanlar görmüş daha önce. Hepsi de Çinli olduklarında hemfikir."

"Tüylü midillileriyle İsfahan'a gelen adamlara benziyorlar ama bu insanlar daha kibar görünüyor."

"Aynı fikirdeyim ama burada gizemli bir durum var. Neden başka kurtulan yoktu? Mürettebatın geri kalanı nerede? Liderleri kendi başının çaresine bakacak biri gibi görünüyor. Bir savaşçı olabilir; belki de bir tüccardır. Gözün bu kızın üstünde olsun, aşkım. Canını sıkmak istemiyorum ama bu insanların gemimizde dolaşmasına izin vermeden önce kim olduklarını bilmem lazım." Ravan'ın gözlerinde telaşlı bir ifade gördü. "Merak etme. Her şeyin iyi olacağına eminim. Sadece hizmetçiden kız uyandığı zaman sana haber vermesini iste ve onun kamaradan çıkmasına izin verme."

Ravan başıyla onayladı, sonra ona daha da yaklaştı; Talon karısının kokusunu alabiliyordu. Bu kadar berbat ve korkunç bir geceden sonra bile onun bu kadar temiz kokmasına hayret etti fakat bu kendisinin ne kadar pis olduğunu hatırlamasını sağladı.

Ravan onun yanağından öperek fısıldadı, "Bu korkunç fırtınayı atlattığımız için çok seviniyorum. Güverteden denize düşmediğin için çok seviniyorum, aşkım. Öyle korkuyordum ki."

"Senin korktuğuna inanamıyorum, Ravan'ım. Sen benim cesaret kaynağımsın. Ama en kötüsünü atlattığımıza seviniyorum, Kaptan da rotamızdan çok uzaklaşmadığımızı ve bir-iki gün içinde karayı görebileceğimizi düşünüyor." Kadının elini sertçe sıktı. "Şu ıslak giysileri değiştirip biraz uyumalıyım, kolumu oynatacak halim yok."

"Ben de seninle gelip yardım edeyim," dedi Ravan kesin bir dille, onu kapıdan dışarı iterek. Daran'la birlikte diğer kapının yanında duran nöbetçilere gülümseyerek onu özel kamaralarına götürdü ve ıslak giysilerini çıkartıp vücudunu kurutmasına yardım ettikten sonra ona rahat bir cübbe giydirdi. Bu ilgi Talon'un hoşuna gitti fakat daha Ravan'ın onun için koyduğu nemli yastığa başı değmeden uykuya daldı. Ravan uzun bir süre onun uyumasını izleyerek ve kâbusları başlayınca elini omzuna koyup sakinleştirerek odada kaldı. Uyuduğu zaman ne tür şeytanlarla karşılaştığını bilmiyordu ama bir süredir onu beklediklerini biliyordu. Sonunda Talon'un soluması derinleşti ve rüyasız ve şeytansız bir uykuya daldı. O zaman onu orada bırakarak Rüstem'le Cennet'i bulmaya gitti.

Yarından itibaren
Mutlu bir insan olacağım;
Kendime çeki düzen verecek, hemen harekete geçecek
Ve bütün dünyayı dolaşacağım.
Yarından itibaren,
Yiyecekler ve sebzeler pişirecek
Denize bakan bir evde yaşayacağım,
İlkbahar çiçekleriyle.

Hai Zi

Bölüm 12

Lord Meng Hsü

Lord Meng Hsü denizde seyreden bir geminin olağan sesleriyle, tekne boyunca akan suyun şırıltısı ve deniz hafifçe kabarırken gemideki teçhizatların ve kalasların gıcırtısıyla uyandı. Başının tepesinde üst güverteden gelen sesleri duyabiliyordu. Bunlar Çince değildi!

İrkilerek yerinde doğruldu. Kanton Çincesi konuşmuyorlardı. Kılıcına uzandı ve onu yanında buldu, sonra çaresizce gözleri kutuyu aradı. Hemen elinin yanındaydı. O anda olan bitenleri hatırladı. Zihninde önceki geceki kâbusu tekrar yaşarken sessizce oturdu.

Büyük fırtına ve geminin ön üst güvertesinde çıkan yangın; fırtına geminin kontrolünü kaybetmelerine yol açarken paniğe kapılan mürettebatın çığlıkları. Devasa dalgalar ve şiddetli rüzgâr geminin bir değil, iki direğini birden kırmış ve mürettebatın bir kısmını bir daha geri dönmemek üzere güverteden denize süpürmüştü. İnce yaygının üstünde otururken adamların çığlıklarını hâlâ duyabiliyordu ama sesleri uzaklaştırmak ve kendini

bu yabancı gemideki yeni duruma alıştırmak için başını iki yana salladı.

Kendi gemisinin kaptanının kulağına neredeyse çığlık atarcasına gemiyi terk etmeleri gerektiğini bağırdığını hatırlıyordu. Ön kısmı tamamen saran ve çabuk alev alabilecek barut varillerinin, halat takımının, baharatların ve değerli ahşabın bulunduğu orta kısma yayılan yangın adamı dehşete düşürmüştü. Eğer barutlar alev alırsa işleri biterdi ama zaten fırtına büyük ihtimalle onları batıracaktı. Hsü dalgalar bu kadar yüksek ve yağmur bu kadar şiddetliyken canlarını küçük sandallara emanet etmek istememişti. İki adam yönünü sürekli değiştiren şiddetli rüzgârın ortasında bağırarak birbirleriyle tartışıyordu.

Sonra ana yelken alev almış ve geceyi aydınlatarak cehennemden gelen korkunç havai fişekler gibi rüzgâr yönünde uzun alevler ve kıvılcımlar püskürtmüştü. Alevler ambardaki barut varillerinden birine ulaştığı ve patlama olduğu zaman hepsi korkuyla geri çekilerek sinmişti. Hsü bunun onların hayatını kurtarmış olabileceğini düşünüyordu, çünkü yukarı doğru patlama geminin ön güvertesinde büyük bir delik açmış ve ön ambara daha çok suyun akmasını sağlayarak o bölgedeki yangını geçici olarak söndürmüştü. Uğuldayan rüzgâr patlama sesini sadece boğuk bir gümbürtüye dönüştürmüştü.

Kuzey Çin'den gelen ve tam olarak güvenemediği kaptana gönülsüzce dönmüş ve gemiyi terk etmeye hazırlanmasını söylemişti. Kâhyası Jiaya ve oğlu Fuling'e hazırlanmalarını söylemek için aşağı inmişti. Sonra aceleyle kendi kamarasına gidip odalığı Lihua'yı bir köşede çömelmiş halde bulmuştu.

"Ayağa kalk! Gitmeliyiz!" diye bağırdı, fırtınanın ve etraflarında kırılan kerestelerin gürültüsünü bastırmaya çalışarak. Genç kadın başını deli gibi sallamış ve korkudan titreyerek ve gözlerini sımsıkı kapatarak köşeye iyice sinmeye çalışmıştı.

Onu ayağa kalkmaya ikna etmesi biraz zaman aldı ve sonra en değerli mücevherlerini ve evraklarını tuttuğu kutuyu bulması, ondan sonra da etrafı didik didik ederek kılıcını araması

gerekti. Güvenmediği bir mürettebatla dolu bir sandalda ona ihtiyacı olacağını biliyordu. Nihayet Lihua'yı kamaradan Jiaya ile oğlunun beklediği koridora çıkarmayı başardı.

"Burada ne yapıyorsunuz? Hemen güverteye çıkın. Gelin, acele etmeliyiz," diye bağırdı, Lihua'yı bileğinden çekip Fuling'i önü sıra merdivene doğru sürükleyerek.

Güverteden ayrılalı daha bir saat bile olmamasına rağmen aşağıdan güverteye çıktıkları zaman gördükleri manzara onu bile şoke etmişti. Gemi ıssız bir enkaz halindeydi, orta kısmı yarı suya gömülmüş olan geminin yükselip alçalmasıyla birlikte serenler ve halat takımları etrafta yüzüyordu. Karanlıkta bile öncekinden daha çok suya gömüldüklerinin meşum işaretlerini görebiliyordu. Dalgalar kıç yatırmasının üstünden hücum ediyordu. Yüzlerine sular püskürürken sadece ara sıra çakan şimşeklerin ışığıyla aydınlanan karanlıkta etrafa baktılar.

Fırtınaya rağmen ilk başta fark edemediği bir tür sessizlik vardı. Sonra kendileri dışında gemide kimsenin kalmadığı kafasına dank etti. Gözleri deli gibi inip kalkan güvertede, karman çorman iplerin, yanmış yelkenlerin ve kırılmış direklerin olduğu geminin orta kısmında dolaştı. Dehşet içinde sandalların üçünün de yerinde olmadığını gördüler.

Hsü suyun içinde yürüyerek geminin kenarına gitti fakat karanlıktan ve tehditkâr dalgalardan başka hiçbir şey göremedi. Hâlâ kutusunu sıkıca tutarak merdivenden dümenin olduğu yere çıktı ve tekrar gözlerini kısarak denize baktı. Hiçbir şey yoktu! Gittikçe artan bir umutsuzlukla düşen halat takımının üstünden atlayarak güverteyi geçip sancak tarafından denize tekrar baktı. Giysilerini yırtarcasına uçurarak çığlık atan rüzgâr ve neredeyse yanından geçen dalgalar sanki başına gelen bu felaketle alay eder gibiydi.

Diğerlerine bir yere saklanmalarını bağırdı. Perişan ve sersemlemiş bir halde dümen güvertesinin çıkıntısının altına sığındılar, o da onlara katıldı. Hsü atalarının ondan memnun olmadığını veya Hindistan'da bir tanrıyı gücendirdiğini düşündü.

Tekrar kamarasına giderek kılıcıyla kutusunu sanki bu onları koruyacakmış gibi bir rafa koydu. Kaderlerine terk edildiklerini ve artık sonlarının sadece bir an meselesi olduğunu biliyordu. Lihua beklenmedik bir şekilde ona katıldı, oğluyla yaşlı adamsa yüzlerinde kötü bir ifadeyle kapının önünde dolaşıyordu.

Hsü korkunç bir şekilde adetlere karşı gelerek kadını tuttu ve genç kadın da soğuktan ve korkudan titreyerek başını adamın omzuna dayadı. Adam oğluyla Jiaya'yı iki yana ve öne arkaya sallanan kamaraya çağırarak, "Şimdi gemi bize kaldı," dedi. "İstediğimiz yere gidebiliriz."

Kimse ona gülümsemedi. Lihua çaresizce alçak bir sesle hıçkırdı ve kollarıyla göğsünü sarıp yere çökerek sallanmaya başladı.

Jiaya adamın önüne diz çöktü. "Şimdi sadece durumumuza razı olabiliriz, Efendi Meng. Eğer buna layık olursak Ahmida Buda bizi kabul edecektir."

Aklın güvenilirliğini inancın tesellisine tercih eden Hsü belleğindeki geniş Konfüçyüs alıntılarını didik didik etti ama onu teselli edecek hiçbir şey bulamadı. Belki de Konfüçyüs hiç denizde güçlü bir fırtınaya yakalanmamıştı diye düşündü.

Yerde ağlamakta olan Lihua'yı izleyen oğluna baktı. Oğlanın yüzündeki bu ifadeyi bu ilk yakalayışı değildi. Ya yanarak ya da boğularak öleceklerdi ve oğlu şehvetle odalığını arzuluyordu!

Hüzünlü bir şekilde kendi kendine gülümsedi. Belki ölümün bu kadar yakın olması oğlunu içinde bulundukları bu çıkmazı unutması için kızla ilişkiye girmeyi arzulamaya yöneltmişti. Bunun bazı insanların başına geldiğini duymuştu. Oğluna yanına gelmesini ve gemi inip kalkarken yanına oturmasını işaret etti. Delikanlı sendeleyerek gidip babasının yanına yere oturdu. Üstlerindeki güverteyi yalayan bir dalga yüzünden şimdi kalasların arasından sular sızıyor ve yere damlıyordu. Dışarıda olmak istemiyordu. Dışarıda donmaktansa kader onları hiç olmazsa bir nebze rahat olan burada bulsundu.

Lotus pozisyonunda otururken uyuklamış olmalıydı, çünkü bir anda uyanarak şafağın söktüğünü fark etti. Etrafa bakınınca diğer iki erkeğin gitmiş olduğunu gördü. Ayakları kaskatı kesildiği için elleriyle ovalayarak donmuş dizlerindeki ve bacaklarındaki kan dolaşımını hızlandırmaya çalıştı. Sonra bir köşede dertop olmuş uyuyan Lihua'yı bırakarak gece neler olduğunu öğrenmeye gitti.

Oğlunu üst arka güvertede küpeşteyi tutmuş batıya doğru bakarken buldu. Yanında duran Jiaya ona el sallayarak heyecanla aynı yönü gösteriyordu. Hsü geminin hâlâ yüzmesine hayret etmişti. Yangın sönmüş, geride önceki gece öfkeyle saldırdığı kapkara küpeşteler ve kalaslar bırakmıştı.

"Ne gördünüz?" diye sordu, güverteye gelip düşmemek için küpeşteye tutunarak.

"Şurada, galiba batımızda bir şey var. Bu ışıkta görmek zor," diye bağırdı Jiaya.

"Gemi hâlâ sağlam ve eğer o pis korkaklar dün gece bizi bırakıp gitmeseydi onu kurtarabilirdik!" diye bağırdı Fuling. "Hepsine lanet olsun!" Elini yüzüne doğru savrulan uzun siyah saçlarının arasından geçirdi. Hsü oğlunun normalde itaatkâr olan yüz ifadesinin yerini çıplak bir öfkenin aldığını görünce mantıksız bir şekilde memnun oldu. *Belki bu koşullar altında biraz geç*, diye düşündü, *ama öncekinden daha iyi.*

Hsü başıyla onayladı. O da aynı şeyi söylemek üzereydi. Eğer bütün mürettebat olsaydı bir şeyler yapabilirlerdi. Şimdiki halde su alıp batmakta olan gemiyi kurtarmak için üçü hiçbir şey yapamazdı.

"İşte bak! Görüyor musun?" diye bağırdı Fuling, eliyle işaret ederek.

Gözlerini kısarak geriye doğru baktılar ve pek çok *li* arkalarında yükselip alçalan bir başka geminin sivri yelkenini gördüler.

Çok geçmeden diğer gemi yanaşmış, onları almış ve tam gemileri suyun altına gömülürken kurtarmıştı.

***

Şimdi Hsü yukarıdan gelen sesleri dinliyordu; fırtınanın sona erdiğini tahmin ediyordu. Gemi güverteye çıktıkları zamanki gibi şiddetle inip kalkmıyordu. Burada daha güvende olup olmadıklarını merak etti. Bu insanlar çok yardımcı olmuşlardı ve Lihua kadınlardan biri tarafından aşağıya götürülmüştü; hiç değilse bu rahatlatıcıydı. Hafif bir horultu sesi duyunca etrafa bakındı. Oğlu hâlâ bitkin bir halde derin bir uykudaydı ve Jiaya küçük kamaranın bir köşesine büzülmüş, başını duvara dayayarak, dünyadan bihaber, ağzı açık uyuyordu. Yaşlı adam çok çelimsizdi.

Hsü ayağa kalktı. Karnı gurulduyordu. En son ne zaman yediğini hatırlamıyordu. Kapıyı açtı. İki esmer adam ayağa fırladı ve başlarını iki yana sallayarak elleriyle ona çıkmaması gerektiğini işaret etti. Adamların mızrağı ve hançeri vardı.

Hsü kibarca başını salladı ve ellerini açıp havaya kaldırarak, "Hiçbir şey yapmayacağım," dedi, Hintçe. "Karnım aç."

Adamlardan biri başını iki yana sallayarak Arapça konuştu. "Buradan çıkamazsınız. Bekleyin, Kaptan'ı getirelim."

Hsü başıyla onayladı. Kolay olmasa da bu insanları anlayabiliyordu.

"Bekliyorum. Açım!" dedi gülümseyerek ve eliyle ağzını işaret ederek.

"Allah'a şükür, dilimizi konuşuyor!" dedi diğer adam. Sarı dişlerindeki aralıkları ve kırıkları göstererek gülümsedi. "Siz bekleyin. Ben gidip Efendi Talon'u getireyim." Merdivenlere doğru atılırken bir yandan da sesleniyordu.

Bir dakika içinde başka sesler duyuldu ve hızlı bir Arapçayla bir şeyler açıklayan denizcinin ardından merdivenden iki adam indi. Adamların ikisi de başlarını salladı.

"Teşekkür ederim, Vakkas. Ben şimdi onunla konuşacağım," dedi biri.

Döndü ve karşısında kendi gemisinden buraya gelmesine yardım eden adamı bulan Hsü'ye baktı. Hsü şaşırarak bu ada-

mın saç ve ten renginin diğer Araplardan daha açık olduğunu fark etti. Sakalı büyük kısmını gizlese de adamın sağ çenesinden aşağı doğru inen uzun yara izi de gözünden kaçmamıştı. Diğer adama da hızla bir göz atınca onun da onları kurtarmak için yardım edenlerden olduğunu gördü.

Hsü başını eğerek, "Sizlere hayatımızı borçluyuz," dedi. "Yardımımıza koşarak böyle büyük bir risk aldığınız için teşekkür ederiz."

"Arapça konuşuyor musunuz?" diye sordu Talon şaşırarak.

"Gujarat isminde bir yerde biraz öğrenmiştim. Özür dilerim, Arapçam çok kötü."

"Tam tersi, gayet yeterli. Bir... Çinlinin Arapça bilmesini beklemezdim," dedi Talon gülümseyerek.

Hsü biraz alınmış gibiydi. "Elimizden geldiğince öğreniyoruz."

"Bu size ve arkadaşlarınıza ne olduğunu öğrenmemize yardım edecektir. Geminizin geri kalan mürettebatı nerede?"

Hsü ona anlatmaktan memnun olurdu ama önce, "İki gündür hiçbir şey yemedik," dedi. "Açız, bir şeyler yiyebilir miyiz?"

Rıza kıkırdadı. "Haklı, önce karınlarını doyurmalıyız, Talon, sonra neler olduğunu öğreniriz."

Talon gülümsedi. "Evet, elbette. Özür dilerim. Arkadaşım Rıza benden daha akıllı. Lütfen bizimle gelin, karnınızı doyuralım." Döndü ve hemen ileride, alçak bir masanın etrafına minderlerin dizili olduğu daha büyük bir kamaraya doğru yürüdü.

"Yiyip içeceğiz ve sonra bize nasıl buralara geldiğinizi anlatacaksınız," dedi Talon.

***

Hsü soğuk pilavla et parçalarını ve tahta bir kâse içinde verilen mercimeği yerken pek konuşmadı. Çubuklar olmamasına hayıflandı ama pilavın çok sulu olduğunu ve çubukla zor alınacağını

fark etti. Tam zamanında sağ eliyle yemesi gerektiğini hatırladı. Böyle yapmasaydı onların gözünde itibarını kaybederdi.

Diğer ikisi onun karşısına oturdu ve onu izlerken başka bir dilde konuştular. O da onları inceledi ve dostça görünmelerine rağmen bu iki gencin gözlerinde de tanıdığı diğer katillerin, özellikle ailesini koruması için evde bıraktığı koruması Fang'ın gözlerinde gördüğü aynı sert ve ölçüp biçen bakış olduğuna karar verdi. Korkuyla ürperdi. Belki de gerçekten çok kötü insanların eline düşmüşlerdi.

Yaşı daha büyük gibi görünen, ismi Talon olan adam onları izlediğini görerek tam gözlerinin içine baktı. Hsü bu bakışa uzun bir süre karşılık verdikten sonra gözlerini adeta bir kedinin gözlerine benzeyen bu koyu yeşil gözlerden çevirdi.

Tehditkâr olmasalar da bu insanları kızdırmaya gelmeyeceğine karar verdi. Yemeğini bitirdi, tekrar kalçasının üstüne oturdu ve onlara bakıp kısaca başını eğerek yemek için teşekkür etti. O kadar açtı ki hepsini midesine indirmemek için kendini tutmuştu. Sadece itibarını koruyabilecek ve bu barbarların karşısında kaba görünmeyecek kadar yatıştırmıştı açlığını.

Hafifçe gülümseyerek ellerini açtı. "Ne bilmek istiyorsanız sorun," dedi.

İlk konuşan Talon oldu. "İsminiz ne?"

"Benim ismim Meng Hsü. Ben Guangzhou valisinin geçici bir elçisiyim. Ticari bir görevdeydim."

Talon başını sallayarak eliyle kendini gösterdi. "Ben Talon de Gilles ve bu da arkadaşım Rıza."

Hsü ikisini de başını kısaca eğerek selamladı, onlar da başlarını eğerek karşılık verdiler.

"Fırtına bastırdığında nereye doğru gidiyordunuz?" diye sordu Talon.

Hsü bu dilde zorlansa da anlayabiliyor ve kibarca yanıt verebiliyordu.

"Memleketim Çin'e gidiyorduk. Guangzhou isminde bir şe-

hirde yaşıyorum. Ülkenin güneyindedir. Halkımızın büyük kısmının ticaret yapmaya geldiği büyük bir liman vardır orada."

Talon'la Rıza şaşırarak bakıştılar.

"Bu Umman'da dostlarımızın Khanfu dediği yer mi yoksa?" diye sordu Rıza, düşünceli bir şekilde başıyla onaylayan Talon'a.

"Ummanlı tüccarlar bize sizin memleketinize gittiklerini söylediler ama ikimiz de daha evvel sizin halkınızdan kimseyle karşılaşmadık ve... Çin'in bu kadar batısına kadar yolculuk ettiğinizi kesinlikle bilmiyorduk," dedi Talon, bu tuhaf ülkenin ismini dikkatle telaffuz ederek.

"Biz Çinliler asırlardır Hind denilen insanlarla ve daha batıdaki Umman'la ticaret yapıyoruz," dedi Hsü, biraz gururlu bir tavırla.

İki adam bu bilgiyi sindirirken bir sessizlik oldu.

"Geminize ne oldu?" diye sordu Talon.

"Belki dikkatsiz bir tayfa veya aşçı fırtına vurduğunda ocaktaki közleri metal bir mahfazanın içine koymadığı için yangın çıktı. Nedenini gerçekten bilmiyorum ama çok çabuk yayıldı ve kısa sürede söndürmek imkânsız hale geldi."

Hsü olan biteni ve nasıl mürettebat tarafından terk edildiklerini anlatmaya devam etti.

Talon'la Rıza ara sıra söylediği bir şeyi netleştirmesini istemek dışında sessizce dinlediler. Adam konuşmasını bitirince Talon kalan çayı küçük fincanlara koydu.

"Allah bu sefer size iyi davranmış. Geminizin kaptanı sizi böyle terk ettiği için beter olsun. Rıza'nın direklerden birini yukarıda tamir ederken sizi görmesi şansınız olmuş. Yoksa sizi görmemiz mümkün değildi."

Sonra hızlı bir şekilde kendi dillerinde konuştular ve Rıza omuzlarını silkti.

Talon, Hsü'ye döndü. "Kaptan ve bu gemideki bütün mürettebat Arap. Sizi, karınızı ve diğer iki kişiyi kurtarmak için bu

gemiyi sizinkine yaklaştırması için Kaptan'ın ikna edilmesi gerekti."

Hsü oturduğu yerde iyice öne eğildi. Hepsi kuru ve kalın bir halının üstünde bağdaş kurarak oturuyordu.

"Bizi bulmanızı sağlayan büyük *Joss*'tu. Yaptıklarınız için ne kadar teşekkür etsem azdır. Genç olanı benim oğlum; ismi Fuling, yaşlı olanı ise kâhyam Jiaya'dır."

"Ya kadın? Hizmetkârınız mı?" diye sordu Rıza. Gemiye geldiğinde iliklerine kadar ıslanmış ve tükenmiş halde olsa da kadının çok güzel olduğu ne Rıza'nın ne de diğerlerinin gözünden kaçmamıştı.

"Şey... o benim odalığım," dedi Hsü kısaca. Bu kaba bir soruydu ama tahmininee bu davetsiz konuklarının kim olduğunu bilmeleri gerekiyordu.

İki adam ifadesiz bir şekilde bakıştılar.

"Şimdilik bizim kadınlarımızla birlikte kalması gerekecek. Nedenini anlıyor musunuz?" diye sordu Talon.

Hsü Müslümanların geleneklerini biliyordu, onun için bir şey demeden başını salladı.

"Ona iyi bakılacaktır. Diğer kadınlar da bizim eşlerimiz," dedi Talon. "Sizin, oğlunuz ve yaşlı adam için giysiler bulacağız. Bunun yanındaki kamarayı alabilirsiniz. Küçük ama elimizde bir o var."

"Nereye gittiğinizi sorabilir miyim?" diye sordu Hsü.

"Salaht boğazlarında Kaptan'ımızın Kalah Bar dediği bir yere gidiyoruz."

"Ben dokuz ay önce o boğazdan geçtim; Çin'e gitmeden evvel biz de orada duracaktık."

"Orada sizi Çin'e götürecek bir gemi bulabilir misiniz?" diye sordu Rıza.

"Bu mümkün, evet. Tabii mevsime ve yılın bu zamanında bizim tarafa giden Çln gemisi olup olmadığına bağlı. Herhalde vardır."

"Ticari yükünüz var mıydı?" diye sordu Talon.

Hsü bu noktada duygularını kontrol etmek zorunda kaldı. Öne eğilerek sessizce başıyla onayladı. Sonra başını kaldırıp konuştu.

"Güneyde Balhara isminde bir krala bazı evraklar teslim etmek, sonra da sultana Sung imparatorunun onu hatırladığını ve selamlarını gönderdiğini iletmek için batıdaki büyük Hind ülkesine gittim. Görevim tamamlandıktan sonra gemimizi Çin'e götüreceğim mallarla yüklemiştim."

"Al Hind'den Çin'e hangi malları götürüyordunuz?" diye sordu Rıza, Talon'a keskin bir bakış atarak.

"Bizim için pek değerli olan sandal ağacı. Ayrıca Afrika'dan fildişi, altın, baharat ve ülkemizde pek rağbet gören kaplan ve başka vahşi hayvan postları da almıştık." Şimdi denizin dibinde olan bunca serveti düşününce nefesi kesilir gibi oldu. Bu korkunç kaybı diğer yatırımcılara nasıl açıklayacağını hiç bilmiyordu. O bu kaybı atlatabilirdi ama karteldeki diğerleri ciddi olarak etkilenecekti.

Diğer iki adam bunun onun için ne kadar yürek paralayıcı bir an olduğunu anlayarak saygıyla susup beklediler.

Sonunda Talon konuştu. "Şimdi yanınızdan ayrılacağız, Efendi Sooh. Ailenizin de yan kamarada size katılması sağlanacak ve hizmetkârlarımız size giysiler getirecek. Lütfen dinlenin ve korkacak hiçbir şeyiniz olmadığını bilin. Bizimle olduğunuz sürece korumamız altındasınız."

Hsü, Talon'a isminin doğru telaffuzunu öğretmeye karar verdi ama şimdi zamanı değildi.

Onu kamarasına götürdüler, orada Fuling ve Jiaya da onu bekliyordu. Her ikisinin de karnı doyurulmuştu ve üstlerinde geminin güvertesindeki adamlarla aynı giysiler vardı. Jiaya dizlerinin üstüne çökerek Hsü'ye saygılarını sunmak için başını yere koydu.

"Barbarları yatıştırmış gibisiniz, Efendim. Bu cesaretinize çok minnettarız."

Hsü gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu. Bunu çok can sıkıcı buluyordu: dalkavuklann sonu gelmeyen *Ke Tou*'si. "Şimdilik, Jiaya, sadece şimdilik. Et erzaklan tükenmeye yüz tutunca bizi yemeye karar verebilirler."

Jiaya'nın yine korkmuş görünmesi onu eğlendirdi.

Fuling araya girdi. "Onlar barbar. Bize ne yapacaklarını kim bilebilir? Korsan olabilirler ve bizi gemiden atmadan önce soymak isteyebilirler." Kaşlarını çatarak kapıya baktı.

Tam o esnada kapı çaldı ve Hsü gidip açtı. Bu kahverengi pamuklu bir çarşafla başını ve yüzünü yarı kapatmış olan kadın bir hizmetkârdı. Üstünde küçük fincanlarla sıcak çay olan bir tepsi uzattı. Ayrıca Hsü'ye katlanmış kuru giysiler de verdi. Hsü bunları minnetle aldı.

Eğilerek teşekkür ettikten sonra tepsiyi Fuling'e verdi. "Acaba çay zehirli mi? Bence onu ilk senin denemen gerekiyor, oğlum." Diğer ikisinin yüzündeki ifadeyi izlerken alayla gülümsemeden edemedi. Bu gereksiz korkuları yüzünden çileden çıkarak içini çekti.

"Barbar veya hatta korsan olabilirler ama eğer bizi yağmalamak istiyorlarsa bu insanların bizi kurtarma zahmetine girmesine hiç gerek yoktu. Bakın, karnımızı doyuruyorlar ve hatta çay bile veriyorlar! Bence onlara güvenebiliriz. Liderleri gemilerinde olduğumuz sürece onların koruması altında olduğumuzu temin etti, onun için şimdilik korkacak bir şey yok." Haklı olduğunu umut ediyordu.

***

Çinli kız uyandığı zaman Ravan gülümseyerek ve ellerini kollarını sallayarak onu ellerindeki *dişdaşa*'lardan birini giymeye ikna etmeyi başardı. Ravan kızın ince kemikli ve minyon olduğunu gördü; simsiyah saçları beline kadar iniyordu ve Ravan'ın kendi ülkesinde güzel sayılabileceğini tahmin ettiği biçimli bir yüzü ve koyu renk gözleri vardı. Cennet kızın saçlarını fırçalarken Ravan

çay getirmelerini söyledi. Sonra kıza tahta bir kâse içinde üstünde birkaç parça et olan pilav ve mercimek verdiler. Kız bir ölü gibi uyuduktan sonra şimdi yiyecekleri aç kurt gibi midesine indirmekten kendini alamıyordu. Cennet kıza sağ elini göstererek, sadece onu kullanması gerektiğini işaret etti.

Onunla konuşmaya çalıştılar fakat kız başını iki yana sallayarak kendi dilinde bir şeyler mırıldandı. Sonra yemeğini bitirip tabağını Ravan'a geri uzattığı zaman bir şey sordu. Sanki "Meng Hsou? Meng Hsou?" der gibiydi.

Kapı çalındı ve Talon başını içeri uzattı. "Bu küçük grubun lideriyle konuşuyordum. İsmi Meng Sooh ve o..." dedi Lihua'yı göstererek, "onun odalığıymış."

"Galiba onu soruyor, Talon," dedi Ravan.

"Eh, pekâlâ, Salem onu bizimkinin yanındaki kamaraya götürebilir, onlar orada kalacak. Ben güverteye gidiyorum," dedi.

Sonra Rüstem'e doğru başını salladı. "Rüstem, benimle yukarı gelmek ister misin?" diye sordu daha az yorgun görünen çocuğa. "Ravan, sen de gelecek misin?"

Ravan başını salladı. "Cennet'in de bizimle gelmek isteyeceğinden eminim."

Talon etrafa bakıntı ve Ravan'ın nasıl bu kadar çabuk kamaraların temizlenmesini sağladığını merak etti. Koku hâlâ geçmemişti ama hızla yerini açık kepenklerden gelen temiz hava alıyordu. Su içinde kalan halılar kurumaları için arka küpeştenin üstüne atılmıştı ve bütün bu yatak odası ıvır zıvırının güvertesine serilmiş olmasından utanan Kaptan buna bozulmuştu. Talon güverteye çıktığı zaman öyle çok şilte, yaygı ve örtü iplere asılmıştı ki Kaptan arka güvertenin saygıdeğer bir gemi gibi değil, bir çamaşırhane gibi göründüğünü söyleyerek şikâyet etti.

"Aşağıda su içinde yaşayamayız, Kaptan. Dikkat ettim de sizin yatağınız bile asılmış," dedi Talon gülümseyerek. "Müretteabata da aynısını yapmalarını söyleyin. Şimdi deniz daha sakin olduğuna göre ızgaraları açıp alt güvertelerin kurumasını sağla-

malıyız, yoksa aşağıdaki güvertelerde hastalanırız. Bunu istemiyorum, zira elemanımızın az olduğu ortada."

Kaptan dediğini kabul etmek zorunda kaldı ve Talon'un emri doğrultusunda Abdullah'la Umayr'a bir şeyler bağırdı. Talon, Tarif'in birkaç adamla birlikte geminin ortasında durduğunu gördü. Kolu askıya alınmıştı.

"Kırık falan yok, sadece kolunu burkmuş ve başını vurmuş," dedi Kaptan, Talon'a.

Çok geçmeden geminin orta kısmı aşağıdan gelen örtüler ve yatak takımlarıyla doldu. Güneş kendini göstermişti, bu da Kaptan'ın aşağıya dinlenmeye inmeden evvel biraz ölçüm yapmasına izin verdi. Güneş su içindeki gemiyi ısıtmaya başladı ve deniz yatıştı. Kısa süre sonra her bir çengele ve çıkıntıya asılmış olan kumaşlardan buharlar yükselmeye başladı.

İki saat sonra Yusuf geminin önündeki güvertede belirerek Talon'a heyecanla el salladı.

"Ne var, Yusuf?" diye seslendi Talon.

"Aşağı güvertede pruva bölgesinden su alıyoruz, Talon. Orada bir sızıntı var."

Aşağıda kısa bir süre dinlendikten sonra güverteye gelmiş olan Kaptan telaşlanmış gibi görünüyordu. Mürettebata bağırarak sıra olup suyu kovayla boşaltmalarını emretti. "Geminin pruva kısmının biraz aşağı doğru eğik olduğunu fark ettim! Sızıntı yapan yeri bulup su yüklere ulaşıp onları mahvetmeden önce onarmalıyız. Acele etmeliyiz!"

Hiçbir şey yapmadan güneşin keyfini çıkartarak tembellik eden tayfalar hemen suyu geminin ön bölmelerine ulaşmadan boşaltma işine koyuldular.

Kaplan! Kaplan! Yanıyor ışıl ışıl,
Gecenin ormanlarında,
Hangi fani el ya da göz
Tasarlayabilir o korku verici uyumlu güzelliğini?

William Blake

Bölüm 13

Kaplan! Kaplan!

Limanın yukarısındaki tepenin üstünde, daha çok bir kaleye benzeyen yüksek taş duvarlarla çevrili bir yapı bulunuyordu. Bu kalın duvarlar, içinde bölgenin en güçlü adamının yaşadığı birkaç yerleşke ile daha küçük evleri çevreliyordu. Bu yükseltiden aşağıdaki liman ve gelen ve giden bütün gemiler rahatça görülebiliyordu.

Sing ve kişisel korumaları binaların birinin damında yürüyerek ağır metal bir parmaklıkla kapatılmış olan yerdeki bir açıklığa doğru gittiler. Ambar ağzındaki kalın demir parmaklıkların arasından aşağıdaki bir tünele inen bir dizi dar basamak görülebiliyordu.

Bu girişin yakınında, geniş bir avlunun hemen yukarısında, ayaklarının altındaki duvara monte edilmiş ve bir kapının tepesine bağlı bir zinciri olan bir bocurgat vardı. Kapı yukarıdan indirilip kaldırılabiliyordu. Şu anda Sing'i ilgilendiren bu değildi. O merdivenden inip bir ziyarette bulunmak istiyordu. Bir muhafiz parmaklığı kaldırıp gürültüyle taş zeminin üstüne bıraktı. Sing adamlardan birinin önlerindeki dar ve rutubetli basamakları aydınlatmak için bir meşale getirmesini bekledi. Ortalama bir Malay'dan daha uzun olduğu için meşaleyi taşıyan adamın peşinden tünele inerken başını eğmek zorunda kaldı.

Sing cebinden küçük bir ipek bez çıkartarak ta tünelin derinliklerinden gelen, vahşi bir hayvanın çürüyen etle karışık idrar ve dışkı kokusunu almamak için burnunu kapattı. Aşağıdaki avluda sinek bulutları çürüyen eti parçalamak için etrafta zıplayan leş yiyici kuşlarla rekabet ediyordu.

Merdivenden inen adamlar yılanlara ve kaygan, taş zeminin üstünde parçalanmış kemikler olduğu için ayaklarını nereye bastıklarına dikkat ederek kısa ve rutubetli bir geçitte ilerlediler. Hatta bazı kemiklerin üstünde hâlâ et vardı. Karanlık girintilerde sıçanlar ciyaklayarak hızla kaçışıyordu. Sol tarafta taş duvarın içinde, etrafı duvarlarla çevrili bir açıklığa çıkan bir kapı vardı ama önlerinde kalın, demir parmaklıklardan yapılmış sağlam bir kafes duruyordu.

Kafesin içinde ayağa kalkan ve yüzünü gelen ışığa ve gardiyanlarına doğru çeviren gölge gibi iri bir şey hareket etti. Kaplan meşalenin titrek ışığında sessiz bir hırlamayla dişlerini göstererek ateş saçan gözlerle onlara baktı. Kürkündeki siyah ve koyu sarı çizgiler sanki canlılarmış gibi hareket ediyordu ve ışık hücrenin taş duvarlarına kocaman gölgeler düşürüyordu. Demir kafes böyle iri bir yaratık için çok küçüktü, öyle ki hayvan adeta sıkışıp kalmıştı ve Sing'in istediği de buydu. Kaplanın sarı gözleri nefret ve korkuyla büyümüştü. Gözlerini hiç kırpmadan, ağzı yarı açık ve sivri dişleri parlayarak üç adama bakıyordu.

Sing parmaklıklarla ve hayvanla arasında iki adım kalacak kadar yaklaştı; hayvanın ruh halini anlamaya çalışarak siyah gözlerini ona dikti.

"İşte buradasın, güzelim," diye mırıldandı şarkı söyler gibi. "Bu gece ziyafet çekeceksin. Ama önce ruh halini düzeltmeliyiz."

Elini muhafızlara doğru uzattı ve adamlardan biri ona uzun bir sopa verdi. Diğeri benzer bir sopayla kafesin diğer ucuna gitti ve efendisinin emrini bekledi.

Bambudan yapılmış olan sopalar üç metre kadardı ve uçlarında küçük ama sivri bir metal vardı. Sing onu yırtıcı hayvana

nişan aldı. Neler olacağını bilen kaplan hırlayarak kulakları sağır edercesine kükredi ve parmaklıklara doğru saldırdı. Öfkeli ve korkmuş hayvanın gürültüsü dışarıdaki kapalı avludan da duyuluyor ve leş yiyen kuşların havalanıp bir ağacın dalına konmasına neden oluyordu. Korkmuş olabilirlerdi ama henüz gitmeye hazır değillerdi.

Sing gülümsedi. Kaplanı dürttü ve hayvan korkuyla sinip boş yere sopayı ağzıyla ve pençesiyle yakalamaya çalıştı. Sing onun saldırılarından nasıl kaçınacağını biliyordu ve hayvan çıplak pençeleriyle sopaya doğru atıldığı her seferinde diğer taraftaki muhafız sopayla onu farklı bir açıdan dürtüyordu. Kaplan vücuduna batan sivri sopalardan geri çekildi ama sonra öfkesi iyice kabararak parmaklıklara atıldı ve işkencecilerini parçalamaya çalışarak aradan uzanırken parmaklıkların sarsılmasına neden oldu. Kükremeleri kapalı tünelde kulakları sağır edecek gibiydi.

Artık kan akmıştı, onun için Sing durdu ve gözlerini kısarak hayvanın durumunu gözledi. Hayvan öfke ve acıdan adeta delirmişti, çılgın gibi hırlıyordu ve pençelerini açmış nafile yere ona ulaşmaya çalışıyordu. Sing memnun bir şekilde başını sallayarak döndü ve tünelde ilerleyerek merdivenden yukarı çıktı. Üç yardımcısı da aceleyle peşinden gitti. Hiddetlenen hayvanın kükremeleri kapalı alanda dayanılır gibi değildi ve onları bu leş gibi kokan yerden bir an evvel çıkmaya zorluyordu.

Sing giderken "Avludaki kafese açılan kapıyı açık bırakın ve onu beslemeyin," diye emretti. "Bu akşam iyi eğlenmeliyiz."

***

O akşam daha sonra, alacakaranlık yaklaşırken, yedi metre aşağıdaki avluya bakan surların üstünde küçük bir kalabalık toplandı. Tozlu alan sadece otuz adım genişliğindeydi ve boyu biraz daha fazlaydı, böylece izleyiciler, kadın ve erkekler, hizmetçiler ve silahlı muhafızlar, ortasında gölge yapan iki uzun *cengal kampung* ağacı yükselmesine rağmen alanı bir uçtan bir uca rahatça görebiliyorlardı. Sing'in sarayının hizmetkârları kapalı

avlunun tozlu zeminine yukarıdan bakan, cumbanın altındaki yukarı kaldırılmış kapıyı açıkça görebiliyorlardı.

Sessiz ve endişeliydiler. Havadaki korku neredeyse elle tutulabilecek gibiydi. Herkes neler olacağını biliyordu.

Sing ve on adamı ölüm avlusuna tepeden bakan cumbanın merdiveninde göründüler. Sing sazdan damın altındaki taş sandalyeye oturdu ve tam tekmil silahlı korumaları da iki yanına sıralandı.

Sing elini kaldırdı ve arkada iki mahkûmu tutan dört muhafız daha belirdi. Bunlardan biri iri kıyım muhafızların elinden kurtulmak için debelenen ve üstünde sadece bir peştamal olan bir delikanlıydı; diğeri halsizlikten taşımak zorunda kaldıkları güzelce bir genç kadındı.

Muhafızlar iki mahkûmu Sing'in önüne getirdiler ve kadını adamın önünde yere bırakırken genç delikanlıyı Sing'e doğru atılmasını engelleyerek aralarında tuttular. Bu kadar korktuğu ve nefret ettiği kişinin önünde çaresizce cesaretini toplamaya çalışan genç adamın yüzü korku ve öfkeden çarpılmıştı.

Sing ağır ağır uzanarak bir Durian meyvesi alıp onu yaltaklanan bir hizmetkâra verdi ve mahkûma sessizce baktıktan sonra dikkatini hiç kımıldamamış olan genç kadına çevirdi. Kadın başını eğmiş adeta yere kapanacakmış gibi dizlerinin üstüne çökmüştü. Adam kaşlarını çattı.

"Ah, sevgili Huriye'm, beni nasıl aldatabildin! Sana her şeyi vermişken bunu nasıl yapabildin? Zenginlik, hizmetkârlar, her şeyin vardı."

Kadın sanki yanıt verecekmiş gibi gözyaşlarıyla yol yol olmuş yüzünü kaldırdı fakat Sing hırlamaya devam etti. "Sakın bir şey söylemeye cüret etme, seni fahişe! Bu... bu domuzla birlikte yakalandın ve başkalarına örnek olması için bugün öleceksiniz."

Kadın dehşet dolu bir sesle feryat etti ve hüngür hüngür ağlayarak adamın mücevher kakmalı terliklerini tutup öpmeye çalıştı.

"Efendim, yalvarırım bana merhamet edin. Merhamet edin! Sizin nasıl gözdeniz olduğumu hatırlayın!" Arkasındaki genci işaret etti. "Onun benim için hiçbir anlamı yoktu, hem de hiç!" Korkusu yüzünden hızlı hızlı, anlamsız bir şekilde konuşmaya başlamıştı. "Ben sizin çocuğunuzu taşıyorum!" diye bağırdı.

Sing bir an ona baktı ve sonra bir kahkaha patlattı. "Onun kimin çocuğu olduğunu kim bilir? Tek bildiğim senin mızrağını kullanmaya hazır biriyle yatmış olduğundur. Böylesi daha iyi, böylece bu konuda kaygılanmama gerek kalmayacak." Yaptığı espriye kıs kıs güldü, sonra gitmeleri için elini salladı. Muhafızlar kadını hemen tutup adamın ayaklarından uzaklaştırdılar ve hareketsiz duran diğer muhafızların yanına giderek kadını aralarında tuttular. Kadın korkudan bayılmak üzereydi ve hiç umut kalmadığını bildiği için korku dolu çığlıkları gittikçe duyulmaz oldu.

Delikanlı tekrar çırpınmaya başladı. "Tanrı adına, ona merhamet edin! Beni öldürün! Ölmeyi hak eden benim, o değil, Efendim. Onu bağışlayın. Size yalvarıyorum!"

Sing gencin yüzüne baktı ve delikanlı bu siyah gözlerdeki acımasızlığı gördü. "Neden sadece seni ölüme göndererek iyi bir gösteriyi mahvedeyim ki?" diye sordu Sing abartılı bir tavırla. Gülümsedi. "Diğer tarafta buluşup ilişkinize orada devam edebilirsiniz!" Tekrar bir kahkaha attı.

Genç adam korku kadar hissettiği hüsran yüzünden de ağlamaya başlamıştı. Muhafızlar onu surun kenarına kadar götürüp aşağı atarken hâlâ bağırarak arkasına bakıyordu. Genç adam aşağıya yuvarlandı ve bir külçe halinde yere düştü. Cumbanın iki yanındaki surların üstünde izleyen kalabalıkta herkes nefesini hızla içine çekti. Bu arada baygın halde bir iple bağlanarak aşağı sarkıtılmış olan kız yerde yan yatıyordu. Delikanlı ayağa kalktı ve surların üstündeki insanlara baktı. Avlunun dimdik duvarlarından tırmanmak dışında çıkış yolu yoktu.

Dehşet dolu bir beklenti içinde olan kalabalığın uğultusu arttı. Sing etrafa baktı; manzara ne kadar korkunç olursa olsun

insanların hâlâ izlediğini biliyordu. Gülümseyerek arkasına yaslandı. Sonra sağ eliyle bir kesme hareketi yaptı. İki muhafız arkasındaki taş zeminin üstündeki bir zinciri kaldırmaya başladı. Takırdayarak bocurgatın tahta çarkının etrafına sarılan zincir, kafeste esir tutulan hayvanı serbest bırakacak olan, duvarın en içindeki bir başka demir kapıyı kaldırdı.

Delikanlı çukurun içindeki genç kıza bir göz attı ve sonra hemen arkasını dönerek gözlerini tünelin karanlık ağzına dikti. Demir parmaklık kalktı ve o bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyordu. Avlunun ortasındaki ağaca bir göz attı. Oradaki tek güvenli yer orası gibi görünüyordu. Eğer biraz yükseğe çıkabilirse biraz daha yaşayabilirdi. Sahip olduğu tek şey umuttu ama bir kez daha eski sevgilisine bakınca duraksadı.

Ona doğru koştu, belindeki ipi aceleyle çözdü, sonra kızın pelte gibi bedenini kollarına aldı ve sendeleyerek on beş adım uzaktaki ağaca doğru ilerledi. Delikanlı kollarındaki yükle birlikte koşarken kalabalığın uğultusu arttı ama sonra biri elini uzatarak bağırdı. Genç çığlığı duydu ve zamanının tükendiğini iliklerinde hissetti. Genç kızı ayakta tutarak, aralarında dört adım kalmış olan ağaca doğru itti. "Git, canını kurtar! Kurtar kendini!" diye bağırdı ona.

Huriye sarhoş halinden sıyrıldı ve ona korku dolu bir bakış attıktan sonra gözlerini delikanlının arkasına dikti. Bir çığlık koyuvererek koşmaya başladı. Ağaca ulaştı ve geniş gövdesine tırmanmaya çabaladı. Kaydı ve dehşet içinde kendinden geçmişçesine ağacın yağla sıvanmış gövdesine tırnaklarıyla tutunmaya çalıştı.

Bu arada genç can düşmanıyla yüzleşmek için arkasına dönmüştü. Hayvan tünelden dışarı fırladı, sonra tünelin hemen girişinde durakladı, boğazından gelen alçak bir hırlama sesiyle başını salladı. Duvarlardaki meşaleler ve birçok insanın kokusu hayvanı kızdırarak kafasını karıştırdı ama bu çok sürmedi. Avlunun ilerisindeki iki siluete odaklandı. Hayvan onların da onunla birlikte yerde olduğunu anlayınca kuyruğu sanki kendi başına

bir hayatı varmış gibi aniden kıpırdayarak çılgınca iki yana vurmaya başladı. Gecenin bütün diğer seslerini susturan bir kükreme salıvererek iki insana doğru ilerlemeye başladı. Genç kadın dehşet içinde feryat ederken, gözleri korkudan kocaman açılmış olan eski sevgilisi yüzünü kedilerin kralına döndü. İnsanlardan sakınan hayvan korkunun kokusunu almıştı.

Genç adam kendini tutamadı; korkusu o kadar büyüktü ki idrar torbası ve bağırsakları boşaldı ve altına yaptı. Devasa yırtıcı iri başını yere yaklaştırmış, yarı açık ağzında dişleri görünerek ve arkasındaki kuyruğunu yere vurarak ona doğru yaklaşırken dişlerinin tıkırdadığını duyabiliyordu. Genç kollarını nafile bir savunma hareketiyle açarak ağaca doğru geriledi; genç kız ise arkasındaki ağaca çaresizce tutunmaya çalışıyordu. O kaygan ağacı boş yere tırmalarken genç adam onun sıcaklığını hissedecek kadar yaklaşmıştı. Delikanlı pervasız bir dürtüyle arkasına dönerek kadını havaya kaldırdı ve sonra boğuk bir sesle bağırdı.

"Tırman! Tırman!" Artık korkudan delirmiş hale gelen genç kadın adamın omuzlarına basarak en yakın dala uzandı.

Çok geçti. Devasa kedi üç sıçrayışta aralarındaki mesafeyi kapattı ve gencin sırtına atladı. Ön pençelerini yüzüne ve başına geçirirken arka pençeleri sırtının ve bacaklarının etini yırttı.

Genç adam boğuk bir çığlık attı, ağacın gövdesini bıraktı ve düşerken hayvana dönerek sırt üstü düştü; hayvan da sırt üstü düşmüştü. Ama sonra kan dondurucu bir kükremeyle ve insan işkencecilerine duyduğu bütün öfkeyle inleyen gencin üstüne atladı. Sırtı paramparça olan genç ıstırap içindeydi. Artık bir yüzü olmadığı için işini bitirmeye gelen korkunç hayvanı göremiyordu. Hayvanın arka pençeleri delikanlının bağırsaklarını parçalayarak içini boşalttı, sonra çenesiyle boğazını yakaladı ve boynunu kopartırken çıkan bütün sesleri boğdu. Hayvan etini parçalarken gencin bedeni hâlâ kasılıyordu.

Genç kız ağacın aşağısında yapışkan bir dehşetin pençesindeydi; elleri gevşedi ve aşağı kaymaya başladı. Kayarak ve çığlık atarak ölü delikanlının ve kaplanın hemen yanında yere indi.

Dehşet içinde bir çığlık daha atıp ayağa kalkarak koşmaya başladı. Nereye gittiği önemli değildi, sadece paramparça olmuş gencin görüntüsünden uzaklaşmak istiyordu.

Cesetle uğraşan kaplan başını kaldırdı ve onu gördü. Bu kaçan hayvan görüntüsü yırtıcının tepkisini tetikledi. Çığlık atarak koşan kızın peşinden atıldı ve kızın kolları bacakları tozun toprağın içinde savrulurken onu yere indirdi. Pençeleri omzunu ve sonra da boynunu yırttı. Çenesi ve ağzı kan içinde kalan hayvan cesedin üstünde durdu ve surların tepesinde bir araya sokulmuş duran insanlara doğru kükreyerek zaferini ilan etti. Hayvan cesedin bir kolunu ağzına alıp gencin cesedinin yanına doğru sürüklerken surlardaki kalabalık hep bir ağızdan dehşet içinde inledi. Hayvan kendi kendine hırlayarak ve nefret dolu sarı gözleriyle surların tepesindeki insanlara bakarak karnını doyurmak için yere çöktü.

***

Talon, Rıza ve Kaptan'la birlikte dümen güvertesinde durmuş, Kaptan'ın gemiyi dikkatle limana yanaştırmasını izliyordu. Limanda fazla gemi yoktu; Kaptan Dandaşi yılın o zamanı için bunun şaşırtıcı olduğunu söylemişti. Muson rüzgârları yakında tersine dönecekti. Geminin pruvasında ufak tefek tamirat yaparak ve temiz su, meyve, sebze ve birkaç kafes tavuk satın alarak Langabulos adalarında bir hafta oyalandıkları için biraz zamansız gelmişlerdi.

Batılarındaki uzun ada o yönden gelebilecek herhangi bir fırtınaya karşı doğal bir sığınak oluşturuyordu, zira hâlâ Hint Okyanusu'ndan gelecek büyük fırtınaların zamanıydı.

Hsü de onlarla birlikte dümen güvertesindeydi fakat Kaptan'ın nasıl yüzünde amansız bir ifadeyle odaklanmış olduğunu görünce ondan uzak durdu. Onun tehlikeli görünen bazı kum tepelerinin arasından gemiye nasıl ustaca manevra yaptırdığını sessizce izledi.

Son iki haftada Talon, Hsü'yü daha yakından tanımış ve onunla elinden geldiğince çok zaman geçirmişti. Talon için bu hakkında hiçbir şey bilmediği bir kültürü tanıma fırsatıydı ve hâlâ kaderin bu karşılaşmayı nasıl ayarladığına hayret ediyordu.

Hsü uyumlu ve yardımsever biriydi; ilgilenen herkese bol bol bilgi veriyordu. Talon Hsü ile oğlu Fuling arasında bir soğukluk olduğunu fark etmiş ama çok üstünde durmamıştı; genç adamın neler anlatacağıyla da ilgileniyordu, çünkü az buçuk Arapça biliyordu ve memleketi hakkında konuşmaya pek hevesli görünüyordu. Ravan'la Cennet de konuşmalara katılıyordu, çünkü Çinliler Araplar gibi kadınları dışlamış görünmüyordu ve onların yanında rahattılar.

Hsü'yle birlikte gelen kadın başta çok çekingendi ama çok geçmeden hayatını kurtaran bu yabancıların yanında rahat hareket etmeye başlamıştı. Bildiği pek az Arapça sözcükle Ravan ve Cennet'le iletişim kurmaya çalışıyordu.

Gemi nihayet Kaptan'ın başka bir geminin yolunu kesmeden demir atabileceği bir yere geldi. Büyük üçgen yelkenler indirildi ve bağlanıp emniyete alındı. Arka demir atıldı ve gemi durdu.

Ancak o zaman Talon havadaki yoğun nemin farkına vardı. Pamuktan giysileri altında terliyordu ve çölde bu kat kat giysiler işe yararken tropik Malaya sahilinde rahatsız ettiğini düşündü. Kanını emme peşindeki bir böceğin sevimsiz vızıltısını duydu ve içini çekti. Mısır'da geçirdiği zamanı hatırlamıştı. Buradayken hummaya yakalanmamayı umut etti.

Langkawi adasındaki Kuah kasabası tek bir caddenin iki yanına dizili beyaz badanalı sıradan evlerden ve onların ardında, büyük adanın doğusunda sıralanmış ambarlar veya *antrepo*larla birlikte, yüksek kazıkların üstünde oturtulmuş pek çok sazdan yapıdan ibaretti. Kasaba uzaktaki düz ormana ve sadece birkaç fersah uzaktaki ana karanın tropik bitki bataklıklarına bakıyordu. Ada, kendisiyle bataklık ana kara arasındaki boğaz boyunca kuzeye ve güneye çıkışlar sağlayan doğal bir limandı. Kasabanın ardında Talon'un sultana ve burada demirleyen Çin ve Arap ge-

mileriyle ticaret yapan zengin tüccarlara ait olduğunu tahmin ettiği daha büyük binalar vardı.

Daha önce burada bulunmuş olan Kaptan Dandaşi, Talon'la Rıza'ya bir sultan olmasına rağmen onun sadece göstermelik bir şahsiyet olduğunu söyledi. Adayı yarı Malay, yarı Arap olan Sing isminde güçlü bir adam yönetiyordu. Ticaret merkezi sultana aitti ama yasaları Sing belirliyordu. O adamla zıt düşmemek gerektiğini söyledi Talon'a. Sadece adaya sahip olmakla kalmadığı fakat bölgedeki korsanları da kontrol ettiği ve kendine yeterli miktarda rüşvet veren herkesi koruduğu da söyleniyordu.

Küpeştelerden kıyıdaki faaliyeti izlerlerken Hsü de yanlarına geldi. "Limanda tek bir Çin gemisi görebildim, Talon," dedi. "Kaptan'la konuşup Çin'e geri dönüp dönmeyeceğini ve bizi de alıp almayacağını öğrenmeliyim."

Talon kaygılıydı. Eğer tek bir Çin gemisi varsa mallarını kim satın alacaktı? Boulos adada yaşayan, büyük miktarda yükleri içine alabilecek *antrepoları* olan ve doğru yöne gidecek gemilerin gelmesini bekleyen tüccarlar olduğundan bahsetmişti. Talon elindeki malları satmak ve olabildiğince çabuk Umman'a geri dönmek istiyordu. Rüzgâr önlerindeki iki ayda yön değiştirecekti ve Al Hind kıtasının batı sahiline vardıkları zaman, rüzgâr yüzünden orada sıkışıp kalmak istemiyordu.

"Ben de seninle gelmek istiyorum, Hsü," dedi, alnını pamuklu bir bezle silerek. "Hem yükümle ilgilenmem hem de senin bir gemi bulduğundan emin olmam gerekiyor. Buranın bu kadar nemli olmasına inanamıyorum!" dedi yakınırcasına.

Hsü gülümsedi. "Bu neme alışkın değilsin, değil mi, Talon? Bu memleketlerin her tarafı böyledir. Büyük bir delta olan benim şehrim bile yazın gerçek musonlar gelmeden hemen önce çok nemli olabiliyor."

Rıza'yla Fuling'i de yanlarına alarak Kaptan'ın hazırladığı sandala bindiler ve Çin gemisine doğru kürek çektiler. Gemiye yaklaşırken Talon'un onun tasarımını inceleyecek zamanı oldu. Kendi gemisinden çok farklı bir şekilde inşa edilmişti ama onun

kadar dayanıklı görünüyordu. Tekne hem pruvada hem de arka tarafta yukarı doğru kalkıyordu ama ucu sivri değil, kördü. Yelkenler yağlı kumaşa benzeyen bir malzemeden yapılmıştı ve uzunlamasına ince ahşap şeritlerle bezenmişti ama dürülü oldukları için daha fazlasını göremedi. Güverteler yüksekti: en az üç arka güverte ve geminin arkasından dışarıya çıkıntı yapan büyük bir kuyruk dümeni vardı.

Bir tayfa geminin ortasından onları selamladı ve Hsü kibarca karşılık verdi; sonra Çince hızlı bir konuşma yaptılar. Adam bir an için gözden kayboldu, sonra tekrar geminin kenarında belirerek yaklaşmalarını işaret etti. Gemiye çıktıklarında karşılarında ceketlerinin uzun yenlerinde boyanmış veya dikilmiş desenler olan, çok parlak renkli ince ipek kıyafetler giymiş üç adam buldular. Bu üçünün arkasındaki mürettebat her yerdeki denizciler gibi giyinmişti. Üstlerinde kaba saba pantolonlar vardı, sadece biri Malaya peştamalı giymişti, çoğunun göğsü çıplaktı ve birkaçının kafasında pejmürde sarıklar vardı. Hepsi silahlıydı ve sorun çıkarsa harekete geçmeye hazır görünüyordu. Talon etrafına baktı ve denize açılmak için hazırlandıklarını gördü.

Bu arada Hsü tüccarların önünde yere kadar eğilmiş ve onlarla hızlı bir konuşmaya dalmıştı. O konuşurken adamların yüzündeki sevimsiz ifade değişti ve üçü birden Hsü'nün önünde eğildiler. Sonra içlerinden biri bağırarak bir emir verdi ve onlara geminin iç kısmına doğru kendisini takip etmelerini işaret etti.

Bu geminin kokusu bile farklı, diye düşündü Talon. Kokulu ahşap ve duman kokusu baskındı. Yeni ev sahipleri onları pencereleri limanın ışıltılı sularına açılan ve biraz esintili geniş bir kamaraya aldı.

Hsü'nün yaptığı gibi ev sahiplerinin önünde eğildikten sonra hepsi de kalın bir kilim yığının üstündeki minderlere oturdular. Hsü, Talon'la Rıza'ya dönerek, "Kim olduğumu ve gemimin başına gelenleri açıkladım," dedi. "Bunları öğrendikten sonra daha dostça davranmaya başladılar ama göreceğiz."

Talon çayını yudumlayarak, derin bir sohbete dalmış görü-

nen Çinlilerin tekdüze ritimli konuşmasını yarım kulakla dinledi. Hsü'nün gerginleşen yüz ifadesinden ve Fuling'in kaygılı bakışlarından işlerin Hsü'nün umduğu gibi gitmediği anlaşılıyordu. Nihayet yarım saatlik bir konuşmanın ardından Hsü ona bakan adamlara elini kaldırarak Talon'a döndü.

"Çok üzgünler fakat Hindistan'a yelken açabilmek için rüzgârların değişmesini bekliyorlar. Bizi Çin'e geri götüremiyorlar, Talon. Onları ikna etmeye çalıştım, hatta Guangzhou'ya varınca ödemek üzere rüşvet bile teklif ettim ama saygılı bir şekilde reddettiler, çünkü onlar Guangzhou'nun kuzeyindeki büyük bir liman olan Fu-[illegible]ou'daki bir kartele mensuplar. Birliğin izni olmadan burada tek başlarına karar veremezler. Onları ikna etmek için elimden geleni yaptım ama nafile." Asyalılara özgü görünüşte mülayim yüz hatlarına rağmen Talon, Hsü'nün kaygılı olduğunu görebiliyordu.

Talon da endişeliydi. "Bunu duyduğuma çok üzüldüm, Hsü, kendim için de. Eğer Çin'e gitmiyorlarsa, mallarımı almak ve Çinli bir tüccar gelip satın alana kadar antreposunda tutmak isteyebilecek birini tanıyorlar mı acaba?"

Hsü arkada bağladıkları simsiyah saçları, yuvarlak, ifadesiz yüzleri ve mumlanmış uçları aşağı sarkan bıyıkları olan karşısındaki üç adama döndü. Giysileri pahalıydı ve pek kaba saba görünen kendisiyle arkadaşınınkine kıyasla tırnakları bakımlıydı. Hsü bile onlarla kıyaslanınca pek derbeder görünüyordu.

Hsü adamlarla başka bir konuşmaya girişti, adamlar başlarını anlayışla sallayarak yanıt veriyorlardı. Birkaç dakika kendi aralarında konuştular, sonra Hsü, Talon'a döndü.

"Bana mallarını almaya hazır bir tüccar bulabilsen de adada şu anda pek fazla Çinli olmadığını söylediler. Yerel halkla... bazı sorunlar olmuş; birkaç Çinli tüccar öldürülmüş, antrepoları yağmalanıp yakılmış. Pek çoğu gitmiş, geri kalanlar da ellerinde kalanları korumaya çalışıyormuş."

"Neden? Bir sorun mu var?" diye sordu Rıza. "Korsanlar mı?"

"Büyük ihtimalle öyle, Rıza," dedi Hsü. "Bana bu sorunun ardında muhtemelen Sing ismindeki adamın olduğunu ama kimsenin bir şey ispatlayamadığını ve sultanın zayıf olduğunu söylediler. Sing'in bu bölgede, özellikle bu adada büyük bir nüfuzu var. Kalah Bar'da ana karada yaşıyor ve sultana hiç saygısı olmayan hırslı ve tehlikeli bir adam o. Son zamanlarda sanki adanın ve limanın gerçek sahibiymiş gibi davranmaya başladı. Çok dikkatli olmamızı tavsiye ediyorlar."

Talon'un şevki kırılmıştı; bu söylenenler kulağa pek meşum geliyordu. Sadece Hsü zor durumda kalmamıştı, kendi malları da tehlikedeydi ve onları burada iyi fiyata satma ihtimalleri pek yoktu. Yatırımlarının büyük kısmını kaybetme olasılığı çok yüksekti.

Hsü hâlâ adamlarla konuşuyordu ama görüşmenin sona erdiği belliydi. Hsü eğilerek ayağa kalkmaya başladı. Herkes aceleyle onu taklit etti ve ana güverteye çıkmadan önce daha pek çok defa eğilip tiz sesle çene çaldılar.

Sandalla uzaklaşırken Hsü ile Fuling elleriyle kıyıyı ve biraz evvel ayrıldıkları gemiyi göstererek hararetli bir konuşmaya giriştiler.

Deniz Kartalı'na çıktıkları zaman hepsinin suratı asıktı ve herkes kendi yoluna gitti. Rıza ile Talon dümen güvertesine gittiler ve Çin gemisinde neler olduğunu çok merak eden Ravan'la Cennet yanlarına geldi. Ravan üzgün olduklarını fark etti.

"Sorun nedir, Talon? Bir şey mi oldu?" diye sordu. Rüstem de koşarak merdivenden çıkarak gelip annesinin yanında durdu.

"O Çin gemisine mi gittiniz, baba?" diye sordu tiz bir sesle.

"Evet, öyle, Rüstem," dedi Talon ona gülümseyerek. "Tek kelime anlamadık ama Hsü ve Fuling bize geminin Çin'e gitmediğini söyledi; onun için Hsü bu buhar banyosu gibi yerde sıkışıp kaldı, biz de yükümüzü satmakta zorlanacağa benziyoruz. Bize boğazın hemen karşısındaki Kalah Bar'da bile hiç Çinli tüccar olmadığını söylediler."

Ravan'la Cennet şaşırmış ve kaygılı görünüyordu. "Adada yükümüzü satın alıp bir geminin gelmesini bekleyecek kimse yok mu?" diye sordu Cennet.

"Bunu bulmak bize kaldı," dedi Talon, sesinde sert bir tınıyla.

***

Ertesi gün Talon'la Rıza, Kaptan, Hsü ve Fuling'le birlikte, sandalla az ilerdeki rıhtıma çıktılar. Hsü'ye göre oradaki binalardan biri ticaret yapmak isteyen tüccarların ve kaptanların buluşma noktasıydı. Kürekçileri sandala göz kulak olmaları için bırakarak, bu sefer her ihtimale karşı baştan ayağa silahlı olan adamlar kalabalık iskelede ilerleyerek bir sıra halinde dizilmiş evlere doğru yürüdüler. Hsü'nün kemerine taktığı garip görünüşlü silah Talon'un dikkatini çekti.

Hsü önden gidiyordu ve Kaptan Dandaşi en iyi anlaşma yapılacak yerin gösterişli bir bina olduğunda hemfikirdi, böylece ön kapıya yaklaştılar. Kapıda duran iki adam ellerini sallayarak palmiye yapraklarından ve kaba kirişlerden ibaret yüksek bir tavanı olan büyük bir odayı işaret etti. Geniş pencere açıklıkları odanın biraz havalanmasını sağlıyordu ve geldiklerinden beri onları canlarından bezdiren böceklerin vızıltısı burada daha az rahatsız edici gibiydi. Odanın yarısı üstlerinde değişik kıyafetler olan çeşit çeşit insanlarla doluydu. Belki denizci, korsan veya tüccar olan adamlar yeni gelenleri görünce yüksek sesli konuşmalar kesiliverdi.

Talon artık tanıdığı kendilerine özgü kıyafetler giymiş Çinlilerle, kötü görünüşlü Arap ve Malaylı olduklarını tahmin ettiği daha ufak tefek birkaç esmer adam gördü; Malaylılar peştamal sarmıştı, gövdeleri çıplaktı ve Araplarla rahat bir ilişki içindeymiş gibi görünüyorlardı. Güney Hindistan'dan gelmiş uzun boylu ve çok siyah derili adamlarla, kıtanın çok daha kuzeyinden gelmiş daha az esmer ve daha iyi giyimli insanlar ve Asya ırkına mensup başkalarını da gördü.

Hsü odayı geçerek, giysilerinden ve görünüşlerinden Çinli olduğu anlaşılan iki adamın oturduğu pencerenin yanındaki bir masaya doğru ilerledi. Adamların önünde eğildi ve Talon'u göstererek bir şeyler söylemeye başladı.

Adamlar başlarını eğerek ziyaretçilere yanlarındaki sıraya oturmalarını işaret ettiler. Tüccarlar yeni gelenlere karşı ilgilerini kaybedince oda geldikleri zamanki gürültülü konuşmalarla doldu.

Çinlilerin Talon'un daha evvel hiç duymadığı bir dilde konuştuğu Malaylı bir hizmetkâr çay getirdi ve sonra gitti. Talon arkadaki mutfaklardan gelen Hindistan cevizi yağının acı kokusunu alabiliyordu; bununla birleşen yıkanmamış bedenlerin kokusu ve yoğun, nemli hava dayanılır gibi değildi. Rıza'nın burnunu buruşturmasını izlerken gülümsedi ve burada yemek yememeye karar verdi. Ancak çay güvenli olabilirdi.

Talon'la Rıza böyle bir yer için fazla ince olan porselen fincanlardaki sıcak çayı yudumlarken Hsü, Talon'un mallarını anlatarak iki adamla uzun uzadıya pazarlığa oturdu. Çaylarını höpürdeterek içip bayağı tartıştıktan sonra Hsü, Talon'a dönerek durumu açıkladı.

"Yükünüzle ilgileniyorlar ama kendi mallarını Çin'e götürecek gemileri bekledikleri için antrepoları doluymuş. Ülkenin diğer tarafında denizde kötü fırtınalar olduğu söyleniyor ve çok sayıda gemi kaybolmuş, onun için trafik çok yavaşmış. Ayrıca daha çok mal satın almaya da korkuyorlar, çünkü bu o suları istila eden korsanları baştan çıkartabilirmiş." Hsü sustu ve sonra ekledi, "Bir şeyden veya birinden korkuyorlar."

"Mallarımız için ne kadar ödemek istiyorlar?" diye sordu Rıza.

Yüklerinin miktarını ve niteliğini zaten bilen Hsü iki tüccarla konuşmasına geri döndü. Onları izleyen Talon adamların ilgilendiğini görebiliyordu ama başlarını iki yana sallıyorlardı.

İçlerinden biri masanın kenarından bir hesap tahtası çıkardı

ve boncukları sağa sola kaydırmaya başladı. Durdu ve bir şey söyledi.

Hiçbiri Malaylı hizmetkârın ortadan kaybolduğuna dikkat etmemişti.

Hsü geriye yaslandı ve sıkılmış gibi bir tavırla dudaklarını büzdü.

"Ne dediler" diye sordu Rıza.

"Size söylemek istediğimden pek emin değilim. Verdikleri fiyat o kadar düşük ki adeta bir hakaret," dedi Hsü.

"Sen yine de söyle," dedi Talon.

Hsü içini çekti. "Bin beş yüz gümüş tael* (*Eski Çin parası) ve iki ton karanfil. Hepimiz yükünüzün bundan daha fazla edeceğini biliyoruz."

Talon, Rıza'ya baktı. "Malımızı dört bin beş yüz tael ve üç ton karanfil karşılığında veririz. Bundan aşağıya olmaz." Hsü başını sallayarak Talon'un söylediklerini tercüme etti.

Adam bir şeyler mırıldanarak topları birkaç saniye ileri geri oynattı, sonra Hsü'ye bir şey söyledi; ayrıca eliyle ancak bu kadar verebileceğini gösteren bir işaret de yaptı.

"Üç bin tael ve iki tona çıkabileceğini ama bundan fazla veremeyeceğini söyledi," dedi Hsü onlara.

Talon kaşlarını çattı. "Adam bu yükün değerini gayet iyi biliyor! Beni soymaya çalışıyorlar," dedi kızarak. "Bu teklifin bana bir yararı yok. Kâr etmek şöyle dursun, masraflarımı bile karşılayamam."

O anda hanın kapısında birkaç adam belirdi; içlerinden biri başı sarıklı ve diğerlerinden daha iyi giyimli görünen uzun boylu, esmer bir adamdı. Üstünde sıradan bir Arap giysisi olsa da kumaşı tropik iklime daha uygundu. Kırlaşmaya başlamış az bir sakalı vardı. Siyah gözlerini pencerenin kenarında konuşan gruba dikti. Talon bakışı hissetti ve onları kimin izlediğini görmek için döndü. Bakışları bir an için kenetlendi ve sonra adam gü-

lümseyerek onlara doğru yürüdü. Üç adım kadar ötede durarak kısaca eğildi ve sonra Arapça, "Efendi Sing'in evine davetlisiniz," dedi.

Talon kaşlarını kaldırdı ama sonra ayağa kalkarak birkaç dikkatli muhafızın koruduğu adamın karşısında durdu. Bir şeylerin ters gittiğini hisseden Rıza da ayağa kalkıp Talon'un yanında durarak yeni gelenleri tarttı.

"Benim ismim Amar," dedi adam. "Efendim yükünüzü satmaya çalıştığınızı duymuş."

Şaşıran Talon'un adamın bunu nasıl bildiğini düşünmesine fırsat kalmadan Amar mücevherlerle dolu elini kaldırdı ve gülümseyerek, "Efendim bu kasabada olan biten her şeyi bilir," dedi. Tekrar gülümsedi ve onunla gitmelerini işaret etti.

Talon arkalarında oturan iki Çinliye baktı ve ne kadar korktuklarını görünce şaşırdı. Hsü de kalkıp onların yanına geldi ama biraz önce konuştukları adamlar masaya birkaç sikke atıp aceleyle uzaklaştılar.

Hiç benzemeyelim
Haydut baronlara
Kendilerini "en güçlü olanın hayatta kalmasının"
Örneği olarak görenlere
Yeryüzünü daha da çoraklaştırarak

Saiom Shriver

Bölüm 14

Efendi Sing

Amar'ın adamları kılıç ve mızrak kuşanmıştı. Besbelli korumaydılar ve hepsinde Talon'un hoşuna gitmeyen gizli bir tehdit havası vardı.

Malaylı bir seyisin tuttuğu bir grup ata doğru sessizce yürüdüler ve Amay onlara binmelerini işaret etti. Sadece üç boş at vardı, onun için Talon, Kaptan'a gemiye geri dönmesini söyledi. Fuling de babası ona bir şey fısıldadıktan sonra Kaptan'la birlikte gitti.

Çoğunlukla onları limanın ve kasabanın yukarı kısmına getiren yolda ilerleyerek yaklaşık yarım fersah gittiler. Ancak manzaraya hayran kalacak zamanları yoktu, çünkü Amar onları hızla yüksek duvarlı bir yerleşkenin yanından geçirerek süslü kemerli bir taş kapıya doğru yöneltti. Kapının iki yanında ellerindeki taş kılıçları savuran ve ateş saçan gözleri ve dişleriyle ziyaretçileri tehdit eden taştan adam figürleri vardı.

Uzun bir duvara doğru giden ve iki yanı çalılıklar ve küçük ağaçlarla kaplı bir patikada ilerlediler. Talon uzaktaki bir duvarın üstünde küçük bir pagoda gördü ve bunun amacının ne olabileceğini merak etti. Amar'ın arkasından yürürken duvarın diğer yanından kötü ve iç bayıltıcı bir koku geldiğini fark etti. Rıza'ya

bir göz attı, o ve Hsü de kokuyu almıştı ama ikisi de bir şey demedi. Amar onları hızla yine muhafızların beklediği bir başka girişe doğru götürdü ama buradaki muhafızlar çok daha uyanık ve dikkatliydi. Serin ve uzun bir odaya girince dışarının sıcağından ve neminden kurtuldukları için rahatladılar. Talon'la Rıza yüzlerini bir bezle sildi; burada bile nemli sıcak boğucuydu.

Uzun boylu bir adam gülümseyerek onlara doğru geliyordu. Yuvarlak yüzünden ve seyrek ama bakımlı, simsiyah sakalından adamın melez olduğu anlaşılıyordu. Uzun peştamalı, bol pamuklu gömleği ve onun üstündeki cübbesi içinde rahat görünüyordu.

"Evime hoş geldiniz, beyler," dedi kollarını kocaman açarak. "Limana yeni bir gemi girdiğini duydum ve bu yeni ziyaretçileri bizzat görmek istedim. Benim ismim Sing."

Talon yanında duran Rıza'nın gerildiğini hissetti ama bir şey demedi. Hafifçe eğilerek kendini ve yanındaki iki yoldaşını tanıttı. Talon böylesinin daha iyi olacağını düşünerek kendini Süleyman olarak tanıtmıştı. Hsü'yü tanıştırdığı zaman o koyu gözlerde düşmanca bir ışık mı parlamıştı? Talon emin değildi ama acımasız bir güç kokusu aldığı bu adama karşı davranışlarında dikkatli olması gerektiğini anladı.

Amar ortadan kaybolmuştu.

"Anladığıma göre satacak mallarınız varmış, Efendi Süleyman."

"Aldığınız bilgi doğru, Efendi Sing. Adamınız Amar gelip davetinizi ilettiğinde tam bir pazarlığın ortasındaydık."

Sing babacan bir tavırla gülümsedi. "Evet, pazarlık pek beklediğiniz gibi gitmiyormuş galiba?"

"Henüz anlaşmayı istediğim şekilde noktalamamıştık," diye yanıtladı Talon. İki arkadaşı sessiz kalmıştı.

Sing ellerini çırpınca hemen hizmetkârlar ortaya çıktı. "Pagodaya serinletici yiyecek ve içecek getirin. Konuklarıma etrafı gezdirmek istiyorum," diye emretti. Hizmetkârlar kayboldu

ve Sing öne geçerek onları taş bir merdivenden başka bir kata çıkardı. Amar, Talon'un daha önce fark ettiği pagodada onları bekliyordu. Hizmetkârlar aceleyle konuklara minder getirdi. Hintkamışından tabaklar içinde, Talon'un daha evvel görmediği, çok tüylü birkaç meyve de dâhil pek çok meyve vardı. Meyve suyu ve şerbet de onları bekliyordu.

Artık ikinci katta oldukları için Talon şimdi öteki avluyu görebildiğini fark etti. Bu diğer avlu kadar bakımlı değildi ve içinde hırlayarak birkaç kemik için kavga eden köpekler vardı. Bir adam koştu ve elindeki sopayı bağırarak onlara doğru salladı. Hayvanları avlunun en ucundaki demir parmaklıklı büyük bir kapıya doğru kovaladı. Talon ağaçların birinin tepesine tünemiş birkaç akbaba olduğuna dikkat etti. Eğer yerdeki kemikler için değilse ne için oradaydı bu hayvanlar?

Leş yiyicileri fark etmiş gibi görünmeyen Sing konuklarını oturmaları için davet etti. "Sizce de manzara harikulade değil mi?" diye sordu gülümseyerek ve elini aşağıdaki kasabaya ve denize doğru sallayarak. Talon limanda demirleyen kendi gemisini bile görebiliyordu.

"Meyvelerin tadına bakın; kendi bahçelerimizden ve çoğu gemilerle taşınıyor. Memleketinize dönerken size istediğiniz kadar verebilirim. Memleketinize dönmek istiyorsunuz, öyle değil mi?" diye sordu Sing ilgili bir tavırla.

Talon yanıt vermeden önce oturdukları yerle kasabanın arasındaki küçük ormana baktı.

"Evet, yükümüzü boşalttıktan sonra eve dönmek istiyoruz," dedi. "Bu muhteşem bir manzara, Efendi Sing."

"Evet, aşağıdaki hemen her şeyi görebiliyorum," dedi adam; ses tonu daha başka şeyler de ima ediyordu. Bu bir tür tehdit miydi?

"Gemilerin gelip gidişini izlemeyi seviyorum. Zaman içinde hem sizin memleketinizden batıya giden tüccarlar hem de Çinliler beni bayağı... varlıklı kıldı," diye ekledi Sing.

Ana binanın iç kısmının zenginliği, pahalı duvar halıları ve güzel cilalı çömlekler, üstüne güzel kilimler atılmış mermer zeminler ve sayısız hizmetkâr göz önüne alınacak olursa Talon'un buna katılmaması mümkün değildi. Adada başka bir taş bina yok gibi görünüyordu; burası eskiden bir kaleydi herhalde diye düşündü Talon. Buranın kolay savunulabilecek bir konumda olduğu anlaşılıyordu.

Yolculukta başlarına gelenleri konuştular. Sing, Hsü'nün gemisinin battığını duyunca üzüntüyle acısını paylaştı ve sonra içini çekti. "Çin'e gönderdiğim birkaç geminin tayfunlarda ya battığı ya da kötü hasar gördüğü haberini aldım. Bu da yüklerinin de kaybolduğu veya zarar gördüğü anlamına geliyor. Ticaret açısından kötü bir yıl oldu."

"Çin denizinde büyük bir fırtına çıktığını duyduk. Bu fırtına mevsimi mi? Buranın batısında atlattığımız fırtına Tanrı'nın gazabı gibiydi!" dedi Rıza.

"Öyle de diyebilirsiniz ama bu yıl bilhassa pek kötü. Ama hiç bir şey içmediniz! Şu meyvelerden de yemelisiniz. Biz bunlara Durian diyoruz." Sing kabuğunda kısa dikenler olan büyük, yuvarlak, yeşilimsi bir nesneyi gösteriyordu. Sonra cübbesinin içinden küçük bir bıçak çıkartarak yeşil meyveyi kesmeye koyuldu. Meyveyi açtığı anda son derece itici bir koku yayıldı. Talon bumunu kapatmamak veya hapşırmamak için kendini zor tuttu. Bu arada Hsü'nün yüzüne gizemli bir gülümse yayıldı. Rıza ise canı yanmış gibi görünüyordu.

Sing meyveyi ikiye ayırdığı zaman içindeki yumuşak, sarımsı, ipeksi topaklar ortaya çıktı. "Bunlar orman tanrılarının nektarıdır. Hoşunuza gidecek," dedi gülümseyerek.

Talon bu meyveden olabildiğince uzaklaşmak istiyordu ama sınandığının farkındaydı. Yanında oturan Rıza'nın geri çekildiğini hissetti ama arkadaşı adabın her şeyden önce geldiğini bildiği için sakin bir tavırla bekledi. Reddetmek itibarını kaybetmek demek olurdu.

Sing fildişinden oyulmuş güzel bir kaşığa uzandı ve meyvenin içindeki topaklardan birini kaşıklayıp siyah gözlerinin üstündeki sarkık göz kapaklarının altından dikkatle izleyerek bunu Talon'a uzattı. Talon yüzünde sabit ve anlamsız bir gülümsemeyle iğrenç kokan bu meyveyi reddetmeyi düşündü ama bunu yapmaması gerektiğini bildiği için kaşıktaki meyveyi aldı. Onu tükürmemek ve midesinin kalkmasını önlemek için bütün gücüyle kendini kontrol etmeye çalıştı. Dikkatle çiğnedi ve zorla yuttu. Meyve boğazından aşağı inerken neredeyse tıkanıyordu ama nazik görünmeye çalışıyordu.

"Tanrım, bu inanılmaz! Rıza, sen de bunun tadına bakmalısın!" dedi, tekrar nefes alabildiği zaman.

Rıza tüyleri ürpererek alçak bir sesle inledi. "Pedar Sag!" diye mırıldandı, duyulmayacak bir sesle ama o da gülümsemeye çalışarak bir kaşık aldı. Talon onun bu korkunç şeyi yerken nefesini tuttuğunu gördü.

Hsü kalp krizi geçirecekmiş gibi görünüyordu; normalde soluk olan yüzü patlıcan rengini almıştı ve dizlerinin üstünde duran ellerini iyice sıkmıştı. Sing neden olduğu bu ıstırabın farkında değilmiş gibi Talon'a bir kaşık daha uzattı. Bu sefer Talon hiç çekinmeden reddetti. Gülümseyerek elini salladı. "Bu olağanüstü tat beni kendimden geçirdi ama ben pek meyve sevmem," diye mırıldandı. Sesindeki çaresizliği kendi bile duyabiliyordu.

Sonra Hsü gelişigüzel bir şekilde bir kaşık aldı.

"Ne kadar güzel bir tadı olduğunu unutmuşum," diye mırıldandı, gözleri parlayarak.

Sing yüzünde yarım bir gülümsemeyle kaşığı tabağa koyarak tekrar Talon'a döndü. "Lütfen bana elinizdeki malları söyleyin, o zaman almak isteyip istemediğime karar verebilirim," dedi kibarca.

Talon, Sing'in büyük ihtimalle zaten balyalarda ne olduğunu bildiğinin farkındaydı ama özellikle fildişini, muskadı, Yemen'de satın aldığı laden reçinesini ve tütsüleri ayrıntılı olarak anlattı; Hsü bunların Çin'de ilaç olarak rağbet gördüğünü ve iyi para ge-

tireceğini söylemişti. Sonra fildişlerini, gergedan boynuzlarını, hayvan derilerini ve Lamu, Maskat ve Kulam Mali'den getirdiği değerli taşları anlattı.

Sözünü bitirdiği zaman Sing geriye yaslandı ve o iğrenç meyveden bir kaşık ağzına atarak düşünceli bir şekilde çiğnemeye koyuldu.

"Yükünüz hem ağır hem çok, Efendi Süleyman," dedi Talon'a bir göz atarak. "Ne var ki çoğumuzun antreposu ağzına kadar dolu, onun için gemiler gelip mallarımızı almadıkça daha fazlasına ihtiyacımız yok."

Talon içini çekti. Bunu kasabada da duymuştu.

"Teklifiniz nedir?" diye sordu doğrudan.

"Malı görmeden size dört bin beş yüz gümüş tael, iki yüz altın tael ve batıdaki memleketten gelen üç ton biber ve karanfil teklif ediyorum."

Talon arkasına yaslandı. Bu tam da kasabadaki tüccarlardan istediği miktardı ama şimdi o kadar emin değildi. Hsü'ye bir göz attı, beriki başını belli belirsiz iki yana salladı.

"Teklifinizi takdir ediyorum, Efendi Sing ama masraflarımı çıkarmak için bundan fazlasına ihtiyacım var."

"Beş bin tael'e kadar çıkabilirim ama karanfil ve biberin tonajı aynı kalır," dedi Sing, gözlerindeki eski dostane bakış kaybolarak. Talon adamın pazarlığa alışkın olmadığını ve yanıtının onu sinirlendirdiğini hissetti.

"Bu çok cömert bir teklif, Efendi Sing. Bunu düşünmem için zaman vereceğinizi umuyorum. Gemideki arkadaşlarıma danışmalıyım."

Sing ciddiye almıyormuş gibi elini salladı. "Kasabada kimsenin daha iyi bir teklif yapamayacağını bilmelisiniz, Efendi Süleyman. Ama... aceleye gerek yok ve tabii anlaşmayı sonuca bağlamadan önce yükü de incelemeliyim, onun için belki yarın bir anlaşmaya varabiliriz. Amar sizi limana geri götürecektir." Bu gitmeleri için bir işaretti.

Ayağa kalkarak vedalaştılar. Amar avluyu geçerek merdivene doğru ilerledi. Talon şimdi boş olan aşağıdaki avluya yeniden bir göz attı. Buraya gelirken bumuna çarpan kokunun Durian'ın kokusu olup olmadığını merak etti. İçindeki bir şey belki de öyle olmadığını söyledi.

Giderken bir kükreme duydular. Atlar ürktü ve eğer binicileri onları sıkıca tutmasaydı dörtnala kalkacaklardı. Amar duymamış gibi yaptı ve atını patikadan aşağı doğru sürmeye devam etti ama diğerleri omuzlarının üstünden arkaya baktılar. Talon bunun bir aslan kükremesi olduğundan emindi ve sarayın bulunduğu yerleşkeden gelmişti.

Ana caddede attan indiler ve Amar onlarla kibarca vedalaştıktan sonra ertesi gün onları atlarla bekleyeceğine söz verdi. Korumalarının yardımıyla atları götürdü.

Üç adam caddenin yanındaki büyük ağaçların gölgesine doğru ilerledi. Hava gölgede bile bunaltıcıydı. Talon, Arap'ın uzaklaşmasını izledi; Amar'a güvenilmeyeceğine çoktan karar vermişti.

"Sabırlı olmayı öğrenmelisin, dostum," dedi Hsü. "Bu pazarlık; kendini tutman ve sabırlı olman gerekiyor."

"Sing'in gerçekten yükümüzün değerini ödemek isteyeceğini mi düşünüyorsun?" diye karşı çıktı Talon. "Teklif ettiği miktar ancak masraflarımı çıkarmaya yeterli ama kâr edemem. Eğer elimizden gelen sadece buysa neden bunca yol kat ettim ki?"

"Daha çok teklifte bulunabilecek başkaları da olabilir. Bence bu iş en çok antrepolarında ne kadar yer olduğuna bağlı. Hepsi korsanlar konusunda çok kaygılı."

Talon başını salladı. "Şimdiye kadar en yüksek teklifi veren Sing oldu. Off... şu Durian dediği meyve iğrenç bir şey ama! Kokusu hâlâ burnumda!"

Rıza güldü. "Pedar Sag! O kadar berbattı ki Hsü'nün üstüne kusmadığıma şaşırdım. Sanki bokla çevrili kocaman bir at sümüğünün ortasında durmak zorunda kalmak gibiydi! Ağzımdaki bu

berbat tadın geçmesi için bir fincan sıcak çay içmeliyim!" diye bağırdı, öğürecekmiş gibi yaparak.

"Siz barbarların hiç de ince bir tat alma duyunuz yok!" diye payladı Hsü onları. "Bu bölgedeki en gözde meyvelerden biridir bu ve biz Çinliler ona bayılırız. Burada insanlar onu sever, bu arada söylendiğine göre filler de seviyormuş."

"Siz Çinlilere verdiğim payeyi geri alıyorum, Hsü. Ben ne o insanlardanım ne de bir filim, onun için o şeyden bir daha yemeyi reddediyorum," dedi Talon, yüzünü buruşturarak. "Ben onu gördüm, Rıza, çektiğimiz acının her anından keyif alıyordu." Hsü'ye doğru parmağını suçlarcasına salladı.

Hepsi güldü ve Rıza parmağını Hsü'ye doğru salladı. "Gemimize asla girmeyecek olan tek şey odur!"

Hsü başını hafifçe yana eğerek hafifçe gülümsedi.

"O yerleşkedeki kokuyu fark ettiniz mi?" diye sordu Rıza daha ciddi bir sesle.

"Ben fark ettim, Rıza," dedi Hsü, başını sallayarak. "O sizin öyle düşünme hatasına düşeceğiniz gibi, şu gözde meyveniz Durian'ın kokusu değil, leş kokusuydu."

"O kemikler bildiğim hiçbir hayvanın kemiğine benzemiyordu," dedi Talon yavaşça. Aslında en son gördüğü bunlara benzer kemikler bir süre açık alanda kalmış ve akbabalar tarafından yenmiş ölü insanların kemikleriydi. Yerleşkedeki akbabaları hatırladı.

"O kükreme bir kaplanın kükremesiydi," dedi Hsü usulca.

"Kaplan nedir?" diye sordu Rıza.

"Çok büyük bir kedidir ve anladığıma göre bu kaplan esir tutuluyor."

"Büyük mü? Ne kadar büyük?" diye sordu Talon, dövüştüğü aslan aklına gelerek.

"Çok büyük. Bütün üstü siyah ve sarı şeritlerle kaplıdır ve kızdığı zaman korkunç tehlikeli olduğu söylenir. Çin'de de onlardan vardır."

***

Günün geri kalanını bir antrepodan diğerine, bir ticarethaneden diğerine giderek, bol bol çay içerek ve aradaki kısa yürüyüşlerde ter içinde kalarak geçirdiler. Nem de tepelerinde toplanan bulut kümeleriyle birlikte artıyordu. Ana karadan gelen gök gürültüsünü duyan Talon başını kaldırıp yoğun kara bulutlara baktı. Çakan şimşekler dans ederek gök gürültüsüne eşlik ediyordu ve aniden kuvvetlenen sıcak rüzgâr limanın kararan sularını dalgalandırıyordu.

Gittikleri her ticarethanede, ister Arap, ister Çinli olsun bütün tüccarlar çok tedbirliydi ve asgari düzeyde fiyat teklifinde bulunuyordu, bu da Talon'u çileden çıkarttı. Eğer bu teklifleri kabul ederse mahvolacağını düşünüyordu, Sing'in teklifi bile adil değildi, onun için bir sonraki ticarethanede daha iyi teklif vereceklerini umarak her seferinde reddetti ama asla öyle olmadı.

Grup nihayet büyük bir üzüntü içinde dönüp gemilerine doğru yola koyuldu. Bir tür tapınağın önünden geçerken Talon parlak kırmızı ve altın sarısı renklerle boyanmış, pençeli ayakları olan yılana benzeyen bir yaratığın resmini gösterdi; bu kutsal yerin girişini koruyor gibi duruyordu.

"Bu yaratık nedir?" diye sordu.

"O bir ejderha," diye yanıtladı Hsü. "Çin'de de bulunur."

Talon birden çok ilgili ve düşünceli bir hal aldı. "Demek buraya gelmişler! Ejderha uzun zaman önce bizim ülkemizde yaşayan bir yaratıktı. Onları duymuştum. Canlısını görmeyi çok isterdim," dedi.

"Yakında yağmur başlayacak," dedi Hsü, konuyu değiştirerek.

Taşlar yaratır mücevherler
O kadar zor ki ölçmek onları
Arıyoruz senin hazineni

Gregory Golden

Bölüm 15

Değerli Taşlar

Deniz Kartalı'na çıktıktan hemen sonra ormanla kaplı ana karadan gelen ilk sıcak rüzgâr kasabayı vurdu ve Talon uzaktaki rıhtımda havanın girdap gibi döndüğünü görebiliyordu. Limana bakan binaların pencerelerinin önünde sıra sıra asılı olan çamaşırlar fırtınada çırpıyor, uçan yırtıcı vantuzlar gibi gelip geçen insanların üstüne yapışıyordu. Geminin halat takımı hafif, gergin bir iniltiyle şarkı söylemeye ve rüzgâr limanın sularını hareketlendirirken deniz çalkalanmaya başladı.

Talon, Hsü'yle vedalaşarak Rıza'yla birlikte aşağıya kadınların yanına gitti. Denizden gelen esintinin boğucu kamaraya girmesi için pencereler sonuna kadar açılmıştı fakat kepenkler gürültüyle çarpmaya başlayınca Salem hemen onları kapatmaya gitti ve kamaradaki hava daha da boğucu bir hal aldı.

Talon'la Rıza kadınlara başarısız girişimlerini ve kaygılarını anlattılar. Talon bu sefer gerçekten çok endişeliydi.

"Bu yükü satmanın bu kadar zor olmasını beklememiştim. Boulos ve İmaran bu malların hemen elden çıkarılabileceği konusunda çok emindiler! Şimdi, halimize bakın. Bu Sing denilen adamdan başka satacak yerimiz yok. Tüccarların hepsi antrepoların dolu olduğunu söylüyor ve görünürde tek bir gemi bile yok. Üstelik Hsü de evine dönemiyor. Aylarca burada mahsur kalabilir!"

"O ve oğlu için üzülüyorum. Eminim Lihua da Çin'deki evini özlüyordur," dedi Cennet.

"Bu arada, adadan beraberinizde getirdiğiniz bu berbat koku da ne?" diye sordu Cennet, bumunu buruşturarak.

İki adam da elleriyle ağızlarını kapattılar. "Gerçekten o kadar kötü mü kokuyor?" diye sordu Rıza, suçlu bir tavırla.

"Korkunç! İkiniz de sanki iğrenç bir şeyin içinde yuvarlanmışsınız gibi kokuyorsunuz. Nedir bu?" diye sordu Ravan. "Ağzını kakule ve otlarla temizlemezsen seni öpemem, kocacığım."

"Durian isminde bir şey yemek zorunda kaldık. Yörede sevilen bir yiyecekmiş," diye mırıldandı Talon. "Siz ikiniz de severdiniz. Kadınlar tuhaf tatları seviyor," dedi, Rıza'ya sırıtarak, beriki yüzünü komik bir şekilde çarpıttı. Cennet ikisine de dik dik baktı. Kadının sert bakışları ikisini de taşa çevirebilirdi.

Ravan da kırılmış görünüyordu. "Bundan şüpheliyim, Talon'um," dedi tatlı bir sesle. "Umarım ondan gemiye hiç getirmediniz, değil mi?" diye sordu, kaşlarını kaldırarak. Talon adeta onun ayağını yere vurduğunu görebiliyordu. "Eğer getirdiyseniz ikiniz de güvertede uyuyacaksınız."

"Rıza, Hsü'yü bunu düşünmekten bile men etti," dedi Talon.

Tropik yağmurun ilk iri damlaları güverteye vurmaya başladı ve bunu daha fazlası izledi, sonra şimşek çaktı ve ardından kulakları sağır eden bir gök gürültüsü duyuldu. Bir şimşek daha kamarayı aydınlatırken hepsi irkildi ve gökyüzü yırtılırcasına gürledi. Yukarıdaki güverteye vuran sağanağın sesi duyuluyordu. Hâlâ fırtınanın anısı belleklerinde taze olan grup kaygılı gözlerle yukarı baktı ama hiç sızıntı yoktu. Kepenklerin arasından bakan Rüstem, "Anne, baba! Diğer gemileri göremiyorum!" diye bağırdı.

Kısmen çocuğun heyecanına, kısmen de rahatlayarak güldüler ve kamaralarında geçirecekleri kuru, rahat, uzun bir akşama hazırlandılar.

"Eh, hiç değilse sıcak çayımız ve arkadaşlığımız var," dedi

Cennet ve korkunç kokusuna rağmen Rıza'ya biraz daha yaklaştı – bu hareket ne Ravan'ın ne de Talon'un gözünden kaçmadı. Salem lambalardan birini yakarak tavana asınca kamara sıcak bir ışıkla aydınlandı. Yağmur aradaki açıklardan girmeye başladığı için Talon kepenkleri tamamen kapattı. Tam hoşnutlukla içini çekerek Ravan'ın yanına oturmak üzereydi ki kapı çalındı. Salem kapıyı açınca gelenin Hsü olduğunu gördüler. Hızla çarpan yağmurun gürültüsünü bastırmak için bağırmak zorunda kaldı. "İçeri gelebilir miyim?"

Talon ayağa kalktı. "Elbette, Hsü, gel içeri. Hoş geldin. Lütfen bize katıl."

Talon, Hsü'nün belki de geminin bu sıkışıklığına daha fazla dayanmak zorunda kalmayacağı için muhtemelen müteşekkir bir şekilde kıyıda kalacak bir yer bulduğundan bahsetmek istediğini tahmin etti. Bunun yerine Hsü onlara teşekkür ederek karşısında başlarını örtmeye zahmet etmeyen kadınların önünde eğildi ve Talon'la Rıza'nın arasına oturdu.

"Biraz düşündüm de," diye başladı söze.

Etrafına baktı ve herkesin dikkatle dinlediğini gördü.

"Biraz düşündüm de," dedi tekrar, "başka bir yol olabilir."

"Aklında ne var, Hsü?" diye sordu Rıza.

"Benim yarın buradan memleketime gitmem ve sizin de yükünüzü satmanız için bir yol var," dedi Hsü, dikkatle Arapça.

İlk konuşan Ravan oldu. "Yani... Çin'e mi demek istiyorsun? Seni Çin'e mi götürelim?" diye sordu şaşkın bir ifadeyle.

Rıza ve Talon hâlâ şaşkınlıklarıyla baş etmeye çalışırlarken Hsü tekrar konuştu.

"Evet, evet. Burada memlekete giden hiçbir Çin gemisi olmaması çok olağandışı bir durum ama daha önce buradan gitmiş olmaları veya fırtınalar yüzünden buraya gelmelerinin gecikmiş olması da mümkün. Eğer bunu yapmayı düşünürseniz bunun karşılığını cömertçe vermek isterim. Ayrıca, yükünüzü çok iyi bir fiyata satacağınızı da garanti edebilirim. Guangz-

hou'da biraz nüfuzum vardır ve bunun bir fark yaratacağını size temin edebilirim."

Rıza, Talon'la Ravan'a baktı. "Gemi zaten yüklü. Eğer yakında yola çıkarsak Afrika'dan Çin'e mal götüren ilk gemilerden biri oluruz," dedi yavaşça.

Talon başıyla onayladı ama acele karar vermek istemiyordu. "O kadar uzak bir ülkeye gitmeyi düşünmemiştik. Zaten dünyanın yarısını kat ettik," dedi Hsü'ye.

"Eğer kısa sürede yola çıkarsanız muhtemelen mallarınızı iyi bir kârla satabileceksiniz. Bu, önünüzde kimin olduğunu tahmin etmeye dayalı belirsiz bir iş ama malınızı burada satmakta zorlanıyorsunuz, o halde neden Çin'i denemiyorsunuz?" diye bastırdı Hsü. Rıza başını sallayarak ona katıldı.

"Senin şu Guangzhou'ya ulaşmak için daha ne kadar yol almamız gerekiyor, Hsü?" diye sordu Talon.

"İki ay daha, eğer havalar iyi gider ve iyi rüzgâr olursa belki daha da az. Rüzgâr hâlâ doğuya, bizim gideceğimiz yöne doğru esiyor, Talon," diye hatırlattı Hsü. "Ayrıca tayfun zamanı bitti, onun için çok kötü bir havayla karşılaşmamamız gerek."

Talon gruptakilere bir göz attı. Sonra dosdoğru Ravan'a bakarak ona sordu: "Bu uzun bir yol, Ravan'ım. Bir süre daha bu sıkışık koşullarda yaşamaya hazır mısın?"

Ravan ona anlamlı bir şekilde bakarak Farsça cevap verdi. "Bizim olsa bile bu gemide bir gün daha geçirmeye hevesli değilim ama yatırımlarımızı bu sefil insanlara satıp kaybetme düşüncesi sinir bozucu. Orada durumumuzun iyi olacağını bildiğim sürece buna katlanabilirim. Ayrıca şu efsanevi Çin ülkesini görmenin cazibesi de var. Umarım Hsü'nün bir sarayı vardır; sadece bize ait kocaman bir oda istiyorum," diye ekledi gergin bir gülümsemeyle.

Hsü sanki bu tepkiyi bekliyormuş ve Ravan'ın söylediklerini anlamış gibi aceleyle ama saygılı bir şekilde şöyle ekledi, "Çin'e gittiğimiz zaman benim onur konuklarım olacaksınız, Talon.

Lütfen bunu unutmayın. Size memleketimi göstermek istiyorum ve mallarınıza gelince, buradaki korsanın önerdiğinin en az iki katını almayı bekleyebilirsiniz," diye bitirdi sözünü büyük bir samimiyetle.

"Şimdi ben gideyim de siz bunu düşünün," dedi ayağa kalkıp herkesin önünde eğilerek.

Salem kapıyı arkasından kapattığı zaman içeridekiler bu olağandışı teklif hakkında konuşmaya başladılar.

"Mallarımızla burada sıkışıp kaldık. Onları satmamız lazım ve zaten bu yük şu veya bu şekilde Çin'e gidecek," dedi Rıza.

"Hsü ile Lihua'nın bahsettiği o memleketi görmek istiyorum," diye araya girdi Cennet, sinirli bir kahkaha atarak. "Ama daha iki ay var!" diye sızlandı, rol yaparak.

"Bu yolculuğu keyif için yapmayacağız, arkadaşlarım ama Hsü bize bir çıkış yolu gösterdi gibi görünüyor. Önerisini kabul edip etmemek bizim kararımıza kalmış ve ben henüz emin değilim," dedi Talon. "İki ay daha ve elimizdeki tek şey onun verdiği garanti!"

"Bu adama güveniyor musunuz?" diye sordu Cennet.

"Bu iyi bir soru, Cennet," dedi Talon. "Sen ne diyorsun, Rıza?"

"Ona güvenip güvenmediğim konusunda emin değilim, Talon. Ama yine de bizi bu çıkmazdan kurtarabilecek bir çözüm sunuyor," dedi Rıza düşünceli bir tavırla. "Ona hiç güvenmediğim tek bir konu var."

Hepsi endişeli görünüyordu. "Ne demek istiyorsun, kardeşim?" diye sordu Talon, hepsinin adına.

"Bu limandayken her hareketini izlemeliyiz. Durian'ı çok seviyor ve gizlice gemiye sokmaya çalışabilir, bunu biliyorum!" dedi Rıza kaşlarını çatarak.

Cennet koluna vururken Talon da dertli dertli gülümsedi. "Bu konuda sana katılmak zorundayım, Rıza!" dedi gülerek.

"Hem Çin'de ejderhalar olduğunu da söyledi. Onları görmek isterdim."

Ravan sözü aldı. "Eh, burada ticaret yapılmayacağını siz söylediniz, ancak eğer bu ticaret mevsiminde ilk varanların arasında olursak pazar bize kalır. Ayrıca Hsü onu memleketine götürdüğümüz için bizi iyi ödüllendireceğini de söyledi. Bunu yapacağına inanıyorum. Bize borçlu. Umarım bir prens veya lord falandır."

Talon gönülsüzce gülümsedi. "Görüyorum ki bana karşı oy üstünlüğünüz var ama ben de kabul ediyorum. Çin'e gideceğiz, Tanrı bizi korusun! Şimdi bunu Kaptan'a söylemeliyim. Ne diyeceğinden emin değilim fakat ona bu yükte onun da payının olduğunu hatırlatacağım."

"Durian nedir, baba?" diye sordu Rüstem.

***

Çinlilere ayrılan kamarada Hsü ve Lihua yalnızdı. Hsü, Lihua'yla biraz zaman geçirmek için oğluyla Jiavi'yi uzaklaştırmıştı. Kadın nefesinden rahatsız olmuşsa da bunu belli etmemişti ve sevişmekten sonra adamın kollarının arasında yatıyordu. Hsü konuşmak istiyordu, o da adam düşüncelerini dile getirirken dinliyor ve onu teşvik ediyordu.

"Sana iyi davranıyorlar mı?" diye sordu Hsü.

"İhtiyacım olan her şeyi veriyorlar ve çok kibarlar. Galiba Ravan'la Cennet, o iki liderin, Talon'la Rıza'mın eşleri. Kendi ülkelerinde güzel sayılabilirler ama bizim ülkemizde değil."

"Neden?"

"Burunları çok büyük, göğüsleri de öyle. Göz renkleri bir tuhaf ve konuşurken gözlerini sana dikiyorlar. Erkeklerine saygı duymuyor gibiler, çünkü onlarla doğrudan konuşuyorlar."

Hsü karanlıkta gülümseyerek elini onun ufak ama biçimli göğüslerinden birine koydu. "Hmm, ne demek istediğini anlıyorum." Onu dalgın bir tavırla okşadı, kadın zevkle içini çekti.

"Her şeyin kendi güzelliği var ama bunu herkes göremez," dedi usulca.

Aklı Talon'la Rıza'ya gitti. "O ikisini hafife almamalıyız. Onlar savaşçı ve..." Durdu.

Lihua başını kaldırdı. "Ve ne, Efendim?"

"Tam olarak açıklayamıyorum ama Talon'la Rıza tehlikeli adamlar." Hsü ferasetli biriydi ve Talon'la Rıza'yı ilk gördüğünden beri kendileri hakkında bir şey sakladıklarını hissetmişti. Mükemmel ev sahipleri olmuşlardı; bu şartlar altında konukseverliklerinde hiçbir hata bulamazdı; belki dikkatlilikleri, karşılaştıkları her şeyi ve herkesi değerlendiriyormuş gibi görünmeleriydi bunun nedeni. Sırf tüccar olmaktan çok daha fazlasıydılar kesinlikle.

Ona kedileri, büyük kedileri hatırlatıyorlardı. Ama gemide geçirdikleri bu kısa sürede onlardan, ikisi arasındaki şakalaşmalardan ve kadınlarıyla aralarındaki samimi ilişkiden hoşlanmaya başlamıştı. Her şeye rağmen onu Çin'e götürmeye kabul edeceklerinden umutluydu. Eğer bunu yaparlarsa onları iyi bir şekilde ödüllendirecekti.

Lihua sanki zihnini okuyormuş gibi sinirli bir tavırla, "Burada uzun süre mi kalacağız, Efendim?" diye sordu. Buhar kazanına benzeyen bu adada daha fazla kalmak istemiyordu. Önceki yağmurlu fırtına onu korkutmuştu; batan gemide yaşadıkları umutsuz deneyimin anısı hâlâ zihninde canlıydı. Şimşekler çakar ve gök gürlerken ağlamasına ramak kalarak ona sıkıca yapışmıştı.

"Kafalarına bir fikrin tohumunu ektim," dedi kadının saçlarını okşarken.

"Fikir neydi?" diye sordu kadın gözlerini açarak. Umut etmeye cüret etmiyordu ama Hsü'ye güveni tamdı. O her zaman bir adım önde gibiydi. "Onları bizi Çin'e götürmeye davet ettim," dedi Hsü.

Kadın hiçbir şey söylemedi. Sadece adamın kolundaki parmaklarını daha sıkmıştı. *Ahmida Buda,* diye düşündü, *lütfen bunu gerçekleştir.*

"Onları nasıl ikna ettin?" diye sordu.

"Evet demediler henüz, ama..."

"Ama ne, Efendim?"

"Galiba Talon ejderhalara inanıyor ve onlardan birini görmek istiyor."

Lihua usulca güldü. "Çin'de gerçek ejderhalarımız var mı bizim, Efendim?"

"Çin büyük bir yer. Bu olasılık her zaman vardır."

Kadın kıkırdadı ama sonra tekrar adamın kolunu sıktı. "Gemini kaybettiğin için çok üzgünüm," diye fısıldadı.

"Unutma, her şeyi kaybetmedik. Hâlâ taşlar bende," dedi ve kadın başını sallayarak onayladı. Mavi safirler bile tek başına bir servetti. Seylan'dan gelen yakutlarla birlikte, İmparator bile kıskançlıktan çatlardı. Lihua bunu biliyordu ve o uzun kutuyu canı pahasına koruyordu.

"Talon'la Rıza bugün Durian'ın tadına baktı," dedi Hsü.

"Hoşlarına gitti mi?"

"Sence?"

Kadın gemileri battığından beri ilk defa güldü ve gülümseyerek uykuya daldı.

***

Talon'la Ravan sıkışık kamarada yalnızdılar; şiltenin üstünde yatıyor, yukarıdaki güverteye vuran yağmurun sesini dinleyerek sohbet ediyorlardı. Gök gürültüleri artık kesilmişti ve frengi deliklerindeki suyun şırıltısı uyku getiriyordu.

Rüstem kadınların kamarasında Salem'le birlikte uyuyordu. Rıza ile Cennet Rıza'nın küçük odasındaydılar. İki adam da yatmaya çekilmeden önce kadınların sıkı gözetimi altında ağızlarını ve dişlerini otlarla yıkamışlardı.

"Ne olduğumu merak etmeye başlıyorum," dedi Talon, Ra-

van'a. Sesinde bir hüsran tınısı vardı. "Ben her zaman bir savaşçı oldum. Bunu anlıyorum. Ama işte burada birkaç yıl evvel olsa dönüp bakmayacağım bazı mallar için pazarlık yapıyorum! Kervancıların, deve sahiplerinin ve de Yahudilerin çok daha incelikli bir şekilde yaptıklarını yapıyorum."

Ravan yerinden doğruldu. "Sen hâlâ bir savaşçısın, Talon'um. Ama başka bir şey de olmaya başlıyorsun. Yahudiler hakkında söylediklerinde haklısın, onlar ticaretten anlıyor... ve bunun için de zengin oluyorlar."

"Nasıl yani, aşkım?" diye sordu, başını ona doğru çevirerek.

"Risk alıyorlar ama kafalarını kullanıyorlar. İnsanlar yağmalayarak veya ticaret yaparak zengin olabilir. Büyük bir sultan olmayabilirsin ama büyük bir savaşçısın ve yağmacı değilsin. Tüccar olmayı öğreniyorsun, bu da senin de bir gün zengin olacağın anlamına geliyor. Ağabeyim bu kadar serveti nasıl elde etti sanıyorsun?" diye sordu.

"Hmm," dedi Talon, bu söylediğini kabul ederek ve sonra ona gülümsedi. "Onun kurnazlığı bir efsane. Konstantinopolis'te de ticaretin tadını aldım ama sen zengin olmak için çekişe çekişe pazarlık yapmayı öğrenmem gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Belki ama unutma, servet güç getirir. Daha da önemlisi, benim asil savaşçım, korumak istediklerini güvenceye almanı sağlar. Bunu başarırsan yakında tüccar bir prens olursun!" dedi gülerek.

"Hem bu konuda hiç de fena değilsin, biliyorsun," diye ekledi. "Şu yaptıklarına bir baksana."

"Çok ikna edicisin, Ravan'ım. Pek, bu akşam hangisi olmamı istersin, prensesim? Savaşçı mı, tüccar mı?" diyor sordu, kötü kötü gülümseyerek.

"Şey, bu nasıl pazarlık etmek istediğine bağlı, Talon'um," diye mırıldandı, tekrar erkeğin kollarının arasına uzanarak. "Böyle bir zamanda savaşçının mızrağını tercih ederim."

Baş uzanıyor ateş kırmızısı kuleden,
Sekiz yönü de tıkalı;
Yeşil şaraba dalıp çıkıyor ve yüz kupayla devam ediyorum,
Tepelerini ve tümseklerini, uçurumlarını ve kayalıklarını
Yıkayarak yüreğimin,
Temizleyerek kendimi,
Mısraları dizebileyim diye özgür ve uzun uzun.

Lu Yu

Bölüm 16

Lun

Geniş caddenin etrafı, abartılı bir şekilde kıvrılmış sivri uçlu çatıları çalkantılı kızıl-turuncu bir denizdeki dalgalara benzeyen çok katlı evlerle çevriliydi. İnsanlar ikinci kattaki pencerelerden sarkıyor veya balkonlarda durmuş aşağıdaki iki yanı ağaçlıklı bulvara bakıyorlardı. Bazı evlerin kepenkleri aşağıdaki taş yoldan yansıyan sıcaktan korunmak için kapatılmıştı. Alt katların bazılarında, kemerlerle sokağa açılan serin geçitler vardı.

Bulvarın her iki tarafında, neredeyse dip dibe her türlü ticari malın sergilendiği tezgâhlar vardı. Her yanda kurutulmuş ördekler, küçük kafeslerin içinde parlak renkli ötücü kuşlar, tüylü kırmızı rambutanlar ve liçelerle* (*Çin'de bulunan tropik meyveler) dolu meyve tezgâhları, sıkış tıkış balık tezgâhları, parlak ipeklerin sergilendiği kumaş tezgâhları, hatta ince çömlekler ve sırlı bakır çanaklar vardı.

Ortamdaki gürültü kirliliğine bir de satıcıların dikkatlerini çekmek için gelen geçenlere bağıran sesleri karışıyordu. Keçi saatinin ortasıydı; güneş At saatinin yakıcılığını biraz kaybetmişti fakat nem ve uzaktaki bulanık kara bulutlar fırtına geleceğinin

işaretiydi. Yağmur yağma olasılığına rağmen insanlar geç bir öğle yemeği yemek için dışarı çıkıyordu.

Çadır bezinden bir omuz çantası taşıyan küçük bir oğlan çocuğu kalabalık bulvarda yavaşça nehre doğru ilerlerken arada, yukarı asılmış çok parlak bir cübbe veya tam sokağın ortasında sergilenen bir kukla gösterisi gibi dikkatini çeken bir şeye bakmak için duruyordu. Bu kukla gösterisini defalarca seyrettiği için orada fazla takılmadı. Dosdoğru küçük bir kitap tezgâhına gitti. Bu en sevdiği yerlerden biriydi.

Beyaz saçlarını arkada bağlamış ve uzun, beyaz, ufacık bir sakalı olan yaşlı satıcı onu nazikçe selamladı; çocuk özel biri olduğu için değil de, önceden nadiren bir şey satın alsa da hevesle okuduğu eski şiirleri sormuş olduğu ve haftalar içinde aralarında bir yakınlık oluştuğu için. Oğlan satıcının yanıtlamaktan memnun olduğu sorular soruyordu.

Lun ayrıca sıcak havayı engellemek için konulan yağlı bezin altındaki kirişte asılı bambu kafeslerde yaşayan iki renkli kuşu da seviyordu. Bunlar, boncuk gibi yuvarlak parlak gözlerinin üstündeki ve çevresindeki kolayca ayırt edilebilen işaretler yüzünden "boyalı alınlar" anlamına gelen *Hwamei*'lerdi. Sıcak bütün hayvanları halsizleştirdiği için şu anda şakımıyorlardı ama onları sabahları dinlemişti ve ötüşleri babasının evinde beslediği kuşlarla boy ölçüşebilirdi.

"Merhaba, Lun," dedi yaşlı adam, çocuk yaklaşırken. "Okul nasıldı bugün? Neler öğrendin?"

Lun yere baktı, ayaklarını sürüdü ve kitapları ve sergilenen ipek resimleri inceliyormuş gibi yaptı. "Merhaba, Tseng Jung," diye selamladı yaşlı adamı nihayet saygılı bir tavırla. "Bugün Konfüçyüs'ten mısralar ezberlememizi istediler ama ben pek anlayamadığım için hatırlayamadım. Cezalandırıldım, onun için ellerim acıyor." Sağ elini uzatarak avucunun içindeki kırmızı izi gösterdi.

"Ah, anlıyorum ama buraya öğrenmeye geldiğimizi biliyorsun. Ben de çocukken düzenli olarak dövülürdük. Bu bize

kendimizi derse vermeyi öğretirdi," dedi Tseng Jung, nazik bir tavırla. Üstündeki pek de temiz olmayan yeşil ipek ceketinin geniş yenlerinin içinden çıkan adeta bir deri bir kemik kalmış kollarını ve bileklerini uzatarak kendi yaralarını gösterdi. Belinde kirli bir ipek kuşakla tutturulmuş olan iç tuniği neredeyse yerden üç santim kadar yukarıda, takunyalarının üstüne kadar inen, etek uçları tarazlanmış hafif pamuklu kumaştandı.

"Elinin acısını giderecek bir merhemim var. Eğer acısı devam ederse daha güçlü bir şey almak için sokağın karşısındaki şu hekime gitmelisin."

Lun şifa dükkânına bir göz atarak yüzünü buruşturdu. Sürünen veya yürüyen hemen her canlı varlığın şu veya bu şekilde sergilendiği o karanlık, uğursuz mağaraya girmek hoşuna gitmiyordu. Alçak kapının yanındaki saygı uyandıran bir levha sahibinin tıbbi güçlerini göklere çıkarıyordu. Annesi hizmetkârlarını birtakım tozlar ve kremler almaları için oraya yollardı ve onun da bazen hizmetkârlara eşlik ettiği olmuştu.

Yaşlı adam tezgâhın arkasından küçük bir seramik kavanoz çıkartıp kapağını açtı. Pişen et, balık, sebze ve sıcak yağ ile yakındaki pis lağımlardan gelen kokunun iç bayıltıcılığına rağmen Lun burnunun altına tutulan küçük kavanozun içindeki koyu merhemin kokusunu alınca bumunu buruşturdu.

"Ağrını dindirecek," diye temin etti onu Tseng Jung ve Lun'un eline bir parmak merhem sürdü.

Merhem ağrıyı geçirdi ve Lun canlandı.

"Bir rüya daha gördüm, Tseng Jung," dedi.

Tseng Jung ilgilenmiş görünüyordu. "Hatırladığım kadarıyla en son gördüğün rüya pek iyi değildi."

"Hayır ama bu sefer babamı bir başka gemide gördüm. Pek gemiye benzemiyordu da daha çok şu Arap bölgesinin aşağısındaki boğazlarda demirleyen Arap gemilerine benziyordu." Sustu ve elini uzaktaki nehrin aşağısındaki gemi direkleri ve serenlerden oluşan bir kütleye doğru salladı.

"Hatta elimle bile gösterebilirdim ama onun burada olmadığını, daha çok, çok uzakta olduğunu biliyorum."

Yaşlı ama müşfik kahverengi gözleri neredeyse kırışıklıkların arasında kaybolmuş olan yaşlı adama bakan çocuğun koyu renk gözleri yaşlarla dolmuştu.

"*Ai yah*! İşte bunun iyi bir işaret olduğuna eminim!" diye bağırdı Tseng Jung, beyaz kaşları havaya kalkarak. "Önce korkunç bir fırtına gördün, sonra da babanın bir gemide olduğunu görüyorsun. Bu kendi gemisi olmasa da hayatta olduğu anlamına gelebilir. Bu gerçekten çok iyi bir Joss!"

"Öyle mi düşünüyorsun?" diye sordu Lun.

"Ah, evet! Nasıl böyle rüyalar gördüğünü anlayamasam da bu harika. Bazı insanların böyle bir yeteneği vardır," dedi Tseng Jung, emin bir sesle.

"Annem hayal ettiğimi söylüyor ama rüya gördüğüm zaman o kadar gerçek ki."

"Boş ver. Ben sana inanıyorum ve önemli olan da bu," dedi Tseng Jung, nazik bir tavırla. "Şimdi eve gitsen iyi olur, yoksa sana kızmak için bir bahanesi olur. Yarın seni yine dört gözle bekleyeceğim."

Lun gülümseyerek büyük okul çantasını rahatça omzuna attı. "Yarın görüşürüz, Tseng Jung. Sağlıcakla kal."

Tseng Jung gülümseyerek ellerini birleştirdi. "Huzur içinde ol! Her şeyin zihinden çıktığını unutma. Çok çalışırsan zorlukların üstesinden gelirsin."

***

Lun şehrin kuzeyinde gökyüzünde büyük sütunlar halinde toplanan bulutlara baktı. Birazdan yağmur yağacağına karar vererek adımlarını sıklaştırdı. Kalabalık bulvarda yoluna devam ederek teknelerin beklediği su kenarına indi. Yanında sadece iki sikke vardı. Bunların büyük olanı onu nehirden geçirerek aile yerleşkesine götürecekti ve diğeri de karaya çıktığı yerdeki bir tez-

gâhta satılan insanın ağzını sulandıran et ve erişteden biraz satın almak için küçük birikiminden aldığı sikkeydi. Yemek tezgahının önündeki sıraya girince karnı guruldadı.

Okuldan sonra oyalanması yasaklanmıştı ve etrafta bu kadar ilginç şeyler sergilenirken öğleden sonra tek başına eve gitmesi bekleniyordu. Tam zamanında eve gitmek için elinden geleni yapacaktı ama önce günün geri kalanını geçirmek için bir şeyler yiyerek kendini şımartacaktı: akşam yemeği daha çok sonra, hava iyice karardığı zamanki Köpek saatinde yenecekti.

Bulvar gün ilerledikçe daha da canlanıyordu; iyi giyimli kâtipler rıhtım çalışanları ve kaba saba, pis giysiler içindeki işçilerle vakit geçiriyordu; hepsi de bunun gibi sıralarda bekliyordu. Arkasında bir, iki, belki de üç aşçının ter içinde buhar tüten bakır ve bronz çömleklerin etrafında çalıştığı ve içine et ve doğranmış taze sebzeler attıkları duman tüten yağla dolu, dökme demirden derin tavaları elleriyle ustaca çevirdiği tezgâhın sahibine yemeklerini ısmarlıyorlardı. Yiyecekler pişerken yağ cızırdayarak sıçrıyordu. Aşçılar tavaların içindekini alevlerin üstünde çeviriyor veya birkaç dakika kısaca karıştırdıktan sonra yiyeceği örme bambudan yapılmış bir kepçenin yardımıyla sıralanmış duran tahta çanaklara koyduktan sonra diğer siparişle ilgilenmek üzere dönmeden önce siparişi bağırıyorlardı.

Tezgâh sahibine bir sikke veriliyor ve ağzına kadar dolu tahta bir çanak, kabaca yontulmuş tahta sopalarla birlikte müşteriye doğru itiliyordu. Sonra çanakların üstüne eğilmiş insanların arasında bir yer bulup yemeye başlanıyordu. İnsanların çoğu tabaklarını dudaklarına yakın tutarak yiyeceklerini doğrudan ağızlarına atıyor ve bu arada yüksek sesle birbirleriyle konuşuyordu. Müşterilerin yemeklerini bitirdikleri zaman çanakları ve tahta çubukları geri götürmeleri bekleniyordu ve etrafta bunu kontrol eden çalışanlar vardı.

Lun çevresinde yüksek sesle gevezelik edenleri yarım kulakla dinliyordu. İnsanlar başkentten Guangzhou'ya ulaşan son saray skandalları hakkında dedikodu yapıyordu: şu veya bu ha-

dım sayısız prenseslerden biriyle uygunsuz durumda yakalanmıştı, bunun sonucu kesinlikle idamdı. Bunu sırıtarak yapılan müstehcen hareketler ve boğuk kahkahalar izliyordu. Guangzhou şehrindeki şu veya bu grubun, ticaret ve vergi kurulundaki bir başka idari gruptan bir rakibin şüpheli cinayetinde parmağı olduğundan kuşkulanılıyordu; ceset alışılmış su mezarında, nehirde bulunmuştu. Vali hastaydı. Moğollar ülkeyi istila etmişti. Söylentiler ballandıra ballandıra anlatılırken dedikodular da tüm hızıyla devam ediyordu.

Lun bu topluluğun bir parçası değildi; dokuz yaşında bir çocuk olarak, çoğundan daha iyi giyimli olsa da, etraftaki işlere koşturan sayısız çocuğun arasında adeta hiç görünmüyordu. Konfüçyüs'ün Kurallarını sıkı bir gözetim altında çalışmakla geçen zor bir günün ardından onun gibi evlerine giden başka çocuklar da vardı.

Kahverengi soya ve acı çili sosu içindeki küçük balık parçaları ve kızarmış erişteden ibaret yemeğini bitirdi. Yemek nemli havada terlemesine ve gömleğinin sırtına yapışmasına neden olmuştu ama çok lezizdi. Boş tabağını sabırsız bir çalışana verdi ve sonra nehrin kalabalık kıyısında aceleyle yürümeye başladı.

Kayıkların durduğu yere doğru giderken bazen dirseğiyle kendine yol açmak zorunda kalıyordu. Kalabalık yüzünden önünü görmesi neredeyse hiç mümkün değildi. Çoğu omuz genişliğinde, koni şeklindeki hasır şapkalardan ve memurların taktığı uzun zarif ipek şapkalardan oluşan bir deniz küçük çocuğun görüşünü tamamen kapatıyordu. Nihayet, kalabalığa yüksek sesle etkileyici görünen bir yazı okuyan birinin etrafında toplanmış insanların arasından sıyrıldı. Yetkililere soyguncuları haber veren bir belgeydi bu. Lun hiç aldırmadan kayığı aradı. Keskin gözlü bir sandalcı onu gördü ve hafif kayığını hızla ona doğru yöneltti. Kayığa binmek isteyen diğerlerini eliyle uzaklaştırarak Lun'a düz nehir kayığı *sampana*ya binmesini seslendi. Lun'un ana şehrin güneyindeki boğazın hemen karşısındaki Haizu adasında yaşadığını biliyordu.

Lun adama kalan sikkesini fırlatarak kayığa atladı. Sampanın en arkasında duran sandalcı tek küreğini tuttu ve sikkeyi havada kaparak Lun'un sallanan kayığa binmesini bekledi. Lun nehrin kıyısında suyla birlikte yükselip alçalan berbat kokan pislik yığınının içine düşmek istemediği için dikkatle atladı. Sandalcı dişsiz ağzıyla gülümsedi ve başkasının binmemesi için kayığını iterek hemen basamaklardan uzaklaştırdı. Çocuk nehri geçmek için ederinden çok fazla bir ödeme yapıyordu ve sandalcı onu ismen tanıyordu.

"Nasılsın, Efendi Meng Lun?" diye sordu üstünde kaba bir pamuklu gömlek, yırtık pırtık yamalı bir pantolon ve geniş kenarlı hasır bir şapka olan adam kibarca. Lun başını salladı ama bir şey söylemedi. Sampan'ın ortasındaki yuvarlak hasırın altı daha serindi.

Lun uzakta nehrin yukarısındaki gemilere bakıyordu. Ne zaman susacağını bilen sandalcı Lun'u kendi düşünceleriyle baş başa bırakarak sampanını hızlı akan nehir trafiğinde ustaca yönlendirmeye başladı. Küçük kayık diğer teknelerin yarattığı dalgalarda inip çıkarken Lun kayığın kenarlarına tutunmak zorunda kaldı. Nehre alışkın olan sandalcı yükselip alçalan kayıkta dengesini gayet iyi koruyordu.

Lun'un bindiği kayık diğer kıyıya gitmek üzere nehrin ortasına doğru ilerlerken onu okuldan beri izlemekte olan bir adam kıyıda bir süre bekledi. Sonra arkasını dönerek kalabalığın içinde kayboldu.

Çocuk uzakta rüyasındakine benzeyen birkaç Arap gemisi görebiliyordu. Acaba neden zihninde bu kadar canlı bir resim vardı? Bunun nedeni onları her gün gördüğü için bu gemileri hatırlaması mıydı? Bunlar çok büyüktü ve kıyının açıklarında seyreden ve limana balık getiren Çin teknelerinden çok farklıydı. Bildiği Çin sahil teknelerinin çoğunun pruvası küttü ve deltanın nispeten sığ sularına uygun bir su çekme mesafesi vardı. Bu tür teknelerin yan yana bağlandığı küçük bir filo gördü; mürettebatı geçici olarak çekilmiş sazdan tentelerin altında tembellik yapı-

yor, uyuyor veya bahis oynuyordu. Kıyının açıklarındaki esintiyi yakalayacakları ve karides ve tatlı su balığı yakalamak için geniş deltaya açılacakları gecenin ilk saatlerini bekliyorlardı. Guangzhou halkı denizin açıklarındaki tuzlu okyanus balıklarından ziyade tatlı su balıklarını tercih ediyordu.

Omzunun üstünden göz atınca, aynı Arap gemileri kadar büyük başka Çin gemilerinin bir araya kümelenmiş durduğunu görebiliyordu; üç direkleri vardı –hatta bazılarınınki dörttü- ve açık okyanusta uzun yolculuklar yapmak için tasarlanmışlardı. Arap gemilerinin geldiği yerlere gidiyorlardı. Babası ve ağabeyi de bu gemilerden biriyle gitmişti. O zaman neden babasının güvertede durduğu bir Çin gemisi değil de Arap gemisini görüyordu ki düşünde?

İlk rüyası kâbus gibiydi. Babasıyla ağabeyini feci bir fırtınanın talan ettiği bir Çin gemisinde görmüştü. Ağlayarak uyanmıştı, Amah'ı da uyanarak koşarak gelmiş ve onu öyle heyecanlı bir halde bulmuştu ki zor sakinleştirmişti. Nihayet yatıştığı zaman onu yatağında oturmakta olan annesine götürmüştü. Ama kadın duygularını pek paylaşmamış ve onu tokatlamıştı, çocuk da daha çok ağlamaya başlayınca ona ağlamayı kesip yatağına geri dönmesini söylemişti. Herkes kâbus görür, demişti ona ve yakında büyüyünce böyle yapmayacaktı. Amah'ı onu tekrar yatağına götürmüş ve içmesi için küçük bir fincan kokulu çay vermişti. Nihayet rüyasız derin bir uykuya dalmıştı ama rüyası belleğinde kalmıştı ve şimdi de başka bir rüya görmüştü. İmgeler o kadar netti ki korkutucuydu.

Sandalcı sampanı iskeleye yanaştırarak onunla vedalaştı. Lun mırıldanarak teşekkür ettikten sonra kayıktan atladı ve nehre paralel olan taş yoldaki yıpranmış taş basamaklardan çıktı. Bu eve yaptığı yolculuğun en çok korktuğu kısmıydı.

Burası ile evi arasında şehrin daha fakir kesimlerinde yaşayan oğlanlarla, aynı sosyal sınıfa mensup olmasına rağmen bu sert çocuklarla takılmayı seviyor gibi görünen başka oğlanların oluşturduğu çeteler vardı. En çok bu çocuklardan korkuyordu,

çünkü onlar çok kötüydü ve onlarla birkaç defa tatsız karşılaşmalar yaşamıştı.

Gözlerini sinirli bir şekilde sağa sola oynatarak işçilerin, hamalların ve nehre bakan dip dibe evlerin arasında onları aradı. Bir tür koruması, hatta bir koruyucusu olmasını diledi. Okuldaki arkadaşlarının bazılarının koruması vardı; özel oldukları için değil, babalarının yönetim kademesinde önemli bir mevkii olduğu için, bu da oğullarının fidye için kaçınlma olasılığını daha artırıyordu veya öyle düşünüyorlardı. Son zamanlarda kanunsuzluk ve haydutluk tırmanışa geçmişti, büyükannesi öyle söylüyordu.

Lun'un şimdi akademisyenlerin ve idarecilerin entrikalarından ve iç çekişmelerinden çok uzakta bir babası vardı. Onun için, hiç olmazsa şimdilik önemli biri değildi.

İşlerine dalmış, bağırarak talimatlar veren ve küfürlerle şakalaşan rıhtımdaki insanlar ona dikkat bile etmedi. Bunlar kaba saba bir kalabalıktı, gittikleri her yere tükürüyorlar ve çok kötü kokuyorlardı. Lun omzundaki çantayı yukarı çekti ve etrafı kolaçan ederek hızlı adımlarla eve doğru ilerledi. Yaşadığı yere yaklaşırken kazasız belasız evine ulaşabileceğini ummaya başlamıştı.

Sokak, nehrin diğer yanındaki anakarada olduğundan daha temizdi ve nispeten daha iyi taş döşenmişti. Yine de sayıları az da olsa, her yerde bulunan yiyecek tezgâhları orada da vardı; müşteriler küçük tahta taburelerin üstünde oturmuş, domuz veya balıkla pilav yiyorlardı. Artık aç değildi, onun için uzaktaki etrafı duvarlarla çevrili çok sayıda geniş yerleşkelere baktı; bunlardan biri de kendi eviydi, hemen her gün geçtiği bu gürültülü ve hareketli dünyadan kaçacağı bir sığınaktı.

Solunda, taş kaplı yolun tarafında, nehrin kenarında çok katlı büyük binalar sıralanmıştı. Bu evlerin sahipleri iş yerlerine yakın olmak isteyen zengin tüccarlardı. Bunların *Feng Shui* prensiplerine göre yapılmış girişleri vardı. Burada oturanlar için en önemli şey uyumdu.

Süslü kepenkleri ve süslemeli çatıları vardı. Bunlardan biri-

nin sahibi dayısıydı. Dik, kırmızı tuğlalı damları hafif kıvrımlıydı. Bazılarının kenarlarında veya köşelerinde kötü ruhları ve yüzleri tüylü, huysuz Çinllieri uzak tutmak için gözleri fırlamış ve dişleri görünen ejderha başı gibi taş süslemeler vardı. Lun demir tekerlekleri taş zeminde gıcırdayan ve ipek balyaları ve başka mallarla yüklü at arabalarından sakınmak için gözünü açık tutmak zorundaydı. Arabaların sürücüleri çekilmelerini bağırıyor ve o da sırtlarında taşınması mümkün olmayan ağır yükler taşıyan ufak tefek, esmer, ter içindeki hamalların etrafından hızla koşuyordu.

Deltadaki pek çok adadan biri olsa da özellikle bu ada, iskelesinde birkaç açık deniz gemisi bağlı olan önemli bir ticaret bölgesiydi. Ambarlar ya da antrepolar ya evlerin arkasında ya da yolun biraz ilerisindeydi. İşçiler yalın ayak gemiyle antrepo arasında gidip gelirken, uçlarında küfeler olan ve omuzlarında esneyerek bir aşağı bir yukarı inip çıkan düz bambu sopalar kullanıyorlardı. Bu gemiler Çin yapımıydı; yelkenleri, Arap gemilerininkinden oldukça farklı olarak, ahşap çubuklarla desteklenmiş, koyu renge boyalı yağlı kumaştandı. Kerestelerin gıcırtısı ve gemi teknelerinin arasındaki suyun şapırtısının yanı sıra, dinlenen veya rıhtımda bir şeyler yiyen tayfaların mırıltısı çocuğun kendini güvende hissetmesini sağlayarak rahatlattı.

Küçük bir güruh halinde karşıdan gelen grubu görmeden önce seslerini duydu. Nehrin kenarında acınası küçük bir sebze tezgâhı olan yaşlı bir kadına sataşıyorlardı. Yüksek sesle yaptıkları hakaretler ve oyunvari itişip kakışmalar malını korumaya çalışan yaşlı kadının heyecanlı ve tiz sesine karışarak onu gerçeğe uyandırdı.

Yaşlı kadına yapılan bu eziyetin başını çeken, dürterek ona söven Hang'tı. Lun fark edilmeyeceğine dair hafif bir umutla evlere daha yakın olmak için yolun karşısına geçti fakat Hang'ın yardakçılarından biri onu fark etti ve eliyle göstererek diğerlerine bağırdı.

Lun koşmaya başladı. Kalbi küt küt atarak aile yerleşkesinin güvenliğine doğru giden yokuşta hızla koşarken ağır omuz

çantası bacaklarına engel oluyordu. Dört kişilik çete yaşlı kadını bıraktı, gülerek ve onu yakaladıklarında neler yapacaklarına dair tehditler savurarak peşine düştü.

"Hey, küçük! Koş, koş, koş! Seni nehre atıp boğulmanı izleyeceğiz!" diye bağırıyorlardı arkasından gelirken. Lun arkasına bakmadan bacaklarının taşıyabildiği kadar hızlı koşuyordu. Kapı görünmüştü ve güvenliğe ulaşmasına ramak kalmıştı ki sırtında bir darbe hissetti ve boylu boyunca tozlu yere kapandı.

Hemen sırt üstü döndü ve korkuyla Hang'ın başında durmuş, onu boğazından yakalamak üzere eğildiğini gördü. Aniden Lun birinin bağırdığını ve ardından da bir patırtı duydu ve Hang'ın sere serpe üstüne düştüğünü gördü. Lun şaşkınlık içinde başını kaldırdı ve üstündeki hareketsiz bedeni iterek ondan kurtulup ayağa kalkmaya çalıştı. Bir bağırış ve bir çatırtı sesi ve acı bir çığlık duydu, sonra bir tane ve bir tane daha. Başını çevirdi ve dört sözde saldırganının da kendinden geçmiş halde boylu boyunca yerde yattığını gördü.

Kaslı bir kolun ucundaki sert bir el aşağıya uzandı ve onu ceketinin önünden tutarak ayağa kaldırdı.

"İyi misin?" diye sordu boğuk bir sesle.

Lun etrafındaki harap haldeki çocuklara bakarak başını salladı. "E-evet," diye kekeledi. Başını kaldırıp kurtarıcısına baktı. Babasının evdeki koruması Fang ona pek dikkat etmedi. Sağ elinde, beline sardığı kuşaktakine benzeyen uzun, kavisli tahta bir kılıç vardı. Lun'u konağın kapısına doğru iterek, "Onları bana bırak," dedi.

Lun gidip çantasını aldı ve Fang'ın tahta kılıcını kınına koyup onun yerine gerçek olanını çekmesini izlerken büyülenmiş bir şekilde bakarak evinin girişine doğru gitti. Adamın kılıcı vernikli kınından meşum bir hışırtıyla kayarak çıktı. Fang bilincini kazanmaya çalışan bir oğlanın yanına gitti. Genç arkası kanamakta olan başını tutup inleyerek yerinde doğruldu. Ama daha fazlasını yapamadı, zira Fang sandaletli ayağını göğsüne dayayarak onu geri itmişti. Çelik kılıcı boğazına batırdı.

Fang ağırlığını genci yerde yutan ayağına vererek usulca kılıcıyla sorgulamaya başladı; metal silah öğle sonrasının ışığında parlıyordu. Dehşet içindeki Lun'a Fang oğlanı hemen oracıkta öldürecekmiş gibi geldi.

Fang alçak ama tehdit dolu bir fısıltıyla konuşuyordu. "Eğer bir daha Efendi Meng Lun'a sataştığınız haberini alırsam, canlı canlı hayalarınızı kesip ağzınıza tıkarım. Sonra da kellenizi kesip bir sopanın ucuna geçiririm ki atalarınız sonsuza dek utansın. Değersiz cesetlerinizin geri kalanı da nehre balıklara ve yengeçlere yem olur. Beni anlıyor musun?"

Oğlan nefesi kesilerek anlaşmayı onayladı. Kılıca doğru uzanmaya başladı ama Fang kılıcı aniden kıpırdattı ve çocuğun boynundan aşağı ince bir çizgi halinde kan aktı. "Henüz bitirmedim," diye tısladı. "Buradan uzak duracaksınız ve arkadaşlarına sana yapacaklarımı onlara da yapacağımı söyleyeceksin." Ateş saçan gözlerini oğlana dikti. Oğlanın bakış açısından Fang'ın görüntüsü dehşet verici olmalıydı ki çocuk altını ıslatarak inlemeye başladı.

"Git buradan! Ah, o yaşlı kadını da bir daha rahatsız etmeyin, çünkü bu beni üzer!" dedi Fang sertçe ve küçümser bir tavırla arkasını dönüp uzaklaşırken. Geride kalan çocuk Fang'ın arkasından korku dolu bakışlar atarak arkadaşlarını ayıltmaya çalıştı. Acınacak haldeki küçük grup ayaklarını sürüyerek aceleyle iskeleye doğru uzaklaştı.

Fang kısa ama çok güçlü bacaklarıyla yerleşkenin kapısına geldi, siyah ince pamuklu ceketini silkeledi ve tek bir akıcı hareketle kılıcını kınına soktu. Olayı seyreden muhafızların yanından geçerek ahşap kapıdan girdiğinde tahta kılıç yine elindeydi. Muhafızlara dik dik bakınca hepsinin yüzündeki sırıtkan ifade donuverdi.

Lun, Fang'dan korkuyordu. O da Çinli olmasına rağmen Fang kuzeydendi ve denizin ötesinde, iyice kuzeyde olan Japonya adalarında yaşamıştı. Alışılmamış biçimde silahlar kullanıyordu ve Lun onu ara sıra hizmetkârların bölümünde kılıcıyla

inanılmaz şeyler yaparak talim ederken görüyordu. Her zaman ayaklarının topuklarına basarak sallanır gibi yürüyor ve ürkütücü bir şekilde kaşları çatık sert yüzündeki dikkatli kara gözleri adeta hiç hareketsiz kalmıyordu.

"Beni kurtardığın için teşekkür ederim, Fang," diye seslendi Lun.

"Kendinizi nasıl savunacağınızı öğrenme zamanı geldi, Efendi Meng Lun. Bunu yapmaya karar verdiğiniz zaman ben buradayım," diye bağırdı Fang oğlanın ardından. Lun hızla sıralı ağaçlar ve bakımlı bahçeler boyunca ilerleyerek ailenin özel ikametgâhına geldi. Lişe, Karambola ve Ejderha Gözü meyvelerinin ağaçlarını ve aralarındaki bakımlı fundaları fark bile etmemişti. Eğer ona kendini korumayı öğretecek biri varsa, o da Fang'dı, bundan emindi ama o zor fiziksel işlerden veya spordan hoşlanan biri değildi, onun için egzersiz yapma düşüncesi bile onu dehşete düşürüyordu.

"Bunun yerine zengin olup Fang gibi bir koruma bulacağım," diye düşündü kendi kendine, kafes içindeki ötücü kuşlarının asılı olduğu girift şekilli Karambola ağacının yanından geçerken. Ama kuşlar günün bu vaktinde sessizdiler.

Büyükannesi evin iç avlusunda onu selamladı. Bir koltukta oturmuş, hâlâ meyve ağaçlarının arasında parıldayan, havuzu çevreleyen düz taşların ve çimlerin üstüne benek benek düşen ikindi güneşinin keyfini çıkartıyordu.

"Dışarıdan gürültüler geliyordu, Lun. Ne oldu?" Pes bir sesi vardı ama dediği anlaşılıyordu. Lun kibarca eğildi.

"Yok bir şey, büyükanne. Fang dışarıda gürültü yapan bir grup haydudu dağıtıyordu."

Kadın ona keskin bir bakış attı. "Herhalde yine o oğlanlar değildi," dedi. Lun havuzun kenarına oturarak başını iki yana salladı. Sulu göz biri gibi görünmek istemiyordu ama büyükannesi büyük ihtimalle zaten biliyordu. Oldukça göz korkutucu bir kadın olan büyükannesinin gözünden pek az şey kaçardı. Üstü-

ne oturduğu büyük, oyma, kırmızı lake koltuğun daha da küçük gösterdiği epey ufak tefek bir kadın olmasına rağmen hâlâ saygı uyandırıyordu, özellikle ona tapan dokuz yaşındaki bir çocukta. Lun bir elini havuzun soğuk suyuna sokarak büyük sazan balığını ve zambakların arasında yüzen değerli kırmızı havuz balıklarını seyretmeye koyuldu.

"Bir rüya daha gördüğünü duydum," dedi büyükannesi, her zamanki dobra tavrıyla.

Lun başını sallayarak bunu kendini hiçbir zaman dedikodu yapmaktan alıkoyamayan Amah'tan duymuş olması gerektiğini düşündü. "Bu sefer babam şu büyük Arap gemilerinden birindeydi," dedi, hâlâ suya bakarak.

"Ne tuhaf! Rüyanda başka bir şey yok muydu?"

"Hayır, büyükanne, hepsini hatırlamıyorum." Ona baktı ve karışık desenli yeşil ipek robunun altından biraz görünen küçük ayaklarına bir göz attı. Bir kez daha buna nasıl dayanabildiğini merak etti. Hem o hem de annesi bu bağlı ayaklarıyla neredeyse hareketsizleşiyorlar ve yardım almadan hiçbir yere yürüyemiyorlardı.

Yaşlı kadın nereye baktığını fark etti. "Gözünü dikme; bu kaba bir davranış, Lun," diye azarladı onu. Lun utanarak kızardı ve özür diledi. Bu âdeti sormak istiyordu ama hiçbir zaman bunu yapacak cesareti bulamamıştı. Ayrıca annesi bu tür sorular sormasını engelliyordu. Lun yaralarına bir yenisinin daha eklenmesini istemiyordu.

"Bana bugün okulda neler öğrendiğini anlat," dedi büyükannesi, müşfik bir tavırla.

Lun içini çekti. "Bugün de konu yine Konfüçyüs'tü, büyükanne," dedi. "Dersi pek iyi anlamıyorum."

"Anlamadıklarından birini söyle bakayım."

"Öğretmen bize şunu hatırlamamızı söyledi: Okçu hedefi ıskaladığı zaman hatayı kendi içinde aramalı."

"Bu oldukça basit görünüyor," dedi büyükannesi.

"Ben okçu değilim, onun için ne demek istediğini anlamıyorum," diye şikâyet etti Lun.

"Bu mutlaka okçularla ilgili değil ki, Lun. Sadece bu sözü hatırla ve bir gün kavrayacaksın. Eğer sınavlarını geçeceksen Konfüçyüs'ü anlasan iyi olur, oğlum," dedi ona.

Lun kibarca başını salladı. Eninde sonunda sınavlar için çalışması gerekecekti, tıpkı ondan önce ağabeyi ve babasının yaptığı gibi ama buna daha birkaç yıl vardı ve o şiir ve sanat hakkında daha çok şey öğrenmek istiyordu.

"Ben şair Lu Yu ve ne düşündüğü hakkında daha çok şey bilmek istiyorum, büyükanne."

"Lu Yu mu? O çok fazla şaraptan bahseder. Şairler yalnız iki şeyde iyidirler. Bazıları başarılı ama pek azı güzel olan hoş şiirler uydururlar ve çoğu genç yaşta ölene kadar içer. Senin yapmak istediğin de bu mu?"

"Hayır, büyükanne, aslında ben ressam olmak istiyorum."

Bu sefer içini çekme sırası yaşlı kadındaydı. "Ressamlar bazen şairlerden daha iyidir. Hiç değilse o kadar çok içmezler ama eğer bir İdareci olabilirsen, ondan sonra istediğini yapabilirsin. Bunu bir düşün." Kara bulutların tepelerinde yoğun bir bulut halinde toplandığı gökyüzüne baktı. Güneş kaybolmuştu ve hava nemli ve yapışkandı.

"Benim içeri girme zamanım geldi, senin de öyle, eğer sırılsıklam olmak istemiyorsan, yağmur her an başlayabilir. Ayrıca temizlenmelisin de. Sanki toz toprağın içinde yuvarlanmışsın gibi görünüyorsun."

"Ah, Cheng!" diye seslendi. Genç bir hizmetçi kız hemen yanına geldi. "Evet, hanımım?"

"Beni içeri götürsünler. Islanmak istemiyorum," diye emretti yaşlı kadın.

Hizmetkârlar hemen koşturarak, ilk iri yağmur damlaları düşmeye başlamadan hemen önce Meng Lanfen'i oturmakta olduğu ağır koltuğuyla birlikte binanın dört bir yanını çevrele-

yen verandaya taşıdılar. Çok geçmeden sanki gökyüzü delinmiş gibi yağmur damlaları içbükey kiremit dama vurmaya başladı. Bir şimşek gökyüzünde parlak bir zikzak çizdi; bunun ardından gelen korkunç bir gök gürültüsü Lun'un korkuyla sinmesine yol açtı.

Lun sırılsıklam olmamaları için kuşlarını alıp getirmek için dışarı koştu. Odasına gitti, ıslak giysilerini çıkardı, sonra beline büyük bir pamuklu havlu sararak banyo odasına doğru yürüdü.

Daha sonra aileyle birlikte akşam yemeği yerken tabağını didikleyip durdu. Gökyüzü bulutlarla kaplı olduğu için hava zamanından önce kararmıştı, onun için hizmetkârlar mumlar yakarak onları kâğıt lambaların içine koymuştu. Lambalar parlak aylar gibi ışıldayarak kenarlarındaki renkli kuş ve turna resimlerini ortaya çıkarıyordu. Annesi ve büyükannesi cilalı uzun oval masanın diğer ucunda oturmuş, sessizce birbirleriyle konuşarak onunla hemen hiç ilgilenmiyorlardı.

Amah'ı ona bir kâse kızarmış, marine edilmiş ve incecik kesilmiş ördek verdi. Oğlanlarla yaşadığı olay Lun'un iştahını kesmişti ama Amah'ı onun bu yemeği sevdiğini biliyordu. Lun denemek için bir lokma aldı; çok lezzetliydi. Kenarları çıtır çıtırdı, et suluydu ve baharatlarla çeşnilendirilmişti. Başka bir kâsede getirilen, et suyuyla pişirilmiş ve limon suyu ve acı çili sosuyla çeşnilendirilmiş çiçekli lahana da çok lezizdi.

Annesi yemekleri çok beğenmiş olacak ki dudaklarını şapırdatarak, "Çok güzel!" dedi. "Tem Pau bu şehirdeki en iyi aşçılardan biri. Erkek kardeşim onu bize gönderdiği için çok memnunum."

Annesi fildişi çubuklarını tıkırdatarak incecik kesilmiş ördek etini tutup boyalı dudaklarına götürdü; sonra hemen yanındaki kâselerin içindeki sebze parçalarına kızarmış erişteye ve çok pişmiş bıldırcın yumurtasına uzandı. Onu izleyen Lun annesini çubuklarıyla yemeğini gagalayan titiz bir turnaya benzetti.

"Erkek kardeşin oğlumdan haber almış mı? Epeydir hiç haber alamadık." Büyükannesi yemeğine ara vererek zaman için-

de sararmış olan kendi oymalı fildişi çubuklarını bıraktı ve ince işlenmiş küçük bir porselen kâseden bir yudum sıcak şarap aldı.

Lun kulaklarını dikti. Ördeğini bitirmişti ama onların konuşmasını dinlemek istiyordu. Bazen onun hâlâ orada olduğu gerçeğini gözden kaçırıyorlardı. Erkekler evde olmadığı zamanlarda akşam yemeğinde hep dedikodu yaparlardı. Büyükannesinin annesini pek beğenmediğini bilse de yine de adaba uygun davranıyorlardı ve yemek vakti gün içinde görüştükleri pek az zamandan biriydi. Annesi zamanının büyük kısmında geniş dairesine kapanıyor, büyükannesiyse güzel havalarda dışarıda zaman geçirmeyi seviyordu. İkisi de yerleşkeden pek çıkmıyorlardı.

"Kardeşim ve iki iş ortağı haber alamadıkları için çok endişeliler ama bana pek bir şey anlatmıyor. Yine de eğer önemli bir haber olsaydı bana söylerdi," diye yanıtladı annesi. O da pirinç şarabından uzun bir yudum aldı. İkisi de şarap içtikleri zaman rahatlıyordu. Arada etrafta dolaşan hizmetkârlardan biri olan Kee Wen bir ibriği ve bambudan örme bir tutamağı olan küçük seramik bir sürahiden boş kâselere biraz daha şarap koydu.

"Eh, bütün yükleriyle birlikte dönmelerini umalım. Eğer Hindistan'a gitmeyi başarırlarsa, gidiş-dönüş toplam dokuz ay sürecekti yolculukları. Senin erkek kardeşinin payı çıkarılsa bile oğlumun kazancı iyi olacaktır ve böylece para konusunda daha az endişelenebiliriz," dedi büyükannesi. Masanın karşısındaki Lun'a sanki rüyası hakkında hiçbir şey söylememesini ihtar ediyormuş gibi bir bakış attı.

Annesi başıyla onayladıktan sonra dikkatini Lun'a çevirdi. Çocuk okul hakkında sorgulamanın başlayacağını anlayarak yerinde büzüldü.

***

Fang başının üstünde kiremitlere vuran yağmurun sesini dinliyordu. Erkek hizmetkârlara ayrılmış bölümdeki odasındaydı. Mutfakta verdikleri küçük bir pirinç şarabı sürahisinin üçte ikisini

içtiği için hafif sarhoştu. Aşçının yamağı iri baldırlarına baygın baygın bakarak ona bir sürahi şarap vermişti. Bir keresinde ona baldırlarının böyle olmasının nedeninin girdiği öfke krizlerinin cezası olarak, pirinç tarlalarında sığırların yerine saban sürmesi olduğunu söylemişti. Bu kuzeyde bir manastırda yaşarken olmuştu. Kadın besbelli ona abayı yakmıştı ama Fang bu gece onu görmezden gelmişti. Başka bir zaman ona cesaret verirdi. Aşçı ve yardımcıları ona şarabı almamasını söylememeleri gerektiğini iyi biliyorlardı. Adamın asık yüzüne bir bakış onları susturmaya yetiyordu. Sarhoş olacağı belliydi ve bu sırada çok gürültü yapmaması için dua ediyorlardı.

Yağmur onu sakinleştiriyor ve alkol de beynini uyuşturarak hiç olmazsa kısa bir süre nerede olduğunu ve bu öğleden sonra o dört çocuğu öldürmesine nasıl ramak kaldığını unutmasına yardım ediyordu.

Oğlanlardan birinin boğazında kılıcını batırdığı yerden sızan kanın anısı, ona kılıcın üstüne abanıp bıçağı oğlanın boğazından geçirerek yere saplama dürtüsüne nasıl bütün gücüyle direndiğini hatırlatarak titretti. Zihnindeki örümcek ağlarını temizlemek ister gibi nasırlı eliyle yüzünü sildi.

Öldürme dürtüsü artık öyle içine işlemişti ki bunun bir alışkanlık halini aldığını biliyordu. Ne var ki bu durum, öteki dünya ve ondan sonraki reenkarnasyon hakkındaki kaygılarıyla çatışıyordu. Ahmida Buda, dürtülerini kontrol etmesi lazımdı! Avucunu arka arkaya alnına vurdu. Pek çok biçimde yeniden doğacağını ve bunların çoğunun başkalarına uyguladığı bunca şiddet yüzünden daha aşağı bir varlık biçiminde olacağını biliyordu. Dosdoğru odasına gelmiş, dört mum yakmış ve bu düşünceleri için özür dilemişti. Bunu her kavgadan sonra ve kendini kaybedecek kadar içip, arkasında ölüm ve yıkım bıraktığı, sarhoş bir öfkeyle dövüştüğü ve sonradan neler olup bittiğini pek az hatırladığı ve ertesi gün feci bir içki sersemliğiyle kalktığı her sefer yapıyordu.

Durmadan şu mantrayı tekrarlıyordu:

Sorunlarımız çözülmez
Fiziksel güçle,
Nefretle, savaşla.
Sorunlarımız çözülür
Sevgi dolu nezaketle.

Şişeden bir yudum daha aldı ve hızla soluğunu burnundan verdi. O çocukları öldürmemek nezaket *olmuştu*!

Bu defa kendini iyi tutmuştu ama bu tür durumlarda hâlâ onu ele geçirmekle tehdit eden ölümcül dürtüleri yüzünden kendini azarlıyordu. Buda'ya dua ederek bundan daha iyisini yapmaya söz verdi. Saçaklardan çimlerin üstüne damlayan ve uzaktaki havuza düşen yağmurun sesine odaklandı. Şarabını yudumlayarak pencerenin yanında bağdaş kurup oturmak sakinleşmesine yardım etti. Görevini yapmış ve kimseyi öldürmeden Lun'u kurtarmıştı. Bu onun göreviydi; sadece her seferinde öldürme dürtüsüne teslim olmamayı öğrenmesi gerekiyordu.

Eğer eşitsen, öyleyse savaş savaşabilirsen.
Eğer sayıca azsan, öyleyse uzak dur durabilirsen.
Eğer o kadar iyi değilsen, öyleyse kaç kaçabilirsen.

Sun Tzu Usta

Bölüm 17

Çin Denizi

Talon ertesi gün Kaptan'la seçeneklerini irdeledi.

"Sadece buraya kadar gelmeyi kabul ettiğini biliyorum, Kaptan ama yükümüzü burada satamayacağımızı da biliyorsun."

"Bunu anladım, Efendi Talon," diye yanıtladı Kaptan. Durumdan hiç memnun görünmüyordu. "Tanrı var ya, bunun nedenini de biliyorum. Bundan şu Sing sorumlu. Diğer kaptanlardan onun bu adaya gelen giden her şeyi kontrol ettiğini öğrendim. Herkes ondan korkuyor."

"Sana katılıyorum ama onun üstünde hiçbir etkimiz yok ve onun teklifini kabul etmek beni kurtarmaz, hele çok daha az fiyat teklif etmeleri için baskı yapılan diğer hırsızlardan bahsetmiyorum bile. Bunun nedeninin sadece antrepoların dolu olması olduğuna da inanmıyorum. Hsü burada daha çok Çin gemisi olması gerektiğini söylüyor."

Arka küpeştede durmuş, adaya ve onlara doğru yaklaşan başka bir yağmur fırtınasını izliyorlardı.

"Ya şuradaki ana kara?" dedi Dandaşi, kolunu Kulam Bar'a doğru sallayarak.

"Efendi Hsü bunu Çinlilere sordu ve yüklerini taşıyacak gemi olmadığı için onların antrepolarının da dolu olduğu yanıtını aldı," dedi Talon ona.

Kaptan suratını asarak adaya bakıp mırıldanarak bir küfür savurdu.

"Umarım şu büyük fırtınalardan biri onları vurur da antrepolarını alıp götürür," dedi.

"Bir altematif var, Sefa," diye mırıldandı Talon.

Kaptan Dandaşi ona döndü.

"Dostumuz Hsü dün fırtına sırasında beni görmeye geldi ve yükümüzü Çin'e götürmemizi önerdi. Bizimle gelmesi karşılığında bize ödeme yapmayı da teklif etti."

Kaptan Dandaşi, Talon'a sert sert baktı. "Bunun denizde bir ve belki de iki ay daha demek olduğunu biliyor musunuz? Adamların bundan hoşlanacağından emin değilim. Benim hoşuma gitmediği kesin," diye homurdandı.

Talon dönerek küpeştenin üstünden neredeyse suyun kenarına kadar gelen adadaki yeşil orman örtüsüne baktı.

Dandaşi geniş omuzlarını kaldırdı. "Ama eğer burada kâr yapamıyorsak, Çin'den başka nereye gidebiliriz ki? Eğer müretteb atımız olmayı kabul ederlerse adamlara bu yolculuğu cazip kılacak mısınız?" diye sordu.

Talon başını kuvvetle sallayarak onayladı. "Ben Hsü'ye güvenebileceğimi düşünüyorum. Çok açık konuşmuyor ama burada kalmak istemediğini biliyorum ve yükümüzü satmamıza yardım edeceğini ve bu yolculuğun karşılığını cömertçe vereceğini garanti ediyor," dedi. "Ben de bizi oraya götürmeniz için sana ve adamlara fazladan ikramiye vereceğim."

"Mürettebatı toplayayım," dedi Kaptan.

Birkaç dakika içinde geminin ortasında toplanan herkes Talon'a, Rıza'ya ve Kaptan'a bakıyordu. Yusuf ve Daran da oradaydı. Kadınlar aşağıdaydı. Ravan onların varlığının adamların kararını etkilemesini istememişti.

Önemli bir toplantı yapılacağını hisseden Hsü yukarıya çıkmış, fakat sadece dinlemek ve adamların ruh halini hissetmek için dümen güvertesinin iyice gerisinde durmuştu.

Kaptan Dandaşi konuşmaya başladı. "Beyler... Efendi Talon, Efendi Rıza ve ben uzun uzun düşünerek seçeneklerimizi değerlendirdik. Seçeneklerimiz çok az ama dostumuz Efendi Hsü alternatif bir öneride bulundu ve Efendi Talon Çin'e gitmemizi öne sürdü." Bu noktada durarak Talon'a devam etmesini işaret etti. Talon adamlar kendi aralarında konuşurken beklemek zorunda kaldı. Bazıları çok heyecanlanmıştı ve besbelli bu fikre karşıydı, bazıları ise daha ılımlı bakıyordu.

Talon bu haberi duyunca memnun olmayan adamları saptayarak onlara hitap etti.

"Beyler, yükümüz iyi, gemi lüks mallarla dolu. Ama adada bizi soymaya ve makul bir kâr bile elde edemeden bizi evimize göndermeye çalışan adamlar var; bunun nedeni mallarımızın kötü veya hasarlı olması değil, adada fiyatları kontrol eden kötü insanların bulunmasıdır. Evet, malımızı onlara satabiliriz ama bu kötü bir kayıp olur ve kimse evine gerektiği kadar para götüremez." Durdu. Şimdi konuşmayı kesmiş, onu dikkatle dinliyorlardı.

"Efendi Hsü, bana onu Çin'in güneyinde olduğunu söylediği memleketi Guangzhou'ya götürmemiz karşılığında cömert bir ödeme yapmayı teklif etti. Orayı bileniniz var mı?" Durdu ve yaşlıca tayfaların birkaçının eli kalktı.

"O zaman diğerlerine bunun çılgınca bir plan olmadığını, mallarımızdan iyi kâr etmeye yönelik kararlı bir çaba olduğunu anlatabilirsiniz," dedi Talon. "Bizimle gelen herkese fazladan ikramiye vereceğim. Ayrılmak isteyenler, onları evlerine götürecek bir gemiyi beklemeleri için kıyıya bırakılacak. Tabii onlara da hak ettikleri para verilecek fakat mallarımızdan elde edeceğimiz kârdan hiçbir şey alamayacaklar."

Sözlerini bitirdiği zaman tam bir sessizlik oldu. Talon adamlara dikkatle bakarak herhangi bir isyan işareti görmeye çalıştı. Hem o hem de Rıza önlemlerini almışlardı. Her duruma karşı, yaylarını bile gemi direğinin arkasına koymuşlardı.

Umayr elini kaldırdı ve Talon ona öne çıkmasını işaret etti.

"Efendi Talon, söylediklerinizi anlıyoruz ama burada kimse daha önce Çin'e gitmedi. Bu tehlikelerle dolu bir yolculuk, mesela hakkında çok şey duyduğumuz korkunç tayfunlar var. Geminin başına bir şey gelmeden oraya kadar nasıl gideceğiz?"

Talon elini Kaptan'a doğru salladı. "Kaptan'ınız daha önce Çin'e gitmiş."

Kaptan başıyla onayladı.

"Ayrıca o suları iyi bilen bir Çinli de var yanımızda," diye yalan söyledi Talon, Hsü'yü göstererek. "Daha da önemlisi, Efendi Hsü'nün çok rağbet göreceğini söylediği mallarımız da var, çünkü biz aylardır bu denizlerden limana giden ilk yük gemisi olacağız. Limandaki Çin gemisi batıya Hindistan'a doğru yelken açmak için muson rüzgârlarının değişmesini bekliyor. Bu da Çin'e vardığımız zaman yüksek fiyat isteyebileceğimiz anlamına geliyor ve Efendi Hsü kendisinin pek çok bağlantısı olduğunu söylüyor. İyi kâr etmemiz için elinden geleni yapacaktır. Bu da eve zengin bir adam olarak döneceğiniz anlamına geliyor, Umayr."

Umayr başını sallayarak tekrar arkadaşlarının arasına döndü ve tayfalar arasında hararetli bir konuşma başladı. Sonra Vakkas öne çıktı. "Biz tek bir gemiyiz, Efendi Talon. Siz de bizim kadar her tarafta korsanlar olduğunu biliyorsunuz, hatta belki ötedeki denizlerde daha da çoklardır. Saldırıya uğrarsak nasıl baş edeceğiz? Biz bir ticaret gemisiyiz, bir savaş gemisi değil!"

Rıza ona güldü. "Kulam Mali yakınlarında korsanları nasıl uğurladığımızı ne çabuk unuttun, Vakkas!" diye payladı adamı. "Adamlar dayak yemiş köpekler gibi kuyruklarını bacaklarının arasına kıstırıp kaçmadılar mı? Bunu o güzel yüzünün gülümsediğini gördükleri için yaptıklarına eminim."

Adamlar bu sözlere güldü, Vakkas utanmış görünüyordu ama sonra sırıtarak rahatsız bir şekilde ayağını yerde sürüdü.

"Allah bizi korur, Vakkas. Fakat insanlara onları sokabileceğimizi göstermek bize kalmış," dedi Rıza.

Talon adamların bir süre bunun üstünde düşünmelerine izin verdi.

"Galiba bizimle geleceklerini söyleyebiliriz, Efendi Talon," diye mırıldandı Kaptan, onları dikkatle izlerken.

"Aralarında ciddi bir muhalif görmüyorum," diye onayladı Rıza. "Gönülsüzler, evet, çünkü bu yolculuğumuza bir altı ay daha ekleyecek ama hırsları onları doğru tarafa yönlendirecektir."

Sonunda herkes elini kaldırdı ve oy birliğiyle kabul ettiler. Talon çok rahatlamıştı ve onlara bir kez daha kazançlarının az olmayacağını garanti etti. Arkasını dönünce geride oğlu Fuling'le birlikte bekleyen Hsü öne çıkarak ona gülümsedi.

"Görüyorum ki çok ikna edici bir adamsın, Efendi Talon. Etkilendim. Hiç değilse bazılarının ayrılmaya ve adada şanslarını denemeye karar vereceğini bekliyordum. Buralardaki korsanların çoğu sizin memleketinizden."

"Bizim adamlarımız Ummanlı, Efendi Hsü," dedi Kaptan sertçe. "Bizler denizciyiz ve nadiren korsan oluruz ve bu adamlar birbirlerinin ailelerini tanır. Hem, insandan çok böceklerin ziyafet çektiği bu bataklık arazide kim kalmak ister ki?"

Hsü başıyla onayladı ve mutlu bir yüzle aşağı indi.

"Ben bu adama güvenmiyorum: onun hakkında hiçbir şey bilmiyoruz," dedi Rıza. "Gerçekten doğru kararı verdiğimizi umarım, Talon."

"Ben de öyle Rıza. İnşallah oraya giderken yolda telef olmayız ve oraya vardığımızda da adamın sözünü tutması için dua ediyorum."

Talon Çinlilerin kamarasına sessiz bir ziyarette bulunarak kutuda ne olduğunu öğrenmeye karar verdi. Bunu kendi yapabilirdi veya kendisi Hsü'yü ve diğerlerini güvertede oyalarken Rıza'dan yapmasını isteyebilirdi. Bu insanlar hakkında her şeyi öğrenmek istiyordu.

Ertesi gün, herkesin aynı düşüncede olduğunu gördükten

sonra adamların taşıyabildikleri kadar temiz su getirmelerini isteyen Kaptan'ın verdiği talimatlarla geçti. Tayfaları iki sandaldaki varillerle birlikte temiz su kaynakları bulmaya yolladı. Afrika sahilinin açıklarında ders aldığı için kasabadaki tüccarların sattığı suya güvenmiyordu.

Yerliler kanolar ve kayıklarla gemiye yaklaşarak meyve ve sebze satmaya çalışıyordu, her zamanki gibi biraz pazarlık yapıldıktan sonra satın aldılar. Taze et için gürültücü tavuklar ve keçiler aldılar; Kaptan almaları gerektiğini söylemişti, zira yarımadanın diğer tarafında bunları bulabilecekleri iyi bir liman olduğunu hatırlamıyordu. Yarımadanın kaba bir haritasını çizerek o anda bulundukları yere bir çarpı işareti koydu ve nereye gittiklerini gösterdi. Bu Talon'a yolculuğun bu ayağının süresi hakkında bir fikir verdi. Elinde bozulabilecek mal olmadığı için Tanrı'ya şükretti.

Ertesi sabah kıyıya doğru sık sık göz atarak, Sing'in mallarının satışı hakkında konuşmamasına nasıl bir tepki verebileceğini merak etti. Kıyıya çıkıp durumu ve kararını açıklamanın anlamsız, hatta belki de tehlikeli olduğunu biliyordu.

"Eminim, keyfine göre verdiği fiyatı kabul edip mallarımızı vermemizi bekliyordu bizden," dedi, güvertede yanına gelen Ravan, Cennet ve Rıza'ya.

"O adama zerre kadar güvenmiyorum," dedi Rıza. "Onda çok kötü bir şey var ve buradan ne kadar çabuk gidersek bizim için o kadar iyi olur."

"Şimdi Çin'e gitmeye karar verdikten sonra bununla baş edebileceğimi hissediyorum. Belirsizlik çok kaygı vericiydi," dedi Ravan onlara. "Kaptan denizde bir ay daha mı kalacağımızı söyledi?"

"Aşağı yukarı bir ay kadar," dedi Rıza gülerek ve Ravan'ın kaldırdığı elinden kaçarak.

"Bu gece gemiye bir nöbetçi koymalıyız," dedi Talon onlara. Bunu duyunca hepsi ciddileşti. "O adamın bize bir kötülük yapacağını mı düşünüyorsun, Talon?" diye sordu Cennet.

"Bilmiyorum ama riske girmenin anlamı yok," dedi Talon.

Talon, Sing'in neden yaptığı teklifi görüşmek üzere randevusuna gitmediği konusunda kendince bir fikre varacağını düşünüyordu. Sing'in nasıl bir adam olduğu göz önüne alınırsa, misilleme yaparak gemilerine zarar vermeyi istemesi onu hiç şaşırtmazdı.

Ancak o gece olaysız geçti ve anakaradaki karanlık ve kalın orman örtüsünün üstüne şafağın ilk ışıkları düşerken yelkenleri açtılar. Doğudan kokuşmuş, nemli mangrov* (*tropik iklime özgü bir bataklık bitkisi) bataklıklarının kokusuyla birlikte gelen hafif esinti onları yavaşça limandan çıkarttı.

Sing sarayının surlarının tepesindeki pagodasında durmuş, geminin uzaklaşmasını izliyordu. Her zamanki kaçınılmaz korumalarıyla birlikte Amar da yanındaydı.

"Bir gün bu yoldan geri dönmek zorundalar, Amar. Bekleyeceğiz. Kanlarını ilk sen dökebilirsin," dedi yardımcısına, uzaklaşan geminin ardından uğursuz bir bakış atarak. "O gemide güzel kadınlar olduğunu duydum. Önce onları bana getirmeyi unutma."

Son iki kurbanın kalıntılarının bulunduğu kaplanın avlusuna duygusuzca baktı. "Efendi Süleyman ve eline geçireceğin diğerleriyle hayvanımın ziyafet çekmesini istiyorum."

***

Tekrar harekete geçmek ve limandayken onları canlarından bezdiren vızıldayan böceklerden uzaklaşmak gemideki herkesi rahatlatmıştı.

"Bu adadan ve Sing denilen şu adamdan paçayı kurtardığımıza seviniyorum," dedi Rıza, adanın gittikçe geride kalmasını izlerken. "Bize şu korkunç meyveyi yedirdi ya... neydi onun ismi?"

"Durian," dedi Talon yüzünü buruşturup gülümseyerek.

"Ah, evet. Sırf bu yüzden bile artık can düşmanım o adam!"

diye homurdandı Rıza, abartılı bir tavırla ve sonra omzunun üstünden geriye baktı. "Eğer Hsü gemiye bir tane soktuysa onu öldürmek zorunda kalacağım."

Talon güldü. "Bunu yapsa hiç şaşırmazdım. O adamın aklında kırk tilki dolaşıyor!"

***

Kaptan bu yolculuğu yapalı birkaç yıl olduğunu kabul ediyordu ama hem o hem de Talon Al-Masudi ile Süleyman ismindeki İranlının Çin gemilerini ve seyahatlerini anlattıkları günlüklerini inceleyince okudukları ayrıntılar onlara güven verdi. Artık hesaplamalara daha çok katılan Hsü izleyecekleri rotaya baktı ve işler kötüye giderse yarımadanın sahilinden uzaklaşmayabileceklerini söyledi.

"Sìyuè, yani bu ay, iyi bir mevsimdir, onun için ta Guangzhou'ya kadar olmasa da, yolculuğun büyük kısmında havanın iyi olmasını bekleyebiliriz," dedi onlara. Günlerden sonra şimdi de ayları sayan Talon, Hsü'nün Nisan'dan bahsettiğini tahmin etti. Maskat'tan ayrıldıklarından beri yaklaşık dört aydır denizdeydiler.

Malacca boğazlarında seyrettikleri için burada yol almak zor değildi; uzaktan yarımadanın ve Sumatra'nın sahilini görebiliyorlardı. Her iki kıyı da, çoğu mangrov bataklıkları şeklinde, suyun kenarına kadar gelen sık ormanlarla kaplıydı. Sadece birkaç haliç vardı ve insan yerleşimi olduğuna dair pek işaret yoktu.

Sert bir rüzgârla birlikte bir hafta kadar yol aldıktan sonra, sancak tarafındaki sahil şeridi gittikçe küçülerek beyaz bir pusa dönüştü ve Kaptan karayı gözden kaçırmamak için geminin iskele tarafına yöneltilmesini emretti.

"Yarımadanın ucunda, kaplanlar ve zehirli yılanlarla pek az yerli dışında kimsenin yaşamadığı bataklık bir adanın etrafından dolaşacağız," dedi Hsü onlara. "Sonra Tiyuma isminde bazı adaları görene kadar kuzeye gideceğiz, orada tekrar temiz su

alabiliriz, ondan sonra Sanf ülkesine geçmek için bir su şeridinde ilerleyerek ormanlarla sanlı berbat bir yer olan Kanduranga isminde bir şehirde limana demir atacağız."

Adalarda daha çok erzak ve su alarak nispeten sakin bir denizde ilerlediler. Hsü onlara bu geniş suların üç taraftan karayla çevrili olduğunu ve denizin güney ucunun açık okyanusun fırtınalarına maruz kaldığını söyledi. Okyanusu sancak tarafına ve körfezi iskele tarafına alarak bu boğazı geçeceklerdi. Eğer şanssızlarsa fırtınayla karşılaşacakları yer burası ve daha kuzeydi.

Belki yılın bu zamanı olduğu ve tayfun mevsimi sona erdiği için, bir sonraki açık denize kadar olaysız bir yolculuk yaptılar. Şimdi kara kara düşünmekten ve ormanlarla kaplı arazilerden kurtulup denize açıldıkları için herkes yumuşak havanın ve böceklerin ısırmadığı, yıldızlarla aydınlanan uzun gecelerin keyfini çıkartıyordu.

Gemi, sürekli yelkenlerle ilgilenilmesi gerekrneden dümdüz yol aldığı için mürettebat da gevşemişti ve Kaptan onlara kişisel işlerini güvertede yapma izni vermişti.

Müzik aletleri ortaya çıkınca, statüleri farklı olmasına rağmen mürettebatla senli benli olan yolcular şaşırdı. Ravan geminin hemşiresi görevini üstlenince kendini adamlara sevdirmişti ve Cennet'le, artık bir başka yolcu olarak kabul edilen Lihua da ona bu işinde yardım ediyordu.

Hsü ve oğlu Fuling güvertenin sessiz bir köşesinde Talon'la Rıza'ya uzun uzun ülkelerini anlatarak bilgi veriyorlardı. Öğrenecek çok şey vardı ve dil aşılması zor bir engeldi ama sebat ettiler. Çok geçmeden çat pat Çince konuşmaya başlamışlardı.

Fuling'in babasından çekindiği ve gözlerini Lihua ismindeki Çinli kızdan alamadığı Talon'un dikkatinden kaçmamıştı. Babası fark etmiş gibi görünmüyordu ama Talon o adamın gözünden pek az şeyin kaçtığına karar vermişti, onun için Hsü'nün de bunu farkında olduğundan emindi. Ancak oğlanla konuşurken sert görünmesi ve kızı asla onunla yalnız bırakmaması dışında, buna pek dikkat ediyor gibi görünmüyordu.

Rüstem, ona ve deniz hayatına karşı duyduğu bitmez tükenmez hevese bayılan denizci arkadaşlarıyla oynamakta özgürdü. Talon ve belli bir ölçüde de Ravan, Rüstem'i ona bir zarar gelmesindense ölmeyi tercih edecek Tarif'le Umayr'ın becerikli ellerine bırakmakta hiçbir sorun görmüyordu. Bu şekilde dikkatlerini konuklarına verebiliyor ve onlardan Guangzhou'ya vardıkları zaman neler bekleyebileceklerini öğreniyorlardı.

Talon ve Rıza tayfaların savaşçı olarak becerilerini bilemek için egzersizlere devam ettiler. Ok atma konusunda ne Talon'u ne de Rıza'yı geçemezlerdi ama Yusuf'la Daran onlara yetişmek için çok çalışıyordu. Ravan'la Cennet'in de geminin ortasında yayla talim yapmasına izin verilince mürettebat hayret içinde kalırken Kaptan bundan hiç memnun olmadı. Kadınların ikisi de rezil olmayınca tayfalar şaşırırken erkekleri de pek memnun olmuştu.

Egzersiz yaptıkları ve çok işlerine yarayan bir silah daha vardı: içinde Yunan Ateşi olan ve suyun üstünde yanabilen küçük, yuvarlak çömlekler. Talon bir çatışma esnasında adamların bunlarla baş edebileceğinden emin olmak istiyordu. Hava yumuşak olduğu ve ani bir fırtına çıkacak gibi görünmediği zamanlarda bazen geceyi geçirmek için durdukları sahillerden topladıkları taşlarla egzersiz yapıyorlar, onları geminin kenarından suyun üstünde olabildiğince uzağa atmaya çalışıyorlardı.

"Bunları mızrak gibi atmamızın bir yolu yok," dedi bir gün hüsran içinde Talon, onları izleyen Hsü'ye. "Keşke bunun bir yolu olsaydı. Bunları düşmandan çok uzakta olan bir gemiden fırlatabilmek müthiş olurdu."

Hsü ona merakla baktı. "Bir asker gibi düşünüyorsun, Talon. Biz Çin'de bunu yapmanın yollarını biliyoruz ve oraya gittiğimizde onların nasıl kullanılacağını öğrenmene yardım edeceğim."

Talon'la Rıza ona şaşkın şaşkın bakınca Hsü onlara Sung İmparatorluğu'nun "Patlayan Ateş" dedikleri bir icadından bahsetti. Çince ismi olan *Zha yao* sözcüklerini kullanmıştı. "Bu toz kapatıldığı ve ateşin üstüne konulduğu zaman çok büyük bir

ses çıkartıyor!" Patlama sesini canlandırmak için ellerini kuvvetle birbirine çarptı. "Şimdilerde onu pek çok şekilde kullanıyoruz ama aynı zamanda bir silah olarak ve onu gemilerimizden çok uzun mesafelere ve karaya fırlatmak için de kullanıyoruz."

Çin'e gittikleri zaman bunu onlara göstereceğine söz verdi. Talon sabırsızlığına zorlukla hâkim oluyor ve bunun nasıl olduğu konusunda Hsü'nün başının etini yiyip durdu. Bu Hsü'yü eğlendiriyordu ama bunun nasıl olduğunu bilmediğini itiraf etti. Bu gizli tutulan bir sır olmasına rağmen, bilen insanları tanıyordu.

Talon'la Rıza artık Hsü'nün o kadar sahiplendiği o kutuda ne olduğunu biliyorlardı. Bu kolay olmamıştı ama Rıza fırsatını yakalamış ve Talon hepsini yunusları seyretmek için güverteye çıkardığı bir zamanda bir bahane bularak sessizce aşağı inmişti. Rüstem'in heyecanla gülerek yunusları gösterip onlara seslenmesi işi halletmişti. Rıza kısa süre sonra, gözleri kocaman açılmış halde tekrar ortaya çıkmış ve Talon'un kulağına Farsça fısıldamıştı: "O kutuda bir servet değerinde mücevherler var, Talon. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim."

Bir bakıma Talon, Hsü adına rahatlamıştı; sahip olduğu her şey gemisiyle birlikte batmış gibi görünüyordu. Şimdi mücevherleri öğrenince meraklanmıştı. Adama güvenini kaybederse bunu bir koz olarak kullanabilirdi. Rıza'nın adama hiç güvenmediği belliydi. Talon şimdilik belli bir karara varmamayı tercih ediyordu. Ne de olsa bu adamları boğularak veya daha feci bir şekilde ölmekten kurtarmışlardı. Elbette minnet duyacaklardı.

"Sana Al Hind'deki görevinin ne olduğunu sorabilir miyim?" diye sordu Talon, Hsü'ye, günün ilerleyen saatlerinde, dümen güvertesinde dinlenirlerken.

"Bu uzun bir hikâye ama sana önemli kısmını anlatacağım. Hiç İpek Yolu'nu duydun mu?" diye sordu.

Talon duyduğunu söyledi. Konstantinopolis'te yıl boyunca düzenli olarak büyük batı kapısının dışında beliren çok büyük kervanlar gördüğünü hatırlıyordu.

"Güzel, o halde sana şimdi anlatacaklarımı daha iyi anlayabilirsin. Son birkaç asırda Çin, yani Çin'in gerçek halkı acımasız ve cahil ama çok güçlü ve tehlikeli barbarlar tarafından kuşatıldı. Uzun zamandır asıl memleketimizin büyük kısmını kaybettik ve düşmanımızın karşısında son derece yıkıcı yenilgiler yaşadık. Danışmanlarımız kötü bilgilendirilmişti ve birkaç feci ittifak yaptık: çoğu kez ittifak yaptığımız insanlar bize saldırdı ve bizi yendi.

"Bu da önceki imparatorluğumuzun büyük topraklar kaybetmesine yol açtı. En son feci olay elli yıl kadar önce, bizim, yani Sung halkının imparatorluğumuzun bütün yukarı bölgesini kaybetmesi ve buraların Jin kabilelerinin eline geçmesiydi. Bunun anlamı batıya giden yolların, Semerkant gibi şehirlere ve hatta şu efsanevi şehir Konstan..." Şehrin ismini telaffuz edemeyerek durakladı.

"Konstantinopolis," diye tamamladı Talon onun yerine.

"Evet, doğru, Çinli tüccarlar bu şehirlerden mahrum kaldı. Yakın geçmişte, bizim Moğol dediğimiz kuzeydeki insanlar şehirleri baştan aşağıya yıktılar ve mutlaka kervanlar da onlara kolay av olmuştur." Hsü durakladı. Bunu kendi halkından olmayanlarla konuşmanın ona acı verdiği belliydi. Talon sessizliğini korudu.

Hsü başını iki yana salladı ve küpeşteyi tutup denize bakarak sözüne devam etti. "Bence sen bir tüccardan çok bir savaşçısın ve bizim uygarlığımızın askeri maceralara pek önem vermemesini belki anlamazsın. Bizler tüccarız ama o uzun ve tehlikeli İpek Yolu'nun eski halinden eser kalmadı ve orası artık kesinlikle benim mallarımı göndereceğim bir yol değil."

"Öyleyse denizde başka bir yol mu arıyorsunuz?" diye sordu Talon.

"Doğru. Son zamanlarda deniz trafiği de azaldı, çünkü senin halkın, İranlılar ve Araplar Çin'e gitgide daha az gelmeye başladı. Bunun nedenini bilmiyorum."

"Belki de nedeni bizim de ticaretten çok yağmalamakla ilgilenen bir istilacımızın olmasıdır," dedi Talon.

"Ah, o zaman bu çok şeyi açıklar. Doğru, halkımız Kalah Bar'da buluşuyor, bu iki taraf için de uygun bir yer. Ama gördüğün gibi, bu bile çok tehlikeli. İmparatorun danışmanları Hindistan'a, özellikle Gujarat'a gitmenin alternatif bir yolu olup olmadığını öğrenmek için bana geldi; çünkü bir kervan oradan yola çıkabilir ve bir yıl yerine iki ay içinde İran'a varabilir veya gemiler oradan sizin Bağdat dediğiniz şehre yelken açabilir."

"Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum!" diye bağırdı Talon. "Ben Konstantinopolis'te bulundum ve oradaki kervanları gördüm. İpek ve daha pek çok şey getiriyorlardı ama bugünlerde durum daha tehlikeli, çünkü Selçuklular denilen insanlar sizin bahsettiğiniz Moğollar kadar tehlikeliler. Şehirlere ve ticarete hiç aldırmıyorlar. Bunun yerine onlar servet kazanmak için çalmayı tercih eden çobanlar."

Hsü başını sallayarak hüzünle gülümsedi. "Sorun da bu. Bizim gibi tüccarların ticaret yapması gerek ama çok fazla ve çoğunlukla öngörülemez tehlikeler var, onun için kendimizi savunmayı öğrenmemiz lazım. Benim ülkem barbarlarla baş etmekte gerektiği kadar becerikli değil. Ancak ben yıllardır işimi başarıyla yaptım ve insan her aksaklık için kaderi suçlayamaz." Hsü konuşmasına devam etmeden önce bir süre sustu.

"Gujarat'taki sultan çok konuksever ve Hindistan'ın kuzeybatısındaki limanına Çin gemilerinin gelmesini istiyor. Orada şimdi halkın çoğu Müslüman ve bu biz Çinliler için kötü bir şey değil, zira Guangzhou'ya pek çok Arap ve İranlı geliyor ve aramızda bir tür mutabakat var. Hatta orada polo denilen bir oyun oynamaya bile davet edildim ama hiç de bana göre bir oyun değilmiş."

Talon'la Rıza güldüler.

"Biz polo oynuyoruz, Hsü," dedi Rıza, onların neden güldüğünü anlamayarak kuşkuyla bakan adama.

Hüsü onlara düşünceli bir şekilde baktı. "Şu ünlü kupayı biliyor musunuz?"

İkisi de başını iki yana salladı.

"Gujarat sultanı sarayda geçirdiğimiz uzun, sıcak akşamlardan birinde anlatmıştı. Çok uzun bir zaman önce bir şehirde bir polo oyunu oynanmış, galiba ismi İsfahan'dı. Her neyse, İran'da bir şehirmiş bu. Bir grup Çinli de diplomatik ilişkiler ya da öyle bir şey adına bu oyunu oynamak için İran'a gitmiş. Şah şahane bir kupa yaptırmış ya da öyle söyleniyor, çünkü asırlardır onu gören olmamış. Hikâyeye göre, bütün beklentilerin aksine Çinliler kazanmış ve kupayı almışlar. Yol, özellikle o yüksek dağlarda çok uzun ve tehlikeliymiş.

"Ne Çinlilerin ne de kupanın Çin'e hiç ulaşmadığını söylerler ama kupanın ünü yayılmış ve aramalar başlamış. Çok değerliymiş ve pek çok adam ona göz koymuş. Efsaneye göre ayrıca bu kupanın tuhaf özellikleri de varmış ama bunun pek aslı olmayabilir. Tekrar ortaya çıktığı ve Hindistan'da bir yerlerde olduğu söyleniyor ama onu gören kimse yok. Bazıları Çinli tüccarların onu Hindistan'da bulduğunu ve İmparator'a sunmak için onu Çin'e geri getirdiğini söylüyor ama bu da sadece bir söylenti. Kupa ortadan kaybolmuş. Bütün bildiğim bu," dedi içini çekerek. "Hiç değilse İmparator'uma dönüp ona küçük bir başarı kazandığımı söyleyebilirim. Gerisine gelince..." Omuzlarını silkti. "Sadece kötü Joss'tu ama sonra siz geldiniz ve hâlâ hayattayım, oğlum da öyle, öyleyse ne diye şikâyet edeyim ki?" dedi, büyülenmiş gibi bakan iki adama gülümseyerek.

"Daha önce bu efsaneyi hiç duymamıştım," dedi Talon, hayret içinde. Kupayı ve bu efsaneyi düşünürken ensesindeki tüyler diken diken oldu.

***

Denizde seyrederken Talon deniz yolculuğunun gizemlerini öğrenmek için çok çabalıyordu ve Rüstem'in de anlama ve daha

çok şey öğrenme hevesinde olduğunu gördükçe memnun oluyordu. Gemi hedeflerine doğru ilerlerken, güvertede düzenli olarak yapılan görüşmelere Talon da deneyimleriyle katkıda bulunuyordu. O Orta Deniz'deki gemilerinin kaptanları Henry, Nigel ve Guy'dan ders almıştı.

Ancak Kaptan Dandaşi sınırı olan sularda pek az yelken açmıştı ve Orta Deniz'in onun yanında büyük bir göl gibi kaldığı engin okyanusları geçmişti. Dandaşi ona eski el kitaplarının değerli kopyalarını incelemesini önerdi. Ahbar ve al-Maqdisi Çin rotaları hakkında yazmıştı ve Şeyh Nasr bin 'Ali al'Haduri'nin yazdığı *Kitab Ma'din al-asrar fi 'ilm al-bihar* (Denizler Bilimindeki Sır Madeni) güneşin denizin üstündeki konumunu gösteren çizimler içeriyordu. Günlerce bu sayfaların üstüne eğiliyor ve daha önceki denizcilerle aynı yolu izleyenler için bunların ne anlama geldiğini anlamaya çalışıyorlardı.

Kaptan'ın onunla paylaştığı, deniz yolculuğunda kullanılan iki alet daha vardı. Bunlardan biri Talon'un daha önceden bildiği Kamal'dı. Kaptan, Talon'la Rüstem'e Kamal'ı kullanmanın başka bir yolunu daha gösterdi: tahta veya boynuz parçası istenilen yıldız yüksekliğini gösterene kadar düğümler dişlerin arasından geçiriliyordu. Kaptan uğranılacak limanların enlemlerini işaretlemek için fazladan düğümler de eklemişti ama o seyahati yaptığında çok genç bir denizci olduğundan Çin limanları için hiçbir şey yapmamıştı.

Son olarak onlara, on beş yıldızın doğuşunun ve batışının bulunmasına yardım eden usturlabın nasıl kullanılacağını gösterdi. Kaptan'ın, el kitaplarında kaydedilmiş olan her limanın ve dağlık burunun enlemlerini gösteren bir listesi vardı.

Kaptanların kullandığı bir başka basit seyir rehberi güneşin veya Kuzey Yıldızı'nın geminin üstündeki konumuydu. Geminin farklı noktalarında durarak gündüz güneşi, gece de Kuzey Yıldızı'nı geminin sağında, solunda veya arkasında konumlandırabiliyorlardı. Kaptan güneşi veya yıldızı geminin yelkenleri tutan donanımın üstünde doğru bir pozisyonda tuttukları sürece

gidecekleri yere varacaklanndan emin olabileceklerini söyledi onlara. Rüstem bu hesaplama yöntemlerini hemen kaptı ve hesaplamaları Talon'dan bile daha doğru yapmaya başladı.

Hsü pusula dedikleri, yön bulmaya yardımcı garip bir aletten de bahsetti. Ülkesine vardıkları zaman Talon'a bir tane göstermeye söz verdi. "Bu alet gemi hangi yöne giderse gitsin şaşmaz bir doğrulukla kuzeyi gösterebiliyor," diye temin etti Talon'u. Kaptan Dandaşi de bunu doğruladı. "Aslında o aleti hiç görmedim, Efendi Talon ama başkalan anlatmıştı. Özellikle güneşi veya yıldızları göremediğiniz zaman çok yararlı bir alet olduğunu söylediler." Talon bu ilginç bilgileri sindirmek üzere uzaklaştı.

Kaptan'a göre yolculuklarının son ayağı olan Çin Denizi'ne geldiler. Herkes bunu duyduğuna ve sert bir havayla karşılaşmadıklarına sevindi. Artık uzakta başka gemiler de görülüyordu ama hiçbiri kim olduklarını veya nereden geldiklerini görecek kadar yaklaşmadı. Ne zaman bir gemiye yaklaşacak gibi olsalar Kaptan hemen her ihtimale karşı herkesi korsanlara karşı tetiğe geçmeleri için uyarıyordu.

Bir haftaya kalmadan karayı gördüler, Hsü onlara bunun Çin Kapıları ismindeki adalar olabileceğini söyledi. Bu pek çok ufak adanın serpiştiği sığ bir suydu, onun için Kaptan geminin karaya oturma tehlikesine karşı pek çok gözcü yerleştirdi. Bir ara direğin tepesindeki bir gözcü ileride bir gemi enkazı gördüğünü bağırdı ki bu da bir kum tepesi olduğunu gösteriyordu.

"Tayfunun buraya sürüklediği gemilerden biri olabilir bu," diye tahminde bulundu Talon.

Kaptan gemi enkazından uzak durmaya dikkat ediyordu.

Kum tepelerinin ve küçük adaların arasından hiçbir sorunla karşılaşmadan geçerek bir kez daha açık denize yelken açıp kuzeye doğru yöneldiler. Çok geçmeden gemilerin sayısı gittikçe arttı ve bir hafta sonra yine kara göründü.

"Bu Zhujiam Nehri'nin büyük deltası. Guangdong eyaleti-

nin sınırları içindeyiz," dedi Hsü, beklenti dolu mutlu bir sesle. Bu noktadan sonra geminin rehberi rolünü üstlenerek Kaptan'a deltada etrafa serpişmiş olan büyüklü küçüklü adaların oluşturduğu labirentte yol gösterdi. Bu sefer engeller sadece kumluk tepeler ve adalar değil, sayıları gittikçe artan her boyut ve şekildeki gemiler ve teknelerdi de. Sancak tarafında Hsü'nün Hong Kong olduğunu söylediği büyük, tepesi sivri bir adayı geçtiler. "Burada eskiden inci bulurduk ama artık yok," dedi. Talon bunu duyduğuna sevinmişti; Maskat'ın yakınındaki bir bölgeden birkaç kutu inci getirmişti.

Hsü, Guangzhou liman şehrine doğru yönde gittiklerine tatmin olmuş görünüyordu. Herkes nihayet hedeflerine varmak üzere olduklarını anlayınca insanlar gözle görülür şekilde rahatlamıştı. Rüzgâr bazen sertleşerek mürettebatın yelkenleri çekmesine ve gemiyi deltaya doğru çevirmesine yol açmıştı ama birçok defa sıyıracak gibi olsalar da diğer gemilerle hiç çarpışmamışlardı; öyle zamanlarda da yanlarından ine kalka geçen Çinli denizcilerden küfür olduğunu tahmin ettikleri tiz bağırışlar gelmişti. Delta gittikçe darlaştı ve sonra çok geniş bir nehirde seyretmeye başladılar. İnsan yerleşimlerinin işaretleri gittikçe belirgin hale geldi, ta ki nehirdeki üçüncü günlerinde her iki kıyıda dizilmiş köyler görünene kadar.

Talon, Hsü'ye hiç sur veya savunma alanı görmediğini söyledi. Hsü önce ona şaşkın şaşkın baktı, sonra başını iki yana sallayarak, "Hayır," dedi, "Sung İmparatorluğu'nda pek çok müstahkem şehrimizin olması gerekmiyor. Ama aslında Guangzhou'nun idari ve tapınak bölgeleri istihkâm edilmiştir. Çok daha kuzeyde, sevimsiz komşularımızla aramızdaki sınırda büyük kaleler bulunuyor."

Talon'la Rıza hayret içindeydi. Daha önce hiç kendini yüksek surlar veya en azından kalelerle koruma gereği duymayan bir kültürle karşılaşmamışlardı.

Hsü onları sayısız nehir ayağından ve dolambaçlı yoldan uzak tutarak, gemiye nehirde hatasız bir biçimde rehberlik etti.

Artık sudaki trafik iyice yoğunlaşmıştı; Talon daha evvel bu kadar çok gemiyi hiç bir arada görmemişti. Bizans bile, kıyı boyunca yelken açan veya nehirde hızla ilerleyen irili ufaklı bu kadar çok teknesi olmakla övünemezdi. Kaptan'la mürettebat çarpışma yaşanmaması için sürekli hareket halindeydiler.

"Ne kadar çok insan var!" dedi Ravan, Hsü'ye, nehirde ilerlerken. Talon ve diğerleriyle birlikte durmuş, suyun üstündeki teknelerin ve karadaki insan nüfusunun çokluğu karşısında sersemlemişti.

Hsü gülümseyerek, "Pirinç yüzünden," dedi.

"Pirinç mi?" diye sordu Ravan şaşırarak.

"Öyle, Ravan Hanım," dedi Hsü, gülümseyerek. "Biz de bu ülkede kıtlıktan ve açlıktan payımıza düşeni aldık ama etrafın ne kadar yeşil olduğunu görüyor musunuz? Burada pirinç yetiştiği için çocuklarımız aç kalmıyor ve nüfus artıyor."

Ravan başıyla onayladı. Etraf sadece yeşil değil, nemliydi de. Ev ve köy olmayan yerlerde nehrin iki yanı, Malay'daki kadar meşum bir sıklıkta olmasa da yeşil ağaçlardan ve sık bambu çalılıklarından oluşan kalın bir örtüyle kaplıydı ve bunun ötesinde de suyla dolu tarlalar ve sonu gelmeyen su kanalları uzanıyordu. Su dolu tarlalarda kocaman, siyah, çamur içindeki sığırların saban sürdüğünü görebiliyorlardı.

"Pirinci orada mı yetiştiriyorlar?" diye sordu Ravan.

"Evet. Çin'deki en zengin toprakların bir kısmı burada, Guangdong eyaletinde bulunur. Yılda iki, hatta bazen üç defa hasat almanın yolunu bulduk ve en iyi nasıl ekip biçeceğimizi biliyoruz. İmparatorluğun geri kalanını besleyecek kadar pirinç yetiştiriyoruz," dedi Hsü gururla. "Pirinç artık her yerde yetiştiriliyor. Onun için nüfusumuz gittikçe artıyor. Sadece Sung İmparatorluğu'nda bile sayımız milyonları buluyor," dedi Hsü onlara gülümseyerek. Hiçbirinin bu sayıyı pek kavrayamadığı belliydi.

Şehir duman dolu puslu bir havayla varlığını belli ederek, uzakta yavaş yavaş belirmeye başladı. Nehir boyunda daha

büyük, daha uzun ve gittikçe daha çok sayıda bina görülmeye başlamıştı. Çok geçmeden nehir yollarında demirlemiş gemilerin direklerinden oluşan bir orman ve limanın iskelelerinin yakınında sıralanmış gemiler gördüler. Bu mesafeden bile, bazıları geniş caddeler, bazılarıysa dar geçitler halinde yükselip alçalan hoş bir alacalı deniz izlenimi veren, kırmızı, yeşil ve mavi kiremit damlarla süslenmiş evleri görebiliyorlardı.

"Karınca yuvası gibi insan kaynıyor!" diye bağırdı Ravan. "Daha önce hiç böyle bir yer görmemiştim! Dinlesenize, arı kovanı gibi bir uğultu geliyor!"

Diğerleri de onun kadar etkilenmişti. Huşu dolu bir sessizlik içinde sancak tarafında dümen güvertesinde durmuş, hepsinin gördüğü en büyük şehre bakıyorlardı. Daha önce başka büyük şehirler görmüş olan Talon birkaç şeye hayret etmişti. Birincisi, şehrin limanının etrafında herhangi bir korumanın olmamasıydı: savunma yapılabilecek herhangi bir kule, sur veya başka bir yapı yoktu. Ancak kalabalık nehir kıyısının epeyce gerisinde oldukça etkileyici görünen yüksek surları görebiliyordu. Guangzhou'nun inanılmaz güzel Konstantinopolis şehriyle kıyaslanamayacağına karar verdi. O altın şehir, üstünde beyaz taştan yapılmış, altın rengi çatılarıyla göze çarpan tapınakların, arenaların ve sarayların bulunduğu, denize bakan tepelerin üstüne kurulmuştu. Yine de bu Çin şehrinin büyüklüğü baş döndürücüydü; şehir, üstünde her birinin köşesinde tuhaf yaratıkların veya süslü oymalı şekillerin tasvir edildiği etkileyici kiremit damları olan tapınaklar ve çok katlı büyük binalar bulunan bir dizi alçak tepenin üstüne yayılmıştı. Bu yeni gelenler için etkileyici bir manzaraydı.

İnsanlar her yerdeydi, hem kara hem de Hsü'nün Pearl Nehri olduğunu söylediği ırmak insanlarla doluydu. Ya o gün tutulan balıklarla veya yolcularla dolu olan çok sayıdaki küçük tekne nehirde bir aşağı bir yukarı gidip geliyor ve nehrin yukarısına veya aşağısına gitmeye çalışan daha büyük tekneler için gerçek bir tehlike oluşturuyorlardı. Rıhtımlar ve ambarlar denizcilerle, hamallarla, amelelerle ve kalifiye işçilerle kaynıyordu.

"Ayak işlerini yapacak binlerce köle var gibi görünüyor," dedi Rıza.

Yakında duran Fuling onu duydu. "Kölelerimiz var ama burada gördükleriniz şehir halkı, köle değil. Babam sizin memleketinizde bir savaş kazandığınız zaman pek çok köle alarak şehirlerinizi inşa ettirdiğinizi söyledi bana."

Mısır'daki kadırga kölelerini, Filistin'deki ve Bizans'taki Sarazen köleleri çok iyi hatırlayan Talon başını salladı. "İş yaptırma konusunda insan kıtlığı çekiyorsunuz gibi görünmüyor," diye yanıt verdi.

Bağırarak mürettebata emir veren Kaptan'ın yolundan çekildiler, adamlar koşarak ana yelkeni indirip diğerlerini de alçalttılar. Hsü gemiyi nehirde kendilerininkine benzeyen birkaç geminin daha bulunduğu bir yere doğru götürdü.

***

Demirler atıldı ve gemi önden ve arkadan güvene alındı. Konuklarının ayrılma zamanı gelmişti. Konuklar pek az eşyalarıyla birlikte güverteye geldiği zaman Hsü, Talon'un kolunun altındaki kutuya göz attığını fark etti. Kısa bir süre birbirlerini anlayarak bakıştılar ve sonra sanki bir şey olmamış gibi Hsü ona yaklaşarak eline küçük kumaşa sarılı bir şey tutuşturdu.

"Bu yolculuk ücreti. Yeterli bulacağını umuyorum. Endişelenme, Talon. Seni bırakmayacağım," dedi, sadece Talon'un duyabileceği alçak bir sesle.

"Bir görevli gelip buraya neden geldiğinizi sorana kadar bir-iki gün beklemeniz gerekebilir. Bu normal bir süreç. Ben olabildiğince çabuk kıyıya çıkarak aileme iyi olduğumu haber vermeliyim. Ondan sonra sizinle ilgilenilmesini sağlayacağım."

"Bu arada," diye devam etti, "Lütfen gemiden ayrılıp kıyıya çıkmayın, zira gümrük görevlileri bundan hiç hoşlanmaz ve sizi tutuklayabilirler. Ben işleri ayarlayınca Jiaya hemen buraya gelip size ne yapılması gerektiğini anlatacak."

Kaptan'dan onlara eşlik etmesi için iki adam ödünç aldı ve güvenle geri geleceklerine söz verdi.

Hepsiyle vedalaştıktan sonra, Fuling, Jiaya ve Lihua'yla birlikte Kaptan'ın suya indirdiği sandala binerek gemiden ayrıldı. Hsü kıymetli kutusunu yanında tutuyordu. Geridekileri bundan sonra başlarına ne geleceğini merak eder halde bırakıp, kalabalık rıhtıma doğru kürek çekerek gözden kayboldular.

"Eh, nihayet efsanevi Çin ülkesine geldik!" dedi Talon sonunda. Rüstem kenardan sarkmış, gelip geçen sampan'lara bakarken, diğerleri de şaşkın bir halde kıyıya bakıyorlardı. Kıyının gürültüsü nehrin kirli kahverengi suyunun üstünden onlara kadar geliyordu.

"Acaba bu gemiden ne zaman inip gerçek bir banyo yapabileceğiz, merak ediyorum!" dedi Ravan, özlemle.

Cennet sinirli bir kahkaha attı. "Evet, bu benim de hoşuma giderdi. Umarım bizi kaderimize terk etmemiştir."

"Ben de öyle," dedi Rıza, güvensiz bir sesle.

"Buraya son geldiğimden hatırladığıma göre gümrük görevlileri pek hoş insanlar değildi, Efendi Talon. Gerçekten de eski konuklarımızın insafına kaldık," dedi Kaptan. "İnşallah Efendi Hsü'nün korumasına gireriz de işlerimiz yolunda gider. Onun yardımına ihtiyacımız var," dedi mutsuz bir sesle.

Talon kuşağındaki küçük paketi hissetti. İçindekinin ne olduğuna dair bir fikri vardı.

İkinci Kitap

Giysilerimin üstünde yolculuğun tozu toprağı
karışmış şarap lekeleriyle
Uzun bir seyahat –ruhu sarsmayan yeri olmayan!
Ve ben –gerçekten bir şair mi olmalıyım?
İnce yağmurda bir eşeğin sırtında giriyorum
Büyük Kılıç Kapısından.

Lu Yu

Bölüm 18

Guangzhou

Guangzhou şehrinin polis şefi Hua Rong nehrin daha geniş kısmına, rıhtımlara ve Arap bölgesine yukarıdan bakan uzun binadaki bürosunun açık penceresinin önünde duruyordu. Parlak güneş ışığını engelleyen kepenkler bugün ardına kadar açıktı. Buradan, onlar için ayrılmış olan iskelenin yakınında demir atarak bir araya kümelenmiş olan Arap gemilerini rahatça görüyordu. Nehrin daha yukarısındaki açık deniz Çin gemilerinin demir attığını veya tersanenin yanındaki pek çok rıhtım boyunca bağlı olduğunu görebiliyordu.

Rong'un üstünde idarecilere özgü gösterişsiz, bol bir cübbe vardı ama kumaşın parıltısından en iyi ipek olduğu anlaşılıyordu. Yuvarlak, pürüzsüz yüzü ve küçük, göz kapakları düşük, siyah gözleri ne düşündüğünü hemen hiç ele vermiyordu. Ondan gizli pek az sırrı olan şehre bakıyordu; bu gürültülü şehirde ondan korktuklarını biliyordu ve bundan hiç şikâyetçi değildi.

Vali şehri kontrol ettiğini düşünebilirdi ve gerçekten de siyasi nabzı o tutuyordu ama polis şefi olan kendisi, yani Hua Rong şehrin kendisinin nabzını tutuyordu ve bu tamamen farklı bir konuydu. Pis kanal alanından Arap bölgesine ve valinin

konutundaki dedikodulara ve entrikalara kadar casuslarının ona haber vermediği pek az şey vardı. Ve eğer ona bilgi vermekte gecikirlerse şiddetle cezalandırılırlardı.

Aşağıdaki kalabalık sokaklardan gelen gürültü bu yükseklikte boğuluyordu. Hafifçe dönerek valinin süslü kiremit damlı konutu da dâhil olmak üzere şehre şöyle bir baktı. Sonra arkasına, bürosu olan geniş odaya bir göz attı. Kendisinin örümcek ve buranını da ağının merkezi olduğunu hayal etmeyi severdi. Odanın süslü yerleşimi, yaldızlı kirişler ve onların desteklediği tavanın üstündeki girift oymalar, gül ağacından yapılma cilalı sehpalar ve *zitan* mobilyaları güç kadar, zenginlik ve bolluk izlenimi de veriyordu.

Ani bir esinti nehrin pis kokusunu ona kadar getirdi ve masanın üstündeki kâğıtları hışırdattı. Karşı duvardaki ağır ipek halıları bile kımıldattı. Bunlardan birinde, İmparatorun elçisinin Guangzhou'ya son gelişinde ona verdiği, Guao Xi'nin yaptığı Erken İlkbahar resmi tasvir ediliyordu.

Bunlar eğitimli gözler için rahatlatıcıydı, tıpkı büyük masasının arkasındaki dolapta vitrinde sergilenen, Tang hanedanlığının erken döneminden kalan pahalı ve narin porselen vazolar gibi. Cilalı zemindeki muhteşem kilimler ta uzaktaki İran memleketinden geliyordu ve bir servet değerindeydi ama o bunları minnettar bir İranlı tüccardan ticaret yapma izni verme karşılığında almıştı.

Bu gözetleme yerinden Arap bölgesinin kapısına kadarki iki *li*'yi ve Arap tüccarlarının ve hizmetkârlarının gelip gidişini görebiliyordu. Bugün yeni bir geminin geldiğini fark etmişti.

Büyük bir Arap gemisi nehrin aşağısında görünmüş, sonra demir atmıştı. İskele boyunca sıralanmış Arap bölgesindeki tipik açık deniz *Baghlah*'larından biriydi, onun için adamlarından haber beklemek dışında üstünde çok durmadı. Masasının üstünde yığılı evraklarla ilgilenmek üzere arkasını dönerken bir sandalın gemiden ayrıldığını fark etti.

Kapısı ihtiyatlı bir şekilde usulca vuruldu ve sekreteri daha çok evrakla birlikte içeri girdi. Rong adamın ayaklarını sürüyerek girmesini, iyice yere eğilmesini ve sonra elindekileri masadaki yığının üstüne koymasını izledi.

İçini çekti. Evrak işi. Çoğu hadım olan küçük sekreter ordusuna rağmen her şeyi kontrol etmesi lazımdı. Hata yapmak para kaybına ve sorunlara yol açıyordu. Rong titiz bir adamdı. Bu bir hayatta kalma meselesiydi; polis şefi olarak pek çok düşmanı vardı ve bunların hepsi şehirdeki canilerin arasında da değildi.

"İdam evrakları en üstte, Efendim," dedi sekreter alçak bir sesle. Sonra geri çekilerek şefi sıkıntıyla önündeki evrakları incelemesi için bıraktı. İdamlar pis işti ve valinin resmi olarak onaylamasından evvel onun bunları imzalaması gerekiyordu. Suçlular tutuklanan, hâkimler tarafından yargılanan ve suçlu bulunan tecavüzcüler, hainler, hırsızlar ve haydutlardı. Genellikle hep ölüm cezası veriliyordu; bu hapishane masraflarından tasarruf etmelerini sağlıyordu. Kafa kesilerek yapılan idamlar hapishane duvarlarının dışında, nehrin yanındaki çamur düzlüklerde yapılıyordu. Şanssız hükümlüler, eğer mümkünse kendisi veya vali dâhil *olmadan*, bu işe tayin edilen görevlilerin önünde idam ediliyordu.

Rong önündeki kâğıt yığınına bir göz attı. Arap Ticaret Komitesinden etrafı çevrili bölgenin kapısındaki muhafızlar tarafından taciz edildikleri hakkındaki şikâyetlerin arttığını fark etti. Hiçbir dayanağı olmayan belgelerle şehirde dolaşma özgürlüklerinin kısıtlandığından, kapıdaki ve hatta sokaklardaki görevlilerin kendilerine engel olduğundan bahsediliyordu. Eğer şehirde özgürce dolaşamazlarsa Çinli tüccarlarla nasıl iş yapabilirlerdi? Hua Rong bıkkınlıkla içini çekti.

Hiç ayırt edilmeden Dashi olarak bilinen Araplar ve İranlılar hiç durmadan ambarlarına konulan güvenlik teminatlarından ve geliş gidişlerde ödemek zorunda oldukları vergilerden yakınıyorlardı. Sık sık durumu daha da kötüleştiren yangınlar çıkıyordu. Araplar Çiniileri suçluyor ve Çiniiler omuz silkerek ihtiyaçları

olan malları neden ateşe vereceklerini soruyorlardı. Rong, Dashi liderleri şu veya bu ambardaki malları piyasaya sürmek için tartışırken anlamıyormuş gibi yapıp bir çevirmen kullanıp onlarla birlikte çay içerek oturmayı hiç sevmiyordu. Ama onlar sayesinde zengin olmuştu, onun için pek fazla şikâyet edemezdi.

Son engellemelerin kaldırılması gerektiğine karar verdi... sınırlı bir süre için. Araplar da herkes gibi rüşvetin gücünü biliyordu, o halde neden bu mantığı uygulayıp işi bitirmiyorlardı ki? Yine de, şimdilik mütevazılık dersini yeterince öğrenmiş olabilirlerdi. Yabancıların kibri, kendi de dâhil, şehirdeki pek çok insanı usandırmıştı. Bu gözü kara yabancılar şehre Çin'in hiçbir yerinde bulunmayan pek çok egzotik mal getirmesine rağmen, burada sevilmiyorlardı.

Sorunun büyük bir kısmı dinleriydi. Sadece "Allah"ın olduğu ve başka tanrının olmadığı konusunda fanatik bir şekilde ısrar etmeleri saçmaydı ve atalarıyla başlayan ve Konfüçyüs ve Buda'ya kadar giden pek çok ilaha inanan Çin halkının çoğunluğunu sinirlendiriyordu. Çok da uzak olmayan bir geçmişte yaşanan bazı tatsız olaylardan sonra din propagandası yasaklanmıştı. Bu emre rağmen, Molla denen bazı Araplar ısrar etmişti ve Guangzhou'nun uygar halkını rahatsız etmeden kendi tanrılarına istedikleri gibi ibadet edebilecekleri sınırlı bir yere konulmalarının nedeni buydu.

Bir saat sonra kapının vurulmasıyla düşünceleri ve çalışması bölündü. "Girin!" diye seslendi.

Lin Chong bir kedi gibi sessizce odanın içine süzüldü. İyice eğilerek selam verdi ve sonra Rong başını sallayınca masanın önüne kadar gidip başını eğerek bekledi.

"Ee, ne var?" diye sordu Rong sertçe. Yapacak çok işi ve daha sonra da katılması gereken toplantılar vardı.

"Bugün bir Arap gemisi geldi, Efendim."

"Bana bilmediğim bir şey söyle!" dedi Rong arkasına yaslanıp, geniş omuzlu, sert görünüşlü, yüzünde sağ kulağından yanağının arkasına kadar bir yara izi uzanan, batıdan gelen bu

adama bakarak. Buna rağmen, Lin her yerde görünmez olabiliyordu, Rong'un ona iş vermesinin nedeni buydu.

"Gemide Çinli yolcular var, Efendim."

Rong doğrularak yardımcısına baktı. Lin verdiği her emri hiç sorgulamadan yerine getiren sağlam bir adamdı ve şimdi de yalan söylemezdi.

"Çinli mi dedin?" Bu çok olağandışıydı, gerçi Çinli tüccarların geçmişte Araplarla yolculuk yapacak kadar ihtiyatsız olduğu olmuştu. Ama koşulların ilkelliğini ve domuz ve alkol olmamasını öne sürerek pek az kişi bu deneyimi tekrarlamıştı. Çinliler yemekte içmeyi severdi ve *Dashi*'lerin içmeme alışkanlığını gayrı medeni ve içler acısı bir durum olarak görüyorlardı.

"Yolcuların Efendi Meng Hsü ile oğlu olduğunu öğrendim, Efendim."

Rong neredeyse kalemini düşürüyordu. Bunun yerine nefesini kontrol etti ve iki elini dikkatle koyu lake masanın üstüne koydu. Gözleri parmaklarındaki yüzüklere odaklanmamıştı.

Uzun bir sessizlikten sonra, "Bundan emin misin?" diye sordu.

"Evet, efendim. Kapıda durumunu açıklaması gerekti. Aynı Araplar gibi giyinmişti fakat valinin ismini verince geçmesine izin verdiler. Şu anda evine gidiyor."

Rong bir an için çılgın bir düşünceye kapılarak, bunun Hsü'nün yolunun kesilip evinin güvenliğine ulaşmadan önce öldürülmesi için bir şans olup olmadığını merak etti ama sonra sağduyusu üstün geldi. Yüksek mevkilerde bu suikastı kimin ayarladığını hemen anlayacak çok fazla insan vardı.

"Villayı gözetle ve her hareketini bildir bana. Başka bir şey var mı? Bunun nedenini biliyor musun? Bir yıl kadar önce kendi gemilerinden biriyle yola çıkmıştı."

"Hayır, efendim."

"O halde öğren!" diye havladı Rong.

***

Hsü, oğlu, Jiaya ve Lihua'dan ibaret maiyeti ve Talon'un verdiği iki tayfayla birlikte, gelişi için uygun bir zaman olduğunu hissettiği At saatinde villasının kapısına ulaştı.

Maalesef kapıdaki muhafızlar yeni işe başlamıştı ve onun girmesine engel oldular. Fuling bağırmaya ve Jiaya yakarmaya başlarken Hsü biraz çaba göstermesi gerekse de sakin kaldı.

"Gidin ve korumam Fang'ı getirin hemen!" diye emretti sonunda, kafası karışan gençlere.

Muhafızlar kararsız görünüyorlardı. "Hadi gidin!" diye kükredi Hsü ve sonra Fuling'in kolunu tutarak ona engel oldu. "Bizi tanımıyorlar ama Fang bu işi halleder. Sakin ol, oğlum."

Muhafızlardan biri koşarak uzaklaşırken, diğeri yardım gelene kadar onları yerlerinde tutmak için kararsız ama saldırgan bir duruş aldı.

Fang kaşlarını çatarak sert bir yüzle bir binadan çıkıp uzun adımlarla onlara doğru geldi. Hsü'yü gördüğü anda aralarında üç adım kalana kadar yaklaştı, dikkat kesildi ve ta beline kadar eğilerek iki muhafıza hemen yoldan çekilmelerini bağırdı. "Efendinize saygı gösterin!" dedi, yüzü öfkeden çarpılarak.

İki genç dizlerinin üstüne çökerek başlarını gürültüyle tozlu yere vurdular; Hsü'den gelen sert bir emir onları durdurdu.

"Hoş geldiniz, Efendi Meng! Biz... biz sizi, şey, böyle beklemiyorduk," diye kekeledi Fang. "Bu pislikler sizi tanımadığı ve size gereğince saygı göstermediği için çok utandım. Hemen başlarını kesmemi ister misiniz?"

Hsü yüzünü buruşturdu. Fang'ın bundan sonra da böyle utanç verici bir duruma olanak verdiği için kendini öldürmesine izin vermesini isteyeceğini biliyordu.

"Bunu düşüneceğim, Fang. Bu arada, onlara benim ve oğlumun kim olduğumuzu öğretmeni istiyorum. Bilmedikleri için bağışlanabilirler... ama eğitilmelerine senin nezaret etmeni istiyorum. Bu arada bu acınası adamların sayısını arttırmak için gerçekten asker gibi görünen adamlar bulmanı istiyorum."

"Evet, efendim."

"Ve HAYIR, sana kendini öldürmen için izin vermiyorum. Bu iğrenç. Kendimi açıkça ifade edebildim mi?" diye sordu Hsü.

Fang ona bakmadan kaşlarını çatarak uzağa dikti gözlerini. "Evet, efendim," dedi, ruhsuz bir tavırla.

"Seni tekrar gördüğüme çok sevindim, Fang," dedi Hsü, uzaklaşırken.

Elbette cezanın ne olacağını biliyordu. Fang o iki talihsiz genci en az iki ay boyunca çıplak elleriyle gece dolan lazımlıkları temizleme işine koşacaktı. Hsü, ne yapalım, diye düşündü. Bu işler böyleydi ve sınıflar arasındaki bu toplumsal işleyişi itibarını kaybetmeyi göze almadan değiştirmek için yapabileceği pek bir şey yoktu.

Fang, Çin'in kuzeydoğusundaki adalardaki bumuna gelen kiraz çiçeklerinin kokusuyla ölmek isteyen o deliler gibi, her bahanede karnını yarmak için sabırsızlanıyordu. Neden birbirleriyle geçinemediklerini hiç anlamıyordu. Muhafızların bu kadar deneyimsiz gençler olması da canını sıkmıştı. Fang'la bu konuda yalnızken bir çift laf etmeliydi. Eli sıkı bir adam olan kaynının onları tuttuğundan şüpheleniyordu. Fang daha sağduyulu olurdu.

"Sen ve iki muhafızın bu adamları Arap bölgesine geri götürmesini istiyorum, Fang," diye seslendi omzunun üstünden. "Oraya sağ salim varmalarını sağlayın. Eğer biri sizi durdurmaya kalkışırsa benim ismimi verin."

Fang'ın polis dışında yollarını kesen herhangi birini parça parça edeceğini gayet iyi biliyordu, çünkü adamları gemilerine ondan başka kimse götüremezdi. Fang öne eğildi ve Hsü uzaklaşırken duruşunu hiç bozmadı.

Hsü, Lihua ile Jiaya'ya gitmeleri için izin verdi ve onların kendi bölümlerine doğru gitmelerini izledikten sonra rahat bir nefes alarak tek başına kendi konutuna doğru yürüdü. Oğlu aceleyle villanın iç kısmındaki tahtlarına kurulmuş olan annesiyle büyükannesine saygılarını sunmaya gitmişti. Hsü meyve çiçeklerinin

zarif kokusunu içine çekti ve kulağına akan bir suyun sesi geldi; bu onu hemen rahatlattı. Evini oluşturan birçok binanın kiremit çatılarının, havuzların, meyve bahçelerinin ve çiçek bahçelerinin yoğun ve karmaşık simetrisine baktı ve kendini iyi hissetti.

Sıraya dizerek onun, Efendi Meng Hsü'nün kim olduğu konusunda muhafızları "eğiten" Fang'ın sesi zar zor duyuluyordu ve Hsü etrafındaki hummalı faaliyetlerin farkında bile değildi. Haber yıldırım gibi yayılmıştı. Hsü fıskiyeli çeşmenin su müziği yaptığı iç avluya giden yüz adım uzunluğundaki patikada yürürken hizmetkârlar, bahçıvanlar ve muhafızlar onun önünde *Ke Tou'd* yapıyordu.

Hsü hepsini görmezden geldi. Bahçesinin, villasının, *dünyasının* tadının çıkartıyordu. Uzun sıcak bir banyo yapacaktı, tek başına, sadece istediğinde omuzlarının üstüne çok sıcak su dökecek dikkatli bir hizmetkârla birlikte. Sonra gerçek giysiler giyecekti. Şimdi üstündeki bu paçavralar alevlerin arasında sonsuza dek yok olacaktı. Ağzına attığı her lokmanın tadını çıkartarak, parmakları yerine fildişi çubuklarla hiç acele etmeden gerçek bir yemek yiyecekti. Kutuyu sol kolunun altında tutarak ellerini sıkıca arkasında kavuşturdu. Karısıyla daha sonra ilgilenebilirdi.

Yürürken, dönüşünün pek çok insan için, özellikle vali ve emri altındaki yapmacık gülümseyen adamları kadar şu lağım faresi Polis Şefi Hua Rong için ne anlama geleceğini düşünmeye koyuldu.

Buna kıyasla konsorsiyumla ilgili endişeleri çok daha az kaygı vericiydi. Kolunun altındaki kutunun içindekiler, bu felaketin acılığını alacak küçük bir kârla birlikte kaybettiği geminin zararını telafi edecek ve zaten sahip olduğu zenginliğe biraz daha servet ekleyecekti. Yaşaması tamamen Joss'tu ve bu da hemen o akşam atalarının sunağında tütsü yakması anlamına geliyordu.

Düşüncelerini tiz bir çığlık böldü ve Lun onu selamlamak için koşarak geldi. Küçük çocuk dehşete düşüren bir edepsizlikle dosdoğru babasının kollarına koştu ama Hsü onu tutup keyifle havaya kaldırdı.

"Baba, döndün! İyisin!" diye bağırdı oğlan. "Arap gemisiyle mi geldin?" diye sordu, tekrar yere indirildiği zaman.

Hsü şaşkınlığını göstermemeye çalıştı. "Evet, evet, öyle ama sen nasıl bildin? Ah, evet, kardeşin söyledi."

Lun tedirgin görünüyordu. "Hayır, baba. Ben... sadece bildim işte."

Hsü kaşlarını çattı. "O zaman kardeşini daha görmedin mi?" diye sordu.

"Onu annemle birlikte gördüm. Benimle konuşmadı," dedi Lun, başını kaldırıp ona bakarak.

Hsü çocuğun başına vurdu. "Hazırlanmalıyım. Birlikte yürüyelim, sonra bana derslerini anlatırsın."

"Olur, baba," dedi çocuk gönülsüzce ve birlikte iç avluya doğru yürüdüler. Lun çok geçmeden babasının elini sıkıca tutarak mesut bir şekilde gevezelik ediyordu. Hsü, adetleri çiğnemesine rağmen buna aldırmıyordu.

Çok sonra daha canlanmış ve hafif kâfur kokan ve duruma ve ortama daha uygun ipekli temiz giysiler giymiş olan Hsü tam güneşin şehrin batıdaki çatılarının gerisinde battığı Tavşan saatinde ailesiyle bir araya geldi.

Hsü evdeyken her zaman olduğu gibi masanın başına geçerken annesi de diğer ucuna oturdu, karısı ise sağ tarafındaydı. Fuling soluna, Lun ise Fuling'in yanında ortaya oturmuştu.

Karısı dâhil herkes mutlu ve rahatlamış görünüyordu, gerçi masaya geldiği zaman karısında belli bir soğukluk hissetmişti. Yine kocasını her zamanki gibi kibarca selamlamıştı ve adam oturduğu zaman şarabın ve masaya getirilen her yemeğin ilk ona servis edilmesini sağlamış ve hatta her anlamda karısı olduğunu göstermek için kendi çubuklarıyla ona yemeğin en iyi kısmını bile sunmuştu.

Konuşma başta yavaş ilerliyordu fakat çok geçmeden annesi ayrıldıkları günden itibaren yolculuklarının nasıl geçtiğini ayrın-

tılarıyla anlatmasını istedi. Onun asıl ilgilendiği nasıl olup da bir Arap gemisine bindiğiydi.

"Senin Lun daha sen gelmeden bunu biliyordu, Hsü," dedi; bunu duyan gelini kaşlarını çattı.

"O da bana öyle söyledi," dedi Hsü. "Nasıl bildin, Lun?"

Lun mahcup bir ifadeyle yerinde kıpırdandı. "Rüyamda gördüm, Baba," diye mırıldandı, pirinç kâsesinin içine.

"Hmm." Hsü bu konuyu şimdilik orada bırakmaya karar verdi ve karısına döndü.

Karısı da ona baktı ve sonra her zamanki gibi nazlı bir itaatle gözlerini aşağı indirdi; hâlâ güzel bir kadındı fakat sert bir maske yüz hatlarını katılaştırmıştı.

"Hepimiz çok endişelendik, kocacığım. Hong ailesi de kaygılandı. Bu yıl çok kötü tayfunlar olduğu haberleri geliyordu. Senin gemini batıran da onlardan biri miydi?" diye sordu ona.

Bu felaket haberi onu çok sarsmıştı. Hsü nedenini biliyordu. Hong ailesinden diğer zengin tüccarların yanı sıra karısının erkek kardeşi de baş yatırımcılardan biri olmuştu. Karısının böyle bir felaketten sonra zararlarını nasıl karşılayabilecekleri hakkında hiçbir fikri yoktu. Hsü onu rahatlatmaya çalıştı.

"Hayır, Hint denizinde oldu, Kalah Bar denilen yerdeki uzun yarımadanın biraz batısında. Güneybatıdan gelen büyük bir fırtına gemimizi batırdı. Bir de yangın çıktı." Bunu duyunca herkes dehşet içinde hızla nefesini içine çekti. Hsü, Fuling'in hikâyeyi anlatmaya can attığını biliyordu, onun için elini ona doğru sallayarak anlatmaya devam etmesini işaret etti.

Fuling, babası orada olduğu için sadece birkaç süsleme yaparak yolculuğu ve o feci fırtınayı oldukça doğru bir şekilde hikâye etti. Diğerleri kendilerinden geçmiş şekilde dikkatle dinliyordu. Sözlerini bitirdiği zaman aile anlatılanları sindirirken uzun bir sessizlik oldu, hatta sessizce koşuşturan hizmetkârlar bile sessizleşmişti.

Karısı Wong Meilin Hanım nihayet boğazını temizledi ve

bir hizmetkâra kocasının şarabını tazelemesi için işaret ettikten sonra, "Yarın tapınakta tütsü yakıp atalarımıza sizi korudukları için şükranlarımı sunacağım," dedi ve sonra ekledi, "Gemi bütün yüküyle birlikte mi battı, kocacığım? Her şey kayboldu mu?" Sesi endişe doluydu.

Hsü bunu bekliyordu. Her şeyden çok kaybedilen servet konusunda kaygılanıyordu!

"Hmm, evet. Tek kurtulanlar ben, Fuling, sekreterimiz Jiaya ve tabii Lihua oldu," diye ekledi, biraz şeytanca bir tavırla.

Kansının gözlerinin yere indirmeden hemen evvel bir ışıkla parladığını fark etti. "Buna hepimiz sevindik," diye mırıldandı ama sesi soğuktu.

"Yani elçilik görevinin dışında bu girişim korkunç bir fiyasko muydu, oğlum? İmparator tam bir rapor isteyecektir," dedi annesi masanın öteki ucundan. Gözlerini oğlunun gözlerine dikti ama bakışlarında sempati vardı.

"Tümüyle değil, anne," dedi Hsü gülümseyerek. "Yatırımcılara geri ödeme yapacak kadar malımı kurtardım, belki biraz da kâr kalır ama tabii gemimizle geri dönebilseydik yapabileceğimiz kârın yanına bile yaklaşamaz."

Odada hissedilen rahatlama elle tutulacak gibiydi. Meilin gözlerinde bariz bir mutlulukla ona baktı. "O kadar mutluyum ki, kocacığım. Barbar memleketlerde geçirilen bir yıl boşa gitmemiş oldu," dedi.

Kadınlar sonraki bir saat boyunca iki erkeği sorularıyla bunalttılar, ta ki Lun'un odasına gönderilme zamanı gelene kadar. Lun gönülsüzce oradan ayrıldı ama maceraları onu uyuyamayacak kadar heyecanlandırmıştı. Fuling de izin istedi ve Meilin yalnız kalmaları için hizmetkârları gönderdi.

Hsü'ye biraz daha sıcak şarap koyduktan sonra kayınvalidesine bir göz attı. "İnsanlar pek çok yorumda bulunacaktır, Hsü," dedi. "Elinde tuttuğun mallardan bahsettin. Gemi batarken bunu nasıl yapabildin?"

Hsü ayağa kalktı ve bütün hizmetkârları çıkartarak kapıyı kapattı. Duvarın önündeki sandığa gitti, içindeki kutuyu alıp getirdi ve masanın üstüne koydu.

"Şimdilik bunu sır olarak saklamalıyız. Neyse ki, esas malları ve daha pek çok şeyi kaybetsek de bu küçük nesneleri taşıması kolay," dedi kutuyu açarken.

Melilin kendini tutamadı. Nefesini hızla bırakarak küçük, ince eliyle ağzını kapattı. "Ahmida Buda!" diye bağırdı. "Bu başlı başına bir servet!"

"Evet, öyle ama kaybettiğimiz yükün değerini karşılayacak kadar değil. Ama eve eli boş dönmekten çok daha iyi. Korsanlar soyabilirdi veya hatta ölebilirdik."

Meilin mum ışığında kutunun içinde pırıl pırıl parıldayan nesnelerden gözünü alamıyordu. Masanın diğer ucunda sakince oturan annesi bile kutunun içindekileri görmüş ve besbelli etkilenmişti.

"Eğer gördüklerim taş değilse, yine de iyi iş çıkarmışsın, oğlum," dedi beğeniyle.

"Cam değil, anne. Bunlar hakiki yakut ve zümrüt. Bunları getirebilmem ve Araplar tarafından soyulmamam büyük Joss," dedi Hsü. "Talon ismindeki İranlı kutunun içinde ne olduğunu gayet iyi biliyordu ama yine de gemiden çıkarmama izin verdi. Bir şekilde bunu öğrendi ama kendi gemisi olsa da kimseye bir şey söylemedi."

"Bir tür kefalet istemeden gitmenize izin verdiyse çok saf biri olmalı," dedi annesi.

"Ona teminat verdim, anne. Galiba bana güveniyor ve ben de artık kesinlikle ona güveniyorum. Hepimizi öldürüp köpekbalıklarına atabilir ve kutuyu alarak memleketine çok zengin bir adam olarak dönebilirdi ama bunu yapmadı."

Konuşmaya devam etti. "Erkek kardeşin pek mutlu olmayacak, Meilin, ama o Araplar bizi kesin bir ölümden kurtardılar, onun için onlara büyük bir borcum var. Onları beni eve ge-

tirmeye razı etmek için yüklerini Kalah Bar'da teklif edilenden çok daha yüksek fiyata satın almayı önerdim. Şimdi kardeşinle, aslında bütün Hong ailesiyle, yükü normalde konulan cezaları ve vergileri ödemeden onlardan nasıl alabileceğimizi konuşmalıyız. Bu onları ya bu şehirde ya da başkentte daha büyük bir kârla satabileceğimiz anlamına geliyor," dedi. "Elbette bütün vergilerden kaçamayız, İmparator'un gümrük vergisi ne olursa olsun ödenmeli. Ancak genellikle memurlara verilen rüşvetten kaçınabiliriz."

"Bu işi nasıl yapmayı düşünüyorsun?" diye sordu, her zaman pratik düşünen annesi.

"Elbette doğru insanlarla konuşmam gerekecek ama erkek kardeşin bana yardım ederse bu engeli aşabileceğimizi düşünüyorum," dedi Hsü onlara.

"Aylardır ilk defa bu gece mutlu oldum," dedi annesi. "Şu senin küçük oğlun tuhaf bir çocuk. Senin bir fırtınaya yakalandığını görmüş rüyasında ama bizi daha da şaşırtan senin bir Arap gemisiyle geleceğini önceden söylemesi oldu!"

Hsü annesine dikkatle baktı. "Bunu gerçekten önceden bildi mi?" diye sordu.

Meilin, "Sen bugün bu şekilde dönene kadar hiçbirimiz ona inanmadık," dedi.

"Büyükbabası da benzer rüyalar görürdü. Merak ettim," dedi düşünceli bir tavırla.

Biraz durduktan sonra, "Bilmeniz gereken bir şey daha var," dedi.

"Nedir?" dedi iki kadın bir ağızdan; sesleri endişeliydi. Bir gece için yeterince felaket haberi almışlardı.

"O tüccarı, arkadaşını ve eşlerini yüklerini nakletme işi bitene ve onları yollarına gönderene kadar evimizde ağırlamak istiyorum," dedi Hsü iki kadına.

Yüzlerinde beliren dehşet ifadesini görünce güldü. "Biliyorum... Onlar parmaklarıyla yiyen barbarlar ve onlarla ilgili olarak

bize iğrenç gelen daha pek çok şey var ama beni kurtarmak zorunda değillerdi. Yanımızdan geçip giderek bizi kaderimizle baş başa bırakabilirlerdi. Aslında, Kaptan'ın bizim kurtarılmamıza karşı çıktığını duydum ama tüccar olan Talon durup bizi almaya karar vermiş. Hiç değilse onları gemiden çıkartıp evimize getirebilirim."

"Nasıl yapacağız? Kimse o insanlardan hoşlanmıyor ve korkunç adetleri var. Hiç uygar değiller!" Meilin'in sesi ağlamaklıydı.

"Her zaman yaptığımız gibi," dedi kayınvalidesi Lanfen, karısının rahatsızlığını alaycı bir gülümsemeyle seyreden oğluna bir göz atarak.

Hsü güldü. "Onlara buradayken bizim terbiyemizi ve adetlerimizi öğretebilirsin. Bence öğrenmeye hevesliler ama bu zahmetli bir çaba olacaktır. Ne de olsa barbar onlar!" Bunu söylerken hafif gülümsüyordu.

"Şimdi bütün dedikoduları duymalı ve şu sıçan eşkıya Lu Buwei ile haydut takımının şehrin lağımlarında neler yaptığını öğrenmeliyim. Şüphesiz şanlı polis şefimiz Hua Rong onlarla dolaplar çevirmeye devam ediyordur. Eminim, döndüğüm gözünden kaçmamıştır."

Gece geç saatlere kadar konuştular; iki kadın ona şehirde dolaşan dedikoduları ve skandalları ve Chang-zhou olarak da bilinen Lin'an sarayından gelen son haberleri anlattı.

***

O gece daha sonra Meilin görünüşüne ve makyajına özellikle itina gösterdi. Hizmetçi kız saçını soluk, oval yüzünün güzelliğini ortaya çıkaran en son moda şekilde yukarıda toplamayı beceremeyince, elindeki fırçayı genç kızın mafsallarına öyle sert vurdu ki kız bir çığlık attı. Meilin sabırsızca ona gitmesini ve ipek geceliğini giymesine yardım etmesi için başka bir kız göndermesini söyledi. Aynada kendini süzerek beğeniyle başını salla-

dı. Güzel bir sanat eserine benziyordu. Kocası hayal kırıklığına uğramayacaktı.

Meilin onun güzelliğine rakip olan ve daha genç olma ve ayakları bağlı halde koltuğa veya yatağa mahkûm kalmadan istediği gibi dolaşabilme avantajına sahip olan şu Lihua ismindeki "kadına" içerliyordu.

Ama neticede önemli değildi; onun karısı Meilin'di; güzeldi ve kocasının bu gerçeği görmesini beklemeye hakkı vardı.

Hsü nihayet yatağa geldiğinde çok geç olmuştu. Güzelliğini şöyle bir mırıldanarak övmüş ve üstünkörü sevişmişti. Kısa sürede bitmişti ve kocası yapacak işleri olduğunu söyleyerek yanından ayrılmıştı. Meilin onun gidişini izlerken dudaklarını ısırarak bir yalnızlık dalgasının üstüne geldiğini hissetmişti. Besbelli odalığıyla ilgilenmeye gidiyor, diye düşündü öfkeyle.

Yapabileceği veya söyleyebileceği hiçbir şey yoktu, yoksa itibarını kaybederdi ve asla kocasına bunu görme zevkini vermeyecekti. Kimsenin utancına tanık olamayacağı gecenin karanlığında gözlerinden yaşlar aktı. Kızın boğulmuş olmasını nasıl da isterdi. Bununla da kalmıyordu, bir de kocası yabancıların varlığıyla evinin huzurunu bozmak istiyordu! O kızdan bir şekilde öç almaya yemin etti.

***

Ertesi gün öğle zamanı güverteden bakan Talon, Jiaya'nın yanında iki adamla rıhtımda durduğunu fark etti. Jiaya dikkatini çekmek için kollarını sallıyordu. Talon onu Kaptan'a gösterince Çinlileri almak için bir sandal gönderildi. Jiaya gemiye tırmandı ve soluklanmak için geminin orta kısmında biraz durduktan sonra her zamanki çıtkırıldım tavrıyla merdiveni çıkıp Talon'un önünde durdu.

Jiaya artık basit giysiler içindeki bir yaşlı adam olmaktan çıkarak, üstünde koyu kahverengi ipek bir cübbe ve başında ipek bir bantla çenesinin altında bağlanmış tuhaf görünüşlü, küçük

bir şapka olan görmüş geçirmiş bir adama dönüşmüştü. Her zamankl gibi kibarca selamlaştıktan sonra Jiaya, "Efendi Meng size ve insanlarınıza en iyi dileklerini yolluyor, Efendi Talon ve saygıyla sizin ve Efendi Rıza'nın ailenizle birlikte evine kadar bana eşlik etmenizi rica ediyor," dedi.

Talon rahat bir soluk aldı. Hsü'yle bakıştıkları o zamandan beri bu tür bir şey beklemişti. Ancak Kaptan'ı görevli memurların onlar için tasarladığı planlarla baş başa bırakmadan evvel gemisine ve yüküne ne olacağını bilmek istiyordu. Eskiden Bizans'ta liman vergileri ve gümrük konusunda yaşadığı deneyimler gemiyi kendi başına bırakmak konusunda ihtiyatlı olmasına yol açmıştı. Aslında, o gün daha evvel bir görevli küçük bir sampanla gelmiş ve gemiye çıkmak istemişti. Arapçayla karışık bir dille sert talimatlar verdikten sonra Talon'un eline bir kâğıt parçası tutuşturmuş ve sinirlenmiş görünerek kendi dilinde kendi kendine ve bütün dünyayla konuşarak gitmişti.

Talon şimdi o kâğıdı Jiaya'ya verdi, beriki kaşlarını çatarak okudu ama yazılanlar onu pek rahatsız etmiş görünmüyordu.

"Ne diyor?" diye sordu Talon. Rıza da şimdi yanına gelmişti ve ikisi de şüpheyle Jiaya'ya bakıyordu. "Bu nehirde demir atmanızın vergisi, Efendi Talon. Ben bununla ilgilenirim, çünkü Efendi Meng siz buradayken bütün prosedürleri halletmemi emretti."

Talon ona baktı. "*Efendi* Meng mi dedin?" diye sordu.

Jiaya başını sallayarak gülümsedi. "Ben gümrükle ilgileneceğim, Efendi Talon," dedi.

Talon bir *déjà vu* hissetti. Bu aynı Bizans'taki bürokrasiye benziyordu. Tekrar yelken açabilene kadar katlanılması gereken başka bürokratik prosedürler, verilmesi gereken rüşvetler olacaktı. Her seferinde gözü doymaz bir memur kârın birazını daha yiyecekti. Kaşlarını çattı ama başını sallayarak kabul etti. "Teşekkür ederim, Jiaya. Biz senin... efendinle birlikteyken mürettebatım ve Kaptan nerede kalabilir?"

Jiaya hafifçe eğildi. "Saygılarımla söylemeliyim ki her şey sırasıyla, Efendi Talon. Siz benimle birlikte aileniz ve hizmetkârlarınızı alarak Efendi Meng'in evine gelin. Mürettebatınız ve geminiz için tüm ayarlamalar yapılacaktır. Bu iki adam," dedi, yanında gelen sert görünüşlü, tam tekmil silahlanmış iki Çinliyi göstererek, "gemide kalacak ve daha sonra Efendi Meng'in izni olmadan gemiye hiçbir görevlinin çıkmayacağından emin olmak için birkaç adam daha gelecek. Bunlar kendisinin emirleridir."

Talon kendi ortamına döndükten sonra Jiaya'ya yetkin ve kendine güvenli bir hava geldiğini düşündü. Bu onu rahatlattı. Buradayken alabileceği bütün yardıma ihtiyacı olacaktı.

Talon, Rıza'ya bakınca, Rıza, "Görünüşe göre, dostumuz Hsü'nün avcundayız, Talon. Ona ne kadar güveniyorsun?" dedi.

"Dostumuz bir Efendiymiş, Rıza ve galiba ona güveniyorum. Sen güvenmiyor musun?"

Rıza omzunu silkti. "O çok kurnaz bir adam. Hâlâ ona tam olarak güvenmiyorum. Ama başka ne seçeneğimiz var ki?" Sonra Jiaya'ya doğru başını salladı. "Bu küçük adam kendine gelmiş gibi görünüyor. Alıştığımız o küçük ürkek fareye kıyasla büyük bir değişim." Farsça konuşuyorlardı.

Talon kıkır kıkır güldü. "Umarım ne yaptığını biliyordur. Bunca yolu bütün mallarımı hırsız gümrük memurlarına kaptırmak için gelmedim."

Birkaç saat sonra hepsi villanın dış avlusunda duruyorlardı. Hsü, onları gördüğüne sevinmiş görünen oğlu Fuling'le ve bir sıra halinde sıralanmış ve onlara doğru eğilerek selam veren erkek ve kadın hizmetkârlarla beraber oradaydı. Karısı veya ailenin diğer kadın üyeleri ortada görünmüyordu.

"Fakirhaneme hoş geldiniz, Efendi Talon ve Rıza. Ailenizi ve sizleri selamlıyorum," dedi Hsü. Ravan'ın eline yapışmış olan Rüstem'e de gülümseyerek baktı. "Sen de hoş geldin, Rüstem. Küçük oğlum Lun seninle ilgilenecek."

Cennet ve Salem gibi Ravan da peçe takmıştı; bu güzel ortama hayran kalarak etrafa bakıyorlardı. Talon gördüklerine zor inanıyordu.

"Pedar Sag!" diye fısıldadı Rıza. "Burası gerçek bir saray! Ravan'la Cennet artık mutlu olur."

"Nihayet burada banyo yapabileceğiz sanırım," dedi Talon gülümseyerek.

Ağustos böcekleri yakınıyor dut ağacından
Sınır geçidindeki sekizinci ayın soğuğunda.
Kapıdan bir geçip bir dönerek, bütün yol boyunca,
Etrafta yok bir şey sazlar ve otlardan
Ve You'dan ve Bing'den gelen askerlerin kemiklerinde gayrı
Canlarını kumların içine gömmüş olan.
... Asla izin verme bir süvarinin seni kıskandırmasına
Atı ve biniciliğiyle övünerek.

II. Tang Shi

Bölüm 19

Valiye Giden Yol

Hsü'nün geri döndüğü haberi çabuk yayıldı. Bir gün sonra ziyaretçiler gelmeye başladı ve bunların ilki Meilin'in çok kaygılı bir adam olan erkek kardeşi Wong Cheng Kaen'di. Avludaki yabancı görünüşlü adamlara dikkat bile etmedi. Tahtırevandan dışarı çıkarak kız kardeşiyle kaynını onu beklerken bulduğu iç odaya geçti. Fang onlara efendisinin geldiğini bildirmesi için çabucak bir hizmetkâr göndermişti.

Hsü adamı sakinleştirerek hikâyesini anlatırken çay ve yiyecek bir şeyler ikram edildi, sonra ona geri getirdiği kutuyu gösterdi. Hsü ne ailesine ne de kaynına hazinesini tam olarak göstermemişti ama gösterdikleri Kaen'in gözlerinin fırlamasına yetti.

"Biliyorsun, bunun bir kısmı valiye ve gümrük memurlarına rüşvet olarak gidecek," dedi Hsü, Kaen'e, beriki başını sallayarak onayladı ama rahat bir nefes de almıştı. Düşündüğü gibi, dımdızlak ortada kalmayacaktı. Hsü'nün gemisini kaybetmesine rağmen böyle bir hazineyi evine getirmeyi başarmasına hayran

kaldığını ifade etti. "Bu hazineyi elinde tutmayı nasıl başardın?" diye sordu, inanamıyormuş gibi bakarak.

"Bunun için İranlılara teşekkür etmeliyim. Uzun bir hikâye, sana bir gün anlatırım. Ama diğer yatırımcılara da önceki masraflarına ilaveten hiç olmazsa biraz ödeme yapabilirim ve sonra geminin yükünden elde edeceğimiz kârı paylaşırız," diye devam etti Hsü. Kaen'e gemideki malları zaten anlatmıştı.

"Gümrüktekilere biraz para yedirmeni istiyorum, Kaen," dedi, "çünkü sırf çok yakında valiye rapor vermek zorunda kalmayacak, ayrıca görevimin nasıl sonuçlandığını bildirmek için İmparator'un sarayına da gitmem gerekecek."

Kaen, Hsü'nün elçi rolünü üstlendiğini biliyordu, onun için hemen razı oldu. "Valinin ciddi olarak hasta olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

Hem kaynı hem de kız kardeşi şaşırmış görünüyordu. "Hasta olduğunu biliyordum," dedi Meilin, "ama senin ima ettiğin kadar kötü olduğunu bilmiyordum, kardeşim."

"Artık doktorlar hemen her gün yanındalar ve bu yılı çıkartamayacağına dair söylentiler var," dedi Kaen. "İmparatorun yeni bir vali ataması gerekecek, hem de pek yakında." Şarabını yudumlayarak bir tepki vermelerini bekledi.

Yüzünden ne düşündüğü anlaşılmayan Hsü'den hiçbir tepki gelmedi ama Meilin hızla nefesini içine çekerek Hsü'ye gülümsedi. "Kocamın saray görevlileri karşısında bir şansı var mı?" diye sordu çok alçak bir sesle.

"Eğer Efendi Hsü çok olumlu bir rapor vermenin yanı sıra ödemelerde de bulunursa, bu bir olasılık olabilir," dedi kardeşi onlara.

Hsü bunu düşündü. Valiyi yıllardır tanıyordu ve kibar ve eğitimli olduğu için adama saygı duyuyordu; belki fazla kibardı, zira vali rolü biraz zor bir roldü. Guangdong eyaletinde vali pozisyonu çok önemliydi, özellikle de şehir ülkeyle dış dünya arasında bir ticaret kapısı vazifesi gördüğü için. Eyaleti ve Gu-

angzhou'yu her kim kontrol ederse çok güçlü ve nihayetinde çok zengin biri olacaktı.

Kaen konuşunca düşünceleri dağıldı. "Tabii insanların bu mevki için rekabet edeceğini biliyorsun."

Hsü başıyla onayladı. Bu gerçeğin fazlasıyla farkındaydı. Potansiyel rakipler çoktan hadımların ve İmparator'un sarayındaki idarecilerin desteğini kazanmaya çalışıyor olabilirdi. Merdivenin tepesinde bu mevkii hak eden idareciler ve başkanlar da vardı. Sonra bir de çok hırslı olan ve bu pozisyonu isteyebilecek polis şefi vardı. Bu durumda diğerlerinin dikkatli olması lazımdı, çünkü bu adam kitaptaki her kirli numaraya başvuracak biriydi. Acaba bu işi gerçekten istiyor muydu?

"Fikrimi söylemeden önce bu konuyu dikkatle düşünmem lazım," dedi onlara. "Önce valiyi görüp raporumu vermeliyim, sonra da İmparator'a gitmemi isteyip istemediğini öğrenmeliyim."

"Bence sen birinci sınıf bir vali olurdun," dedi Kaen, yağ çekiyormuş gibi gülümseyerek, karısı Meilin de yapmacık bir gülümsemeyle başını salladı. "Atalarına vereceğin ne güzel bir hediye olur! Mükemmel bir seçim olacağını biliyorum," dedi ona.

Bu konuyu orada bıraktılar.

Haftanın geri kalanında, Meilin gemi kaptanlarından Hsü'nün başından geçenler hakkında mümkün olduğunca çok bilgi edinmek isteyen yüksek mevkideki memurlara kadar her türlü insana ev sahipliği yaptı. Hsü'nün Arap bir gemiyle geri dönmüş olduğu gerçeği büyük ilgi uyandırmıştı fakat Hsü şimdilik kaçıyor ve bu konudaki soruları geçiştiriyordu. Bunun yerine, dinlemek isteyenlere Hindistan kıtasında hâlâ kazançlı ticaret yapma olasılığı olduğunu anlatıyor ve onlar için Gujarat sultanına mektup yazacağına söz veriyordu. Deniz ticaret yolunu yeniden açmanın zamanı gelmişti.

***

Birkaç gün sonra tahtırevanla valinin konutuna gidiyordu. Bunun için bir sandal kiralayarak Pearl Nehri'ni geçtiler ve sonra da tahtırevan konutun kapısına giden anayol boyunca birkaç *li* taşındı. Parkta izlemekten zevk alacağı bir polo oyunu sürmekteydi ama bugünkü işleri bekleyemezdi. Bir gün Talon'u da getirip oyunu beraberce izlemeyi düşündü.

Fang'ı kapıda tahtırevana göz kulak olması için bırakarak ana girişi yürüyerek geçip, evraklarını konutun iç kısmına giden merdivenin yukarısındaki kâtibe verdi. Her iki yandaki süslü, kırmızıya boyalı sütunlar ucu kıvrık kiremit çatıyı destekliyor ve Guangdong eyaletinin valiliğinin merkezine etkileyici bir görünüm veriyordu. Kendini daha çok bir yabancı gibi hissediyordu; vali Murong'un teşviklerine rağmen konutu çok sık ziyaret etmemişti.

Bekleme salonuna alındı ve kollarının ucuna ejderha başı ve ayaklarına pençeler oyulmuş olan pahalı bir maun sandalyeye oturdu. Yüksek duvarlardaki ipek resimleri seyretmesi hoştu. Etrafa bakarak beklerken ipek üstünde uçan bir turna sürüsünün resmedildiği bir Zhao Ji resmi fark etti. Bir tümsek üstünde zıplayan bir grup keçi de vardı.

Son gelişinden bu yana pek az şey değişmiş görünüyordu. Başının üstündeki oymaların arasında daha önce olmayan örümcek ağları vardı ve resimlerden bazıları böceklerin insafına terk edilmişti. Üzülerek hiçbir şeyin daimi olmadığını ve buna labirente benzeyen böyle bir konutu temiz tutan iyi hizmetçilerin de dâhil olduğunu düşündü.

Bir saat kadar bekledikten sonra Li Shou-cheh isminde tanıdığı uzun boylu, zayıf bir idareci sessizce yaklaşarak önünde eğildi. "Vali sizi şimdi görecek, Efendi Meng," dedi, hafifçe gülümseyerek.

Hsü ayağa kalkarak tuniğini düzeltti. Tuniği önünde girift desenler olan sırmalı ağır ipekten yapılmıştı ve çok gösterişli olmasa da resmi bir görüşme yapmaya uygundu. İnsanı terbiyesi ve kıyafetiyle yargılayan bu dünyada giyim kurallarına önem

vermemek büyük bir itibar kaybına yol açardı. Elleri kol yenlerinin içinde kaybolan Shou-cheh onu eleştirel bir şekilde süzerek, "Başınıza gelenlere göre pek kötü görünmüyorsunuz, Efendi Meng," dedi.

"Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum. Gemim birkaç ay evvel battı, onun için kendimi toparlayacak zamanım oldu," dedi Hsü. "Tam zamanında bir Arap gemisinin gelmesi iyi Joss'tu."

"Söylenti tüm şehre yayıldı. Dedikodu bu şehir için her şey ve Joss'unuzun iyi olduğu söyleniyor. Bir ara şarap içerek bunu konuşmalıyız," dedi Shou-cheh, Hsü'ye anlamlı bir bakış atarak.

Hsü anladığını ve kabul ettiğini göstermek için başını salladı. Shou-cheh ona bir şey söylemek istiyordu.

"Neden evime gelip beni ziyaret etmiyorsunuz?" diye önerdi Hsü, daha sorarken yanıtı bilerek.

Shou-cheh başını belli belirsiz sallayarak yolunmuş kaşlarının altından etrafa göz attı. "Belki yalnız konuşabileceğimiz bir yerde?"

Hsü tekrar başını salladı. "Tabii, müsait olduğunuz bir zaman bir haberci gönderirsiniz ve istediğiniz yerde buluşuruz."

Shou-cheh eğildi ve sonra öne geçerek bekleme salonundan çıktı.

Hsü valiyi yatakta yatarken görmeyi beklemiyordu. Kabul odasına değil fakat bir dizi merdiveni çıkarak içteki bir odaya gitmişlerdi. Hsü şaşkınlığını göstermemeye çalışarak, arkasına konan yastıklarla oturur pozisyonda yatan adamın önünde eğildi.

Vali onu selamlamak adına bir elini kaldırarak konuştu.

"Seni özledim, Efendi Ming. İyi Joss'un sana yardım ettiğini duyduğuma sevindim, gerçi bu bana biraz karışık göründü."

"Ben de sizi gördüğüme sevindim, Efendim," dedi Hsü. "Oğlumla ben hayatta kaldık ve şansımıza bir Arap gemisi bizi aldı; bence tamamen iyi Joss'tu bu."

Vali yatağının etrafında dolanan hizmetkârları eliyle gönderdi. "Çıkın!" dedi hırıltılı bir sesle. Adamlar aceleyle çıktılar. Hsü onlann doktor olduğunu tahmin etti.

"Akbabalar gibiler, gitmemi bekliyorlar ki cesedimi didikleyebilsinler," dedi tiz bir sesle. Murong'un hasta olduğu açıktı ama hâlâ irade gücü vardı. "Seninle konuşmak istiyorum, Hsü," dedi, senli benli konuşarak. Hsü kibarca başını eğdi.

"Yaklaş. Duvarların kulağı vardır ve bu konuşmamızın aramızda kalmasını istiyorum."

Hsü yatağa yaklaştı ve yataktaki yüzü kırışık adama doğru eğildi. Yatağı nahoş bir ölüm kokusu sarmıştı.

"Ben ölüyorum," diye mırıldandı Murong. "Ben gittiğimde bu mevki için savaşacaklar. Bu işi yapmak için dürüst bir adam gerekli... ben genellikle dürüst ve gerektiğinde de sert oldum. Sen ne dersin?" diye sordu, yaşlı soluk gözlerinde yakaran bir ifadeyle bakışlarını Hsü'ye çevirerek.

"Hiç şüphesiz, Efendim. Ama sadece hastasınız ve mutlaka yakın zamanda iyileşeceksiniz," diye temin etti Hsü.

Murong yüzünü buruşturdu. "Pöh! Şu doktorlar öyle olmaması için ne gerekiyorsa yapacaklardır." Hsü'ye eğilip daha yaklaşmasını işaret etti. "Ben gittikten sonra bu makama senin atanmanı istiyorum," dedi, adeta fısıldayarak.

Hsü irkildi ve gayrı ihtiyari bunu ondan başka duyan olup olmadığını görmek için etrafına bakındı.

"Ben bu iş için doğru kişi olduğumdan emin değilim, Efendim," dedi usulca.

"Saçmalık! Elbette öylesin! Şimdi İmparator'un elçisi olarak çıktığın maceradan da döndüğüne göre gayet niteliklisin. Sadece o kadar da değil, uyanık olduğum her saatte başımın etini yiyen şu parazitler gibi yozlaşmış da değilsin." Yaşlı adam Hsü'nün bileğini tuttu ve ne demek istediğini anlatmak için sıktı. Mavi damarların göründüğü bileğinin ve elinin üstünde neredeyse hiç et yoktu ama kuvvetli tutuyordu.

"Çok zamanım kalmadı, hele seninle tartışacak vaktim hiç yok, Hsü. İmparatora seni bu makam için en iyi kişi olarak önerdiğimi bildiren bir mektup yazacağım. Bütün doğru referanslara sahipsin. Konfüçyüs'ü avucunun içi gibi biliyorsun. Onu sık sık nutuk atar gibi ezberden okuduğunu duydum," dedi ısrarla, Hsü konuşmaya yeltenecek gibi olunca.

"Bunu dikkatle düşünmeli ve sonra bu yarışı nasıl kazanacağına kafa yormalısın," dedi Murong, sanki karar verilmiş gibi. "Ben sadece tavsiyede bulunabilirim. Bundan sonra, ne yapılması gerektiğini biliyorsun. Sun Tzu'nun ne dediğini hatırlıyor musun? 'Bütün değerlendirmeler yapıldıktan sonra, uzağın ve yakının ilk ölçüsünü ilk bilen kazanır.'"

Hsü başını sallayarak onayladı. Hem o hem de vali Sun Tzu'nun Savaş Sanatı felsefesinin öğrencileriydi.

"Çok dikkatli ol, Hsü. Bu makam pek çoğunun sahip olmak için çok şey vereceği bir ödül. Tehlikede olacaksın, hatta belki ailen de. Bunu istemem ama... bu eyaletin iyi bir lidere ihtiyacı var."

Vali elini gevşetti ve tükenmiş bir halde içini çekerek kendini minderlerin üstüne bıraktı. Hsü eğilerek selam verdikten sonra oradan ayrıldı. Odadan çıkarken hemen el sallayarak doktorları çağırdı. Shou-cheh'in orada olabileceğini umuyordu ama sadece koridorda dolaşan heyecanlı hizmetkârlar vardı. Koridorda ilerlerken izlendiğini hissetti. Sağına bir göz attı ve yaşlı idarecilerden birinin iki sütunun arasından kendini gözlediğini gördü.

Hsü durdu ve kibarca eğilerek selam verdi. Eğilerek karşılık veren bu adamı tanıyordu. Adam, "Efendi Meng," dedi, "bu kadar uzun bir zaman sonra sizi tekrar gördüğüme çok sevindim. Ben Başkan Wu po-ku."

"Sizinle tekrar görüştüğüme sevindim, Başkan." Hsü adamın kim olduğunu gayet iyi biliyordu. Adam titizliğiyle tanınıyordu ve çok akıllı bir idareciydi. Belki fazla akıllıydı, çünkü her nasılsa bir idareciye göre çok zengin olmuştu. Ancak Hsü bu kuşkusunu açığa vuracak değildi.

"Valiyi nasıl buldunuz?" diye sordu Wu kibarca.

"Maalesef pek iyi durumda bulmadım. Bu sizin ve diğer elemanları için çok kaygı verici olmalı," dedi Hsü.

"Hızla iyileşmesini ummaya devam etmeliyiz." Wu ince dudaklarının arasındaki küçük, düzgün dişlerini göstererek hafifçe gülümsedi ve eğildi. Konuşma sona ermişti.

Hsü eve gitmek üzere konuttan ayrıldı.

***

Birkaç gün sonra, Hua Rong ana cadde üzerinde, bürosundan çok uzak olmayan pahalı bir aş evinde oturuyordu. Polis şefi, çoğu zaman kanunları çiğnese de, bileğinin hakkıyla çok zengin ve etkili bir adamdı. Yüzünde göze çarpan etli burnu ve çok geniş ağzı onu bir kara kurbağasına benzetiyordu. Aklı başında kimse bunu onun suratına söylemezdi ve hatta onun yanında değilken bile insanlar bu adamla alay etmekten çekiniyordu. Kahverengi gözleri melez olduğunu gösteriyordu. Rong kuvvetle kendinde Moğol kanı bile olabileceğinden şüpheleniyordu, Tanrı korusun!

Ancak bunların hiçbiri Rong'un canını sıkmıyordu; Lu Buwei'ye yakın olmasının amacı iki tarafın da hırsıydı.

"Guangzhou'nun büyük kısmı gibi, sen de Hsü'nün döndüğünü ve Hint Okyanusu'nda başına gelenleri duydun, değil mi?" diye sordu Rong, Buwei'ye, yemeklerine başladıktan sonra.

"Tabii. Casuslarım bana her şeyi haber verir," dedi Buwei, ağzını karidesle doldurarak. Yerken çubukları asla hareketsiz kalmazdı ve Rong bile bazen adam yerken yanlarından su sızan tıka basa dolu ağzına bakmak zor gelince başını çevirmek zorunda kalıyordu.

"Casusların sana gemisini kaybetmiş olmasına rağmen içi servetle dolu bir kutuyu geri getirmeyi başardığını söyledi mi?" diye homurdandı Buwei, dolu ağzıyla.

Rong irkildi. "Nasıl yani?" diye sordu.

"Ah, öyleyse her şeyi bilmiyorsun! Hah!" Buwei başını sallayarak lokmasını yuttu. Bir yudum sıcak pirinç şarabı aldı ve geğirdi.

"Bir servet mi dedin?" diye sordu Rong, kendisinin tercih ettiği, arpadan yapılma mayalı bir içki olan *tsjuw*'dan düşünceli bir yudum alarak.

"Öyle ya. Duyduğuma göre küçük bir hazineymiş. Hsü onu vali ve hatta İmparator'un dalkavukları gibi adamlara dağıtmadan önce elime geçirmek isterdim."

"Ben olsam şimdi vali için endişelenmezdim," dedi Rong.

"Neden?" Buwei çoktan kafayı bulmaya başlamıştı.

"Doktoru bana bu yılı çıkarmasının zor olduğunu söyledi."

"Ah, bak bu çok ilginç. Hasta olduğunu biliyordum, tabii ama senin dediğin gibi ölümcül olduğunu bilmiyordum," diye mırıldandı Buwei ağzına daha çok yemek tıkarken. "Şu küçük pastaları denemelisin. *Enfes*!"

Rong ağzına yemek tıkıştırmaktan veya kimin casusunun daha yetkin olduğu konusunda böbürlenmekten ziyade valinin selefinin kim olacağı hakkında konuşmakla daha çok ilgileniyordu. Buwei'nin yiyecek dolu bir masayı silip süpürmesi bütün iştahını kapattı.

"Zamanı geldiğinde valinin koltuğuna doğru kişinin oturması ikimizin de çıkarına olacaktır," dedi alçak bir sesle, kalabalık aş evinde etrafa göz atarak. Odada iyi tanıdığı yüzler vardı ama bugün Buwei dışında kimseyle konuşacak ruh halinde değildi.

Buwei yanaklarını sallayarak başıyla onayladı. Göründüğü kadar sarhoş değildi. "Bu iş için kim var kafanda?" diye sordu.

"Eh, senden ve benden başka," dedi Rong gülümseyerek. Buwei'nin bu göreve getirilmesi için en ufak bir umut bile yoktu. Bir idareci değildi ve diploması da yoktu; bu makama gelmenin ön şartlarından biri buydu. Ama Rong bu iş için uygundu.

"Wu po-ku'yu düşünüyordum," dedi, sonra Buwei'nin bir şey söylemesine fırsat vermeden hızla konuşmasına devam etti. "O da sınavlara benimle aynı zamanlarda girmişti. O bir Başkan, bu da karmaşık bir hükümeti idare etme sürecinde deneyimli biri olduğu anlamına geliyor, üstelik o, ee... her yöne çekilebilir biri."

Buwei başını salladı ve şimdi önlerine konulan tatlı Aga Aga jölesi ile pirinç bisküvilerini yemeye başladı.

"General Hayan Zhou'nun doğru kişi olmayacağını mı düşünüyorsun?"

Rong irkildi. "Aman Tanrım, hayır! O fazla prensipli biridir ve eğer bu makama getirilirse şehri temizleyeceğine yemin etti. Kendini herkesten daha ahlaklı gören o yaşlı osuruğa *Ke Tou* yapmak zorunda kalmaya dayanamam."

Buwei içten bir kahkaha patlattı. "Ha ha! Bence de öyle, sadece seni sınıyordum. Eğer Wu'yu desteklersek başka kaygılanacağımız kim var ki?" diye sordu, geniş, etli ağzını bir peçeteyle silerek.

Rong masanın üstünden eğilerek fısıldadı. "Yine Başkan olan Yen Wei var." Birkaç olası adayı daha saydıktan sonra, "Ayrıca Efendi Meng'in de yarışa katılacağına dair söylentiler var. Geçen gün valiyi ziyaret etti. Oraya bir adam sokamadım ve şu sıkı ağızlı Li Shou-cheh de gizliliği bahane ederek hiçbir bilgi vermiyor."

"Eğer hep böyle davranırsa ömrü kısalır," dedi Buwei. Gözleri yağlı yüzünde iki sert çakıl taşı halini aldı. Rong polis şefi olabilirdi ama Buwei bir Tong'un lideri olmakla ünlüydü. Şehirde suç işlenen ve afyon kullanılan ve satılan gizli yerlerin çoğunu o kontrol ediyordu.

Rong dikkatini veremiyordu. Hsü'nün evinde bir hazine olduğu hakkındaki bütün o söylentiler de neyin nesiydi? Şimdi bunun araştırılması gerekiyordu.

"Hey, Rong? Dinliyor musun? Biraz önce muhtemelen

Yen Wei'nin icabına bakabileceğimi söyledim ama eğer Efendi Meng'in de aday olduğu söylentisi doğruysa işler zorlaşabilir. Adamın dürüst bir şöhreti var ama aynı zamanda sert ve oldukça iyi korunuyor. Bu tüccar topluluğunda sık görülen bir şey değil. Her neyse, zaten bu atamanın İmparator'un sarayında kabul edilmesi gerekmiyor mu? Onun izni gerekecek."

"Bu işi isteyen kişinin İmparator'un onayını alması gerekecek, evet," dedi Rong. "Sarayda şöyle dolgunca rüşvet yedirmemiz ve bunu yakın zamanda yapmamız gerekecek."

"Hem Yen'in hem de Meng'in bu iş için aday olma fikrine kapılmamalarını sağlamak için çalışmaya başlamalıyız," dedi Buwei. "İmparatorun sarayında insanlara rüşvet dağıtmak için Meng'in geri getirdiği hazinenin birazını kullanmak eğlenceli olurdu," dedi.

Sanki Rong'un aklından geçenleri okumuştu.

***

Evine geldikleri ilk günden itibaren Efendi Meng Talon'la ailesine onur konukları gibi davrandı. Yabancı konukları için bu süslü, çok katlı pagodalar ve dört avlusu ve iki fıskiyeli çeşmesi olan diğer binalar bir saray gibiydi.

Yoğun geçen bir haftadan sonra Efendi Meng onlarla zaman geçirebildi ve tüm ailesi ve konukları için mütevazı bir şölen verebildi. İki küçük oğlan çocuğu da şölene dâhil edilmişti ama çok geçmeden kıpırdanmaya başladılar ve Hsü, Lun'un dadısının denetiminde bahçelere gidip oynamalarına izin verdi.

Karısı Meilin'in tavrı mesafeli ve soğuktu ve onlarla konuşmaya tenezzül etmeyerek konukları beğenmediğini açıkça gösteriyordu. Onun bu tavrı Hsü'yü ve konukları rahat ettirmek için büyük gayret sarf eden annesini rahatsız ediyordu. Ama çok geçmeden Hsü'nün ailesindeki kadınlar büyük, cilalı masadan kalktılar. Lihua da Hsü'nün isteği üzerine çevirmen kisvesi altında oradaydı ve Hsü buna çok öfkelenen karısını görmezden geldi.

Süslü bir örtü serilmiş olan masa pirinç kâseleri, çili soslu karides tabakları ve ufak kızarmış domuz kâseleriyle doluydu. Hsü onlara etin ne olduğunu söylemeye çekinerek, onun yerine kızarmış ördek ve leziz balıkları, içinde hamur parçaları olan çorbayı ve sebzeleri gösterdi. Ana yemek etrafı salamura karalâhana ve fasulye filizleriyle çevrili derin tavada kızartılmış kuşbaşı sığır etiydi. Hafif ekşi, güçlü ve değişik bir tadı vardı. Ravan çok lezzetli olduğunu söyleyerek ismini sordu.

"*Kum Ngan Yuk Ngau Sze*," dedi Lihua ifadesiz bir yüzle ama sonra elini zarifçe ağzının önüne koyarak gülümsemişti. Sonra onun nasıl yapıldığını anlattı. Birkaç dakika sonra kimse yemeğin ismini hatırlamıyordu.

Talon yeni edindiği bu çubuk kullanma becerisini sınamaya çok hevesliydi ve yemek esnasında sık sık kaygan et veya sebze parçalarını utanarak masa örtüsünün üstüne düşürüyordu. Diğerleri alıştırma yapmadığı için onların durumu daha da kötüydü. Ancak şarap beklenen etkisini göstermişti ve çok geçmeden utanmış bakışlar kıkırdamalara ve kahkahalara dönüştü ve Lihua kıs kıs gülerek onlara nasıl kullanacaklarını gösterdi. Hsü ve oğlu eğlenerek onları izliyordu.

Hsü arkasına yaslanarak manzaranın keyfini çıkardı ama bu yemeğin amacı yakın geleceklerini konuşmak üzere bir toplantı yapmaktı. Hizmetkârlar nihayet masayı temizleyip meyveleri getirdiler: biraz daha şarapla birlikte liçe, muz, kiraz ve şeftali. Hsü sanki orada hâlâ Çinli yokmuş gibi yavaşça ve Arapça konuşarak söze başladı.

"Talon, sen ve onur konuklarım artık burada olduğunuza göre Jiaya şu karmaşık gümrük prosedürlerinde size yardım edecek. Normalde eğer ben olmadan gelseydiniz, diğer yabancı tüccarların önüne çıkardıkları her zamanki zorluklara maruz kalacaktınız."

"'Her zamanki zorluklar' derken ne kastediyorsun, Hsü?" diye sordu Talon, kaşlarını çatarak.

"Şöyle diyelim, yerel esnaf birliklerinin veya Hong'ların

dayattığı yasaya göre yükünüze gümrük el koyacak ve diğer gemiler de gelip onlarınki de antrepolara konulana kadar tutulacaktı. Gümrüğün belirlediği belli bir günde, bu ticaret mevsiminde gelmesi beklenen her gemi ulaştığı zaman bütün yükler aynı anda verilecek ve getirdiklerinizi mal fazlalığından dolayı fiyatların düşüşe geçtiği bir pazarda satmak zorunda kalacaktınız." Karşı çıkmaya davranan Rıza'yı engellemek için elini kaldırdı. Talon içinde bir tedirginlik hissetti.

"Ama bu sorunu çözmenin bir yolu var," dedi.

"Ne öneriyorsun, Hsü?" diye sordu Talon, asık suratla. Ravan'la Cennet'in bakışlarında bir yılgınlık vardı. Bütün bu yolu son anda soyulmak için mi gelmişlerdi?

"Jiaya rüşvet vererek ayarlamalar yapabilir ve bu sorunu yaşamazsınız."

"Gümrüğü nasıl atlatmayı öneriyorsun?" diye sordu Talon. Kafasında bir umut ışığı belirmişti.

Hsü pirinç şarabından bir yudum aldı ve sonra hizmetkârlardan birine bir şey söyledi. Birkaç dakika sonra Jiaya geldi, topluluğun önünde eğildi ve masanın ucuna oturdu. Fuling ona bir fincan pirinç şarabı verdi.

Hsü konuşmaya devam etti. "Size sahip olduğum varlıkları ve bunun tüccar olarak sizin için ne anlama geldiğini anlatmamın zamanı geldi," dedi. "İki ipek fabrikam ve şehrin dışında dut ağacı, pirinç ve arpa yetiştirdiğimiz bir arazim var. Tarlalarım bu şehrin yarısını doyurabilir. Ayrıca buranın batısında dağların arasında bir kalay madenim ve büyükbabamın bulduğu ve geliştirdiği bir gümüş madenim var. Karımın ailesinin iki demir dökümhanesi ve pirinci un haline getiren su değirmenleri var. Jiaya bu işletmelerin baş idarecisidir ve bunların iyi çalışmasını sağlayan çok sayıda işçinin ve kâtibin başındadır." Hsü güzel işli koltuğunda arkasına yaslanarak bol tuniğini düzeltti.

Talon donup kalmıştı. Eğer Hsü doğru söylüyorsa müthiş zengin demekti.

"Eğer Guangzhou'da durumunuz bu kadar iyiyse neden Hindistan'a gitme riskine girdin? Tehlikeleri biliyor olmalıydın," diye sordu Rıza, adam sözüne devam etmeden önce.

"Ah, evet, biliyordum ama İmparator tarafından ticaret yollarını tekrar açmak için görevlendirildim. Bunun ana nedenini seninle zaten konuşmuştuk, Talon. Eski ipek yolu Sung İmparatorluğu'na neredeyse kapandı. Başka bir deyişle, bana söyleneni yapmak zorundaydım." Onlara dostça gülümsedi.

Talon da gülümseyerek yanıt verdi. Sessiz duran Ravan'a bir göz attı. Ravan onun bakışını yakaladı ve bir şey söylemeden dinleyeceğini göstererek omzunu hafifçe kaldırdı. Yükün durumunu konuşup bir çözüm bulmak Talon'a kalmıştı.

"İmparator konusuna gelince, saray nazırından bu ay içinde yolculuğum hakkındaki raporumu sunmam gerektiğini bildiren bir mesaj aldım ve bu da pek yakında gitmem gerektiği anlamına geliyor," dedi Hsü onlara. "Birkaç hafta burada olmayacağım."

Karşısında hevesi kırılmış yüzler görünce ekledi, "Merak etmeyin; ben her şeyi ayarladım, buna siz beyleri ilgilendirebilecek olan fabrikalarıma yapılacak bir gezi de dâhil ve ben yokken hanımların da göreceği çok şey olacak. Lihua eşlerinize şehri gezdirecek. Ayrıca dilimizi öğrenmelerine de yardım edebilir ve şehirde kaybolmamalarını sağlar. Bu büyük bir şehir.

"Fuling de, çok ilginç bulacağınızı tahmin ettiğim özel bir yere yapılacak bir ziyaret de dâhil olmak üzere her konuda size rehberlik edecek. Ben yokken Jiaya, Kaptan'la mürettebatınızın iyi bir şekilde konaklamasını ve geminizin güvende olmasını sağlayacak."

"Yükümüz hakkında ne öneriyorsun?" diye sordu Talon, terbiyeyi bir yana bırakıp sabırsızlanarak.

Hsü ona belli belirsiz onaylamayan bir bakış attıktan sonra, "Yükünüz için en iyi fiyatı almanızı sağlamanın yolu Jiaya'nın onların hepsini benim korumam altında benim antrepolarıma koymasına izin vermek olacaktır."

Rıza ve Talon birbirlerine keskin bir bakış attılar. "Yani bütün malımız senin gözetiminde mi olacak?" diye sordu Rıza, tehlikeli bir bakışla.

Hsü onun gözlerinin içine baktı. "Evet, bu doğru, Rıza. Ama size bu yükün karşılığını ya nakit ya da aynıyla mal olarak ödeyeceğime dair yazılı bir garanti belgesi vereceğim. Yükünüzü korumanın daha iyi bir yolunu düşünemiyorum. Onu gümrüğe vermek ciddi bir hata olur. Ayrıca size benim vereceğim fiyatın Kalah Bar'daki sevimsiz adamın teklifinden çok daha yüksek olacağını da temin ederim." Bunu duyunca hepsi hüzünle gülümsedi. Sing ve yaptığı teklif hâlâ belleklerinde canlıydı. "Hayal kırıklığına uğramayacaksınız," dedi, bunu sindirmeleri için susarak.

Rıza'nın yüzü güvensizlik bir ifadeyle kararmıştı ama Talon'un yüzü Hsü'yü dinledikçe aydınlanıyordu. Uzun, karanlık bir tünelin sonunda biraz gün ışığı görmeye başlamıştı. Ve doğruyu söylemek gerekirse, yükünü satmaya nereden başlayacağını bile bilmiyordu. Hüsran içinde, ticaret dünyası hakkında hâlâ öğreneceği çok şey olduğunu düşündü. Ayrıca Çin'den giderken götürmek üzere neyi nereden satın alacağını da bilmiyordu. Eve boş bir gemiyle dönmek istemiyordu.

Hsü ne düşündüğünü tahmin etmişti. "Fabrikalarımı görmeni istiyorum, çünkü Çin'den neler alabileceğin hakkında bir anlaşma yapabileceğimizden eminim. Burada iki işin olduğunu unutmamalısın: mallarını satmak ve aynı zamanda kendi ülkende rağbet görecek bir şeyler de satın almak. Ayrıca Jiaya'nın sizin memleketinizde çok değer verildiğini duyduğum porselenler, kıymetli çanak çömlekler yapan diğer fabrikaların bazılarıyla pazarlık yapmasını da sağlayacağım." Parmaklarının ucunu hafifçe bıyığının kenarına vurdu.

Lihua'ya dönerek, "Güzel bir yemek yedik ama şöyle rahatlatıcı bir müzik çalman çok hoş olurdu, tatlım," dedi.

Lihua eğildi ve odanın bir ucuna giderek yuvarlak bir Tar'a benzeyen telli bir çalgı getirdi. Desenli ipek bir duvar örtüsünün

önündeki alçak bir sıraya oturarak çalmaya başladı. Çok geçmeden oda parmakları tellerin üstünde dans ederken dalgalanan notalarla doldu.

***

Daha sonra Talon, Ravan, Rıza ve Cennet konut odasında toplandılar; yataklarına gitmeden evvel konuşmak istiyorlardı. Dışarıda akşamın tadını bahçede çıkarmalarını önleyen bir yağmur başlamıştı. Öte yandan, serin esinti nedeniyle sivrisineklerden kurtulmuşlardı. Kalın bir kilim yığınının üstünde yarım çember halinde oturmuşlardı. Dördü de Çinlilerin hoşlandığı gibi sandalyelerden ziyade yere oturup bağdaş kurmayı tercih ediyordu.

"Gittikçe Hsü'ye daha mecbur hâlâ geliyoruz," dedi Ravan.

"Bu beni de endişelendiriyor, Ravan," diye kabul etti Talon. "Şu sıra ona güvenmek dışında ne yapabileceğimizi bilmiyorum. Onun ve Jiaya'nın söyledikleri, eğer doğruysa, buradan hiç kazanç sağlamadan gitmek yerine büyük bir kâr ederek gitmemizi sağlayabilir."

"Jiaya'yı gümrük memurlarıyla gördüm, onları avucunun içine almış gibi görünüyordu," diye itiraf etti Rıza gönülsüzce.

Talon kaşlarını kaldırdı. Rıza'nın bir casus veya bir fedai olarak ne kadar becerikli olduğunu biliyordu ama bu şehirde o bile görünmez olmakta zorlanabilirdi.

"Arap cemaati bizi koruyabilir mi?.." diye sordu Cennet.

"Bu iyi bir soru, Cennet," dedi Talon. "Fuling bana yabancıların rıhtımın batı tarafında onlara ayrılmış bölgede kaldıkları sürece iş yapmalarına izin verildiğini söyledi. Jiaya'nın bizim için aldıkları gibi evraklar alıp vermeleri gerekiyormuş. Burada anlaşmazlıkların çözüldüğü Quädi denilen mahkemeler varmış. Ama biz normal süreci takip etmedik ve şimdi bunu değiştirmek için çok geç," dedi Talon. "Tabii yabancıların bir Çinlinin konuğu olmasının da oldukça olağandışı bir durum olduğunu unutmamalıyız. Ticaret dışında başka etkileşim şekli yok gibi."

Bunu uzun bir sessizlik izledi. "O halde ona güvenmek zorundayız," dedi Rıza Farsça, kapıya ve pencereye bir göz atarak. Ancak eğer bizi aldatırsa, bu sorunun icabına bizzat ben bakacağım."

Talon kabul ederek başını salladı. "Bu arada Hsü'nün söylediklerine memnun olmalıyız. Bekleyip görelim ama işler yolunda gitmezse, o zaman Rıza haklı çıkar ve hesaplaşırız."

İki kadın da neler yapabileceklerini bildikleri erkeklerine baktılar.

***

O gece Hsü yanında Fang'la birlikte villadan ayrıldı. Donuk bir lambanın ışığında yürüyerek rıhtım tarafına gittiler ve küçük bir sampanla Pearl Nehri'ni geçtiler. Nehirle ana şehir arasında aynı büyüklükte iki sur vardı. Kıyıya çıktıkları zaman aceleyle Niyaz Kapısı'na çıkan hafif yokuşu tırmandılar. Hsü valinin mührünü taşıyan bir kâğıt gösterince kapı açıldı.

İki adam aceleyle başka bir kapıya giden bir yokuşu çıktılar; buradan ana şehre geçebiliyorlardı. Geç olmuştu ama karanlık şehir hâlâ hareket halindeydi. Onlar da geniş şapkalı ve pelerinli isimsiz yayalardan biriydi ve onları valinin konutuna götürecek olan yolda hızla yürüyorlardı.

Ama bu gece oraya gitmiyorlardı. Konuta ve geniş bahçesine gelmeden çok önce sağa döndüler, sonra meşalelerin ve lambaların azaldığı ve aralarının açıldığı karanlık arka sokaklara doğru yürüdüler. Daha varlıklı evlerin içindeki lambaların ışığının pek az aydınlattığı sokakta, tehlikenin ve haydutların saldırısına uğrama olasılığının farkında olan iki adam aceleyle Hsü için ayarlanan toplantıya doğru gidiyorlardı.

Her iki yanında birer yılan başı olan kare taş bir kirişten oluşan zarif bir üst pervazı olan bir kapıya geldiler. Girişin iki yanında muhafız gibi duran kireçtaşından iki aslan duruyordu. Hsü içeri girince odadaki lambaların ışığı gözlerini kamaştırdı. Masa-

larda yemek yiyen insanlar vardı ve hava yemek ve alkol kokusuyla ağırlaşmıştı. İçeriye arkadaki küçük afyon odasından gelen tatlı koku yayılmıştı. Karanlık bir köşede Hsü'nün görmeye geldiği bir adam oturuyordu. Hsü bir elini Fang'ın koluna koydu.

"Lütfen kapının yanında bekle, Fang. Gözünü dört aç. Eğer bir sorun çıkarsa hemen gitmemiz gerekebilir." Fang başını salladı ve bütün salonu ve içeri girip çıkan herkesi görebileceği kapının iç kısmında mevzilendi.

Hsü Li Shou-cheh'i gördüğü köşeye doğru yaklaştı. Shou-cheh yerinden kalmadan beline kadar eğilerek onu selamladı. Hsü sırtını odaya dönerek bir tabureye oturdu ve başını salladı; şapkasını çıkarmadı. Bir garson geldi ama Hsü başını iki yana salladı ve Shou-cheh elini sallayarak adamı gönderdi. Sonra beklentiyle ona bakan Hsü'ye döndü.

"İşte bu çok gizemli," dedi Hsü, gülümseyerek. "Altın Ejderha'ya gidip iyi bir şarap içmeyi tercih ederdim," diye ekledi.

"Dikkatli olmalıyım, Hsü," dedi Shou-cheh. Sinirli görünüyordu. "Sana bir haberci göndermekle bile kendimi tehlikeye atmış olabilirim."

"Tamam, anlıyorum, şimdi bana bütün bunların nedenini anlat."

"Vali her geçen gün daha kötüye gidiyor. Bir şarlatan olan doktor ona üç ay veriyor. Ben ona ancak altı hafta veriyorum. Benim önerdiğim iki doktora Wu po-ku izin vermedi. Haber İmparator'un sarayına ulaştı ve bazı yazışmalar oldu."

"Wu böyle şeylere karar verebiliyor mu?" diye sordu Hsü, inanamıyormuş gibi bir sesle.

"O kıdemli Başkan, onun için, evet, verebilir. Vali bu konuda hiçbir şey yapamayacak kadar hasta," dedi Li Shou-cheh, başını iki yana sallayarak.

"Haber ne?"

Li Shou-cheh yanıt vermeden evvel odaya göz gezdirdi. "Seninle, Yen Wei ile ve belki de pek kale alınmayacak birkaç

kişiyle ilgilenen bir grup var. Ama senden ve Başkan Yen'den daha, nasıl söyleyeyim, uysal birini bulmakla ilgilenenler de var."

"Bu hiç de şaşırtıcı değil," dedi Hsü. "Başkan Yen ciddi bir rakip mi?"

Shou-cheh omzunu silkti. "Hayır, sanmıyorum. Sarayda pek nüfuzu yok. Ama senin ismin yakın zamanda Hua Rong'la Lu Buwei arasında yapılan bir konuşmada geçti."

"Ah, peki, sen bunu nasıl biliyorsun? Her yerde casusların mı var?" diye sordu Hsü şaşırarak.

Shou-cheh omzunu silkti. "Casuslarım var, başkalarının da var. Ama başkaları senin o pozisyonu ele geçirmeye çalışacağından şüphelenmeye başlıyor ve seni gerçek bir tehdit olarak görüyor. Onun için seni durdurmak için her şeyi yapacaklardır."

"Her şeyi mi?"

"Onları dinleyen kişi bu izlenimi edinmiş."

Hsü ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissetti. "O zaman valilik için adaylığımı koymamam ve herkesin bu kararımı öğrenmesini sağlamam daha iyi olur," dedi buruk bir gülümsemeyle. "Böylece bu sorun çözülmüş olur. Başkan Yen aday olsun."

Shou'nun yüzünde yılgın bir ifadenin belirdiğini fark etti.

"Seni üzecek ne söyledim?" diye sordu Hsü, yanıtı pekâlâ bilerek.

Shou-cheh derin bir nefes alarak, "Efendi Meng," dedi, "saygısızlık etmek istemem ama bu konuyu dikkatli düşünmelisiniz. Başkan Yen genel olarak iyi bir adamdır ama..." Shou-cheh'in yüzünde küçük gören bir ifade belirdi. "Bu şehrin ihtiyaçlarını karşılayabilecek biri değil. Zayıf bir insan ve kolayca yozlaşabilir. Guangzhou şehrinin işleri idare edecek güçlü birine ihtiyacı var. Yine saygıyla söylüyorum ki Vali Murong hoş bir insan ama sert değildi ve Tong'ları kontrol edemedi. O vali olduğundan beri yozlaşmaların ve suçların ne kadar alevlendiğine baksana. Dü-

rüst bir adam ve böyle birini bulmak kolay değil ama bumunun dibinde entrikalar dönüyor."

Hsü arkasına yaslandı. "Yani Murang'ın istediğini yapıp o pozisyonu kapmaya mı çalışmalıyım diyorsun? Mutlaka diğer gruplar buna karşı çıkacaktır."

"Öyle, bundan emin olabilirsin. Bu makama gelme fırsatını yakalamak isteyen çok insan var ama pek az kişi bunun için rekabet edecek sermayeye ve nüfuza sahip, hatta biri vasıflı bile değil," dedi Shou-cheh dudak bükerek.

"Onların kim olduğunu biliyorum," dedi Hsü, yorgun bir tavırla. "Hua Rong ve Wu po-ku, bir de arka bahçede sinsi sinsi dolanan Lu Buwei."

"Doğru ama Rong kendinden ziyade Wu po-ku'nun valilik makamına getirilmesini tercih ediyormuş gibi görünüyor. Wu gibi söylediklerini yapabilecek ve kontrol edebileceği biri geldiği sürece o makama kendinin getirilip getirilmemesi önemli değil onun için."

"Bu berbat işte hiç dostum var mı?" diye sordu Hsü.

"Var ya. Söylediğim gibi sarayda senden yana görünenler var. Tabii oylarını sağlama almak için onlara rüşvet vermen gerekecek. İmparatorun senden hoşnut olmasının da yararı var. İyi yerlere verilecek bir iki rüşvet başkalarını da senin tarafına çekebilir ve sonra da buradaki düşmanlarının icabına bakmaya odaklanabilirsin," dedi Shou-cheh çok ciddi bir tavırla.

Hsü alçak sesle güldü. "Zıt karakterde insanlar gördüğümüz zaman içimize dönüp kendimizi incelemeliyiz," diye bir alıntı yaptı.

Shou-cheh gözlerini kırptı. "General Hayan Zhou'nun senin tarafında olmasını garantileyebilirim ama bunun için biraz maddi desteğe ihtiyacım var."

Hsü içini çekti. Müttefiki Shou-cheh bu işteki ironiyi hiç anlamamıştı. Tabii gerekli olan parayı tedarik edebilirdi. Shou-cheh'in bilmediği ise General'in onun yakın bir dostu olduğuydu.

Vali makamının bir çekiciliği var, diye düşünüyordu. Muazzam bir gücü ve itibarı temsll ediyordu. Ataları bundan memnun olurdu. Daha da önemlisi, bu ganimeti şu iki eşkıya Hua Rong'la Lu Buwei'nin ve kendini beğenmiş Başkan Wu'nun elinden almak bu ihtimali çok daha cazip kılıyordu. Bu gitgide oynamayı çok sevdiği Go oyununa benzemeye başlamıştı.

Zihninde, birkaç siyah taşın bulunduğu oyun tahtasına beyaz taşlardan birini çoktan koymuştu bile. Çok dikkatli olmak zorundaydı ve zaten biraz geride kalmıştı. Bu oyunda risk gerçekten çok yüksekti.

İmparator yardım istediği zaman bilge kişilerden,
Sürgündekilerden,
Bulamadı daha sakin bir bilgelik genç Jia'nınkinden
Ve atadı onu idari makama gece yarısı,
Fakat insanlar yerine tanrıları sordu ona.

Li Shu

Bölüm 20

Yük ve Mallar

Hsü'nün kısa süre sonra başkente yapacağı yolculuk yüzünden villada bir hareketlilik başlamıştı.

Talon'a istedikleri zaman bir ipek fabrikasını ziyaret edebilecekleri haber verilince, o da hepsinin gitmek istediği yanıtını vermişti. Fabrika şehrin batısında bulunuyordu, onun için sandalla gitmek gerekiyordu.

Etrafı duvarlarla çevrili küçük bir yerleşkenin, üst pervazı acımasız yüzleri ve ateş saçan gözleri olan iki ejderhayla süslenmiş alelade bir girişine geldiler. Talon ahşap üstünde ne çok kırmızı renk kullanıldığına dikkat etti. Sütunların uzunluğu boyunca dikey olarak altın varaklarla boyanmış olan bu sembollerin anlamını çıkartamıyordu.

Üstünde, ellerini uzun yenlerinin içine soktuğu koyu renk bir cübbe olan bir adam onları işin yapıldığı binaya aldı. Hsü ile diğerlerinin önünde beline kadar eğildi ve sonra Hsü onunla kısa bir konuşma yaptı. Monoton bir sesle bir süre konuştuktan sonra Hsü Talon'a döndü. " Sizleri Fuling ve baş ustayla göndereceğim, onlar size her şeyi gösterip açıklayacak. Ben onun raporlarını incelemeliyim, onun için sizi sonra görürüm ve birlikte yemek yeriz." El sallayarak onları gönderdi.

Ondan sonra ne Talon'un ne de diğerlerinin daha önce hayal bile etmediği bir yerde büyüleyici bir gezinti başladı. Fabrikanın yöneticisi onları büyük binanın bir ucundan diğerine götürürken Fuling söylenenleri çeviriyordu. Bu yabancılara bu atölyeyi göstermekten gururlandığı belliydi ve hızlı hızlı konuşarak bilgi veriyordu.

Onlara önce küçük beyaz tırtıllarla dolu tepsiler gösterildi. Kadınlar yeşil yaprakların dizildiği düz geniş tepsileri alıp raflara yerleştiriyordu. Fuling konukların şaşırdığını görünce gülümsedi. "Evet, ipek bir kurtçukla başlıyor," dedi hayret içindeki gruba. Talon bile bunu tam olarak anlamamıştı.

"Burada en küçükleriyle en büyüklerini ayırıyorlar ve sadece en büyük olanları alıyorlar. Onları yeşil yaprakların dizildiği tepsilere koyuyorlar. Dışarıda dut ağaçları göreceksiniz, fakat bunların çoğu pek çok ağacımızın olduğu kırsal bölgeden getiriliyor. Ağaç ne kadar sağlıklıysa ipek o kadar iyi olur."

"Dut yapraklarını mı seviyorlar?" diye sordu Ravan.

"Onlar *sadece* dut yaprağı yer."

Geniş odanın diğer ucuna gittiler.

"Kurtçuklar hazır olduğu zaman kozalarını yapabilecekleri dalların üstüne konur. Burada da yine sonraki aşamaya geçmeden önce bir süre zaman geçer. Kozalar tartılır ve en büyükleri ve ağırları seçilir. Sonra burada," dedi buhar çıkan bir fıçıyı göstererek, "çok sıcak suya sokulurlar, bu da larvaları öldürür; ondan sonra ipe geçirme ve iğe sarma süreci başlar."

Onlara pek çok kozanın ipek iplerinin sarıldığı dönen gergileri gösterdiler. "Bu uçta çalışan kadınlar ipin ucunu bulmakta ve sonra da ipeğin kırılmadan sarılmasını sağlamakta çok ustadırlar," diye açıkladı Fuling. "Bütün bu işlemin büyük bir dikkatle ve doğru ısıda yapılması gerekiyor."

Hepsi hayret içinde bu sarma sürecini izleyip işin nasıl maharetli bir şekilde yapıldığına hayran kaldıktan sonra, pek çok dokuma tezgâhının bulunduğu daha hareketli ve gürültülü bir

yere götürüldüler. İpeğin parlak kırmızından koyu maviye kadar değişik renklere boyandığı çömlekleri gösterdiler. Tahta dokuma tezgâhlarının tıkırtısı neredeyse bütün konuşmaları boğuyordu. Büyük ipek toplarının saklandığı depoya gittiler. Rehberleri onlara çok değişik desenleri olan envai çeşit ipek kumaş gösterdi.

"Giderken gemiye bu dokumalardan da almalıyız," dedi Talon, Rıza'ya, bir top ipeği göstererek. "Bütün bu desenleri bu kadar becerikli bir şekilde yapmalarına inanamıyorum!"

"Şimdi bütün bu tantananın nedenini anlayabiliyorum," dedi Rıza, kalın bir kumaşı okşayarak.

"Bizans'ta da ipek var ama ancak çok zenginler alabiliyor. Burada neredeyse bütün tüccarlar ipek giyiyor ve görünüşe göre kadınlar da ipek kumaşlar satın alabiliyor," dedi Talon.

"Çeşitli kalitede ipekler var. Elimizdekinin en iyisi İmparator'un sarayına gidiyor," dedi onları duyan Fuling.

Ravan ve Cennet girift desenlere bakarak heyecanla bağırıyorlardı. "Hiç bu kadar zarif bir dokuma görmemiştim! Eğer kendi gözlerimle görmeseydim bunların dokunduğuna inanmazdım. Bu malzemenin üstüne boyandıklarına yemin ederdim!" dedi Ravan.

Fuling onların bu heyecanı karşısında gülümsedi. "Babam ipeğin işlenme sürecini görmenizi istedi. Burada yaptıklarımız Guangzhou'da, belki de bütün Çin'dekiler içinde en iyisidir. Dediğim gibi saray bizim ipeğimizi satın alıyor!" dedi onlara. "Bir gün bunlar bana miras kalacak, onun için bu işi iyi anlamam gerekiyor. Bu endüstri ticaretimizin büyük bir kısmını ve... aynı zamanda haracın da bir bölümünü oluşturuyor." Bir an yüzü kararardı.

Talon doğru duymamış olabileceğini düşündü. "Haraç mı dedin, Fuling?"

Fakat Fuling'in her zamanki yumuşak yüz ifadesi geri gelmişti. "Bununla bir şey demeye çalışmadım, Talon," dedi ace-

leyle ve onları atölyeden çıkartarak avluya götürdü. Orada son derece zarif porselen fincanlar içinde çay içtiler. Talon, Fuling'e bakarak ne demek istediğini düşündü.

***

Birkaç gün sonra Talon ve Rıza avluda oturmuş, kadınlarla birlikte çay içerken villaya yüksek mevkide konukların gelmesiyle ortalık hareketlendi. Akşam vaktiydi ve Rüstem onlarla birlikte küçük çeşmenin yanında oynarken ana girişte gürültüler duyuldu.

İki adam meraklanarak ayağa kalktı ve ana kapıyı görebildikleri avlunun girişine gittiler. Fang uzun adımlarla, iki muhafızının hazır olda durmuş emirlerini beklediği kapalı kapıya doğru gidiyordu. Fang sert sesle bir emir verince kapılar açıldı ve önce iki Çinli asker, ardından üstünde pahalı üniformalar olan tıknaz ve ter içindeki iki adamın taşıdığı bir tahtırevanla, en sonda da küçük bir hizmetkâr maiyeti girdi.

Fang bir şey bağırarak beline kadar eğilip tahtırevanın içeri girmesini işaret etti. Sonra kapıdaki adamlara bir şey bağırdı ve adamlar koşarak kapıyı kapattılar. Fang uzun adımlarla ana evin iç avlusunda gözden kaybolan tahtırevanın arkasından gitti.

"Acaba gelen kim?" dedi Rıza.

"Muhtemelen başka bir konuktur," diye yanıt verdi Talon. "Son birkaç gündür pek çok konuk geldi; bizimle ilgili bir durum değil."

"Fang'la Efendi Hsü gecenin bir vakti yanlarına kimseyi almadan villadan gittikleri günden beri ev sahibimizden daha çok kuşkulanıyorum," dedi Rıza.

Talon ona keskin bir bakış attı. Rıza ona Hsü ile korumasının gece villadan ayrıldıklarını söylemişti ama bunun nedeni sessiz bir gizem olarak kalmıştı.

"Ona hiç güvenmiyorsun, öyle değil mi?" diye sordu arkadaşına.

"Biraz güvensizlik sağlıklı bir hastalıktır, kardeşim. Bizim için

bunca şeyi yapacağına dair sadece onun sözü var elimizde. Bu olana kadar, hayır, ne ona ne de buradaki kimseye güvenmiyorum."

Talon içini çekerek başını kaşıdı; sonra kolunu arkadaşının omzuna attı. "Haklı olabilirsin. Bunun bizimle alakalı olduğunu sanmıyorum ama dikkatli olmaktan zarar gelmez," dedi.

"Kutusunu nereye sakladığını bulmak istiyorum," dedi Rıza, rahatlayan muhafızları izleyerek.

Talon kolunu Rıza'nın omzundan çekerek, "Ne?" dedi.

"Bilmenin bir zararı olmaz ki, her ihtimale karşı. Biliyorsun, eğer alelacele gitmek zorunda kalırsak diye," dedi Rıza sırıtarak. "Merak etme. Yakalanmam."

"Sakın yakalanma, kardeşim. Eğer yakalanırsan bu hepimizin sonu olur," dedi Talon. "Çok dikkatli ol," diye ekledi, kadınların yanına dönerken.

"Orada neler oluyordu?" diye sordu Ravan.

"Bir şey yok, sadece birkaç zengin konuk geldi," dedi Rıza. Talon kadınlara baktı ve gördükleri hoşuna gitti. Şimdi Çinliler gibi giyinmişlerdi; üstlerinde kat kat bol ropların altında ince endamlarını ortaya çıkaran ipek giysiler vardı. Gözleri beğeniyle Ravan'ın üstünde dolaştı ve sonra kadının gülümseyen gözlerine gelince durdu.

Lihua şehirde dolaşırken fazla dikkat çekmemeleri için Çinliler gibi giyinmelerinde ısrar etmişti. Başta onlara rehberlik etmeye gönlü olmasa da Hsü bunu ricadan çok bir emir gibi talep etmişti. Lihua şimdi tam zamanlı rehberleri olmuştu ve gurur duyduğu şehri gezdirmekten büyük zevk alıyordu.

Güzelliğine hayran olunmasından da zevk almıyor değildi. Genç, güzel yüz hatları, neredeyse bembeyaz lekesiz teni ve zarif endamı hayranlık dolu pek çok bakış çekiyordu. Çok geçmeden, Ravan'la Cennet de kendi çaplarında güzel kadınlar oldukları için son moda uzun dökümlü ipek ropların içinde onların da hayran bakışlara maruz kaldığını fark etti. İki kadının sarılarak

başlarının tepesinde mücevherlerle süslü fildişi iğnelerle tutturulmuş olan saçları onunki kadar güzel yüz hatlarını ve ince boyunlarını ortaya çıkarmıştı.

Lihua için onların gelişi hoş bir eğlence olmuştu, aksi takdirde odasında veya bahçede tek başına vakit geçirmek zorunda kalacaktı. Meilin Hanım tarafından dışlandığı ve Meng Hanım ona zor tahammül ettiği ve ne bir hizmetkâr ne de ailenin bir ferdi olmadığı için yalnız bir hayatı vardı.

Hsü'den konukları için bir öğretmen tutmasını istemiş ve adam bunu hemen kabul etmişti. Bu hepsi için zor bir işti ama Talon ısrar ediyordu. "Elimizden geldiğince çok şey öğrenmeliyiz. Bu bir saygı ifadesi ama aynı zamanda karşımda neler konuşulduğunu bilmemekten nefret ediyorum."

"Sana katılıyorum," dedi Rıza. "Bana gülümserken kötü şeyler söylediklerini biliyorum. Onlardan birine hiç ummadığı bir anda bir tokat atmak isterdim!"

"Rıza! Bu hiç de doğru bir davranış *değil*!" diye azarladı Cennet. Talon'la Ravan onlara güldü. Talon, Rıza'nın ara sıra terbiyeli davranmaya çok önem veren Cennet'in tepesini attırmayı sevdiğini biliyordu.

Böylece, Hsü'nün Talon'a söylediğine göre pek çok lehçesi olmasına rağmen Çin'in evrensel dili olan Kantonca öğrenmeye koyuldular.

Her sabah erkekler ya Jiaya ya da Fuling'le beraber gemilerine ve yüklerine bakmaya giderken kadınlar avludaki alçak bir masanın etrafına oturup serin sabah havasının tadını çıkartıyordu. Lihua'nın makyajıyla ve bakımıyla ilgilenen iki hizmetkâr onun yeni arkadaşlarıyla da ilgileniyordu. Hizmetkârlar işlerini bitirdikleri zaman Lihua'nın uzattığı aynalarda kendilerini inceleyerek zevkle bağırıyorlardı.

Ravan hiç bu kadar kaliteli bir ayna görmemişti. Yüzünü sanki berrak, durgun bir gölcüğe bakıyormuş gibi net görebiliyordu. Bunun da Umman'a götürmeleri gereken başka bir ticari

eşya olduğuna karar verdi. Gülerek Lihua'nın ona verdiği yelpazeye uzandı ve yapmacık bir gülümsemeyle sallamaya başladı. Diğerleri de gülerek onu taklit ettiler.

Bu iki yabancı kadınla birlikte olmak ve onlara kültürlerini tanıtmak Lihua'yı eğlendiriyordu. Yanlarından geçen sandalcıların müstehcen iltifatlarına maruz kalarak, onları tehlikeli nehirden geçirip şehrin tersanesine götürüyordu. Orada sandaldan inip dikkatle kalabalık ve pis rıhtımda ilerleyerek, birkaç kapının ilkine giden yokuşu çıkıyorlardı. Hsü yanlarına en azından Fang'ın muhafızlarından birini almaları için ısrar etmişti ve muhafız belli bir mesafeden onları izliyordu.

Kenarları leylaklarla dolu kanalların üstündeki kemerli taş köprülerde dolaşıyorlardı. Köprünün kenarından sarkıp sampanların arasında yüzen veya insanların onlara attığı yiyecekleri kapmak için suya dalan ördeklerle kuğuları izliyorlardı. Sonra Lihua'nın ısrarıyla, limanın üstünde yükselen büyük taş duvarların içine oyulmuş kocaman tünellerden geçiyorlardı. Diğer tarafta güneşe çıkınca iki yanı ağaçlıklı bir yolda, birincisinden daha da uzun olan ikinci bir duvar setine doğru yürüyorlardı. Orada iki yanında ağızları açık ve vahşi gözleri pörtlemiş oturan iki aslandan ibaret taş muhafızları olan kalabalık bir taş köprüden daha geçmeleri gerekiyor. Sonra Ravan'la Cennet'in dokumalara ve çanak çömleklere hayran kalacağı dükkânları dolaşmadan evvel ferahlamak için bir çayhaneye gidiyorlardı.

Ravan için bu gezintilerin, Lihua'nın rehberliğinde bu büyük şehri dolaşmaktan daha büyük bir amacı vardı. Talon'la uzun uzadıya Umman'a neler götürebileceklerini konuşmuşlardı ve Ravan'ın dünyanın kendi yaşadıkları bölümünde bulunmayan şeyler aramasına karar vermişlerdi.

İlk birkaç gezinti esnasında, sergilenen inanılmaz çeşitlilikteki ürünler bir tarafa, şehrin görülecek yerleri ve gürültüsü onu şaşkına çevirmişti. Guangzhou'nun sırf büyüklüğü bile onları hayrete düşürmüştü; Lihua'nın onlara Çin'de bir anlamları olduğunu söylediği sancaklar, işaretler veya semboller halinde ser-

gilenen her tonda parlak renkler, kokular ve gürültü neredeyse onları bunaltmıştı.

Ravan bazen etraflarındaki insanların baskısından boğulacağını sanıyordu ama Lihua onları hemen soluklanmaları için çok sayıdaki sakin parklardan birine götürüyordu. Muson mevsimiydi, onun için Lihua ikisine de çatısı bambudan ve üstüne türlü şekiller ve ağaçlar resmedilmiş yağlı kâğıtla kaplanmış şemsiyeler vermişti. Ravan kadınların çoğunun bunları hem güneşten hem de arada sırada aniden bastıran yağmurdan korunmak için kullandığına dikkat etmişti. Çalışan insanlar sadece pamuklu giysiler giymiş ve her iki durumda da iş gören geniş hasır şapkalar takmıştı.

Bazen sokaklarda yürürken bir dükkânın açık kapısından tuhaf sesler geldiğini duyuyorlardı.

"Buna müzik dediklerine inanamıyorum!" dedi Ravan, başını iki yana sallayan Cennet'e. "Korkunç bir şey! Şarkıcı sanki yavaş yavaş boğuluyormuş gibi söylüyor."

Pejmürde kılıklı üç müzisyenin çaldığı boruların kulak tırmalayan çığlığını ve şarkıcının inlemelerini duymamaya çalışarak ilerlediler.

Orada burada silahlı adamlar görüyorlardı; Ravan'ın deneyimli gözleri bunları hemen fark ediyordu ama adamlar sokaklarda olan bitenlerle pek ilgili görünmüyorlardı.

Her yanda olağanüstü şeyler sergileniyordu. Ne Ravan ne de Cennet daha evvel böyle ince bir sanatla karşılaşmamışlardı. İpek ve kâğıt boyamalara, ince oyulmuş fildişlerine ve Lihua'nın yeşim dediği ve çok değerli olduğunu söylediği işlenmiş pürüzsüz yeşil taşa ve göze çekici gelen daha pek çok şeye hayran kaldılar. Konuk evlerine geri döndükleri zaman gördüklerini ve izlenimlerini paylaşıyorlardı.

"Müziklerine ve şarkılarına hiçbir zaman alışamayacağım," dedi Cennet suratını buruşturarak.

"Bana göre de rahatlatıcı olamayacak kadar tiz bir ses."

"Aşk, çiçekler ve uzak dağların üstündeki kardan bahsediyorlar; daha dikkatli dinlemeli ve bu kadar saygısız olmamalısın," diye takıldı Ravan ona.

"Ne hakkında şarkı söylediklerini anlıyor musun?" diye sordu Cennet şaşkınlıkla.

"Tabii ki anlamıyorum ama Lihua bana o tür şeyler hakkında şarkı söylediklerini anlattı," dedi Ravan gülerek.

"Eh, benim eğitimsiz kulaklarıma sanki muhtemelen pişirmeye hazırlandıkları bir kediyi boğazlıyorlarmış gibi geldi," dedi Cennet sertçe. "Zaten geçen gün Rıza da öyle söylüyordu."

Ravan bir kahkaha attı. "Cennet!" diye bağırdı. "Gittikçe Rıza'ya benziyorsun! Böyle şeyler söylememelisiniz," diye payladı arkadaşını, yelpazesinin arkasında gülümseyerek.

Cennet kıkırdadı. "Galiba benzemeye başlıyorum."

"Lihua'ya da bu konuda ne hissettiğimizden bahsetmemeliyiz; bu onun duygularını incitir," diye ekledi Ravan.

Cennet konuyu değiştirerek, "Nehirle kayıkların tasvir edildiği şu harika resmi gördün mü?" diye sordu. "Hayatımda hiç böyle zarif bir şey görmemiştim!"

"Peki, kadının onun için nasıl ödeme yaptığını gördün mü?" diye sordu Ravan.

"Resim için kâğıt parçaları verdiklerini gördüm. Acaba bunu neden yapıyorlar?"

"Kâğıdın üstünde sembollerle yazılar da vardı, onun için bir senet olabilir," dedi Ravan. "Lihua'ya soralım."

Ertesi gün avluda otururken bunu ona sordular. Ravan önceki gün Lihua'nın çaldığı müzik aletinde alıştırma yapıyordu. Buna *guqin* deniyordu ve altı teli vardı. Ravan bu aleti öğrenip erkeklere çalmaya karar vermişti. Cennet, Lihua'nın verdiği ipek bir nakış üstünde çalışıyordu. Bu soruyu duyan Lihua elini ağzına kapatarak nazikçe güldü ve uzaklaşarak birkaç dakika sonra sokakta gördüklerine benzer bir tomar kâğıtla geri geldi.

"Bu para, 'nakit'," dedi ve incelemeleri için birkaçını onlara uzattı.

"Altın ve gümüş kullanmıyor musunuz?" diye sordu Ravan şaşırarak ve elindeki aleti bırakıp üstünde semboller ve şekiller olan ince kâğıt parçalarına bakarak. "Ne diyor bunlar?" diye sordu, Lihua'nın bakması için birini kaldırarak.

"Çok büyük alışverişlerde altın ve gümüş kullanılır," dedi Lihua ve her bir kâğıt parçasının ne kadar gümüşe karşılık geldiğini açıklamaya başladı. "Böylece ağır sikkeler taşımak zorunda kalmıyoruz," dedi onlara.

"Bize o 'sikkeleri' gösterebilir misin?" diye sordu Cennet.

O zaman Lihua daha evvel bir tele geçirildiğini gördükleri tuhaf şekilli birçok sikkenin asılı olduğu bir tel çember çıkardı. "Şehirdeyken bunu yanınızda taşımak ister miydiniz?" diye sordu. Şeklinin neden böyle olduğunu sordukları zaman Lihua, "Bu kâğıt notlar insanların onları kopyalamasını engellemek için bu şekilde basılıyor. Bu bir suçtur. Parayı yapma yetkisi sadece validedir ve çok sınırlı sayıda basılır."

Ne Cennet ne de Ravan onun ne söylediğini tam olarak kavrayamamıştı.

***

Talon'la Rıza da ilk günlerde Jiaya ile meşguldü. Sözüne sadık kalan Hsü Jiaya vasıtasıyla tüm yüklerinin nehrin kıyısına yakın olan kendi antreposuna taşınmasını sağlamıştı. Bu bölge Honam olarak biliniyordu. Antreposu, Jiaya'nın Taoist ve çok eski olduğunu söylediği Honam tapınağından çok uzak değildi.

Gemiyi boşaltmak için nehirden Arap bölgesine gidip Kaptan'la mürettebatı almaları gerekti. Jiaya yabancıların bölgesinin girişinde nöbet tutan adamlara bir kâğıt parçası gösterdi ve içeri girmelerine izin verildi. Tersanenin gürültülü ve kalabalığının yerini burada sakin bir atmosfer almıştı. Talon buranın Guangzhou'daki küçük bir İran'a benzediğini düşündü. Hatta birkaç

cami de vardı. Araplar dışında başka milletler de olduğunu fark etti. Yolun aşağısında ona Hamadan'dakini hatırlatan bir çayhane vardı, biraz daha aşağıda birkaç dükkânla yemek yenilecek yerler bulunuyordu. Yan sokakların çoğu dardı ve iki yanlarında depo olduğunu tahmin ettiği büyük binalar vardı.

Adamlarını, Araplara ve İranlılara tahsis edilmiş olan, nehir kıyısı boyunca dizili pek çok handan birinde buldular. Kaptan onları gördüğüne sevinmiş gibiydi ve kaldıkları yerden hiç şikâyetçi değildi. Onlara büyük, rahat ve elliden fazla insanı barındırabilecek hanı gezdirdi. Bütün mürettebat aynı çatı altında kalıyordu, onun için hepsini rıhtıma götürmek kolaydı.

"Nerelerde olduğunuzu merak ediyorduk, Efendi Talon," dedi Kaptan, onların adına konuşarak. "Sizi soyduklarını veya başınıza daha kötü bir şey geldiğini düşünmeye başlamıştık."

"Ya da sizi yediklerini! Bu insanlar her şeyi yiyor!" dedi Vakkas, yüksek sesle, Jiaya'nın Arapça bildiğine aldırmadan.

"İşte buradayız ve gördüğünüz gibi bir parmağımızı bile yemediler," diye şakalaştı Rıza, parmağını havada sallayarak. "Ve ben de bir "şey" değilim, Vakkas, sana bunu hatırlatırım."

Gemiye kadar kürek çekerken şakalaşmaya devam ettiler. Etrafa bir göz atan Talon gemide kalmış olan mürettebatın ona iyi baktığını fark etti. Çinli muhafızlar Jiaya'ya karşı son derece kibardı. Muhafızlarla hızlı hızlı konuştuktan sonra Kaptan'a döndü.

"Gemiyi nehrin yukarısına, tepenin yamacında gördüğünüz şu yere götüreceğiz, Kaptan," dedi Jiaya ona, Honam tapınağını işaret ederek. "Orada gemiyi boşaltmak için bekleyen adamlar var."

"Bunu yapma izniniz var mı?" diye sordu Kaptan Dandaşi, Jiaya'ya değil de Talon'a bakarak.

"Evet, Kaptan, var ve sonra gemiyi buraya geri getireceksiniz."

Gemi yola çıkmaya hazırlanırken Talon, Kaptan'ı bir kenara çekerek ona bu transferi yapmalarının nedenini açıkladı.

Kaptan Dandaşi şüpheyle başını iki yana salladı ama "Bu senin yükün, Efendi Talon," dedi. "Umarım ne yaptığını biliyorsundur."

Talon ona baktı. "Efendi Meng'e güvenmek zorundayım, Kaptan. Çok fazla seçeneğim yok. Yükümüzü satmamızın ve kazandığımız parayla başka mallar alarak buradan gitmemizin tek yolu o. İnşallah sözünü tutar."

Kaptan omuzlarını silkti ve mürettebatı yelkenleri hazırlama işine koştu. "Ben ve mürettebat sana güveniyoruz, Efendi Talon. İstediğini yapacağız."

Bağırarak birkaç emir verip Tarif'e dümene geçmesini söyledikten sonra Talon'a döndü.

"Geldiğimizden beri bu Arap yerleşiminde insanlardan çok şey duyduk. Bunların pek azı iyi şeyler. Çin gümrükçüleri hırsızmış ve İranlılar, Hintliler ve Araplar da dâhil olmak üzere, uzun bir süredir yüklerini satamadan burada kalan pek çok yabancı tüccar var. Pek çoğunun baharatları biberleri bozulmuş, ambarlarda hiç nedensiz yangınlar çıkmış. Bu yüzden bazıları sefil olmuş ve hepsinin tek yapmak istediği bir dahaki gelgitte memleketlerine dönmek ve bunu bile vergi ödemeden yapamıyorlar! Bu yolculuğa değip değmediğini merak etmeye başlamıştım."

"Hsü bunu ima etmişti, bize yükümüzü burada normal koşullarda yapılan ticaretin canımızı yakmasını engelleyerek satma şansı vermesinin nedeni de bu," dedi Talon mırıldanarak. Jiaya bir güverte aşağıdaydı ve Kaptan'ı duyabilirdi.

"Bunu yapma gücü var mı, Efendi Talon?" diye sordu Kaptan.

"Onun konutunu görmedin henüz. Denizden çekip aldığımız adam çok zengin ve nüfuzlu biriymiş, Kaptan. Bunun onun için iyi Joss olduğunu söylüyor, belki bizim için de öyledir!"

"Bu 'Joss' da neyin nesi?" diye sordu Kaptan.

"İyi talih anlamına geliyor ama bunun Guangzhou'da rüşvetle de ilgisi olduğuna eminim," dedi Talon gülümseyerek.

Kaptan Dandaşi bir kahkaha koyuverdi ve sonra ana yelkeni çekmekte ağırdan alan Umayr'la Abdullah'a bağırmaya gitti. "Kıyıda birkaç gün kaldınız ve nasıl denizci olunduğunu hemen unutuverdiniz, sizi sefil orospu çocukları. Şu adamları hemen işe koş, Umayr, yoksa bu işin icabına ben bakar ve sizi yelken açtığımızda kıyıda bırakıveririm."

Umayr gülümsedi ve adamları istekle işe koyuldu. Abdullah onlara bakan Talon'a doğru gülerek omzunu silkti. "Denizci olan kim?" diye takıldı. Yelkenin bağlı olduğu seren hızla yerine çekildi ve hafif rüzgârda kabardı.

***

Kalabalık nehirde yol alarak kazasız belasız rıhtımın yanındaki bölgeye gittiler ama oraya vardıklarında Kaptan da Talon da ter içinde kalmışlardı. Nehir trafiği günün hangi zamanı olursa olsun hiç yavaşlamıyor gibi görünüyordu. Çok geçmeden, Honam adasındaki pek çok depodan biri olan antrepoyla gemi arasına dizilen adamlar ve yük hayvanlarıyla gemi boşaltılmaya başlandı.

Bir ara ambarlardaki faaliyetleri izleyen Rıza başını kaldırarak rıhtımın ucuna baktı. Fang her zamanki asık suratıyla yokuştan aşağı iniyordu. Talon yanındaki iki tıknaz adamın Efendi Meng Hsü'nün tahtırevanını taşıdığını gördü.

Fang'ın işaretiyle tahtırevanı taşıyan adamlar durdu. Tahtırevanı yere koydular ve Hsü dışarı çıktı. Sokak için uygun koyu renkli bir giysi vardı üstünde. Gözleri ışıldayarak Talon'la Rıza'ya baktı ve sonra etrafındaki faaliyetlere bakarak gemiye doğru yürüdü. Güvertede durmuş, taşınan malları bir listede işaretleyen Jiaya'yla kısaca konuştuktan sonra dümen güvertesinde bulunan Talon'a seslendi. "Talon, lütfen bana biraz zamanını ayır. Seninle yalnız konuşmak istiyorum."

Talon, Rıza'ya bir göz attı, sonra iskele köprüsünden rıhtıma inerek Hsü'nün yanına gitti. Birlikte geminin gerisindeki rıhtımda nispeten sessiz bir yere gittiler.

"Villadan buraya kadarki kısa yolu kolayca yürüyebilirdim ama Fang kriz geçirip bunun benim durumumdaki bir adam için haysiyetsizlik olacağını söylerdi," dedi Talon'a.

Talon gülümsedi, Hsü'nün bu tür yorumlarını seviyordu. "Bugünlerde seni pek göremiyoruz, Hsü," dedi.

Her zamanki gibi ellerini arkasında kavuşturmuş olan Hsü hafifçe dönerek başını salladı. "Doğru ve bunun için özür dilemeliyim fakat yapmam gereken çok iş var. Sizi bir ara Vali'nin parkında bir polo oyununa götürmeliyim; gemide bu oyundan bahsetmiştik, hatırladın mı? Ama ben buraya hassas bir meseleyi görüşmek için geldim."

"Dinliyorum," dedi Talon. Şimdi birbirlerine bakıyorlardı ve Hsü'nün endişesi yüzünden okunuyordu.

Hsü bir süre, kaygılı olduğu zaman hep yaptığı gibi usulca bıyıklarının ucunu okşayarak derin düşüncelere daldı; sonra hafifçe başını iki yana sallayarak, "Gidip İmparator'a saygılarımı sunmam gerektiğini biliyorsun," dedi. "Kutsal ismi Xiaozong olan Şanlı ve Cennet'ten Çıkma Zhao Shen huzuruna çıkmamı emretti ve bunu reddedemem."

Talon bir şey söyleyecek oldu ama Hsü elini kaldırarak beklemesini işaret etti.

"Senin bilmediğin ve henüz pek yeni olan haberse belli fraksiyonların beni Gaungzhou'nun yeni valisi olmaya teşvik ettiğidir."

Talon ona bakakaldı. "Eski valinin nesi var?" diye sordu aptalca.

Hsü her zamanki esrarlı tavrıyla gülümsedi. "Çok hasta ve kendisi benden adaylığımı koymamı istedi."

"Seni tebrik etmeli miyim?" diye sordu Talon gülümseyerek. "Bütün o ziyaretçilerin açıklaması bu mu?"

"Ah, çok kibarsın ve evet, ziyaretçilerin gelmesinin nedeni bu. Çoğu aday olmam için yardım edeceğine ve para vereceğine söz veren zengin tüccarlar. Politika pahalı bir girişim olabili-

yor. Eğer kader yüzümüze gülerse iyi ama... çok şey olabilir ve bunu başarmamı istemeyecek pek çok düşmanım var."

Hsü'nün gözlerinin içine bakan Talon anlamaya başlamıştı. "Başkente giderken yolda tehlikede mi olacaksın? Mesele bu mu?" diye sordu.

"Belki ama yanıma Fang'la refakatçiler alacağım, onun için pek fazla tehlikeli olmaması gerek. Ayrıca pek az kişi yolda hâlâ sahip olacağım İmparator'un elçisi statüsündeki birine müdahale edecek kadar aptaldır."

"O halde sorun ne?" diye sordu, aklı karışan Talon.

"Ailemi ve konuklarımı nispeten korunmasız bir evde bırakacağım ve bunun sizin için tehlikeli olabileceğinden korkuyorum," dedi Hsü çok alçak bir sesle. "Valiliğe adaylığımı koyacağım haberi yayıldığı zaman birkaç şey olacaktır. Bunların bir kısmı zaten oldu." Durdu ve kolunu etrafa doğru salladı. "Beni engellemek isteyenler bu şehirde ve sarayda beni gözden düşürmek için ellerinden geleni yapacaklardır. Başarmamı isteyenler beni ziyarete gelerek, şimdiye kadar yaptıkları gibi sadakatlerini sunacaktır. Bazıları bana yaranmaya çalışarak yalan söyleyecek, bazıları da kimin kazanma şansının daha fazla olduğunu görmek için karar vermekten kaçınacaktır. Ve bazıları da tüm güçleriyle bana karşı koyacaktır."

Talon bu güvenin Hsü'ye neye mal olduğunu anlıyordu, onun için hafifçe eğilerek, "Gayet iyi anlıyorum," dedi, "ama bu kadar kaygılanmamalısın, Hsü. Rıza da ben de usta savaşçılarızdır ve ailenin güvenliğinin sorumluluğunu üstleniriz."

Hsü başıyla onayladı. "Sizi gemide egzersiz yaparken izledim. İşinizin ehlisiniz."

"Rıza tanıdığım en iyi okçulardan biridir," dedi Talon.

"Ah! Ben oğluma en iyi okçunun *sen* olduğunu söyledim, Talon." Hsü gülümsedi. "Sana ve dostuna güveneceğim. Güvenebileceğimi biliyordum ama sormam gerekiyordu," dedi adeta fısıldayarak.

"Sormana gerek yoktu, Hsü. Ancak şimdi endişelendiğini bildiğimiz için gelen gidene daha çok dikkat ederiz."

"En fazla iki hafta burada olmayacağım. Eğer Fang'ı bu sefer yanıma almazsam avluda seppuku yapar ve ortalığı berbat eder. Daha da kötüsü, bu utancı asla unutamam," dedi Hsü, gözleri parlayarak.

"Seppuku mu?"

"İntihar. Bu talihsiz âdeti Japonlarla birlikteyken öğrenmiş. Yaptıkları ve onlara utanç verdiğini hissettikleri bir şeyin bedelini ödemek için kendilerini bıçaklıyorlar. Onun bir gün bunu yapmaya can attığına yemin ederim ama bu benim zamanımda olmayacak."

Talon burnundan güldü. "Deli mi bu adam?"

"Ah, evet. Basbayağı deli ama aynı zamanda becerikli ve amansız bir kılıç ustası ve bana son derece sadık... onu yanıma alıyorum."

***

O gün daha sonra Talon ve arkadaşları bu durumu konuştular. Diğerleri bu haberi duyunca çok şaşırdılar. Talon her şeyi net bir şekilde açıklaması gerektiğini hissediyordu. "Hsü adaylığını koymaya karar vermesinin ailesi için tehlikeli olabileceğini söyledi."

"O makama atama yapılmıyor mu? Neden tehlikeli olsun ki?" diye sordu Ravan kaşlarını çatarak.

"Ben de öyle düşünmüştüm ama belli ki sadece saraydakilerin değil, Guangzhou'dakilerin de desteğini alması gerekiyor."

"Bu neden gerekiyor, Talon?" diye sordu Cennet, küçük porselen fincandan çayını yudumlayarak. Talon, Cennet'in her konuda Ravan'a ayak uydurduğuna dikkat etmişti.

"Bunlara *fraksiyon* diyorlar, Cennet. Galiba bu belli grupların rakip liderleri olduğu anlamına geliyor. Bu şehrin tüccarları-

nın büyük kısmı, gelip gittiğini gördüğüm o zengin görünüşlü ziyaretçiler Hsü'yü destekleyenler; ona karşı olanlarsa o konuma kendi adamlarının gelmesini isteyen, belki de o kadar hoş insanlar olmayan başka bir grubu temsil ediyor."

Rıza küçük bir bademli kek aldı ve zevkle çiğnedi, sonra ağzı yarı doluyken, "Neden bu işi böyle yapıyorlar ki?" dedi. "Vali de bizim sultanlarımız gibi değil mi? Varisi yok mu?"

"Görünüşe göre durum öyle değil," dedi Talon. Hâlâ kafasında bunu çözmeye çalışıyordu. "Burada Çin'de işleri çok farklı yapıyorlar. Dünyanın vahşetine ve çirkin zalimliğine alışığım ama bu ülkenin soğuk hesapları beni ürpertiyor."

"Dünyanın neresinde olursak olalım bir şey değişmiyor," dedi Ravan, iştahlı Rüstem'e bir çörek uzatarak.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Cennet, gözlerini açarak.

"Kardeşim, bunu nasıl yaparlarsa yapsınlar, her şey güçle ilgili. Kazanan daha fazla güç kazanıyor," dedi Ravan ona. Talon başıyla onayladı.

"Hsü'nün ima ettiğine göre kazanan her şeyi kazanıyor, kaybedenlerse..." Sözünü tamamlamadan bıraktı.

Uzun bir sessizlik oldu.

Sonunda Cennet konuştu. "Yani bizim de tehlikede olabileceğimizi mi söylüyorsun, Talon?"

"Henüz o kadar ileri gitmezdim, Cennet, ama... dikkatli olmalı ve daha çok şey öğrenene kadar yerleşkeden çok uzaklaşmamalıyız. Etrafta ilk geldiğimiz günden daha fazla muhafız olduğuna dikkat ettiniz mi? Ayrıca halleri tavırları daha çok askere benziyor."

Ah, tarzına göre yaşamak
Oh, vals yapıyoruz ön verandanızda
Hepimiz kendimizin şeytanıyız
Ve bu dünyayı cehennemimiz kılıyoruz.

Oscar Wilde

Bölüm 21

Davetsiz Misafirler

Bir akşam geç vakit, Buwei'yle konuştuktan sonra Rong bazen limandaki ayak takımıyla görüştüğü izbe odada otururken kapıda Lin Chong göründü. Lin birini odanın içine doğru attı ve adam Rong'u görünce saygıyla eğildi. Rong adamı tanıdı; bu Kee Wen Hua idi; Lin'in Hsü'nün evden uzakta olacağı süre boyunca Hsü'nün villasına yerleştirmiş olduğu hizmetkârlardan biriydi.

"Ah, Kee, seni gördüğüme sevindim. Meng'lerin evinde durum nasıl?" diye sordu.

Kee gözlerini kısarak ona baktı. Gölgelerin arasında konuşanın yüzünü seçemiyordu. Tek görebildiği masanın üstünde duran hafif tombul manikürlü eller ve pahalı bir giysiydi; yüzü gölgelerin içine gizlenmişti. "Evde her şey iyi, efendim." Sesi daha çok inler gibi çıkmıştı.

"Sana vereceğim küçük bir iş var, Kee," diye gürledi Rong.

"Efendim?"

"Efendi Meng'in eve içinde güzel taşlar olan bir kutu getirdiğini duydum."

Kee şüpheyle başını salladı. "Bu doğru, efendim. Tabii onları

görmedim ama galiba doğru. Küstahlığımı bağışlayın, efendim ama sizi tanıyor muyum?" diye sordu Kee mütevazı bir tavırla.

Lin başının arkasına vurunca şapkası başından düştü.

"Seninle konuşulurken saygı göstermelisin," dedi Lin sertçe.

"Ailenin nerede yaşadığını biliyoruz, Kee. Sana hatırlatmak için küçük kızının parmaklarını bir kutu içinde getirmemi ister misin?" diye sözüne devam etti karşısındaki adam.

"Hayır, efendim, lütfen aileme zarar vermeyin. Söylediğiniz her şeyi yapacağım," diye yalvardı Kee, yerdeki şapkasını almaya çalışırken.

"O halde o taşları bulup bana getirmen lazım, Kee," dedi Rong.

Kee dizlerinin üstüne düştü. Yalvarırcasına ellerini birbirine birleştirdi.

"Efendim, nerede olduklarını bilsem bile ele geçiremem ki. Evin herhangi bir yerinde kilitlenmiş olabilir ve büyük olasılıkla Meng Hanım'ın dairesindedirler. Evin en iç kısmı orası ve tek bir girişi olan bir odanın içinde başka bir oda olduğunu biliyorum. Eğer evdeyse ordadırlar ama hiçbir bahaneyle oranın yanına bile yaklaşamam!" diye sızlandı.

Lin Chong tekrar Kee'ye vurmak için elini kaldırdı ama Rong onu önledi.

"O giriş nereye çıkıyor?" diye sordu hoş bir sesle.

"Orası Meng Hanım'ın yatak odası, efendim." Kee hâlâ diz çökmüş halde ellerini kavuşturmuştu.

Rong bunu düşündü. Meng Hanım büyük olasılıkla yatağa girdikten sonra yardım almadan çıkamazdı. Onun da, Rong'un karısı da dâhil olmak üzere, pek çok kadın gibi erken yaşta ayakları bağlanmıştı. Yani basbayağı sakattı.

Kee, Rong'a yaklaşacak oldu ama Lin bir elini omzuna koyarak onu durdurdu; adam başını kaldırıp Rong'a bakarak mırıldandı.

"Efendi Meng bu hafta İmparator'un sarayına gidiyor, efendim."

Lin gözleri parlayarak efendisine bakıp gülümsedi. Rong da başını sallayarak gülümsedi.

"O halde villaya bir ziyaret yapmamız gerekecek. Ama ondan önce, Kee, bize o kutunun yerini tam olarak söyleyeceksin. Onu bulacaksın, yakalanmayacaksın ve sonra da Lin'e bir mesaj yollayacaksın, o gerisini halledecek."

"Efendim?" dedi Kee.

"Ne var, Kee? İşim var."

"Konuk evinde yabancılar kalıyor. Efendi Meng'in eve getirdiği İranlılar."

"Onların bir sorun olmaması gerekir. Eğer yolumuza çıkacak kadar aptal olurlarsa Lin icaplarına bakar. Mücevherlerin nerede olduğunu bul ve doğru bir harita çizdiğinden emin ol. Şimdi git ve sana söyleneni yaptığın ve kimseye bir şey söylemediğin sürece ailenin güvende olduğunu unutma."

Kee başını salladı ve hemen oracıkta yerde *Ke Tou'd* yaptı. Ayağa kalktı ve sertçe itilerek odadan çıkarıldı. Rong sandalyesinde geri yaslanarak bu haberi düşündü. Lin aklındaki işleri yapacak doğru insanları iyi seçiyordu. Kee'nin sadece bir harita vermesi gerekecekti ve adamlar sessizce içeri girip çıkıvereceklerdi. Mücevherler ortadan kaybolacaktı. Ve eğer söylendiği kadar değerliyseler Rong o servetle çok şey yapabilirdi, buna uygun zamanda Hsü'den ve Buwei'den kurtulmak da dâhildi.

***

Bir hafta sonra Kee sezdirmeden ahırların bulunduğu arka duvardaki küçük kapıdan çıktı. Dar bir sokaktaki ağacın gölgesinde bir adam onu bekliyordu.

Kee hiçbir şey söylemeyen adama katlanmış bir kâğıt parçası verdi; adam sadece Kee'yi kapıya doğru itti ve köşeyi dönerek gözden kayboldu.

Lin eski kâğıt parçasını o öğleden sonra Rong'un ofisine götürdü. Rong kabaca çizilmiş haritaya baktı. "Sen buna baktın mı, Lin?" diye sordu, adamın onu iyice incelediğini bilerek.

"Evet, efendim," dedi Lin, dürüstçe. "Duvarı aşmak zor olmaz. Kee bizi içeri alabilir ama görünmesini istemiyorum, çünkü yine işimize yarayabilir."

Rong başını sallayarak onayladı. Lin'in bütün bunları dikkatle düşündüğü belliydi. "Önümüzdeki beş gün ay çıkmayacak. Tek bir şansın olacak. Yanına kimi alacaksın?"

Lin iki isim söyledi ve Rong yine başıyla onayladı. "Bu iş için üç kişi yeterli. Eğer bir sorun çıkarsa o ikisi Hsü'nün muhafızlarıyla baş edebilir. Joss'un yardımıyla, onlar taşların yok olduğunu keşfedene kadar çoktan girip çıkmış olacaksın. Hsü sadece kendi hanesindekilerden şüphelenecektir ve eğer Kee de bir hizmetçiyle yatarsa suç sırasında başka yerde olduğunu kanıtlayabilir," dedi Rong kıkır kıkır gülerek.

Zevkle ellerini ovuşturmaması için kendini tutması gerekti. Böyle bir hazineyi eline almanın nasıl bir şey olacağını ancak hayal edebiliyordu. Lin'in sonuna kadar sadık kalacağını biliyordu. O değerli mücevherler bile onu Rong'a ihanet etmesi için baştan çıkartamazdı. Lin şehrin doğusundaki çamurlu düzlüklerdeki idam alanından, idam gerçekleşmeden bir saat evvel Rong tarafından bizzat alınıp götürülmüştü.

***

Onlardan villanın muhafızları gibi davranmalarının istendiği haberi karmaşık duygular yaratmıştı.

"Yani bu muhafız olmamız gerektiği anlamına mı geliyor?" diye sordu Rıza, hevessiz bir sesle.

"Bu Yusuf'la Daran'ın konuk evimizin kapısında nöbet tutacakları anlamına geliyor," dedi Talon. "Bizim kapımızdan ana girişi ve yerleşkenin büyük kısmını görebilirler. Etrafta dolaşarak göze batmalarına gerek yok. Hsü bana iç avlunun girişinde de muhafızlar olacağını söyledi."

"Tehlikenin nereden gelebileceğini düşünüyorsun, Talon?" diye sordu Ravan.

"Bilmiyorum ve Hsü bu konuda çok net değildi, aşkım" diye yanıt verdi. "Biraz kaygılı görünüyordu ama muhtemelen hiçbir şey olmayacağını temin etti. Galiba sadece işimize bakmalı ve bir gözümüzü muhafızlardan ayırmamalıyız. Bu adamlar pek deneyimli değil," diye ekledi.

Hsü iki gün sonra, yanında Fang, Fuling ve altı silahlı adamla birlikte yola çıktı. Dördüncü gün akşam Talon'la Rıza nehir boyunda yaptıkları bir yürüyüşten dönerken Lihua onları durdurdu. Talon onun Hsü'yle birlikte gitmemiş olmasına biraz şaşırmıştı ama sonra eğer gitseydi onlar için çeviri yapacak kimsenin kalmayacağını kavradı.

"Efendi Talon," diye seslendi. O ve Rıza durup kızın yaklaşmasını beklediler.

"Hanımım gelip onunla konuşmanızı istiyor," dedi Lihua, saygıyla eğildikten sonra.

"Hangi hanımın?" diye sordu Talon.

"Meng Lanfen hanımım," dedi kız gülümseyerek. Talon başıyla onayladı. Büyükanne. Geç olmuştu ama bir kaşını kaldırarak Rıza'ya göz attıktan sonra kızı izlemek üzere döndü. Rıza omzunu silkerek Talon'a eşlik etti.

Lihua villanın iç avlusuna doğru ilerledi.

Meng Lanfen hanımı özel oturma odasında onun için fazla büyük olan bir koltukta otururken buldular. Talon loş odanın bir köşesindeki küçük sunağı fark etti. Kepenkler kapalıydı fakat hava tütsü ve kâfur kokusuyla ağırlaşmıştı. Lihua nazikçe eğildi, yaşlı kadının yüzünde gülümsemeye benzeyen bir şey belirdi ve Talon da kadının önünde beline kadar eğildi.

Kadın bir şey söyledi ve Lihua gülümseyerek Talon'a döndü.

"Çin giysilerinin içinde iyi göründüğünüzü söylüyor, Efendi Talon."

Talon da gülümseyerek, "Çin'deyiz, bu büyük bir uygarlık. Ayrıca çok da rahatlar."

Büyükanne Meng başını sallayarak onayladı. Lihua çevirirken sözlerine devam etti. "Oğlum Efendi Meng Hsü kendisi yokken sizin korumanız altında olduğumuzu söyledi. Bir savaşçı olarak maharetinize büyük saygı duyuyor gibi görünüyordu."

"Eğer Efendi Meng'in güvenlik konusunda kaygıları varsa, arkadaşlarımın tedbirli olması hepimiz için önemli, Hanımefendi," dedi Talon.

Görüşme sadece on beş dakika sürdü ama bu süre içinde Talon kadının keskin zekâsından çok etkilendi.

Yaşlı kadın bir ara ona şimdiye dek gördükleri hakkında ne düşündüğünü sordu.

"Bu ülkede gördüklerim beni sürekli hayrete düşürüyor, Hanımefendi," dedi Talon dürüstçe. "Her şeyi kavrayamıyorum. Bizans'ın çok batısındaki kendi ülkemde hâlâ ilk şiddetli fırtınada batmayacak gemiler yapmayı öğrenmek zorundayız."

Kadın buna gülerek onu konuşmaya teşvik etti. Talon sözüne devam ederek sanat eserlerinden, çömlekçilikten ve ipek endüstrisinden ne kadar etkilendiğini anlattı. "Bizim ülkemizde bu tür şeyler yok," diye ekledi.

***

Hsü gittikten sonraki beşinci günün gecesi Yusuf ve Daran gönülsüzce nöbet tutuyordu. Ondan sonra nöbet sırası Talon'la Rıza'daydı. Ancak Talon iki adama bu işin önemini vurgulamıştı. Konukların olduğu bölmeden ana avluya çıkan küçük kapıda birlikte durmuşlar gecenin seslerini dinliyorlardı. Kurbağalar ve Ağustos böcekleri bu akşam çok gürültü yapıyordu. Taş çeşmeden aşağıya akan suyun boğuk sesi ve ara sıra öten bir gece kuşu açıkça duyulabiliyordu. İkisi de arkalarındaki damın üstünden gelen bir baykuş sesi duyunca yerlerinde zıpladılar, sonra tekrar gevşediler.

Yusuf esnedi. "Gidip biraz çay bulmaya çalışacağım," dedi Daran'a. "Uyanık kalmama yardım edecek bir şey gerekiyor."

Ayağa kalktı ve avluyu geçerek konuk evinin salonuna girdi. Daran gözlerini ovaladı. Yorgundu. Dört gündür aralıklı olarak görev başındaydı ve onları alarma geçirecek bir şey olmamıştı. Kapıdaki muhafızlar onların gece nöbet tuttuğunu bilmiyordu ve onların etrafta olduğuna dikkat bile etmeden birbirleriyle konuşarak avluda başıboş dolaşıyorlardı. Talon ikisine de o adamların gevşek olduğunu ve Fang'ın geri dönünce onları disipline etmesi gerektiğini söylemişti. İki genç adam kendileri hakkında da böyle konuşulmasını istemedikleri için uyanık ve tetikte kalmak için çok çaba gösteriyorlardı.

Daran bir atın burnundan soluduğunu duyunca ayağa fırladı. Gözlerini kısarak sağına, ahırların olduğu yere baktı. Ağustos böcekleri ve kurbağalar her nedense susmuştu. Bir atın burnundan solumasında olağandışı bir şey yok dedi kendi kendine ama sonra ana eve giden patikada belli belirsiz bir hareket çarptı gözüne.

Gözlerini tekrar ovaladı ve gecenin içinde çömeldi. Gece görüşü iyiydi. İşte yine olmuştu, bir değil fakat iki gölge bahçelerin içinde sessizce ilerleyerek iç avluda Meng ailesinin uyuduğu yere doğru gidiyordu. Gördüğünün muhafızlar olup olmadığını merak ederek hiç hareketsiz bakıyordu ama kulakları ona o muhteremlerin ana kapıda çömelmiş, en az iki kişinin dolaşması gerektiği yerleşkenin iç kısmına hiç dikkat etmeden çene çaldıklarını söylüyordu.

Daran iyice gölgelerin içine çekildi ve iki siluetin duvarların dibinde bir gölgeden diğerine doğru süzüldüğünü izledi. Alarm vermenin zamanıydı. Geri çekildi ve sessizce koşarak küçük avluyu geçip Yusuf'un ona bir fincan çay getirmek üzere olduğu konuk evine girdi.

Yusuf, Daran'ın yüzündeki telaşı görünce durdu.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Talon haklı, davetsiz misafirler var!" diye fısıldadı Daran. "Sessiz ol, seni duyabilirler."

"Talon'la Rıza'yı uyandır, çabuk ol!" diye fısıldadı Yusuf. "Ben gidip etrafı gözleyeceğim. Onları en son nerede gördün?"

Daran aceleyle ona anlattıktan sonra Talon'la Rıza'yı çağırmak için koşarak merdivenden çıktı.

Yusuf, Daran'ın gösterdiği tarafa gözlerini kısarak baktı ama hiçbir şey göremedi. Her şeyden habersiz, hâlâ kapının yanında çene çalan muhafızları duyabiliyordu.

Yusuf mızrağını yanına alarak davetsiz misafirlerin nereye gitmiş olabileceğini öğrenmeye karar verdi. Daran'ın bir şey gördüğüne inanıyordu ama bunun gerçekten davetsiz misafirler olduğundan emin değildi. Aceleyle aradaki mesafeyi geçti ve yerleşkenin iç kısmının girişine gitti. Hiçbir şey yoktu. Dikkatle balkonun son direğinden döndü.

Talon'la Rıza, Daran kapılarını aceleyle çaldığı anda uyanmışlardı.

"Ne var?" diye sordu Talon, uyanmak için eliyle yüzünü avuçlayarak.

Daran yatak odasının kapısını açtı. "Ben, ben iç avluya giden birilerini gördüm, Talon," dedi.

"Yusuf nerede?" diye sordu Rıza, kendi odasından gelerek.

"Siz gelene kadar onları izleyecek. Dışarıda olması gerek," diye fısıldadı Daran heyecanla.

"Gel, Rıza," dedi Talon, arkadaşını kolundan kaparak. "Daran, sen burada nöbet tut. Bizim dışımızda kimsenin yukarı çıkmasına izin verme." Dönüp yayıyla kılıcını aldı. Ravan yatakta doğrulmuş oturuyordu. "Ne oldu, Talon?" diye sordu uykulu bir sesle.

"Daran avluda sessizce yürüyen birilerini gördüğünü düşünüyor. Rıza'yla gidip kontrol edeceğiz," dedi ona ve sonra sessizce odadan çıktı.

Rıza da yayını alarak onu merdivenin başında yakaladı. Çıplak ayakla hızla merdivenden indiler ve küçük avluya çıkıp koşarak kapıdan geçtiler. Gözleri karanlığa hemen uyum sağladı. Kulakları en ufak sesleri bile yakalıyordu. Ancak ne Yusuf'tan ne de Daran'ın gördüğünü sandığı davetsiz misafirlerden bir iz vardı.

"Yusuf nerede?" diye fısıldadı Rıza, Talon'un kulağına.

Talon başını iki yana salladı. "Gel, şu tarafa gitmeliyiz," dedi fısıltıyla, ana evi göstererek. "Daran'ın gerçekten bir şey görüp görmediğini kontrol etmeliyiz."

İki hayalet gibi hızla aradaki kısa mesafeyi koşarak özel konutların girişine geldiler. Şimdi karanlık kapı boşluğunu görebiliyorlardı; hemen içeride yerde hareketsiz bir yığın yatıyordu. İki adam da anında gerildiler ve gölgelerin içinde ilerleyerek fakat içeride girişi izleyebilecek birine görünemeyecek şekilde hareketsiz siluete yaklaştılar. Çeşmeden gölcüğe akan suyun ve yakınlarda öten bir kurbağanın sesi diğer sesleri boğuyordu.

Yerdeki yığın inledi ve bir el tozların içini eşeledikten sonra hareketsiz kaldı. Bu Yusuf'tu ama ne Talon ne de Rıza öne çıkmadı. Söz konusu Yusuf bile olsa bir tuzağa düşmeyecek kadar deneyimliydiler. İkisi de şimdi etrafta daha büyük bir tehlike olduğunu biliyordu ama nerede olduğunu göremiyorlardı. Talon gözleriyle önündeki karanlığı tararken kulaklarını dört açtı. Yusuf'un adamlardan biriyle karşılaştığını ve darbe yediğini tahmin ediyordu. Ona yardım etmeliydiler ama davetsiz misafirlerin nerede olduğunu bilmedikleri sürece kendileri de büyük tehlike içindeydi. Bu insanlar neden buradaydı ve neden saklanıyorlardı?

Son derece keskin gözlere sahip olan Rıza ona dokununca Talon irkildi. Rıza ona doğru eğildi.

"Biri var, solda. Gölgelerin içinde. Galiba girişi gözlüyor. Gördün mü?"

"Onun dikkatini dağıtmalıyız," diye fısıldadı Talon, gözleriyle Rıza'nın gösterdiği yeri tarayarak. Evet, işte oradaydı: gölge-

lerin arasında daha koyu bir gölge. Elinde bir yayla yarı çömelmiş bir adamı seçmeye başlamıştı. "Evet, şimdi görüyorum."

İkisi de köşeden geri çekildiler.

"Ben dikkatini dağıtacağım, sen öldür," diye fısıldadı Rıza. Yavaşça yayını yere bıraktı ve Talon bir ok çıkartarak yayına geçirdi. Rıza'nın aklında ne olduğunu biliyordu. Bu inanılmaz derece riskliydi; eğer adam iyi bir okçuysa Rıza ölürdü.

"Hazır mısın?" diye fısıldadı Rıza.

Talon onun dirseğine dokundu. "Evet!"

Rıza uzun bir adım attı, sonra açıklıktan avlunun girişine doğru fırlayarak yerde yuvarlandı.

Bir bağırış ve bir yayın tıngırtı sesi duyuldu. Bir ok ayağa kalkmış olan Rıza'nın yanından geçerek diğer tarafta gözden kaybolurken Talon yayını gererek açıklığa fırladı. Oku fırlattı ve ok yirmi adım kadar ilerideki kara siluete boğuk bir ses çıkartarak saplandı.

Siluet yayını düşürünce bir takırtı duyuldu ve adam boğuk bir çığlık atarak verandaya yüzüstü düştü.

Rıza'yla Talon koşarak ölü adamın yanından geçip eve doğru gittiler; orada durup etrafı dinleyerek beklediler. Gece, sanki onlarla beraber etrafı dinliyormuş gibi sakindi.

Evin içinden hiç ses gelmiyordu.

"Adam iyiydi; yanımdan geçen okun rüzgârını hissettim," dedi Rıza.

"Artık yavaşlıyorsun, kardeşim," diye yanıtladı Talon.

Yanıt bir homurtu şeklinde geldi.

"İçeri girip diğerini bulmalıyım," diye fısıldadı Talon.

"Birimiz Yusuf'a yardım etmeliyiz, yoksa ölür," dedi Rıza.

"Sen kal ve kimsenin çıkmasına izin verme. Başka bir giriş çıkışın olduğunu sanmıyorum," dedi Talon. "Yusuf için elinden geleni yap."

Gölgelerin içinden çıkarak yavaşça kapıya doğru gitti. Kilitli değildi ve hemen kapının ardındaki karanlığın içine süzüldü ve durup duvara yaslanarak tekrar etrafı dinledi. Tek tük duyulan gıcırtılar dışında bütün bina sessizdi – ya da öyle miydi?

Hemen başının üstünde, merdivenin yukarısında bir ayak sürüme sesi duyar gibi oldu. Yukarı bakınca ensesindeki tüyler diken diken oldu. Kapıları kapalı birkaç odaya açılan bir sahanlığı seçebiliyordu. Karanlıkta kapıları zar zor görebiliyordu. Yukarıda çok sinsi hareket eden biri vardı.

Talon çok sessizce hareket ederek yayını bir masanın üstüne bıraktı ve kılıcını çekti. Usulca merdivenden yukarı süzülerek sahanlığa ulaşıp durdu. Yine belli belirsiz bir ses duydu, hemen sağındaki bir odadan geliyordu. Bir hayalet gibi ilerleyerek sesin geldiğini düşündüğü kapıya yanaştı ve bir parmağıyla kapıya dokundu. Kapı sessizce açıldı. İçerisi daha karanlıktı ve bir kadın parfümü kokuyordu.

Gözlerini kısıp bakarken bu bir yatak odası olmalı diye düşündü. Yine o hafif ayak sürüme sesi duyuldu ama bu sefer sesin içeriden geldiğinden emindi. Sonra bir şey fark etti. Köşede bir ışık vardı ama çok belli belirsizdi. Bu masadaki bir çıtanın üstünde yanan küçük bir tütsüydü. Tütsünün ucundaki kızıl parıltı küçük bir sunak gibi görünen bir şeyi aydınlatıyordu.

Talon çıplak ayaklarıyla hiç ses çıkarmadan odanın içine süzüldü ve kenara çekilip duvara yapışarak tekrar etrafı dinledi ama sesler kesilmişti ve odaya meşum bir sessizlik çökmüştü.

Talon gerildi. Kara bir gölge bir an için tütsünün parıltısının önüne geçti ve aniden çok yakınında birinin varlığını hissetti.

Talon o anda kılıcını vurabilir ve muhtemelen adamı öldürmeyi de başarabilirdi ama tereddüt etti. İçeri girenlerden biri zaten ölmüştü. Talon onların neden buraya geldiğini öğrenmek istiyordu. Bir an içinde tereddüt etmesinin bir hata olduğunu anladı.

Davetsiz misafirin de Talon gibi gerginlik ve adrenalin sayesinde içgüdüleri keskinleşmişti. Bir şekilde orada yalnız ol-

madığını anlamıştı. Siluet aniden kapıya doğru atıldı. Bu da bir hataydı.

Talon adamın koluna vurma niyetiyle kılıcını bir kavis çizerek savurdu. Ama adam hızlıydı; kendi kılıcıyla saldırının önünü kesti ve oda birbirine çarpan çeliklerin sesiyle titreşti. Adamın sırtındaki bir şeyden bir kutunun içinde takırdayan taşların sesi geliyordu.

Talon geri çekilip tekrar saldırdı ama adam yine hızla yana çekilip karşı hamle yapmayı başardı. Talon çeliğin bol ceketinin içinden geçip yenini kestiğini hissetti. İki adam birbirine o kadar yakındı ki Talon artık kesik kesik soluyarak canını kurtarmak için savaşan şaşkın adamın nefesindeki sarımsak kokusunu alabiliyordu.

Her iki adam da birbirlerine doğru hamle yapıp geri çekilerek odadan daha aydınlık olan sahanlığa çıkarken yataktan gelen histerik çığlıkları duymuyordu. Bir anda iki adam birbirini gördü ve o zaman dövüş gerçekten başladı. Talon karşısında kılıcını savurup saplarken eline geçen her şeyi ona fırlatan iyi bir kılıç ustası olduğunu anlamıştı. O da aynı güçle hamlelerin önünü kesip kılıcını savurarak daha kısa boylu, karanlık siluet geri geri sürüyordu.

Arkalarındaki yatak odasından çığlıklar gelmeye devam ediyordu ve aşağıda uyanan hizmetkârlar gaz lambalarıyla dışarı fırlamış, gözlerini kısarak iki rakibe bakıyorlardı. Kimse yukarıda süren bu vahşi dövüşe karışmak istemiyordu ama daha iyi görmek için ellerindeki lambaları kaldırdılar ve bu da Talon'a rakibini daha net görme fırsatı verdi.

Talon hiç düşünmedi; kılıcını uzun zaman önce öğrendiği bir ritimle savurup saplamaya başladı. Kılıcı bir piston gibiydi ve karşısındaki siluet yorulmaya başlıyordu. Çok geçmeden adamın çaresizce kaçıp ortadan kaybolmaya çalıştığını anladı: şimdi sadece darbeleri karşılar veya savuştururken bir kaçış yolu bulmak için etrafa göz atıyordu.

Rakibi bir anda başka bir odaya daldı ve bu arada şaşkın bir

çığlık atan girişteki birini kenara itti. Adam odanın karanlığında ortadan kayboldu, Talon hemen peşine takıldı. Dizlerini üstüne çökmüş olan Lihua'nın yanından geçerek odaya girerken kepenklerin çatırdayarak kırıldığını duydu. Adam gitmişti. Talon balkona çıkınca birinin bir kedi gibi atlayarak yere çarpan ayaklarının çıkardığı tok sesi duydu ve sonra adam çalılıkların arasında kayboldu. Onu karanlıkta izleyemezdi. Gözlerini kısıp karanlığa bakarak başını iki yana salladı. Talon bahçeye inene kadar adam çoktan yerleşkeden çıkmış olurdu.

Yorgun bir şekilde omuz silkerek geri döndü ve hâlâ bir kolu üstünde yerde duran ve şoke olmuş gibi görünen Lihua'ya doğru yürüdü. Talon kadının bu darmadağınık halde bile ne kadar güzel olduğunu fark ederek diğer kolundan tutup onu ayağa kaldırdı.

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet," dedi kız başını sallayarak. "Şaşırdım. Gecenin bir yarısı yere düşürülmeyi beklemiyordum."

Talon gülümsedi. Genç kadın o kadar kötü sarsılmamıştı.

"Meng Hanım'ın yanına gitmeliyim. Çok üzgün görünüyor," dedi ona.

Yatak odasından gelen çığlıklar ve bağırışlar kesilmemişti. Hizmetkârlar kulağa daha da tiz gelen kendi tuhaf dillerinde bağırıp çağırarak merdivenden akın ediyordu.

"Bir hekime ihtiyacımız var, bu çok acil," dedi Talon kıza.

"Neden, yaralandın mı?" diye sordu genç kadın endişeyle. "Hanımım mı yaralandı?"

"Hayır, Yusuf, benim adamlarımdan biri, galiba kötü yaralandı," dedi Talon.

O sırada muhafızlar eve daldı ve ellerini kollarını çılgınca sallayıp hizmetkârları iterek ve paniği iyice artırarak bağırmaya başladılar.

Talon balkonun ucuna kadar gitti ve Kaptan Dandaşi'yi taklit

ederek elinden geldiğince yüksek sesle kükrer gibi kendi dilinde çenelerini kapatmalarını ve bağırmayı kesmelerini söyledi.

Durdular ve ağızları açık ona bakakaldılar. Herkes ona bakarken bütün sesler kesilmişti.

"Muhafızlara bahçeye gitmelerini ve gizlice giren başkaları olup olmadığını kontrol etmelerini söyle, nöbetçilere görünmeden nasıl içeri girdiklerini bilmek istiyorum," dedi Talon, Lihua'ya ve kadın hemen dediklerini çevirmeye koyuldu.

"Ayrıca hemen bir hekim bulmalarını ve mümkün olduğunca çabuk konuk bölümüne getirmelerini söyle. Ağır bir yaralı var."

Lihua sözlerini çevirdi ve sakinleşen muhafızlar uzaklaşırken, hizmetkârlar da koşarak gaz lambaları yakıyordu. Birkaç kadın aile üyeleriyle ilgilenmek üzere aceleyle onların olduğu bölüme gidiyordu.

"Lütfen bana neler olduğunu söyle, Talon," diye yalvardı Lihua, ortalık biraz daha sakinleşmiş gibi göründüğü zaman.

"Benimle gel, Yusuf'u gördükten sonra sana anlatırım," dedi Talon ona.

Hâlâ heyecanlı ve korkmuş olan hizmetkârları iterek aceleyle merdivenden inip avluya çıktılar, göğsüne bir ok saplanmış olan bir cesedin yanından geçtiler ve Rıza'nın boynunun etrafına kanlı bir bez sarılmış halde baygın yatan Yusuf'u tuttuğu yere gittiler.

Rıza başını kaldırdı. "Hâlâ hayatta olduğunu gördüğüme sevindim, kardeşim. Yusuf konusunda çok emin değilim; durumu çok kötü."

Lihua, Yusuf'un yanına diz çöktü ve hiçbir şey söylemeden kan içinde kalmış ıslak göğsünü açarak yarasına baktı. Rıza'nın boynuna sardığı bez de kan içindeydi. Boğazı kesilmişti. Genç kadın hızla nefesini içine çekti ve dehşet manzarayı görünce yüreği sıkıştı. Rıza, "Eğer şah damarına gelseydi şimdiye ölmüştü," dedi, "Yine de belki kurtulabilir."

"Çok kan kaybetmiş," dedi Lihua gereksiz yere.

"Onu konuk evine götürüp elimizden geleni yapacağız. Hemen bir hekim gelmeli," dedi Talon ona.

"Muhafızlara olabildiğince çabuk bir hekim bulmalarını söyledim."

"Sen burada kal ve hanımlara göz kulak ol, lütfen, Lihua. Sabah konuşuruz."

Lihua başıyla onayladı.

***

Lihua, Meilin Hanım'ın odasına gidince kadını yatağının üstünde otururken buldu. Meilin kara gözlerinde öfkeyle Lihua'ya dik dik baktı. Hsü'nün evine getirdiği bu ince, genç güzele çok gönül koymuştu. Bu sakat hali, böyle olağandışı bir durumda bile hiçbir şey yapmasına izin vermiyordu. Bağlı ayakları yürümesini engelliyordu. Her yürüme çabası büyük bir acı veriyor ve onu hizmetkârlara bağımlı hale getiriyordu.

Normal şartlar altında evin hanımı olarak otoriteyi o sağlıyordu. Ah, bu ayrıcalık için ne acılara katlanıyordu! Genç bir kızken toplum öyle istediği için 'acının on bin gözyaşına' maruz kalmış, evin hanımının itibarına yakışmadığı düşünülen herhangi bir işi yapamaması için ayakları bağlanmıştı. İşte şimdi de olayları kontrol edemeden sakat halde burada yatıyor, şu bir lokma kız da hizmetkârlara ne yapacaklarını emrediyor ve muhtemelen yalan söyleyip onu burada böyle kırılgan bir halde bırakarak hayatını tehlikeye atıyordu! İçini bir kendine acıma duygusu kapladı ve itibarını kaybetmekten nefret ederek akmaya başlayan gözyaşlarını sertçe sildi.

"Neler olduğunu bilmek istiyorum!" diye bağırdı. "Dışarıdaki bütün bu dehşet verici gürültü de neydi?" diye sordu, hüsran ve öfke dolu gözyaşlarının akmasını engelleyemeyerek.

"Saldırıya uğradık, hanımım," dedi Lihua, kadının korkusunu yatıştırmak için olabildiğince sakin bir sesle.

"Eminim, bütün bunların sorumlusu şu yabancılardır!" diye bağırdı Meilin. Lihua'nın sakin hali kadını sadece daha da üzmüş gibi görünüyordu.

"Onlar bizi korudular, hanımım," dedi Lihua çok saygılı bir tavırla. "Hırsızlık yapmak için gizlice girmişler."

Meilin ateş saçan gözlerle ona bakmaya devam ediyordu. "Ne istiyorlarmış?"

"Galiba Efendi'nin hazinesini çalmaya gelmişler, Hanımım."

Meilin hızla soluğunu içine çekti ve gayrı ihtiyari elini ağzına götürdü. "O... o güvende mi?" diye sordu titreyerek örtüyü çekiştirerek.

"Artık güvendeyiz, hanımım. Yabancılardan biri kötü yaralandı; bir doktorun gelmesi gerekiyor."

Meilin elini ona doğru salladı. "Git! Hizmetkârlarımı gönder ve güvende olduğumuzdan emin ol. Sabahleyin olan bitenleri ayrıntılı olarak öğrenmek istiyorum."

Lihua eğilip selam vererek odadan çıktı.

***

Talon'la Rıza aşağıda avluda Yusuf'un üstüne eğilmişti.

"Bana yardım et, Rıza," dedi Talon. Baygın haldeki delikanlıyı kaldırdılar ve olabildiğince hızla iç avlunun gürültü ve paniğinden uzaklaştırarak kendi sessiz vahalarına taşıdılar. Orada Ravan, Cennet ve sinirli görünen Daran'la karşılaştılar. "Gelmelerini engellemeye çalıştım, Talon, ama..." diye kekeledi.

"Gürültüleri duyduk, Talon," dedi Ravan hızla konuşarak. Sonra hızla nefesini içine çekti.

"Yusuf'a ne oldu?" Talon'la Rıza delikanlıyı dikkatle büyük odadaki alçak masanın üstüne yatırırken Ravan ve Cennet elleriyle ağızlarını kapattı.

Ravan hemen kendini topladı. "Sıcak su getir, Cennet ve çokça temiz bez, çabuk ol. Daran, sen de ona yardım et!" Cennet'le Daran hemen fırladılar.

Yusuf'a bakarak, "Hayatta kalma şansı var mı?" diye sordu Talon'a.

"Belki, eğer iyi bir hekim bulabilirsek. Çok kan kaybetti ve boğulup ölmemesi için onu yan çevirmek zorunda kaldık. Bu ülkede gerçek hekim olup olmadığını bilmiyorum. Lihua birini çağırttı ama şafaktan önce geleceğini sanmıyorum. O zamana kadar kanamayı durdurup onu hayatta tutmaya çalışmalıyız."

O sırada Rüstem merdivenden aşağı indi. "Anne, ne oluyor?" diye seslendi Ravan'a. Ravan telaşla ona doğru koşarak yukarı çıkması için gönlünü yapmaya çalıştı.

"Sadece biraz gürültü oldu, aşkım," dedi. "Salem, neredesin? Lütfen Rüstem'i yatağına götür."

***

Ertesi sabah villadakiler şafak vakti uyandıklarında her şey değişmişti. Muhafızlar tamamen uyanık halde her yanda devriye geziyor, ne yaptıklarını bilmeyen ama bir şey yapması gerektiğini hisseden insanların tavrıyla yerleşkenin her köşesini kontrol ediyorlardı.

Rıza ile bir köşede uyuklayan Talon gözlerini ve yüzünü ovaladı. Yusuf için yapacakları bir şey kalmayınca kadınlar yatmaya gitmişti. Onun giysilerini yırtmışlar ve kurumuş kanı temizlemişlerdi, sonra temiz pamuklu bir yorganın üstüne yatırıp gece boyu anlaşılmaz bir şeyler mırıldanmasını ve nefesinin tıkanmasını izlemişlerdi. Boğazındaki derin kesik yüzünden nefes alabilmesi için hep yan yatırmaları gerekmişti.

Dışarıda bir hareketlilik olunca Talon tamamen uyandı. Gözaltları çökmüş olan Lihua yanında uzun boylu, ince bir yabancıyla geldi, onları lake bir kutu taşıyan bir muhafız izliyordu; muhafız kutuyu yere koyduktan sonra dışarı çıktı.

"Günaydın, Talon," dedi Lihua, yorgun bir gülümsemeyle. "Hekimi getirdim. Çok beceriklidir ve yardım edebilir."

Hekimin üstünde, ucundan pençeye benzeyen uzun kemikli

parmakların çıktığı, geniş yenleri olan zarif desenli ipek bir cübbe vardı. Talon'a yarım yamalak başını eğerek selam verdikten sonra doğruca Yusuf'un yanına gitti. Adamın yüz hatları sertti, saçları dağınıktı, aşağı doğru inen kır bıyığının ve sakalının arasında gergin bir ağzı ve dikkatli, zeki gözleri vardı. Uzun kır saçları başının arkasında topuz yapılmış, üstüne kenarları olmayan, desenli ipekten küçük bir şapka oturtulmuştu. Adam hemen Yusuf'un yanına oturarak nabzını hissetmek için bileğini tuttu. Başını iki yana salladı. Sonra kutudan içi boş fildişi bir boynuza benzeyen bir şey çıkartıp bunu Yusuf'un göğsüne koydu ve dinlemeye başladı. Ancak ondan sonra yaranın bandajını kaldırdı.

Gördüğü karşısında gıdaklar gibi bir ses çıkardı ve Lihua'ya monoton bir sesle hızlı hızlı bir şeyler söyledi.

"Arkadaşınız çok kan kaybetmiş ve nabzı çok hafifmiş ama doktor yarası temiz kaldığı sürece hayatının kurtulabileceğini düşünüyor. Doktor derin yarayı ve bir bağ dokusunu dikmesi gerektiğini, çünkü böyle bırakılamayacaklarını söylüyor."

Talon rahatlayarak nefesini saldı ve sonra oturup doktoru izlemeye koyuldu.

***

Hua Rong bürosuna girince Lin'i girişte sabırla durmuş, kendisini beklerken buldu. Rong bir kâseye çay koyduktan sonra Lin'e oturması için elini sallayarak, "Ee, dün gece oraya gittiniz mi?" diye sordu.

"Evet, efendim." Rong, Lin'in çok ciddi olduğunu fark etti.

"Çıkar baklayı ağzından. Neler oldu?"

"Ee, şey, biz, ee, kutuyu aldık, efendim ama..."

Ron'un yüzü büyük bir zevkle aydınlandı. Kutu onundu. Söylenenlerin gerisini zor duydu ama Lin ısrarcıydı.

"... ama bir adamımızı kaybettik, öldü, biri de yaralandı."

Rong ağzı açık bakakaldı. "Ne dedin?"

"Plan başta iyi gidiyordu ama sonra nasılsa şu yabancılardan biri ayağımıza dolandı ve onu öldürmek zorunda kaldık. Sonra başka bir yabancı adamlarımızdan birini öldürdü ve diğerini de evden çıkarken yakaladı," dedi Lin. "Dövüştüler ve alarm verildi. Bütün ev ayağa kalktı."

Rong genelde hareketsiz olan yüzünde şaşkın bir ifadeyle ona bakıyordu. Zihni deli gibi çalışıyordu.

"Yaralandığını söyledin. Kaçtı mı? Bunun izini bize kadar kovalamaları mümkün mü?" diye sordu, sesi çakıl taşları gibi çıkıyordu.

"Kaçtı, efendim ve kutuyu da getirdi," dedi Lin, kapağında meyve ağaçlarının ve kuşların resmi olan cilalı bir kutu çıkartarak. Uzatırken kutunun içinden tıkırtılar geliyordu.

"Açtın mı?" diye sordu Rong kuşkuyla.

Lin kırılmış görünüyordu. "Efendi Meng'in armasıyla mühürlenmiş, efendim," dedi dargın bir tavırla.

Rong kutuyu inceledi. Gerçekten de kırmızı balmumuyla mühürlenmişti ve balmumunun üstüne Hsü'nün arması basılmıştı.

Kutuyu açmak için küçük bir bıçak çıkardı ve sonra durakladı. "Şu adam kötü bir halde mi kaçtı?" diye sordu. "Üstünde onu tanıyabilecekleri herhangi bir şey var mıydı?"

Lin yine onun adamlarının profesyonelliğini küçümsemesine darılmış görünüyordu. "Hayır, efendim, hiçbir şey yoktu."

Rong bir süre bunu düşündü. "Diğeri, o çok şey biliyor. Gitmesi gerek."

Lin başıyla onayladı. "Ben hallederim, efendim."

"Şu Kee denen adamın da susturulması lazım. Eğer bu işin içeriden yapıldığına karar verirlerse kolay ele geçer," dedi Rong.

Lin tekrar eğildi.

"Gidebilirsin," dedi Rong. Lin ortadan kayboldu.

Rong dikkatini tekrar kutuya çevirdi. O anın tadını çıkarttı.

Rüyasında bile göremeyeceği kadar zengindi ve bu da Hsü'nün sayesindeydi. Şimdi toplumun her seviyesinde rüşvet dağıtabilirdi ve buna valilik de dâhil olabilirdi.

Bu gerçek bir zanaatkârın elinden çıkmış şu güzel kutulardandı; yaklaşık iki el uzunluğunda ve bir buçuk el derinliğindeydi. Bir an kapağındaki zarif fırça çalışmasını hayranlıkla seyretti. İyi sanattan anlamakla övünürdü. Hsü'yle tek ortak yanımız, diye düşündü kendi kendine alaycı bir tavırla gülümseyerek. Omzunu silkti ve bıçağının ucuyla mührü kırdıktan sonra, anahtarı olmadığı için kapağı açılması için zorladı.

İşini bitirdikten sonra kapağı açmadan önce bıçağı dikkatle masanın üstüne bıraktı, sonra nefesi kesilir gibi oldu.

Kokulu ahşap kutunun içinde düzinelerce küçük, yuvarlak, her nehir yatağında bulunabilecek türde taş vardı. Sabah ışığında parlamıyorlardı bile.

Rong sanki içinde akrep görmüş gibi uzun bir süre kutuya bakakaldı. Titremeye başladı, sonra bir öfke krizine girdi. Kutuyu yere fırlattı. İçindeki taşlar yuvarlanarak her yana saçıldı.

"Lin'i hemen buraya gönderin!" diye bağırdı.

Gözyaşlarından sırılsıklam mendili, rüya göremiyor,
Saray seslerinin şarkı söylediği en derin gecede.
Gül kırmızısı yanakları yaşlı değil fakat ilk aşk kesip alınmış,
Yaslanarak, duman içinde, oturuyor şafağa dek.

Bai Juyi

Bölüm 22

İmparatorun Huzurunda

Hangzhou'ya kadar olaysız geçen bir yolculuktan sonra Hsü, Ts'ao isminde eski bir dostuna bir mesaj göndererek ona geldiğini haber verdi. Hsü'nün saraya kabul edilmesi bir hafta veya daha uzun sürecekti. Daha önceki deneyimlerinden şehrin içindeki bu şehirde idari çarkların pek yavaş döndüğünü biliyordu. Kendisi ve küçük maiyetine kalacak bir yer bulmak için girişimde bulundu ve bir yanıt bekledi.

Hangzhou, Guangzhou'dan daha büyük ve daha kalabalıktı. Burada birçok muazzam proje yürütülmekteydi; bunların en büyüğü ta kuzeydeki Yangtze Nehri'ne kadar uzanan ve böylece küçük gemilerin ve mavnaların karanın iç kesimlerinden limana gelmesini sağlayan devasa kanalın tamamlanmasıydı. İmparatorluğun her yerinde ticaret yapılıyordu ve ticaretin ana damarı bu inşaat mucizesiydi: kanal.

Ertesi gün Ts'ao, Hsü'ye bir mesaj göndererek onu hafta içinde daha sonra, sarayın surlarının içindeki belli bir pavyonda göreceğini bildirerek, saraya girme izni verildikten sonra oraya nasıl gideceğini tarif ediyordu; ayrıca Hsü'ye kapıda kullanması için bir parola da verilecekti. Kararlaştırılan gün Hsü evraklarıyla birlikte sarayın birkaç devasa kapısından birine gitti ve bitmez tükenmez gibi gelen bir bekleyişten sonra nihayet girmesine

izin verildi. Doğru pavyona gitmek için yolu sorunca kendisine bir rehber verildi ve buna da memnun oldu. Daha evvelki ziyaretinden sarayın surlarının arasındaki arazinin çok geniş olduğunu biliyordu. Kaybolmak ve yasak bölgeye girmek çok kolaydı. İtibarını bu derece kaybetmek istemezdi.

Rehberi onu sonu gelmeyen patikalar boyunca geniş ve çoğunlukla boş olan avlulardan geçirdi ve sonra da gerçekten bir renk cümbüşü olan ve huşu veren kraliyet bahçelerinin içinden ilerlediler. Yol boyunca devam eden büyük pavyonları ve pagodaları hayranlıkla seyrederek pek mütevazı bir pavyona geldiler ve Hsü orada unvanı Yardımcı Akademisyen olan eski ahbabı Ts'ao'yla buluştu. Birlikte eğitim görmüşler ve Hunan eyaletindeki Yuelu Dağı'nın yakınındaki saygın Yuelu Akademisi'nde aynı zamanda sınava girmişlerdi. Bu akademiden çıkan öğrenciler genellikle hükümette yüksek mevkilere geliyordu. Ts'ao da bir istisna değildi.

Ts'ao onu keyifli bir şekilde gülümseyerek karşıladı ve rehberi gönderdikten sonra her zamanki gibi bellerine kadar eğilerek kibarca birbirlerinin ve ailelerinin sağlığını sordular. Sonra Ts'ao, Hsü'yü daha küçük bir odaya çekti ve orada bir hizmetkâr çay servis ettikten sonra gözden kayboldu.

"Saray nazırlarıyla konuşmana daha zaman var, Efendi Meng. İmparator bugün çok meşgul, onun için seni başka bir gün, belki daha ileride görebilir."

Hsü şaşırmamıştı. İmparator onunla görüşse bile kendini şanslı sayacaktı ama yüksek mevkidekilerin onun bu göreviyle ilgilendiğini biliyordu. Beklemediği ise formaliteleri yerine getirdikten sonra konuşmanın aldığı yöndü.

"Guangzhou'daki polis şefi Hua Rong'un buradaki memurlara para, daha doğrusu senet dağıttığını biliyor musun?" diye sordu Ts'ao dikkatle.

İstemese de Hsü'nün yüzünden şaşırdığı belli oluyordu. "Rüşvet veren birileri olduğu söylenmişti ama bunun Rong olduğunu bilmiyordum."

"Bunu kendim bulmam biraz zamanımı aldı ama onun emirlerini yerine getiren adam bana yaklaştığı anda anladım. Rong henüz bizi ziyaret etmedi. Aslında insanları satın alan iki kişi olduğundan şüpheleniyorum: Hua Rong ve çok daha sevimsiz ama yine de çok zengin bir başkası, onu tanıdığından eminim," dedi Ts'ao, bumunu buruşturarak.

Hsü gülümsememek için kendini tuttu. Buwei'den bahsettiğini tahmin etti. "Sence ne için rüşvet veriyorlar?" diye sordu lafı dolandırmadan.

"Valilik makamı için, elbette," dedi Ts'ao, seyrek kaşlarını havaya kaldırarak.

"Ah, evet. Eh, Buwei nitelikli biri değil, diploması yok ama Rong... belki."

"Aslında ben o ikisinin de söz konusu olduğunu sanmıyorum," dedi Ts'ao düşünceli bir şekilde. "Wo po-ku isminde birini tanıyor musun?"

"Evet, bir Başkan. Aslında valinin konutunda Kıdemli Başkan. Onu mu destekliyorlar?"

"Öyle görünüyor. Valinin konutunda etkili bir mevkie yükselmiş ve vasıflı biri. Hatta o mevki için vasıflarının çok iyi olduğu söylenebilir. Bölge idaresinde yılları kapsayan bir deneyimi var. Rong burada sarayda sonuç aldığı zaman ödeme yapacağı sözüyle senetle nüfuz ticareti yapıyor."

Hsü başını salladı. Bu açıkgözlüktü ama onun için küçük bir fırsat kapısı açmıştı. Ts'ao'ya baktı. Ts'ao muhtemelen onu isteyecekti ama saraydaki bütün yetkililer gibi makinenin biraz yağlanması gerekiyordu. İşler böyle yürüyordu.

Bol cübbesinin içinde eliyle bir şey aradı ve sonra çok ufak iki kutu çıkardı. Kutular büyük bir mühür boyutundaydı ama üstlerindeki desen ipek üzerine incelikle boyanmıştı. Kimsenin izlemediğinden emin olmak için gizlice etrafa bir göz attı. Sarayda dikkatli olmaktan zarar gelmezdi –duvarların hem gözü hem kulağı vardı- sonra küçük kutuları iki adamın arasındaki masaya koydu.

Bunu yaparken amacını anlatmak için oturduğu yerde öne eğildi. "Belki bu durumu değiştirebiliriz. Senin ve asil karın için bir hediye getirdim." Sarayın bu seçkin atmosferinde pek az insanın anlayabileceği Kantonca konuşuyordu, Hangzhou'da sarayın dili Mandarinceydi.

Ts'ao uzun tırnağıyla kutulara dokundu ve sonra birini usulca açtı. Kırmızı ipekle kaplı kutunun içinde büyük bir yakutla iki safir vardı. Ts'ao'nun gözleri büyüdü ama hiçbir şey demedi ve iki kutu sanki hiç ortaya çıkmamışlar gibi cübbesinin kıvrımları arasında gözden kayboluverdi.

Ts'ao başını kaldırıp Hsü'ye baktı. "Senetten ziyade bunun gibi daha, nasıl diyeyim, elle tutulur bir şey görmeyi tercih eden birkaç seçkin insan tanıyorum."

Hsü ona gülümsedi. Hazırlıklarını dikkatli yapmıştı. "Ah, bunu garanti edebilirim; kâğıt yok, sadece somut şeyler, hem yarın da değil, hemen bugün."

Ts'ao başını salladı. "Bu durumu bizim lehimize değiştirebilir." Ts'ao aptal değildi. Hsü o makamı ele geçirdiği zaman dostlarıyla ilgileneceğini biliyordu. "Seni bununla ilgilenen bazı gruplarla tanıştıracağım."

***

Ts'ao sözüne sadıktı ve aniden Hsü'nün refahıyla ilgilenmeye başlayan yüksek mevkideki Akademisyenler ve Başkanlarla birkaç toplantı ayarladı. Hsü bunu düşünürken alaycı bir tavırla gülümsedi. Başka koşullar altında onu bu kadar düşünmezlerdi.

Daha sonra Ts'ao ona adaylığını destekleyecek birkaç sağlam insan olduğunu bildirdi. Ts'ao'yla yaptığı konuşmalar dikkatle düşünmesi gereken birkaç ilginç gerçeği ortaya koymuştu. Rong'un nüfuzunu çok kullandığı belliydi. Aksi halde tarafsız olacak idareciler şimdi bu konuyla ilgileniyordu.

Bir hafta sonra Hsü, Ts'ao'dan İmparatorla yapacağı görüşmenin yerini ve zamanını bildiren bir mektup aldı.

Görüşme kısa ve özdü. Geldiğinde yazılı raporunu vermişti ve huzura kabul edilmeden evvel okunduğunu biliyordu. Nihayet Büyük Salon'a alındı. Dizlerinin üstüne sürünerek kürsüye kadar gidip orada durdu ve Majesteleri İmparatorun önünde *Ke Tou'd* yaptı. Ellerini halının üstüne koyarak alnını yere değdirdi ve doğrulması söylenene kadar öylece bekledi.

Doğrulduğu zaman İmparator'a dosdoğru bakmasına izin yoktu; aslında bu bayağı zor da olurdu, zira İmparator yedi adım yüksekteki bir platformun üstündeki altın bir tahtta oturuyordu. Büyük salondaki her şey ya siyah lake, ya kırmızı boyalı ya da zarif altın varaklarla kaplıydı. Amaç, bu kadar heybetli birinin huzurunda huşu ve mütevazılık aşılamaktı. Alçak kaidenin üstündeki merdivenin iki yanında iyi talihi simgeleyen abanoz ve fildişi oyma altın yaldızlı iki turna vardı. Tahtın üstünde sivri dişleri görünen ve kocaman gözleriyle dik dik ona bakan, kıvrılmış iki amansız ejderha resmi vardı.

Hsü göz ucuyla İmparator'un ipek cübbesine baktı; her santimi koyu mavi ve parlak kırmızı zarif motiflerle süslüydü ve göğsünün ortasında yine bir ejderha vardı. Belki asırlar öncesinden gelen bu altın varaklı sütunlar ve ipek resimlerle dolu şatafata ancak bir an bakabildi. Kuzey Sung bölgeleri barbarlara teslim olduğu zaman paha biçilmez hazinelerin kaybolduğunu ama çoğunun korunduğunu biliyordu.

Tahtın iki yanında mücevherlerle süslü parlak kıyafetleri olan nedimler ve her tarafları gümüş iplerle işlendiği için neredeyse kaskatı duran kalın ipek ceketler giymiş görevliler vardı. Hsü onlara kıyasla kendini pek kılıksız hissetti. Tahtın etrafındaki insanlar gözünden kaçmamıştı. Neredeyse hepsi idari sınıftandı; sadece iki üniforma gördü, biri general bir de amiraldi ama ikisini de tanımıyordu.

İmparator yüksek ve tiz bir sesle konuşmaya başladı. "Başınıza gelenlerden sonra hayatta kalmanıza memnun olduk, Efendi Meng. Raporunuzu büyük bir ilgiyle okuduk. Görünen o ki atalarınız yüzünüze gülmüş ve sizi korumuş."

Hsü bunun doğrudan İmparator'un ağzından çıktığı için büyük bir iltifat olduğunu biliyordu, onun için her iki elini halıyla kaplı yere koyup başını da üstüne eğerek yere kapandı.

"Sağ salim getirmeyi başardığım Gujarat Sultanı'nın bir mektubunu ve saygısının küçük bir sembolünü Majestelerine sunmama izin verilir mi? Diğer hediyeyi koruyamadığım için çok özür diliyorum," diye mırıldandı ve yeşil bir kurdeleyle bağlı olan ve zarif Arapça harflerle yazılmış, dürülü uzun bir kâğıt çıkarttı. Diğer elinde de değerli taşlarla, safir, yakut ve iri bir zümrütle dolu, oyma yeşim taşından küçük bir kutu uzattı.

Bu harikulade bir hediyeydi ama Hsü bu servetten kendine pay çıkarma hatasına düşmemişti. Bu değerli hediyeleri İmparator'una geri getirmesi ve görevini tamamlaması yeterdi.

Bir emir kulu hediyeleri ondan aldı ve kutuyu açıp içindekileri görmesi için İmparator'a uzattı. Sonra hepsi tahtın arkasında gözden kayboldu.

"Hediyelere memnun olduk. Ticaret rotalarını ve deneyimlerinizi danışmanlarımla konuşmanızı bekliyoruz," dedi İmparator. "Ayrıca size küçük bir takdir hediyesi vermekten memnun olacağız." Elini kaldırdı ve bir emir kulu merdivenden inerek Hsü'ye Ma Youren'in kâğıt üstüne yaptığı bir Bulutlu Dağ manzarasını sundu.

Hsü resmi büyük bir dikkatle aldı ve hayranlıkla baktı. İmparator, "Anladığımıza göre, siz Efendi Meng, resme sadece bir becerinin değil, gelişmiş bir zihnin ürünü olarak değer veriyorsunuz?"

"Doğru, Majesteleri. Eğer sanatın estetik değerini takdir etmeseydik bugün nerede olurduk?"

İmparator'un başını eğmesiyle görüşme sona erdi, böylece Hsü bir kez daha ellerinin üstüne eğilip *Ke Tou* yaptıktan sonra, uzun halının üstünde dizlerinin üstünde yirmi adım geriye sürünerek tekrar eğildi. Başını eğerek, elleri önünde geri geri salondan çıktı; resim dikkatle dürülerek kolunun yenine sokulmuştu.

***

İmparator'un Hsü'ye bir resim vermesi Ts'ao'yu etkilemişti.

"Bu büyük bir onur, Efendim," dedi. Hsü de ona katılıyordu; bu şansını azaltmazdı. Seçmenleri kazanma çalışması işte şimdi başlıyordu. Sonraki dört günü Ts'ao'nun rehberliğinde bakanlar ve yetkililerle görüşerek geçirdi. Hepsi de zekice sorular sordu ve Hsü'nün memnuniyetinin bir "emaresiyle" gittiler. Ts'ao gittikçe daha iyimser olmaya başlamıştı; Hsü'ye İmparator'a yeni bir vali atanması için talepte bulunacak olan yedi kişi içinde üçünün onun tarafında, ikisinin aleyhinde ve diğer ikisinin de kararsız olduğunu söyledi. Ancak bu talebin İmparator'a ulaşıp kraliyet mührüyle onaylanması için çoğunluğun oyunu alması gerekiyordu, onun için bütün çabalarına rağmen yine de durum aleyhine dönebilirdi.

"Şimdi eve dönmelisin. Dostlarının yanında olduğundan ve düşmanlarının valinin konutunda sorun çıkaracak bir şey yapmayacağından emin ol," diye öğüt verdi Ts'ao.

Hsü sarayın boğucu atmosferinden kurtulmaya zaten can atıyordu. Hizmetkârların, hadımların ve kodamanların bu ihtiras ve hırs kazanında birbirlerini iterek yer kapmaya çalışması onu sersemletmişti. Ayrıca protokoller de bunaltıyordu. Dostu Ts'ao ona saçma ayrıntıları anlatmıştı. "Bir tek oda için, Büyük Uyum salonu için bin sayfadan oluşan bir kural listesi var," dedi ona Ts'ao. "Eğer İmparator o salonu seçmiş olsaydı huzuruna çıkmak için bir yıl beklemen gerekirdi!" demişti alaycı bir tavırla kıkırdayarak.

***

Hsü bir hafta sonra eve döndüğünde ev halkı hâlâ hanelerine tecavüz olayının etkisini atlatamamıştı. Karısı yatağa düşmüş, ağlama krizleri geçiriyordu ve annesi de hâlâ sarsılmış haldeydi. Hizmetkârlar yaşadıkları olayın verdiği korkuyla tutarsız şeyler yapıyor ve ayrıntılara dikkatlerini veremiyorlardı. Bütün ev hal-

kı içinde durumu açıklayacak kadar sakin görünen tek kişi Lihua'ydı; ona Talon'la içeri giren adam arasındaki mücadeleyi ve Yusuf'un durumunun ciddiyeti de dâhil olmak üzere bildiği her şeyi anlattı. Hsü bu küstahlığa ve kendisinin yokluğunda ailesinin böyle bir tehlikeye maruz kalmasına ne kadar öfkelendiğini belli etmeden içinden intikamını almaya yemin etti. Talon'la arkadaşına karşı saygısı daha da artmıştı.

"Efendi Talon'un bütün yaptıklarına rağmen, adamlar almaya geldikleri şeyi almayı başardılar maalesef, Efendi Meng," dedi, Lihua utanç içinde ağlamaya başlayarak.

Hsü kızın omzuna vurdu. "Umudunu kesme, Lihua. Her şey her zaman göründüğü gibi değildir."

Onu gözyaşlarını silmesi için bırakarak Talon ve ailesiyle konuşmak üzere konuk bölümüne doğru yürüdü. Orada hepsini verandada çay içerken buldu. Onu sıcak bir şekilde selamladılar ama arka plandaki gerginlik gözünden kaçmadı.

"Yaptığınız her şey için, ailemi ve mülkümü o rezil eşkıyalardan koruduğunuz için teşekkür etmeye geldim," dedi Hsü, selamlaşma faslı sona erince. "Yaralınız nasıl?" diye sordu.

"Yusuf eğer yaraları iltihap kapmazsa hayatta kalacak," dedi Talon. "Sorduğun için teşekkür ederim, Efendi Meng. Hekim çok yetenekli; Yusuf'un hayatını kurtardı, buna hiç şüphe yok."

"Dostlarım bana Hsü der ve bu yardımınız için bir kez daha borçlandım size."

"Ama anladığıma göre pek başarılı olamamışız," dedi Talon, sesinde hafif bir esefle. "Bütün çabalarımıza rağmen o çok önemli kutunun çalındığını duydum." İkisi de onun mücevher kutusundan bahsettiğini biliyordu.

"Lütfen bir dakika benimle gel, Talon," dedi Hsü.

Öğlen sonrası güneşine çıkıp kimsenin onları duyamayacağı meyve bahçesine gittiler. Hsü, Talon'a döndü.

"Hmm. Sanırım şimdiye kadar hırsızlar kutunun içinde almaya geldikleri şeylerin olmadığını keşfetmiştir," dedi esrarlı bir havayla.

Talon karşısındaki adama bakakaldı ve hemen orada bu adamı bir daha asla hafife almamaya karar verdi.

"Hâlâ bana bir ejderha borçlusun. Daha hiç görmedim," dedi Hsü'ye, şaşkınlığını gizlemek için. Hsü kıkır kıkır güldü.

"Sana bir ejderha bulmak için elimden geleni yapacağım, Talon. Hiç değilse bunu yapabilirim."

Talon hüzünle gülümsedi. "Kutuda ne *vardı*?" diye sordu.

"Sıradan taşlar herhalde. Asıl hazine başka bir yerde gizli. Şimdi onlara nereye bakacaklarını kimin söylediğini bulmalıyız." Hsü'nün gözlerinde sert bir ışık parlıyordu.

***

Hsü sözüne sadıktı. Hırsızlara gerekli bilgiyle beraber bir harita da verenin Kee olduğunu bulması iki gün sürmedi. Kadın hizmetkârlardan biri bir gün onu Meng Hanım'ın odasından çıkarken görmüş ve neden orada olduğunu merak etmişti. Soygun girişiminden sonra şüphelerini Büyükanne Meng'e açmıştı. Ahırın arka bölmelerinden birinde adamın itiraf etmesini sağlamak kolay olmuştu. Fang tırnakların altına sokulan ve yakılan ince bambu çubuklar konusunda çok becerikliydi. Kee ter içinde, çaresiz bir şekilde bağlanmış ve kendi pisliğine bulanmıştı.

Ağzındaki tıkacın arasından son bir çığlık duyulduktan sonra Kee kendinden geçtiği için durunca, bütün bu süreci ifadesiz bir yüzle izlemiş olan Hsü sandalyesinde geriye yaslandı. Düşünceliydi. Kee'nin kendi kusmuğunda boğularak ölmesini istemediği için Fang'a tıkacı çözmesini söyledi. Kee karanlık odada adamı görememişti; sadece kabaca tarif edebiliyordu.

Kee adamın hiç fiziksel iş yapmadığı belli olan ellerinde yüzükler gördüğü için besbelli zengin bir adamdı; giysileri de pahalı görünüyordu. Özellikle bir ayrıntı Kee'nin dikkatini çekmişti. Şeklini tarif etmeye çalışırken ter içinde kalmıştı: büyük bir yakutun etrafına küçük inciler dizilmiş altın bir yüzük. Parmaklarının yanmasını izlerken bu bilgiyi nefesi kesilerek vermişti.

Kee ayrıca Lin ismindeki adam hakkında bildiği her şeyi de söylemişti. Diğer ismini bilmiyordu ama sağ kulağından yanağının gerisine doğru inen bir yara tarif etti. Hsü'nün anladığına göre Lin diğer adamın pis işlerini yapıyordu. Onu bir şekilde bulmalıydılar. Bu arada haydutların geri gelip elindeki tek kozu öldürmemesi için Kee'yi gözlerden uzak bir yere saklamaları gerekiyordu. Ayrıca Kee'nin ailesini korumak gibi bir mesele de vardı.

Böylece dövüş sanatlarında iyi olan kişi alt eder
Başkalarının güçlerini savaşmadan,
Fetheder başkalarının şehirlerini kuşatmadan,
Yok eder başkalarının milletini çok uzun süre uğraşmadan.

Efendi Sun Tzu. The Art of War
(Savaş Sanatı)

Bölüm 23

Dojo

Bu hırsızlık olayının üstünden çok geçmeden hepsi bir masanın etrafında toplanmış şarap yudumlayarak tatlı çörekler yerken Hsü dövüş sanatı üstünde çalışmalan konusunu ortaya attı.

"Seni ve Rıza'yı öteki avluda çalışırken izledim. Çok disiplinlisiniz ve sabahları egzersiz yapmadığınız günlerin sayısının ikiyi geçmediğini fark ettim. Yeri gelmişken, okçuluğunuz dikkate değer," dedi onlara.

"Teşekkür ederiz, Hsü. İyi eğitim aldık ve... aldığımız eğitim de zaman zaman işimize yaradı," dedi Talon dikkatle.

"Acaba..." Hsü yüzünde düşünceli bir ifadeyle durdu.

Artık bu küçük duraksamalara alışmışlardı, onun için beklediler. Masaya baktı ve başının tepesindeki açıklığı sıvazladı, bu da alıştıkları bir davranıştı.

"Fang'i ve onun çalışma şeklini gördünüz, öyle değil mi?"

Talon'la Rıza başlarını iki yana salladılar.

"Hmm, bunu düzeltmeliyiz. Yarın Fuling sizi benim gitmiş olduğum ve Fang'ın da hâlâ ara sıra gittiği okula götürecek. Onu Japonya adalarından gelen bir adam eğitiyor."

Ne Talon ne de Rıza bu adaları duymamıştı, onun için boş boş baktılar.

"O insanlar büyük savaşçılardır; aslında dünyadaki en iyi kılıç ustaları olduklarını söyleyebilirim," dedi Hsü, düşünmeden.

Talon meraklanmaktan kendini alamadı. Kendini iyi bir kılıç ustası sayıyordu ve Rıza'nın da pek çok adamla boy ölçüşebildiğini biliyordu. Ama içinde daha iyi olabileceğine dair rahatsız edici bir şüphe vardı.

"Onların çalışmasını izleyebilecek miyiz?" diye sordu.

"İzleyebilirsiniz, aslında Sensei'den eğer isterseniz size ders vermesini istedim," dedi Hsü, o gizemli gülümsemesiyle. "Bu benim size bir armağanım olacak."

***

O akşam daha sonra Talon ve Rıza, Ravan ve Cennet'le geniş konuk evinin kendi taraflarındaki balkonda oturuyordu. Rüstem protesto ederken Salem onu yatağa götürmüştü ama yetişkinler gecenin keyfini çıkartıyordu. Hafif gece esintisi hiç uyumuyor gibi görünen şehrin boğuk gürültüsünü onlara kadar taşıyordu. Dut ağaçlarının arasında bir bülbül şakıdı ve birkaç sokak ötede bir baykuş öttü.

"Burası o kadar huzurlu ki, gemideki hayattan ne kadar farklı, Talon'um," dedi Ravan, hoşnutlukla içini çekerek.

"Evin içi çok güzel şeylerle dolu; sanki bir hazine gibi," dedi Cennet de içini çekerek. Halinden memnun görünüyordu.

Onlardan hiçbir şey istenmiyordu ve istedikleri gibi gelip gidebiliyorlardı, bazen de kadınlar onlara şehri göstermekten mutlu olan Lihua ile birlikte dışarı çıkıyorlardı. Ancak muhafızların sayısı ikiye katlanmıştı ve şehre daha seyrek iniyorlardı.

"Yemekler de oldukça iyi," dedi Rıza.

"Oldukça mı? Eğer bir daha başka bir yerde böyle yiyecekler yersek çok şaşırırım, kardeşim, sen de öyle," diye çıkıştı Talon.

"Hmm. Peki, şu 'kılıç ustaları okuluna' ne diyorsun?" diye sordu Rıza. Sesi şüpheliydi.

"Yarın gidip ne olduğuna bakacağım. Muhtemelen Hsü'nün anlattığı kadar iyi değildir. Unutma, sen gümrükçülerin geleceği zaman Jiaya'yla birlikte rıhtımda hazır olacaksın," diye hatırlattı Talon. "Mallarımız haftalardır Hsü'nün ambarında ve şimdi gelmeye karar verdiler. Bu insanlar nasıl ağırdan alacaklarını iyi biliyor."

"Bu günlerde çok düşüncelisin, Talon," dedi Ravan ona.

"Öyle miyim? Evet, şey, belki Hsü'nün canını sıkan sorunlar yüzündendir ama buraya geldiğimizden beri sürekli bir huşu hali içinde olmamdan da olabilir. Ben," durakladı, "dengemin bozulduğunu hissediyorum."

"Sana katılıyorum," dedi Cennet. "Bir bakıma burası dokunacak, tadacak ve görecek pek çok yeni şeyin olduğu bir masal ülkesi gibi."

"Sırf o da değil," dedi Talon içini çekerek. "Her alanda gördüğüm, gördüğümüz her yerden o kadar... o kadar ilerdeler ki. Burada hiç akıl edemeyeceğim şeyler yapıyorlar. Dünyanın en zengin şehri olan Konstantinopolis bu şehir kadar bile zengin değil. Bu kadar güzel işçilik gördüğüm bir yer olmadı. Değirmenleri, atölyeleri, oymaları, resimleri, yaptıkları her şey şimdiye kadar gördüğüm her şeyin ötesinde. İnsan mahcup oluyor."

"O halde bunca yolu gelerek bütün bu güzellikleri gördüğümüz için memnun olmalıyız," dedi Ravan.

Talon başını iki yana salladı. "Haklısın tabii ama bazen bütün bunların bir yanılsama olup olmadığını merak ediyorum. Bir tür rüyada mı yaşıyoruz?"

"Rüya olsun veya olmasın, ben Yusuf'a bakmaya gelen şu hekimden elimden geldiğince çok şey öğrenmek niyetindeyim. Delikanlı neredeyse yatakta oturup konuşacak hale geldi. O adamın bu kadar becerikli olmasına inanamıyorum. Doktor Haddad onun bu yaptığını görseydi hayret ederdi," dedi Ravan.

"Gidip Rüstem'i yatağa sokmalıyım." Talon'un omzuna dokunarak yanlarından ayrılırken, "Rüya görmeye devam, kocacığım. Gitmeden evvel olabildiğince çok şey öğrenmeliyiz."

***

Talon çıplak ayaklı çömezin eğitim alanı olduğunu söylediği yere giden açık koridorda ilerledi. Bunun ismini söylemişti ama Talon hatırlayamıyordu. Fuling de yanındaydı.

Talon Çinlilerin her tarafa yaptıkları yürüyüş yollarıyla çevrili açık bir avluya geldi ve orada altıya altı adım ebadında kare bir yaygının etrafında bağdaş kurmuş oturan, aynı şekilde giyinmiş az sayıda öğrenci olduğunu gördü. Yaygının ağırlık binice biraz esneyen sert bir yüzeyi vardı. Öğrenciler ona sessizce ve ifadesiz bir yüzle baktılar. Onlar da bir şeylerin olmasını bekliyordu.

Talon kılıcını yanında getirmişti ve yaygının kenarında durarak birinin ona ne yapması gerektiğini söylemesini bekledi. Etrafındaki kirişlerden ve direklerden oluşan süslü boyalı ahşap mimariye baktı. Bu Frenk Krallığı'nda ve başka yerlerde gördüklerinden çok farklıydı.

Fang ona pavyondaki duvarları ve sütunları süsleyen sayısız sembolün çoğu atasözü olan yazılar olduğunu söylemişti. Talon hâlâ kırmızıya boyanmış kirişlere hayran hayran bakarken uzun ve bembeyaz bir tutam sakalı olan çok yaşlı bir adam yaygının üstüne geldi. Süslü bir kının içinde bir kılıcı vardı ama yaygının üstünde yürürken sert bir sesle bir emir verdi ve bir öğrenci ayağa fırlayarak bir raftan, uzun, hafif eğri, tahta bir sopa aldı. Bu Fang'ın villada ona ve Rıza'ya gösterdiğinin aynısıydı, sapına düzenli aralıklarla şeritler sarılmıştı.

Yaşlı adam onu aldı ve öğrenciye kendi kılıcını verdi, sonra öğrenci Talon'a yaklaştı ve beline kadar eğilip ellerini açarak ona bir başka sopa sundu.

Yaşlı adam yaygının üstüne çıkarak Talon'a da aynısını yapmasını işaret etti. Süslü sütunların birinin yanında duran Fuling, Talon'a fısıldadı:

"Oraya git, Efendi Talon. Ders başlamak üzere."

Talon başını salladı, uzatılan sopayı aldı, kendi kılıcını öğrenciye verdi ve sonra sopayı kaldırdı. Ucu hafif ağırdı ama onun dışında dengeliydi. Sapına terden grileşmiş bir bez sarılıydı. Geçmişte sopayla yaptığı çalışmaları düşündü ve bunun kolay bir ders olacağına kanaat getirdi.

Yaşlı adam şimdi yaygının ortasında ayaklarını hafif ayırmış, sopasının ucunu yere dayamış duruyordu. Talon yaklaşırken eğildi. Talon da kibarca ama beceriksiz bir tavırla selam verdi.

Sonra yaşlı adam bir şey bağırarak saldırıya geçti. O kadar aniydi ki Talon adeta gafil avlanmıştı. Yaşlı adamın iki eliyle tuttuğu sopa bir ıslık sesi çıkartarak korkunç bir hızla başının tepesine doğru indi. Talon ancak kendi sopasıyla darbenin önünü kesmeyi ve sert bir takırtı sesiyle silahı başka yöne çevirmeyi başarabildi ama bilekleri uyuşmuştu. Yaşlı adam bundan sonra silahını arka arkaya savurup saplayarak ilerlerken Talon sıçrayarak yolundan çekilmek zorunda kaldı. Talon yaygının kenarına kadar sürüldü ve sonra da sendeleyerek yaygının dışına çıkartıldı.

Yaşlı adam hemen durdu, yaygının ortasına gitti ve Talon'un oraya gelmesini bekledi.

Talon açıkta kalan her yerine vuran bu sopalı cine karşı hiçbir savunması olmadığını kısa sürede anladı. İkinci karşılaşmada, birkaç saniye içinde kaburgalarına ve koluna sert darbeler aldı. Yaşlı adamın küçük siyah gözleri hiç Talon'dan ayrılmıyordu ama ne gözleri ne de ifadesi Talon'a sonraki hamlesinin ne olacağına dair bir fikir vermiyordu. Böyle ifadesiz bir makineyle dövüşmek sinir bozucuydu.

Talon bir defa bile vuramamıştı. Bütün karşılaşma çılgınca savunma hareketleri yapmakla geçmişti. Çok geçmeden yaşlı adam onu adeta felç eden bir çığlık atarak savunmasını delip sopasını boynunun kenarına koyunca Talon olduğu yerde kaldı. Yaşlı adam bir şeyler mırıldandı, sonra geri çekildi, eğildi ve yaygıdan çıktı. Talon biraz önce neler olduğunu merak ederek orada kalakaldı.

Soru dolu gözlerle Fuling'e döndü.

"Usta oldukça iyi olduğunu söylüyor... yeni başlayan biri için," dedi Fuling, kılıcını geri verirken. Yüzü ifadesizdi. "Buraya tekrar gelip daha çok şey öğrenmek istiyor musun?"

Talon kolunun yeniyle alnındaki teri silerek bunu düşündü. "Evet. Bu mümkün mü?" Bu mahcup edici bir deneyim olmuştu ve hâlâ saldırıların nasıl şaşırtıcı bir hızla yapıldığını hatırlıyordu. Hayranlık içinde başını iki yana salladı. Boyu omzuna kadar zor gelen bu yaşlı adamın hızı hayret vericiydi. "Evet, daha çok şey öğrenmek isterim," dedi tekrar.

Öğrencilerden bazıları yaygının üstünde çiftler halinde egzersiz yapmaya başladı. Talon onları birkaç dakika izleyerek dövüşme şekillerini gözlemledi. Biri aman vermeden saldırır ve bitirici darbeyi indirmek için bir açıklık ararken, diğeri de aynı hız ve öfkeyle kendini savunuyordu; sopaların takırtısı kapalı talim alanında yankılanıyordu. Talon daha önce hiç böyle bir dövüş yöntemiyle karşılaşmamıştı ama onun dünyasında uygulanan normal vur ve sapla yöntemine kıyasla çok daha etkili olduğunu görebiliyordu. Sensei ile karşılaşmasından önce bir kılıç ustası olarak kendinden çok emindi; bunun böyle olmadığını keşfetmek onu sarsmıştı. Koluna vurulan yerleri hüzünle ovuşturdu ve mümkün olduğunca çabuk, Rıza'yla birlikte buraya tekrar gelmeye karar verdi. Öğrenmeleri gereken şeyler vardı.

***

O gün daha sonra Fuling ve Rıza'yla birlikte küçük bir çayhanede oturarak dalgın bir tavırla gelip geçenleri ve aşağıda gemilerinin demirlediği kalabalık tersaneyi seyrettiler. Okul hakkında konuştular.

"Bu ülkede bütün savaşçılar bunun gibi okullara mı gidiyor?" diye sordu Talon, Fuling'e, hâlâ ağrıyan kolunu ovalayarak.

"Hayır, Efendi Talon, biz savaşçılara siz ve Japonlar kadar değer vermeyiz. Onlar savaşa bize çirkin gelen bir şekilde ta-

parlar. Biz Çinliler ticaret ve diplomasiyle kazanmayı tercih ederiz, onun için savaşçılar onurlu bir sınıf addedilmez. Ancak babam pek çok asker gibi Moğolların bütün ülkemiz için ölümcül bir tehdit olduğunu öne sürerek bu tavra karşı çıkıyor. Moğollar sadece savaşçı sınıfa inanıyor; sunacakları başka bir şey yok. Savaşta süvarilerini durdurmak mümkün değil ama yine de cahil barbarlar. Ne var ki babam ülkemizin onlardan gelecek tehlikeyle karşı karşıya olduğunu söylüyor. Ancak imparatorun danışmanları savaşmaktan ziyade barış anlaşması yapabileceklerini düşünüyor."

"Bence baban çok bilge bir adam," dedi Talon, etrafı sarılmış Kudüs Krallığı'nın anısı zihninde canlanırken.

"Bu kadar kalabalık bir ülkede Moğollarla savaşacak çok büyük ordularınız olmalı," dedi Rıza, çubuklarıyla bir çorba kasesinden bir parça et almaya çabalarken. "Keşke bir kaşığım olsaydı," diye sızlandı.

Onun çabalamasını gören Fuling gülümsedi. "Büyük ordularımız var ama kendini vererek, azimle savaş üstüne çalışan bir savaşçı sınıfımız yok. Babam bir zamanlar büyük generallerimiz olduğunu söyledi ama bugün saraydaki kıskançlıklar yüzünden ordu zayıflamış."

"Bugün beni götürdüğün okul çok etkileyiciydi. Öğretmen toplum içinde çok saygı gören biri olmalı."

Fuling başını iki yana salladı. "Babamın sana bu okulun çok tanınmadığını söylediğini hatırlarsın ve aslında tanınmak da istemiyor. Oraya pek az insan gider. Hatırlarsan, çok fazla öğrenci yoktu."

"Nedenini anlayamıyorum. O yaşlı adam kılıç kullanma sanatında gerçek bir usta, Fuling."

Fuling gülümseyerek başını salladı. "O denizi aşarak Çin'in kuzeydoğusundaki bir ülkeden gelenlerden biri. Fang ona tapıyor. Babam bir süre önce oraya yelken açtı ve o insanlarla tanıştı. Amansız ve ölümcül savaşçıları var. Bugün seninle dövüşen de

onlardan biri. O kendine Samuray diyor. Fang'ı da onlar eğitti, babamın onu ailenin koruması olarak tutmasının nedeni de bu."

Talon'la Rıza bakıştılar. "O adama gidip elimizden geldiğince çok şey öğrenmeliyiz," dedi Talon. Rıza başını salladı ama Talon arkadaşının yüzündeki şüpheli ifadeyi görünce güldü.

"Hele bekle, kardeşim. Onunla karşılaştığın zaman sen de benim kadar utanacaksın. Seninle işi bittiği zaman devam etmek isteyip istemeyeceğini görürüz."

"Bence sadece yaşlanıyorsun, kardeşim. Bir zamanlar hızlıydın ama şimdi... şey," dedi Rıza, kararsızmış gibi elini sağa sola sallayarak. "farkına varmadan yaşlanıyorsun. Biliyorsun, bu hepimizin başına geliyor," dedi bilgece bir tavırla sırıtarak.

"Sen dur hele!" dedi Talon, ona vuracakmış gibi yaparak. Rıza'nın da hatırı sayılır becerilerini yetersiz bulacağı anın tadını çıkartacaktı.

O hafta, Fuling'le beraber tekrar okula gittiler. Bu sefer yaygının üstünde bekleyen Rıza'ydı. Yaşlı adam yaygıya çıktığında Rıza, Talon'a, "Bunun doğru adam olduğuna emin misin?" der gibi komik bir bakış attı.

Talon gülümseyerek omzunu silkti ve Rıza'ya tatlı tatlı baktı. Yaygının etrafında bağdaş kurmuş oturan öğrencilerin ne düşündüğünü belli etmeyen yüzleri Rıza'ya bir şey söylemiyordu; onun için uzun sakallı adam uçarak üstüne atıldığı zaman hazırlıklı değildi. Bu sefer mahcup olma sırası Rıza'nındı ama Talon onun kendisinden biraz daha iyi olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Yine de yaşlı adamın Rıza'yı yaygının dışına göndermesi yaklaşık aynı süreyi aldı. Daha sonra Sensei gittiği zaman Rıza sırıtarak ona bakan Talon'un yanına geldi ve inanamayan bir ifadeyle başını iki yana salladı.

"Hiç daha önce onun gibi biriyle karşılaşmadım! Pedar Sag! Ama bu çok utanç vericiydi!" diye mırıldandı. Talon arkadaşının üzgün ifadesine güldü. "Ondan elimizden geldiğince çok şey öğrenmemiz gerektiğini söyledim, kardeşim. Bizim başka be-

cerilerimiz de var ama bu sanatı daha çok öğrenmek için altın bir fırsat bu." Ondan sonra o okula sık sık gittiler. Baş öğrenci onlara bir dizi ağır egzersiz yaptırdıktan sonra binanın başka bir bölgesindeki bir yaygıya götürüyordu. Birbirleriyle dövüşen öğrencilerin hızla vuran sopalarının takırtısını bastıran diğer öğrencilerin bağırışlarını duyabiliyorlardı.

Onlara talim yaptıran Liu ismindeki hiç gülümsemeyen öğrenci Fuling'i tercüman olarak kullanıyordu. Onlara bir saldırı anında üst üste gelen ezici darbeleri karşılamak için gereken sağlam duruşu gösterdi. Püf noktası bedenin ağırlık merkezini, hiçbir şey onu yerinden edemeyecek kadar aşağıda tutmak, böylece savaşçıya rakibini cezalandırabileceği olabildiğince sağlam bir temel sağlamaktı.

Villaya yorgun ve yara bere içinde dönerek kadınlara en son nasıl mahcup düştüklerini anlatıyorlardı.

"Tam onun o aptal egzersizlerini doğru yapmayı becerdiğimiz ve zar zor hareket edebildiğimiz zaman bu kadar çok çalıştığımız için bizi cezalandırıyor," diye yakındı Rıza.

"Sizi nasıl cezalandırıyor?" diye sordu Ravan, teselli edilmeleri mümkün olmayan iki erkeğe gülmemek için kendini zor tutarak.

"Birimizi dövüşmeye davet ediyor ve sonra da evire çevire dövüyor," dedi Rıza, her zamanki neşeli yüzünü asarak.

Cennet gülerek elini koluna koydu. "Üzgünüm, Rıza, siz ikinizin gelmiş geçmiş en iyi kılıç ustaları olduğunuzu sanıyordum!" dedi, anlayışlı bir sesle.

Talon genç kadının sesinin yeterince anlayışlı olduğunu düşünmüyordu.

"Bir keresinde ikimizi de ona saldırmaya davet etti ve bir dakika içinde işimizi bitirdi!" dediğini duydu sızlanarak. O darbelerin ne denli hızlı ve kesin indirildiğini unutamıyordu.

"Sence Hsü sizi oraya belli bir amaçla mı gönderdi, Talon?" diye sordu Ravan, bir an için ciddi olmaya çalışarak.

"Muhtemelen bizi mahcup etmek ve tez zamanda bizden paçasını kurtarmak içindir," diye homurdandı Rıza. Talon onun bunu kastetmediğini biliyordu. Rıza, Hsü'den başlardaki kadar hoşlanmıyor değildi. Adam onlara bir armağan veriyordu ve ikisi de bunu biliyordu.

"Sanki okula geri gönderilmişiz ve yetersiz bulunmuşuz gibi geliyor," dedi.

"Siz oraya gitmeye başlayınca Hsü ne dedi?" diye sordu Cennet. Gülmesini kontrol etmekte çok zorlanıyordu.

"Onu gördün. Masanın karşısından kolumuzun bacağımızın hâlâ yerli yerinde olduğunu görmek için bizi baştan aşağı süzüyor ve bize kendimizi nasıl hissettiğimizi soruyor ama sonra yanıtı beklemeden hemen konuyu değiştiriyor," dedi Rıza ona.

"Ben gidip Rüstem'le biraz çalışacağım. Hiç olmazsa biraz kazanma şansım olur," dedi Talon hüzünlü bir gülümsemeyle. Talon da Rıza da başka yerden öğrenme umutları olmayan dersler aldıklarını gayet iyi biliyorlardı, onun için aldıkları yara berelerden çok şikayet etmiyorlardı. İkisi de zayıf ve güçlü olmasına ve hızlarını kaybetmemiş olmalarına rağmen yine de her dersin sonunda Hsü'nün evine bereler içinde ve tükenmiş halde geliyorlardı.

Birkaç defa Ravan, Talon'un sırtını ve omuzlarını yıkarken sopa izlerini görünce bağırmıştı. "Sana bunu mu yapıyorlar, Talon'um? Ne korkunç!"

Ravan özellikle acıyan bir berenin üstüne sıcak bir bez koyunca Talon yüzünü buruşturdu ve ağzının içinde bunun iyi bir amacı olduğunu geveledi.

O ve Rıza, Fang'la beraber çay içerek dersleri tartışıyorlardı. Kör topal konuşuyorlardı ama gittikçe birbirlerini daha iyi anlıyorlardı.

"Kılıç kullanma sanatını en iyi ustalardan birinden öğreniyorsunuz, Efendi Talon ve Rıza," diye temin etti Fang onları. Bu tatsız bir teşvikti.

Bazen hiç ilerleme kaydedip kaydetmediklerini anlamak zor oluyordu ama bir gün çay içerlerken Fang, "Öğrenci Liu'den ilerleme kaydettiğinizi ve yakında size egzersiz kılıçlarının verileceğini ve nasıl kullanılacağının öğretileceğini duydum," dedi. "Bu eğitime bu kadar çabuk kabul edilmenizin tek nedeninin Hsü'nün etkisi olduğunu anlamalısınız. Normalde bir öğrencinin bu şekilde ilerlemesine izin verilmesi yıllar alır."

Öğretmenleri Liu onları cezalandırmaya devam etti, yaşlı adam arada sırada uğruyor, sessizce onları izliyor ve sonra tek kelime etmeden gidiyordu.

Ancak çok geçmeden sonuçları görmeye başladılar. Liu ikisini birden aynı anda dövmeye bayılıyordu ama bir gün Rıza'yla Talon onu yaygının dışına sürmeyi başardılar. Ondan sonra onlarla hep tek tek karşılaştı. Bazen de onları karşı karşıya getiriyordu ve tıpkı Samiran kalesinde Fedai olarak eğitildikleri zaman kılıç kullanmayı öğrenirken olduğu gibi, birbirleriyle başa baş gidiyorlardı; Rıza hafif ve çok hızlıyken, Talon karşılaşmalara daha çok kurnazlık ve güç katıyordu.

Sonra Liu başka öğrenciler getirdi ve zor dersleri birlikte uygulamaya başladılar. Rıza da Talon da kazandıkları deneyimleri gerçek dövüşlerde uygulayabilirlerdi. Diğer öğrencileri devamlı yenmeye başladılar. Ancak en üst sıradaki iki öğretmeni geçmeleri mümkün olmuyordu ve onlar da gözlerinin yaşına bakmıyordu.

Bir gün Liu yanında normal bir kılıcın boyunda ve şeklinde oyulmuş üç tahta kılıç taşıyan başka bir adamla birlikte geldi. Bu adam biraz daha yaşlıydı ve ona saygı duyduğu belli olan Liu şimdi öğretmenlerinin o olacağını anlattı onlara. Liu gülümseyerek, "Eğer benim sert olduğumu düşünüyorsanız, o zaman bir sürprizle karşılaşacaksınız," dedi. "Yeni öğretmeniniz hiç merhamet etmez. O, ustamızdan sonra en iyi öğretmen olan Qian. Size söylediğini yapın ve öğrenin."

Artık görgü kurallarını iyice öğrenmiş olan Talon'la Rıza, Liu'nun uzaklaşan sırtına doğru eğildiler.

"Gittiğine sevindim. Başına vurup şu örgülerini koparmama ramak kalmıştı," diye mırıldandı Rıza.

Talon gülmesini bastırdı. "Şimdi en başından tekrar başlamamız gerekiyor, kardeşim," dedi, yeni gelen adamın önünde eğilerek, adam da eğilerek karşılık verdi ama çok eğilmemişti. Her birine birer tahta kılıç attı ve yaygıya doğru yürüdü. Yeni kılıçlarını nasıl tutacaklarını gösterirken konuşmaya başladı. Her hareketin savunma, saldırı veya bunlardan birine hazırlık olduğunu açıkladı ve onlara hareketleri gösterdi: önce yavaşça ama sonra nasıl yapılması gerektiğini gösterdi.

Gerçek kılıcını kınından çıkarttığını görmediler bile. Bir an hareketsizken, bir lahza sonra kılıcını iki elinin arasında, tutmuş gardını almıştı. Bedeni ve kınından çıkan kılıcı bulanık bir hareket ve parıldayan metal karışımıydı ve adamın kılıcı iki elinin arasında tetik vaziyette yukarıda tutarak yaygının ortasında durmasıyla son buldu.

Bir gün, ortasından on beş santim yüksekliğinde bir bambu dalın çıktığı bir çömleğin yanında, yaygının kenarında topuklarının üstünde saygılı bir şekilde oturmakta olan bir öğrenciye bağırarak bir emir verdi. Öğrenci hemen ayağa fırladı ve onu dojo'nun ortasına Qian'ın önüne koydu. Qian kılıcının kabzasına dokundu ve önündeki beş santim genişliğindeki kalın sopaya bakarak durdu. Omuzlarını salladı.

Sonra bir anda kılıcın parladığı görüldü ve küçük bir hışırtı sesi duyuldu ve adam tekrar gardını almış duruyordu. Bambu iki kalp atışı süresinde dik durdu ve sonra sopanın bir parçası yere düştü. Talon'la Rıza hayretle nefeslerini tuttular. Qian'ın kılıcı yine kınının içindeydi.

"İşte *bunu* öğrenmeliyim," diye fısıldadı Talon, Rıza'ya, beriki de huşu dolu bir sessizlik içinde başıyla onayladı.

***

Hsü aslında onların ilerlemesiyle yakından ilgileniyordu. Hayatını onlara borçlu olduğunu unutmamıştı ve onlara bunun karşı-

lığını maddi ödülden fazla bir şeyle ödemek istiyordu. Epeydir bu iki adamın çok iyi savaşçılar olduğundan şüpheleniyordu. Fuling'in getirdiği raporlar bunu doğruluyordu. Öğretmenler etkilenmişti ve Sensei Saiki şöyle yüklüce bir miktar karşılığında iki yabancıyla ilgilenip onlara öğretmeye hazırdı.

Gemide onların yay ve sopayla yaptığı egzersizleri izleyen Hsü şimdi onlara bir gün bunun için kendisine teşekkür edecekleri bir armağan verdiğini biliyordu. "Sensei'den onlara kılıçla olduğu kadar silahsız da dövüşme sanatını öğretmesini iste. Derslerin ücretini vermekten mutluluk duyarım," dedi Fuling'e.

***

Haftalar geçti ve acıları devam etti ama zaman geçtikçe iki erkek de öğrenmeye mecbur edildikleri becerilerde ustalaşmaya başlamıştı. Eve dönünce bahçede Fang'la birlikte çay içerek bunları konuşuyorlardı ve Fang da başıyla onaylayarak cesaret verici sözler söylüyordu. "Ben de o okula gittim, hatta kuzeyde manastırda yaşadıktan sonra bile, efendim Hsü ısrar etti. Zor olsa da pişman olmayacaksınız." Gülümseyerek yumurta kabuğu şeklindeki bir fincandan çayını höpürdetiyordu. "Hazır olduğunuz zaman size öğreteceğim bir oyunumuz var," dedi onlara.

Birkaç hafta sonra Rıza ona bunu hatırlattı.

Fang başını salladı, sonra her birine dengeli ve tam dojo'daki çelik kılıçların uzunluğunda tahta birer kılıç verdi.

"Karşılıklı duracaksınız. Kılıcı ilk çekip diğerinin başına veya boynuna dokunduran kazanır," dedi onlara. "Size göstereyim."

Talon'u tam kılıç vurma mesafesinde karşısına aldı. Rıza'ya ipek bir bezi yere düşürmesi söylendi. O bunu yaparken Fang kaşla göz arasında kılıcını çekip hafifçe Talon'un başının kenarına vurdu ve geri çekildi. Talon da kılıcını çekmişti ama Fang'a dokunamamıştı bile. Fang'ın pek de nazikçe vurmadığı yeri ovuşturdu.

"Sokakta tartışmalar böyle halledildiliyor... çabucak," dedi Fang. Rıza'yla Talon bakıştılar ve bir kahkaha koyuverdiler. Bunu çok eğlenceli bulmuşlardı.

Fang onların oyunu hemen kavramasından memnun oldu. Hatta oyuna katıldığı zamanlarda bazen onun da başına veya boynuna vurabiliyorlardı.

"İyi ilerliyorsunuz," dedi bir gün onlara. "Bunu bir düşmana yaparsanız yanındakilerin cesareti kırılır. Bir lahza evvel bir arkadaşları vardır, bir lahza sonra adamın başı yerde yuvarlanıyordur."

"Çay ikramınla bizi onurlandırıyorsun, Fang. Arkadaş olduğumuza seviniyorum," dedi Rıza ona.

Fang yerinde kımıldandı. "Çünkü siz efendimle oğlunu eve getirdiniz, Rıza. Onların hayatını kurtardığınız için size borçluyuz. Aksi halde karşılaşacağımızdan şüpheliyim. Çinliler ve Araplar ticaret yapıyor ama aralarında pek dostluk yoktur ve dininizi anlamak bize zor geliyor."

Talon da iki halk arasındaki gerginliği fark etmişti. Yüzeyde çok belli değildi ama gizliden gizliye birbirlerine karşı karanlık duygular besliyorlardı. Bunu daha önce tam olarak anlayamamıştı ama Fang küçük bir pencere açmıştı. Pek konuşmayan ve onlardan birkaç yaş büyük olan bu adamın keskin bir içgörüye sahip olduğunu ve sokaktaki olayları ve haberleri yakından takip ettiğini keşfetmişlerdi. Talon her zaman sokaktan alınan bilginin çok faydalı olduğunu görmüştü.

"Siz bir ulus olarak şu Konfüçyüs ismindeki adamın öğretilerini takip ediyorsunuz, öyle değil mi?" diye sordu.

"Evet, ama çoğumuz Budist'tir ve bu da Konfüçyüs'ün düşünme tarzıyla çelişir. Biz Çinliler için atalarımızın onayı her şeyden daha önemlidir. Bu bize derin bir devamlılık duygusu verir.

"Bizim dinimizle sizinki arasında büyük bir fark var, onun için Arap tüccarları yerel halka İslam'ı dayatmaya çalıştığı zaman pek olumlu karşılanmıyor," dedi Fang onlara.

"Geçmişte sorunlar oldu mu?" diye sordu Rıza.

Fang huzursuzlanmış gibiydi. "Evet," dedi biraz duraklayıp, çayından düşünceli bir şekilde bir yudum alarak. "Çok sorun oldu. Ama şimdi yasalar kondu ve Arap tüccarlar bildiğiniz gibi belirli bir yerde tutuluyor ve şehirde bir yere gitmek için izne tabiler. Bu durumun daha kötüye gitmesini önlüyor. Herkesin inancı kendine ve hâlâ ticaret yapabiliyoruz," diye bitirdi sözlerini.

Eğitimleri devam etti ve nihayet çalışırken kılıçlarını kullanmalarına izin verildi.

Qian onları çok çalıştırıyordu, özellikle tek bir hareketle kılıcı çekip vurmakta. Tabii bunun sonucunda kaçınılmaz olarak birkaç kesik ve kanama oldu. Ravan ve Cennet erkeklerinin yaralarını gerektiğinden çok tedavi ettiklerinden yakınıyordu.

"Bugün nasıl oldu da Rıza buranı kesti, Talon? Geçen gün de Cennet senin Rıza'yı yaraladığından yakınıyordu!" diyordu Ravan, kolundaki yüzeysel kesiği temizlerken. "Sizin usta savaşçılar olmanız ve böyle aptallıklardan kaçınabilmeniz gerekmiyor muydu?" diye sordu, alay kokan bir sesle. "Ya gerçek bir kaza olur da Rüstem babasını kaybederse? Hiç bunu düşündün mü?" diye sordu.

Ravan yarasıyla ilgilenirken Talon yüzünü buruşturdu. "Hepsi iyi bir amaç için, aşkım. Rıza ile neredeyse baş başayız ve bir iki kesik olacak tabii. Kullandıkları kılıçları bir görmelisin! Muhteşemler! Çeliği gördüğüm hiçbir çeliğe benzemiyor. Varangian'ların bile böyle bir metalleri yok!"

Ravan gözlerini devirdi. "Siz erkekler! Hiçbir zaman savaşırken ya da silahlardan bahsederken olduğunuz kadar mutlu olmuyorsunuz! Şu bahsettiğin Varangian'lar da kim, Talon?"

"Şey... Bizans'ta yaşayan bir halk, aşkım. Bir gün sana onları anlatırım," dedi Talon. "Hiç değilse ikimizin de parmakları hâlâ yerinde. Bir hata yaparak iki parmağını kaybetmiş bir öğrenci var."

"Parmaklarını mı! Talon, böyle şakalar yapmaya son ver. Hoşuma gitmiyor."

Talon içini çekti. "Başka şaka yok, Ravan'ım. Özür dilerim. Rüstem'le Lun'un arası nasıl?"

"Galiba arkadaş oldular," dedi Ravan. "Ama Hsü'nün karısı için aynı şeyi söyleyemem. Buz gibi soğuk ve bizimle hiç konuşmuyor. Ama diğer yaşlı hanım bizi merak ediyor ve çeviri yapması için Lihua'dan yararlanıyor. Memleketimiz hakkında pek çok soru soruyor. Ona üçümüzün geldiği yeri açıklamak zor."

Talon anlayışla başını salladı.

Düşünceleri gelecek zamanlara akıyor
Yoksa geçmişe doğru mu uzanıyor?
Özgürlük için mi yanıp tutuşuyor,
Yoksa geçmiş için yas mı tutuyor?

Anne Bronte

Bölüm 24

Polis Ziyareti

Hsu evine zorla girilmesini kimin emretmiş olabileceğini epey bir süre düşündü; kesinlikle Kee'yi tehdit edecek kadar nüfuzlu biriydi bu. Herhangi biri bunu yapamazdı. Polis şefine gidip ona neler olduğunu anlatmanın yararlı olacağına karar verdi. Bu tür şeyleri bildirmek onun göreviydi, hele ölü bir adam da söz konusuysa.

Hsü, Guangzhou'nun ne kadar iyi idare edildiğini göstermek için yanına Talon'u da almaya karar verdi. Fang'a villada kalması ve saldırı tehdidi sürdüğü sürece dışarı adım atmaması emredildi. Meng Hanım ve ev onun sorumluluğundaydı. Ayrıca muhafızları bir hale yola sokması da emredildi. Hsü yeni atlattıkları bu saldırıda performanslarını hiç beğenmemişti. Mülkünü savunmak yabancılara kalmamalıydı. Lun bile bir süre evde kalması gerektiğini söylüyordu. Hsü onun dersleri kaçırmaya hiç aldırmadığına dikkat etti.

Fuling son sınavlara hazırlanıyordu, onun için okula gitmesi gerekiyordu fakat ona tetikte olması ve eve gelirken yolda oyalanmaması söylendi. Yerleşkenin dışındayken bir muhafızın Fuling'e eşlik etmesi emredildi.

Hsü ve Talon öğleden hemen evvel polis şefinin bürosuna vardılar; Hsü, Hua Rong'un o saatte masasının başında olaca-

ğından oldukça emindi. Kendilerini insanların sürekli hareket hallnde olduğu çok katlı bir binanın zemin katında buldular. Talon'un yasa uygulayıcıları olduğunu tahmin ettiği adamlar girip çıkıyordu. Bazıları yanlarında ağlayıp sızlayan zincirlenmiş insanları sürükleyerek gözden kayboluyordu. Hsü diğer insanların da şikâyet etmek için geldiğini söyledi.

"Eğer bir hırsızlık olursa insanlar buraya gelir. Herkes değil ama pek çok kişi, bizim şu anda yaptığımız gibi, bir suçu bildirmeye gelir," diye açıkladı Hsü, Talon'a.

Talon etrafına baktı ve düzinelerce insanın masalarda oturmuş, uzun uzadıya dertlerini anlatıyormuş gibi görünen insanların söylediklerini yazdığı bürolara hayret içinde baktı. Daha önce hiç böyle bir şey görmemişti.

Hsü tanınan biriydi, onun için çok geçmeden yılgın bir memur girişteki salonun arkasındaki geniş merdivenden indi ve ayaklarını sürüyerek yaklaşıp eğildikten sonra kibarca onu izlemelerini söyledi.

"Eğer geleceğinizi bilseydim, sizi bizzat karşılardım, Efendi Meng," dedi adam yukarı çıkarlarken. İkinci kattaki masalarda da aşağıdaki kadar çok sayıda memur çalışıyor gibi görünse de burası daha sakindi.

"Lütfen burada bekleyin, Efendi Meng," dedi adam kibarca ve binanın önündeki başka bir odaya doğru ilerleyerek gözden kayboldu.

Güzel bir kız gelip, neredeyse ayaklarının önünde çömelerek onlara çay ikram etti. Ayağa kalkarken Talon'u dikkatle inceledi ve sonra uzaklaştı.

"İnsanların ilgisini çekiyorsun burada, Talon. Senin gibi giyinen çok fazla yabancı yok," dedi Hsü. Talon Çinliler gibi giyinmeyi benimsemişti.

Kendisine yönelik meraklı bakışları fark etmişti ama artık buna alışmıştı, onun için bu yoruma aldırmadı.

Yarım saat sonra Hua Rong aceleyle bürosundan gelerek

onları selamladı. "Efendi Meng! Sizi son gördüğümden beri uzun zaman geçti! Mütevazı büroma hoş geldiniz. Gelin, lütfen, içeri girelim."

Adam eğildi, Hsü de eğilerek karşılık verdi ama onun kadar eğilmemişti, Talon da eğildi, sonra Rong'un bürosuna alındılar. Rong onlara sandalyeleri gösterdikten sonra masanın diğer yanındaki kendi koltuğuna oturdu. Masasında kâğıtlar yığılıydı.

"Meşakkatli yolculuğunuzdan sağ salim döndüğünüzü duyunca hepimiz rahatladık," dedi Rong abartılı bir tavırla. Bakışları Talon'a kaydı. "Size yardım edenlerden biri bu mu?" Gözlerinde hafif bir küçümsemeyle Talon'u süzüyordu.

"Sizi tekrar görmek büyük bir zevk, Şef Hua," dedi Hsü, Rong kadar samimiyetsiz bir tavırla. "Evet, bu Efendi Talon, beni evime sağ salim getiren geminin kaptanıdır kendisi." Elini gelişigüzel bir şekilde Talon'a doğru sallayarak gülümsedi.

Rong parmaklarının uçlarını birleştirdi. "Daha önce bu büroya hiç gelmemiştiniz, Efendi Meng. Bugün sizi buraya neyin getirdiğini sorabilir miyim?"

"Bir soygun girişimini bildirmek istiyorum," dedi Hsü, Rong'u dikkatle izleyerek. Göz ucuyla, konuşmaları pek anlayamadığı için etraftaki pahalı eşyaları inceleyen Talon'a baktı. Etkilendiği belliydi. Hsü, Talon'un, bu pek olası olmasa da, bu işte Rong'un parmağının olduğunu gösterebilecek bir şey bulmaya çalıştığını biliyordu. Hsü ise Buwei'den şüpheleniyordu.

Rong şaşırmış görünerek öne eğildi. "Ne diyorsunuz?" diye sordu.

Hsü ona nasıl zorla mülküne girildiğini anlattı ama öldürülen soyguncudan hiç bahsetmedi.

"Bundan pek bir şey çıkmasını beklemesem de buraya görevimi yapıp durumu bildirmeye geldim," dedi Rong'a.

"Elbette, elbette!" dedi Rong. Biraz terliyordu; hava çok nemliydi ve ilerleyen saatlerde yağmur yağacak gibi görünüyordu. Küçük bir bezle alnını kuruladı.

"Bugün hava çok sıcak. Umarım yağmur yağar da biraz ferahlarız," dedi, yapmacık bir gülümsemeyle. "Guangzhou hırsızlarla ve katillerle dolu. Bütün şehrin güvenliğini sağlayacak kadar silahlı adamım yok. Bu bir trajedi ve pek çok masum insan bunun acısını çekiyor."

"Bir şey alınmış mı?" diye sordu, sanki sonradan aklına gelmiş gibi.

"Aile yadigârı olan küçük bir kutu," dedi Hsü umursamaz bir tavırla elini sallayarak. "Sung o bölgeyi kaybetmeden evvel karımın atalarının kuzeydeki mezarlarından alınmış küçük taşlarla doluydu," dedi Rong'a. O sinsi bakışlarda hafif bir parıltı mı fark etmişti?

"Adamlarımın gelip inceleme yapmasını ister misiniz?" diye sordu Rong, umutlu bir ifadeyle.

Hsü gülümsedi. "Buna gerek olmayacak, Şef. Biz kendi incelememizi yaptık ama... bir sonuca varamadık. Size haber vererek vatandaşlık görevimi yaptığımı düşünüyorum."

Rong birkaç soru daha sordu ama o kadar dalgın görünüyordu ki sonunda Hsü gitmek üzere yerinden kımıldadı. Rong hemen koltuğundan kalktı ve sürekli konuşarak onları bürosundan yolcu etti. "Geri döndüğünüze göre bir gün benimle öğle yemeği yemelisiniz, Efendi Meng. Başınızdan geçen maceraları dinlemek isterim." Ayrılırlarken Talon'a baştan savma bir selam verdi.

Hsü binadan çıkarken yüzünde tuhaf bir ifade vardı. Artık onu daha iyi tanıyan Talon kalabalık sokakta yavaşça yürüyerek binadan uzaklaşana kadar bekledikten sonra Hsü'ye görüşmenin nasıl geçtiğini sordu.

"Ah, galiba çok iyi geçti ama itiraf etmeliyim ki biraz şaşırdım."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Talon, sokaktan aşağıya hızla gelen bir çekçeğin önünden çekilirlerken.

"Galiba polis şefinin bu işte parmağı var! Oysa ben Buwei'yi tahmin etmiştim," dedi Hsü düşünceli bir şekilde.

"Bu adamda dikkatini çeken ne oldu?" diye sordu Talon'a ve Talon ona gözlemlerini anlattı.

Rong'un ellerini kavuşturmasından bahsederken Hsü onu durdurdu.

"Parmaklarında ne vardı? Hatırlıyor musun, Talon?"

"Her elinde iki veya üç yüzük vardı. Sağ elinde ortasında bir yakut bulunan altın bir yüzük vardı. O kadar çok yüzüğü vardı ki diğerlerini hatırlayamıyorum ama o dikkat çekiyordu."

"Ah ha!" diye bağırdı Hsü. "Onu ben de gördüm. Etrafında küçük inciler vardı, değil mi?"

"Evet, galiba," diye kabul etti Talon. "Neler oluyor, Hsü?" diye sordu, meraklanarak.

"Sen fark etmemişsindir ama birkaç şeyden söz ettiğim zaman sinirlenmiş gibiydi. Sadece... doğru olmayan bir şeyler vardı. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Talon başını salladı. "Bu neden onun bu işe karıştığını düşündüğünü açıklamıyor," dedi.

"Villaya döndüğümüzde anlatacağım. Bu arada, seni bir polo oyununa götürmek istiyorum. Sen ve Rıza bu oyundan bahsetmiştiniz. Bu oyunu Çin'de de oynadığımızı görmelisin." Bir yokuşu tırmanarak valinin konutunu çevreleyen büyük bir parka doğru ilerledi.

***

Oyunu seyrederken Talon büyülenmişti ama Hsü'nün aklı başka yerdeydi. Kafasını meşgul eden meseleyi düşünürken oyunu yarım yamalak izliyordu.

Sonra aklına bir fikir geldi. Ya bu soygunun hazineyi ele geçirmekten fazla bir amacı varsa? Ya Rong, veya belki de Buwei, o yokken hazineyi ele geçirip senet işini halledebileceklerini düşünmüşse? Elbette bundan yararlanabilirdi. Buna kafa yormaya başladı.

Son atış da yapıldı ve Talon memnun bir ifadeyle ona döndü.

"Burada da senin ülkendeki gibi mi oynanıyor?" diye sordu Hsü ona.

"Bu evrensel bir oyun; savaşın küçük bir kopyası," dedi Talon, gözleri hâlâ oyunu izlerkenki gibi şevkle parlayarak. "Gemideyken bahsettiğin şu efsanede gerçek payı olabileceğini düşünüyor musun, Hsü?" diye sordu.

"Genellikle efsanelerin ardında her zaman biraz gerçek vardır. Gel, eve gidelim. Yolda seninle bir şey konuşmak istiyorum."

Şehrin ana girişine giden yokuştan inmeye başladılar. Normal şartlar altında Hsü, Fang'ın tansiyonunun tavan yapmaması için bir tahtırevan almak zorunda kalırdı ama Talon'la birlikte hiç gereksiz gösteriş yapmadan konuşa konuşa kalabalığın arasında yürümek kolaydı.

Hsü durumu Talon'a anlattı ve beriki onu dikkatle dinledi. Şehrin kapısına vardıklarında Talon son gelişmelerle ilgili bütün bilgileri almıştı.

"Bu olayı kendi lehine çevirme şekline hayran kaldım, Hsü," dedi Talon bir ara gülümseyerek. "Görünüşe göre bu valilik yarışında çirkin rakiplerin var. Eğer kaybedersen ne olacak?"

Hsü yürümeyi keserek dönüp ona baktı. "Düşmanlarım benim ve ailemin mahvolmasını sağlamaya çalışacaktır. Bu işte risk çok fazla."

Talon gözlerini Hsü'ye dikti, beriki de dosdoğru onun gözlerinin içine baktı. Duydukları Talon'a oyunun verdiği heyecanı unutturarak ciddileştirmişti.

"Bu şüphelerini ispatlaman gerek. Bunu nasıl yapmayı düşünüyorsun?" diye sordu.

İki büyük sur arasındaki süslü taş köprülerin birinin üstünde duruyor, aşağıda kanalın durgun sularında süzülen zambakları ve kuğuları seyrediyorlardı. Burası nispeten daha sakindi; uyku

veren öğle sonrasında öğlenki trafik yavaşlamıştı. Hsü gökyüzüne bir göz attı. Yağmur yağacakmış gibi görünüyordu.

"Çaldıkları kutu hâlâ etrafta bir yerde olabilir. Hâlâ Rong'un bürosunda olması en düşük olasılık. Eğer orada değilse, o zaman Buwei ismindeki diğer adamın bürosunun yerini öğrenmeli ve orada olup olmadığına bakmalıyım. Fang'dan Rong'un bürosuna girebilecek ve belki bir kanıt bulabilecek birini bulmasını isteyeceğim. Tabii her zaman ortadan kaldırılmış olma riski var ki o durumda bu benim için büyük bir sorun olur."

Talon ona döndü. "Yani birinin bugün gittiğimiz büroya gizlice girip kutuyu bulmasını mı istiyorsun?"

Hsü mutsuz bir tavırla başını sallayarak onayladı. "Evet ama o tür insanlar bulmak kolay değil ve fiyatları da çok yüksektir."

Talon iki kıyı arasındaki dar kanaldan geçen bir sampanı izleyerek aşağıdaki sulara baktı. Kuğular tekneye yol verdiler ve sonra tekne tam altlarından geçti. Aniden Talon, Hsü'yü kenara iterek hemen geri çekildi. Küçük bir bıçak yanlarından uçarak geçip havaya yükseldi ve sonra metalik bir tıkırtı sesiyle taşların üstüne düştü.

Hsü yere düşmüştü ve tam kızarak bir şeyler söyleyecekti ki ne olduğunu anladı. Talon köprünün diğer yanına koştu ve tam zamanında üstünde mavi pamuklu bir pantolonla bir ceket olan bir adamın tekneden kıyıya atlayarak sokakların oluşturduğu labirentin arasında kaybolduğunu gördü. Onu izlemesinin hiçbir yolu yoktu. Hsü'yü ittiğini gören ve bıçağı fark etmemiş olan etraftaki insanlar Talon'un çevresini sarıp ellerini kollarını sallayarak bağırmaya başlamıştı. Yabancı onlardan birine vurmuştu! Talon hepsi bir ağızdan konuşan kızgın insanlarla sarılmıştı.

Hsü yerdeki bıçağı kimseye görünmeden sapından tutup dikkatle kuşağının içine koyduktan sonra küçük kalabalığın arasına dalarak insanlara bağırdı. "O benimle birlikte ve amacı beni itmek değildi. Her şey yolunda," diye açıkladı sakin bir sesle. Talon'u kolundan tuttu ve söylenen insanların arasından geçerek diğer kapıya giden yokuştan inmeye başladı.

"Bu yaptığın için teşekkür ederim, Talon. Dikkatliliğin hayatımı kurtarmış olabilir," dedi Hsü, bıçağı cübbesinin içinden çıkartıp Talon'a göstererek. "Dikkatli tut, çünkü bıçağın ağzında zehir olabileceğini düşünüyorum."

Talon başını sallayarak, "Bir adamın koşarak kaçtığını gördüm. Sampandan kıyıya atladı ve kanal boyundaki sokaklarda kayboldu. Onu yakalamak mümkün değildi."

"Bu beni şaşırtmadı," dedi Hsü. "Şimdi beni öldürmek istediklerini biliyoruz, onun için çabuk hareket etmeliyiz."

"Aklında ne var?" diye sordu Talon.

"Onlardan önce davranıp o kutuyu bulmalı ve hiç değilse düşmanlarımdan birinin suç işlediğini ispatlamalıyım. Bu yüzden hapse girebilirler veya başlarına daha kötüsü gelebilir."

"Şu büroya yapılacak ziyaret," dedi Talon.

Hsü kulaklarını dikti. Bunu bekliyordu. Kısa bir süre önce Dojo'dan ona bir mesaj gelmişti. Sensei Saiki çok nazik bir not yazarak konuşmak istediğini belirtmişti.

Dojo'da buluşmuşlardı ve orada Hsü bazı ilginç haberler almıştı.

"Bana gönderdiğiniz bu adamlar göründükleri gibi değiller," demişti Sensei Saiki üzgün bir sesle. Hsü bir kaşını kaldırmıştı.

"Kılıç kullanmanın incelikleri hakkında öğrenecek çok şeyleri olabilir ama iş bıçağa geldiği zaman kimse ellerine su dökemez. Öğretmenlerimin onlara göğüs göğse dövüşmeyi öğretmesini de istedim ve bunu kimsenin tahmin edemeyeceği kadar hızlı öğrendiler. Sonra onlara gizlice hareket etmeyi öğretmemi söylediniz. Bu adamlar adamlarımı aptal durumuna düşürüyor!"

Hsü gözlerini kırpıştırmış fakat dediklerini kabul ederek başını sallamıştı. Bu adamlar gerçekten de göründükleri gibi değildi. "Ne yapmak istiyorsun?" diye sormuştu.

"Kılıç ve göğüs göğse dövüş eğitimine devam edeceğim ama diğer konularda eğitime devam etmek zamanımı boşa har-

camak olur. Hatta onlar benim adamlarıma bir iki şey öğretebilir," diye söylenmişti Sensei. Hsü gülümseyerek çayını yudumlamıştı.

Şimdi Hsü bekliyordu.

"Eğer sadece adamın bürosuna girip kutuyu geri getirecek birine ihtiyacın varsa Rıza ile ben bu konuda yardım edebiliriz," diye önerdi Talon.

Hsü şüphelenmiş gibi bir tavır takındı. "Bu çok tehlikeli bir iş. Ne yaptığını bildiğinden emin misin?"

"Hmm, evet, eminim. Rıza ve ben bu akşam gidebiliriz. O zamana kadar yağmur başlayacak gibi görünüyor."

Hsü'nün boynunun kenarında bir sinir seğirdi. Talon'un sergilediği kendine güven onu ürpertti. Bu ikisi ile hedefleri arasına girmeye çalışan herkes için korktu.

***

O gece daha sonra yağmur yağarken Hsü, Talon'la Rıza'yı nehirden geçirip polis şefinin bürosuna götürmesi için Fang'ı yanlarına verdi. Yağmur yüzünden sokaklar çok tenhaydı. Bina kapalıydı; Guangzhou polisi gece gündüz çalışmıyordu. Yağmurdan korunan uykulu muhafızları atlatıp içeri girmeleri çok kolay oldu, bu arada Fang da sokakta gölgelerin arasında durup etrafı gözetlemeye başladı.

Talon'la Rıza içeri girdikten sonra aceleyle boş masaların ve sandalyelerin arasından geçtiler. Merdivenden süzülerek ikinci kata çıktılar; burası da boş ve sessizdi. Hatta o kadar sessizdi ki bir farenin cilalı zeminde hızla kaçtığını bile duydular. Talon öne geçerek Rong'un odasına doğru ilerledi. Oda karanlıktı, sadece aşağı sokaktaki lambaların pencereden giren ışığıyla hafifçe aydınlanmıştı. Gözleri artık karanlığa alıştığı için hemen etrafı aramaya başladılar. Talon biraz heyecan yaşamaya can atan Rıza'ya ne aradıklarını açıklamıştı. Rıza pek istekliydi. Bundan Ravan'la Cennet'e hiç bahsetmemişlerdi.

Rıza kapıyı gözlerken Talon rafları aradı ama o kutuya benzer hiçbir şey bulamadı. Tam alçak bir dolabın kapısını açmak üzereydi ki dışarıda merdivenin yukarısından gelen bir ses duydular. Biri gizlice onlara doğru yaklaşıyordu. Rıza, Talon'u uyarmak için alçak sesle "pısst" dedikten sonra odanın gölgelerinin arasında süzüldü. Talon da duvardaki bir girintinin içinde kayboldu ve beklemeye başladılar.

Biri büronun kapısına kadar gelip durdu. Gelenin elinde çok hafif ışık yayan bir lamba vardı, adam odaya girince onun da bir şey aradığı hemen belli oldu. Rafları aramak için lambayı havaya kaldırdı ve sonra karanlık siluet dikkatini Talon'un saklandığı yere çok yakın olan dolaplara yöneltti.

İkinci dolabın küçük kapısını açarak lambayı içine doğru tuttu. Hafif bir bağırış duyuldu ve bir kol içeri uzanarak küçük bir kutu çıkardı. Adam onu incelemek için havaya kaldırdı ve memnun bir ses çıkardı. Talon vurmak için doğru zaman olduğuna karar verdi. Küçük aralıktan çıkarak bıçağının sapıyla adamın başına vurdu.

Boğuk bir çığlık duyuldu ve davetsiz misafir kendinden geçerek ve elindeki lambayı ve kutuyu tangırtıyla yere düşürerek öne devrildi. Talon kutuyu kaptığı gibi ceketinin cebine attı. Lambayı düzeltti ve Rıza'ya elini sallayarak gitme zamanının geldiğini söyledi. Adamı da yerden alıp yanlarında götürmeyi düşündü ama bunun muhafızların yanından geçmeyi zorlaştıracağına karar verdi. Uyuyan adamların yanından geçmekte sorun yoktu ama omzunun üstünde biriyle geçmek, hele adam uyanıp rezalet çıkartırsa, kadere meydan okumak olurdu.

İçeri girdiklerinden beri yerlerinden kımıldamamış olan muhafızların yanından geçmeleri ve Fang'ın onları beklediği karanlık sokağa gitmeleri birkaç dakika sürdü. Fang onları gördüğünce rahatladığı belli olan bir tavırla gölgelerin arasından çıktı.

Daha sonra villaya gidip Hsü'ye yaşadıkları olayı anlatırken adam kutuya baktı.

"Evet, bunun çalınan kutu olduğuna şüphe yok," dedi on-

lara düşünceli bir tavırla. Onlara kırılan mührü ve zarar gören kapağı gösterdi. İçine koyduğu taşlar yoktu.

"Onu Rong'dan çalmak için bir Ninja gönderenin kim olduğunu merak ediyorum," dedi düşünceli bir şekilde.

"Ninja nedir?" diye sordu Rıza.

"Onlar gizli yerlere girme becerileri olan Japonya'dan gelen insanlardır. Siz ikinize benzerler," dedi Hsü, iki adamın şaşırdığını görünce sessizce gülerek.

Oh, ne zaman bitti sonbahar mehtabı ve ilkbahar çiçekleri?
Kaç olayı biliyorum geçmişteki?
Doğu rüzgârı dün gece yine vurdu odama,
Dayanamıyorum o eski ülkenin parlak mehtabını hatırlamaya.
Mermer basamaklar ve oymalı tırabzanlar
Hâlâ orada olmalı,
Değişen tek şey insanların pembe yanakları.
Ne kadar üzüntüye dayanmak zorunda kalabilir bir insan?
Doğuya akan bir pınar kadar.

Li Yu

Bölüm 25

Fraksiyonlar

Saraya yaptığı ziyaretten dönmüş olan Hsü'nün evi artık daimi bir ziyaretçi akını altındaydı. Olası atanmasıyla ilgili haberler bütün Guangzhou'ya yayılmıştı. Para vermeyi vaat eden bazıları samimiyetlerini kanıtlamak için para getirirken, bazıları da söz verdikleri parayı verememişti. Hepsi de şehrin durumu hakkında ona bilgi veriyordu. Gittiğinden beri düşmanları çok çalışmıştı. Şimdi geri geldiğine göre destekçileri ondan yardım bekliyordu. Son haberler rahatsız ediciydi.

Onunla dost olduğu bilinen bazı tüccarlar sokakta taciz edilmiş, tahtırevanları itilip yere düşürülmüş ve taşıyan adamlar da dövülmüştü. Bazı olaylarda insanlar ciddi olarak yaralanmıştı. Hepsi de bu tehditleri ve saldırıları yapanın Buwei ve onun haydut çetesi olduğunu biliyordu. Haydutlar onun emirlerini yerine getiriyor ve kendilerine söylenen kişilerin yanında oluyorlardı ama kimse Buwei'nin kimi desteklediğinden emin değildi; kendisinin yeterli vasfı olmadığına göre başka biri olmalıydı.

Bunun polis şefi Hua Rong olduğu söylentisi dolaşıyordu ortada ama herkes bunun saçma bir fikir olduğunu biliyordu. Hsü onların tamamen yozlaşmış bir polis şefinin Guangzhou valisi olması gibi kâbus gibi bir ihtimalle yüzleşmek istemediklerinden şüpheleniyordu. Rong çok hırslı biriydi ama aynı zamanda kurnazdı ve amacına ulaşmak için elinden geleni yaparken o makamla hiç ilgilenmiyormuş gibi yapabilirdi.

Rüzgârlı ve yağmurlu bir gün, Hsü'nün kayınbiraderi Wong Cheng Kean ziyarete geldi ve Hsü uzaktayken sokaklarda meydana gelen bir olayı anlattı.

"Yolun ilerisinde bir kargaşa olduğu zaman tahtırevanımdaydım ve daha ne olduğunu anlamadan kendimi ellerimin ve dizlerimin üstünde yerde buldum, bir eşkıya da elindeki kalın sopayı etrafa savurarak beni dövmekle tehdit ediyordu!" diye sızlandı. "Şehrin ortasında! İnsanlar ancak zorbalar gittikten sonra yardımıma geldi!"

"Ne dediler?" diye sordu Hsü, kayınbiraderinin yerde haysiyetsiz bir şekilde süründüğünü hayal ederek. Eğer bu kadar ciddi olmasaydı bu onu eğlendirebilirdi: bu adam haysiyetini takıntı haline getirmişti.

"Bana seni desteklemememi, sırada *ailemin* olduğunu söyledi, Hsü." Kean ellerini ovuşturuyordu. Kız kardeşi Meilin normalde ifadesiz olan yüzünde tatsız bir ifadeyle ona pamuklu bir bez uzattı. Adam gözlerini sildikten sonra yalvarırcasına Hsü'ye baktı. "Ne yapacağım ben?" diye sordu adeta sızlanarak.

"Ne yaptığını tekrar düşünmelisin, Hsü," diye devam etti. "İşler çok çirkinleşiyor. Yakında biri hayatını kaybedebilir, o zaman biz ne yaparız?"

"Başka bir şey söyledi mi?" diye sordu Hsü, tiksintisini zor gizleyerek. Zaten birileri ölmüştü.

"Eğer sana o makama gelmen için para verdiğim ortaya çıkarsa ailemin bunun acısını çekeceğini söyledi," diye sızlandı Kean. "Ama artık çok geç. Bunu zaten yaptım! Bu yarıştan çekilmelisin; bu hepimiz için çok tehlikeli."

Meilin ürkmüş görünüyordu, sonra kocasına korku dolu bir bakış attı.

Hsü gergin bir yüzle masanın üstünden kayınbiraderine doğru eğildi ve adeta hırlayarak, "Beni hayal kırıklığına uğratmaya başlıyorsun, kayınım," dedi. Bu hakaretin içine işlemesi için durdu. "Eğer o makama ben gelmezsem kim gelir?" Sesini bir oktav yükseltti. "Bana bunu söyle! Kim? Senin şu afyon kokan, şişko tüccarlarından biri mi? Hiç sanmıyorum! Önce bana yüzünde gülücüklerle gelip sırıtarak valilik makamının tam bana göre olduğunu söyledin ve şimdi de 'Aman aman, çok tehlikeli, bu işin ucunu bırakmalıyız'! diyorsun." Durup karşısındaki bembeyaz kesilmiş yüzlere baktı.

"Şimdi *sana* bir şey söyleyeyim. Artık bunun için çok geç! Rong ile Buwei'nin de aralarında olduğu hem saraydaki hem de bu şehrin bataklarındaki dostları bu şehri iyice avuçlarının içine alacaklar! Kellenizi ve servetinizi kaybetmemek için hepiniz dizlerinizin üstünde sürünerek onun çizmelerindeki boku yalamaya çalışacaksınız ve aileleriniz de onun kaprislerinin oyuncağı haline gelecek. Tam bir felaket olacak," diye devam etti sözlerine, biraz daha kontrollü bir şekilde.

"Dünkü dumanı gördünüz mü? Yine tersanedeki bir antrepo yandı. Bunun Rong'un işi olmasından şüpheleniyorum, çünkü şimdi Araplar çaresizce ellerindeki malları zararına satmaya ve olabildiğince çabuk Guangzhou'dan gitmeye çalışacak. Onlara böyle davranmak aptallık ve ileriyi görmemektir, zira haber yayılacak ve buraya gelmeye son vereceklerdir. O zaman biz ne yapacağız?" Sesi yükseldi. "Eğer vali olursam bunu değiştirmeye kararlıyım. Rong dokunduğu her şeyde izini bırakıyor ve dokunduğu her şey de bok kokuyor!"

Kean pirinç şarabını bir yudumda içti. "Kabalaşmaya gerek yok," dedi zayıf bir sesle. "Bu arada kendimizi nasıl koruyabiliriz? Sokaklardaki eşkıyalar seninle bağlantılı olduğunu düşündükleri herkesi taciz ediyorlar."

Kean biraz kavgacı bir hal almaya başlamıştı; çok şarap içmişti.

Hsü içini çekti ve sakinleşmek için şarabını yudumladı. "Size korumalar verebilecek bir arkadaşımla konuşabilirim. Bana bir gün ver. Evine gelecekler ve yanlarında benden bir mektup olacak. Onlar kılıç ustasıdır ve seni ve diğer tüccarları taciz eden bütün o haydutların hakkından gelebilirler. Bugünlerde çok insana güvenemezsin ama bunlara güvenebilirsiniz."

Sonra cesaretlendirici bir şeyler söyledi ve eğer o makama gelirse yapılan iyilikleri ve verilen destekleri hatırlayacağına söz verdi. Kean çok geçmeden düşünemeyecek kadar sarhoş halde tahtırevanıyla oradan ayrıldı.

Meilin kardeşinin kapıdan çıkışını izledikten sonra Hsü'ye, "Bunca engele rağmen gerçekten kazanabileceğini düşünüyor musun?" diye sordu. "Eğer başaramazsan bize neler yapabileceklerini biliyorsun." Korkudan yüzü kül gibi olmuştu.

Hsü başını iki yana salladı. "Kazanıp kazanamayacağımı bilmiyorum ve bana başaramazsam nasıl cezalandırılacağımızı hatırlatma, Meilin. Kartlar dağıtıldı. Bunun geri dönüşü yok." Karısına ve kardeşine karşı hafif bir tiksinti duyuyordu. Daha önce, bu oyunun risklerini hiç düşünmeden, açgözlülüklerinin etkisi altındayken pek heveslilerdi. Şimdi gözleri korktuğu için o ince cesaret maskeleri düşmüştü. Aniden kendini çok yorgun hissetti ve Lihua'nın kollarında olmak istedi.

***

Hua Rong ve Buwei zemin kattaki gürültü patırtıdan uzakta, ikinci katta özel bir odada oturuyorlardı. Yemeğe balıkla başlamışlardı: ince dilimlenmiş jambonla birlikte kızarmış deniz levreği, beyaz turp ve Buwei'nin gözdesi, üstünde fasulye ezmesi olan bir soya ve sarımsak karışımı. Başkan Wu po-ku'nun kendilerine katılmasını beklerken şarap içiyorlardı. Rong epeydir içiyordu. Buwei ise yemeyi bitirene dek konuşmasını olanaksız kılacak kadar gömülmüştü yemeğine.

Rong baharatlı keskin bir pirinç şarabı olan Moa-T'ai'den büyük bir yudum daha aldı. Bu üst sınıfların sevdiği bir şaraptı.

Buwei'nin alçak masanın üstündekileri salyaları akarak yemesini izlerken kendine bir bardak şarap daha doldurdu. Buwei yemeğini iri burnuyla kokladıktan sonra çubuklarıyla yakalayıp ağzına atıyordu. Bu manzara ve karnına kurşun gibi çöken ağrı bütün iştahını alıp götürmüştü.

Buwei ağzı balık dolu halde konuşmaya başladı. "Yani, hazineyi ele geçirme girişimin başarısız oldu. Bana anlattığın bu mu?" diye homurdandı, sonra daha çok yemek tıkmak için ağzını açtı. Rong kusacak gibi oldu.

"Şey, evet. İçeri girip kutuyu almışlar." Ölen ve sonra da Pearl Nehri'nde ortaya çıkan adamdan bahsetmeyecekti. "Ancak yanlış olanı almışlar ve bu çok utanç verici," diye mırıldandı. Rong böyle onurunun kırılmasından nefret ediyordu ama şu anda Buwei'nin yardımına çaresizce ihtiyacı vardı. Buwei'nin bunu ona ödeteceğini biliyordu.

Buwei, Rong'a düşünceli bir şekilde baktı. Muhtemelen içindeki mücevherlerle takırdayan o "kutu" hakkında her şeyi biliyordu. Hazinenin kutunun içinde olacağını varsayarak adamını Rong'un bürosuna göndermişti. Adamı başında büyük bir yarıkla gelmiş ve dolapta bulduğu kutunun uyandığı zaman kaybolduğunu ve sonra da kaçtığını söylemişti. Buwei bundan memnun olmamıştı. O anda o da Rong kadar hüsran içindeydi. Şarabından uzun bir yudum aldı.

"Adamlarının doğru kutuyu almadığını mı söylüyorsun?" Yüzünde hem inanamayan hem de buz gibi bir ifade vardı.

Rong utançtan boğulacakmış gibi görünüyordu. "İçinde atalardan kalma bazı taşlar vardı."

"Umarım o beceriksizlerden kurtulmuşsundur," diye homurdandı Buwei, ağzı bir kısmı çenesinden akan soya soslu kaynamış istiridyeyle dolu halde.

Rong bakışlarını kaçırarak başını salladı. Lin ikinci adamın icabına bakmıştı. O da nehirde ortaya çıkacaktı ama çok daha aşağıda, limanın uzağında. Kimsenin ruhu duymayacaktı.

"Ne yazık," dedi Buwei düşünceli bir tavırla. "Ona bu küçük girişimimizi maddi açıdan karşılaması için ihtiyacımız vardı. Eğer Hsü mücevherlerini ortaya çıkarırsa senin kâğıt paran hiçbir işe yaramaz. Bu durumda da yavşak idareciler senin hakkında pek iyi şeyler düşünmez. Hem Hsü'nün bu hazinesinde ne var?" diye sordu, Moa-T'ai'sinden bir yudum daha alarak. "Mücevherler ve o tür şeyler, öyle değil mi?"

"Bana ondan bahseden adam hizmetçilerden birinin ona şöyle bir göz atmış olduğunu söyledi: safir ve yakutlarla doluymuş. Hatta belki pırlanta bile varmış," dedi Rong. Şu Kee de neredeydi? Ortadan kayboluvermişti. Lin Rong'a hiçbir şey söyleyemiyordu.

Buwei bir süre düşüncelere dalarak sustu. Sonra, "Hsü'nün Hagzhou'da saraya gittiğini biliyorsun fakat oradayken çok meşgul olduğunu da biliyor musun?"

Rong başını sallayarak onayladı. "Biliyorum. Atalarına lanet olsun, oy satın alıyordu."

"Hepsini değil," dedi Buwei. "Aslında kararsız kalan idarecilerden biri için bayağı gümüş harcadım. Bana yeniden düşüneceğini söyledi ama Hsü'yü oyundan çıkarmanın bir yolunun onu bir başka göreve göndermek olacağını önerdi."

Rong hafif kızarmış gözlerle ona baktı. "Göreve mi?" diye sordu.

"Evet! Tırnaklarını kemirmeyi keser misin? Yemek o kadar da kötü mü ki kendini yiyorsun?" dedi Buwei sertçe; ağzı o kadar doluydu ki bir kısmı masa örtüsünün üstüne döküldü.

Rong hemen elini saklayarak bardağına uzandı. Buwei tiksinerek başını sallayıp konuşmaya devam etti. "Yıllık haraç ödemesini hatırlıyor musun? Zamanı geldi ve bu yıl haracın büyük kısmını sağlama sırası Guangzhou'da."

Rong haracı gayet iyi biliyordu. Sınıra gidip şu korkunç Moğollarla buluşacak olan konvoydan sorumlu kıdemli subayın yardımıyla bunu organize etmek polis şefi olarak ondan bekleniyordu.

"Bu yıl konvoydan sorumlu subay kim?" diye sordu Buwei.

"Askeri birliğin başında General Yang Hsün olacak. O rüşvet yedirebileceğimiz biri değil. General Hayan Zhou gidemez, çünkü o eyaletten sorumlu subay. Keşke ikisinden de kurtulabilseydik; özellikle Zhou tam bir baş belası olacak." Rong, Buwei'nin önerisini düşündü.

"Eğer grubun içine bir kaza ayarlayabilecek birini sokabilirsek Hsü o yolculuktan hiç geri dönmeyebilir," dedi düşünceli bir şekilde. General'i bu sorunun icabına bakması için ikna edebilecek bir baskı unsuru bulup bulamayacağını merak etti. Casusları bir şeyler bulabilirlerdi ama bunu çabuk yapmalıydılar. Hsü çok şanslı bir adamdı. Lin köprüdeki saldırıyı o lanet yabancının savuşturduğunu itiraf etmişti. Rong onun yardakçısını boğmaya hazırdı. Lin şimdi o yabancının bir tehlike olduğu konusunda çok emindi. Tepkilerinin hızı onu şaşırtmıştı.

Buwei başını sallayarak onayladı ve sonra biraz düşündü. "Saraydaki oyları sağlama almamız için kâğıt parayı destekleyecek bir şey yapmamız lazım. O kâğıtlarla insanlara sözler verdin ama ödenmesini talep ettikleri zaman elimizde onları destekleyecek bir şey yok, bir hırsızlık yapmadığımız sürece ve saraydaki ıskarmoz balıklarının da bunun işin peşini bırakmayacağı kesin. Hsü'nün mücevherlerini ele geçirmemiz gerek. Bu saray halkının gözü çok aç; ne kadar yozlaşmış olduklarını görünce hayret içinde kaldım."

Rong ona bir bakış attı. Buwei'nin şaka yapıp yapmadığını anlamak zordu; her halükarda, sorunun gayet farkındaydı. Midesinin ağrımasının bir nedeni de buydu. O kadar ağrıyordu ki ülseri olduğunu düşündü. Eğer verdiği senetlerin maddi karşılığını veremezse bu bir suç sayılırdı; yargılanırdı ve geleceği çok şüpheli olurdu. Alnını ince bir pamuklu bezle kuruladı. "Ne öneriyorsun?"

"O hazineyi ne şekilde olursa olsun ele geçirmeliyiz. Bu sefer kendi adamlarımı göndereceğim. Daha önce bana gelmeliydin, o zaman belki böyle bir fiyasko yaşamazdık," dedi Buwei küçümseyerek.

Öfkelenen Rong dilinin ucuna kadar gelen sözleri yuttu. Buwei'ye her zamankinden daha çok ihtiyacı vardı ve onu kızdırmaya gelmezdi. Küçük düşmek ciddi bir şey olsa da büyük resme kıyasla hiçbir şeydi ve bu son analizde Buwei bu resmin içinde yer almıyordu.

"Adamlarının sokaklarda iş üstünde olduğu haberini aldım," dedi konuyu değiştirmek için. Buwei başıyla onaylayarak ağzına bir şeyler daha tıkıştırdı.

"Evet, bir itirazın yok ya? Ne de olsa her ikimizin çıkarı için çalışıyorlar," dedi Buwei yapmacık bir gülümsemeyle. "Orada burada bir iki tahtırevanı devirmek Hsü'nün sözde destekçilerinin cesaretini kırmak için çok faydalı olabilir. Onun maddi yardım almamasını sağlamak çok önemli, çünkü saraydaki ahmakların beklediği bu. Eğer bunu fark etmeleri sağlanırsa şehirde desteğinin olmamasına karşı çok duyarlı olacaklardır ve bu da imparatoru etkileyebilir. Onlar ne rağbet görmeyen görevlilerin yüksek makamlara gelmesinden ne de karışıklık çıkması fikrinden hoşlanmazlar. Her şey sükûneti koruma hatırına," dedi kıkırdayarak.

Rong'a birkaç tahtırevandan fazlasının devrildiği haber verilmişti ama kabul etmek zorundaydı ki Buwei'nin yöntemleri etkili olabilirdi. Bu gözdağı verme eylemlerine karıştığı görülmediği sürece önemli değildi.

Wu po-ku'nun gelişiyle konuşmaları kesildi. Akademik Başkan çok resmi giyinmişti, üstünde dökümlü koyu renk ipek bir cübbe ve kırlaşan saçlarına bağladığı resmi bir şapka vardı. Ufak adımlarla odaya girerek saygısını gösterecek kadar eğildi ama bunu orada kimin borusunun öttüğünü gösterecek şekilde yaptı.

Onu selamladılar ve sonra konuşma valinin sağlığına geldi.

"Hekimler bir ayı daha çıkartacağından şüpheli," dedi Wo po-ku. "Siz ikiniz neler konuşuyordunuz?" diye sordu, masanın üstündeki karmaşaya bir göz atarak. Etrafta dolaşan yaltaklanan bir hizmetkârdan bir bardak sıcak şarap aldı.

"Valilik makamına aday olup bizi tehlikeye sokan Efendi Meng'den bahsediyorduk," dedi Buwei, karides dolu ağzıyla.

Rong, Hsü'yü şehirden uzaklaştırma niyetlerini anlatmaya başladı. Mücevher kutusunu ele geçirme planlarına özellikle değinmedi. Wu po-ku'nun bunu bilmesine gerek yoktu. Rong, Buwei'nin onu boncuk gibi kara gözleriyle izlediğini fark etti.

Wu o hazineyi bildiğine dair hiçbir belirti göstermemişti ve Hsü'yü şehirden uzaklaştırma planını onaylamış görünüyordu. *Moa-T'ai*'sini yudumladı ve gözlerini karşısında yiyeceklerle süren savaştan uzaklaştırdı.

"Acaba konvoyun başındaki generale bir şeyleri halletmesi için rüşvet verilebilir mi diye merak ediyorduk," diye bitirdi sözünü Rong.

"Sanmıyorum. General Yang Hsün eski okuldandır, kendini fazlasıyla orduya adamıştır ve kulakları arasında pek kayda değer bir şey yoktur," dedi Wu küçümser bir tavırla. "Başka bir yol bulmamız lazım. Ama bu görevdeki yetkilileri kesinlikle etkileyebilir ve Efendi Meng'e görev vermelerini sağlayabilirim."

Rong rahatlayarak içini çekti. Wu da bu işe karışacaktı. Bu da Rong'un bir şekilde ona baskı yapma gücüne sahip olacağı anlamına geliyordu ki bunun gelecekte yararı olacaktı. Wu, Rong'un bir şekilde küçük bir alandaki başıboş bir fil olarak gördüğü Buwei'den çok daha düzeyliydi.

"Geri gelmemesini nasıl sağlamayı öneriyorsun?" diye sordu Buwei.

Wu, Buwei'ye tiksintisini gizleyemeden baktı. Adam bir domuz gibi yaşıyordu ve icraatları kaba ve beceriksizdi.

"Bu küçük sorunun icabına ben bakarım," diye temin etti onları. "Bence önce saraydaki ve Sınav dairesindeki diğer idarecilerin sadakatini ölçme zamanı geldi. Birkaç idarecinin eyaleti Hsü gibi bir adamın yönettiğini görmek isteyeceğini biliyorum."

"Senin deneyimlerine kıyasla bu çok saçma olur," diye pohpohladı Rong onu.

Wu, Rong'a bir göz attı. Rong'un çok tehlikeli olduğunu ama eğer gelen ticari mallar konusunda olan biten çirkinliklere göz yumarsa onu destekleyeceğini biliyordu. Rong'un Arap tüccarları sindirerek zengin olduğundan emindi. Kendisine de bir pay verildiği sürece bunu hoş görecekti. "Deneyimim olduğunda hemfikirim ama aynı zamanda valinin imparatorun sarayındaki en kıdemli Başkan'a bir tavsiye mektubu gönderdiğini de biliyorum. Bu bizim için hiç de iyi bir haber değil."

"Neden o?" diye mırıldandı Buwei dolu ağzıyla. Büyük bir karidesi dişliyordu.

"Öldükten sonra yerine Hsü'nün gelmesini tavsiye etmiş," dedi Wu açıkça.

"Engelledin mi?" diye sordu Rong asabi bir şekilde.

Wu hiç lekesiz tertemiz cübbesindeki bir toz zerresine bir fiske vurdu. "Pek tabii," diye mırıldandı. "Mektup hiçbir zaman yerine varamayacak." Aniden garsonun etraflarında dolaştığını fark etti.

"Bana bir fincan sıcak şarap getir, acele et. Sonra da bizi yalnız bırak," dedi, sinirli görünen oğlana. Sonra diğer ikisine baktı. "Biz bunları konuşurken onun burada kalmasına izin verilmeli mi?" diye sordu.

Rong suçlu bir havayla, "Bunu düşünmemiştim," dedi, lafları ağzında geveleyerek. "Yemek yemeye geldiğimizde o hep burada olur."

"O zaman daha dikkatli olmalısın," diye azarladı Wu onu.

***

Shou-cheh Hsü'ye onu hemen görmesi gerektiğini bildiren bir mesaj yolladı. Aynı yerde buluşacaklardı.

Hsü o akşam yanında Fang'la birlikte yayan olarak villadan ayrıldı. Talon'la Rıza onun gidişini izlediler ve içlerinden gelen bir dürtüyle ikisi de onu izlemeye karar verdi.

"Ona güvenmediğimden değil ama şey... aslında ona güvenmiyorum," dedi Rıza.

Talon ise tamamen farklı bir nedenle gidiyordu. Hsü'ye güveniyordu ama Fang'ın tek başına ev sahiplerinin gittikçe artıyor gibi görünen düşmanlarıyla baş edebileceğini sanmıyordu.

İki adamın çok dikkatli olması gerekiyordu, çünkü Fang'ın başının arkasında gözleri olduğunu ve eğer varlıklarını fark ederse hemen dönüp onlara saldırmaya tereddüt etmeyeceğini biliyorlardı. Karanlıkta onların dostları olduğunu fark etmeyebilirdi. Onun her şeyden önce gelen kuralı efendisini korumaktı.

Hsü ve Fang hiçbir olay olmadan hana vardılar ve herhangi bir tehlikeye karşı dikkatle duman dolu odaya girdiler. Shou-cheh'in başını bir kapüşonla kapatmış halde karanlık bir köşede oturduğunu gördüler. Beklerken birkaç bardak şarap devirdiği belliydi. Her zamanki solgun yüzü kızarmıştı.

"Ah, işte geldin, Efendi Meng."

"Gecenin karanlığında evden çıkmamı gerektiren nedir? Bu geç saatte dışarıda olmamın tehlikeli olduğunu biliyorsun," dedi Hsü.

"Casuslarım bana senden kurtulmak isteyen küçük bir grup olduğunu söyledi, Efendi Meng," dedi Shou-cheh, hiç giriş yapmaya gerek duymadan. Valilik konutunda takınmayı alışkanlık edindiği o ifadesiz idareci suratı gitmişti.

"Kaygılı görünüyorsun, dostum," dedi Hsü, gözlerini kısarak ona bakarken.

"Öyle, Efendi Meng. Çok dikkatli olmalısın." Şüphelilerin Rong, Buwei ve Wu po-ku olduğunu söyledi.

Hsü arkasına yaslanarak gözlerini Shou-cheh'e dikti. "Eh, bu kadarını tahmin etmiştim. Yeni bir şey var mı?"

"Bunu nerede ve ne zaman yapmaya teşebbüs edeceklerini bilmiyorum, Efendi Meng ama çok dikkatli olmalısın. Ayrıca..." durakladı.

"Ne var?" diye sordu Hsü.

"Wu po-ku konutta bir cadı avına başladı. Söylentiye göre, kendinden o kadar eminmiş ki idari kadrolardaki destekçilerini arıyormuş ve onları konuttaki makamlarından kovacakmış."

"Ah."

"Eğer bundan sonra çok dikkatli olmazsam beni bulması da uzun sürmez," dedi Shou-cheh. Korkmuş görünüyordu.

"Korunmaya ihtiyacın var mı?"

"Henüz yok ama iş oraya gelebilir. Eğer kovulursam bu benim için çok tehlikeli olur. Wu'nun konuta girdiğini gördüm ve yanımdan geçerken bana doğru baktı. Pek dostça bir bakış değildi. Eğer vali olursa galiba kovulacaklar, listesinde ben de varım."

"Anlıyorum," dedi Hsü içini çekerek. Artık işler iyice sarpa sarmıştı. Shou-cheh ona sadıktı ama kendi hayatını veya ailesinin refahını feda etmesi istenemezdi.

"Göze batmamalısın. Şimdilik başımın çaresine bakabilirim. Sadece bana herhangi bir bilgi vermen gerektiğinde bir haberci yolla ama dikkatli ol."

Shou-cheh başını salladı, sonra Hsü ayağa kalkıp kapıya doğru giderken öne eğildi.

Hsü ile Fang karanlık ve ıssız sokaklarda dikkatle ilerlediler ve sonra şehir içine açılan kapıdan geçtiler. Gemilerin beklediği rıhtıma vardılar. Pek çok sandalcı sampanlarında uyuyordu ama birkaçı ayaktaydı.

Fang birine el etti ve adamın sandalını onlara doğru getirmesini izlerlerken arkalarından koşan birkaç çift ayağın patırtısını duydular. İki adam da hızla arkalarını döndü ve birkaç kara siluetin karanlık dar sokaklardan birinden çıkarak üstlerine geldiğini gördüler. Saldırganlar yıldızların ışığında parıldayan mızraklar ve uzun kılıçlar savuruyordu. Tek kelime etmeden Hsü ve Fang kılıçlarını çekip gardlarını aldılar. Adamların sayısı çok fazlaydı ve arkalarındaki nehir geri çekilmelerini engelliyordu. Saldırganların sessizliği Hsü ile Fang'dan daha deneyimsiz olanların sinirini bozabilirdi.

Saldırganlar besbelli onları mızrak veya okla rahatça vurabilecekleri suya düşürmek istiyorlardı ama Fang vahşi bir çığlık atarak adamların üstüne atıldı. Kılıcını oraya buraya savurarak önüne çıkan kılıçları ve mızrakları savuşturdu. Ama ete de denk geldi, zira saldırganların meşum sessizliği şimdi acı dolu çığlıklarla bozulmuştu. Saldırganlar sözde kurbanlarının kuvveti karşısında şaşırarak geri çekildi.

Hsü tek çarelerinin karşı saldırıya geçmek olduğunu anladı; o da bir çığlık atarak kavganın içine atıldı. Kılıcı ışıldayarak bu silah cümbüşünün içine karıştı ve Fang'ın yanında karşılarındaki karanlık siluetlere bağırarak ve darbeleri savuşturarak kılıcını savurmaya başladı. Altı kişi saydı ama biri zaten Fang'ın vuruşuyla yere düşmüş acı içinde inliyordu; Fang döndü ve çıldırmış bir şeytan gibi adamın işini bitirdi.

Birkaç saniye geçmişti ki saldırganların ardından başka bir grup geldi. Karanlık sokağın içinden iki adam fırladı ve yine bağırarak kavganın içine daldı ama bu sefer Talon, Fang'la Hsü'ye Rıza'yla yardıma geldiklerini ve onları düşman sanmamalarını bağırıyordu.

Çok geçmeden rıhtımın taşları üstünde iki siluet daha yatıyordu. Diğerleri tereddüt içindeydi, bu arada tamamen çıldırmış olan Fang'ın indirdiği bir darbeyle biri daha öldü. Diğer ikisi bacaklarının taşıyabildiği kadar hızla koşarak uzaklaştılar.

Sadece yaralılardan birinin inlemesi ve uzaktan koşarak uzaklaşan ayak sesleriyle bozulan aniden bastıran sessizlikte dört adam gözlerini kısarak birbirlerine baktılar.

"Talon? Burada ne işiniz var?" dedi Hsü nefesi kesilerek.

"Arkanı kolluyoruz," diye yanıtladı Talon. Kılıcını bir bezle silerek, "Hemen buradan gitmeliyiz," dedi.

Hsü de aynı fikirdeydi; soru sorma zamanı değildi. Sandallardan birine el ederek yanlarına gelmesini işaret etti. "Bu sandala binmeliyiz. Hadi atlayın."

Fang'a dönerek bir şey söyledi. Fang yaralı adama ayağıyla vurarak başını iki yana salladı. Hsü küfür gibi bir şey mırıldandı.

"Adam ölmüş. Bu saldırıdan kimin sorumlu olduğunu bulamayacağız."

Aceleyle sandala doluştular ve Hsü'nün verdiği sert bir emirle korkmuş sandalcı hızla kürek çekerek onları nehrin karanlığına doğru götürdü. Tam zamanında ayrılmışlardı; çok geçmeden rıhtımda ışıklar görüldü ve bağırışlar duyuldu.

"Az kalmıştı," dedi Hsü, Talon'la Rıza'ya. Fang sandalın arkasında sandalcının yanında durmuş, kimsenin peşlerinden gelmediğinden emin olmak için ışıkları izliyordu.

"O süprüntülerle baş edebilecek gibi görünüyordunuz," dedi Rıza gülümseyerek; Hsü hakkındaki fikrini biraz değiştirmiş gibi görünüyordu. Kılıcını dikkatle bir bezle sildikten sonra kınına soktu.

"Fang var gücüyle çabalamasına rağmen bence kıl payı kalmıştı. Geldiğiniz için size bir teşekkür borçluyum. Bu arada, buraya nasıl geldiniz?"

Talon durakladı. "Sizi giderken gördük ve endişelendik; geç olmuştu ve yanında sadece Fang vardı. Tehlikede olduğun belli, geceleyin bu tehlike ikiye katlanır, görmüş olduğumuz gibi. Fang zorlu bir savaşçı ve değerli bir koruma ama senin güvende olman aynı zamanda bizim de çıkarımıza, Hsü. Bu yüzden, sırf emin olmak için, sizi izledik."

Gülme sırası Hsü'ye gelmişti. "Eh, içgüdüleriniz doğruymuş, eğer burada olmasaydınız kesinlikle başımız dertteydi. Bu iş iyice ciddiyet kazandı gibi görünüyor."

"Neler öğrendin?" diye sordu Talon.

"Şehirde ve konutta ölmemi isteyen pek çok gizli düşmanım olduğunu, bu gerçekleşene kadar durmayacaklarını öğrendim."

"O halde her defasında onları engellemeliyiz," dedi Rıza, sandalları nehrin diğer yakasına varınca.

***

Ertesi gün Hsü, Talon'u yürüyüş yapmaya davet etti. Bu Hsü'nün bahçelerinde baş başa yaptıkları ilk yürüyüş değildi. Saraydan

geri döndüğünden beri Talon'un ev sahibi en gizli düşüncelerini ona açmaya karar vermiş gibi görünüyordu.

Bugün, yarım kulakla ahırlardan gelen sesleri ve hizmetkârların gevezeliklerini dinlerken önceki geceki olayı konuştular. Talon, "Şimdi yerleşkedeki herkesin güvenliği konusunda endişeliyiz. Zorla içeri girdiklerinde bile kendi gözcülerimizi koymuştuk, çünkü kapıdaki muhafızlara pek güvenmiyoruz. Umarım anlıyorsundur; kendimizi korumamız gerek."

Hsü başıyla onayladı. "İhtiyatlı olmamız gerektiğine katılıyorum, Talon ve ne Fang ne de ben o serseriler bize saldırdığı sırada orada olduğunuz için bir şey diyemeyiz. Bunu şehrin içinde denemediklerine seviniyorum, o zaman kendi başımıza kalırdık. Sonuç çok farklı olabilirdi."

Talon ona katıldı. "Nereye gittiğinizi bilmiyorduk ama karşıya geçmek için sandalların olduğu yere geleceğinizden emindik."

"Kayınbiraderim ve karım o kadar korkuyor ki!" dedi Hsü, bıkkın bir sesle.

Talon'un yüzünde soru dolu bir ifade belirdi.

"Dün geldi ve valilik yarışından çekilmemi istemeye cüret etti," diye açıkladı Hsü. Bulutlanmaya başlayan gökyüzüne baktı. "Bunun için çok geç. Geri çekilmek korkaklık olurdu ve idam hükmüm imzalanırdı. Ayrıca, bu o insanları engellemezdi. Ona bunu anlattım."

"O buna ne dedi?" Talon hepsinin içinde bulunduğu riski zaten kavramıştı ama şimdi Hsü bu tehlikeyi açıkça ortaya koyuyordu.

"Sanki sırtına bir iğne batırılmış bir çıyan gibi görünüyordu! O kadar eğilip bükülüyordu ki neredeyse sandalyeden düşecekti. Ona daha fazla bahane üretmesi için fırsat vermeden karnını şarapla şişirerek evine gönderdim!" dedi Hsü, bu sahneyi hatırlarken gülümseyerek.

Öyleyse üç yolu vardır sivil bir idarenin
Askeri bir soruna yol açmasının; bunların ikisi
Sivil bir idarenin, gerçeklerin farkında olmadan,
Ordularına ilerlemesini söylediği zamandır,
ilerlememesi gerekirken,
Veya geri çekilmesini söylediği zamandır,
geri çekilmemesi gerekirken.
Buna ordunun elini kolunu bağlamak denir.

Sun Tzu

Bölüm 26

Ejderhanın Nefesi

Ertesi hafta Hangzhou sarayından bir haberci Hsü'ye bir mektup getirdi.

Hsü mektubu okuduğu zaman öfkeden yüzü karardı. Yüzündeki ifadeyi saklamak için haberciye arkasını döndü. Ts'ao'dan gelen mektup özür diler gibi bir havadaydı. Ancak Hsü'ye elinden geleni yapmasını öğütlemek dışında Ts'ao'nun yapabileceği bir şey yoktu. Bizzat İmparator'un emriyle tehlikeli bir göreve gitmenin bir onur olduğunu vurguluyordu; eğer görevini başarıyla tamamlarsa gerektiği gibi ödüllendirilecekti. İmparator'un emri yazılı olarak yakında gönderilecekti. Hsü bu haber hepsini etkilediği için bunu Talon'a bildirmeye karar verdi.

Fuling'in kolları kitaplarla dolu ve gece çalıştığı için bitkin bir halde yanından geçtiğini bile zor fark etti. Sınavlara sadece birkaç hafta kalmıştı. Cesaretlendirmek için oğluna elini salladı ama kafası bundan fazlasını yapamayacak kadar meşguldü.

Talon, Rıza'yla birlikte geldiği zaman durumu açıkladı.

"Kuzeye gitmem emredildi. Bu yılda bir defa yapılan bir se-

ferdir," dedi onlara. İki adam da normalde soğukkanlı biri olan Hsü'nün fevkalade üzgün olduğunu fark etti.

"Saray, ebedi bilgeliği içinde, Hindistan'daki elçilik görevlerimi başarıyla yerine getirip döndüğüm ve imparatora büyük bir hizmette bulunduğum için Moğollara yapılacak haraç seferine eşlik etme göreviyle onurlandırılmam gerektiğine karar vermiş!" Sesinde acı bir alaycılık vardı.

İki adam bir şey anlamadan ona bakakaldılar.

"Lütfen bundan kimseye bahsetmeyin ama size bu imparatorluğun zayıf olduğunu söylemeliyim. Her yıl Moğollara ipek ve gümüş külçelerden oluşan yüklü bir haraç veriyoruz. Bu takdir görmeyen bir iştir ve Moğol barbarlar sorun çıkardığı için sık sık Çin heyetinden bir iki kişinin ölmesiyle sonuçlanır. Kimse bu göreve gönüllü olmaz, onun için her seferinde heyetin başına farklı bir lider atanır. Bu lider sadece uzun yolculuğa değil, malları teslim ettikleri zaman düşmanlarımızın aşağılamasına da dayanmak zorundadır."

"Neden sen?" diye sordu Talon. "Sarayda bu işi yapabilecek daha pek çok kişi yok mu?"

Hsü başını iki yana salladı. "Bunun arkasında düşmanlarımın olduğuna inansam da bu yıl haracın büyük kısmı Guangzhou'dan gelecek. Bu iş dönüşümlü olarak yapılıyor ve bu yıl haracın büyük kısmını sağlama sırası bizde. Bütün yıl mallar saraydan emir gelene kadar, Guangzhou da dâhil çeşitli şehirlerdeki depolarda toplanır. Sonra sınıra götürülüp teslim edilir."

Elindeki kâğıdı sertçe salladı. "Durumu aleyhime çevirdiler, Talon," dedi dişlerini sıkarak. "İmparator'dan gelen bir emri reddedemem!"

"Senin tabirinle bu haracı teslim etmek ne kadar sürecek?" diye sordu Rıza.

"Gidiş geliş bir ay veya belki daha uzun. Bu arada, ben uzaktayken düşmaniarım bir yığın fesat çıkaracaktır," dedi Hsü, ayağını sertçe yere vurarak.

"Neden halkınız bu haracı ödüyor?" diye sordu Talon, kafası karışarak.

"Çünkü büyük imparatorumuza tavsiyede bulunan saraydaki şanlı liderlerimiz zayıf ve korkak," dedi Hsü, küçümseyen bir sesle.

"Neden barbar dediğiniz Moğollara haraç vermeyip onlarınkinden daha büyük ordunuzla savaşmıyorsunuz?" diye sormaya devam etti Talon.

Hsü hüzünlü bir ifadeyle yüzünü ekşitti. "Bu hanedanlık ve Sung'dan önceki Tang hanedanlığı da yüksek mevkilere ulaşan yetenekli subaylardan hep korktu. Taht için bir tehdit oluşturacaklarından korkuyorlardı. Hatta savaşta başarılı olan generalleri idam bile ettiler, düşünebiliyor musunuz?"

Talon inanamayarak başını iki yana salladı. "Eğer güçlü bir ordunuz olmazsa kendinizi düşmanlardan nasıl koruyabilirsiniz?" diye sordu. Konuşurken Bizans'ı düşünüyordu.

Hsü neredeyse tükürecekti. "Haklısın tabii ama onlar kuzeydeki o barbar kabile halkından çok bir saray darbesinden korkuyorlar! Bu gerçekten hayret verici ama saraydaki o çok eğitimli şapşallar onları yok etmek için kararlı bir girişimde bulunmaktan ziyade haraç vermeyi tercih ediyor."

"Ben de seninle kuzeye gitmek istiyorum," dedi Talon birdenbire.

Hsü ona bakakaldı. "Ya ailen?" diye sordu.

Rıza araya girdi. "Ben Talon'un ne istediğini biliyorum. O bir ejderha görmek istiyor. Sorun değil, ben kalırım. Birimizin kalması gerek, kardeşim," dedi Talon'a dönüp gülümseyerek.

Hsü bu teklifi düşünürken yavaşça başını salladı. "Pekâlâ, ama Fang'ı da yanında bırakacağım, Rıza. Eğer ihtiyacın olursa nereden yardım bulacağını bilir o. Benim peşimdeler, ailemin değil, onun için burada sorun çıkmasını beklemiyorum. Ayrıca," dedi ilk defa gülümseyerek, "bana yeteneklerini zaten ispatlamış olan Talon yanımda olacak. Güvende olacağım."

***

O akşam iki aile birlikte yemeğe oturdu. Artık konuklar Lihua'nın yardımıyla çat pat konuşmaya başlamıştı. Meng Lanfen Hanım samimiydi ve Ravan'la konuşmayı seviyordu; birçok soru soruyor ama dedikoduları da paylaşıyordu ki Ravan bunu iltifat olarak kabul ediyordu.

Ravan'la Cennet ona ne yediklerini sordu ve kadın onlara keyifle yiyecekleri anlatmaya koyuldu.

"Bugün nilüfer yaprakları içinde ördekle pilav yiyoruz. Çocukların oradaki pırasalı Sha He eriştesi. Buradaki de kajulu domuz," dedi eliyle göstererek. "Belki siz bunu yememelisiniz."

"Çok lezzetli!" diye bağırdı, artık kurallara pek aldırmayan Cennet. Çin yemeklerine bayılıyordu.

"Bu nedir, Meng Hanım?" diye sordu Rüstem Kantonca, bir kâseyi göstererek.

"Onlar ejderha gözü," dedi kadın, gülümseyerek.

Rüstem huşu içindeydi. "Gerçek ejderha gözleri mi?" diye sordu, kendi gözlerini neredeyse başından çıkacakmış gibi pörtleterek.

"Şey... hayır." Sonra gözü Hsü'ye takıldı. Gülümsedi. "Bunlar değil ama bazen pazarda gerçekleri bulunabiliyor galiba." Fuling büyükannesine bakarak gözlerini devirdi. Bütün aile Talon'un bir ejderha görme arzusundan haberdardı.

"Ve bunlar da içi doldurulmuş armut. Lun, Rüstem'e bunlardan da ver ve sadece pasta yeme. Bir gözüm sende."

Lun süklüm püklüm gülümseyerek kendisine söyleneni yaptı.

Yiyecekler listesi şaşırtıcı ayrıntılarla sürüp gitti. Talon aşçıların pişirdiği yemeklere ve görünüşe göre yürüyen veya sürünen her şeyi kapsayan Çin beslenmesine hayret ediyordu. Ancak gemideyken yemek zorunda kaldıklarını hatırlayınca ne yemeklerde ne de tatlarında bir kusur bulamıyordu.

Hsü yemek boyunca karısı ve büyük oğluyla derin bir sohbet içindeydi. Talon yaklaşan yolculuktan bahsettiklerini tahmin etti.

O ve ailesi de o akşam yemekten evvel konuk evinde bu konuyu konuşmuşlardı. Ravan bundan memnun olmamıştı ama Talon'un huzursuzlandığını ve gitmesine engel olmaması gerektiğini biliyordu. Sadece sertçe başını belaya sokmamasını ve onlara geri dönmesini söylemişti. O ve Cennet Lihua ile birlikte tapınakları ve parkları gezmekten mutluydu. Ravan bir gün oradan ayrılacaklarını hiç unutmuyor ve buna hazırlanıyordu. Umman'da satılacağını bildiği oyma ve ipek pek çok sanat eserine göz koymuştu. Lihua onu birçok defa ilaç dükkânlarına da götürmüştü; Ravan dükkân sahiplerine o kadar çok soru sormuştu ki kolları dolu dükkândan çıktıkları zaman adamlar yorgunluktan tükenmiş haldeydi.

Talon'la Rıza o gece baş başa başka bir görüşme yaptılar.

"Burada hoşuma gitmeyen bir şeyler oluyor, kardeşim," dedi Talon sessizce.

Rıza onun ne demek istediğini anlamıştı. "Eğer Fang burada kalırsa, o zaman çok uyanık olmalıyım, Talon. O Hsü'nün koruması; onun burada bırakılması ev sahibimiz ne söylerse söylesin çok endişeli olduğu anlamına geliyor. Onu öldürmeye çalışmaları da hoşuma gitmiyor. Onunla yolculuk yaparken hep tetikte olmalısın. Dikkatli ol."

"Sence kalmalı mıyım?" diye sordu Talon.

Rıza bir süre düşündü, sonra başını iki yana salladı. "Birimizin o yolculukta Hsü'yü koruması lazım. Hangimiz olduğu önemli değil ve bence Fang'la ben burada iyi olacağız. Sen git, o ejderhayı bul, Talon."

***

İki hafta sonra, Talon arkasındaki bir dağın yamacında kıvrılan bir yük katarına bakıyordu. Onlarca metre aşağıda, nehrin tepelerin arasındaki bir açıklıktan döküldüğü yerde azgın sular akıyordu,

tepelerin yukarısındaki sivri bir dağın üstünde bir öbek bodur ağaç görünüyordu. Hepsi de imparatorun armasıyla mühürlenmiş gümüş külçelerden ibaret kutular ve ipek balyalarıyla yüklü elli atla on deve vardı. Yük hayvanlarının geri kalanları refakatçilerin eşyalarını taşıyordu. Hsü, Talon'a Moğolların damgalı gümüş getirmelerini şart koştuğunu söyledi, çünkü bu imparatorun hazinesini temsil ettiği için saf olduğu belli olacaktı. Birkaç arabada da Hsü'nün Püskürtücü dediği ilginç aletler taşınıyordu. Hsü Çince *'bai zu lian zhu pao'* ismini kullanmıştı ve Talon'un ne demek istediğini anlamak için çok uğraşması gerekmişti.

"Bunlar uzun mesafelere alev, taş ve demir top fırlatıyor," demişti Hsü ona.

"Onları yanımıza almaktaki amaç ne?" diye sormuştu Talon.

"Bu bizim Çin'de sahip olduğumuz 'alev tozunun' bir kısmı. Amaç Moğollara gözdağı vermek. Onlar bu aletlerden korkuyorlar. Ayrıca içi boş demir toplar da yapıyoruz, içini tozla doldurduyoruz ve düşmana ateş ediyoruz. Patlıyorlar ve yakınlardaki her şeyi öldürüp paniğe yol açıyorlar," dedi Hsü övünerek. Talon bunların nasıl kullanıldığını görmeyi sabırsızlıkla bekliyordu.

Talon hâlâ alışmaya çalıştığı iğdiş edilmiş doru bir ata biniyordu. Önünde yüz silahlı adam ve arkasında erzak taşıyan sivillerden ve elli muhafızdan daha oluşan bir artçı grup vardı. Askerlerin hepsi çok iyi teçhizatlıydı ve onları başlarındaki zarif miğferlerden ayaklarına kadar koruyan levha zırhlar içindeydiler.

Her asker bir yay, bir okluk, iki mızrak, uzun bir kılıç, birkaç bıçak taşıyor ve kumaşın üstüne kabartmalı bir şekilde liderlerinin amblemi işlenmiş olan pelerinler giyiyordu. Altlarındaki atlar en iyi cinstendi. General ve subayları inanılmaz biçimdeki miğferleri ve ışıldayan silahlarıyla, resmedilmeye değer muhteşem kıyafetler içindeydi. Bütün bu silahlı adamların giysileri Talon'a çok şatafatlı gelmişti.

Talon zincir zırhını giymeyi tercih etmişti ve bu çok dikkat çekmişti. Ayrıca hâlâ ara sıra yağmur yağdığı için bir de pelerin almıştı. Yanında ilk Dojo'da karşılaştığı türde bir kılıç vardı.

Yayıyla okları da sol uyluğunun altındaydı. Çelik miğferi eyer kaşından sarkıyordu. Yaydaki ustalığı bu insanların dikkatini ve hayranlığını çekmişti. Çinlilerin arasında da küçük orduyu doyurmak için et sağlayan usta okçular varsa da onun gibi otuz adım ötede uçan bir güvercini atı üstünde vuran kimse yoktu; General kızarmış güvercini çok seviyordu.

Hsü de onun yanı sıra ilerliyordu; üstünde General'inkinden daha sade bir zırh vardı ve aylar önce evine getirdiği kendi kılıcını taşıyordu. Talon kılıcın kabzasının altın telkari işçilikle bezenmiş olduğunu ve bıçağının en iyi cins olduğunu fark etmişti. O da böyle bir kılıcı olmasını isterdi ve Hsü'ye nereden böyle bir kılıç satın alabileceğini sormuştu. Hsü ona sabırlı olmasını ve Guangzhou'ya döndükleri zaman ona da bir tane bulacaklarını söylemişti.

Yolculuk şimdiye kadar Talon'un hayal bile edemeyeceği bir deneyim olmuştu. Hiç bu kadar değişken ve tuhaf bir kırsal bölge görmemişti. Her yerde bol pirincin yetiştiği ve sığırların dize kadar suyun içinde saban sürdüğü düz vadilerden geçtiler; alçak tepelerin yamaçlarında sıralı taraçalar gördüler. Sonra zümrüt yeşili taraçaları geride bırakarak, İran'da gördüklerinden çok daha dik ama onlar kadar yüksek olmayan dağların içine doğru uzanan dar yollardan tırmandılar; dağların kıraç yerleri parlak beyaz ufalanan taşlarla doluydu ama yamaçları genellikle, şimdi sonbahar mevsiminin sarı ve kırmızı renklerine bürünmüş bodur ağaçlarla kaplıydı.

Talon tam gördüğü göreceği en güzel ve tuhaf manzaraları gördüğünü düşündüğü zaman geçitlerin en tepesine vardılar ve ta uzakta önlerine doruklarının rüzgârın bembeyaz sülükdallar şeklinde parçaladığı bir sis örtüsünün sardığı dağlar ve şelalelerin ve yağmurun buharıyla kaplanmış vadiler serildi.

Yukarıdan inanılmaz derin koyaklara bakan yüksek düzlüklerde ilerlerken Hsü ta aşağıdaki uçurumların geniş ağızlarını göstererek, ifadesiz bir suratla bunların ejderhaların ini olduğunu söyledi. Bu sadece Talon'un bir türlü ele geçirilemeyen o yaratıklardan birini görmek için duyduğu iştahı artırdı.

Bu garip dağların yamaçlarında köyler ve küçük kasabalar bir araya kümelenmişti; bunlar sayısız ırmağın hızla akan sularına kayıverecekmiş gibi görünen toprak setlerin üstüne inşa edilmişti. Yerliler ya sandalla yolculuk ediyor ya da taştan veya o kadar sağlam olmayan bitki liflerinden yapılmış köprülerden geçiyorlardı. Bu bölgelerde yaşayanlar genellikle yabancılardan çekinen ve onlar geçerken olabildiğince uzak durmaya çalışan köylülerdi.

Çok sayıda göl ve ırmak olduğu için yaptıkları birkaç tekne yolculuğu bir kâbus gibiydi. İsmen Hsü sorumlu olduğu için konaklama ve erzaklar konusunda kasaba başkanları ve köy muhtarlarıyla ve küçük ordusunu olabildiğince gecikmeden bir yerden bir yere götürmek için teknecilerle pazarlık yapmak da ona kalıyordu. Nehir boylarında ilerlerken çoğunlukla havanın ve rüzgârın insafına kalıyorlardı; eğer bir nehir ilerideki bir fırtına yüzünden taşmışsa veya rüzgâr onlara doğru esiyorsa gecikmeler yaşıyorlardı. Ama rüzgâr ve hava lehlerine olduğu zaman karada hızlı ilerliyorlardı.

Sonunda Dongting ismindeki devasa gölün kıyısına ulaştılar. Orada Hsü ona karabatakların hemen insanların yanında oturduğu balıkçı teknelerini gösterdi. "Kuşları balıkları avlamaları için eğitiyorlar," dedi Talon'a.

"Peki, balığı yemelerine nasıl engel oluyorlar?" diye sordu Talon şüpheyle.

"Bak, boyunlarının etrafına bir ip bağladıklarını görüyor musun? Bunun amacı yakaladıklarını yutmalarını engellemek."

O bunu söylerken bir karabatak suyun içinden yükseldi ve rahatça teknenin kenarına tünedi. Balıkçı kuşu tuttu, boğazının yarısına kadar girmiş balığı aldı, sonra kuşu bıraktı ve kuş da sanki sırasını beklermiş gibi diğer üçünün yanına gitti. Adam ona bir balık attı, kuş hemen midesine indirdi, sonra açık sepetlerden birinden bir balık çalmaya çalışınca başına bir şaplak yedi. Talon bu manzarayı gülümseyerek seyretti. Bu insanların hünerlerinin sonu yok muydu?

Nihayet Hsü ona gözle görülür bir rahatlamayla hedeflerine ulaşmalarına yedi gün kadar kaldığını söyledi. Siang Jang, Yangzi ismindeki büyük bir nehrin üstünde Sung bölgesinin hemen içinde yer alan bir kasabaydı. Küçük ordu ufak bir tekne filosuna binerek hayvanlarıyla birlikte gölü geçti.

Talon sakin gölün sularına biraz ürpererek baktı.

"Bu sularda ejderhalar yaşar mı?" diye sordu çok alçak bir sesle Hsü'ye, diğerlerinin duymaması için.

"Bence güvendeyiz, Talon. Onlar derin mağaraları tercih eder," diye cevap verdi Hsü sakin bir sesle. Talon yanında oturan ifadesiz yüzlü adama baktı. Aklından belli belirsiz bir şüphe geçti.

Hsü bakışını fark ederek, "Biz nehirlerimizi bir ejderhanın yaptığına ve suların çalkalandığı zamanlarda ejderhanın nehri karıştırdığına inanırız. Eğer sular bu göldeki gibi durgunsa ejderhanın gerçek doğasını yansıtır."

"Neden, ejderha vahşi değil mi? Bütün o resimlerde öyle görünüyordu."

"Doğru ama aslında o iyi bir yaratıktır ve biz Çinliler bunun böyle devam etmesi için tütsüler ve hediyeler sunarız."

"Biz onu ölümcül ve tehlikeli bir yaratık olarak biliriz," dedi Talon.

"Ah, evet, o gücü var ama bunu insanları cezalandırmak için nadiren kullanır," dedi Hsü. Bunun üzerine Talon bu efsanevi 'ejderhanın' kanlı canlı bir yaratıktan ziyade bir tanrı olup olmadığını düşündü.

İki gün boyunca gölde ilerledikten sonra Yangzi Nehri'ne ulaştılar, sonra birkaç gün nehrin yukarısına doğru giderek teknelerden inip bir dizi sıradağın içinden geçen bir yoldan gittiler.

General Yang'ın hayat görüşüyle Hsü'nünkinin aynı olduğu ortaya çıktı. General sözünü sakınmayan ve eski savaş yaralarıyla gururlanan bir adamdı. Yolculuğun başından beri, şartlar el verdiğince Hsü'yü ve onun vasıtasıyla da Talon'u yemekte

ağırlamıştı. Zarif giyinmek konusundaki aşikâr düşkünlüğüne rağmen kendisinden bahsetmeyi seven çok samimi bir ev sahibiydi.

Hsü, Talon'a Sun Tzu'nun *Savaş Sanatı*'ndaki yazılarına aşina olmasının iyi olduğunu söyledi.

"İhtiyar akbaba o yazılardan alıntı yapmamı seviyor," dedi. "Kendisi sadece birkaç pasaj hatırlayabiliyor, onun için ben bu konuda gevezelik edince mutlu oluyor."

Talon gülümsedi. "Bu konuda benim de okuyabileceğim bir şeylerin var mı, Hsü?" diye sordu.

Hsü başını iki yana sallayarak şakağına vurdu. "Hepsi burada ama yolda giderken hatırladıklarımı paylaşırım ve bunun üstüne konuşabiliriz."

Talon bu konuşmaları seviyordu ve o sözleri özet olarak yazmaya başlamıştı. Hsü, Talon'a Go oyununu o zaman öğretmeye başladı.

"Hayat Go oyununa çok benzer, özellikle politika ve güçle uğraşırken," dedi Hsü, Talon'a. "Rakiplerin seni gözlerken ve yenmeye çalışırken onları aklınla yenmen gerekir. Go'da kazanmanın en etkili yolu onların dengesini bozmaktır."

Bir akşam Yangzi Nehri'nin kıyısında kamp yaptıklarında Hsü, Talon'a Siang Jan'dan sadece on *li* uzakta olduklarını ve bir iki gün içinde haracı Moğollar'a vermiş olacaklarını söyledi.

"Onlar kaba saba, çirkin insanlardır, Talon. Biz Çinlilerin inceliği yoktur onlarda."

Talon'un aklına karşılaştığı Türk kabileleri geldi; kaba saba insanlardı ama müthiş süvariler ve büyük savaşçılardı. "Herhalde çok iyi binicilermiş," dedi.

"Bundan emin olabilirsin. Bize eşlik eden şu züppelerden çok daha iyidirler," dedi Hsü, alçak sesle.

"Bugünkü durumumuzla ilgili olarak ünlü General Sun Tzu şöyle demiştir: 'Sivil idare askeri manevralardan bihaber olduğu

fakat orduya eşit derecede komuta ettiği zaman askerler tereddüt eder. Askerlerin kafası karıştığı ve tereddüt ettikleri zaman rakipler sorun yaratır. Buna orduyu bozarak zaferi elinden almak denir.'

Moğollar gelip malları talan eder, birazını da çalarlar, sonra da bize kotayı doldurmadığımızı söylerler," dedi Talon'a. "General'le ben muhafızların her şeyi kontrol altında tuttuğundan emin olmak istiyoruz. Püskürtücülerin kullanıldığını görebilirsin!" Küçük bir kahkaha attı. Talon'un onun ne demek istediği hakkında hiçbir fikri yoktu.

***

O gece Talon erkenden yatmaya gitti. General'le Hsü'nün haracı teslim etmek için sonraki birkaç gün içinde yapmaları gereken düzenlemeleri Çince hızlı hızlı tartışmalarını dinlerken uyuyakalmıştı. İki adam da gergindi, çünkü geçmişte bu transfer hiçbir zaman sorunsuz olmamıştı.

Talon aniden uyanarak yarı aydınlıkta elinde kılıç olan bir siluetin onun çadırına saldırdığını gördü. Bir çığlık attı ve yuvarlanarak yataktan çıkıp silahını bulmak için eliyle yeri yokladı. Bunun bir yabancı değil, Hsü olduğunu görünce şaşkınlığı daha da arttı. Kılıcı hızla Talon'un uyuduğu yerin yakınında çimenlerin üstüne düşmüştü.

Artık Talon eline kılıcını alarak ayağa fırlamış, ucunu da Hsü'ye çevirmişti. Sonra kanı dondu. Hsü bir yılanı ikiye ayırmıştı. Tekrar vurdu ve hayvanın başı gövdesinden ayrıldı ve gövdesi bir süre daha kıvrıldıktan sonra hareketsiz kaldı.

"Ramak kalmıştı!" dedi Hsü, kılıcını temizleyip kınına sokarken. Sonra çizmesinin ucuyla yılanın gövdesini dürttü. Küçük bir yılandı, yaklaşık kırk beş santim uzunluğunda ve açık kahverengiydi ama Hsü, "Bu çok zehirli bir yılandır," dedi. "Bir dakika içinde ölürdün ve hiçbirimizin haberi bile olmazdı, Talon. Çadırın kenarından birinin gizlice uzaklaştığını gördüm ve hemen şüphelendim."

Talon elinin tersiyle alnındaki teri sildi. "Beni kim öldürmek ister ki?" diye sordu.

Hsü'nün yüzü asıktı. "Bunu hiçbir zaman öğrenemeyebiliriz. Ama bir şeyden eminim; içimizde bir katil var. Önce beni öldürmeye çalışmamalarına şaşırdım."

"Seni mi?" diye sordu Talon aptal gibi. "Tabii ya! Guangzhou'da ellerinden kaçırdılar ama eğer eve geri dönmezsen düşmanlarının yolu açık olur. Sence bunu kim ayarlamıştır?"

"Bunun ya Buwei'nin ya da şu akrep Rong'un işi olduğuna eminim," dedi Hsü. Talon artık kılıcını kınına sokmuştu ve ikisi birden çadırın girişinde durmuş aşağıdaki nehre bakıyorlardı.

Hsü şaşkınlıkla homurdanarak eliyle işaret etti. Yüz adım kadar ileride karanlık bir siluet küçük sandallardan birini nehre itmeye çalışıyordu.

"Bu o olmalı! Çabuk, Talon, onu durdurmalıyız!" Kılıcını çekerek ve bir yandan da muhafızlara bağırarak nehrin kıyısına doğru koşmaya başladı.

Onun ne demek istediğini anlayan Talon da hemen çadıra dalıp yayıyla okunu aldı. Altında sadece pantolonu olmasına rağmen çıplak ayak Hsü'nün peşinden kıyıya doğru koştu. Hsü bağırarak, büyük bir gayretle sandalı kıyıdan uzaklaştırmaya çalışan adamı gösteriyordu.

Teknelerde uyuyan adamlar da gürültüden uyanmıştı ve lambaları yakıyorlardı. Onlar da bağırarak bütün bu şamataya katıldı. Askerler ellerinde mızraklarla Hsü'ye doğru koşuyordu. Hsü onlara bağırarak sandalı durdurmalarını emretti. Bazılarının elinde yay vardı ve adama ok attılar ama adam artık altmış adım uzaklaşmıştı ve hızla ilerliyordu. Okların hiçbiri ona erişemeden karanlık suyun içinde kayboldu.

"Hsü!" diye bağırdı Talon sesini duyurmak için. "Şuradaki sandal!" Büyük yük teknelerinin arasındaki küçükçe bir sandalı gösteriyordu.

Kayığa doğru koştu ve onu suya itmeye başladı. Başka eller

de yardımına geldi ve Hsü onun omzuna vurdu. "Atla, Talon, kürek çekecek adamlar var."

Dört adam sandalın içine atladı ve kıyıdakilerin kuvvetle itmesiyle nehrin girdap gibi dönen sularına doğru ilerlediler. Onlara katılan iki muhafız küreklere asılıp var güçleriyle çekmeye başladılar. Talon yayını çekti ve gidip pruvada durdu. "Eğer biraz daha yaklaşabilirsek onu vurabilirim," dedi başını kaldırıp yıldızlarla dolu gökyüzüne bakarak. "Bu ışıkta kırk adım yaklaşmak gerek."

Hsü ona baktı, sonra başını sallayarak kürekçilere daha hızlı çekmelerini emretti. Aradaki mesafe kapanmaya başladı. Avları küreklere asılmıştı. Omzunun üstünden baktı, peşindekileri gördü ve küreklere daha da asılmaya başladı ama yaklaşıyorlardı.

Talon dengesini sağladı ve dikkatle bir ok taktı, sonra yayın ipini yanağına kadar gerdi ve yayın sırığını sol elinin avucuna oturtarak başparmağı ve işaret parmağı ile ahşabı hafifçe tuttu. Uzun bir süre, iki sandalın devinimlerini ve çılgın avının hareketlerini takip ederek öylece durdu, sonra oku bıraktı. Yayın ipi tıngırdadı ve ok hızla gecenin içine daldı. Hepsi hafif tok bir ses, boğuk bir çığlık ve bir takırtı duydular. Karanlık siluet akıntıda kenara doğru çekilmeye başlayan sandalın içine düştü.

Neler olduğunu anlayınca Hsü ve kürekçiler sevinçle bağırdılar. Sürüklenen sandalı yakaladılar ve Hsü kılıcını çekerek sandalın içine atladı. Adam sandalın dibinde bir kan gölü içinde inleyerek yatıyordu. Ok beline gelmiş ve çok ağır yaralamıştı. Hsü rahat bir nefes aldı; elinde canlı bir esir vardı. Başını kaldırıp Talon'a baktı. "Çok iyi bir atıştı," dedi.

Esirin yarasını ellerinden geldiğince iyi sardılar ve kaçağın sandalını da bağlayarak kıyıya doğru ilerlediler. Kürekçiler arada bir Talon'a saygı dolu bakışlar atıyordu. Kamp alanına vardıklarında General'le yaverlerini onları beklerken buldular.

"Neler oldu, Efendi Meng?" diye sordu Yang Hsün sertçe, karaya çıktıkları zaman.

Hsü arkada, iki muhafızın tuttuğu ayakta duramayan esiri gösterdi. "Bence bu adama sormalıyız, General. Arkadaşım Efendi Talon'u öldürmeyi neredeyse başaracaktı. Ancak galiba benim peşimdeydi."

"Neden biri seni öldürmek istesin ki, Hsü?" diye sordu General.

"Belki çadırınıza gitmeliyiz, General," dedi Hsü. "Orada daha rahat konuşuruz."

General kabul etti ve muhafızlara esiri de getirmelerini söyleyerek çadırına doğru ilerledi. Hsü onun ve Talon'un çadırına gidip yılanı getirdi ve hayvanın başını ve gövdesini subayların önüne yere attı. Onu gören General'in gözleri büyüdü. "Bu bir Krait!" diye bağırdı, ona yakından bakmak için bir lambayı alarak.

"Neredeyse Talon'u ısıracaktı. Çadırımıza gidiyordum ki birinin gizlice etrafta dolanıp içine baktığını gördüm. Bu şey çadırın kenarından içeri sürünerek ona doğru ilerliyordu. Bunlar sıcak yerleri sever," dedi Hsü hüzünle gülümseyerek. "Sonra bu adam nehre doğru kaçmaya çalıştı. Eğer Talon ustaca yay kullanmamış olsaydı onu kaybedebilirdik."

"Bu cinayet girişiminin nedenini açıklayacağını söylemiştin, Hsü," dedi General.

"Ah, evet. Ben valiliğe aday oldum, General. Bilmiyor muydunuz?"

General'in yüzünde gerçek bir şaşkınlık ifadesi belirdi ve sonra gülümsedi. "Hiç bilmiyordum, Hsü!" diye bağırdı. "Çok sevindim. Amma ketumsun; şimdiye kadar hiçbir şey söylemedin! Umarım kazanırsın. O makamda iyi birine ihtiyacımız var, zira Guangzhou'da işlenen suçlar dillere destan olmaya başladı. Bu girişimini kesinlikle destekliyorum. Yardım istersen sorman yeter."

"Bu samimi desteğiniz için teşekkür ederim. Yardım isteyebilirim, General. Şimdi esirimiz son nefesini vermeden önce neler olduğunu öğrenmeliyiz. Adam kötü yaralandı."

"Hmm, görünüşe göre geri dönüp yarışa katılmanı istemeyen bazı düşmanlar edinmişsin. Esiri içeri getirin!" diye bağırdı General yaverine; yaveri yüzünü buruşturdu, çünkü tam yanında duruyordu. Adam aceleyle gidip çadırın önündeki kanadı açtı ve muhafızları çağırdı. Bitap haldeki esiri içeri getirdiler, iki muhafız ayakta duramayan adamı aralarında tutuyordu. Adamın tuniği kan içindeydi ve bir hayalet kadar solgundu.

"Çok zamanımız yok! Adam ölmek üzere!" dedi Hsü aceleyle, adamın durumunu gördükten sonra.

"Seni kim gönderdi ve amacın neydi?" diye sordu General, gözleri kapalı olan adama. Yüzüne sertçe bir tokat attı. Adam gözlerini açtı ve acıyla yüzünü buruşturdu. General daha sert bir tokat daha attı ve esiri alt çenesinden tutarak başını kaldırmaya zorladı. "Hemen söyle, yoksa adamlarım seni parça parça eder. Eğer itiraf edersen kendi başına ölmene izin veririm!" dedi esire; adam yine yüzünü acıyla buruştururken başını sallayarak onayladı.

"Guangzhou'dan gönderildim. Wu..." Adamın acıdan nefesi kesilir gibi oldu. Hepsi adama doğru eğildi. "Seni kim gönderdi?" diye sordu General.

Adam gözlerini yarı araladı ve General'e baktı. Sonra bakışları yavaş yavaş cam gibi donuklaştı ve başı geriye sarktı. Muhafızlar hâlâ onu dik tutuyordu ama biri ona bakıp, "Galiba öldü, efendim," dedi.

"Bundan ne anladın, Hsü?" diye sordu General, kırmızı yüzünde kızgın bir ifadeyle.

"Wu ismini duydum ama gerisini işitemedim. Bu isimde tek kişiyi tanıyorum ve bu beni hiç şaşırtmazdı," dedi Hsü, düşünceli bir ifadeyle. "Yine de bir idarecinin bu tür bir şeye kalkışacağına inanmakta zorlanıyorum."

General başını iki yana salladı. "Hırs insanlara çirkin şeyler yaptırabilir. Bakın bakalım, üstünde bir şey taşıyor mu," diye emretti.

Askerler ölü adamın ceplerini dikkatle araştırdılar. İçlerinden biri şaşkınlık içinde hafif bir çığlık atarak adamın gömleğinin içinden bir şey çıkardı. Bu yağlı bez bir çantaydı.

"Ne ki bu?" diye mırıldandı General açarken.

Kısa notu okurken yüz ifadesi en az iki defa değişti. Sonra bunu Hsü'ye verdi. "Okusan iyi olur," dedi. Yüzünde sıkıntılı bir ifade vardı.

Hsü mektubu aldı ve lambanın ışığında dikkatle okudu. Sonunda başını kaldırdı. "Sanırım şimdi yeterli kanıtımız var, General," dedi.

"Gerçekten de var. Geri döner dönmez saraya rapor vereceğim. Bu gece bir kopyasını çıkartacağım ve bu bilginin saray nazırının ve başka ilgililerin eline geçtiğinden emin olacağım. Resmi görevdeki birinin canına kasıt ihanettir. Siz orijinalini yanınıza alıp valiye göstermelisiniz."

Sonra yüzü aydınlandı. "Şimdi buradaki dostunun iyi Joss'u için kadeh kaldırmalıyız. Onun hayatını kurtardın ve şimdi düşmanlarının kimler olduğunu biliyorsun."

Şarap geldi ve iki adam Go oynamaya başlarken Talon da onları izleyerek oyunu öğrenmeye çalıştı.

***

İki gün sonra yukarıdan Sian-Jang kasabasına bakan bir tepeyi aştılar ve şaşırtıcı bir manzarayla karşılaştılar. Surlarla çevrili şehrin önünde yüzlerce, hatta belki bin tane siyah ve kahverengi çadır vardı. Talon Bizans imparatoruyla şu talihsiz Miryakefalon seferindeyken de böyle bir manzara görmüştü. O zaman karşılarındaki Selçuklulardı ama bu manzara da ona çok benziyordu.

Hsü, Talon'un yanında at sürüyordu ve durup manzaraya bakarken ona bir göz attı. "Bunu gördüğüne şaşırmış görünmüyorsun, Talon."

"Daha önce de böyle bir şey görmüştüm. Bir gün sana anlatırım," dedi Talon. "Demek şu meşhur Moğollar bunlar."

"Kötü şöhretli demek daha doğru olur," dedi Hsü. "Bu insanlar barbar ve bizim gibi uygar insanlara verecek hiçbir şeyleri yok. Fakat bizim en seçkin danışmanlarımız onları topraklarımızdan atmak için hep bir elden çaba göstermek yerine rüşvetle satın almayı tercih ediyor."

General onu duydu. "Sana katılıyorum, Hsü." Sesi hüzünlüydü. "Etkili makamlara bunların nasıl insanlar olduğunu ve imparatorluğumuz için nasıl bir tehdit oluşturduklarını tam olarak anlayan liderler gelinceye kadar onların kaprislerine ve isteklerine boyun eğmeye mecburuz."

General kervana nehre bakan tepenin yamacına kamp kurma emri verdi. "Bu şekilde," dedi Hsü, Talon'a, "sorun çıkarsa kendimizi savunabiliriz."

"Sorun çıkacak mı?" diye sordu Talon.

"Çıkmaması gerek ama geçmişte hep çıkmış. Bu insanları kendi yüce liderlerinden başka kimseye sadakat göstermeyen reisleri idare ediyor. Yakın zamana kadar yüce liderleri Khamag Han'dı ama söylentiye göre ölmüş ya da tahttan indirilmiş ve şimdi yerine Cengiz isminde biri gelmiş. Bugün burada olmayacak. Haracı alma görevi her zaman daha alt düzeydeki reislerden birine verilir. Bu da sorun çıkıp çıkmamasının bu reise bağlı olduğu anlamına geliyor."

Karargâh stratejik bir şekilde mevzilendi. General Yang Hsün aşağıdaki çadır kentteki insanlar üstünde azami avantaja sahip olmak istiyordu. Moğollar Çinlilerin geldiğini biliyordu, çünkü gözcüleri birkaç gündür ilerleyişlerini izliyordu ama kimse onlara müdahale etmemişti. Ne de olsa burası Çin topraklarıydı; gerçi tepelerde gizlice gezinen öncüleri gören biri aksini düşünürdü.

Nihayet Talon, Hsü'nün gülerek Püskürtücü diye adlandırdığı aletleri görme şansını yakaladı. İlk olarak bu hantal ve ağır bronz tüpler yere indirilip, aşağıdaki düzlükteki çadırlara bakacak şekilde düz bir alana konuldu. Bu garip şeyleri yerleştirmeye çalışanlar ne yaptıklarını biliyor gibi görünüyordu; adamlar

uygun adım ilerleyerek onları sağlam bir yere koydular. Havaya çevrilmiş olan tüplerin ağzı Moğolların kampının yönüne bakıyordu, arkaları da yere çakılan kazıklara dayanmıştı. Püskürtücülerin kenarlarına demir toplar yığdılar. Ayrıca hemen yakına, Hsü'nün Talon'a "ateş tozu" olduğunu söylediği birtakım küçük variller dizdiler.

"Bugün taşları veya demiri ateşlemeyeceğiz, sadece tozu patlatacağız," dedi Talon'a. "Ağzını kapalı tut, çünkü korkunç bir gürültü olacak, kulaklarını da tıka. Tabii ikisini aynı anda yapabilirsen," dedi gülümseyerek. "General kendisini barbarlara takdim etmek istiyor."

Dört Püskürtücüden otuz adım kadar uzaktaydılar. Adamlar etrafta durmuş, emir bekliyorlardı. General süslü püslü kıyafetiyle atının sırtında geldi, boynuzlu miğferi yüzünün yarısını gizlemişti. Çok sert görünüyordu ve birkaç zırhlı yaver ona eşlik ediyordu; arkasında elli süvari hazır bekliyordu. Onlar da şatafatlı kıyafetleri içindeydi ve yarım fersahtan bile az bir mesafe aşağıdaki çadırlardan rahatça görülebilirlerdi.

General elini kaldırdı ve adamlar ellerinde tüten bir çubukla aletlerin üstüne eğildi. General elini indirir indirmez tüten çubukları her bir tüpün arkasındaki bir deliğin içine bıraktılar. Deliklerden küçük alevler çıktı ve adamlar geriye doğru sıçradı. Dört Püskürtücü de aynı anda patladı. Bunu izleyen gümbürtüler Talon'un kulağına sanki balyoz gibi iniyordu. Tüplerin ağzından çıkan alevler gözlerini kamaştırdı ve şaşkınlık içinde nefesini tutmasına yol açtı. Atı geriledi ve eğer eyere sıkıca oturmamış ve kısmen hazır olmasaydı kaçıp gidecekti. Hsü bu patlama sesini bekliyordu ama onun atı bile korkuyla geriledi. Süvarilerin atları sinirle yerlerinde kımıldandı ama çoğu kontrol altında tutuldu. Püskürtücülerin ve onları ateşleyen adamların etrafını bir duman bulutu sardı.

Bu korkunç patlama sesi tepelerde yankılanmaya devam etti ve gittikçe zayıflayarak kayboldu. Talon böyle korkunç bir gürültü çıkarabilen bu aletlere huşu içinde, gözlerini kocaman

açarak bakakaldı. Kulakları çınlıyordu ve kötü bir kokuyla birlikte bumuna gelen duman gözlerini yakıyordu.

General bir şey bağırarak güldü. Adamları da kahkahalar attı.

"Ne dedi?" diye sordu Talon, Hsü'ye.

"'Bu piçlere günlerini gösterir,' dedi. O bu silahlara 'Ejderhanın Nefesi' diyor. Öyle koktukları kesin," dedi, gülümseyerek.

Sarsılmış olan Talon da gülümsemeye çalıştı. General Yang Hsün'den hoşlanmaya başlıyordu. Adamlarının ona taptığı belliydi. Gerçekten de bu silahlar tam da hayal ettiği gibi bir ejderhanın nefes alışına benziyordu.

Aşağıdaki çadır kent tepki vermekte hiç gecikmedi. Uzakta her yönde insanlar koşmaya başladı. Atlar serbest bırakılmıştı ve düz arazide başıboş koşuyorlardı. Bir keçi ve koyun sürüsü tepelere doğru gidiyor, çobanları da arkalarından koşturuyordu. İnsanlar çadırlarından fırlayarak atlarını yakalayıp üstlerine zıpladılar ve General'in birliklerini şimdi sürmekte olduğu tepenin altında doğru dağınık bir topluluk halinde apar topar ilerlediler.

Hsü, Talon'a onlara katılması için işaret etti. "Bunu görmelisin, Talon," dedi. "Daha biz haracı vermeden önce piçlerin onu talan etmesini engellemek için muhafızlar bırakacağız."

General ve asık suratlı muhafızları daha Moğollar gelmeden önce tepenin altında mevzi almıştı. Moğollar örgütlenmiş bir birlikten ziyade, kabarık tüylü midillilere binmiş bağırıp çağıran bir güruhtu. Çinli süvarilerin oluşturduğu düz hattın yirmi adım ötesinde durdular ve yavaş yavaş bağırışlar ve heyecanlı el kol hareketleri kesildi.

Atlıların oluşturduğu güruhun içinden üç adam öne çıktı. Bunların liderleri olduğu belliydi, çünkü diğer adamlar saygıyla onlara yol açmıştı.

Talon adamları dikkatle inceledi. Üçü de, diğerleri gibi kabarık tüylü midillilere binse de onlara kıyasla iriyarıydı. Saçları siyahtı, sadece birininki kırlaşmıştı ve hepsi de arkadan bağlanmıştı: bu havada sıcak tutuyor olması gereken kürk kalpakla-

rı vardı. Ayrıca eyerlerinin arkasında dürülü hayvan derileri de taşıyorlardı. Sanki sıcağa o kadar aldırmıyor ve nerede olursa olsun atlarının üstünde yaşamaya hazır gibi görünüyorlardı. Moğollar Çinlilerin önünde itişip kakışırken Talon'un bumuna koyun yağı kokusu geldi.

Üç adamın üstünde de lekeli ceketler, onun üstünde yıpranmış halkalı zırhlar vardı ama silahlarını sanki nasıl kullanacaklarını biliyor gibi taşıyorlardı. Talon yaylarının Selçuklularınkine benzediğini ve tıpkı onlar gibi düşmanlarının kafa derilerini kemerlerinde taşıdıklarını fark etti. Yüzleri seyrek sakallarla kaplıydı ve düşmanca bir ifadeleri vardı.

"Yani Moğollar bunlar, öyle mi?" diye mırıldandı Hsü'ye. "Daha önce de onlara benzer insanlarla karşılaşmıştım."

Hsü ona keskin bir bakış attı.

Üstün adam güven içinde dinlenirken
Unutmaz tehlikenin gelebileceğini.
Emniyet içindeyken unutmaz
Felaket olasılığını.
Her şey düzen içindeyken unutmaz
Düzensizliğin gelebileceğini.
Onun için şahsı tehlikede olmaz ve korunur
Bölgeleri ve klanları.

Konfüçyüs

Bölüm 27

Düello

Çin heyetinden biri atını ileri sürdü ve Moğollarla onların dilinde konuştu. Tatsız bir şekilde selamlaştılar. Üç lider General'in varlığını bildirme şekline kızmıştı ama Püskürtücülerin gürültüsü içlerinde huşu da uyandırmıştı.

Tanışma faslını ve onu izleyen konuşmaları Hsü, Talon'a çevirdi. Moğolların liderinin ismi Prens Badzar'dı ve isminin anlamını çevirmene anlatmak için çok çaba gösterdi: Gök gürültüsü. Bu saçları kırlaşan ve sol yanağında uzun bir yara izi olan adamdı.

Tanıştırıldığı zaman sivri dişlerini göstererek pis pis sırıtan, yine yüzünde yara izi olan sağındaki adamı Muunokhoi ya da Yırtıcı Köpek olarak tanıttı. Üçüncü adam da Khoonbish ya da Bir İnsan Değil ismiyle tanıştırıldı. Üçünün içinde en irisi oydu. Talon bir anda bu adamdan hiç hoşlanmadı. Atının üstünde oturuyor, Çinli askerlerin önünde aşağılar gibi yere tükürüyordu.

Moğollar ağırlanmak istiyordu ve General onları çadırına davet etmek dışında pek seçeneği olmadığını biliyordu; öyle de

yaptı. Fakat kibarca görüşme sürerken diğer Moğolların kervandan uzak durmasını istedi. Suratlarını asarak bunu kabul ettiler ve Badzar sert bir emir vererek gürültücü süvarileri gönderdi. Geride üç adamla birkaç refakatçi bırakarak bayırdan aşağı sürdüler.

Hsü de görüşmeye katılınca Talon uzaklaşarak Püskürtücüleri ateşleyen adamlarla zaman geçirdi. Kantoncası pek onlarla konuşacak kadar iyi değildi ama adamlar onu ve yay atmaktaki ustalığını biraz tanıyorlardı, onun için dostça davrandılar.

Varillerden makineleri destekleyen iskeletlere kadar ona her şeyi gösterdiler ve gülerek bu teçhizatın ateşlenme sürecini açıkladılar. Talon pek çok soru sordu; bunlardan birinin bulunduğu bir geminin Yunan Ateşi olan Bizans kadırgaları kadar tehlikeli olacağını düşündü. Gemisi için bunlardan bir veya hatta iki tane satın alma olasılığını Hsü'yle konuşmalıydı.

Görüşme iyi geçmişti ki Moğollar kolları pahalı pirinç şarabı ve yiyeceklerle dolu olarak o gece geç vakitte ayrıldılar.

"Neyse ki sarhoş dövüşmüyorlar," dedi Hsü, Talon'a.

Ertesi gün ipek balyaları ve gümüşler teslim edilecekti. Kervan aşağıdaki düzlüğe inecek ve hayvanlar ve mallar Moğollar'a verilecekti.

Çinliler bunu dört gözle bekliyorlardı. Bu imparatora karşı görevlerini yerine getirdikleri ve bu pis insanları kendi hallerine bırakıp eve ailelerine dönebilecekleri anlamına geliyordu.

Ertesi sabah kamp erkenden uyandı ve yük hayvanları kısa sürede hazırlandı. General birliğin yarısının yük hayvanlarının yanında gitmesine, geri kalanının da burada kalıp onlar yokken kampı korumasına karar vermişti. Kampın arkasındaki tepelerde birtakım atlılar görülmüştü. Çok geçmeden pejmürde kılıklı birkaç Moğol geldi, muhafızlara aldırmadan atlarından indi ve sanki oranın sahibiymişler gibi kasıla kasıla dolanarak her şeyi incelemeye başladı. Nihayet General'in yaveri onlardan gitmelerini istemek ve eğer gitmezlerse şefleriyle konuşmakla tehdit

etmek zorunda kaldı. Adamlar çirkin bakışlar atarak uzaklaştılar. Kervan aşağıdaki düzlüğe inmeye başladığı zaman kamptakiler gergindi.

Talon kalmayı seçti. Çadır şehirde olanlar onu ilgilendirmezdi. Haraç ödeniyordu ve birazdan buradan gideceklerdi. Yayıyla alıştırma yapmak için kamptan biraz uzaklaştı.

Geri döndüğü zaman kamp tam bir hengâme içindeydi. Moğollar geri dönmüş ve bir kaza olmuştu. Talon kalabalığı yararak ilerledi ve bir grup Moğol sorumlu subayı tehdit ederken adamlarının da mızraklarını onlara doğrulttuğunu gördü.

"Hayvan gibiler!" diye mırıldandı biri. "İstediklerini istedikleri zaman alabileceklerini sanıyorlar."

Ödün verme politikası buraya kadar, diye düşündü Talon kendi kendine. Bu insanlar ne kadar ileri gittiklerine aldırmıyordu, onlar sadece güce saygı duyuyordu.

Ortam çok gergin görünüyordu ve Çince bazı sözcükleri yakalasa da her iki dilde de neler söylendiğini anlamıyordu. Moğollar geri gelmiş ve Çinli askerlerin gitmelerini istemelerine aldırmadan göz göre göre bulduklarını almaya başlamışlardı. Sonunda birinin canına tak etmiş ve iri kıyım bir Moğol'u itmişti, bunun karşılığında karnına bir bıçak saplanmıştı. Adam bu gürültü patırtının içinde çadırlardan birinin içinde ölüyordu.

Moğollar hakaret gibi bir şeyler bağırdıktan sonra grup halinde gitmeye karar verdiler. Mızraklarını küçümseyerek yana itip muhafızların arasından geçtiler ve atlarına bindiler. İçlerinden biri onlara dik dik bakan adamlara alaycı bir tavırla gülümseyerek yayını tehditkâr bir şekilde salladı, sonra hepsi gülerek dörtnala uzaklaştı.

Kırk metre kadar gitmişlerdi ki biri arkadaki kalabalığa bir ok attı. Ok askerlerden birinin göğsüne saplanarak onu oracıkta öldürdü. Talon hiç düşünmeden yayını kaldırdı ve atışı yapan adamı vurdu. Adam atından yere devrilerek öldü.

Bunu öyle bir sessizlik izledi ki yaprak düşse duyulurdu. Mo-

ğollann hepsi aynı anda döndü ve Çinlilere kin dolu gözlerle bakarak atlarını adamlannın cesedine doğru sürdü. Ancak muhafızlar artık tehlikenin farkındaydılar ve şimdi Moğolların karşısında bir sıra mızraklı ve Talon'un yanına gelip ona katılan birkaç okçu vardı. Talon'un yanındaki adamların yaptığını onayladığına şüphe yoktu ama Talon durumun öncekinden daha kötü hale gelmesine yardım ettiğinin de üzüntü içinde farkındaydı.

***

Hsü ve General geri döndüklerinde hikâyeyi Moğolların ağzından dinlemişlerdi. Talon'la, çok sinirli olan sorumlu subay çağrıldı.

Subay sinirli bir şekilde kekeleyerek olanları asık suratlı General'e anlatırken Hsü, Talon'a döndü. "Adamlar ateş püskürüyor. Onlara göre sadece sizi ziyaret eden ve dostça davranan insanlarını öldürmüşsün," dedi, dudaklarını küçümseyen bir tavırla büzerek.

Talon burnundan güldü ama sonra, "Onlar mallarımızı çalmalarını engellemeye çalışan iki adamımızı öldürdüler," diyerek, bildiği kadarıyla hikayenin geri kalanını Hsü'ye anlattı.

Hsü ciddi bir tavırla başını salladı. "İntikam almaktan veya bunun telafi edilmesinden bahsediyorlar. Görünen o ki şu iri maymun Khoonbish'in bir kuzenini öldürmüşsün. Kana kan diyor."

General subayla konuşmayı bitirmiş ve adamı göndermişti. Hsü ona Talon'un anlattıklarını aktannca adam başını salladı.

"Bu subayımın anlattıklarına aynen uyuyor. Subayım hareketini çok övüyor, Talon ama böyle bir sorun yarattığı için de çok üzgün."

"Yakında eve dönebilecek miyiz?" diye sordu Talon. "Transfer iyi gitti mi?"

"Hmm, evet gitti ama hayır, maalesef bu konu çözümlenene kadar eve dönemeyiz," dedi Hsü.

Talon iki adamın önünde beline kadar eğildi. "Böyle bir durum yaratmak benim işim değildi. Çok üzgünüm ve bunu elimden geldiğince telafi etmek isterim."

General gülümseyerek sırtına vurdu. "Ben de aynısını yapabilirdim, Talon," dedi. "Bu barbarların karşısında duracak adamlara ihtiyacımız var. Ne yazık ki bu durumu görüşmemiz ve en iyi şekilde sonuçlanmasını ummamız gerekiyor." Durakladı. "Adamlar sütten çıkmış ak kaşık olduklarını sanıyor ve her zaman saldırgan bir duruş sergiliyorlar."

***

Düello düzlükteki çadırlann ve atların oluşturduğu büyük ve dağınık şehirde yapılacaktı.

Çin birliği, sinirli idarecilerden ve askerlerden oluşan renkli bir grup halinde bir uçta toplanmıştı. Aralarında bütün subay maiyeti ile beraber General ve Hsü de vardı. Moğol birliğinin süvarileri ise diğer uçtaydı. Tazminat görüşmeleri önceki gece geç vakte kadar devam etmişti ve Hsü daha sonra Talon'a Moğolların kendi suçlarını kabul etmediklerini ve meseleyi halletmek için bir düello yapılmasında ısrar ettiklerini açıklamıştı.

Hsü, Talon'un atının üstünde alanın diğer yanındaki hareketliliği izlediği yere geldi. Sinirli görünüyordu; Talon genellikle kendine hakim olan bu adamda Talon buna çok sık tanık olmamıştı.

"Kendini nasıl hissediyorsun, Talon?" diye sordu Hsü Arapça.

"Şu Khoonbish'in veya adı her neyse o adamın beni biraz sonra öldürmeye çalışacağını göz önüne alırsak, hislerimi tahmin edebilirsin," diye yanıtladı Talon.

"Sakin görünüyorsun. Bu çok iyi. Ben senin bir savaşçı olduğunu biliyorum, onlar da öyle ama seni kılıcınla görmediler... henüz."

Talon, Hsü'ye baktı. "Ne demek istiyorsun?"

Hsü kendi kılıcını Talon'a uzattı. "Al bunu," dedi. "Seninkinden çok daha iyidir ve iki kat daha keskindir. Buna ihtiyacın olacak."

"Ne kadar teşekkür etsem azdır," dedi Talon. Kılıcı aldı, kınından çıkardı ve o müthiş dengesini hissetti.

"Sadece işi bittiği zaman onu bana geri getir," dedi Hsü gülümseyerek, Talon kınını ona geri uzatırken.

"Dinle, Talon," dedi Hsü, ciddi bir sesle. "Onu atından indirmelisin, o zaman mutlak üstünlüğe sahip olursun. Dojo'da Sensei Saiki'den aldığın eğitimi hatırlıyor musun? O çok işine yarayacak ama korkarım, at üstünde o daha avantajlı durumda olacak."

Bunu kabul etmek yüreğini sıksa da Talon, Hsü'ye katılmak zorundaydı. Moğollar at üstünde fevkalade savaşçılardı fakat yerde hantaldılar. At üstündeki ustalığı tartışma götürmezdi fakat şu anda bir avantaja ihtiyacı vardı. Dikkatli olmaya karar verdi.

Bir atlı dörtnala onlara doğru geldi ve yerden küçük bir toz bulutu kaldırarak atını Talon'un önünde durdurdu. Bu Muunokhoi idi ve düz, yuvarlak yüzünde sevimsiz bir gülümseme vardı.

"Biz hazırız, *Wàiguó rén*! Yoksa gelip adamlarımızla yüzleşemeyecek kadar korkuyor musun?" diye iğneledi.

Talon, Hsü'ye bir göz attı ve Muunokhoi'ye katılmak için atını çevirdi. "Adamların daha evvel iyi iş çıkaramadı, Moğol," dedi. "Belki de sıra sendedir." Bu bir meydan okumaydı ve o bunu biliyordu ama bozkırdan gelen bu adamın onun gözünü korkutmasına izin vermeyecekti. Aralarında Talon'a dik dik bakan Khoonbish'le onların geldiğini görünce neşeyle gülümseyen Prens Badzar'ın da olduğu birkaç atlının durduğu alanın ortasına gittiler.

"Hazır mısınız?" diye sordu Badzar, kötü dişlerini ortaya çıkartarak.

Talon başını salladı, Khoonbish de öyle.

"Kurallar... kural falan yok!" dedi Badzar bir kahkaha atarak. Duyabilecek mesafede olan Moğollar bunu çok eğlenceli bularak kahkahalarla güldü.

"Hâlâ ayaklarının üstünde duran kazanır, ölen de kaybeder," dedi Badzar, eğlence olsun diye lafı uzatarak. "Kaybedenin ailesi ve takipçileri hemen zararı telafi edecek, yoksa onlar da öldürülecek. Anlaşıldı mı?"

Yine herkes başını sallayarak onayladı.

"İkiniz de burada durduğum yerden başlayarak ters yönlere doğru elli adım yürüyüp duracaksınız, sonra atınızı çevirip bana bakacaksınız. İpek bezi yere düşürdüğüm anda başlayacaksınız. Sona erene kadar durmak yok. Şimdi gidin."

İki adam atlarını çevirdi ve söylendiği gibi elli adım ilerledi. Talon vücudunda o bildiği adrenalin akışını hissetti ve duyularını sakinleştirmek için birkaç defa derin nefes aldı. Kalbi küt küt atıyordu ama odaklanması gerektiğini yoksa öleceğini biliyordu. Bu Moğol onu öldürmeye kararlıydı.

Atını çevirdi ve en ufak bir emirde hemen tepki verecek şekilde dizginini gevşetti. Hayatı buna bağlıydı. Şimdi belindeki kılıcın dengesini hissediyordu ve onun olağanüstü bir silah olduğunu biliyordu.

Bezin düştüğünü gördü ve bacaklarını sertçe vurdu. At öne fırladı ve bir lahza içinde dörtnala koşmaya başladı. Talon adrenalinin keskinleştirdiği gözleriyle Khoonbish'in de neredeyse aynısını yaptığını gördü fakat düşmanına yaklaşırken ufacık bir ayrıntı Talon'un dikkatini çekti. Eyerinin içine sağlam bir şekilde gömüldü ve bütün dikkatini yaklaşan tehlikeye verirken altındaki hayvanı kontrol etmekle hiç ilgilenmedi.

Saniyeler içinde iki atlı karşı karşıya gelmişti. Khoonbish bağırarak tek bir darbede öldürmek için kılıcını kaldırıp vurdu. Kürkü ve saç örgüleri çılgınca savruluyor, kara gözlerinden ateş saçarak ve acımasız bir gülümsemeyle Talon'a bakıyor ve topuklarıyla dörtnala koşan hayvanının böğrüne vuruyordu.

Talon doğru anı bekliyordu. Tam birbirlerinin yanından geçerlerken sol topuğunu atına vurarak onu Khoonbish'in midillisine doğru döndürdü. Atlar birbirinin omzuna vurdu. Khoonbish'in atı sendeledi ve neredeyse vurmaya hazırlanan binicisini düşürecekti. Şimdi aniden atın üstünde kalmaya çabalayan Moğol'un darbesi hedefi ıskaladı. Talon çarpışmayı beklediği için ata sıkıca tutunmuştu. Khoonbish'in zayıf darbesinin önünü kesti ve yanından geçerken tersten vurmaya çalıştı. Ancak rakibinin giysisinin kumaşını kesmek dışında bir şey yapamadı. Atını sürdü, sonra Khoonbish hâlâ dengesini sağlayamamışken tekrar saldırmak için geri döndü.

Ama Moğol olağanüstü bir biniciydi ve saniyeler içinde midillisini kontrol altına almıştı. O da atını çevirmişti ve ileri atılarak üstüne gelen Talon'a doğru sürüyordu. Talon bu sefer daha iyi iş çıkarmak zorunda olduğunu biliyordu. Birbirlerine yaklaşırken Khoonbish kan dondurucu bir çığlık atarak kılıcını havaya doğru savurdu.

Tam birbirlerinin yanından geçecek gibilerken seyirciler şaşkınlık içinde Talon'un atının yön değiştirdiğini ve Moğol'un tepki göstermesine fırsat kalmadan son sürat adamın diğer tarafında sürdüğünü gördüler. Khoonbish çoktan ölümcül darbesini indirmişti: eğer denk gelseydi, Talon'u ikiye bölecek sert bir darbeydi bu; Talon diğer tarafa geçtiği sırada üzengilerinin üstünde durmuş, hayvanın sağ tarafına doğru uzanmıştı.

Adam şaşkın bir çığlık atarak Talon'la yüzleşmek için öbür tarafa döndü ama ne kadar hızlı olsa da yeterince hızlı değildi. Talon kılıcın kabzasını sağ eliyle sıkıca tutarak ve bıçağın ortasını sol elinin avucuyla destekleyerek sola doğru uzandı. Atın hızı kılıcı Moğol'un açıkta kalan böğrüne yatay olarak sokması için yeterliydi. Çelik küçük kalkanı, sanki orada değilmiş gibi, delip geçti ve adamın göğüs kafesinin altına girdi. Talon adamı geçti, sonra atını tekrar döndürdü. Omzunun üstünden bakan Talon avantajını korumak için tekrar atını geriye sürmek üzereydi ki eliyle dizginleri tuttu ve çok ısınmış ve heyecanlanmış olan hay-

van bu hafif temasa tepki vererek zıplayarak yerinde yürüdü. Talon atına yumuşak bir sesle bir şeyler mırıldandı ve hayvan sakinleşti.

Khoonbish'in böğründen kan fışkırıyordu ve midillisinin sırtında sallanarak yüz üstü çimlerin üstüne düştü. Hayvan dörtnala uzaklaşarak biraz ötede durdu ve başını eğerek düşen binicisine baktı.

Her iki taraftaki izleyici kalabalığından şaşkın mırıltılar yükseldi. Kimse bunu beklemiyordu. Moğol ordusu, alanın ortasındaki reisleriyle birlikte izliyordu.

Talon atının üstünde beklemeye başladı. Bittiğini umuyordu. Bu karşılaşmanın verdiği sarhoşlukla nefes nefeseydi. Ancak Khoonbish'in işi henüz bitmemişti. Başını çimlerden kaldırdı, sersemliğini atmak için salladı, sonra dizlerinin üstüne kalktı ve kıç üstü oturdu. Açık yarasına ve akan kana baktı. Saç örgülerini savurarak tekrar başını salladı, sonra büyük bir çabayla ağır ağır ayağa kalktı. Etrafına bakınıp kılıcını aradı, sonra sendeleyerek gidip onu aldı ve yine etrafa kan sıçratarak döndü ve yirmi adım ötede atının üstünde duran Talon'u gördü.

"Onurunla teslim olabilirsin," dedi Talon, kötü Kantoncasıyla.

Onu zar zor anlayan Khoonbish başını iki yana salladı ve aceleyle kuşağını çözerek böğründeki yarasına bağlayıp sıkıca düğümledi. Bu kan akışını durdurdu ama sarı ipek kuşak kısa sürede parlak kırmızıya boyandı. Alnını sildi ve kendi dilinde homurdandı.

"Şansın vardı, yabancı. Bir de yerde dene, yoksa seni orada, yukarıda mı öldürmemi istersin? Öyle ya da böyle öldüreceğim seni." Gülerek kılıcını savurdu.

Talon içini çekti. Adam ne kadar sevimsiz olsa da Talon onu öldürmek istemiyordu. Yarası ölümcüldü ve tek yapması gereken beklemekti. Eğer dövüşmeye devam ederlerse yarası Khoonbish'e çok zorluk çıkartacaktı. İki yandaki Moğolların yerde

dövüşmeleri için bağırdığını duydu. Öyle olsun, diye düşündü. Şimdi Talon Hsü'nün kılıcının ne kadar iyi olduğunu görecekti.

Atından inerek hayvana bir şey mırıldandı ve eliyle kalçasına bir şaplak attı. Hayvan birkaç adım uzaklaştı ve diğer atın yaptığı gibi durarak omzunun üstünden ona baktı.

Talon dojo'da öğrendiği gibi kılıcı iki eliyle tuttu. Kalkanı yoktu ama kılıç bunun için tasarlanmıştı. Khoonbish inledi ve acıyla yüzünü buruşturarak kalkanından geri kalanları attı. Sonra omuzlarını dikleştirdi, saç örgülerini arkaya attı ve onu bekleyen Talon'a doğru ilerledi.

Talon kendini gerektiğinden çok yormak niyetinde değildi; kan kaybından tükenene kadar bütün işi yapmak düşmanına kalmıştı. Ancak bu haldeyken bile Khoonbish'i hafife almaması gerektiğini biliyordu. Ayaklarını, bütün gücü bedeninin alt kısmından gelecek şekilde, çimlerin üstünde piramit şeklinde açtı ve bütün düşünceleri zihninden uzaklaştırdı.

Khoonbish saldırarak düşmanının işinin bitireceğini düşünmüş olmalıydı ki bağırdı ve kılıcıyla sağdan sola öldürücü bir yay çizerek Talon'a doğru koşmaya başladı. Ne var ki birbirine vuran çelikler gıcırdarken Talon'un kılıcının diğer kılıcın yönünü değiştirmesi dışında Talon olması gereken yerde değildi. Khoonbish sendeleyerek geçti ve kalabalıktan bir iç çekme sesi yükseldi.

Talon döndü ve kılıcının ağzını rakibinin başının üstüne doğru çevirip iki eliyle tutarken dizlerini hafifçe eğip bekledi. Ölümcül bir darbe indirebilirdi ama yapmadı. Khoonbish'in suratı terden parlıyordu ve kan içinde kalan ipek kuşağından karnına ve bacaklarına doğru kan akıyordu.

Başını eğerek Talon'u selamladı. "İyisin, *Wàiguó rén*. Bunu itiraf ediyorum," diye homurdandı isteksizce. Sonra tekrar koştu. Bu sefer kılıçlar birkaç defa birbirine vurduktan sonra Khoonbish geriye çekilmek zorunda kaldı, çünkü Talon Moğol'un kılıcının kabzasına sertçe vurarak yana düşürmüştü. Yine Talon tek darbeyle adamı öldürebilir veya elini kesebilirdi ama düşmanı karşısında zayıflarken bekliyordu.

Khoonbish de bunu anlamaya başlamıştı ki gözlerinde yeni bir ifade belirdi. Kendi ölümünü düşünüyordu, bu daha evvel hiç yapmak zorunda kalmadığı bir şeydi. Şimdi karşısında amansız yeşil gözleri ve ne olursa olsun Khoobish'i uzak tutabilecek bir kılıcı olan sıska biri duruyordu.

Birkaç defa daha Talon'un savunmasını kırmaya çalıştı ve çaresizce kılıcını savurarak bir seferinde buna bayağı yaklaştı da ama Talon her seferinde gittikçe beceriksizleşen darbeleri savuşturuyor veya yana kaçarak yoldan çekiliyordu. Moğol'un yorgunluktan sallandığını gördüğü zaman Hsü'nün haklı olduğunu düşündü. İki ayağının üstündeyken gerçek bir kılıç ustasının dengesinden mahrumdu.

Sargısı aşağı kaymıştı ve kan bir kez daha böğründen fışkırmaya başladı. Adamın yüzü acıdan ve kan kaybından küle dönmüş ve nefes nefese kalmıştı. Talon bekledi ve rakibinin bulanan gözlerini kendisine dikerek son kez geriye doğru sendelemesini ve önce dizlerinin üstüne, sonra yüzükoyun yere kapanmasını ve kılıcının kendi ayaklarının dibine düşmesini sessizce izledi. Talon eğilip kılıcı aldı ve hâlâ adama güvenmediği için fırlatıp attı ve sonra tam bir dakika bekledi. Bu esnada diğerleri de ellerini kollarını sallayıp bağırarak sahaya doluşmuş, kendi kanı içinde yatan Khoonbish'in yanına gitmişti.

Bir adam yanına diz çökerek onu sırtüstü çevirdi Khoonbish ölmüştü.

Talon arkasını döndü ve gidip sahibi ölümüne dövüşürken sakince otlayan atını aldı. Atına bindi ve gitmek üzereydi ki Prens Badzar atıyla gelip önünde durdu. Talon gerildi ve kılıcını sıkıca tuttu ama Badzar ona çarpık bir şekilde gülümseyerek, "Khoonbish çok adam öldürdü. Seni izledim; çok iyi bir savaşçısın," dedi.

Talon başını sallayarak atını prensin yanından sürdü, sonra hiç arkasına bakmadan Çinlilerin olduğu tarafa gitti. Hsü ve General genellikle duygularını belli etmeyen yüzlerinde büyük bir rahatlama ifadesiyle yanına geldiler.

Talon atından indi ve hâlâ kanlı kılıcının kabzasını Hsü'ye uzattı. "Bu kullandığım en iyi kılıç" dedi. "Ben de bundan istiyorum!"

Hsü ona uzun uzun baktı, sonra eğildi, uyluğuna bir şaplak attı ve başını iki yana sallayarak güldü. "Bütün söyleyeceğin bu mu?" diye sordu, hâlâ başını sallayarak.

General ikisine de şaşkınlıkla bakıyordu ve sonra o da kıkırdayarak gülmeye başladı. Çok geçmeden yanlarındaki bütün adamlar gülüyordu. Talon onların General'in güldüğünü sık sık görmediklerini ve güldüğü zaman da bunun onları neşelendirdiğini düşündü.

"Bunun vakti gelmişti," dedi General sonunda, gözlerini kurulayarak. "Bu adamlar bizim için yeni bir oyun icat etmeden buradan gitmeliyiz."

Hsü de, "General haklı," dedi. "Seni buradan olabildiğince çabuk uzaklaştırmalıyız, Talon. Başka bir sorun çıkarmak için ne bahane bulacaklarını kim bilir?"

Talon ona katılmak zorundaydı. Atıyla uzaklaşırken şu Muunokhoi ismindeki Moğolun gözlerinde düşünceli bir ifade vardı.

***

O akşam atlardan ve yüklerden oluşan küçük bir kervan Çinlilerin kampına geldi. Görünüşe göre Prens Badzar'ın biraz onuru vardı, çünkü bunlar yaşarken biraz servet biriktirmiş olan Khoonbish'in mallarıydı. Kervana birkaç kadın, birkaç köle ve pek çok çocuk eşlik ediyordu ve çevirmen Talon'a bunların şimdi onun malı olduğunu söyledi. Talon şaşkınlıktan donakaldı.

Hsü bunu eğlenceli buldu. "İçinden istediklerini al ve kalanları geri gönder. Bütün bunlar ve eminim ki kadınlar için birbirleriyle dövüşeceklerdir," dedi, Khoonbish'in sabık kadınlarının bağdaş kurarak yanında oturdukları yerdeki kumaş yığınlarına, silahlara ve küçük gümüş kutulara bakarak.

"Lütfen General'e değeri olan malların öldürülen adam-

larımızın ailelerine verilmesini istediğimi söyle. Geri kalanlar geldikleri yere gidebilir," dedi Talon uzaklaşırken. Çinlilerin kampından Moğolların çadır kentine geri gönderilen kadınlarla çocukların sızlanmalarını yarım kulakla dinledi.

***

Ertesi gün şafakta Hsü ile Talon yanlarında dört muhafızla birlikte yola koyulurken General'le maiyeti ve adamları kampı ağırdan alarak topladılar. Küçük grup ırmak boyunca ilerleyerek ve muhteşem dağları geçerek geldikleri yoldan döndüler. Talon bu dağların ve ırmakların şekillerini ve kenarlarında yürürken veya çökecekmiş gibi görünen köprülerden geçerken bastıran sağanak yağmuru seyretmekten hiç bıkmıyordu. Hsü Moğol tehlikesi yüzünden buranın gerçek yapılar inşa edilecek bir bölge olmadığını söyledi. "Eğer geri çekilmek zorunda kalırsak geride bıraktıklarımızı kolayca yok edebilmeliyiz," dedi Hsü ona.

Çok geçmeden tekrar tepelerdeydiler ve yamaçlarda tünemiş kasabalar görünmeye başlamıştı. Besbelli Hsü'nün kafasında bir şey vardı, çünkü geri dönmek için acele etse de doğrudan büyük göle götüren yolu izlemektense biraz dolambaçlı bir yol tutturmuştu. Bir gün ağaçlarla kaplı bir dağın tepesindeki üç katlı bir pagodayı gösterdi.

"Bu bir manastır, Talon. Eve dönmeden evvel sana bunlardan birini göstermek istiyorum."

"Galiba tapınak, benzer düşüncedeki insanların ibadet etmek ve dünyanın geri kalanından ayrı yaşamak için gittikleri yer demek oluyor."

"Doğru. Çin'de de durum aynı. Çok dindar olan Taoist rahiplerin yönettiği böyle pek çok yer var."

Atları teslim ettikleri adamları tenha bir handa dinlenmeleri için bırakarak, ertesi sabah manastıra doğru yola koyuldular. Patika çok dar ve dik olduğu ve bugün dumana benzer bir sisle kaplı olan zirveye kadar kısa çam ağaçlarıyla çalılıkların arasında kıvrıldığı için tapınağa ulaşmaları günün büyük bir kısmını aldı.

Tepeye vardıklarında nefes nefeseydiler. Burada ağaçlar daha sıktı ve patika genişleyerek her iki tarafında taş duvarlar olan taş bir yol halini alıyordu. Rüzgârın çamların arasında uğuldadığı ve sisin sülükdallar gibi ağaçlara asılı kaldığı yer çok sessizdi. Uzakta aralıksız gagalayan ağaçkakanın keskin sesini duyabiliyorlardı. Hsü yukarısı hakkında hiçbir şey anlatmamıştı. Talon sadece nefesi kesildiği için konuşmadığını düşünmüştü.

Sonra bir köşeyi döndüler ve bina tam önlerinde belirdi. Bina çok sağlamdı, Talon'un artık bayağı beğenmeye başladığı diğerlerine benzeyen zarif kiremit bir çatısı olan üç katlı kırmızıya boyalı yapının etrafı taş bir duvarla çevrilmişti. Manastırın önünde küçük bir koyağın üstünden geçen çok güzel, oyma taştan bir köprü vardı. Talon'un dikkatini çeken köprü değildi.

Köprünün önünde, karşıya geçmek isteyenlerin tam yolunda bir ejderha duruyordu. Talon hızla nefesini içine çekerek bakakaldı. Beyaz mermerdendi ama o kadar canlı gibiydi ve öyle aniden belirmişti ki içgüdüsel olarak elini kılıcının kabzasına koydu. İkisi de durmuştu ama farklı nedenlerle. Talon taş ejderhayı hayranlıkla seyrederken, Hsü de Talon'un yüzündeki ifadeyi izliyordu. Hayvanın pulları, kısa bacakları, güçlü pençeleri, öfkeyle vuruyormuş gibi görünen bir kuyruğu ve insanı korkutacak kadar büyük bir kafası vardı. Patlak gözleri ve uzun sivri dişlerle dolu kocaman açık ağzının üstündeki kalın yelesi çok etkileyici bir görüntü oluşturuyordu.

Nihayet, uzun bir suskunluktan sonra Hsü, "Affını diliyorum, Talon," dedi. "Sana yalan söylemedim ama seni yanlış yönlendirdim. Bu Çin'de bildiğim en güzel ejderhadır. Ejderhalar kültürümüzün bir parçası ama çok uzun zaman önce efsaneye dönüştüler. Bu ülkede sadece onların tasvirlerini göreceksin. Sana bunu göstermem gerekiyordu. Bu çok özeldir."

Talon ona sert bir bakış attı. "Beni kandırdın! Çin'e kadar bunca yolu sırf bir ejderha görmek için geldim ve sen bana bir taş mı gösteriyorsun? Biri bunu büyü yaparak taşa mı çevirmiş?" diye sordu. Sesi iğneleyiciydi ve yüzünde tehditkâr bir ifade vardı. Çok üzgün görünüyordu.

Hsü pişmanlığında samimiydi ama Talon'un gözlerinde bir panltı mı yakalamıştı? Başını iki yana salladı. "Hayır, Talon. O kadar üzgünüm ki. Bir şekilde eve dönmem lazımdı ve senin de satman gereken bir yükün vardı." Dostça gülümseyerek Talon'un sakallı yüzünde eğlendiğini gösterir bir işaret aradı. Dostunun yüzü hâlâ asıktı.

"Eğer soran olursa, ben bir ejderha gördüm," dedi Talon sertçe. Sanki onunla tartışabilirlermiş gibi önce Hsü'ye, sonra ejderhaya ateş saçan gözlerle baktı.

Hsü ciddi bir yüzle başını salladı. "Gerçekten de ejderhayı gördün," dedi, aynı derecede sert bir sesle.

Talon dönüp ona sırıtarak dostunun tedirginliğine bir son verdi. Hsü'nün dengesini bozmak kolay değildi. "Hah! Ben de beni kandırdığından şüphelenmeye başlamıştım. Ama bizzat tanık olduğum gibi Çin çok büyük bir yer, onun için... asla bilemezsin. Belki de başka bir yerde yaşıyorlardır!"

Hsü kıkır kıkır gülerek ona sarılmak için uzandı. Sonra köprüyü koruyan taş yaratığın yanından geçtiler. Talon geçerken yaratığın pütürlü başını okşadı.

"Daha önce buraya kimseyi getirmedim," dedi Hsü. "Bir gün oğullarımı getireceğim. Seni eski bir dostumla tanıştırmayı çok istiyorum. Bu manastırın başrahibini çocukluğumdan beri tanırım. İsmi Hu Ssu-ch'i. Onunla birlikte güzel bir akşam geçirecek, sonra da Guangzhou'ya doğru yola koyulacağız."

Önemli hiçbir savaş coşkusuz kazanılmaz.

John Lord O'Brian

Bölüm 28

Fang

Hsü ve Talon gittikten sonra villa her zamanki sessiz rutinine geri döndü. Hanımlar öğleye doğru kalkıyor ve giyinip süsleniyorlardı. Ravan'la Cennet banyo hazırlandığı zaman etrafta dolanarak Lihua'yı arıyorlardı; yıkanıyor, gevezelik ediyor ve gün için planlar yapıyorlardı. Lihua birkaç defa bir masözün gelmesini ayarlamıştı. Ne Ravan ne de Cennet daha önce hiç böyle şımartılmamıştı, onun için keyfini sürdüler.

"Haremdeyken bile böyle iyi muamele görmemiştim!" diye bağırdı Cennet.

Eğer şehre gitmeyi planlıyorlarsa öğlen tekrar buluşup sampanla nehri geçiyorlardı. Ama şimdi yanlarında bir refakatçi vardı, çünkü Fang bunda ısrar etmişti. Ravan güvenlik gereğini anlıyordu ama yine de bu canını sıkıyordu. Onlara eşlik eden muhafızlar kadınlara karşı çok nazik olsalar da kaba adamlardı ve bazen onları korumaya fazla heveslenerek hiçbir şeyden habersiz yanlarından geçen insanlara kötü davranabiliyorlardı.

Eğer şehre gitmeyeceklerse Meng Lanfen Hanım'la buluşup çay veya onun favorisi olan çok lezzetli lişe şarabı içiyorlardı. Çok sıcak günlerde, ona doktor ve karısı Fariba'yla birlikte yaşadığı İsfahan'daki İran bahçesini hatırlattığı için Ravan'ın sevdiği bahçedeki çeşmenin yanında oturuyorlardı.

Baştaki çekingenliği yendikten sonra yaşlı kadın bu yabancıların arkadaşlığından hoşlanmaya başlamıştı. Evi az çok idare eden Lihua onların tatlı çörekler ve küçük naneli şekerlerle

ağırlanmalarını sağlıyordu. Çok daha karmaşık konularda hâlâ Lihua'nın yardımı gerekse de çeviri ihtiyacı azalmıştı. Artık iki kadın da çat pat Kantonca konuşabiliyor ve bu Lanfen'i memnun ediyordu. Yaşlı kadın meraklıydı ve özellikle Ravan'ın anlattığı İran'daki yaşam tarzıyla ilgileniyordu.

Onlara *Shi pai* oyununu anlattı ve eskiden şiir kartları kullanılması moda olsa da şimdi bunun o kadar popüler olmadığını açıkladı. Şimdiki oyun, işaretlerin kemiklerin üstüne oyulduğu, otuz iki parça oyma fildişinden oluşuyordu. Lihua bu oyuna *xuan he pai* diyordu.

Bu dört kişiyle oynanan bir tür dominoydu. Eylül havası izin verdiği sürece pek çok öğleden sonrayı dışarıda geçiriyorlardı. Lake masanın etrafındaki alçak taburelere oturuyor ve çeşmeden akan suyun şırıltısını dinleyerek ve kahkahalar atarak bu oyunu oynuyorlardı.

Rüstem ve Lun Buda isminde bir oyuna bayılıyordu. Bu evin hizmetkârlarının çok sevdiği bir top oyunuydu. İkindi vaktinde hepsi ahırların önündeki büyük avluya çıkıp bu oyunu oynuyorlardı. Her oyuncuda ucu kıvrık bir sopa vardı ve bununla küçük bir tahta topu yerdeki bir deliğe sokmaya çalışıyorlardı. Hizmetkârlar sürekli şakalar yapıyordu ve iki çocuk heyecandan bağırarak koşup duruyorlardı.

Buda oynamadıkları zaman iki oğlan nehirde gidip gelen gemileri izlemeye gidiyordu. Lun artık o çeteden korkmuyordu, Fang bunun icabına bakmıştı. Ayrıca nehrin diğer yakasında uçan uçurtmaları da seyrediyorlardı.

"Neden biz de uçurtma uçurmuyoruz?" diye sordu bir gün Rüstem, Lun'a.

"Bilmiyorum, Rüstem. Ağabeyime sorarım."

O gün daha sonra yorgun görünen ağabeyini bir köşede yakalayarak bir uçurtmayla oynayıp oynayamayacağını sordu.

Fuling'in gözlerinin çevresinde kara halkalar oluşmuştu. Çalışmaktan bitap düşmüştü: sınavlarına sadece üç hafta kalmıştı,

onun için, "Beni rahat bırak, kardeşim," dedi. "Ne kadar meşgul olduğumu görmüyor musun? Neden bahçıvan Low yen Bong'a gidip sormuyorsun? Ona seni benim gönderdiğimi söyle."

Lun bağırarak teşekkür edip Rüstem'le birlikte yaşlı bahçıvana sormaya koştu.

Yaşlı bahçıvan dizlerinin üstüne çökmüş, bir çiçek tarhını temizliyordu. Yere oturarak iki hevesli çocuğa baktı. Ayağa kalktı, elindeki işi genç bir yardımcısına devretti ve bir an onlara baktıktan sonra başını salladı. "Size bir uçurtma yapabilirim, Efendi Lun," dedi. "Kanatlarında hangi hayvanın resmini istediğinizi söyleyin."

"Bir at?" diye öne sürdü Rüstem.

"Hayır! Yeterince vahşi değil. Rüzgârla savaşacak vahşi bir yaratık olmalı! Buldum! Bir ejderha olmalı!" diye bağırdı Lun.

Onları eğlenerek dinleyen Bong konuşmak için izin istedi. Lun amirane bir tavırla başını salladı. "Turna düşünmez miydiniz, genç efendi?"

Lun bunu biraz düşündükten sonra başını salladı. "Haklısın, Bong. Bir turna olsun."

Sonra bu iyi şans simgesini Rüstem'e açıklamaya koyuldu. İyi şansa veya Bong'un tabiriyle Joss'a sahip olmak iyiydi.

İki gün sonra Bong onları çağırdı ve onlara nehrin öteki yanında uçarken gördüklerine benzer kocaman tuhaf bir uçurtma verdi. İskeleti bölünmüş ince bambu çıtalardandı ve üstüne etkileyici bir kuyrukla birlikte ince bir kâğıt yapıştırılmıştı. Rüstem bu koca kuşun canlısıyla aynı büyüklükte olduğuna inanamıyordu. Çocuklar buna bayıldılar ve bağırarak ve birbirlerini kovalayarak avlularda koşarak uçurtmayı havalandırmaya çalıştılar. Başaramadılar ve nihayet hizmetkârlardan biri olan Bolin onlara acıyarak uçurtmayı havalandırmalarına yardım etti.

Kısa sürede çocuklar uzun bir boynu ve kanatlarında siyah işaretler olan bu kocaman beyaz kuşu otuz metre havada tutmayı ve onunla esintinin yönüne göre oynamayı öğrendiler.

Rüstem adeta cennetteydi. Annesiyle Cennet'e zevkle bu yeni becerisini gösterdi.

***

Rıza zamanının çoğunu tüccarlara tam olarak güvenmediği ve Talon'un yatırımlarının güvende olmasını sağlama almak için malların durumunun iyi olduğundan emin olmak amacıyla Jiaya'yla geçiriyordu. Kaptan'ın ve mürettebatın rahat olduğundan emin olmak için de sık sık Arap bölgesini ziyaret ediyordu. Oturup onlarla çay içerek söylentileri ve dedikoduları dinlemek onun için bir fırsattı. Villada Rüstem'e göz kulak olmak dışında yapılacak pek az şey olduğu için ikisi de gittikçe huzursuzlanan Yusuf'la Daran'ı da yanına alıyordu.

Kaptan Dandaşi bu ziyaretleri seviyordu. Adamlarıyla beraber aylaklık etmekten memnun olsa da malların satılmasını beklerken yapılacak çok fazla bir şey yoktu. Kendini gemideki tamiratlarla oyalıyordu ve bir şeye ihtiyacı olduğu zaman Jiaya bunu hemen sağlıyordu. Arap bölgesinin diğer sakinleri nazik davransa da Rıza'nın arkadaşlığını kazanmaya zahmet etmiyordu. Rıza bunu Arap değil İranlı olmasına bağlıyordu ama Kaptan bunun nedeninin onunla Talon'un şehirde serbestçe dolaşabilmesi ve bunun biraz kıskançlığa yol açması olduğunu söyledi.

"Onlar da Yusuf, Daran ve benim gibi geçiş izni alabilirler. Neden çıkıp etrafı kolaçan etmiyorlar ki?" diye sordu Rıza, biraz kızarak.

Kaptan Dandaşi biraz sıkılmış gibiydi. "Bu dili bilmiyorlar, Efendi Rıza ve Çinliler bizden hoşlanmıyor. Ticaret yapıyorlar, tamam ama araya hep bir mesafe koyuyorlar. Buraya bizimle pazarlık etmeye gelen Çinli aracılar bile bizden hoşlanmadıklarını açıkça belirtiyorlar."

Şimdi varlıklı bir Çinli gibi giyinen Rıza Yusuf'la Daran'a da öyle giyinmeleri için ısrar etmişti. İki genç mırın kırın ederek karşı çıkmaya davrandıkları zaman da "basit giyinerek göze batmamanın" önemli bir kural olduğunu söylemişti. Şehirde yap-

tıkları da buydu. Çinli olmayabilirlerdi ama pek az insan sokakta birbirine baktığı için, konuşmadıkları sürece yerliler gibi giyinerek adeta görünmez oluyorlardı.

"Ayrıca siz bu dili konuşuyorsunuz, Efendi Rıza. Bunu bu kadar hızlı başarmanıza hayran kaldım" diyerek sözüne devam etti Dandaşi.

Rıza güldü. "Kaptan, ders aldım ama bu dili çok az biliyorum. Bildiklerim yemek bile ısmarlamama ancak yeter!"

"Ah evet, yemek ya! Yemekleri güzel ama bir *Barbari* veya biraz *Nan* ya da keçi eti için neler vermezdim!" dedi Kaptan özlemle.

Rıza sessizce içini çekti. Talon'un söylediği gibi, bazı insanlar ne olursa olsun değişmiyordu.

Kaptan'ın verdiği ilginç bir haber vardı. "Kalah Bar'da durduğumuz yeri hatırlıyor musun, Efendi Rıza?"

Nasıl unutabilirdi ki? Orada o korkunç meyveyi yeme rezaletini yaşamıştı ve bir de Sing ismindeki şu ilginç adam vardı. Başını salladı. "Evet, hatırlıyorum."

"Salaht boğazlarından geçerek güneye gitmek üzere oradan ayrıldıktan kısa süre sonra korsanların saldırısına uğrayan bir gemi geldi dün. Canlarını zor kurtarmışlar ve kaçmak için çoğunu denize atmak zorunda kaldıklarından yüklerinin büyük kısmını kaybetmişler."

Rıza ona sert bir bakış attı. Bu dönüş yolculukları için kötü haberdi, nasıl olsa bir gün dönmeleri gerekecekti. "Başka haberin var mı?" diye sordu.

"Başka bir gemi de tamamen ortadan kaybolmuş. Sadece iki kişi hayatta kalmış. Malay adasının ucundaki bir adaya çıkmışlar. Gemilerine korsanların saldırdığını, mürettebatın çoğunu öldürüp her şeylerini aldığını ve sonra da gemiyi yaktıklarını söylemişler. Korsan gemisinde kendi gemilerini yok eden ve pek çok insanı öldüren korkunç bir ateş-fırlatan alet olduğunu söylüyorlarmış."

"Bunlar Bahr Al Hind'deki korsanlardan daha beter görünüyor!" diye bağırdı Rıza. Talon'la bu yeni tehlikeyi konuşmaya karar verdi.

"Hepimiz bunu düşünüyoruz," diye itiraf etti Kaptan. "Ah, işte diğerleri de geliyor. Selam, selam!" diye selamladı, gülümseyerek gelen Vakkas, Tarif, Abdullah ve Umayr'ı. Selamlaşma ve yanaktan öpüşme faslı bitince hepsi çay içerek sohbet etmek için oturdular.

"Efendi Talon'u uzun zamandır görmedik, Efendi Rıza. O iyi mi?" diye sordu Vakkas kibarca.

"İyidir herhalde. Öyle umuyorum. Efendi Meng'le birlikte kuzeye Moğollar denen insanlara bakmaya gitti. Yolda bir ejderha avlamak istediğini söyledi ve Efendi Meng de ona bunu yapacaklarını temin etti. Ondan sonra onu hiçbir şey durduramazdı; gitmek zorundaydı."

"Ejderha dedikleri o korkunç yılanın resimlerini gördüm," dedi Abdullah, "ama hiç canlısını görmedim. Çok acımasız görünüyor. Umarım bunu başarır. İçini samanla doldurup memlekete götürürdük."

"Uzaktaki dağlarda mağaralarda yaşadıklarını duydum ben," dedi Vakkas.

"Ben de büyük göllerin dibinde yaşayıp dikkatsiz balıkçıları yediklerini duydum," dedi Umayr, otoriter bir tavırla.

Konuşma bu yönde sürüp gitti, ta ki herkes Talon'un güvenliğinden kaygı duymaya başlayana kadar.

"Hepimiz sağ salim geri dönmesi için dua etmeliyiz," dedi Rıza onlara, dindar bir tavırla. Bazı saçma sözler karşısında gülmesini tutmakta çok zorlanmıştı.

***

Bir akşam erken vakitte Fuling, Fang'ı ziyaret etti. Koruma aile yemeklerine davet edilmediği ve Efendi Meng'e bu yolculuğunda eşlik etmesine izin verilmesi gerektiğini düşündüğü için

çoğu akşamı odasında surat asarak geçiriyordu. Fuling odasına girdiği zaman ayağa kalkarak eğildi. Nefesi pirinç şarabı kokuyordu.

"Nehrin öteki yakasında birkaç Tong'la zengin bir tüccarın korumaları arasında bir dövüş olmuş," dedi Fuling, Fang'a. Beriki başını salladı, bu haberi o da duymuştu. Korumalar dojo'dandı ve dövüşte yenilen eşkıyalara karşı Wong Cheng Kean'ın büyük oğlunu savunmuş ve arkalarında birkaç yaralı ve ölü bırakmışlardı.

"Üniversitede bugün sözlü sınav olduk ama geri dönerken takip edildiğime eminim."

"Sizi izleyenlerin kim ve kaç kişi olduğunu gördünüz mü?" diye sordu Fang.

"Hayır ama galiba birden fazlaydı ve ta eve kadar izlediler. Bana saldırmayı düşünme ihtimallerine karşı gözlerini korkutmak için kılıcımı görmelerini sağladım."

Fang düşünceli bir şekilde başını salladı. Fuling sıkıştığı zaman kendini savunabilirdi ama henüz becerikli bir kılıç ustasının karşısında duramazdı. Ve eğer üzerine kalabalık bir...

"Yarın sınav yerine kadar size eşlik edeceğim," dedi Fuling'e.

Sonra Rıza'yı aradı. Onu yabancı kadınla birlikte dışarıda oturmuş, akşamın tadını çıkartırken buldu. Güneş yeni batmıştı.

Bir eli kılıcının kabzasında, diğeri dimdik yanında dururken ikisinin önünde beline kadar eğildi.

"Sizinle konuşmak istiyorum, Efendi Rıza," dedi, giriş yapmaya gerek duymadan.

Rıza ayağa kalkarak konuk evinin girişinin önüne yürüdü.

Çat pat Çince konuşabiliyorlardı. Fang ona kısaca Fuling'in söylediklerini anlattı. "Yarın genç efendiye okuluna kadar eşlik etmeli, akşam da eve geri getirmeliyim. Efendi Meng'in şehirdeki akrabaları ve dostları için durum iyice tehlikeli bir hal alma-

ya başladı. Yarın sorumluluğu alıp her şeyin yolunda olduğundan emin olabilir misiniz?" diye sordu Fang ona.

"Elbette, Efendi Fang. Sen yokken buraya göz kulak olurum," dedi Rıza.

"Muhafızlara da haber vereceğim, Efendi Rıza. Hatırladınız mı, erken davranmak," dedi Fang, dostça bir ifadeyle bakarak. Yüzünü ekşitti ve kılıcını çekiyormuş gibi yaptı. Rıza gülerek başını salladı. "Evet, erken davranmak. Hatırlayacağım."

Fang başını salladı, hafifçe eğildi ve uzaklaştı.

O gece Dojo'daki Sensei'ye bir mesaj yolladı.

***

Ertesi gün, diğer günler gibi olaysız başladı.

Meilin'in erkek kardeşi ziyarete geldi ve dosdoğru Meilin Meng Hanım'ın evin iç kısmındaki odasına giderek orada birkaç saat kaldı. Ravan eve götürmek için yelpaze ve domino almak istediği için Cennet'le birlikte şehre gitmeyi düşünüyordu ama Rıza bugün bunun iyi bir fikir olmayabileceğini söyledi. Ravan hemen anladı ama Cennet'i telaşlandırmamak için bir şey demedi.

Fakat Fang'ın endişeleri hakkında onu uyarmak için Lihua'ya gitti. Lihua da yaşlı hanımı görmeye gitti.

"Bana Fang'ın endişeli olduğunu söylediler, Hanımım," dedi Lanfen'e.

"Fang'ı neyin endişelendirebileceğini merak ediyorum. Oğlum bana onun sürekli çıldırmanın eşiğinde olduğunu söylüyor. Bu arada, gelinim erkek kardeşiyle görüşüyor. *Ai ya*! Ama adamın sızlanmalarını ta buradan duyuyorum."

Lanfen Hanım, sadece çok kibar olduğunu değil, evin idaresini de gayet iyi becerebildiğini gördüğü için Lihua'dan gittikçe hoşlanmaya başlamıştı. Son olaylar önceki çekincelerini silmişti. Genç kadının oğlunun yatağını paylaşması onu ilgilendiren bir konu değildi.

"Sana bu... sorundan kim bahsetti?" diye sordu Lihua'ya.

"Ravan söyledi, Hanımım," diye yanıtladı kadın.

"Hmm, bu yabancıların burnu belanın kokusunu alıyor gibi görünüyor," dedi Lanfen Hanım. "Belki de bunun nedeni kendi dünyalarında sürekli tehlikeyle karşı karşıya olmalarıdır. Burada böyle sorunlarımız olmadığı için seviniyorum."

O gün öğleden sonra hepsi konuk evinin balkonunda oturmuş domino oynarken Ravan gerinerek içini çekti.

"Keşke Talon da burada olsaydı. O kadar güzel ve huzurlu ki burası; Çin'de ilelebet kalabilirmişim gibi geliyor. Beni Çin'e âşık eden şey ne acaba?" diye sordu, ortaya. "Renkler o kadar canlı ki. Hayat çok yoğun. Aradığın her neyse burada, Guangzhou'da bulacağını söylüyorlar!" dedi mutlu bir ifadeyle.

Cennet gülümsedi ve pat diye masaya bir domino taşı koydu. Rıza homurdandı. "Benim yerimi aldın!" diye söylendi. "Bunu ben yapacaktım."

"Lihua bana bu oyunu iyi öğretti. Bir dakika sonra oyunu alacağım," dedi kıkırdayarak.

Rıza elindeki çubuklarla kalamar yiyordu, aniden havada bir şeye vurdu ve bir kalamar parçası uçarak Cennet'in kucağına düştü.

"Rıza, ne yapıyorsun? Bak, giysimi kirlettin!" diye sızlandı Cennet.

"Rıza amca sinek yakalamaya çalışıyor, Cennet teyze," dedi Rüstem. Rıza süklüm püklüm, ona sert bir bakış atınca çocuk kıkır kıkır güldü.

"Neler oluyor?" diye sordu, kucağında bir nakışla bir köşede oturmakta olan Ravan.

"Rıza amcamla babam Japon savaşçılar gibi çubuklarıyla sinek yakalamaya çalışıyorlar. Eğer bunu yapabilirlerse çok hızlı oldukları anlaşılacak. Babam Rıza amcadan daha hızlı, neredeyse bir tane yakalıyordu," diye açıkladı Rüstem istekle.

Rıza çubuğunu tehditkâr bir tavırla Rüstem'e doğru sallayınca çocuk arsız arsız gülümsedi.

"Fang bize Japon bir Samuray'ın hikâyesini anlattı; adam o kadar hızlıymış ki sinekleri havada yakalayabiliyormuş. Bu kadar hızlı olduğu için kimse onunla dövüşmeye cesaret edemiyormuş," diye açıkladı Rıza, biraz utanarak.

"Siz erkekler! Aklınıza öyle aptalca şeyler geliyor ki," dedi Cennet azarlayarak, elbisesini temizlerken. "Bu masada artık böyle şeyler yapılmayacak," diye emretti. "Hızını bu oyuna ver, seni yeniyorum."

***

Kapıda bir bağırış duydukları zaman neredeyse alacakaranlık basmıştı. Rıza hızla yerinden kalkarak yayını kaptı. Yusuf ve Daran da ayağa fırlayarak kapıya doğru giden Rıza'ya katılmıştı. Rıza arkasına baktı ama Ravan çoktan Cennet'le birlikte yoldan çekilmek ve yayının durduğu odasına gitmek üzere merdivene yönelmişti.

"Rüstem!" diye seslendi giderlerken.

"Rüstem neredesin?" diye seslendi tekrar, bu sefer daha telaşlı bir sesle. Rüstem Lun'la berabar dolaşmaya gitmişti.

"Rıza, Rüstem burada değil!" diye bağırdı uzaklaşan adamlara doğru. "Lütfen bul onu!"

"Hemen arıyoruz," diye bağırdı Rıza, heyecanlı muhafızların açtığı kapıya doğru koşarak.

Yaralı görünen Fang'ı destekleyen Fuling sendeleyerek içeri girdi. Fang'ın vücudunun bir tarafı kan içindeydi ve sol kolu gevşekçe sarkıyordu.

"Neler oldu?" diye sordu Rıza, bitkin haldeki Fang'ı tutup Fuling'i rahatlatarak.

"Daha az kalabalık olan nehrin bu yakasına gelene kadar beklediler ve sonra bize saldırdılar. Onlarla dövüşüp adamları

dağıttık. Ama biri arkamızdan gelip Fang'ın koluna vurdu. Sonra da kaçıp gittiler, çünkü ikisini öldürdük."

"Kaç kişiydiler?" diye sordu Rıza, Fang'ı konuk odalarından birine doğru taşıyarak; orada Ravan'ın adamın yarasıyla ilgileneceğini biliyordu. Yarası ölümcül görünmüyordu ama Fang çok kan kaybetmiş gibiydi. Muhafızlar aceleyle kapıyı arkalarından kapattı. Rıza acil bir durumda bu adamların ne kadar işe yarayacağını merak etti; korkmuş görünüyorlardı.

"Altı kişiydiler. Daha önce hiçbirini görmemiştik. Kesinlikle benim peşimdeydiler, belki de fidye için."

Rıza başını salladı. Bu koşullar altında bunun pekâlâ doğru olabileceğini biliyordu. Fuling, Rıza'ya ana binaya gidip hizmetkârları uyaracağını söyleyip koşarak uzaklaştı. Artık gece çöküyor ve gölgeler daha koyulaşıyordu. Bulutlardaki son kızıl çizgiler de silinerek geride grinin tonlarını bırakıyordu.

Rıza, Rüstem'i aramak için döndü. Zamanın nasıl geçtiğini fark etmeden Lun'la oynaması alışılmadık bir şey değildi. Ahırlara doğru gitti.

Atların sesi dışında ahırlar çok sessizdi. Hayvanların sakince çiğnedikleri samandan ve sinekleri kovmak için ara sıra yere vurdukları toynaklarından başka ses duyulmuyordu. Rıza daha yaklaştı ve aniden kesilen çocukların alçak sesini duydu.

"Rıza amca! Dikkat et!" diye bağırdı Rüstem.

Rıza içgüdüsel olarak yana çekilirken aynı anda topuklarının üstünde döndü. Ona doğru koşan adam neredeyse hiç ses çıkarmamıştı ve kılıcıyla vurmak üzereydi. Rıza kılıcını çekerek hiç düşünmeden vurdu. Kılıç zırhsız adamın böğrünü kesti ve adam olduğu yerde kalakaldı. Rıza bir salisede havaya zıplayarak bir yılan gibi saldırdı. Adamın başı yere yuvarlanırken darbenin kuvvetini hissetmedi bile. Bütün bu süre zarfında neredeyse hiç ses çıkmamıştı. Rıza her yanını soğuk bir ter bastığını hissetti. Bu adamı duymuş olmalıydı! Bu kadar iyi miydiler?

İki çocuk gördükleri şey karşısında şoke olarak oldukları yer-

de taş kesmişlerdi. Rıza kaybedecek zaman olmadığını anladı. Başkaları olup olmadığını görmek için etrafa aceleyle baktıktan sonra Rüstem'i kolundan tuttu. "Gel, Lun!" diye fısıldadı aceleyle, donup kalmış olan çocuğu dirseğiyle dürterek. Üçü birden Yusuf'un kapıda beklediği konuk evinin girişine doğru koştular.

"Onları yanında tut, Yusuf, ziyaretçilerimiz var. Sen ve Daran burayı savunun. Ben büyük eve gitmeliyim." Döndü ama o sırada iki karanlık siluetin ona doğru geldiğini gördü. Her ikisinin elinde de kılıç vardı.

Rıza hemen gardını aldı. "Sen geri dur, Yusuf. İçeridekileri koru!" diye bağırdı Farsça.

İki gölge sessiz ve kararlı bir tavırla Rıza'nın üstüne yürüdü.

Rıza bundan sonra olanları görmekten çok duydu. Arkasında bir yayın tıngırtısını duydu; bir ok yanından tıslayarak geçerek tok bir sesle yaklaşan siluetlerden birinin göğsüne saplandı ve adam nefesi kesilerek dizlerinin üstüne çöktükten sonra öne devrildi. Rıza arkasına bakmadı ama bunu kimin yaptığını biliyordu. Ravan elinde bir yayla girişe bakan balkonda duruyordu; mükemmel bir görüşü vardı.

Diğer adam yerdeki arkadaşına baktı ve tam kaçmak üzereydi ki Rıza üstüne atlayarak kılıcını sapladı. Adam acıyla bağırarak kıvrandı ve arkadaşının yanına düştü. Ancak ondan sonra Rıza arkasına bakıp kılıcını kaldırdı. "Hanımım," diye selamladı Ravan'ı. Rıza ana eve doğru koşarken Ravan da karşılık olarak elini kaldırdı. "Yolun açık olsun, Rıza," diye mırıldandı ve dik oturmaya çalışan Fang'la ilgilenen Cennet'e yardım etmek için arkasını döndü.

"Dinlenmelisin, Efendi Fang," dedi ona sertçe, onu tekrar döşeğin üstüne doğru iteklerken.

Adam Çince hızlı hızlı bir şeyler mırıldandı, kadınlar hiçbir şey anlamadı, onun için Ravan, "Yavaş konuş, Fang, seni anlayamıyoruz," dedi.

Adam ona telaşla baktı. "Geliyorlar. Tıpkı Efendi Meng'in

söylediği gibi. Ben... ben yardım için dojo'yu çağırdım..." İçini çekerek gözlerini kapattı. Alnı gösterdiği çaba yüzünden ter içindeydi ama sonra birden gözlerini açtı. "Bu kolu sarmalısınız!" Kanayan kolunu onlara doğru sallayarak bütün yatağa kan sıçrattı. "Ben savaşmaya gidiyorum!"

Ravan fikrinden caydırılamayacak bir erkeği gözünden tanırdı, onun için o ve Cennet adamın üst kolunu sararak ayağa kalkmasına yardım ettiler. "Kılıcım nerede!" dedi Fang, adeta bağırarak. Ravan kılıcını ona verdi ve Fang onu kaldırınca rahatlamış gibi göründü.

"Siz burada kalın, ben gidip hepsini öldüreceğim!" diye homurdandı. Hâlâ kanlı kılıcını sağ elinde havada tutarak yeni bir enerjiyle sendeleyerek merdivenden indi.

"Çılgın bu!" dedi Ravan, Cennet'e, Rıza'nın çoktan gittiği büyük eve doğru ilerlemesini izlerken.

"Bizim tarafımızda olduğuna seviniyorum. Umarım Rıza'nın başına bir şey gelmez," dedi Cennet endişeyle.

"Gel, çocuklar nedense şoke olmuş gibi görünüyor," dedi Ravan, Rüstem'le Lun'un yanına gitmek için ilerlerken.

***

Fang büyük evin girişinde Rıza'yla karşılaştı. Onun Rıza olduğunu anlaması bir lahza sürdü ama sonra, "Görevimi yapmaya geldim," dedi. "Genç Efendi Meng nerede?"

"Buradayım, Fang," dedi Fuling. Fang'ın görmesi için Japon tarzı bir kılıcı havaya kaldırdı.

"Güzel, o halde gelenlerle savaşmak için üç kişi ediyoruz," diye mırıldandı Fang.

"Gelenler kim?" diye sordu Rıza.

"Efendi Meng'in düşmanları. Geliyorlar," diye seslendi Lihua, kapıdan büyük eve doğru.

Rıza arkasını döndü. "Hâlâ hazine kutusunun peşindeler

mi?" diye sordu, kadına bakarak. "Kapıyı kapatıp içeri girmelisin, Lihua."

"Ben de elimden geleni yapacağım, Rıza. Evet, hâlâ onun peşindeler, bundan eminim."

"Onlar burada mı?" diye sordu Arapça, taşları kastederek.

"Güvendeler... başka bir yerde," diye yanıtladı Lihua aynı dilde. "Onlara kimsenin söylediğini sanmıyorum, onun için geri geldiler," diye tamamladı sözlerini.

Rıza burnundan güldü. Lihua yürekli bir kızdı.

Üç adam gölgelerin içine çekilerek beklemeye başladılar. Rıza, her kimse düşmanın pes etmesini umuyordu. Zaten üç adamlarını öldürmüşlerdi.

Gerildi. Karanlığın içinde pek çok koşan ayak sesi duyuluyordu.

"Rıza! Biz geldik, içeri alın bizi!" diye seslendi alçak sesle Ravan, onlara doğru koşarken.

Rıza onun ne yaptığını anladı; ailenin geri kalanı ve konuk evindeki hizmetkârlar da onunla birlikteydi. Ayrı ayrı yerlerde tehlikeye maruz kalmaktansa hepsinin bir arada olması daha iyiydi. Gemi mürettebatına haber gönderip onları da çağırabilmeyi diledi. Yerleşkeye yapılacak geniş çaplı bir saldırı pek iştah açıcı değildi. Muhafızların ön kapıda ne yaptıklarını merak etti. Arka duvarda nöbet tutması beklenen adamlardan ses seda yoktu. Şimdiye kadar büyük ihtimalle ölmüşlerdir diye düşündü.

"Hemen içeri gelin!" diye seslendi Ravan'a. Hepsi yanından geçerek avluya doluştu.

"Ayrı kalmanın akıllıca olmayacağını düşündüm, Rıza," diye açıkladı Ravan, sesinde sinirli bir tınıyla.

"Doğru yaptın, Ravan. Bunu ben de düşünmeliydim. Yukarıdaki Lihua'nın yanına gidin; o çocuklara göz kulak olur."

"Yayımı getirdim, Yusuf'la Daran da öyle," dedi Ravan.

"Güzel! Yukanda etrafı daha iyi görebileceğiniz balkona çıkıp kendinizi hazırlayın. Size yine ihtiyacımız olabilir."

***

Meng Meilin Hanım bir şeyler olduğunu anlamıştı ama yataktan çıkamıyordu. Lihua hizmetçilerden birini onun yanına gönderdi. Normalde ona yardım eden hizmetkârlar aşağıda oturma odasındaydı; Lihua kendi güvenlikleri için gece orada kalmalarını söylemişti. Bir an için Lihua'nın yatağındaki rakibi olduğunu unutan ve onu uyutan tozdan biraz alan Meilin'den sonra Lihua yaşlı hanımı görmeye gitti.

Onu tehlikenin farkında fakat sakin ve telaşsız bir halde buldu; hizmetçisi ona histerik bir şekilde olan biteni anlatmıştı. "İyi misin?" diye sordu yaşlı kadın oturduğu koltuktan.

Lihua gülümsedi, o da aynı soruyu sormak üzereydi. Lanfen Hanım bu koşullar altında yatağa girmeyi reddetmişti. Lihua kadının cesaretine hayran kaldı.

"Artık Hsü'nün eve dönme zamanı," dedi Lihua'ya. Genç kadın başıyla onayladı. "Evet, Hanımım, gideli neredeyse altı hafta oldu."

İkisi de balkona ağır bir şeyin indiğini, bir tırmalama sesi ve hafif bir metal tıkırtısı duydular.

Gözleri kocaman açılarak birbirlerine baktılar, sonra Lanfen Hanım Lihua'ya diğerlerine haber vermesini işaret etti.

Lihua sessizce binanın diğer tarafındaki balkona koşarak Ravan'ın omzuna vurdu. Ravan telaşla döndü.

"Ah, sen misin, Lihua. Beni öyle korkuttun ki!" diye fısıldadı.

"Evin diğer tarafından gelen biri var!" diye fısıldadı Lihua aceleyle, sonra dönüp gözden kayboldu. Lanfen Hanım'ın tehlikeyle tek başına yüzleşmesini istemiyordu. Diğerlerinin de gelmesi için koridora açılan kapıyı açık bırakarak yaşlı kadının yanına döndü. Bütün gücüyle onu koltuktan kaldırarak, bir do-

labın yanında karanlık bir köşede duran bir tabureye taşıdı ve onu oraya oturtarak, "Küstahlığımı bağışlayın, hanımım ama sizi korumalıyım," diye fısıldadı. Yanında taşıdığı uzun bir bıçağı çıkardı ve üfleyerek mumu söndürüp odayı karanlığa boğdu. Nefeslerini tutarak beklediler.

Balkona açılan kapı hafifçe gıcırdadı ve kapının yavaşça açıldığını gördüler. Karanlık bir siluet içeri süzüldü. O kadar karanlıktı ki ne kıyafetini ne yüzünü göremiyorlardı, sadece hareket eden kapkara bir şekildi.

Lihua kapının dışında koridorda küçük bir ses duydu, aynı anda siluet de olduğu yerde dondu kaldı. Bir siluet girişten içeri adım attı ve davetsiz misafirin tepki vermesine fırsat kalmadan bir yay tıngırdadı ve ete saplanan okun boğuk sesi duyuldu.

Karartı sallandı, sonra acıyla tıslar gibi bir ses çıkardı ama sonra Ravan'ın hâlâ durduğu kapıya doğru atıldı. Belli ki onun siluetini görmüştü ve bir ok daha atmadan evvel onu yakalamak istiyordu. Lihua hemen öne çıktı ve kendini karanlık siluetin üstüne atarak onu yere düşürdü. Bu sefer şaşkınlık ve öfkeyle yine tıslar gibi bir ses çıktı. Lihua tekmeleyen ve kollarını savuran silueti tutmaya çalıştı. Omzuna yediği bir tekme neredeyse kürek kemiğini kıracaktı. Siluet onu geriye doğru fırlatınca Lihua acıyla bağırarak kalçasının üstünde yere düştü. Ravan bu arada odaya girmişti ve yerdeki iki kişiyi algılayabiliyordu. Adamın yüzünün olması gerektiği yere okunun ucunu sertçe batırdı ve acı dolu bir çığlıkla ödüllendirildi. Korkudan göğsü gerilerek yapılacak en iyi şeyin saldırmaya devam etmek olduğuna karar verdi, onun için yayını kaldırıp ona en yakın karartıya vurdu.

"Al bakalım!" diye bağırdı, korkusu gittikçe artarak. Küt diye vurdu yayı siluetin sırtına. "Ayy!" diye bağırdı karartı.

Küt! Küt! Küt! "Ayy! Ayy!" diye inledi siluet dikkat çekmemeyi falan bir kenara bırakarak. "Al bakalım! Bunu da al!" diye bağırdı Ravan, çaresizce adamın başına yayıyla vururken bir mızrağı olmasını dileyerek.

Adamın başına inen darbeler ve aldığı son yara onu görevden vazgeçerek bir kaçış yolu bulmaya zorladı. Dönerek açık balkonu bulmaya çalıştı.

Ama bu sefer elinde bir lambayla Cennet geldi kapıya. Ravan'ın önünde elleri ve dizleri üstüne çökmüş bir adamı patakladığını görünce nefesi kesildi. Cennet içgüdüsel olarak, ayağa kalkmaya çalışarak ona doğru giden adamın yolunun üstünde olan Lihua'yı uyarmak için bir çığlık atarak kendi bıçağını çıkardı. Adamın omzuna bir ok saplanmıştı ama hâlâ hayattaydı ve çok öfkeliydi. Ona söverek arkasından giden Ravan'ın darbelerinden kurtulmak için sağa sola kaçarak acı ve hüsran içinde bağırıyordu. Adam sendeleyerek geçerken Lihua ayağıyla çelme taktı ve adam tekrar dört ayağı üstüne düştü.

Aniden kılıcıyla saldırdı ve kadının önkolunu kesti; Lihua acıyla bağırdı. O sırada Ravan adamın sırtına atladı ve adam yere yan düştü. Kılıcını Ravan'a doğru savurdu ama bıçak Ravan'ın kıl payıyla yanından geçerek tok bir sesle ahşap döşemeye saplandı.

"Pedar Sag!" diye bağırdı Ravan, artık iyice öfkelenerek; parmaklarını adamın yüzüne geçirip gözlerine sokarken bir yandan da kulağını ısırmaya çalışıyordu.

"Arrgg!" diye kükredi adam ve kendini korumak için kılıcını bıraktı. Lihua elleri ve dizleri üstünde ona doğru sürünüyordu. Gözlerinde canice bir ifadeyle adamın bıraktığı kılıca uzandı. Adam onun ne yapacağını anlayınca daha da çırpınmaya başladı.

"Hadi yap, Lihua!" diye bağırdı Ravan, mücadele eden adamın arkasından. Lihua bu sefer korku ve öfkeyle bir çığlık daha koyuvererek öne uzanıp kılıcı adamın göğsüne sapladı. Adam ona bir şey bağırdı ve vurarak kolunu kenara itti ama o sırada Ravan hâlâ adamın altında bağırıp mücadele ederken adamın kolunu yakalayıp tuttu ve Lihua'nın kılıcını kaldırıp bütün gücüyle adama saplaması için zaman verdi. Bu sefer bıçak kaburgalarının arasından geçerek kalbine saplandı.

Düşmanları şiddetle kasılırken boğuk bir çığlık attı; sonra gevşedi, şimdi bedeni sırt üstü yatan Ravan'ın üstündeydi. Neler olduğunu anlayan kadınların ağır soluması dışında odada çıt çıkmıyordu. Kendini ilk toplayan Ravan oldu. Üstündeki ağır cesedi bütün gücüyle itti. "Cennet bana yardım et! Bütün üstüm kan oldu, uff!" dedi, cesedi itmeye çabalarken.

Cennet ona yardım etmeye koştu ve birlikte cesedi üstünden kaldırmayı başardılar. Sonra hâlâ dizlerinin üstünde olan saçları başları karışmış kadınlar korku dolu gözlerle bakıştılar.

"Sence öldü mü?" diye sordu Lihua. Sesi titriyordu.

"Ah, evet! Öldü!" dedi Ravan, hâlâ nefes nefese, adamı kılıcıyla dürterken. "Sen iyi misin?" diye sordu kolunu tutan Lihua'ya. Kolundan akan kan dirseğinden zaten kan içindeki yere damlıyordu.

Cennet histeri sınırında boğuk bir kahkaha attı. Titriyordu ve uzanıp Ravan'ı tuttu; Ravan rahatlayarak derin bir iç çekip sırtına vurdu.

"Senin de Rıza gibi küfredebildiğini bilmiyordum!" dedi Cennet kıkırdayarak. İki kadın da gülmeye başladı ama sonra gözlerini kocaman açmış ölü adama bakan Lihua'yı gördüler. Genç kadın titremeye başlamıştı. Cennet hemen yere eğilerek ona sarıldı. "Tamam, Lihua; geçti artık." Lihua ağlamamaya çalışarak kendini onun kollarına bıraktı.

Ravan güvende olduklarından o kadar emin değildi ve dışarıda hızlı ayak sesleri duyduğu zaman ayağa kalkmak üzereydi. Yusuf hızla odaya girdi.

Durumu bir bakışta anladı: kadınlar yerdeydi, ceset bir taraftaydı ve her yer kan içindeydi. "Hanımım," dedi, tiz bir sesle, "iyi misin?"

Ravan ona gülümsemeye çalışarak bir tutam saçını kulağının arkasına itti. "Evet, Yusuf, iyiyim galiba ama Lihua yaralandı. Başkaları da olabilir," dedi kolunu ölü adama ve balkona doğru sallayarak. "Kontrol etmelisin."

***

Beklerlerken Rıza bütün bunların arkasında kimler olduğunu düşündü. Talon'la Hsü'nün konuşmalarından duyduğu kadarıyla, Hua Rong ismindeki adamın bununla büyük bir ilgisi vardı. Kutuyu adamın bürosundan alıp geri getirmişlerdi ve insanlar ya şimdi kanıtı yeniden ele geçirmeye ya da taşları tekrar çalmaya çalışıyorlardı. Adamlar aradıklarını nasıl ele geçirdiklerine de aldırmıyordu. Rıza içinden Hsü'ye şapka çıkardı; görünüşe göre adam düşmanlarını da dostlarını da iyi tanıyordu.

Yukarıdan ve arkasından gelen kadın çığlıkları düşüncelerini dağıttı. Daran çaresizce dikkatini çekmeye çalışıyordu. "Rıza! Diğer taraftan girmeye çalışıyorlar, çabuk gel!" diye seslendi.

Rıza, Fuling'e Fang'ın yanında kalmasını söyleyerek sessizce Daran'ın durduğu merdivenin tepesine çıktı. Adam aceleyle donuk bir ışığın geldiği bir yatak odasının kapısını gösterdi.

Rıza, "Gözün Fang'da ve kapıda olsun," diye emrederek odaya koştu. Ravan'ın yerde diz çöktüğünü ve Cennet'in kollarının arasında Lihua'yı tuttuğunu gördü. Lihua gözyaşlarını boğmaya çalışarak kan içindeki kolunu tutuyordu. Hemen yakında yerde karanlık, hareketsiz bir siluet yatıyordu ve ölü gibi görünüyordu.

Ravan'la Cennet'in iyi olduğunu gördükten sonra hızla açık kapıdan balkona çıktı. Yusuf zaten oradaydı, gözlerini kısarak aşağıdaki karanlık bahçeye bakıyordu. Çalıların içinde saklanan kimse görünmüyordu, onun için Yusuf hâlâ parmaklığa bağlı olan ipi çekerek balkonun zeminine bıraktı.

"Kimseyi görmedim, Rıza ama böyle girmişler içeri," dedi ipi göstererek.

Rıza başını salladı. Yusuf'a, "Burada kal ve etrafı gözle," dedikten sonra odaya geri döndü.

"Sanırım sorunu halletmişsiniz, Ravan," dedi.

"Lihua'ya yardım etmeliyiz, yaralandı," dedi Ravan. Sarsılmış görünüyordu.

"Siz onunla ilgilenin. Ben etrafa bakacağım," dedi Rıza, güvence verircesine Ravan'ın koluna vurarak. "Sonra bunun nasıl olduğunu dinlemek isterim." Sırıtarak evin diğer bölgelerini kontrol etmek üzere odadan çıktı.

Cennet, Lihua'nın yarasını saran Ravan'ın yanına gitti. "Çok cesursun, Lihua. Sana daha kötü bir şey yapmadığına sevindim," dedi.

Lihua gözyaşlarını engelleyerek, "Ödüm koptu!" dedi. "Meng Hanımımı kaldırmamama yardım eder misiniz?"

Dönünce yaşlı kadının hâlâ dolabın yanındaki köşede karanlıkta sessizce oturduğunu gördüler. Olan biten her şeyi izlemişti. Üçü birden Lanfen Hanım'ı kaldırarak koltuğuna taşıdılar. Kadının rahat olduğundan emin olduktan sonra Lihua cesedi götürmeleri için birkaç hizmetçi bulmaya gitti.

O yokken Lanfen Hanım cesedi göstererek Ravan'a, "Bu cesaret isterdi. Geldiğin yerde bütün kadın savaşçılar senin gibi mi?" diye sordu.

Ravan hafifçe gülümsedi. "Hayır, hanımım ama Talon'la Rıza'nın yanındayken kısa sürede öğrenmeye başlıyorsunuz. Onun işini bitirenin Lihua olduğunu unutmayın. O çok cesur bir kadın."

"Evet, bu konuda sana katılıyorum," dedi yaşlı kadın gülümseyerek.

***

Rıza bir hayalet gibi hareket ederek evin üst katının geri kalanını araştırdıktan sonra kapıda bekleyen Fang'la Fuling'in yanına döndü.

"Henüz bir şey yok, Rıza," dedi Fuling usulca. Bunu söyler söylemez ahırdan bir çığlık ve tokuşan kılıç sesleri geldi. Birileri dövüşüyordu ama kim?

Bir anda karşılarında koyu renk giysili ve maskeli adamlar belirdi. Rıza onların sayısının kendilerinin üç katı olduğunu tah-

min etti. Bu sadece bir şey çalma girişimi değildi, bunlar Meng ailesine zarar vermeye gelmişti. Nihayet açık bir hedef görmüş olan Fang büyük bir çığlık atarak onlara doğru gelen adamların üstüne doğru koştu. Deli gibi bağırarak ve kılıcını havada savurarak müthiş bir hızla vuruyor ve darbeleri savuşturuyordu.

Rıza, Fuling'in omzuna elini koyarak ona engel oldu. "Hareket etme. Eğer edersen Fang seni parça parça eder. Biraz bekle."

Sonra bağırdı, "Şimdi!" İkisi birden kılıçlarıyla birlikte ileri atıldılar. Yukarıda balkonda Daran hüsranla homurdandı; buradan aşağısını ok atacak kadar net göremiyordu.

Rıza hemen bir adamı yere serdi, Fang üçüncü adamını öldürmüştü. Düşmanları aniden kendilerini canlarını kurtarmak için dövüşürken buldular; sonra bir anda bir grup daha ortaya çıktı ve Fang'a Çince bir şey bağırarak bu arbedeye katıldılar. Birkaç saniye kılıçlar çılgınca tokuşturuldu ve eti kesen bıçakların mide bulandırıcı sesi ve kesilen insanların iniltileri ve bağırışları duyuldu.

Sonra dövüş başladığı gibi aniden sona erdi; yerde sere serpe yatan düşmanlar ya ölmüştü ya da ölmek üzereydi. Yalnızca iki adam ayakta kalmıştı.

Rıza etrafa bakınarak Fang'ı aradı. Biri etrafı görmeleri için havaya bir lamba kaldırdı ve Fuling onu hâlâ kılıcını tutarken yüzükoyun iki adamın üstüne kapanmış halde buldu. Rıza onu ters çevirdiği zaman hiç hareket etmedi; nefes almıyordu.

"Bu şu Hua Rong denilen adamın işi!" dedi Fuling dişlerini sıkarak, Fang'ın yanında çömelirken. "Onu çıplak ellerimle öldürmek isterdim!", diye ekledi, kolunun yeniyle gözyaşlarını silerken.

"Emin misin?" diye sordu Rıza. Saygı duymaya başladığı adamın cesedine bakarak elini usulca Fuling'in omzuna koydu. "O büyük bir savaşçıydı, Fuling."

Fuling başını eğdi. "Evet, bundan eminim," diye mırıldandı, başını sallayarak. "Evet, Fang büyük bir savaşçıydı."

Biri gelip yanlarında durdu. "İstediği gibi öldü, onurlu bir şekilde ve efendisi için savaşarak," dedi yeni bir ses.

Rıza başını kaldırdı. Yanlarında duran adam düşmanları gibi koyu renk giysiler içindeydi ve gözleri dışında bütün yüzü örtülüydü, fakat Rıza gerilse bile dojo'daki öğretmeni Qian'ı tanımıştı.

"Geldiğin için teşekkür ederiz, Qian. Yanında kimi getirdin?" diye sordu Fuling.

Qian, Rıza'nın anlaması için yavaş konuşarak, "Öğrettiklerimiz işe yaramış gibi görünüyor, Efendi Rıza. Hede'yi, Liu'yu ve alıştırma yapması gereken dört öğrenciyi getirdim. Fang bize bir mesaj yolladı. Daha erken gelemediğimize üzüldüm."

"Ah, şimdi anladım." Fuling başını yorgun bir şekilde iki yana salladı. "Hiç olmazsa şimdi huzura kavuşacak," dedi, yerde yatan korumasına bakarak.

"Evi ve avluyu korumaya almalıyız, Fuling," diye hatırlattı Rıza. Gecenin geri kalan kısmında nöbet tuttular ve şafak sökünce çatışma sonrasında etrafı temizlemeye ve Fang'ı gömmek için hazırlama işine koyuldular.

***

Birkaç gün sonra polis şefi Hua Rong'un bürosunda sabah her zamanki gibi başladı. Bürosuna bir tahtırevanla geldi ve sekreterinin ona bir yığın evrak verdiği ve güzel bir kızın şehrin günahlarını düşünürken yudumlaması için çay hazırladığı bürosuna çıktı. Kız görevini yaparken onu seyretmek hoşuna gidiyordu. Kadınlar konusundaki zevkinden gurur duyuyordu ve eğer canı isterse onu bu akşam pekâlâ eve götürebileceğine karar verdi. Bugün bir idama nezaret etmesi gerekiyordu. Vali yapamazdı, çünkü hâlâ yataktaydı, onun için mahkûm edilen esirlerin son anlarına tanık olma işi ona kalıyordu. Bu işi her zaman can sıkıcı bulmuştu; kız bu tatsız idamlardan sonra panzehir gibi gelecekti.

Gün boyu birtakım iyilikler talep etmek için, mesela para istemek veya Tanrı korusun, şehirdeki sayısız suçlunun kendilerine karşı işlediği suçların telafi edilmesini istemek için kapısına dayanan sonu gelmeyen niyazcıları dört gözle beklemiyordu.

Sekreterini çağırarak ona kendisini rahatsız etmemesini ve ertesi gün görüşme yapmak için Arap heyetini bürosuna getirmesini emretti. Hâlâ nehirde gemilerini demirledikleri için konan vergi yüzünden sızlanıyorlardı. Şüphesiz mallarını satarak gitmelerine izin verilmesini isteyeceklerdi. Rong başını iki yana sallayarak gülümsedi. İşler böyle yürümüyordu ki.

O sırada Lin geldi ve yardakçısının yüzündeki ifadeden gününün mahvolduğun anladı.

"Bu sefer ne oldu?" diye sordu, hâlâ midesi ağrıyarak.

"Çok üzgünüm, efendim ama bildiğiniz gibi, dün gece Buwei kendi adamlarını gönderdi," dedi Lin alçak bir sesle.

"Ve?" dedi Rong adeta bağırarak. "Sakın bana onların da beceremediğini söyleme!" Elleriyle masanın kenarlarını sıkıca kavramıştı.

Lin korkmuş görünüyordu. "Hemen hepsi öldü, efendim. Ancak ikisi kaçtı, onlar da yaralı."

"Defol! Gözüm görmesin!" diye hırladı Rong, yumruğunu masaya indirerek; masa sallandı. Lin ortadan kayboldu.

Düşünmesi gerekiyordu. Bu tam bir felaketti. Zihninde deli gibi yanıtlar bulmaya çalışırken bir bezle alnındaki teri sildi. Olabildiğince çabuk Buwei ile görüşmeliydi ama önce düşünmesi lazımdı.

Rong kapının açıldığını duymadı ama birinin varlığını hissetti. Başını kaldırdı. Tuhaf biri önünde duruyordu. "Ne istiyorsun?" diye sordu.

Birkaç dakika sonra bir sekreter gibi giyinmiş olan bir adam kalabalık büroların arasından geçerek sokağa çıktı. Kimse onun Rong'un odasına ne girdiğini ne de çıktığını görmemişti.

Birkaç dakika sonra Rıza ve Fuling nehirde kürek çekiyor ve

Rıza yeni bıraktığı uzun bıyığını çekerek nehir trafiğini izliyordu. Fuling meraktan çatlıyordu. "Ne oldu? Ne söyledi?" diye sordu.

Rıza omzunu silkti. "Şey, pek konuşmadık. Çincem çok iyi değil. Ama... sanırım Fang memnun olurdu."

***

Yarım saat kadar sonra, genç kız elinde yeni bir çaydanlık çayla içeri girdi ve Rong'u buldu. Kadının yankılanan çığlıkları zemin katta bile duyuldu. Muhafızlar basamakları ikişer ikişer çıkarak koşup geldiler ve sekreterler aceleyle Rong'un odasına doğru seğirtti. Kapıdaki kalabalık karşılarındaki manzaraya dehşet içinde bakakaldı, hatta bir hadım bayıldı bile.

Rong'un bedeni sandalyesine yığılmış, başı geriye düşmüştü. Ağzının kenarından incecik bir kan sızarak zarif tuniğinin yakasına damlıyordu. Donuk gözlerini tavana dikmişti ve açıkta kalan boğazından iki kanlı yemek çubuğu çıkıyordu.

Dans edemeyen birine asla bir kılıç vermeyin.

Konfüçyüs

Bölüm 29

Ejderhanın Ruhu

Talon'la Hsü ertesi sabah erkenden başrahip ve keşişlerle vedalaşarak dağdan inmeye başladılar. Talon da Hsü de eve dönmeye can atıyordu ama Hsü'nün aklı onu bekleyen valilik makamı mücadelesindeydi.

Hana giden son bayırdan inerken ikisi de etrafına pek dikkat etmiyordu, ta ki Talon başını kaldırıp hanın çevresinde pek çok at olduğunu ama hiç yaşam işareti görünmediğini fark edene kadar. Tam Talon onunla beraber durmuş olan Hsü'ye bunu göstermek üzereydi ki başının çok yakınındaki bir ağaca bir ok saplandı. İki adam da hemen bir dizleri üstüne çöküp gözleriyle etraflarındaki çalıları taradılar. Şaşkın bir halde bakıştılar ama tam aralarında toprağa bir ok daha saplanınca saldırıya uğradıklarına şüphe kalmadı.

"Pusuya düştük!" diye bağırdı Hsü, sağına doğru yuvarlanarak. Talon da onun arkasından daldı ve ikisi de dik yamacın aşağısındaki patikanın hemen altındaki sık çalıların arasına girdiler. Ağaçlara ve etraflarındaki çalılara daha çok ok yağdı. Talon bu okçuluk gösterisinden pek etkilenmemişti ama fazla da sınamak istemiyordu. Çalıların arasından kulağa Çince gibi gelmeyen bir bağırış yükseldi. "Moğollar!" dedi Hsü hızla nefesini içine çekerek, şaşkın bir sesle. "Bunların burada ne işi var?"

Talon başını iki yana salladı. Hiçbir fikri yoktu ama bir şey kesindi: yakalanmamalıydılar, kaçmaları gerekiyordu. Daha çok

ok atılırken hızla çalılann içinde ilerlediler; arkalarından takip edildiklerini belli eden sesler geliyordu.

Bir anda önlerindeki toprak sona ererek aşağıda bir nehir akan uçurum ortaya çıktı. Talon'la Hsü arkalarındaki adamların sesleri yaklaşırken uçurumun tam kenannda durup sallanarak aşağıda hızla akan sulara ve ivintilere baktılar.

"Aman Tanrım!" diye bağırdı Talon, başka bir kaçış yolu bulmak için etrafına çaresizce bakarak. Hsü de etrafa bakıyordu ve sonra eliyle işaret etti. Onlara pusu kuranlardan kaçmak için tepenin diğer tarafında gidebilecekleri tek yoldan birkaç Moğol yayan olarak tırmanıyordu. Moğollar henüz onları görmemişti ve onların üstünde ve gerisinde yoğun bitki örtüsünün sakladığı arkadaşlarına bağırıyorlardı.

Talon aşağıdaki hızla akan nehre bir daha baktı ve başı döndü. Mesafe çok uzun görünüyordu. Hsü onun kolunu yakaladı. "Eğer kalırsak ölürüz," dedi; sesinde çıldırmış gibi bir tını vardı. "Müzakere etmek ister gibi görünmüyorlar. Atlamamız gerek. Ahmida Buda bizi korusun!"

Durup ne yapmak üzere olduklarını düşünmek için bütün irade gücünü kullanması gerekse de Talon da aynı fikirdeydi. "O zaman atlıyoruz! Seninle aşağıda görüşürüz, şurada bir gölcük var, oraya atlamaya çalış, o zaman belki Tanrı bizi korur," dedi. Aman Tanrım, aşağısı o kadar uzak görünüyordu ki!

Kendilerini uçurumdan aşağı bıraktılar. Talon tam bunu yaparlarken arkalarından bir bağınş duydu ve başlarının üstünden bir ok daha geçti ama o buna dikkat etmiyordu. Midesi ağzına gelmişti ve nefes alamıyordu. Ağzı sessiz bir çığlık halinde kocaman açılmıştı ve inanılmaz görünen bu mesafeden düşerken dik durmaya çalışırken kolları ve bacakları savruluyordu. İçgüdüsel olarak suya önce ayaklarıyla girmediği sürece öleceğini biliyordu. Tek umudu buydu.

Bu uzun düşüş birdenbire uyuşturan bir şapırtı sesiyle azgın suların içinde son bulduğunda yanında kollarını bacaklarını savurarak bağıran adamı unuttu. Buz gibi suyun içine gömüldü,

sonra dipte keskin kayaların arasında sürüklendiğini ve kuvvetli bir akıntıyla döndüğünü hissetti. Bu düşüşten sağ çıktığı için kendini kutlayacak zamanı yoktu; bu şiddetli akıntıda boğulmamak için bütün gücünü kullanıyordu. Kayalara vurulduğunu ve düşerken içindeki bütün havanın tükendiğini hissediyordu. Tam kendinden geçmek üzereyken yüzeye çıktı. Acı içinde bütün ciğerlerini havayla doldurdu ve tekrar suya gömüldü. Sonra tekrar suyun yüzeyine çıktı ve büyük bir çabayla başını suyun üstünde tutmayı başardı. Gözlerindeki suyu ve saçları uzaklaştırmak için başını salladı.

Akıntı hâlâ onu güçlü, karşı konulmaz bir çekişle ivintilere doğru itse de burada su daha sığ ve dardı. Bacaklarını altında tutmaya çalıştı ama başaramayınca akıntının onu ayakları önde sürüklemesine izin verdi, şimdi Hsü'yü görmek için çaresizce etrafına bakma fırsatını bulmuştu. Neredeydi o? Düşünce ölmüş müydü? Dönüp arkasına baktı ve suyun yüzünde bir şey görür gibi oldu ama o sırada köpürerek etrafa sular püskürten ivintilerdeki kayalara çarpıp bayılmamak için bütün dikkatini vermesi gerekti. Nehrin yukarısından gelen bir çığlık sesi duyduğunu sandı ama suyun kükremesi bütün diğer sesleri boğdu.

On beş metre kadar olduğunu tahmin ettiği bir yükseklikten düşüp sağ çıkınca şaşırdı. Sonra nehrin genişlediğini ve kıyıdan uzakta, ağaçların arasındaki bir bayırın üstündeki hanı geçmekte olduğunu fark etti. Bu kadar uzun süredir mi sudaydı? Aniden paniğe kapılarak eli kuşağındaki kılıcına gitti ve rahatlayarak bir nefes aldı. Hâlâ oradaydı ama şimdi de çözülüp düşebileceğinden endişe ediyordu.

Akıntının onu handan biraz daha uzaklaştırmasına izin vermesi akıllıcaydı, ondan sonra bir gayret, üstünde söğüt ağaçları olan küçük çakıl taşlı bir kıyıya doğru yüzdü. Bir ağaca doğru giderek suya düşen dallarından birine uzanıp kaptı ve başka bir şey yapamayacak kadar tükenmiş ve üşümüş halde ona tutunup öylece kaldı. Bacaklarını altına çekerek yere basmaya çalıştı ve ayaklarının suyun dibine ancak değdiğini hissetti; su burada

boğazına kadar geliyordu. Dengesini korumayı başardı ve sonra kendini kıyıya doğru çekmeye başladı. Eğer ulaşabilirse kıyıda gizlenebileceği iyi yerler var gibi görünüyordu.

Sonra hafif bir çığlık duydu ve dönünce Hsü'nün ona doğru sürüklendiğini gördü. Hsü ona çarptığı zaman Talon kollarını uzatmaya ancak vakit bulabilmişti ve ikisi birden suyun altına girdiler. Talon, Hsü'nün tuniğini tuttu ve Hsü azgın suların içinde vücudunu doğrultana kadar ona asıldı. Sonra tekrar salkım söğüdün dallarına uzanarak ona tutundu. Hsü nefes nefese Talon'a sarıldı.

"Hemen gözden kaybolmalıyız," dedi Talon, hırıltılı bir sesle. Kıyıya ulaşma çabası gücünü büyük ölçüde tüketmişti. "Henüz burada olduğumuzu bildiklerini sanmıyorum," dedi Hsü.

Nefes nefese ve inleyerek kendilerini çakıl taşlı kıyıya çektiler. "Sağ kalacağımızı sanmıyorum," diye mırıldandı Hsü, mecalsiz bir halde gülümseyerek. "Hâlâ şu Moğollarla baş etmemiz gerekiyor," dedi Talon. Kıyının yukarısına sürünerek kenardan baktı; her taraf sessiz görünüyordu. "Acaba atladığımızı gördüler mi?" dedi.

"Görmüş olmalılar ama biraz Joss'la burada olduğumuzu bilmeyebilirler," dedi Hsü, Talon'un yanına gelerek. Soğuktan dişleri birbirine vuruyordu. "Umarım düştüğümüzde öldüğümüzü ve nehirden aşağıya sürüklendiğimizi düşünmüşlerdir."

"Önce Guangzhou'daki dostlarımın yine beni öldürmeye çalıştığını düşünmüştüm," diye sözüne devam etti. "Ama şimdi öyle olmadığını biliyorum. Galiba bunlar senin peşindeler."

"Bu adamlar da herkes gibi bizi yolcu etmeye kararlı görünüyor," diye mırıldandı Talon ve başını kaldırarak tekrar kıyının kenarından baktı. "Bu peşinden uçuruma atladığım son sefer," diye ekledi.

"Sana davranışlarımla örnek oluyorum." Hsü derin bir nefes alarak ekledi, "O kayalarda parçalanacağımıza emindim." Gergin ve tükenmiş görünüyordu.

"Hiç değilse hâlâ kılıçlarımız var," dedi Talon.

"Asla dans edemeyen bir adama bir kılıç verme," diye alıntı yaptı Hsü. "Biz ikimizin aşağı inerken havada iyi dans ettiğimiz kesin!"

İliklerine kadar ıslanmış olmasına, ağrılarına ve soğuğa rağmen Talon gülmeden edemedi. Dostu henüz pes etmiyordu.

"Şurada sadece iki adam var gibi görünüyor. Başka bir hayat işareti göremiyorum," diye fısıldadı Talon. "Belki atlarımıza binip buradan gitme şansını bulabiliriz."

"Moğollar büyük ihtimalle adamlarımızı öldürmüş, sonra da bu pusuyu kurmuştur. Eğer birkaç dakika daha beklemiş olsalardı okçularının menzili içine girerdik ama biri fazla hevesliydi," dedi Hsü. Talon da onunla hemfikirdi.

Tam o sırada birkaç adam görüş alanlarına girdi ve Talon içini çekti; atlarına ulaşma şansını kaybettiklerini biliyordu. Nöbetçilerin yanına koşarak heyecanla eliyle nehri gösteren Muunokhoi'yi tanımıştı. Moğolların geri kalan kısmı şeflerinin etrafını sararak besbelli küçük bir görüşme yapıyorlardı. Aniden ayrıldılar ve nehre doğru yöneldiler; bazıları nehirden aşağıya giderken bazıları da saklandıkları yere doğru geliyordu. Talon, Muunokhoi'nin nereye gittiğini görmemişti ama onların tarafına gelmemesini umdu. Kendini hâlâ toparlanmaya çalışarak sırt üstü yatan Hsü'nün yanına bıraktı.

"Bu Muunokhoi! Belki de haklıydın, intikam peşinde. Acele et, saklanmalıyız. Nehre düştüğümüzü biliyorlar ve hayatta kalmadığımızdan emin olmak için bütün kıyıyı araştıracaklar gibi görünüyor!" diye fısıldadı Talon aceleyle.

Hsü canlanmaya çalışarak ayağa kalkıp onu izledi. Eğer suyun içindeki sık sazların arasında gizlenirlerse fark edilmeyebilirlerdi. Talon kıyıdaki izlerini temizledi ve suya girerek salkımsöğütlerin altındaki sazların arasına daldı. Ayağı ancak yere değiyordu. Başlarının üstüne ölü dallar ve sazlar koyarak suyun iyice içine gömüldüler. Su buz gibiydi ve ikisi de titriyordu ama hayatları bir kaçış yolu bulana kadar saatlerce suda beklemeye bağlıydı.

Daha yerlerini ancak bulmuşlardı kl Talon kıyıda bir hareketlilik fark etti. Üstlerinde biri yürüyordu. İkisi de suyun üstünde sadece burunlarını bırakarak iyice suyun içine gömüldüler. Nehir sazların yanından dönerek akıyor, sazların içinin durgun kalmasını sağlıyordu. Adam hiç duraklamadan geçince Talon durup etrafı araştırmadığı için Tanrı'ya şükretti. Belki de hayatta kalabileceklerine inanmamıştı. Talon da suyun sığ bir yerinden ziyade bir gölcüğe düşmeyi becermelerine hayret ediyordu, yoksa bunun ödülü kırık bacaklar veya daha da kötüsü olurdu.

Saatlerce suyun içinde titrediler. Bu dayanıklılıkları için bir testti. Talon, Hsü için endişeleniyordu ama ona doğru bir bakış atınca gergin bir şekilde gülümsediğini görerek rahatladı. Dişleri o kadar takırdıyordu ki gülümseyebileceğinden şüpheliydi ve bacakları uyuşmuştu ama hiç değilse gün batana kadar çıkmamaya çalışacaklardı. Talon aramanın nehrin aşağısına doğru devam ettiğini tahmin ediyordu. Yakında hüsrana uğrayan Moğolların düşünmesi gereken başka bir konu olacaktı. Çok geçmeden Çin'e girdikleri haberi yayılacak ve General Yang Hsün bunu hemen duyacaktı. Hemen emrindeki birkaç yüz askerle birlikte yine aynı yoldan dönerek Moğolların peşine düşebilirdi.

Muunokhoi'nin intikamını alması için sınırlı bir zamanı vardı, sonra fark edilmeden gitmesi gerekiyordu. Eğer Çinliler Sung ülkesinin bu kadar içine girdiğini görürlerse bu açık bir savaş ilanı anlamına gelirdi. Talon istediklerinin bu olup olmadığını merak etti ama şimdilik bunu kafasından attı. Muunokhoi sadece öç almak istiyordu ve eğer onu bunun için Badzar gönderdiyse hiç şaşırmazdı. Ama bundan asla emin olamazdı.

Güneş gökyüzünde sessizce süzüldü ve sonra batıya doğru alçalışa geçti. Talon güneşin durumunu sadece acı verecek kadar yavaş hareket eden gölgelerden tahmin edebiliyordu. Kıyıdan onları telaşlandıracak hiçbir ses gelmiyordu. Ama bir sefer bir hareketlilik olmuştu ve hemen fark edip edilmediklerini merak ederek soğuk, sulu sığınaklarının daha da içine gömülmüşlerdi. Sonra bunun su içmeye gelen genç bir geyik olduğu

ortaya çıktı. Hayvanın kocaman kulakları ileri geri sallanıyor ve sürekli havayı kokluyordu, bunun dışında onların farkında değil gibiydi. Talon hayvanın başkalarının varlığını hissedip hissetmediğini anlamak için dikkatle onu izledi ama geyik bir defa geriye bakmak dışında sakin görünüyordu. Sonunda kıyıda zıplayarak uzaklaştı ve onları soğuk suyun içinde titremeye bıraktı.

Alacakaranlık çöküyordu ve nihayet hava Talon'un dışarı çıkmalarının güvenli olacağını hissedeceği kadar karardı. Uzanarak Hsü'nün kolunu tuttu, Hsü'nün tepki vermesi bir an sürdü ama sonra başını salladı ve ikisi birden yavaşça sazların arasından kıyıya çıktılar. Gereksiz hiçbir ses çıkarmamaya gayret ederek elleri ve dizleri üstünde kıyıya doğru emeklediler ve soğuktan titreyerek yere uzandılar. Talon çizmelerini çıkartarak içindeki suyu boşaltmaya çalıştı. Bu çok büyük bir çabaydı.

İki adam da kendilerini hemen toplamaları ve onları bekleyen şeye hazır olmaları gerektiğini biliyordu ama harekete geçmeleri için büyük bir çaba göstermeleri gerekti. Talon sırılsıklam çizmelerini tekrar giydi ve Hsü'yü kendi çizmelerindeki suyu boşaltmaya bırakarak tekrar elleri ve dizleri üstünde kıyıya süründü. Otların arasından hana doğru baktı ve loş ışıkta orada hâlâ pek çok at olduğunu gördü. Binaların önünde muhafızların kara siluetleri ileri geri hareket ediyordu. Talon pencerelerden dışarıya lambaların ışığının vurduğunu fark etti ve yüksek sesler duydu ama onu alarma geçirecek bir şey yoktu. Hsü'nün omzuna vurarak gelmesini işaret etti. Hsü yanına gitti ve ikisi birlikte uzaktaki binaları dikkatle izlediler.

"Kaç kişiler sence?" diye sordu Hsü.

"Bu ışıkta söylemesi zor, hem bizim atlarımızla muhafızlarımızın atları da var ama bunun on altı veya on sekiz kişilik küçük bir grup olduğunu söyleyebilirim. Üçü dışarıda. Ben onların icabına bakabilirim," dedi Talon.

Hsü içini çekti. "Kendi başımıza üstesinden gelemeyeceğimiz kadar fazlalar."

Dişleri birbirine vurduğu için yavaş konuşmak zorundaydı;

bu Talon'a ıslak giysileri içinde ne kadar üşüdüğünü hatırlattı. Hsü gibi o da pelerinini nehirde kaybetmişti, onun için gece çıkan hafif rüzgâr onu iliklerine kadar donduruyordu. Dişlerini sıkmaktan çenesi ağrıyordu.

"Eğer yayıma ulaşabilseydim bu ışıkta bile şansımızı eşitleyebilirdim," diye mırıldandı.

"Sana saldırırlar ve biz de nehre geri dönmek zorunda kalırdık. Bu nehre bir ömür yetecek kadar doydum artık," diye fısıldadı Hsü. Talon gülümsedi. O sırada Hsü onun omzuna vurdu. "Ne yapacağımızı biliyorum!" dedi heyecanla fısıldayarak.

Talon ona döndü. "Söyle," dedi. "Yoksa yanında şu ateş tozundan mı var?"

Hsü bumundan güldü. "Bu ateş tozu hakkında anlaman gereken bir şey onun da sudan şu anda benim hoşlanmadığım kadar hoşlanmadığıdır, Talon. Bunu gelecekte hatırlamak için aklında tut, tabii bir geleceğimiz varsa. Hayır, ben yardım getireceğim."

"Tapınaktan mı?" diye sordu Talon. "Gece oraya çıkacak kadar güçlü müsün?"

Hsü başını salladı. "Başka seçeneğim yok. Başrahip ve keşişleri kesin bize yardım eder."

"Ama onlar rahip, Hsü! Onların işi savaşmak değil ki. Moğollar onları parçalar!" diye karşı çıktı Talon fısıldayarak.

"Bu ülkedeki rahipler hakkında öğrenecek çok şeyin var, Talon. Eğer onlara ulaşabilirsem bize yardım ederler." Hsü kendinden çok emin konuşuyordu.

Talon şüpheliydi. "O zaman oraya çıkıp getir onları. Leş gibi kokan bir grup Moğol'un bu bölgeyi talan etmesini istemeyeceklerine eminim. Sıra onlarda olabilir. Ben burada bekleyip dostlarımızı gözleyeceğim."

"Ne yapmak niyetindesin, Talon?"

"O kutsal adamları dağdan aşağı indirdiğin zaman onlara uygun bir karşılama hazırlayacağım."

"Bu ne demek?" diye sordu Hsü.

"Geldiğin zaman görürsün. Ama eğer bir atın sırtında oturmuyorsam, o zaman bil ki kaybetmişimdir ve sizi bekliyorlardır."

Hsü karanlıkta başını salladı. "Dikkatli ol. Bence sen de Fang kadar delisin. Bana iyi yolculuklar dile."

"Uyanık ol, dostum. Tanrı seni korusun. Bir ikisi patikada olabilir. Muunokhoi ne yaptığını biliyor." Birbirlerinin ellerini tuttular ve sonra Hsü kıyıdaki setten aşağı inerek patikaya doğru gecenin karanlığında kayboldu. Neyse ki tekrar nehri geçmesine gerek yoktu. O gittikten sonra Talon bir süre ufak tefek sesler duydu ama Moğol nöbetçilerin bunları fark edeceğini sanmıyordu. Binaları izlemeye devam etti. Atlar sıra halinde bağlanmıştı ve üç nöbetçi dikkatli görünüyordu, onun için zamanını bekledi. Hsü'nün tepeye çıkmasının en az üç saat süreceğini tahmin ediyordu, aşağıya inmeleri de iki saat alırdı, onun için hana geri dönmesi şafağı bulurdu. Talon o yokken adamların sayısında değişiklik yapmaya niyetliydi.

Doğuda ince bir hilal yükselmiş yeryüzünü hafif aydınlatıyordu; Talon içinden şükretti. Dinlendikten ve kan dolaşımını artırmak için kollarını salladıktan sonra kendini daha iyi hissediyordu.

Şimdi gizlenebileceği her yere saklanarak hana doğru ilerliyordu. Binalara otuz adım kadar yaklaştı ve durumu değerlendirmek için sık bir fundalığın içinde durdu; içeriden gelen gürültü daha da artmıştı. Moğollar han sahibinin kilerinin tadını çıkartıyordu. Bir ara bir kapı gürültüyle ardına kadar açıldı ve kıyafetinden Moğol olduğu anlaşılan bir adam sendeleyerek çıkıp Talon'un gizlendiği yerin on adım kadar ötesinde duvara işedi.

Adamın sarhoş olduğu belliydi ve Talon onu ortadan kaldırmak için büyük bir dürtü duydu ama bunu yapmanın aptallık olacağını biliyordu, çünkü bu Moğolların gerektiğinden çok önce alarma geçmesine neden olurdu. Adam kapıyı arkasından gürültüyle kapatarak binanın içinde gözden kayboldu ama Talon

bu esnada içerideki Moğol kalabalığına bir göz atabilmişti. Yanında içeriye atacak bir kazan Yunan Ateşi olmasını diledi.

Moğol dışarı çıktığı zaman kara bir siluetin üstünden atlamıştı. Talon onun Hsü'nün muhafızlarından birinin cesedi olması gerektiğini düşündü. Hepsi kılıçla öldürülüp düştükleri yerde bırakılmıştı. Onlar için yapabileceği bir şey yoktu, onun için bekleyerek izledi. Hanın avlusunun gerisinde yıkık dökük bir baraka fark etti. Bu daha çok tek bir arka duvarı olan, yan binaya dayanmış bir sundurmaya benziyordu ama Talon'un bekleyebileceği iyi bir sığınma yeri gibi görünüyordu. Birkaç saniye sonra yan yana sıralı atları ürkütmeden karanlık barakanın içindeydi. Birkaç hayvan başını kaldırdığı için onun farkında olduklarını biliyordu ama bu nöbetçilerin dikkatini çekmemişti. Moğol nöbetçilerden biri etrafı şöyle bir yoklamak için binanın etrafını dolaştı ama sonra tekrar arkadaşlarına katıldı. Ondan sakınmak Talon için kolay olmuştu ama gelecekte işine yarayabileceğini düşünerek nasıl gözcülük yaptıklarını izledi.

İnce bir ay ışığı dışarıdaki toprağın bir bölümünü ve sığınağın bir kısmını aydınlatıyordu, Talon oradan uzak durarak gözlerini barınakta dolaştırdı; kışlık yem olarak arkası samanla doluydu, önde ise birkaçı tavandaki kirişe asılı metal aletlerle bir saban vardı. Talon onlara dikkatle baktı ve metal bir tuzağa benzeyen büyükçe bir alet aklına bir fikir getirdi. Arkadaki samanların içinde bir oyuk açarak dinlenmek için uzandı. Gücünü toplamak için gevşedi. Isındıkça titremesi geçti ve sonra uykuya daldı.

Dört saat sonra uyanıp geceyi dinledi. Hâlâ saman yiyen atların sesinden başka her yer sessizdi. Hanın içinden gelen gürültü dinmişti. Moğolların sonunda sarhoş olup sızdığına karar verdi. Samanların içindeki delikten çıkıp nöbetçilerin nerede olduğunu görmek için gölgelerin arasında süzüldü.

Birisi binanın etrafında sallana sallana yürüyordu; giderken gerinerek esnedi. Diğeri atların sırasının öteki ucunda duruyordu, üçüncüsü ise Talon'un gizlendiği yere en yakın köşede sırtını hanın duvarına yaslayarak çömelmişti. Talon başını kaldır-

dı. Şimdi gökyüzünde hızla sürüklenen bulutlar etrafı karanlığa gömmeye başlamıştı. Talon buna sevindi ve harekete geçti.

İlk nöbetçi ne Talon'un arkasından geldiğini duydu ne de arkadan kalbine saplanan hançere tepki verebildi. Hızla nefesini içine çekti ama bir el ağzına kapandı ve adam başka ses çıkaramadan kasılarak yere düştü. Talon onu çalıların arasına sürükleyerek göz önünden kaldırdı.

İkinci nöbetçi hâlâ duvarın önünde çömelmiş dururken arkadan gelen bir bıçak boğazını bir uçtan bir uca kesti. Adam sağ tarafına düştü ve hâlâ kasılırken katili onu köşenin diğer yanına sürükledi.

Atların diğer ucundaki adam kalmıştı sadece. Hayvanlar artık olağandışı bir şey olduğunu farkındaydı. Burunları havadaki taze kan kokusunu almıştı ve birkaçı huzursuzlandı. Talon sadece birkaç dakikası olduğunu biliyordu. Ölü adamın şapkasını çekip aldı ve pis kokan ceketini çıkardı, sonra yere düşen mızrağı da kapıp ayağa kalkarak at sırasının diğer ucuna doğru yürüdü. Şans eseri kendi atının önünden geçti ve hayvan onu tanıyınca hafifçe kişnedi ama Talon atın yanağını tıpışlayarak sessiz olmasını fısıldadı. Sonra uzanıp yayını ve iki okunu aldı. İhtiyatla artık birinin geldiğini fark eden nöbetçiye doğru yürümeye başladı.

Adam alçak sesle bir şey söyledi. Talon anlamadı ama onu selamlıyor olabileceğini tahmin etti. Sessiz gecede sesler açıkça duyuluyordu, onun için bir şeyler homurdandı ve yayı elinde, başı önde ilerlemeye devam etti. Nöbetçi bir şeylerin doğru olmadığını sezmiş olacak ki daha sert bir sesle bir şey daha söyledi. Şimdi aralarında on adım kalmıştı. Talon tek bir ani hareketle yayını kaldırdı, sertçe çekti ve oku bıraktı. Ok adamın göğsünün üstüne saplandığı anda ikincisini fırlattı ve o da Moğol'un boğazına saplandı ve adam bir çığlık atmak için ağzını açarak dizlerinin üstüne çöktü. Talon hızla yanına gidip elini kasılan nöbetçinin ağzına bastırırken adam da çaresizce elini itmeye çalışıyordu. Moğolun gücü gittikçe azaldı ve nihayet bedeni cansız bir şekilde gevşedi. Talon emin olmak için bir bıçakla adamın

işini bitirdi. Sonra hiç hareket etmeden etrafı dinledi. Arkadaki derin vadiden gelen bir hayvan sesi dışında her taraf sessizdi.

Atları göz önünden kaldırma zamanı gelmişti. Talon gecenin geri kalanı boyunca çalıştı ve sabahın ilk ışıklarında her şey hazırdı. Tapınağın bulunduğu dağı örten ormana doğru bir göz atarak Hsü'nün şanslı olup olmadığını merak etti. Öyle olduğunu umut etti, yoksa bir kovan eşek arısı kadar öfkeli olacak bir yığın Moğol'la kendi başına yüzleşmek zorunda kalacaktı. Atına bindi ve ana binanın altmış metre kadar ötesinde beklemeye koyuldu.

Tahmin ettiği gibi, gün ağarırken bir adam hanın ahşap kapısını itip açtı ve yalpalayarak dışarı çıktı. Moğol yüksek taraçadan iki basamak inerken bir yandan da el yordamıyla pantolonunu indirmeye çalışıyordu. Tuvaletini yapıp rahatlama isteğiyle o kadar meşguldü ki başka hiçbir şeye dikkat etmiyordu. Aniden tökezledi ve keskin metal bir tıkırtı duyuldu. Moğol incik kemiğinin üstüne kapanan metal bir kapanla birlikte yere düşerken çığlık attı. Tuzak ayılar veya kurtlar için konmuştu ve bir insana da yetecek büyüklükteydi. Moğol acı içinde bağırarak debelenirken kapanın demir çeneleri kemiğini parçaladı.

Dakikalar sonra bütün Moğollar taraçanın kapısından dışarı akın ederek karşılarındaki manzarayı görünce ağızları açık bakakaldılar. İlk fark ettikleri şey adamlarının acı içinde bağırarak ve bacağını tutarak yerde yuvarlandığıydı. Sonra birkaç on metre ötede onlara dönük duran üç nöbetçiyi fark ettiler. Ama bu resimde yanlış bir şey vardı. Üç nöbetçi sırtlarına dayanmış mızraklarla ayakta duruyordu ama besbelli ölüydüler. Ve etrafa bakan olduysa bütün atlarının kaybolduğunu da fark etmiş olmalıydı.

Sersemlemiş adamlar aptal aptal arkadaşlarına bakmak dışında bir şey yapmaya vakit bulamadan tatsız bir olay daha oldu. Bir ok ölü nöbetçilerin ardından fırladı ve içlerinden birine saplanarak adamı taraçadan yuvarlayıp çığlıklar içindeki arkadaşının yanına gönderdi. Bunu başka oklar izledi ve daha fazla

Moğol yaralanarak veya ölerek yere düştü, o zaman geri kalanlar hanın görece güvenliğine sığındılar.

Ama bir dakika sonra üç Moğol yaylarını alarak tekrar dışarı çıktı. Etrafa dağıldılar ve atını koşan okçuların arasında sağa sola süren Talon'a ok yağdırdılar. Talon atının eşkin koşarak en yakındaki adamdan uzaklaşmasına izin verdi ve tam sağına dönerek Moğol'un diyaframına bir ok gönderdi. Adam karnını tutup bir çığlık atarak yere yuvarlandı. Yılmayan arkadaşları Talon'un arkasına düştü ve artık oklar çok yakınına gelmesine rağmen çok iyi nişan alarak düşmanlardan birini daha yere düşürdü.

Arkadaşlarının bu kadar kolay vurulduğunu gören diğer adam tereddüt etti. Talon'a doğru son bir ok fırlattı, Talon eğilerek kendini sakındı ve sonra adam hana doğru koşmaya başladı. Altmış adım kala sırtına yediği bir okla düştü. Talon tekrar ölü nöbetçilerin ardındaki yerine geçene kadar kimse ortaya çıkmadı, o da beklemeye koyuldu.

Moğolların arkadan kaçabileceklerini biliyordu ama bu konuda yapabileceği bir şey yoktu. Atları güvenli bir yere saklanmıştı, onun için onları alıp gidemezlerdi. Eğer yayan olarak ona yaklaşırlarsa, göstermiş olduğu gibi hepsini avlardı. Kimse artık hedefi ne kadar iyi tutturduğunu sınamak istiyormuş gibi görünmüyordu. Arkaya doğru manastır yoluna bir göz attı. Hsü nerede kalmıştı?

Sonra patikanın başında bir hareket dikkatini çekti. Koyu renk bol tunikler içindeki kafaları tıraşlı adamlar ellerindeki mızrakları, baltalı kargıları ve çirkin uçları ve kancaları olan başka uzun aletleri savurarak geliyorlardı. Grubun başında Hsü'yü gördü ve bir gözünü handan ayırmadan el salladı.

Rahipler son birkaç yüz metreyi koşarak gelip Talon'un etrafında toplandı. Hsü, Talon'u selamladı. "Görünüşe göre bayağı meşgulmüşsün," dedi, etrafa dağılmış cesetlere bir göz atarak.

Talon onu gördüğüne sevinmişti. "Sen onlarla karşılaşmadan gitmelerini istemedim, dostum." Talon başrahiple birkaç keşişi tanıyarak gülümsedi.

"Biz savaşmaya geldik!" dedi başrahip ona Kantonca ve mızrağını salladı.

Talon şüpheli görünüyordu. Hsü gülümsedi. "Eğer bu Moğolları dışarı çıkarıp savaşabilirsek ilginç bir şey göreceksin," dedi.

Başrahibin verdiği bir emir üstüne rahipler hana bakacak şekilde bir sıra oluşturdular. Talon atından inmeden izledi. Çok geçmeden kapı tekrar açıldı ama bu sefer Muunohkoi yanında bir başka adamla birlikte ihtiyatla ahşap sundurmaya çıktı; Muunokhoi'nin yanındaki adam Çince bir şey söyledi.

"Görüşmesi yapmak istiyorlar," dedi Hsü, Talon'a, beriki omzunu silkti. "Ne konuda?" diye sordu.

Hsü ona gülümsedi. "Öğrenmeye çalışırım," dedi.

İki adamla bağırarak bir şeyler konuştu, sonra başını iki yana sallayarak bir şey daha söyleyip sustu. Kızmış görünüyordu.

"Ne oldu?" diye sordu Talon.

"Bize yanında deneyimli savaşçılar olduğunu ve eğer atlarını verip barış içinde gitmelerine izin vermezsek bizi parçalara ayıracaklarını söyledi. Masum rahipleri incitmek istemiyorlarmış," dedi Hsü, acı bir alayla gülümseyerek.

"Sen ne dedin?" diye sordu Talon, daha çok Moğol'un çıkarak binanın önünde toplanmasını izlerken. On üç kişi saydı. Kendi grubu o da dâhil on kişiydi.

"Belki gitmelerine izin vermeliyiz?" dedi şüpheyle.

"Sen de iyi biliyorsun ki atlarına biner binmez sözlerinden dönüp hepimizi öldüreceklerdir," dedi Hsü tiksintiyle.

"Evet, evet, biliyorum ama rahiplerin bu barbarlarla kapışmasını istemiyorum, Hsü. Bu onların savaşı değil," dedi Talon.

Hsü rahiplere bir şey söyledi. Adamlar gülmeye ve tuhaf görünüşlü mızraklarını Moğollara doğru sallamaya başladılar. Başrahip Talon'u göstererek Hsü'ye hızlı hızlı bir şeyler söyledi. Hsü, Talon'a döndü. "Başrahip gitmeleri konusundaki isteğini kibarca reddediyor ve senden atında kalarak Moğolların yayla-

rını kullanmalarını engellemeni istiyor. Geri kalanını biz halledeceğiz."

Talon omzunu silkti. "Öyle olsun. Tanrı sizi korusun, dostum, işte geliyorlar!"

Muunokhoi kılıcını çekmiş adamlarına bağırıyordu. Hızla rahiplere doğru koşmaya başladılar. Talon bir kez daha eyer üstünde yaşamak için doğan bu adamların yayan savaşmaya uygun olmadığını anladı.

Eh, şimdi rahiplerin kendilerine güvenmekte haklı olup olmadıklarını görecekti. Yayını çekerek arkada kalıp ok atmaya hazırlanan bir Moğol'a nişan aldı. Ok adamın omzuna saplandı ve silahını düşüren adam dönerek yere yuvarlandı. Diğerleri ise savaş çığlıkları atarak rahiplere hücum ederken, başrahibin bağırarak bir emir verdiği rahipler Talon'un Dojo'da öğrendiğine çok benzer bir duruş aldılar. Talon başını iki yana salladı. Hsü neden bahsettiğini çok iyi biliyordu.

Sonra Moğollar geldi ve göğüs göğse savaş başladı. Talon yaylarını kullanmayı düşünen iki adamı daha yere serdi ve izlemeye başladı. Rahipler silahlarını ustaca kullanıyorlardı ve inanılmaz hızlıydılar. Vururken düşmanlarının yüzüne doğru bağırıyorlardı ve saniyeler içinde Moğol savaşçıları çelme takılarak veya yaralanarak yere düşürülmüş ve rahipler tarafından acımadan işleri bitirilmişti.

İki Moğol başrahibe doğru atıldı; başrahip adamlar yanına gelene kadar sakince bekledi. Sonra Talon hayretler içinde bulanık bir hareket gördü ve bir Moğol kılıcını düşürerek ayağını tutup geriye düşerken, diğeri kendini başrahibin saldırısı karşısında tökezleyerek gerilerken buldu. Moğol öfkeyle bağırarak kılıcını savurdu ama başrahibin savunmasını kıramıyordu. Talon öteki adamın kılıcını yeniden aldığını ve sezdirmeden başrahibin arkasından yaklaştığını fark etti. Onu yere sermek için bir ok attı ve saniyeler sonra diğer adam da başrahibin göğsüne indirdiği bir darbeyle yeri boyladı. Talon'un etrafındaki rahipler Moğollarla sanki alıştırma yapıyorlarmış gibi dövüşüyorlardı.

Talon şaşkınlık içinde kimi inleyen kimi hareketsiz yatan yerdeki adamlara bakakaldı. Sonra Hsü'nün Muunokhoi ile karşı karşıya dövüştüğünü gördü. Hsü dojo'da geliştirdiği becerilerini kullanıyordu, onun için Talon'un sadece beklemesi ve ilgiyle izlemesi gerekti. Muunokhoi, Hsü'nün işini bitirmek için öne atıldığı zaman kılıcının kenara savrulduğunu gördü, sonra Hsü'nün kılıcının tek bir vahşi vuruşuyla başı gövdesinden koptu. Gövdesi bir süre dik durdu, sonra kanlı toprağın üstünde yatan diğer Moğolların yanına devrildi. Talon etkilenmişti.

Rahipler kanlı silahlarını havada sallayıp dizginsiz bir sevinçle dans ederek neşeyle bağırmaya başladılar. Talon başını iki yana sallayarak Hsü'ye güldü. Atından indi ve iki adam kucaklaştı. "Bana öyle geliyor ki sen savaşçı bir tüccarsın, Hsü," dedi Talon gülerek.

"Tıpkı senin gibi. Şimdi bu nazik adamlar hakkında söylediklerime inanıyor musun?" diye sordu Hsü.

"Tam bir huşu içindeyim," dedi Talon. "Eğer kendi gözlerimle görmeseydim böyle bir şeye asla inanmazdım."

"Belki içlerinde ejderhanın ruhu vardır," dedi Hsü sırıtarak.

"Bundan hiç şüphem yok," dedi Talon gülerek.

"Senin de öyle, Talon. Şimdi senin de içinde bir ejderha var; onun ruhu içinde, çocukken öldürdüğün o aslanın ruhuyla birlikte." Talon ona denizdeyken bu hikâyeyi anlatmıştı.

***

Ölüleri yok etmeleri ve birkaç yaralı rahiple ilgilenmeleri sabahın büyük kısmını aldı. Handaki insanlar kadınlar dâhil son ferdine kadar katledilmişti. Rahipler buna çok kızdı. Başrahip, onları kendi ülkelerine göndermenin bir manası olmadığını ve esir de almayacağını söyleyerek yaralı Moğolları öldürmelerini emretti. O ve rahipleri Talon'un nöbetçilerden kurtulma şeklinden ve tuzak kurarak atları saklamasından çok etkilenmiş görünüyordu.

"Sana *Renzhe* diyor, Talon," dedi Hsü gülümseyerek. Talon şaşırmış görününce açıkladı. "Sana bir seferinde Japon bir Ninja'dan bahsetmiştim." Talon başını salladı.

"Başrahip onu demek istiyor."

Hsü artık yola çıkmakta epey geciktikleri için kaygılanmaya başlamıştı ve bunu başrahibe açıkladı. "Bana hemen yola çıkmamızı söyledi. Eğer bu Moğol istilasını duyarsa General gelmeden evvel bütün bunların icabına bakacaklarını söylüyor. Ona olayı hemen anlatmayacağım, çünkü bu durumu daha da karmaşıklaştırır," dedi Hsü, Talon'a. "Şu Muunokhoi denen adam ortadan kaybolacak ve reisi Badzar ise neler olduğunu asla bilemeyecek. Sanki Çin onu yutmuş gibi olacak!"

Bu ifade Talon'un hoşuna gitti. "Hmm, bir Çin ejderhası tarafından mı?"

Hsü bunu çok komik bularak başrahibe aktardı; beriki kükrer gibi gülerek diğer rahiplere anlatınca herkes gülmekten yerlere yattı.

"Biraz erzak alıp atlarla yola koyulmalıyız. Ben de kaygılıyım," dedi Talon, Hsü'ye, kahkahalar dinince.

Başrahibin iyi dilekleriyle yola çıkarken diğer rahipler de arkalarından el sallıyordu.

Go Oyunu.
Bir taş veya aynı renkten birleşik bir taş grubu
Ele geçirilir
Ve oyun tahtasından çıkartılır, ona komşu olan
Bütün arakesitler düşman tarafından işgal edildiği zaman.
(Düşmanın ele geçirilmesi kendinin ele geçmesinden
Önce gelir)

Bölüm 30

Go Oyunu

Talon'la Hsü pusudan üç hafta sonra Guangzhou'ya döndüklerinde her şey normal gibi görünüyordu, tek bir dikkate değer istisna dışında: kapıda onları karşılayan adam Fang değildi. Onun yerine Qian beline kadar eğilerek, "Selam olsun, Efendi Meng," dedi. "Size büyük bir üzüntüyle Efendi Fang'ın öldüğünü bildirmek istiyorum. Efendi Meng, Fuling ve Sensei'min isteği üzerine onun görevlerini üstlendim."

Kapıdaki hareketlilik onları bekleyen Fuling'i harekete geçirdi. Aceleyle gelerek beline kadar eğildi. "Evine hoş geldin, baba. Şimdiye kadar gelmiş olacağınızı umuyorduk ama önemi yok. Benimle gelirsen sana her şeyi açıklayacağım."

Hsü, "Seninle memnuniyetle gelirim, Fuling ama önce Talon'la konuşmalıyım" dedi.

Talon'u kolundan tutarak usulca, "Önümüzdeki birkaç günün çok yoğun geçeceğini sanıyorum, Talon," dedi. "Sen arkadaşlarının yanına gidip Jiaya'yla birlikte çalışmalısın; işi biter bitmez onu sana göndereceğim. Yakında görüşeceğiz, bana işleri hale yola koymam için birkaç gün ver." Talon başını salladı ve iki adam el sıkıştılar.

"Bu yolculuğu ne pahasına olursa olsun kaçırmazdım, Hsü. Teşekkür ederim," dedi. İkisi de gülümseyerek ayrıldılar.

Talon atını bir hizmetkâra verdi ve sonra konuk evine doğru yürüdü. Daha avluyu ancak geçmişti ki heyecanlı bir çığlık sesi duyuldu ve Ravan kapıdan uçarcasına çıkarak koşup kollarına atıldı.

"Döndün! Ne güzel!" diye bağırdı, ona içten bir öpücük vererek. "Seni gördüğüme öyle sevindim ki, Talon'um!" Talon onu sıkıca tuttu ve adeta taşıyarak konuk evine kadar yürüdü. Ravan'ın yukarı kaldırdığı yüzüne mutlulukla gülümseyerek onu bir daha öptü.

"Ah, biz de çok meşguldük," dedi Ravan gülerek. "Rıza rıhtımda adamlarla birlikte. Jiaya da onunla birlikte geminin hazırlanmasına yardım ediyor. Muson rüzgârı değişiyor, biliyorsun."

Talon bugün neredeyse hiç bulutsuz ve açık gökyüzüne bir göz attı. "Galiba öyle," dedi. Sesinde bir isteksizlik vardı. Ravan anlayışla kolunu sıktı.

O sırada Rüstem neşeyle bağırarak evden fırlayıp kendini Talon'un kollarına attı. Talon oğlunu havaya kaldırdı ve bundan çok hoşlanan çocuğu etrafında döndürdü. "Gittiğimden beri en az iki el boyu uzamışsın," dedi Talon gülerek.

Ravan yanlarında durarak maskaralıklarına güldü. Babayla oğlu böyle görmek onu çok mutlu ediyordu ve bunun sürmesini istiyordu. Sonunda Talon çocuğu yere bıraktı ve o gittiğinden beri neler yaptığını sordu. Bunun üzerine çocuk heyecanla Lun'la yaptıklarını, uçurtmayı, top oyununu anlatmaya başladı. Üçü el ele tutuşarak içeri girdiler. Talon keyifle salonda etrafına baktı. Pek az eşyalı ama zarif bir şekilde döşenmiş bu evde tekrar ailesiyle birlikte olmak çok güzeldi.

Bir kez daha mükemmel oval yüzüne hayran kalarak, bakışlarına büyük bir aşkla ve yüreğini eriten bir gülümsemeyle karşılık veren Ravan'a baktı. Ona doğru uzanarak içinden gelen bir dürtüyle onu Rüstem'in önünde tekrar öptü; çocuk şaşırarak ve utanarak tiz bir sesle bağırdı.

Sonra Salem geldi; kadın onu görünce ağladı ve Talon utanmasına aldırmadan ona sarıldı. Cennet de koşarak gelerek hevesle ona sarıldı. Talon gülerek Cennet'in omzunun üstünden Ravan'a kaşlarını kaldırdı. Ravan başını dikerek ters ters bakıyormuş gibi yaptı. "Aman aman, nasıl bir karşılama bu!" diye bağırdı Talon, Cennet'e bakmak için ondan biraz uzaklaşarak. "İyi görünüyorsun, Cennet," dedi.

"Döndüğün için öyle mutluyuz ki. Anlatacak çok şey var, Talon," dedi heyecanla. "Ravan öyle bir savaşçı ki! Gözlerimle gördüm!"

Talon gözlerini kırpıştırarak Ravan'a baktı. "Neler oluyor?" diye sordu.

Ravan kaşlarını çattı ve üstünde durmuyormuş gibi elini salladı. "Cennet haklı; anlatacak çok şey var ama Rıza ve çocuklar gelene kadar bekleyebilir. Şimdi Talon, çok yorgun ve kirli görünüyorsun. İyi bir banyo yapmalısın, sonra da hep birlikte oturup birbirimize neler yaptığımızı anlatabiliriz," dedi Ravan, Cennet'e gözleriyle şimdilik çok fazla şey anlatmamasını işaret ederek. Cennet onu anlayarak gelip yanında durdu.

Talon banyo yapma düşüncesini çok sevmişti. Yayını ve kılıcını Rüstem'e verdi ve onları odasına götürmesini söyledi. Buna bayılan çocuk onları gururla merdivenden yukarı taşıdı.

Yolculuklarının son bölümü zor geçmişti. Hsü düşmanlarının neler karıştırdığını görmek için mümkün olduğunca çabuk Guangzhou'ya dönmek için hızlı bir tempo tutturmuştu. Durumu Talon'la konuşmuştu ve Talon tırnaklarıyla mücadele etmesi gerektiğini ve yüksek mevkilerde ona yardım edecek çok az dostu olduğunu anlamıştı.

Ancak neşeyle, hâlâ onları şaşırtabilecek birkaç kozu olduğunu söylemişti. Valinin iyileşip iyileşmediğine veya hayatta olup olmadığına dair hiçbir haber almamışlardı. Eğer hayattaysa Hsü'nün Wu'nun iktidarı ele geçirme çabasının önünü kesmek için kanıtları olabildiğince çabuk sunması gerekiyordu.

Talon banyo yaptıktan sonra Ravan'la birlikte özel odalarına geçerek neredeyse kadının giysilerini parçalarcasına çıkarttı ve ihtirasla seviştiler. Onunla birlikte doruğa ulaşan Ravan alçak sesle uzun uzun inledikten sonra birbirlerinin kollarında uzandılar. "Umarım kimse iyi olup olmadığını görmek için içeri girmez," dedi Talon sırıtarak.

"Bu senin hatan, Talon'um. Çok uzun zaman oldu." O da manalı gözlerle ona gülümsedi. Sonra başını kaldırarak çenesini dirseğine dayadı. "Hepimiz ejderhanı görüp görmediğini merak ediyoruz."

"Ee, evet, gördüm. Evet, bir ejderha gördüm," dedi. Söyledikleri Ravan'a pek net gelmemişti.

"Ee, bir ejderha gördün mü, yoksa görmedin mi? Aşağı inip herkese yolculuğunu anlatmadan evvel şu ejderha hakkındaki her şeyi dinlemek istiyorum," dedi.

"Şey... şöyle bir şey. Her tarafı bembeyaz..." diye anlatmaya çalıştı Talon manastırda gördüğü ejderhayı; gördüğünün canlı olmadığını söylememişti ama bu oyunu pek uzun süre devam ettiremedi. O anlattıkça Ravan'ın ona bakan gözlerinde bir şüphe ışığı belirmeye başlamıştı. Sonunda sözünü kesti. "Ben seni tanırım, Talon. Dünyada herkesten daha iyi tanırım ve şimdi bir şey gizlediğini *biliyorum*. Bana anlatsan iyi olur, hemen şimdi!" dedi, yumruğunu göğsüne vurarak.

"Tamam, tamam, söyleyeceğim! Böyle vurup durma, beni öldüreceksin!" dedi.

"O gerçek bir ejderha değildi." Ravan'a bakamıyordu.

"Gerçek değil miydi?" dedi Ravan, ağzı hayret içinde açılarak ve gözlerinde eğlenceli bir ifade belirerek. "Hepimiz Hsü'nün sana en az bir tane canlı ejderha göstereceğini düşünmüştük."

"Hepsi Hsü'nün kabahati. Çin'e geldiğimiz zaman bana bir ejderha göstereceğini söyledi. Ama bana *canlı* bir ejderha göstereceğini söylemedi. Böylece bana bir manastırın girişindeki kocaman taştan bir ejderhayı gösterdi. Çok güzel bir heykeldi.

Belki de bir zamanlar öyle görünüyorlardı. O kadar kızmıştım ki onu öldürebilirdim ama sakinleştikten sonra bu bayağı komik göründü. Hsü özür diledi ve ben de bunu gizli tutmasını söyledim," dedi süklüm püklüm bir tavırla.

"Hah! Ben sırrını saklarım." Ravan'ın bu sözleri Talon'a pek samimi gelmemişti.

"Söz veriyor musun?"

"Veriyorum ama bu Hsü kötü bir adam. Onu buraya getirmemiz için bizi yönlendirdi."

"Hsü'nün bunda çok usta olduğunu fark ettim. Bana bir defasında diplomasinin başkalarına senin istediklerini yaptırma becerisi olduğunu söylemişti. Bu durumda başarılı olmuş gibi görünüyor! Pişman mısın, aşkım?"

"Hiç değilim! Aslında burada sonsuza dek kalabilirim, Cennet de öyle. Burası öyle bir yaşam ve güzelliklerle dolu ki," dedi, boynunu usulca ısırarak. "Çok yorgun değilsin, değil mi?" diye mırıldandı.

Talon eğilerek bumunu göbek deliğine sürttü ve sonra mahrem yerine kadar öpmeye devam etti. "Sana bunu yapmayı özledim," diye mırıldandı, kadını keşfederken. Ravan titredi ve sonra inleyerek sırtını kavislendirip parmaklarını yastıklara geçirdi. "Ah, ben de öyle, aşkım!" dedi nefesi kesilerek.

***

Rıza ve "çocukları" Yusuf'la Daran o akşam limandan döndükleri zaman neşeli bir toplantı yaptılar. O gece yemeği konuk evinde yediler. Lihua'yla konuşan Ravan, Hsü'nün yapacak çok işi olduğu için Meng ailesinin o gece kendi hallerine bırakılmasının daha iyi olacağını söyledi.

Talon baştan itibaren neler olduğunu ve Fang'ın nasıl öldüğünü bilmek istiyordu. Önce biri, sonra diğeri hikâyeyi kendine göre anlattı ve Talon kafasında yavaş yavaş o akşamın bir resmini oluşturmaya başladı. Diğerlerinin okçu kadın olarak Ravan'a

yağdırdıkları övgüleri dinlerken gururla yüzü parladı. Cennet hayran gözlerle Ravan'a bakıyordu. Şaraptan biraz çakırkeyif olarak, "Ben de bir gün kardeşim Ravan gibi, hem bir anne hem de bir savaşçı olmak istiyorum," dedi.

"Eğer Rıza'yla biraz daha kalırsan bu bir sorun olmaz," dedi, Ravan utancını gizlemek için gülerek.

Talon, Hsü'nün düşmanlarının sergilediği düşmanlık karşısında irkilmişti. Olağandışı ve çok yönlü ülkede bu biraz uygunsuz görünüyordu. Düşmanları onu valilik yarışının dışında tutmak için Hsü'nün sahip olduğu her şeyi yok etmek istemişti. Hua Rong'la yaptığı görüşmeyi hatırladı. "Bu sakin kültürlerinin altında karanlık tüneller var. Ya şu polis şefi? Ondan ne haber?" diye sordu. "Bütün bunların ardındaki adam o mu?"

Odada bir sessizlik oldu. "Ne var?" diye sordu Talon, şaşırmış bir ifadeyle.

"Bürosunda öldürülmüş halde bulundu. Bir yemek çubuğuyla öldürülmüş," dedi Yusuf, boğuk bir sesle. Hâlâ düzgün konuşamıyordu ama boğazındaki dikişler geride kırmızı izler bırakarak kaybolmuştu. Talon etrafındaki boş yüzlere baktı. "Yani düşmanlarıyla bozuşmuş. Bu Hsü'yü memnun edecektir," dedi, hoşnutlukla ama bunu söylerken Rıza'ya uzun ve şüpheli bir bakış attı.

***

Ana binada Efendi Hsü Meng'in ailesi yemek masasının etrafında toplanmıştı.

Bütün aile onun dönüşünü büyük bir rahatlamayla karşılamıştı. Karısı Meilin'i özel odasında selamlamaya gittiğinde kadın kendini kollarının arasına bırakarak ağlamıştı. Onu bu kadar üzgün görmek olağan bir şey değildi ama bu şartlar altında hiç de şaşırtıcı değil, diye düşündü, onu teselli ederken.

Yemek olağanüstüydü ama iştahla yiyen tek kişi Lun'du. Ailenin geri kalan üyeleri olayı kendi açısından anlatırken Hsü

oturduğu yerde öfkeden taş kesilmiş bir yüzle hepsini dinledi. Ara sıra araya girerek bir şeyler sordu ve Fuling'in Fang ve yabancı Rıza'yla birlikte savaştığını duyunca beğeniyle başını salladı; Fuling, Rıza'dan övgüyle bahsediyor ve ona Hsü'yü meraklandıran korku dolu bir saygı duyuyor gibi görünüyordu.

Lanfen Hanım odasında yaşanan olayı, o anın heyecanını tekrar yaşayarak ve hikâyesini biraz süsleyerek anlatırken Lihua'yı göklere çıkardı. Lihua'nın ön kolu hâlâ sargıdaydı ama onu göstermemeye çalışıyordu ve dikkat çektiği zaman utanmış göründü. Hsü beğeni dolu gözlerle masanın karşısına baktı. Annesini epeydir bu kadar canlı görmemişti.

Meng Meilin Hanım her zamanki mesafeli tavrını koruyordu ama o bile bu övgüyü hak ettiği sonucuna varmıştı. Ahırdaki dövüşe tanık olan Lun olayı uzun uzun anlatırken kanlı ayrıntılara öyle girdi ki Hsü elini kaldırıp anladıklarını söylemek zorunda kaldı. Lanfen Hanım Lun'un bir rüya daha gördüğünü söyleyince Hsü yerinde doğruldu.

"Ne demek istiyorsun, anne?" diye sordu.

"Lun bize baban yokken gördüğün rüyayı anlat," dedi büyükannesi ona.

"Senin bir nehirde olduğunu gördüm, baba," dedi çocuk, neredeyse ağlayarak.

Hsü uzunca bir süre bir şey diyemedi, sonra yavaşça, "Evet, oğlum, Efendi Talon'la ben bir süre nehirde kaldık ama artık her şey yolunda," dedi.

Ona Fang'ın cenazesini anlattılar. Evdeki herkes ve dojo'dakiler katılmıştı; yabancılar da davet edilmişti ve Ravan, Rıza ve Cennet de gelmişti. Fuling bu ciddi merasimi hazırlamış olmaktan gurur duyuyordu.

"Umarım bu seni memnun eder, baba ama onun naaşını atalarımızın mezarının olabildiğince yakınına koydurdum. Canını bizi kurtarmak için feda etti. Bunun uygun olacağını düşündüm."

Hsü onaylayarak başını salladı. "İyi yapmışsın, oğlum. Ben de öyle yapardım. Çoğumuz ölümden değil, nasıl öleceğimizden korkarız. Fang iyi öldü."

Şimdi Hsü'nün başka bir koruma bulması gerekiyordu. Qian hakkında Sensei Saiki'yle konuşmalıydı. Saiki, Fang'dan bile iyi bir kılıç ustası olan ve kesinlikle onun kadar çılgın olmayan adamını kiralamaktan memnun olurdu. Yine de Fang'ı özleyecekti. Yakında mezarını ziyaret ederdi.

O gece daha sonra, hanımlar odalarına çekildiği ve Lun yatağa gönderildiği zaman, büyük oğluyla küçük bir masanın başında oturup dışarıdaki çeşmenin sakinleştirici sesini dinleyerek hikâyenin ayrıntılarını öğrendi. Bu olayı duymak onu kaygılandırmış ve öfkelendirmişti ama böyle bir şey bekliyordu. Giderken duyduğu endişeler doğrulanarak korkunç sonuçlara yol açmıştı.

Fuling'e hikâyeyi bir kez daha ayrıntılı olarak anlattırdı ve nihayet oğlunun anlatacakları bittiği zaman sıcak pirinç şarabını düşünceli bir şekilde yudumladı.

"Bana Rong'un nasıl öldüğünü bir daha anlat," dedi.

"Onu boğazına yemek çubukları saplanmış halde bürosunda ölü bulmuşlar. Bina insanlarla doluydu! Kimse büroya giren veya çıkan birini görmemiş ama sonra biri odaya girmiş ve işte oradaymış: ölü halde. Haber saatler içinde bütün şehre yayıldı."

"Sence bunu kim yapmış olabilir?"

"Bilemem, baba, ama..." Fuling tedirgin bir halde durakladı.

"Ama ne? Çıkar ağzındaki baklayı, oğlum."

"Şey, Rıza beni görmeye geldi ve polis şefinin öldürüldüğünü haber vermek istediğini söyledi. Onunla birlikte nehri geçtim ve kıyıya çıktığımızda bana beklememi söyledi ve uzaklaştı. Daha sonra geri döndü. Ona sorduğum zaman bana pek bir şey anlatmadı ama 'Fang'ın memnun olacağını' söyledi. Bunu tuhaf buldum. Yüzünde garip bir şey vardı ama ne olduğunu hatırlayamıyorum. Aklım Fang'in ölümünde ve cenaze merasimi hazırlıklarındaydı, onun için ona çok dikkat etmedim."

"Yani Rıza'nın bununla bir ilgisi olabileceğini mi söylüyorsun?"

"Belki, baba ama bunu nasıl yapabildiğini bilmiyorum. Kimse olağandışı bir şey gördüğünü bildirmemiş ve polis şefinin bürosunu ziyaret eden bir Arap kesinlikle fark edilirdi! Ama Rong'un öldüğüne üzülmedim. Her kim öldürdüyse bize bir iyilik yaptı; en azından, duyduğum zaman böyle düşünmüştüm. Tabii bunu kimseye söylemedim."

Hsü oğluna uzun bir süre baktı. "Bunu kimseye söylememelisin, oğlum. Hiç kimseye. Şüphe tehlikeli bir şeydir, kuru otlarla dolu bir tarlada bir anda kontrol edilemeyen bir yangın çıkartabilen ve hatta tohumları ekenleri de yakabilecek bir kıvılcıma benzer."

Fuling başını sallayarak onayladı. "O adama bir şey olsun istemem. O iyi bir dost ve bizi pek çok kötülükten korudu."

Hsü başıyla onaylayarak fincanını kaldırıp oğlununkiyle tokuşturdu. "Dostlara ve sırlara," dedi gizemli bir gülümsemeyle.

"Bana haraçla yaptığın yolculuğu anlatsana, baba," dedi Fuling. "Moğollar 'hediyeleri' beğendi mi?" diye ekledi acı bir alayla.

Hsü oğluna gülümsedi. Oğluyla daha önce olmadığı bir şekilde gururlanmaya başlıyordu.

"Önce sınavlarının nasıl gittiğini duymak istiyorum," dedi. "Kendine güveniyor musun?"

Fuling içini çekerek şarabından bir yudum aldı. "Evet, baba, sanırım. Çok kolay değil, senin de hatırlayacağın gibi."

"Ah, evet, hatırlıyorum ya. Ama sen yılmıyorsun ve ben bunu takdir ediyorum. Şu sınavları geçersen yedinci seviyede bir idareci olabilirsin. O zaman mevkii yükseltmen için seni eski akademime yollayabilirim. Hatta belki sonunda valilik makamında bile bir mevkie getirilebilirsin."

"Ben savaşçı bir şair olmak isterdim, baba," dedi oğlu gülümseyerek.

"Senin yaşında ben de bütün bu akademik çalışmalardan gına getirmiştim ve sadece yolculuk etmek istiyordum ve bir ölçüde ettim de –tabii sınavlardan sonra. Fakat aile ve iş sorumlulukları sıkıştırıyordu; ben de çok fazla dolaşamadım," dedi Hsü.

Fuling gülümsedi ama sonra yüzü ciddileşti. "Şimdi Rong gittiğine göre bu durum yarıştaki durumunu nasıl değiştirecek, baba?" diye sordu.

"Daha bitmedi ki. Ben Başkan Yen'in ölümünün arkasında Rong'un veya şu açgözlü domuz Buwei'nin olduğundan şüpheleniyorum." Hsü Başkanın gelmeden üç gün önceki ani ölümünden bahsediyordu. Şehir dışındaki malikânesine giderken bilinmeyen kişiler tarafından öldürülmüştü. Bazıları onların hırsız olduğunu söylüyordu ama Hsü bunun bir suikast olduğundan neredeyse emindi; belki de ona yönelik pek de gizli olmayan bir uyarı mıydı acaba?

"Bu makam için başka kimler rekabet ediyor?" diye sordu Fuling.

"Şimdi Başkan Yen ve Rond da gittiğine göre, sadece Wu po-ku ismindeki Başkanla ben kaldık. Yakında gidip onu ziyaret etmek istiyorum. İnsanlarla tanışıp kim olduklarını görme vaktin geldi. Randevumuz olmasa da yarın ikimiz de gidip valiyi göreceğiz. Bekleyemeyecek kadar acil bir mesele var."

***

Ertesi gün Hsü ve Fuling, Qian'la birlikte bir sandalla nehri geçtiler ve şehrin kapısından girerek kıyıdaki kalabalık gezinti yerini arkalarında bırakarak konutun girişine ulaştılar.

Hsü konuttaki dostu ve sırdaşı Li Shou-cheh'i sordu. Çok geçmeden Shou-cheh kabul odasının cilalı zemininde ayaklarını sürüyerek onları karşılamaya geldi. Alçak sesle konuştular.

"Geri döndüğüne ve bugün gelebildiğine çok sevindim, Efend Meng," diye mırıldandı Shou-cheh, uzun uzadıya selamlaşma faslı bittikten sonra.

"Sana oğlum Meng Fuling'i tanıştırmak isterim. Artık önemli insanlarla tanışma zamanı geldi," dedi Hsü. Shou-cheh bu iltifata memnun olmuş görünüyordu.

Fuling'e gülümseyerek, "Hoş geldiniz, Efendi Meng," dedi. "Babanız bu şehirde son derece saygı gören biridir. Onu ve şimdi de sizi tanımak benim için büyük bir onur. Gelin," dedi eliyle başka bir odayı işaret ederek. "Daha sakin bir yerde konuşalım."

Çay sunuldu ve sonra diplomatik insanların yaptığı gibi dolambaçlı yollardan ana konuya gelindi.

"General Hayan Zhou, General Yang Hsün'den organizasyon becerilerini göklere çıkaran ve siz haracı teslim etmeden evvel kampta başınıza gelen bir olaydan kısaca bahseden bir mektup aldı, Efendi Meng," dedi Shou cheh.

"O 'olay' neredeyse dostumun hayatına mal oluyordu," dedi Hsü boğuk bir sesle, bunu Shou-cheh'in bu kadar çabuk duymasına şaşırdığını gizleyerek. "O yılan benim için konulmuştu."

Fuling gözlerini kocaman açarak babasına baktı. Önceki gece bunu anlatmamıştı.

"O halde General Hayan Zhou'nun doğru insanlarla konuşmak üzere olabildiğince hızlı İmparator'un sarayına gitmekte olduğunu bilmek seni memnun edecektir. Senin hakkında harikulade şeyler söyleyecektir, Efendi Hsü. Çok etkilenmiş. Onu Go'da çok sık mı yeniyordun?"

Hsü adama ısındı. Shou-cheh biraz önce mizah duygusuna sahip olduğunu göstermişti ve bu çay kâsesinin içine gülümseyen Fuling'in gözünden kaçmamıştı.

"Karşılıklı saygıya dayanan bir dostluğumuz olduğuna eminim. O iyi bir subay," dedi Hsü monoton bir sesle, hafifçe gülümseyerek.

Shou-cheh başıyla onayladı. "Ben de öyle duydum."

Birkaç dakika daha konuştular. Hsü şehirdeki dedikoduları duymak istiyordu. Shou-cheh onu hayal kınklığına uğratmadı.

"Başkan Yen'le Hua Rong'un açıklanamayan ölümleri herkesin ağzına sakız oldu. Kimse bu ölümlerin nasıl olduğunu bilmiyor. Duyduğuma göre, Rong'un ölümü bayağı korkunçmuş." Shou-cheh tiksintiyle hafifçe ürperdi.

"Kim olduğunu biliyor musun? Çok düşmanı vardı."

"Gerçekten de öyle ama kimsenin bir şey bildiği yok." Shou-cheh dosdoğru Hsü'ye baktı. "Seninle onun valilik makamı için rekabet ettiğiniz biliniyordu." Şaşırdıklarını görünce gülümsedi. "Evet, gerçekten de Rong o makama kendisi gelmeyi düşünüyordu. Sen töhmet altında kalabilirdin ama imparatorun işi için şehir dışında olduğun inkâr edilemez, onun için kimse seni suçlayamaz."

"Valiyi görmemiz mümkün mü?" diye sordu Hsü dikkatle. Konudan saptıklarını hissetmeye başlamıştı.

Shou-cheh tedirgin görünüyordu. "Korkarım çok hasta ve şimdi kimseyle görüşemez, Efendi Meng Hsü."

Hsü ona sert bir bakış attı. "Öyle mi? Kimseyle mi?"

Shou-cheh daha da rahatsız göründü. "Sadece doktorlarla, korkarım. Bu Başkan Wu po-ku'nun emri. Konuttaki kıdemli Başkan o ve valinin kiminle görüşeceği hakkında son sözü söyleyecek kişi de odur, tabii valinin bizzat görüşmek istediği biri olursa, o başka. Ama epeydir böyle bir şey olmadı."

"Elbette, anlıyorum," dedi Hsü, ama zihni deli gibi çalışıyordu. "Belki de bir şeyler ayarlayabiliriz." Çay masasının üstünden, Hangzhou'daki saraya götürdüğüne benzer küçük bir kutu uzattı ve hemen Shou-cheh'in tuniğinin ipek kıvrımları arasında kayboluverdi.

"Bütün olasılıkları araştıracağım, Efendi Meng," dedi eğilerek; gitme zamanı gelmişti.

Kapıda Qian'ı aldılar ve yavaş yavaş tepeden aşağı, nehre doğru yürüdüler. Babası kalabalık kıyı yolunda derin düşüncelere dalmış yürürken Fuling hiç konuşmadı.

"Bu bir hamle mi, baba?" diye sordu nihayet.

"Go oyununda hiçbir şey bir 'hamle' değildir... ta ki oyun sona erene kadar, oğlum," dedi Hsü ona.

***

Valinin konutundan hiç haber gelmedi ve Hsü, Hangzhou'daki saraydan da hiç mesaj almadı. Çok kaygılıydı. Başkan Wu poku sarayda sonraki valiyi önerecek idarecilere rüşvet vermek için mükemmel bir konumdaydı. Üstelik valiye yapılacak bütün ziyaretleri ve hatta bilgi akışını kısıtlayabiliyordu. Hsü, Qian'la mülkünün güvenliği hakkında uzun uzun görüştü.

Sonra valinin öldüğü haberi geldi. Akrabaları öldüğünü ilan ettiler ama saray görevlileri bütün halkın duymasını garantilemek için şehrin her yanına kocaman afişler astılar ve evlerin damlarına bağıran ulaklar gönderdiler. Vali çok saygı gören biriydi.

Bütün Guangzhou şehri gibi Hsü ve ailesi de yasa girdi. Hsü bu geleneği Talon'a kısaca anlattı.

"O iyi bir adamdı ve çok çalıştı, Talon. Atalarına gereğince saygı gösterdi ve hürmet edilen bir insandı. Ataları onu karşılamaktan memnun olacaktır."

"Onu iyi tanır mıydın?" diye sordu Talon.

"Hayır, çok iyi değil ama ona saygı duyardım; fakat iyi bir adam olsa da onun nezaketinden yararlananlar oldu. Eğer daha sert olsaydı önüne geçilebilecek çok suç işlendi bu şehirde."

"Yani öldürülen şu adamın yardımıyla mı?"

"Ah, evet, şu öldürülen adamın, Hua Rong'un yardımıyla." Hsü, Rıza'ya keskin bir bakış attı.

"Cenazeye gitmek zorunda mısın?" diye sordu Rıza, Hsü'nün bakışını görmezden gelerek.

"Gitmemem düşünülemez. Ne kadar çok kişi giderse o kadar iyi. Biz ölümün iki bölümü olduğuna inanırız: *po*, yani mezarla ilgili olan kısmı ve *hun*, yani aile ağacıyla ilgili olan kıs-

mı. Ruh, gömülen *po*'dan çıkar ve cehennem mahkemelerinde yargılanmak zorunda kalır, onun için saygı gösteren insanlar ve özellikle akrabalar ne kadar çoksa ruhu için kötü hüküm verilme şansı o kadar az olur." Bunu duyan Talon ve Rıza düşünceli bir hal aldı.

Hsü konuşmasına devam etti.

"Mezarda yemek törenleri yapılır ve çok büyük bir mezar taşı konulacaktır. Ayrıca mezarın yanına bir tür heykel de dikilecektir. Gelip izlemelisiniz."

Bu cenazenin önemine dair hiçbir kuşkuları kalmamıştı. Talon ve dostları kalabalığın gerisinden izlerken cenaze alayı valinin konutundan çıkarak, iki tarafını meraklı insanların sardığı kıyıdaki yoldan şehrin batısındaki mezarlığa doğru ilerledi. Bütün aile mensupları rahipler gibi kenevirden dokunmuş kaba beyaz giysiler içindeydi. Ölü, süslü bir tabut içinde toprağa verileceği ebedi istirahatgâhına taşınırken tören alayına büyük ziller ve davullarla müzisyenler eşlik ediyordu. Sonra asıl gömülme töreni yapıldı.

Talon eve düşünceli bir halde döndü. Artık Hsü'nün harcayacak hiç zamanı olmadığını biliyordu. Düşmanları onu öldürmek için gölgelerin arasında toplanacaktı.

Mülkü de bu tavrı yansıtıyordu; muhafızların sayısı ikiye katlanmıştı ve dojo'dan gelen yeni adamlar kendi başlarının çaresine bakabilirlermiş gibi görünüyorlardı. Qian her yerdeydi; peşinde birkaç adamla birlikte durmadan etrafı dolaşıyor, bahçedeki ve binalardaki zayıf noktaları gösteriyor, oralara nöbetçiler dikiyordu. Kimse yanında biri olmadan dışarı bırakılmıyordu.

Talon en kötüsüne hazırlanmaya karar verdi. Guangzhou'da ne olursa olsun, buradan güvenle ve gemiyi yükle doldurarak ayrılmayı ailesine ve mürettebatına borçluydu. Rıza'yla birlikte ertesi gün yüklerinin durumunu konuşmak için Hsü'nün yanına gittiler.

Hsü onları gördüğüne sevindi. Bitkin görünüyordu ama on-

ları oturmaları için davet ederek çay ikram etti. "Herhalde buradan ayrılmak konusunda konuşmaya geldiniz," dedi gülümseyerek.

Talon hüzünle başını salladı. Hsü her zaman ondan öndeydi. "Muson rüzgârları değişiyor, Hsü. Gitme zamanımız geldi, yoksa gelecek yıla kadar gidemeyebiliriz."

"Çin'i sevmediniz mi, Talon?" diye takıldı Hsü.

Talon ve Rıza gülümsediler. "İki arada bir derede kaldığımızı gayet iyi biliyorsun. Eşlerimiz ebediyen burada kalmaya dünden razı ama..."

Hsü ellerini kaldırarak güldü. "Sizi özleyeceğiz, hem de bilemeyeceğiniz kadar ama şimdi işe koyulalım. Benim konsorsiyumum bütün yükünüz için sekiz bin gümüş tael teklif edecek ve ben buna sizin ve eşlerinizin şahsen seçebileceği beş ton da ipek ilave edeceğim."

Talon, Rıza'ya baktı. "Bu yolculuk ücretini kat kat aşıyor." Teklif edilen miktar gerçekten de çok iyiydi.

Talon, Hsü'ye baktı. "Bunun beklediğimin çok üstünde olduğunu söylemeliyim, Hsü. Çok cömertsin ve bu koşulları kabul ediyorum. Mallar zaten senin ambarında, onun için gemim boş ve yeni yükleri almaya hazır." Durakladı. Bundan sonra söyleyecekleri çok önemliydi. "O gümüşün bir kısmıyla bir şeyler satın almak istiyorum," dedi dikkatle.

Hsü ona yan yan baktı.

"O dört Püskürtücüyü gemimle götürmek istiyorum. Rıza bana Kalah Bar bölgesinde boğazları istila eden ve Püskürtücüye benzer bir aletleri olan korsanlar olduğundan bahsetti. Ben de benim olanı korumak istiyorum. Onları kurmama yardım edip, bana, Rıza'ya ve adamlarıma nasıl kullanılacaklarını öğretecek birini bulabilir misin?"

Hsü uyluğuna bir şaplak atarak güldü. "O korsanlar Sing'in adamlarıysa hiç şaşırmam. O silahlar seni etkiledi, öyle değil mi?"

Talon gülümsedi. "Evet, kesinlikle etkilendim. Yanıma birkaç tane almak istiyorum ama gemimi batırmadan onları güverteye çıkarmak için yardım gerek. Ayrıca kullanması da pek kolay gibi görünmüyor, onun için eğitilmemiz lazım. O özel tozdan ve askerlerin bana gösterdiği şu ilginç patlayan bambulardan da satın almak istiyorum."

"Bunu ayarlayabiliriz," dedi Hsü gülümseyerek. "Başka bir şey?"

"Evet, Rıza ve ben dojo'da eğitilmemizi sağladığın için teşekkür etmek istiyoruz. Sen olmasaydın bunu hiç öğrenemezdik."

"Bence borcunuzu çoktan ödediniz," dedi Hsü. "Rıza ben yokken evimi korudu, sen de benim hayatımı kurtardın." Rıza'ya döndü. "Eğer Talon kavgacı bir Moğol'u yere sermeseydi ne o ne de ben geri dönemezdik. Hayır, Talon, kimsenin kimseye borcu yok."

Talon eliyle alnına vurarak, "Az kalsın unutuyordum!" dedi. "Porselen almadan gidemem, Hsü. Eğer yanımıza yüklüce porselen almadan yola çıkarsak karım beni öldürür. Yardım edebilir misin?"

Hsü tekrar bir kahkaha attı. Talon'u öldürebilecek kimseyi hayal edemiyordu ama... belki karısı dışında. Ravan iki kişiyi öldürdüğü için savaşçı unvanı almıştı. Hizmetkârlar ve muhafızlar ona tapıyordu.

"Hmm, evet, demek istediğini anladım," dedi. "Bu konuda size Lihua yol gösterir, Jiaya da pazarlık yapar. Masrafı bugün kararlaştırdığımız miktardan düşeriz. Jiaya'nın dürüst bir aracı olduğundan emin olabilirsiniz."

"O şimdiye kadar mükemmel bir rehber oldu. İşlerin bu şekilde ayarlanmasından çok memnunum," dedi Rıza, hoşnut bir tavırla.

"Eğer izin verirsen sormam gereken bir şey daha var, Hsü," dedi Talon Rıza'ya bir göz atarak; beriki başıyla onayladı.

"Nedir?"

"Senin şu kılıcın, hani benim kullandığım. Rıza'ya ondan bahsettim. İkimiz için de aynı kalitede bir kılıç satın almak istiyorum. Bize nerede bulabileceğimizi söyler misin?"

Hsü huzursuz bir tavırla sandalyesinde kımıldadı. "Bu konuda sabırlı olmanızı istemeliyim, Talon. Onlardan nerede satın alabileceğinizi bulmaya çalışacağım ama bu kılıçları bulmak o kadar kolay değil."

Konuşma orada sona erdi ve iki adam memnun bir halde yapılan ayarlamaları diğerlerine de anlatmak üzere konuk evine gittiler.

"Kılıç konusunda kaçamak cevap verdi," dedi Talon, Rıza'ya.

"O çok akıllı bir adam. Sanırım kafasında bir şeyler dönüyor."

"Belki. Ama Hsü'den çok şey öğrendim," dedi Talon.

***

Ondan sonra hazırlıklarla, kararlaştıran malları satın almakla, onları dikkatle paketlemekle ve gemiye yüklemekle uğraştılar. Herkes o kadar meşguldü ki Hsü'yü ziyarete gelen konukları fark etmediler bile. Bunlardan biri onunla görüşmek istediği haberini gönderen ve önemli bir toplantı yaptığı General Hayan Zhuo idi.

Hsü, General'i evine davet etti ve onu çok resmi ve saygılı bir şekilde ağırladı. Konuğuna sarımsı bir pirinç şarabı olan Huangjiu ve kendi mutfağında hazırlanan harikulade yiyecekler ikram etti. General de ona birtakım ilginç haberler verdi.

Vali resmi olarak öldüğü için makamına geçici olarak konutun kıdemli memuru gelmişti ve bu da Wu po-ku idi. İmparatorun onay mührüyle resmi atama yapılana kadar o makamın gücü onun elindeydi. Wu'nun şimdi bu gücünü Hsü'ye ve ailesine karşı kullanmaktan çekinmeyeceğine dair ikisinin kafasında da hiç şüphe yoktu. General bunun Hsü için çok tehlikeli bir za-

man olduğunu düşünüyordu. Ama iyi bir haber de getirmişti ve bunun karşılığında kapıdan çıkarken hoş, küçük bir hediye aldı.

"Yarından sonra orada olacağım," dedi Hayan Zhuo ve sonra Hsü sevinçle ellerini ovuştururken maiyetiyle birlikte villadan ayrıldı. Hsü kendini tutuyordu; ne ailesinin ne de yabancıların heyecanını böyle münasebetsiz bir şekilde sergilediğini görmeleri iyi olmazdı. Düşünceli bir tavır takınarak, ellerini sıkıca arkasında kavuşturup başını öne eğerek kendi binasına doğru yürüdü.

***

İki gün sonra Hsü konutun kapısındaydı. Fuling ve Talon'dan da onunla gelmelerini istemişti; Qian da onlara eşlik ediyordu. "Tek başıma gidemem, bu düşmanlarıma davetiye çıkarmak olur; benimle gelir misin? İlginç olabilir," demişti Talon'a. Ve Talon ev sahibine eşlik etmeyi hemen kabul etmişti.

Konuta girdiklerinde Hsü, Başkan Wu po-ku ile görüşmek istediğini bildirdi. Tam iki saat bekledikten sonra bir yaver ayaklarını sürüyerek gelip üstünkörü eğildikten sonra Mandarince Geçici Vali Wu po-ku'nun onları göreceğini haber verdi.

Hsü kendi kendine gülümsedi, Mandarince, ha? Wu valinin konutunu İmparator'un sarayının bir kopyası yapmak istiyordu. Eh, bunun icabına bakacaklardı.

Görevlinin isteksizce karşı çıkmasına rağmen, Talon, Qian ve Fuling'i de yanına alarak eskiden önceki valiye ait olan büyük salona doğru yürüdü. O ve adamları bellerine kadar eğildikten sonra hareketsiz durdular; Hsü ellerini koyu renk cübbesinin geniş kollarının içine saklamıştı. Hsü odada ilerleyip Wu'nun masasının önünde dururken diğerleri kapının yanında beklediler. Fuling Başkanı güvenmeyen bir tavırla süzdü; babasının ne yapacağını bilmiyordu. İkisi de Hsü'nün ne planladığından habersiz olan Talon'la Qian gergin ve dikkatliydiler.

Wu başını önündeki kâğıtlardan kaldırıp baktı. "Ah, Efendi

Meng. Sizi görmek ne güzel. Sizin içine ne yapabilirim? Gördüğünüz gibi çok meşgulüm." Hsü'yü oturması için davet etmedi.

Hsü'nün aklına Efendi Sun Tzu'nun yazdığı kısa bir söz geldi: "İnsanları mağrur kılmak için mütevazılığı kullan."

"Size ait bir şeyi size vermeye geldim, saygıdeğer başkan," dedi, mütevazı bir tavırla bir kâğıt parçasını Wu'ya uzatarak. Adam kâğıdı alıp çevirdi. Kırışık kâğıdın üstünde ter izleri vardı ama yazı rahatça okunabiliyordu. Kâğıtta yazılanları okurken Wu'nun solgun yüzü bembeyaz kesildi. Kâğıdı masaya koyarken elleri titriyordu. "Bunu..." Yutkundu. "Bunu nereden buldunuz?" diye fısıldadı.

Hsü'nün bir kulağı dışarıdan gelen seslerdeydi, kılıcını çekmeye hazır olan Talon'un da öyle fakat Hsü başını hafifçe iki yana sallayarak onu durdurdu. Konutun ön avlusunda bir gürültü koptu; at sesleri ve bağırışlar duyuldu.

"Bunu mektupta bahsedildiği gibi görevinde başarısız olan habercilerinizden birinden aldım diyelim. Bazı yönlerden dikkatli bir adamdı ama yeterince dikkatli değildi. Öldü... bu sizin çubuğunuz, değil mi?" dedi Hsü usulca.

Yüzü kül gibi olan Wu'nun yanıt vermesine fırsat kalmadan büronun kapısı gürültüyle açıldı ve içeri uzun adımlarla General Hayan Zhou girdi. Baştan aşağıya zırh içindeydi ve yanındaki yaveri ile birkaç subayının ellerinde mızraklar vardı.

"Ah, işte buradasınız, Efendi Meng," diye seslendi kapıdan. "Görüyorum ki tam zamanında gelmişsiniz." Sol elindeki resmi görünen bir belgeyi salladı. "Başkan Wu po-ku, Majesteleri İmparator adına bir görevdeyken Efendi Meng'i öldürtmeye teşebbüs ettiğiniz için tutuklusunuz. Bu ihanettir. Götürün onu!" diye emretti adamlarına. Talon, Qian ve Fuling sadece seyrederek General'le adamlarının yolundan çekildiler.

Hsü elini kaldırdı. "Bir dakika, General, eğer izin verirseniz," dedi.

General hoşnutsuzlukla boğazını temizledi ama istemeden başıyla onayladı. "Evet, pekâlâ, Efendi Meng."

"Bunu neden yaptın, Wu?" diye sordu Hsü, korkudan titreyen ve bütün kibri silinip gitmiş olan adama.

Wu dik dik ona baktı ve Hsü bu gözlerin ardındaki zehri gördü. "Bu makamın önündeki tek gerçek engel sendin," diye tısladı. "Öteki yarım akıllılar beceriksizliklerini bütün dünyaya gösterdiler. En ufak bir konuda bile onlara güvenemezdim!" Bunu büyük bir öfkeyle tükürürcesine söylemişti. "En nitelikli olan bendim ama vali yerine zengin bir tüccar olan senin geçmeni istedi! İşleri nasıl yöneteceğini bilmeyen doğru dürüst bir idareci bile olmayan birini. Sen bir eyaleti idare etmek hakkında ne bilirsin ki?"

Hsü adamdan yayılan öfke karşısında bir adım geriledi. "Belki de beni seçmesinin nedeni buydu, o bir lider istiyordu. Evrak işlerini yapacak idareciler her zaman vardır," diye mırıldandı. Adamlara onu götürmelerini işaret etti.

Başkanı koltuğundan kaldırıp kollarını arkasında bükerek götürdüler. Bağırışlar ve sızlanmalar kesildiği zaman General Hayan Zhou, Hsü'ye bir paket verdi.

"Bunu sana bildirmek için doğru yerdeyiz," dedi sertçe, Talon'la diğer ikisine göz atarak.

Hsü paketi açıp içinden zarif bir kaligrafiyle yazılmış kalın bir kâğıt çıkardı. Kâğıdın aşağısında kırmızı balmumu üstüne basılmış imparatorun büyük mührünü fark etti. Yazılanları iki defa okudu.

"Görünen o ki Guangdong eyaletinin valisi benim, General."

General Hayan Zhou'nun yüzü parladı, sonra kendini topladı ve beline kadar eğildi. "Sizi tebrik eden ilk kişi ben olabilir miyim, sayın vali?" diye sordu.

Hsü gülümsedi. "Olabilirsiniz, General. Hâlâ halletmemiz gereken küçük bir iş var."

"Nedir o, sayın vali?" diye sordu Hayan Zhou.

"Lu Buwei'yi tutuklayarak hapse atmanızı istiyorum."

General durakladı. "Nedeninin sorabilir miyim, efendim, sayın vali?"

"Valinin mülkünü yok etmeye ve maiyetini öldürmeye çalıştığı için; aslında adamları maiyetimden bir kişiyi öldürdü. Sanırım, bu ölüm cezası alması için yeterli. Ayrıca Hua Rong'la Başkan Yen Wei'nin şüpheli ölümlerini de göz önüne almak gerekiyor."

General huzursuz görünüyordu. "Bütün saygımla ifade etmeme izin verirseniz, sayın vali, bu olaylar bir süre önce olmadı mı?"

"Zaman nedir ki, General?" diye sordu Hsü. "O sadece bilinçli ve bilinçsiz zihinlerin önünden sahnelerin geçişidir. Bu konuda ince eleyip sık dokumamızın gerektiğini sanmıyorum, ya siz?"

General Hayan Zhou sertçe başını eğdi ve hatta yüzünde kısacık bir gülümseme belirdi. "Bu durumda şehre büyük bir iyilik yapıyor olacağım, sayın vali."

"Çok doğru, General."

Hsü, General'in uzaklaşmasını izlerken oğluna ve Talon'a gülümsedi; taşlarının sonuncusu da nihayet tahtanın üstündeydi. Rakibinin taşlarını tamamen ele geçirmişti.

"Bu Go oyunu kazanıldı," dedi.

Ben yaşlıyım ve sen gidiyorsun-
Başka seçeneğin yok, biliyorum.
Arabadan uğurluyorum seni,
Tutamadığım gözyaşlarımı silerek.
Kim sever ki vedalaşmayı?

Li Yu

Bölüm 31

Veda

Talon rahatlayarak içini çekti. Wu po-ku vali olsaydı Hsü ve ailesi için kötü olurdu, tabii konukları için de; aralarındaki ilişki yüzünden başları ciddi olarak derde girerdi. Şimdi durum tamamen değişmişti.

Ne var ki politik hava değişmesine rağmen okyanusun havası değişmeyecekti; onları eve götürecek olan muson geliyordu. Daha fazla gecikemezlerdi.

Kaptan Dandaşi ısrarlıydı. "Eğer bu ay içinde musonu yakalayıp yola çıkabilirsek dosdoğru Umman'a kadar gitme şansımız olur, Efendi Talon. Aksi halde Hindistan'da takılır kalırız."

Adada Henan Tapınağı'ndan çok uzak olmayan çay evinde oturuyorlardı. Jiaya Kaptan'ı mürettebatın bir kısmıyla birlikte yanlarında götürecekleri değerli malların yüklenmesine nezaret edecekleri rıhtımın yakınındaki bir konuk evine yerleştirmişti.

Talon Hindistan'da durma fikrinden hiç hoşlanmamıştı. Son ziyaretinden hatırladığı o bunaltıcı havayı, acı yemekleri, toz ve gürültüyü yeniden yaşamak istemiyordu. Hindistan'dan tek istediği Kalah Bar'dan son olarak biraz baharat alarak yola devam etmekti. Oyalanmalarına gerek yoktu.

"Efendi Meng'le konuşacağım," dedi, memnun görünen Kaptan'a.

"Bu şehirde Allah yüzümüze güldü, Efendi Talon," dedi Kaptan. "Efendi Meng'le iyi bir dostluk kurdunuz. Şehrin valisi olduğu doğru mu?"

"Evet, Kaptan, o şimdi vali oldu. Her konuda sözünü tuttu, zamanla onu affedeceğim tek bir küçük konu dışında."

Kaptan Dandaşi bu küçük ayrıntıyı merak etse de hiçbir şey söylemeden geminin durumu hakkında ayrıntılı bilgi vermeye başladı.

"İki gün önce sizin Püskürtücü dediğiniz o büyük tüplerle diğer teçhizatlar geldi, Efendi Talon."

Talon gülümsedi. "Onların tam ismi 'Uçan Bulut Gök Gürültüsü Püskürtücüsü', Kaptan; büyük bir isim, Çinliler bu tür şeyleri seviyor."

"İşçilerin gelip onları geminin ortasına monte etmelerini bekliyorum. Anladığıma göre, Jiaya gelip işi bitirmeleri için doğru insanları bulmaya çalışıyor, Allah ondan razı olsun," dedi Kaptan.

"Gelecek olan adamlar asker, onun için güvertede asker görürseniz hemen alarma geçmeyin. Ne yaptıklarını biliyorlar. Anladığıma göre onları monte ettikleri zaman geminin kenarlarında delikler açmaları gerekecekmiş, öyle mi?" diye sordu Talon.

Kaptan telaşlanmış gibiydi. "Geminin kenarlarında kocaman delikler açılması fikrini pek sevmedim, Efendi Talon. Bu gerçekten gerekli mi?"

Talon gerekli olduğunu söyledi.

"O halde kapatıldıktan sonra ambar ağızlarının su geçirmemesini sağlamalıyız," dedi Kaptan boyun eğen bir tavırla.

"Efendi Meng bana bunun Çin gemilerinde rutin olarak yapıldığını söyledi, Kaptan. Ne yaptıklarını bildiklerine eminim."

O ve Rıza Qian'la birlikte General Hayan Zhou'nun daveti

üzerine askeri kışlaya giderek tüpleri test etmişler ve General'in adamları tarafından eğitilmişlerdi. General Püskürtücülerin yıkıcı gücünü göstermek istemişti ve bir yaverine onları şehir dışında bir yere götürerek makineyle talim etmelerini söylemişti. Bu daha evvel böyle bir şeyin "ateşlendiğini" hiç duymamış olan Rıza için yeni bir deneyimdi.

Talon bu korkutucu silahlardan birinin ateşlendiğini duymuş olmasına ve baştan hazırlanarak elleriyle kulaklarını kapatmasına rağmen yine de sıçramadan edemedi. Rıza'yı büyük bir gürültü beklemesini söyleyerek uyarmıştı. Yine de püskürtücü patladığı zaman arkadaşı sarsılmış ve donup kalmış gibi görünüyordu. Kulaklarındaki çınlamayı geçirmek için başını salladı.

"Bana da aynen böyle oldu, kardeşim," dedi Talon gülerek. "Bunların alevden başka ne fırlatacağını görmek isterim."

Ximen Quing isminde bir yüzbaşı olan yaver bir emir verdi. Püskürtücünün etrafındaki adamlar tüpü tekrar doldurdu ve tozun tepesine yuvarlak demir bir top koydular.

"Tüp ateşlendiği zaman topun üstündeki bir fünyeyi ateşleyecek, o da ya havada ya da yerde patlayacak," diye açıkladı Quing.

Bir parlama oldu, kulakları sağır eden bir gürültü duyuldu, yer sarsıldı ve nişancılar ve Püskürtücü bir an için keskin bir duman bulutunun içinde kayboldu. Talon'la Rıza topun alevlerle birlikte hızla tüpün ağzından çıktığını ve havaya yükselerek arkasında ince bir duman bıraktığını gördüler. Top mancınık taşlarından daha hızlı gidiyor ve daha yükseğe çıkıyordu. Dumanı tüten top havada bir kavis çizdi, sonra yaklaşık beş yüz adım ötede yere düştü; bu Talon'a göre büyük bir mesafeydi.

O zaman o ve Rıza hızla nefeslerini içlerine çektiler; top yere ulaşmadan evvel parlayarak ve dumanlar çıkararak patlamıştı. Patlama sesini bir salise sonra duydular ve parçalanan topun parçalarının her yöne dağıldığını görebildiler.

"Pedar Sag!" dedi Rıza, hızla soluyarak.

Ximen Quing alaycı bir tavırla gülümsedi. "Hem ordumuzda hem de gemilerimizde bunlardan var," diye açıkladı anlamaları için yavaş yavaş. "Bu şekilde korsanları korkutuyor ve düşmanlarımızın limanlarımıza girmesini önlüyoruz."

"Bu canavarlardan mı satın alacaksın?" diye sordu Rıza, yüzünde huşu dolu bir ifadeyle.

"Evet, kardeşim. Hsü bana dört adet sattı, her iki tarafa ikişer tane."

Ximen Quing'e onlara barutla ilişkili başka ilginç aletler de göstermesi görevi verilmişti ve adam büyük bir şevkle bunu yapmaya koyuldu. Adamlar okları inanılmaz mesafelere atan roketler ve bambuyla bir arada tutulan barut ve demir parçalarından oluşan patlayan toplar ve yakılarak yakın mesafeye atılabilen reçineler gösterdiler. Bunların hepsi etkileyiciydi ve iyi bir gürültü çıkartarak her tarafa çömlek parçaları, metal ve bambu kırıkları fırlatıyordu. Quing geçmişte bunları kullanan insanların çoğunun yaralandığını söyleyerek, bunlar fırlatılırken saklanmaları gerektiğini söyledi. Bütün bunlar Talon'la Rıza'yı çok heyecanlandırmıştı.

"Hatta at üstündeyken bile fırlatıp daha patlamadan kaçmak mümkün!" diye bağırdı Rıza.

"Ya da bir gemiye atmak," dedi Talon, Yunan Ateşinin ne kadar etkili olduğunu hatırlayarak.

Eve döndüklerinde kadınlar erkeklerini gözlerini kısarak karşıladı.

"Oynamamaları gereken bir şeyle oynamış iki çocuk gibi davranıyorlar," dedi Cennet, Ravan'a.

"Orası kesin, kardeşim ve bunun şu 'patlayan' gürültülü şeylerle ilgisi olduğuna bahse girerim."

***

Daha sonra Talon ve ailesi konuk evinin dışında serin akşam havasının tadını çıkartırken, o ve Rıza o gün yapılan gösteriyi

anlattılar. Erkekler çok hevesliyken, kadınlar bu silahların ne kadar etkili olabileceği konusunda ihtiyatlıydı.

"Bunlardan birini Hsü'nün gemisi batmadan hemen evvel gördüğümü hatırlıyorum," dedi Talon. "Daha önce hiç böyle bir şey görmediğim için ne olabileceğini merak etmiştim. Bana onların da Bahr Al Hind'te korsanlarla karşılaştıklarını söyledi."

"Ne olmuş?" diye sordu Cennet, Rıza'yla oynadıkları domino oyunundan başını kaldırarak.

"İki geminin iki yüz metre yaklaşmasına izin verdiklerini ve sonra da geminin bir kenarındaki iki Püskürtücüyü de ateşlediklerini söyledi," dedi Talon gülerek.

"Neden gülüyorsun, Talon?" diye sordu Ravan.

"Hsü bana duman dağılmaya başlayınca korsanların arkalarına bakmadan kaçtığını gördüklerini söyledi. Ondan sonra da bir daha karşılaşmamışlar."

Rıza gülümsedi. "Yani kuzeye gittiğiniz zaman General Moğolları korkutmak için bunlardan birini mi kullandı?"

"Kesinlikle ürktüler ama korktular mı, emin değilim," dedi Talon, düşünceli bir sesle.

"Kuzeyde bayağı macera yaşamışsın. Bize ejderha avını anlatsana, Talon," dedi Cennet.

Talon, Ravan'a bir göz attı ama genç kadının yüzü ifadesizdi. Sözünü bozarak Cennet'e anlatıp anlatmadığını merak ederek kaşlarını hafifçe çattı.

Çimlerin üstünde bir dizi oyma tahta askerle oynayan Rüstem başını kaldırıp yüksek bir sesle, "Lütfen, baba, bize ejderhayı anlat," dedi. "Lun'la benim Kuğu bir uçurtmamız var. Çok güzel."

"Ben oraya ejderha *avlamaya* değil, bir ejderha görmeye gittim," diye mırıldandı Talon.

"Peki, gördün mü? Hepimiz öğrenmek istiyoruz. Hatta mürettebat bile dinlemeyi bekliyor, Talon," dedi Rıza. "Onun içini

doldurup eve götürmek istiyorlar ama sen ejderha falan getirmedin. Hayal kırıklığına uğrayacaklar!"

"Bir ejderha gördüm," dedi Talon, kaçamak bir tavırla. Ravan'ın dudakları zar zor bastırdığı bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Neye benziyordu?" diye sordu Rüstem hevesle.

"Büyük müydü?" diye sordu Cennet, gözleri merakla kocaman açılarak.

"Büyüktü, evet, çok büyüktü ve her yanı beyazdı."

"Beyaz mı!" diye bağırdı Rıza. "Guangzhou'da her tarafta gördüklerimiz gibi kırmızı olduklarını sanıyordum."

"Bunun nedeni Çinlilerin kırmızı rengin iyi Joss olduğuna inanmaları. Her şeyi kırmızıya boyuyorlar," dedi Talon, terlemeye başlayarak. "Her neyse, eminim hepiniz Hsü'nün onurumuza vermek istediği akşam yemeği için en iyi giysilerinizi giyeceksiniz. Herhalde, bir hafta içinde olacak bu," dedi, çaresizce konuyu değiştirmeye çalışarak.

Rıza ve Cennet domino oynamaya devam ettiler. Rüstem tahta askerlerine geri döndü ve Talon bastırdığı kahkahadan dolayı yüzü kıpkırmızı kesilen Ravan'a ters bir bakış attı.

Kaşlarını çattı. Hsü'nün yanıtlayacağı çok soru olduğuna karar verdi.

***

Talon'la Ravan, Cennet, Lihua ve Jiaya'yla birlikte, bu zarif eşyaların nasıl yapıldığını izlemek için bir porselen atölyesine uzun bir ziyaret yaptılar. Ayrıntılar konusunda çok dikkatli olan Ravan'la Cennet önlerine serilen tabakların, çömleklerin ve sürahilerin içinden en iyilerini seçtiler. Sonunda birkaç balya çanak çömlek aldılar ve Jiaya onlara bunların deniz yolculuğuna dayanacak şekilde dikkatle paketleneceğini temin etti.

Aldıklarından memnun olan Talon altı aydan uzun süredir yaşamakta oldukları bu şehre son bir defa bakmak için bir yürüyüş yapmalarını önerdi. Surlarla çevrili şehrin dışına uzanan

yolda yavaş yavaş yürürken sokakların daha darlaştığı ve evlerin pek bakımlı olmadığı bir bölgeye geldiler. Talon kapılara doğru bir bakış attı. Önlerindeki kalabalık cadde, ortadan giden tahtırevanlardan ve çekçeklerden sakınarak işleriyle ilgilenen kadın, erkek ve çocuklarla doluydu.

Talon'un gözüne kalabalığın arasında kendisine kara gözlerinde açık bir nefretle bakan bir adam ilişti ama Talon'un ona baktığını anlayınca adam dönüp aceleyle uzaklaştı. Talon o adamı daha önce nerede gördüğünü hatırlamak için kafasını yordu; karşılarında köprüyü görünce hatırladı.

Bu, Hsü'yle birlikte haftalar önce bu köprüden geçerken Hsü'yü öldürmeye çalışan adamdı!

"Rıza, benimle gel," dedi sertçe ve koşmaya başladı. Rıza peşine takılırken, "Orada muhafızların yanında kalın, Ravan. Birazdan döneriz!" diye bağırdı.

"Ne oluyor, kardeşim?" diye sordu Rıza, dar bir sokakta avını arayan Talon'u yakalayınca.

"Birinin bizi izlediğini gördüm ve onun bu köprüde Hsü'yü öldürmeye çalışan adam olduğunu hatırladım. Şurada bir yerlere koşuyordu, bundan eminim."

Rıza dar sokağı inceledi; sokak kapı önünde oturmuş, binaların tepesinden gelen pek az güneşin tadını çıkartan yaşlı bir adam dışında boş görünüyordu. Etrafı dumanla kaplıydı ve artık iki erkek afyonun kokusuna aşinaydı. Hemen bütün evlerin ikinci katında çamaşırlar asılıydı ama ortalıkta kimse görünmüyordu.

"Gel, sokağın aşağısına gidip bakalım," dedi Talon, kılıcını çekerek. Rıza da kılıcını çekti ve ikisi birlikte ihtiyatla dar sokakta ilerlediler. Yürürlerken ana caddenin gürültüsü gittikçe uzaklaşmaya başladı.

Bir anda yüksek bir patırtı sesiyle bir parlama oldu ve bunu ayaklarının etrafında çatır çutur bir sesle art arda patlamalar izledi. Parıltılar ve keskin duman, geriye sıçrayarak bacaklarının etrafında patlayıp duran bu gürültülü, uğursuz şeylerden kaçan iki adamı iyice şaşırtmıştı. Bu ani sürpriz Talon'u sarsmıştı ama

kılıcını kavrayarak bütün bu gürültüden ve keskin dumandan bir anlam çıkarmaya çalıştı. Tam zamanında avının kılıcını havaya kaldırarak dumanın arasından üstlerine doğru geldiğini gördü.

Bu patlamalar dengesini o kadar bozmuştu ki adamın indirdiği ve işini bitirebilecek olan ilk darbeden ancak yana kayarak kaçabildi. Kendi kılıcını kaldırdı ve bütün gücüyle adamın silahına vurarak onu geri itti. Çizmesinin kenarını saldırganın diz kapağına vurunca tiz ve acı dolu bir çığlık duydu.

Adamın tepki vermesine fırsat kalmadan Rıza ileri atılarak kılıcının kabzasını adamın başına indirdi. Adam baygın halde o patlayan nesnelerin kırıntıları ve küllerinin arasında yere yığıldı.

"Canlı kalmasını isteyebileceğini düşündüm, belki Hsü onunla konuşmak ister diye," dedi Rıza gülümseyerek. Sokakta etraflarındaki karmaşaya bir göz attı. "Pedar Sag! Bunlar korkunç! Neredeyse planı başarılı olacaktı! Bu gürültülü şeyler dikkatimi tamamen dağıttı."

"Benim de öyle; bunu hatırlamak gerekiyor," dedi Talon, kılıcını kınına sokarken yüzünü buruşturarak. Yere eğilerek saldırganı yolun kenarına çekti ve sonra giysileri yere düşürerek çamaşır ipinden bir parça kesti. Esirin kollarını çabucak arkasından bağlayarak çekip ayağa kaldırdı.

"Buradan gitmeliyiz, Rıza. Gürültü yüzünden insanlar geliyor."

Meraklı insanlar evlerden çıkmaya başlamıştı; elleriyle işaret ederek bağırıyorlardı. Arkalarından Çince anlaşılmaz sözler geliyordu.

Hâlâ sersemlemiş haldeki esiri dar sokaktan kalabalık caddeye çıkardılar. Ravan'la Cennet'i korumaya almış olan Hsü'nün adamları ödülleriyle birlikte yanlarına yaklaşan iki adama hayret içinde baktılar.

Talon hemen çat pat Kantoncasıyla durumu onlara izah etti ve adamlar başını sallayarak esiri devraldılar.

"Artık eve gitmeliyiz," diye önerdi Talon diğerlerine.

***

Hsü eve geldiği zaman muhafızlar ona durumu anlatınca hemen Talon'u görmeye gitti.

"Onun beni öldürmeye çalışan adam olduğuna emin misin, Talon?"

"Eminim ve bize saldırmadan evvel emin değilsem de şimdi kesinlikle eminim," dedi Talon. "Bize fırlattığı şeyler bizi o kadar şaşırttı ki ikimizi de öldürebilirdi."

Hsü başını salladı. "Bu şekilde kullanıldıkları zaman çok etkili olabilirler," diye mırıldandı ve esirin tutulduğu ahırlara doğru yürüdü. Adam bir direğe bağlanmıştı ve muhafızlar tarafından pek iyi muamele görmemişti ama uyanıktı. Hsü onunla uzun bir konuşmaya girişti. Sorgulama Talon'un takip edemeyeceği kadar hızla devam etti. Ancak adamın yüzündeki değişen ifadeden bir şeyler anlayabiliyordu.

Sonunda Hsü ona dönerek açıklama yaptı.

"İsmi Lin Chong. Polis şefi Hua Rong için çalışıyormuş. Rong'un ölümünden seni sorumlu tutuyor ama ona şefini başka birinin öldürdüğünü, çünkü senin o sırada uzakta olduğunu açıkladım. Şimdi çalışacağı kimse yok ve başkaları için bir tehlike oluşturuyor. Onu öldürmeli miyim? Ne dersin?"

Talon, Hsü'ye düşünceli bir şekilde baktı. Sonra omuzlarını silkti. "Öldürebilirsin, tabii. Ama muhtemelen şehirde, limanda ve toplumun alt tabakalarında neler olduğunu biliyordur. Sana faydalı olabilir."

Hsü gülümseyerek başını salladı. "Aklımı okumuş olmalısın, Talon. Ona gelecekte benim için çalışmasını ve bunun için Rong'un yaptığından daha iyi ödüllendirileceğini söyleyeceğim. Sokaklarda da gözüm olmalı ve bunu bu kabadayıdan daha iyi kim yapabilir ki?"

Sonra Lin'e uzun uzadıya bir şeyler sormaya başladı; adam önce telaşlandı, sonra şaşırdı ve nihayet çarpık çurpuk gülümsemeye çalışarak hevesle başını salladı. İplerine rağmen Hsü'nün önünde eğilmeye çalıştı.

Hsü, Lin'in başındaki iki adama bağırarak bir emir verdi; adamlar öne çıkarak esirin iplerini kestiler ve sonra ellerini kılıçlarının kabzasında tutarak bir adım geri çekildiler.

Lin hemen dizlerini üstüne çöktü ve Talon'un anlamadığı bir şey söyleyerek yere kapandı. Sonra iki muhafızın arasında uzaklaştırıldı.

"Sen ve ben sokaklardan nasıl haber alınacağı konusunda aynı fikirdeyiz gibi görünüyor, Talon," dedi Hsü.

"Geçmişte bu iş için dilencileri kullanırdım, Hsü. Onlar göze görünmezler ama sokaklardaki her şeyi görürler."

Hsü güldü. "Seni hafife almamam gerektiğini biliyordum, Talon," dedi. "Lin'i bana getirdiğin için teşekkür ederim. Bir süre ona karşı temkinli olacağım, sonra ne kadar faydalı olacağını görürüz."

***

Bir hafta sonra gemi yüklenmişti, mürettebat gemiye binmişti ve gemi denize açılmaya hazır vaziyette Meng'in ambarına yanaşmıştı. O gece Talon, ailesi ve dostlarının orada geçireceği son gündü. Hsü bir veda yemeğinde ısrar etmişti, onun için herkes yeni Çin kıyafetleri içinde pek sıkılan Yusuf ve Daran da dâhil olmak üzere oradaydı.

Yemeğe Hsü başkanlık ediyordu; sol tarafında bütün yemek boyunca donuk bir yüzle oturan Meilin Hanım oturuyordu. Talon acaba yüzüne sürdüğü o tozun mu ifadesini gizlediğini merak etti. Sonra konuklara yüzü ışıldayarak bakan Lanfen Hanım vardı. Lihua da oradaydı. Masanın bir ucunda da artık sıkı fıkı arkadaş olan iki çocuk vardı.

Tem Pau'nun hazırladığı en iyi Çin yemekleri servis edildi. Önce lake masaya getirilen ve çubukları kullanmak için beceri gerektiren bir iştah açıcıyla başladılar. Orada bulunan kimse bu testte başarısız olmadı. Sonra ızgara domuz etiyle yumurta, et suyunda lahana ve Hsü'nün tabiriyle Ejderha ve Anka Kuşu jam-

bonu geldi. Bunu herkesin tadına bakmaya teşvik edildiği bir dizi şaşırtıcı yemek izledi.

Hsü gözleri parlayarak konuşmaya başladı. "Pau tamamen balıktan ibaret bir yemek hazırlamak istedi ama bir iki ay boyunca balık yiyeceğinizi, onun için bugün balık olmamasını söyledim."

Hepsi güldü; Hsü Arapça konuşuyordu. "Biraz Durian bulmalarını istedim, çünkü senin onu ne kadar sevdiğini biliyorum, Rıza." Gözleri parlıyordu. Rıza'nın bıyıkları dikleşti ve komik bir şekilde yüzünü buruştururken Talon kahkahayı bastı.

Yemekten sonra, arta kalanlar kaldırılırken Hsü elini kaldırarak susmalarını istedi. Gürültü kesilerek herkes ona baktı.

"İki duyurum var. Bunlardan biri, valilik görevimin İmparator tarafından onaylanmış olması ve yakında görevimin başına geçeceğimdir. Aslında çoktan geçtim bile."

Herkes bu haberi alkışladı; hepsinin bu başarısından haberi vardı ama şimdi onaylanmıştı.

"Gururla yapacağım bir duyuru daha var." Durdu ve büyük oğluna sevgiyle baktı. "Oğlum Fuling idareci olmasını sağlayacak yedinci seviye sınavını geçti ve bir gün birinci seviyeyi de geçerek eyalet valisi bile olabilecek!" Şarap kâsesini kaldırdı ve yüzü ışıl ışıl parlayan Fuling'e doğru kaldırdı. Masadaki herkes sevinçle bağırıyordu. Fuling de onlara yorgun ama mutlu bir ifadeyle gülümseyerek kadehini babasına doğru kaldırdı.

Hsü ciddileşmişti. "Konuklarım, yüreğim üzülerek sizinle vedalaşıp memleketinize sağ salim gitmenizi dilemek zorundayım. Sizden çok şey öğrendik ve umarım siz de Çin'i iyi hatırlarsınız, burada pek sakin ve güvenli zaman geçirmemiş olsanız da."

Talon gülümsedi. "Bundan hiç şüphen olmasın, sayın vali. Her zaman bu aileyi, Guangzhou'yu ve Çin'i güzel hatırlayacağız. Üzülerek gidiyoruz."

Hsü başını sallayarak, "Bir şey daha var," dedi.

Hizmetkârlardan birine el etti, o da kapıdaki birine işaret verdi. Küçük bir hizmetkâr alayı şaşkınlıktan konukların ağzını açık bırakan birtakım nesneler taşıyarak içeri girdi.

Hsü ayağa kalktı ve baştaki hizmetkârın yanına gitti. Zarif bir şekilde işlenmiş lake bir kabzası olan Japon tarzında bir kılıcı havaya kaldırdı. Hafifçe eğilerek iki eliyle bunu Talon'a sundu. Talon hediyeyi iki eliyle almak için hemen ayağa zıpladı, konuşamayacak kadar duygulanmıştı.

"Sen bunu hak ettin, dostum," dedi Hsü, içten bir gülüşle. "Bunlar Japonya'dan geldi. En iyi kılıçları yapmakla ünlü bir bölge olan Bizen'deki kılıç zanaatkârları tarafından yapıldılar. Gelmelerinin bu kadar uzun sürmesinin nedeni bu. Tam zamanında geldiler. Kalitesinin sizi hayal kırıklığına uğratacağını sanmıyorum."

Şimdi Talon dostunun kaçamak tavrının nedenini anlamıştı. Gülümseyerek Hsü'ye sarılmak istedi ama bunun terbiyeli bir davranış olmayacağını biliyordu.

Hsü, Rıza'ya döndü. "Rıza, sana da bu hediyeyi verebilir miyim, zira sen de bunu hak ettin; en kötü zamanında ailemi savundun." Rıza silahı almak için beline kadar eğildi.

Hsü, Cennet'le Ravan'a da daha küçük iki silah vererek bir sürpriz daha yaptı. "Siz de savaşçısınız, onun için bunları vermem uygun düşer."

Herkes için hediye vardı. Yusuf ve Daran da yine Japon yapımı kılıçlar aldılar; herkes konuşamayacak kadar minnettardı.

Meilin Hanım, Ravan'la Cennet'e nefeslerini kesecek güzellikte ipek roplar verdi. Muhtemelen nihayet gidecek oldukları için rahatlayan bu mesafeli hanımdan hiçbir şey beklemiyorlardı. Altta kalmak istemeyen Lanfen Hanım da iki kadına yeşim ve fildişi kakmalı altın taraklar verdi; Lihua ise gözleri yaşlarla dolarak onlara fildişinden bir domino seti verdi.

Rüstem ise gideceklerine çok üzülen Lun'dan yepyeni bir uçurtmayla, cep harçlığıyla sokaktaki yaşlı adamdan satın alma-

yı başardığı basılı bir şiir aldı. Ayrıca ondan hoşlanmaya başlamış olan Lanfen Hanım'dan da yeşil yeşimden bir kaya üstünde duran beyaz yeşimden oyma iki küçük leopar heykeli aldı.

Vedalaşma zamanı gelmişti. Odadan çıkıp yataklarına giderken hepsinin gözleri doluydu ve kadınlar ağlıyordu. Gemi sabah çok erken gelgitle birlikte yola çıkacaktı.

***

Ertesi gün Hsü, iki oğlu ve Lihua'yla birlikte onları uğurladı.

"Denize açıldığınız zaman açmanız için verdiğim iki küçük sandık bulacaksınız gemide, Talon. Buranın sizin eviniz olduğunu lütfen unutmayın. Geri gelip bizi görmek istediğiniz zaman gemiyi yükleyip gelin, onları sizin için satarız." Hsü'nün gözleri parlıyordu. "Kim bilir, belki o zamana kadar senin için bir ejderha da bulmuş olurum." İkisi de kahkahayı bastılar.

"Vali olarak yeni görevinde sana iyi şanslar diliyorum, dostum. Belki bir gün geri geliriz," dedi Talon.

"Sizi özleyeceğiz," dedi Hsü ona. Gözleri yaşlarla parlıyordu.

Sıkıca kucaklaştılar ve Talon gemiye atladığı zaman gemi tayfalar tarafından direklerle itilerek kıyıdan uzaklaştırıldı. Mürettebat kuzeyden gelen hafif rüzgârla ana yelkeni şişirdi ve sonra gemi yavaş yavaş açılarak nehir trafiğine katıldı. Rıhtımdakiler görünmeyecek kadar küçülene dek el salladılar. Kalabalık rıhtımı seyrederek şehrin surlarının doğusuna doğru ilerlediler.

Talon sandıklarda ne olduğunu görmek için denize açılmayı beklemedi. Birinde güzel bir Go seti olduğunu gördü. Diğeri çok daha büyüktü ve bir sürprizdi. Bir ayak uzunluğunda ve beş el genişliğinde beyaz yeşimden küçük bir ejderhaydı bu. Talon bir kahkaha attı. Hsü son sözü söylemişti.

***

Gemideki kimse ne doğuda ne şehrin surlarının altındaki balçık düzlüklerin üstündeki küçük meraklı bir kalabalığa ne de elleri geride bağlanmış olarak balçığın içinde diz çökmüş, cellâtlarının kılıcını indirmesini bekleyen iki esire dikkat etti. Wu po-ku ile Lu Buwei'nin en son gördükleri geçip giden zarif bir Arap gemisi oldu.

Kaptan! Sevgili baba!
Başının altındaki bu kol;
Bir rüya mı bu güvertede,
Soğuktan donup düşüp öldüğün?

Walt Whitman

Bölüm 32

İyi Bir Kaptan

Çin denizinden Kalah Bar'a kadarki yolculukları olaysız geçti ve Salaht boğazlarına girdikleri zaman Kaptan biraz rahatlayarak Kalah Bar'a kadar Malaya sahiline yakın seyredebileceklerini söyledi. Al Zabag'ta mangrov bataklıklarında sinsice dolaşabilecek korsanlar olması ihtimaline karşı geminin iskele tarafını dikkatle kolladı. Rüzgâr iyiydi ve boğazları hızla geçmişlerdi, sadece ara sıra ilerlemek için geminin yönünü değiştirmeleri gerekmişti. Talon'un kafasını meşgul eden tek bir şey vardı.

Kalah Bar'a vardıkları zaman nasıl karşılanacaklardı? Yolculuğun Hint Okyanusu'ndan Sarandib'e kadarki uzun ayağı için taze su ve erzak almak amacıyla oraya uğramaları lazımdı. Ayrıca Maskat'a götürmek üzere baharat ve biber de almak istiyordu oradan. Sing'in bu konuda bir diyeceği olabilirdi.

Talon önceden yaptıkları gibi adada demir atmamaya, onun yerine Kedah devletinde bulunan ana karadaki Kalah Bar limanına gitmeye karar verdi. Kaptan Dandaşi de ona katılıyordu. O uğursuz Sing'le bir sorun yaşamak istemiyorlardı ve Kalah Bar adadan gelecek herhangi bir beladan kaçabilecekleri kadar uzak görünüyordu.

İkindi vakti limana vardılar. Kalah Bar'dan batıdaki Langkawi adasını açıkça görebiliyorlardı. Limanda birkaç Çin gemisi ve

onlardan daha fazla Arap gemisi olduğunu görerek demir atarken nemli pusun içinde Kalah Bar limanındaki evler ve binalar kendini göstermeye başlamıştı. Talon önlerinde bir araya toplanmış gemilere bakarken muhtemelen son zamanlarda havanın denizde seyretmek için daha uygun olduğunu tahmin etti.

Kaptan Dandaşi heyecanla Talon'a bakarak, "Kaptanlarla görüşüp biz ayrıldığımızdan bu yana Maskat'ta işlerin nasıl gittiğini öğrenmeye can atıyorum," dedi. "Maskat'tan ayrılalı bir yılı geçtiğini biliyor musun, Efendi Talon? *Heyda*'nın Umman'a gelmiş olmaması için Tann'ya dua ediyorum."

Talon başını salladı, Kaptan haklıydı; uzun zamandır uzaklardaydılar ve hiç haber almamışlardı. "İlk yapmamız gereken buradan fıçılanmızda temiz su ve bol meyve ve sebzeyle ayrılmayı garantiye almak olacak, Kaptan. Bunu halledebilir misin? Unutma, pirinç de almalıyız. Bana pirincimizin azaldığını söylemiştin."

Kulağı çekilen Kaptan Dandaşi başıyla onayladı. "Evet, hemen bunları halletmeliyiz, Talon. Daha sonra konuşabiliriz."

Talon gülerek, "Diğer kaptanlarla konuşmaya giderken ben de seninle gelirim, dostum," dedi. "Ben de haberleri merak ediyorum. Ve Çin gemilerinden biriyle Hsü'ye bir mektup göndermem gerek."

Al Hind'in güneybatı sahilindeki Kulam Mari'ye doğru yolculuğun ikinci uzun ayağı için yapılacak çok hazırlık vardı. Mürettebat dinlenmek için kıyıya çıkmak istiyordu ve Talon hem kendisinin hem de ailesinin biraz karaya çıkmasının iyi olacağını biliyordu. Anakaradaki neme rağmen, denizde altı hafta geçirdikten sonra sağlam zeminin üstünde yürümek hoş bir değişiklikti.

***

Sahilde, şeklinden ve yelkenlerinden Arap olduğu anlaşılan bir geminin gelişini izleyenler vardı. Ve çok geçmeden bu geminin

Çin'den geldiği ve güvertesinde ilginç insanlar olduğu haberi duyuldu. Haber kulaktan kulağa yayıldı ve sonra sandalla adaya kadar giderek Sing'in masasına kadar ulaştı. Haberi, Sing'in o gemiyle özel olarak ilgilendiğini bilen Amar bizzat verdi.

"Şu İranlılar nihayet limanımıza geldiler," dedi, başını yemeğinden kaldırarak gülümseyen efendisine. Sing kendisini serbest bıraktığı için şükreden odalığını ve yaptığı her harekete dikkat ederek etrafında dolanan hizmetkârları gönderdi.

"Frenk'e benzeyen şu açık tenli İranlıdan mı bahsediyoruz?" diye sordu.

"Söylentiye bakılırsa öyle, efendim," dedi Amar.

"Acaba. Muhtemelen ambarları doludur. Bırakın, su ve erzak alsınlar, ondan sonrasına bakarız," dedi Sing. "İstediklerini alsınlar. Sonunda hepsi bize gelecek. Gemini hazırla."

Amar eğildi. Ne yapacağını biliyordu.

***

Kaptan Dandaşi ve Talon, ertesi hafta su ve erzak almak için hazırlıklar yapılırken durumlarını görüştüler.

"Zamanımız azalıyor, Efendi Talon," dedi Kaptan gökyüzüne bir göz atarak. "Artık kışın sonuna geliyoruz ama şimdiye kadar Kulam Mali'de olmayı umuyordum."

İkisi de neden geciktiklerini biliyorlardı. Guangzhou'da oyalanmaları zaman bağlamında pahalıya mal olmuştu ama Talon aldıkları mallardan çok memnundu.

"Anlıyorum ama buradayken olabildiğince çok baharat almak istiyorum," diye yanıtladı Talon. "Sen kendin eğer iyi fiyata alabilirsek bunların bile tek başına yolculuğun masrafını çıkarabileceğini söylemiştin."

Kaptan başını salladı. "Doğru, bu fırsatı kaçırmamalıyız ama sonra açılmamız lazım."

Aslında Kalah Bar'daki tüccarlar ve aracılar satmaya çok he-

vesliydi. Fiyat Talon'un istediğinden biraz yüksekti ama Kaptan Maskat'a vardıkları zaman baharatları çok iyi bir kârla satmakta zorlanmayacaklarını temin etti.

"Geç kalsak da kalmasak da Bağdat'a ve diğer yerlere giden kervanlar yola çıkacak ve gelen ilk gemiyi kaçıran tüccarlar bizimle bir şansları daha olduğunu görünce sevineceklerdir," dedi, sakalını çekiştirerek.

"O halde hemen yükleyip yola koyulmalıyız. Hepimiz eve gitmeye hazırız," dedi Talon.

Mürettebat istekle işe koyuldu ve çok geçmeden geminin ambarları ağzına kadar doldu. "Gemi pazar yeri gibi kokuyor!" dedi Rıza gülerek, ambar ağızlarının üstüne brandalar da çekilip, Kaptan tayfalara yelkenleri çekmelerini bağırırken.

"Umalım da hava iyi olsun, yoksa bu yükler mahvolursa çok üzülürüm," dedi Talon.

Mangrov bataklıklarının yoğun nemimi geride bıraktıklarına memnun olarak limanın tropik pusun içinde uzaklaşmasını izlediler. Kaptan batıdaki Langkawi adasından uzak durmak için kuzeye yönelmişti.

"Yarın batıya döneriz ve eğer bu rüzgâr devam ederse bir haftaya Langabulos adalarına varırız," dedi Kaptan, Talon'a o akşam. Talon kabalı ve yıldızları kullanarak gidecekleri rotayı dikkatle inceliyordu. Rüstem de yanındaydı ve gevezelik ederek yıldızlara göre konumlarını kontrol ediyordu. Çin'e giderken yanlarında olmayan bir başka aletleri daha vardı.

Bu Hsü'nün Talon'a verdiği pusula isminde bir aletti. Bunun sürekli olarak hiç şaşmadan kuzeyi göstermesi Talon ve diğer herkes için büyük bir gizemdi. Ama alet aynen öyle yapıyordu. Kaptan geceleri yıldızların aletle uyumlu olduğunu söyledi. Malaya'nın doğu sahiline ulaşmak için güneybatıya doğru giderlerken bu alet dosdoğru kuzeyi gösteriyor, havanın bulutlanmasından veya yağmur yağmasından endişelenmeden yol almalarını sağlıyordu. Nihayet kuzeye doğru yol alırlarken alet

kuzeyi göstermeye devam etti, böylece yönlerini ve sancak tarafındaki karaya nazaran konumlarını doğru bir şekilde hesaplayabildiler. Talon'un pirinç ve demirden yapılmış olan bu ağır ve hantal alete güveni gitgide artıyordu.

Kalah Bar'dan ayrıldıklarından iki gün sonra öğleden sonra belayı haber veren Vakkas oldu. Kaptan'ın yanına geldi ve arka güverteye doğru işaret ederek kulağına bir şey fısıldadı.

Kaptan Dandaşi uzun süre gözlerini ayırmadan arkaya baktıktan sonra Vakkas'a gidip Talon'u alıp getirmesini söyledi. Talon güverteye çıkınca Kaptan'la Rıza'yı üst arka güvertenin en gerisinde geldikleri yola doğru bakarken buldu.

"Konuklarımız var," dedi, Rıza yanlarına gelen Talon'a.

Talon, Kaptan'la Vakkas'a bir göz attı ve ikisi de başlarıyla doğruladı.

"Arkamızdaki gemi önceki gün Langkawi adasından geçtiğimizden beri bizi izliyor, Efendi Talon. Başka bir gemi de olabilir ama dikkatli olmalıyız," dedi Dandaşi. Mutsuz görünüyordu.

Talon uzaktaki yelkene baktı. "Bize yaklaşıyorlar mı?" diye sordu.

"Çok hızlı geliyorlar ve aradaki mesafenin yarısını kapattılar," dedi Rıza ve Talon dostunun kaygılandığını anladı. Ambarları doluydu ve gemileri kötü niyetli daha hafif bir gemiden kaçamazdı. Hemen orada karar vermesi gerekiyordu. Güneşin batmak üzere olduğu batıya doğru baktı. Eğer gelen bir korsan gemisiyse bu hiç de iyi değildi: karanlıkta her zaman avantaj onlarda olurdu.

"Rıza, sen ana güvertedeki aleti nasıl çalıştıracağını biliyorsun. Tarif'le Umayr'ı yanına al ve her ihtimale karşı Püskürtücüyü hazırla."

Rıza emri yerine getirmek için koşarak uzaklaştı.

Talon, Kaptan'ın yüzünün endişeli olduğunu gördü.

"Bizimle aynı yöne giden başka bir gemi de olabilir," dedi

omzunu silkerek. Kaptan başıyla onayladı fakat mürettebata Yunan Ateşi kazanlarını yukarı getirlp hazırlanmalarını bağırdı.

"Sana katılıyorum, Talon," dedi ikna olmamış bir sesle. "Ana haklısın, her ihtimale karşı hazırlıklı olmalıyız."

Talon sonra yolcu güvertesine inerek ana kamaraya girdi. Ravan'la Cennet oradaydılar. Salem ellerini ve yüzünü temizlerken karşı koyan Rüstem yatağa girmeye hazırlanıyordu.

"Galiba konuklarımız var, Ravan. Bu sefer aşağıda kalmalısınız. Belki bir şey değildir ama eğer sorun çıkarsa güverte çok tehlikeli olacaktır. Burada aşağıda güvende olmanızı istiyorum."

Yüzündeki endişeli ifadeyi silmek için gülümsedi ama Ravan'ı kandıramadı. Ravan usulca başını sallayarak sinirli bir şekilde gülümsedi. Cennet kaygılanmış görünüyordu ama Talon paniğe kapılmadığını görünce sevindi. "Yakında öğreniriz," dedi Talon giderken. Yusuf'a kapıda nöbet tutmasını işaret etti. "Sen burada kal, dostum, hayatın pahasına onları koru." Yusuf homurdanarak mızrağını daha sıkı tuttu. Hâlâ konuşmakta zorlanıyordu ama yavaş yavaş açılıyordu. Talon onun sırtına vurarak üst güverteye çıkan merdiveni tırmandı.

Rıza'nın aletin hazırlanmasına nezaret etmesini izledi. Ana güvertenin iki yanında iki ölümcül Püskürtücü ya da Ateş Tüpü vardı. Aletler orta güverteye konmuş, sıkıca bağlanmış ve üstleri yağlı kumaşla örtülmüştü. Talon bugün onlardan beklentilerini karşılamalarını umdu.

Talon ayrıca Ateş Mızrakları da almak istemişti; bunlar bambudan yapılmış ve uzun mesafeye bir taş veya kum ya da çakıl taşı fırlatabilen tüp şeklinde aletlerdi. Ama Hsü bunların bazen kendi kendine patlayıp etrafındaki insanları öldürebileceğini söyleyerek onu uyarmıştı. Hafif alaylı bir gülümsemeyle bir gemide bunun hiç de iyi olmayacağını söylemişti.

Bunun yerine Maskat'da Kaptan'ın büyük bir öngörüyle güverteye getirttiği o küçük ölümcül kazanlara güveneceklerdi. Ayrıca Hsü'nün bu tehlikeli dönüş yolculuğunda almalarını

önerdiği nahoş küçük aletler de vardı. "Ne olacağını asla bilemezsin. Bunlar bir kalabalıkta ortalığı duman edebilir, Talon," demişti, kendine özgü gülümsemesiyle. Talon o anda Hsü'yü ne kadar özlediğini fark etti.

Hsü'nün önerdiği "Gök Gürültüsü Toplarından" birkaçını getirmek için ambara indi. Barutla demir parçaları içeren bambu ve reçineyle sarılmış bir balya vardı. Kısa bir fünye bunu tetikleyebilir ve etrafa saçıldıkları zaman büyük bir zarara yol açabilirlerdi. Onları dikkatle arka güverteye taşıyarak geminin kenarına yığdı. Bir süre sonra Rıza yanına geldi ve onları görünce pis pis sırıttı.

"Eğer bela gelirse nerede olmamı istersin, Talon?" diye sordu, sanki emir alması çok doğalmış gibi. Talon arkadaşına gülümsedi.

"Benden başka bu Püskürtücüleri doğru dürüst kullanmayı bir sen biliyorsun, kardeşim. Eğer savaşacak olursak yine savaşı şaşırtarak kazanacağız."

Rıza onaylayarak omzunu silkti. "Aradaki mesafeyi kapatıyorlar, Talon. Bence bir şeyler olacak."

Arka küpeşteye giderek yaklaşan gemiye baktılar. Çok daha yaklaşmıştı, aşağı yukarı bir fersah ötedeydi. Güvertesinin önündeki beyaz dalgaları görebiliyorlardı, tam arkada bıraktıkları dümen suyunun üstündeydi. Ya çok yakınlarından geçmeyi amaçlıyordu ya da çok daha meşum bir niyeti vardı.

"Kaptan, rotayı değiştir. Bakalım niyetleri neymiş," diye bağırdı Talon dümen güvertesine.

Kaptan Dandaşi bağırarak emirler verdi ve tayfalar hemen işe koyuldu. Gemi birkaç derece kuzeye dönerken hafifçe eğildi.

Birkaç dakika içinde diğer gemi de yönünü değiştirerek peşlerinden geldi ve gittikçe yaklaşmaya başladı.

"Eh, artık biliyoruz. Bizim peşimizdeler," dedi Rıza. "Aşağıda gidip gençler sakin mi, bir bakayım. Püskürtücülere taşlar koydum. Dostlarımız üstünde nasıl bir etki yapacak, göreceğiz."

"Çin'de nasıl çalıştıklarını görmüş olsak da bu silahların uzun

mesafede ne kadar etkili olacağı hakkında hiçbir fikrim yok. Tek yol iyice yaklaşmalarına izin vermek, o zaman her seferinde onları vurmamız garanti olur. Özellikle karanlıkta," dedi Talon.

"Bunlardan Daran'a biraz vererek onu ana direğin tepesine gönder," diye ekledi. "Yanına bir çakmaktaşı da alsın."

Dandaşi gönülsüzce başını salladı. "Nasıl istersen, Efendi Talon."

Daran çok geçmeden yanına iki kalın bambu tüpü ve omzuna attığı bir çantanın içindeki birkaç çömlekle birlikte gözetleme yerine tırmanıyordu. Talon bir ara denizdeyken ona bunların nasıl çalıştığını göstermişti.

Talon delikanlının sakin kalarak zamanından önce fırlatmamasını umuyordu. Her şey onları şaşırtmalarına bağlıydı ama bu defa etraf karanlıktı ve durum çok daha tehlikeliydi. Batıya bir göz attı. Güneş ardında birkaç buluta yansıyan kızıl bir parıltı bırakarak batmıştı ve tropik bölgelerde karanlık güneş battıktan hemen sonra çökerdi. Güvertede kimse konuşmuyordu; tam tekmil silahlanmış olan mürettebat gergin bir halde beklerken Rıza elinde tüten küçük bir mumla Püskürtücülerin yanında bekliyordu.

Talon öteki geminin yaklaşmasını izlerken karnında çok iyi bildiği o gerginliği hissetti. İyice yaklaşmalarına izin vermeleri gerektiğine karar verdi; bu bir sinir harbi olacaktı. Onun kadar sinirli olan dümencilerin yanında duran Kaptan'a bir göz attı. O da Talon'a kısa bir bakış attı. "Birazdan yanımızda olacaklar," dedi. Talon başını sallayarak gülümsemeye çalıştı.

Bir anda gemi çok yaklaşmıştı. Talon bir süre gemiyi izleyerek kaptanının ne yapmaya çalışacağını tahmin etmeye çalıştı. İlk dikkatini çeken diğer geminin yönünü değiştirerek iskele tarafına yanaştığı oldu. Talon beğeniyle başını salladı. İyi bir hareketti: şimdi korsanlar rüzgârdan yararlanacaktı. Sonra gözünü kısarak baktı. Arka güvertedeki adam çok tanıdık geliyordu. Bütün dikkatini ona verdi ve sonra hayret içinde bunun Amar olduğunu gördü. Bundan emindi. Bir okla Amar'ı yere sermek geldi

içinden ama beklemesi gerekti. "Onları şaşırtırsak kazanabiliriz," dedi kendi kendine.

"Sing'in adamlarının saldırısına uğradık! Korsan oldukları kesin," diye bağırdı. Alt güvertedeki biri küfrü bastı ve yakından sinirli mırıltılar geldi. "Herkes sakin olsun. Onlara Ejderhanın Nefesi'nin tadına baktıracağız," diye seslendi.

Adamlardan bazıları asabi bir şekilde güldü ama sadece birkaçı ne demek istediğini biliyordu. Şimdi diğer gemi yönünü belirgin bir şekilde değiştirerek neredeyse çarpışacak kadar yanlarına yanaşmıştı. Akşamın loşluğunda Talon ancak geminin ortasında ve ön güvertede toplanan ve silahlarını sallayarak gemisine atlamaya hazırlanan adamları çıkartabiliyordu.

Diğer gemide gözleri kamaştıran bir parıltı ve kulakları sağır eden bir gürültü yükseldi. Şoke olan Talon neredeyse düşecekti. Korsan gemisinin yan tarafından uzun bir alev fışkırdı ve bir şey uğuldayarak *Deniz Kartalı*'nın alt güvertesinin küpeştesinin üstünden geçti. Herkes başını eğdi ve geminin orta kısmındaki adamlardan korku dolu çığlıklar yükseldi. Onlar da Talon kadar şoke olmuştu. Bu beklemedikleri bir şeydi. Korsanların da bir Püskürtücüsü vardı! Avlarını korkutmak için yukarıya nişan almışlardı.

"Olduğunuz yerde kalın!" diye kükredi Rıza adamlara ve birini tekmeleyerek Püskürtücü'nün yanındaki yerine geri gönderdi. "Korkmayın. Onları yakıp suya gömeceğiz ve Ejderhanın Nefesi'nin tadına baktıracağız ama beklemelisiniz!" diye bağırdı korkmuş adamlara.

Talon taş kesmişti. Bunu hiç beklemiyordu ama sonra korsanların nasıl bu kadar başarılı olduğunu anladı. Bu silaha sahip olan çok az gemi vardı. Adamları bir arada tuttuğu için Rıza'ya minnet duydu ve sonra bağırıp çağıran adamlarla dolu olan geminin iyice yanaşmasını izledi. Elini kaldırdı; yirmi adım ötede, tam ok menzilinin içindeydiler. Elini indirdi ve var gücüyle "Şimdi!" diye bağırdı.

Mürettebat ayağa fırlayarak Püskürtücülerin önündeki ka-

pakları kaldırdı ve bütün güçleriyle inleyip homurdanarak ağır aletleri namluları kapaklardan dışarı bakacak şekilde ittiler. İplere asıldılar ve Rıza'nın birincisine koşarak bir fünyeyi ateşlemesini beklediler. Fitil cızırdadı ama sonra alev namlunun arkasındaki deliğe ulaştı. Falya deliğinde küçük bir alev patlaması oldu, sonra topun ağzında gözleri kamaştıran bir parlama görüldü ve kalasları titreten ve Talon'un elleriyle kulaklarını kapatmasına yol açan büyük bir gümbürtü duyuldu. Alet geriye doğru tepti ve ipleri gererken onları tutan adamların ayaklarını yerden kesti.

Rıza hemen öteki Püskürtücüye koşarken tayfalar ayak altından çekildiler. Yine fitile dokundu ve alet yine içindekileri kulakları sağır eden bir gürültüyle korsan gemisine doğru ateşlerken etrafındaki tayfalar uzaklaştı. Her iki alet de taşlarla doldurulmuştu ve taşlar suyun üstünden kalabalık gemiye doğru püskürtülmüştü. Bu mesafeden tahrip gücü çok fazlaydı. Ana güvertenin büyük kısmı duman altında kaldığı için Talon bundan sonra olanları pek göremedi. *Deniz Kartalı*'ndaki adamlar sevinç çığlıkları atarak Püskürtücüleri geri yerlerine çekip tekrar doldurmaya başladılar. Talon karanlıkta diğer gemide yol açtıkları hasarı göremiyordu ama çığlıklar ve inlemeler yeterince ipucu veriyordu.

Talon Gök Gürültüsü toplarından birini alarak fitilini yakmaya çalıştı. Çakmaktaşını sürterek fitili ateşlemesi ebediyen sürmüş gibi geldi. Sonunda ateş aldı. Talon fitilin iyice cızırdamasını bekledi, sonra ayağa kalktı ve aleti bütün gücüyle denizin üstünden diğer gemiye doğru fırlattı. Hemen kıç yatırmasının arkasına geçti – tam zamanında kaçmıştı, çünkü ona doğru nişan alınan bir okun başının üstünden geçtiğini hissetti.

Bombasının nereye düştüğünü göremedi, çünkü deli gibi bir diğerini hazırlamaya çalışıyordu ama diğer gemiden gelen patlama sesi ona bilmesi gerekeni söyledi. Yine çığlık sesleri duyuldu ve hedefi bulduğunu anladı. Şimdi geminin orta kısmındaki tayfalar korsan gemisine dumanı tüten Yunan Ateşi çanaklarından atıyor ve korsan gemisindeki alevleri görünce he-

yecanla bağırarak denizin ortasındaki bütün bu gürültü patırtıyı daha da ayyuka çıkarıyorlardı.

Talon bir okla yere sermek için Amar'ı boşuna aradı; duman ve karanlık görüş alanını çok daraltıyordu. Bunu yerine diğer geminin dümen güvertesine bir bambu bomba daha attı ve büyük bir memnuniyetle patladığını gördü. Başını iki yana salladı. Şu Çinliler ne şeytanca silahlar icat etmişti!

Ne var ki korsanların işi henüz bitmemişti. Püskürtücüleri bir kez daha kükredi ve aniden hava yüzlerce kızgın arının vızıltısıyla doldu. Birden adamları çığlık çığlığa kendilerini yere attılar. Küçük bir mermi küpeşteye vurdu ve etrafa kıymıklar saçıldı. Talon onu uyuşturan bir darbe hissetti, sonra sağ gözünün altında keskin bir acı duydu. Elini yüzüne götürdü ve kanıyla ıslandığını gördü. Hemen aceleyle pamuklu tuniğinden bir parça koparak kanamayı durdurdu.

"Onlarda bu korkunç aletlerden sadece bir tane var ama nasıl kullanacaklarını iyi biliyorlar!" diye mırıldandı kendi kendine, eğilip bir başka Gök Gürültüsünü daha hazırlarken.

Talon korsan gemisinde küçük bir parlama daha görünce başını kaldırıp baktı. Daran bombasını gemiye atmış olmalıydı. Ahşap parçaları etrafa saçılırken gözlerini kısarak baktı ve adamlarının gemiye fırlattığı birkaç yağ bombasının sonuçlarını gördü. Alevler halat takımını yalamaya başlamıştı. Şimdi Talon'un yayını alıp alevleri söndürmeye çalışan adamları vurma zamanı gelmişti.

"Bizi buradan uzaklaştır, Kaptan!" diye bağırdı. Yanıt yoktu, onun için hızla etrafta dolanarak tekrar bağırdı. Ayakta duran tek bir dümenci vardı ve o da korkudan felç olmuş gibiydi. Tuniğinin üstünde kan vardı, diğeri kan revan içinde yerde yatıyordu ve Kaptan da yanındaydı. Talon hemen Kaptan'ın yanında koştu ama adamı çevirince öldüğünü anladı. Dandaşi'nin tuniğinin önü kan içindeydi; göğsünde birkaç kara delik vardı ve başı gevşekçe sallanıyordu.

Talon başını kaldırdı. "Abdullah!" diye bağırdı, diğerleriyle

birlikte iplerin yanında duran denizciye. "Gemiyi hemen onlardan uzaklaştır. Şimdi!" diye bağırdı. Donakalan denizcinin yüzüne vurdu ve "Dümeni çevir!" diye haykırdı, "Uyan!" Adam geri çekildi ve kendine söyleneni yaptı. Talon'un hoşuna gitmeyecek kadar yavaş bir şekilde sancağa doğru geri çekilmeye başladılar.

O sırada kendi gemisinde daha çok patlama duyuldu ve Rıza yeniden doldurulan Püskürtücüleri ateşledi. Alevler suyun üstünden fırlayarak geminin yanına vurdu ve gemiye daha çok hasar verdi.

Bize ateş eden adamları öldürmeliyiz, yoksa biz de yanarak batacağız, diye düşündü Talon çaresizce. Okuyla yayını kaptığı gibi bağırarak Püskürtücüleri dolduran adamların yanından geçerek ana güverteye indi. Kan içindeki güvertede ayağı kayınca az kalsın düşecekti; tayfalardan biri onu kolundan tuttu. Talon başıyla teşekkür etti ve diğer geminin Püskürtücüsünün bulunduğunu tahmin ettiği yere kadar koştu. Artık gemiyi ele geçirmeye başlayan alevlerin titrek ışığında karanlık siluetlerin çılgın gibi silahı tekrar doldurmaya çabaladıklarını görebiliyordu. Yunan Ateşi çömlekleri bir kez daha öldürücü olduğunu kanıtlamıştı.

"Okçular buraya gelsin!" diye bağırdı.

Adamlardan dördü onu duydu ve Rıza'nın bağırarak verdiği talimatlarla Püskürtücüleri dolduran arkadaşlarına çarpıp tökezleyerek hemen yanına gittiler.

"Şunların Püskürtücüsünün yanındaki herkesi vurun!" diye bağırdı Talon. Diğer gemiye baktı ve dosdoğru düşmanın Püskürtücüsünün kara ağzına baktığını gördü. Sırtında soğuk bir ürperti hissetti. Düşman fitili yakmak üzereydi! Eğer başarılı olurlarsa bu mesafeden onu ve adamlarını parçalara ayırırlardı.

"Vurun onları! Vurun onları!" diye kükredi, hemen kendi yayına sarılarak. Düşmanın Püskürtücünün etrafındaki adamların üstüne bir ok yağmuru yağdı. Adamlar yere düştü ama bir tanesi yanan bir korla birlikte ölümcül silaha doğru ilerlemeye devam ediyordu.

Talon zamanın azaldığını anlarken kalbi küt küt atarak kuşağından bir ok almak için elini attı ama hiç ok kalmamıştı. Bir an paniğe kapıldıktan sonra adamlarından birine göz attı.

"Bana şunlardan birini ver," diye bağırdı. Şaşıran okçunun elindeki oku kaptı ve tek bir hızlı hareketle diğer gemideki gölge siluetin göğsüne bir ok attı. Adam elindekini düşürdü ve bir çığlık atarak yere devrildi. Talon ona ne olduğunu göremedi ama aniden geminin o tarafındaki herkes bağırarak uzaklaşmaya başlamıştı.

Bir lahza sonra gözleri kamaştıran bir parlama ve büyük bir patlama oldu. Ön güverte büyük bir patlamayla parçalandığı için korsan gemisi gökyüzüne kocaman alevler saçarak sarsılarak durmuş gibiydi. Yan tarafı dışarı doğru patladı ve başlarının üstünden uğuldayarak tahta parçaları geçerek *Deniz Kartalı*'nın yelkenlerini yırttı. Tayfalardan biri sanki kocaman bir mızrakla vurulmuş gibi acı bir çığlıkla yere düştü. Patlamadan gözleri kararan Talon sürekli gözlerini kırpıştırmak zorunda kaldı; gözleri kıpkırmızı olmuştu ve önlerinde görmesini zorlaştıran sarı noktalar vardı.

Başını öfkeli alevlerden çevirdi ve *Deniz Kartalı*'nın nihayet korsan gemisinden uzaklaşmaya başladığını gösteren hareketini hissetti; diğer geminin ana yelkeni her iki gemiyi de turuncu bir parıltıyla aydınlatan ve insanları şeytanlar gibi gösteren uzun gölgeler düşüren alevlere esir olmuştu. Talon bu yıkıma bakakaldı. Bir anda geminin içinde bir patlama daha oldu ve gemi ikiye parçalandı. Sağ kalanların bu feci yangından korunmak için suyun içine daldıklarını gördü. Dakikalar içinde geriye sadece yanan büyük kalas parçaları ile yanmış yelken ve halat yığınları ve yüzmeye çalışırken kayıtsız bir gecenin içinde bağırarak yardım isteyen insanlar kalmıştı.

Batıya bakan suların üstünde
Gün batımının mor bulutlarına doğru
Acımasızca alçalıyor kızıl güneş
Yakarak gökyüzünde geçtiği yolu,
Arkasından semayı ateşe vererek.

Henry Wadsowrth Longfellow

Bölüm 33

Akıbet

Talon korkunç öfkeliydi. Hayatta kalanlardan birini istiyordu. "Rıza, onlardan birini gemiye çekmelisin. Sadece birini!" diye bağırdı, Rıza'nın hemen yanında olduğunu ve onu zar zor duyabildiğini fark etmeden. Patlamalar hepsinin kulaklarını sağır etmişti.

Rıza başını salladı. "Şununla ilgilenmen gerek," dedi, Talon'un yanağını göstererek. Talon daha evvel kullandığı bezle tahriş olan yarasına hafifçe dokundu. Şimdi endişelenmesi gereken başka şeyler vardı.

Alevler içindeki gemiden uzaklaşırlarken birkaç adam yardım isteyerek onların gemisine doğru yüzüyordu. Rıza içlerinden birini seçerek güverteye çekti. Diğerlerini okuyla öldürdü. Köpek balıklarıyla dolu denizde bu bir iyilikti. Adamlar bağırarak merhamet etmesini istedi ama o onları yine de vurdu.

Tayfalar içlerinden birini sudan çekerek pek de nazik olmayan bir biçimde güverteye attılar. Rıza adama doğru yürüyerek kılıcıyla dürttü. Denizci titredi. Kimse geride kalan yanan harabeyle ilgilenmiyordu artık.

"Ellerini bağlayın," diye emretti Rıza ve sırılsıklam korsan dik

oturtulduğu zaman yanına çömelerek, "Bu yaptığın için asılacaksın," dedi. "Bu yaptıkların için Tanrı'yla barış yapman gerekecek ama eğer çok yavaş ölmek yerine çabucak ölmeyi tercih edersen bize nereden geldiğinizi ve kaptanınızın kim olduğunu söyle."

Bir Arap olan adam nefes almak için ağzını açtı ve biraz deniz suyu kustu. "Bana merhamet edin, efendim," diye kekeledi. "Ben sadece bana söylenenleri yapmak zorunda kalan basit bir denizciyim. Biz Langkawi adasındanız ve kaptanımız da Efendi Sing'in hizmetkârı Efendi Amar'dır."

"Niyetiniz neydi? Gemimizi talan edip kadınlarımıza tecavüz etmek mi?" diye bağırdı Rıza, sinen denizciye.

Adam başını iki yana salladı, gözleri devrildi ama konuşamayacak kadar korkmuştu.

Talon elini Rıza'nın omzuna koydu. "Kaptan Dandaşi öldü. Onu öldürdüler," dedi arkadaşına.

Rıza hayret içinde dostuna baktı. "Kaptan öldü mü?" diye sordu yüksek sesle. Hâlâ Püskürtücünün patlamaları yüzünden kulakları ağır işitiyordu.

Mürettebattan onu duyanlar oldu; haber alevler gibi yayıldı ve tayfaların bazıları ağlayıp sızlanarak yerdeki zavallı adama lanetler savurdular. Onu parça parça etmeye hazırdılar.

"Onu rahat bırakın!" diye bağırdı Rıza. Adamlar ona saygı duydukları için geri çekildiler fakat esirin etrafında tehditkâr bir çember oluşturmaya devam ettiler. Rıza, Talon'a döndü ve hepsinin duyabileceği kadar yüksek çıkan sesinde bir öfke vardı.

"Şimdi geminin sahibi olarak kaptanımız sensin, Talon. Ne yapmak istiyorsun?"

Talon dikkatle düşünüyordu. Amar gittiğine göre Sing daha zayıf olabilirdi. Kaptan'ın öcünü almak istiyordu ve kardeşinin ve mürettebatın da ondan su sözleri söylemesini beklediğini biliyordu.

"Kaptan Dandaşi denizlerin hâkimiydi ve iyi bir denizciydi. Ondan iyisini görmedim. Ayrıca bir dosttu. Tanrı şahidimdir ki

onun intikamını almak ve o adada yaşayan engerekleri temizlemek istiyorum," dedi. Mürettebat bağırarak onu onayladı.

"Önce gemimizi temizlemeliyiz. Yaralılarla ilgilenmeli, ölüleri gömmeli ve gerekli tamiratları yapmalıyız. Vakkas ve Abdullah, siz rotayı kuzeybatı yönünde tutacaksınız, böylece adadan görünmeyiz. Umayr, sen ve adamların Rıza'nın yaralılarla ve ölülerle ilgilenmesine yardım edeceksiniz. Tarif, sen birkaç adam getir ve esiri iyice bağla. Hiçbir şekilde kaçmasını istemiyorum. Ama onunla ne yapacağıma karar verene kadar ona bir zarar gelmemeli."

Dönüp dümen güvertesine çıkan merdivene doğru ilerledi, sonra durdu. Kaptan'ın gövdesi boş gözlerini gökyüzüne dikmiş halde sırtüstü yerde yatıyordu. Karanlık yüzünü gizliyordu ama Talon yanına diz çökerek gözlerini kapattı ve sonra elini göğsüne koydu. "Elveda, dostum. Senin bilgin ve ustalığın olmadan eve nasıl dönebileceğimizi bilmiyorum." Adamın göğsüne bir damla kan düştüğünü fark etti. Ancak o zaman yüzündeki kesik tekrar aklına geldi. Ravan bu konuda bir şeyler yapabilirdi. Parmağıyla dokundu ve dikiş atılması gerekebileceğini düşündü. O bu işi bilirdi.

Talon içi sıkılarak ayağa kalktı ve aşağıya olanları ona anlatmaya gitti.

***

Ertesi gün *Deniz Kartalı* Langkawi adasının kuzeyindeydi. Esirin onlara korsan gemisinin, Çin veya Arap ülkelerine dönmek için yola çıkan tüccar gemilerine saldırmaları için emir verilmesini bekleyerek demir attığı koy hakkında bildiklerini anlatmaya ikna edilmesi için çok uğraşılması gerekmedi.

Talon, Rıza ve kadınlarla bir araya gelip görüştü. Yusuf ve Daran'ı da görüşmeye dâhil etmişti.

Ravan bu üstünkörü plana karşıydı. "Ben buradan mümkün olduğunca uzaklaşmak ve bu lanetli adayı ve uğursuz sahibini geride bırakmak istiyorum," dedi kesin bir tavırla.

"Neden Rıza'yla sen öç almaya kalkışıyorsunuz ki?" diye sordu. "İşler sarpa sarabilir, o zaman halimiz ne olur?"

Ravan mantıklı konuşuyordu ve Talon bunu biliyordu.

"Sanırım olayın heyecanıyla bunu çok dikkatli düşünmedim ama herkes o kadar öfkelenmişti ki bu kararı verdim," dedi ona. "Şimdi mürettebata verdiğim bu sözden dönmek için çok geç. İntikam almak istiyorlar."

"Tayfalara verdiğimiz sözden dönemeyiz, Ravan," diye destekledi Rıza da Talon'u. "Hayran ve bağlı oldukları bir adamın öcünü almak istiyorlar. Ben özellikle onlara emir veren adam olan Sing'den intikam almak istiyorum. Adam tüccarları ve tayfaları öldürüp mallarını çalıyor. Dün bizi öldürüp gemimizi almaya hazırlanıyordu. Ben intikamımı alacağım," dedi, yüzünde olağandışı inatçı bir ifadeyle.

Cennet bile onu vazgeçiremedi, böylece görüşme Ravan'la Cennet'in memnuniyetsizliklerini ifade etmeleri fakat erkekler adaya çıkarken Rüstem'le birlikte gemide kalmaya razı olmalarıyla son buldu.

Ayrılmadan önce Ravan, Talon'dan biraz daha kalmasını istedi ve diğerleri gittiği zaman kıymığın kestiği yarasına dokundu. Talon yarasının ve sağ gözünün üstüne bir bez parçası koymuştu. "Pek kötü görünüyorsun, Talon'um," dedi usulca, kaygılı gözlerle. "Dün geceki o korkunç savaş makinelerinin yaptığı tahribata hayret ettim."

"Ben de aşkım. Ama eğer haklarından gelmeseydik bizi ya öldürürlerdi ya da daha beter şeyler yaparlardı," dedi. Genç kadına uzanarak onu yanına çekti.

"İyi bir kaptan olacaksın, Talon'um," diye fısıldadı Ravan erkeğin omzuna.

"Göreceğiz, aşkım. Ama..." Geri çekilerek gülümsedi. "Aletleri doğru düzgün okuduğumdan emin olmak için şu haylaz Rüstem'i yanıma almalıyım. Bir gün iyi bir seyrüseferci olacak." İkisi de güldü ve gergin hava kayboldu.

"Hem o nerede?" diye sordu Talon.

"Güvertede, başka nerede olacak? Muhtemelen tayfalara o korkunç karışıklığı nasıl temizleyeceklerini anlatıyordur," dedi Ravan gülümseyerek.

***

Günün ilerleyen zamanında Rıza ve Talon geminin arkasında baş başa kendi küçük görüşmelerini yaptılar.

"Bu keşif gezisinin başında senin olamayacağını biliyorsun, değil mi, Talon?" dedi Rıza.

"Neden olmasın?" diye sordu Talon, arkadaşına sertçe bakarak.

"Çünkü sen sadece geminin sahibi değil, artık kaptanısın da ve herhangi bir şeyin ters gitme olasılığına karşı geminde kalmak senin sorumluluğun. Eğer ben ölürsem sen yine de denize açılıp eve dönebilirsin ama sen ölürsen hepimiz bu adamların insafına kalırız."

Talon eklemleri bembeyaz kesilene kadar küpeşteyi sıktı ve artık güverteden görünemeyen adanın olduğu tarafa doğru dik dik baktı. Rıza haklıydı, kendisinin Kaptan'ın yaptığı her şeyi yapabileceğinden şüpheli olsa da. Bu içine dert olmuştu, çünkü öldürmeden önce Sing'in yüzünü görmeyi çok istiyordu. İyi ve güvenilir bir dost olarak gördüğü Kaptan Dandaşi'nin öldürülmesi onu çok kızdırmıştı, mürettebattan diğerleri gibi: dört iyi adamını kaybetmişti ve pek çok yaralı vardı.

Kaptan onları hiç sorunsuz Çin'e götürmüştü ve eğer dümende olmasaydı *Deniz Kartalı*'nı batırabilecek feci bir fırtınada gemiyi ayakta tutmuştu. Şimdi kardeşi ve mürettebat ondan Kaptan'ın yerini alıp onları evlerine götürmelerini bekliyordu. Bu büyük bir sorumluluktu. Uzun bir süre bir şey demedi ve Rıza yüzünden geçen duyguları seyrederek sessizce yanında bekledi. Nihayet Talon içini çekip başını eğerek arkadaşına döndü.

"Haklısın, kardeşim. Sen gitmelisin, ben kalmalıyım."

Rıza ona sarıldı. "Teşekkür ederim, kaptan! Kafanın nerede olduğunu görmek istiyordum. Her zamanki gibi omuzlarının üstünde. Yanıma iyi adamlar alacağım ve ne gerekiyorsa yapacağız. Bundan endişen olmasın."

***

Talon günün geri kalanında geminin temizlenmesine nezaret ederek, yaralılarla ve bu baskın için yapılan hazırlıklarla ilgilenerek güvertede kaldı. Tarif'ten ölüler için kefen ayarlamasını istedi.

Eğer karaya çıkan ekiple gidemiyorsa, hiç değilse teçhizatlarında hiçbir sorun olmamasını istiyordu. Tayfalardan güverteye birkaç Yunan Ateşi çanağı getirmelerini, onları hazırlamalarını ve grubun yanında adaya götürmesi için hasıra sararak bir çuvalın içine koymalarını istedi. Gök Gürültüsü bombalarının eğitimine nezaret etti. Artık nasıl kullanıldıklarını iyice anlayan Daran, onlara ölümcül bir yılana bakar gibi bakan adamlara bu bombaların nasıl çalıştığını izah etti. Adamların yüzündeki kaygıyı gören Talon, aletlerin doğru dürüst kullanılacağından emin olmak için Daran'ı da onlarla birlikte göndermeye karar verdi. Daran artık bir çocuk değildi; Talon fark etmeden bir erkek olmuştu bile. Daran sevinçten havalara uçtu.

Zor olan bu tehlikeli aletleri taşımak değil, doğru zamanda ateşleyebilmekti. Çinliler fitil gerektiğini anlamıştı ama Talon'un eğitimsiz gözleri için bile bunlar kaba aletlerdi. Çinliler onu bunların alev almadan sönebileceği veya bomba fırlatılmadan evvel patlayabileceği konusunda uyarmıştı.

Talon, Daran'ı bunlarla nasıl baş edileceğini düşünmeye bırakıp. Onun şimdi yüzdürmesi gereken bir gemisi vardı. Vakkas ve Abdullah iş denizde seyretmeye ve ne zaman rota değiştirmek gerektiğine geldiği zaman Talon'un emirlerini mürettebata anlayacakları şekilde aktarıyorlardı.

Esir aldıkları adam, Hanji, Langkawi adasının kaba bir hari-

tasını çizmişti. Talon'un dikkatini ilk çeken sayısız küçük ada ve sahil boyunca devam eden kaya çıkıntılarıydı. Ondan sonra dikkatini çeken, geminin demir atması için iyi bir yer gibi görünen haliçler ve kumsallardı. Bunu önerdi ama esir yanında çömelmiş olan iki adama adanın sık ormanlarla kaplı olduğunu ve karanlıkta patikaları görmenin mümkün olmadığını söyledi.

"O zaman kaleye başka nasıl gidebiliriz?" diye sordu Rıza, her zamanki sabırsız hali su yüzüne çıkarak.

"Adanın güneyine gitmeli, sonra da güneybatıdan geri gelmelisiniz, efendim," dedi Hanji ona. Talon eğer her şeyi anlatırsa adamı asmayacağına söz vermişti. Adam bunun üstüne dizlerinin üstünde Talon'un önünde yere kapanarak ağlamıştı. Şimdi de bu karmaşık adalar denizinin coğrafyasını açıklamak için çırpınıyordu. "Dayang Bunting adasının batısındaki kanalı geçmeli ve şehre gelmeden bir fersah önce karaya çıkmalısınız. Sizi sahilden aşağıdaki şehre bakan kaleye kadar çıkan eski bir patikadan götürebilirim," dedi onlara.

"Bu gece yapılabilir mi?" diye sordu Rıza. Sesi şüpheliydi.

Hanji başını kaldırıp bulutlu gökyüzüne baktı; ikindi vaktiydi. "Bugün yağmur yağmayacak, yarın da yağmaz, eğer beklemek istiyorsanız. Bu gece bulutlu olsa da yarım ay çıkacak, onun için yürüyebilecek veya denizde ilerleyebilecek kadar görebiliriz etrafı," dedi.

"Yani şimdi gemimi her an bizi ele verebilecek olan bir korsanın rehberliğinde karanlıkta, bilinmeyen bir yerde yüzdürmek zorundayım. Deli olmalıyım," diye mırıldandı Talon, Abdullah'a, dümen güvertesinde durmuş, adamların ana güvertede hazırlanmalarını izleyerek.

Güneş batarken yelkenleri çektiler ve Vakkas'ın yardımıyla Talon gemiyi gözcü onlara adanın gözden kaybolduğunu söyleyene kadar birkaç fersah batıya götürdü. Sonra güneye doğru yol aldılar ve iki saat kadar o yönde ilerlediler, bu arada gece çökmüştü ve yarım ay da çıkınca Talon rahatladı. Güverteden adanın karanlık siluetini seçecek kadar yaklaşana dek yönlerini

değiştirdiler. Bulutlar hâlâ ayın önünden geçerek onları zaman zaman karanlığa gömüyordu ama Hanji doğru yolda gittiklerinden emindi.

Bir ara ana direğin üstüne çıkmak istedi ve oradan karayı inceledi. Sonra aşağı inip Talon'la dümencilerin yanında durdu. "Şimdi yön değiştirmeliyiz, kaptan," dedi.

"Emin misin?" diye sordu Talon.

"Siz buradan göremiyorsunuz ama ben yukarıdan kanalın girişini görebildim. Biraz sonra görünür."

Talon, Vakkas'a emirler verdi ve Vakkas bunları Abdullah'la tayfalara iletince herkes emirleri yerine getirmek için yerinden fırladı. Gemi hafif yana eğildi ve yelkenler çırptı, sonra da yeni yönlerinde ilerlerken tekrar kabardılar.

Gemi ileri atıldı, duyulan tek ses geminin teknesinin yanından geçen suların şırıltısı ve kalasların gıcırtısıydı. Talon gemide herkesin susmasını ve tam bir sessizlik olmasını emretmişti. Emir verdiği zaman adamların bu kadar saygılı olması onu şaşırtıyordu. Bundan Rıza'ya bahsedince beriki gülmüştü.

"Talon, kardeşim. Her zaman liderlik vasfını hafife almışsındır. Birçok defa cesaretlni ve liderlik vasfını ispatladın. Sana neden saygı duymasınlar ki?"

"Ben gerçek bir kaptan değilim, gerçek bir denizci de sayılmam. Ben bu işi hep daha deneyimlilere bıraktım," demişti.

Rıza bir elini omzuna koyarak gülümsemişti. "Sanırım kısa bir süre içinde ikisi de olacaksın, kardeşim."

Bu sözleri hatırlayınca rahatlayan Talon içinde bulunduğu ana odaklandı. Şimdi kara kütlesinin içindeki yarığı görebiliyordu ve kanala doğru gittiklerini anladı.

"Kanalın ortasında kalmalıyız, kaptan," diye fısıldadı Hanji. "Her iki tarafta da kum setleri var."

Vakkas bunu duyunca dümencilere küçük bir düzeltme yapmaları için emir verdi. Çok geçmeden kanaldaydılar ve etraflarındaki ormanın bütün gürültüsünü duyabiliyorlardı. Mangrov

bataklıklarındaki yaban domuzlarının homurtusu ve uluyan maymunların sesleri, çürüyen bitkilerin ve kokuşmuş, tuzlu suyun kokusuyla birlikte sessiz gemiye kadar geliyordu. *Karanın kokusu*, diye düşündü Talon, burnunu buruşturarak. Çöl havası gibi, açık deniz de her zaman daha temiz kokardı.

Kısa süre sonra Hanji koluna dokunarak fısıldadı: "Ana yelkeni indirip iskele tarafına gitmeliyiz, kaptan. Orada bir haliç var. Kanalın sancak tarafındaki kavisi fark ettiniz mi? Eğer bu yolda daha ilerlersek kendimizi limanda buluruz."

Alçak sesle emirler verildi ve Deniz Kartalı'nın ana yelkeni indirilerek rüzgârı yakalaması için sadece arka yelken bırakıldı. Gemi çok yavaş bir şekilde iskele tarafındaki sahile doğru ilerledi, sonra Hanji tekrar koluna dokundu. "İşte kaptan, burada demir atmalıyız!" dedi telaşlı bir sesle.

Emir verildi ve pruvadaki adamlar demir attılar. Gemi omurgasının sadece on metre aşağısı kumdu. Talon önlerindeki karanlık ormana baktı. Ekip geceleyin bu ürkütücü ormanda nasıl yolunu bulacaktı?

Hanji onları memnuniyetle konutun arkasına kadar çıkan bir patikadan götürebileceğini söylemişti. Rıza onu almaya ve uyarmaya geldi.

"Eğer en ufak bir şeyden şüphelenirsem ilk sen ölürsün," dedi korkmuş adama. Adam başını sallayarak, "Tanrı şahidimdir ki size ihanet etmeyeceğim, efendim," diye kekeledi.

Talon ve Rıza kucaklaştılar. Tam arkasını dönmüştü ki Ravan'la Cennet'in güverteye çıkarak karanlıkta yanlarına geldiğini gördüler. Talon kadınlar yaklaşırken ağır gece havasında kokularını alabiliyordu.

"Vedalaşmadan mı gidiyorsun, Rıza?" diye fısıldadı Cennet. Rıza ona sıkıca sarıldı. "Dikkatli ol, savaşçım," diye mırıldandı Cennet erkeğin omzuna yaslanarak.

Rıza onu öptü ve Ravan'a sarıldı, sonra ana güverteye inerek geminin kenarından, kanala girmeden önce indirilmiş olan iki sandala binmekte olan adamlara katıldı.

Talon, Ravan ve Cennet'le birlikte dümen güvertesinde durarak uzaklaşmalarını izledi. Güçlü adamlar, sesi engellemek için ıskarmozları çuval beziyle sarılmış olan kürekleri çekmeye başladılar. Rıza yanına on adam almıştı ve eğer geri dönmezlerse Talon'un yeterli adamı olmayacaktı fakat ondan azı bu girişimi tehlikeye atardı. Hanji onlara konutta yirmi ile otuz arasında silahlı adam olduğunu söylemişti. Yine başarılı olmaları için şaşırtma yönteminin kullanılması gerekiyordu.

Sandallar gözden kaybolduktan çok sonra bile Talon, Ravan ve Cennet güvertede arkalarından bakmaya devam ettiler. Birkaç yüz adım ötede karaya çıktıklarına dair hiçbir ses duymadılar.

Ravan, Talon'un düşüncelerini okuyormuş gibi elini elinin üstüne koydu. "Zor ama doğru kararı verdin, Talon'um," dedi. "Kardeşim ve adamları geri dönene kadar uyumayacağım. Tanrı onları korusun."

"Beklemek ve bilmemek beni öldürmeye yeter," diye mırıldandı Talon, karısının parmaklarını sıkarak.

"Ama Rıza haklıydı, senin sorumlulukların artık öncekinden çok daha fazla. Şimdi geminin kaptanısın. Bu gemiye karşı görevlerin var!"

Talon karanlıkta başıyla onayladı. "Haklısın, tabii. Ama beklemek konusunda pek iyi değilim, aşkım. Bundan hiç hoşlanmıyorum! Tanrı'ya iyi olmaları için dua ediyorum."

"Ben de hepsinin güvende olması için dua ediyorum," dedi Cennet, sıcak ve nemli geceye rağmen titreyerek.

Ravan hemen onu kollarının arasına aldı. "Cennet, sana Rıza hakkında bilmediğin bir şey daha söyleyeceğim. Eğer bu işi başaracak biri varsa o da Rıza'dır, inan bana."

Talon güvertede kalarak izlemeye devam etti. "Tanrı kardeşlerimin yolunu açık etsin," diye mırıldandı.

Ruhum dolana kadar
Denizin gizlerinin özlemiyle,
Ve engin okyanusun yüreği
Nefes kesen bir vuruş yapana kadar içimde.

Henry Wordsworth

Bölüm 34

İntikam

Kayıklar uzaklaşırken Rıza gerideki *Deniz Kartalı*'nın karanlık siluetine baktı. Küpeştede duranları gördü, sonra bütün dikkatini kıyıya verdi. Kürekçiler önlerindeki kumsala doğru tüm güçleriyle ama sessizce kürek çekiyorlardı. Bütün adamları gibi o da koyu renk kıyafetler giymiş ve yüzünü sadece gözleri açıkta kalacak şekilde sarmıştı.

Gemiden ayrıldıktan dakikalar sonra sandalların kenarından suya inerek hiç ses çıkarmadan aceleyle onları suda sürüklenip gitmeyecek şekilde kumların üstüne çektiler. Deniz burada çok durgundu; Hanji'nin onları uyardığı tek tehlike su yılanlarıydı. Bu fikir Rıza'nın pek hoşuna gitmedi ama adamlarının sudan çıkıp aceleyle önlerindeki karanlık ormana doğru ilerlemelerini sağladı.

Sonra kumsalın ortasında hepsi durdu ve hiç hareket etmediler. Bütün etraflarındaki kumlar canlanmış ve harekete geçmiş gibiydi. Dehşet içinde, yüzlerce iri yengecin sert, çatırtı sesleri çıkartarak onlardan kaçmaya başladıklarını gördüler. Bir yengeç çıplak ayağının üstünden geçince adamlardan biri elinde olmadan hafif bir çığlık attı. Sonra etraf tekrar sessizliğe büründü. Aceleyle kumsaldan uzaklaştılar. Zaten gergin olan sinirleri kopacak noktaya gelmişti.

Rıza, Hanji'yi öne itmiş, herhangi bir hainlik yaparsa diye kılıcını çekerek peşinden gidiyordu. Adam oldukça istekli görünüyordu ama Rıza işi şansa bırakmayacaktı. Hanji onlara konutun durdukları yerin neredeyse tam üstünde tepede olduğunu söylemişti. Konut, o gece geçtikleri kanalın kıvrımındaki bir koyun çevresine konuşlanmış olan şehrin batısındaydı.

Neyse ki ormandaki böceklerin gürültüsü sessiz hareket etmekte deneyimsiz olan adamların beceriksizliğini gizliyordu. Karanlıktı ve ağır yükler taşıyorlardı: Yunan Ateşi çanakları ve Gök Gürültüsü bombaları ile Talon'un çok etkili olduğunu keşfettiği birkaç küçük varil ateş tozu. Talon bunun kapı gibi şeyleri patlatarak açmak için çok yararlı olabileceğini söylemişti. Rıza istemese de razı olmuştu, çünkü bütün varlığı gizli hareket etmeye bağlıydı.

Gittikleri patika çok kullanılmıştı ama dardı ve sürtünüp duran kalın çalılar ve kıvrık asmalar yüzünden Rıza bunların yılan veya bir tür orman sakini olduğunu düşünüp ürkerek geri çekiliyordu; Rıza yılanlardan nefret ediyordu. Onlar yürürken karanlıkta göremedikleri bir şeyler yollarından kaçışıyordu ve Rıza o yolu kullanma haklarına karşı çıkacak tehlikeli bir şeyle karşılaşmamaları için dua ediyordu. Aşırı nemden ter içinde kalmıştı ve ormanda tepeyi tırmanırken gözlerini kısarak Hanji'nin karanlık siluetinin ötesini görmeye çalışıyordu.

Ormanın seyreldiği bir yere gelmeleri bir saatlerini aldı ve kendilerini insanların temizlediği açık bir alanın kenarında buldular. Rahatlayarak ormandan çıkınca önlerinde konutun yüksek duvarlarını ve aşağıda doğudaki limanın donuk ışıklarını gördüler. Şimdiye kadar iyi, diye düşündü Rıza. Rehberleri onları yanlış yönlendirmemişti.

Hanji durdu ve Rıza'nın yanına gelmesini bekledikten sonra kolunu tutup yukarıdaki mazgalları işaret etti. Rıza başını kaldırınca bir nöbetçinin karanlık siluetini gördü. Surun üstünde yavaşça yürüyen nöbetçi aşağıda ormanın kıyısında toplanmış konuklardan habersiz görünüyordu. *Deniz Kartalı*'nın adamları gölgelerin içine çekildiler.

"Siz burada kalacaksınız," diye fısıldadı Rıza Hanji'ye. Ortadan kayboldu ve duvarın dibinde tekrar göründü. Sonra olağandışı bir şeye tanık oldular. Rıza neredeyse altı metre yüksekliğindeki duvara sanki dik bir yüzeyde yürüyormuş gibi tırmandı. Tepeye ulaştı ve siperden gölgelerin arasına yuvarlanarak bekledi. Nöbetçi ara sıra kayıtsız bir ifadeyle duvardan aşağıya göz atarak ve sallana sallana yürüyerek geldi. Ona neyin vurduğunu hiç anlamadı ama bir saniyede işi bitmişti. Rıza her zamanki taktiğine başvurdu. Adamı sanki dinlenmek için duvara yaslanmış gibi mızrağının üstüne dayayarak dik tuttu.

Sonra diğerlerine işaret etti. Herkes hızla duvarın dibine geldi ve bir alarm verilip verilmediğini duymak için hepsi hareketsiz bekledi. Sonra Rıza'nın ıslığıyla Tarif duvardan uzaklaşarak ona bir ip fırlattı. Rıza ipi bağladı ve Tarif'e tırmanmalarını işaret etti. Tarif ve Daran da dâhil dört adam yanına çıkınca Rıza ipi sertçe çekti.

Bu Hanji de dâhil diğerlerinin duvarın etrafından yürüyüp ana kapıya gidip beklemeleri için bir sinyaldi. Bu arada Rıza duvar boyunca ana kapının bulunduğu alana doğru ilerledi. Orada da sessizce işlerinin bitirilmesi gereken nöbetçiler olacaktı.

Duvar boyunca hızla yürüdüler ve pavyon bölgesine geldiler. Ay bir bulutun ardından çıktı ve herkes gölgelerin içine karıştı. Beklerken Rıza havayı kokladı. Nemli havada aşağıdaki karanlık yerleşkeden gelen leş kokusu çok kuvvetliydi. Aşağıya bir göz attı ve koyu gölgelerin arasından çıkarak yerleşkenin ortasındaki bir ağacın yanında duran kocaman bir gölge görünce irkildi.

Ensesindeki tüyler diken diken oldu. "Pedar Sag!" dedi, nefesi kesilerek. Çin'de resimlerini gördüğü için kaplanlara biraz aşinaydı. Hatta onun resminin olduğu bir çömlek bile kullanmıştı. Kaplan, Çin kültürünün bir parçasıydı ama Rıza daha önce hiç canlı bir kaplan görmemişti ve bu, pavyonun güvenliğinde bile, korkutucu bir deneyimdi. Bulutlar ayrıldığı zaman ay ışığı, omuz yüksekliğinin beline kadar geldiğini tahmin ettiği gövdesi

çizgilerle kaplı olan hayvanı aydınlattı. Hayvan kuyruğunu sağa sola sallayarak dosdoğru ona bakıyordu ve sonra hırladı: bu, Rıza'nın duyduğu en tehditkâr ve hafif gürlemeydi.

Adamlarından biri de hayvanı fark etmiş olmalıydı ki ağzından elinde olmadan korku dolu bir inilti döküldü. Rıza harekete geçip adamların siniri bozulmadan önce buraya halletmeye geldikleri işi yapmaya koyulmaları gerektiğine karar verdi. Gözlerini zorla aşağıda volta atan hayvandan ayırarak kalktı ve çabucak ana koridora indiğini hatırladığı merdivene doğru ilerledi. Koridorun sonundan hafif bir ışık geliyordu; diğerlerine onu izlemelerini işaret ederek sessizce ve dikkatle merdivenden inip açıklığa yöneldi. Rıza'nın daha önce bulunduğu ve konutun ana salonu olarak hatırladığı odaya girdiler. Vakit gece yarısını çoktan geçmiş olmasına rağmen hâlâ duvarlardaki girintilerde gaz lambaları yanıyordu. Odanın diğer tarafından hafif bir ses geliyordu. Herkes olduğu yerde dondu ve bütün gözler karanlığı taradı. Yavaş yavaş bir şey karanlığın içinden çıkarak lambaların loş ışığında taş zeminde ilerlemeye başladı. Rıza buz kesti. Bu bir yılandı, gördüğü en büyük yılandı ve içeri girenleri incelemeye geliyordu. Hiç düşünmeden kılıcını kınından çıkartarak önünde tuttu.

Rıza'nın etrafındaki adamlar korkuyla geri çekildiler, hatta biri boğazından paniğe kapıldığını belli eden boğuk bir ses çıkartarak merdivenden çıkmaya bile davrandı. Rıza fısıldayarak oldukları yerde kalmalarını söyledi ve kılıcını iki eliyle kaldırmış halde odanın içine doğru ilerledi. Eğer bu sadece bir piton olsaydı korkacak bir şey olmazdı fakat adamları arasında daha fazla paniğe yol açmadan Rıza'nın ondan kurtulması gerekecekti. Devasa yılan yavaşça sürünerek odanın ortasına doğru gelirken göğsünün içindeki kalbi deli gibi çarpıyordu.

Yaratık onu fark ederek durdu, sonra başını kaldırdı ve Rıza en çok korktuğu şeyi gördü. Başının arkasında geniş bir sorguç vardı ve Rıza ölümcül bir kobrayla karşı karşıya olduğunu anladı. Yılanın başıyla arasında üç metre bile yoktu ve göğsüyle aynı hi-

zadaki çatal dili havayı kokluyordu. Rıza dojo'da öğrendiği gibi nefesini kontrol etmeye çalıştı. Yere sağlam basarak hayvanı dikkatle izlemeye başladı. Kılıcının ucu başıyla aynı hizadaydı. Kaybedecek zamanı olmadığını biliyordu; arkasındaki adamlarından yayılan korkuyu hissedebiliyordu.

Yılan sokmak için başını geriye çekti. Rıza ileriye doğru bir adım attı ve bunu yıldırım gibi hızla ve akıcı bir hareketle yana ve yukarı doğru bir hareket izledi. Kılıcın çeliği parladı ve arkasındaki adamların gördüğü son şey havada uçan ve tok bir sesle ve etrafa kanlar sıçratarak yere düşen başı oldu. Vücudunun geri kalanı Rıza'nın ayaklarının dibinde kasılarak kıvrandı. Arkasında bütün adamlarının bir ağızdan rahat bir nefes aldığını duydu. Rıza da rahatlayarak kılıcını indirdi ve derin bir nefes alarak ellerinin titremesini durdurmaya çalıştı.

Sing'in bekçi köpeği ölmüştü.

"Gelin!" dedi adamlarına ve ana kapıya yürüyerek biraz aralayıp içeri baktı. Kapının yanındaki adam uyuyordu. Hepsi süzülerek kapıdan girip açık avludan hızla geçip gölgelerin arasına karıştılar. Rıza uyuklayan adamlarla ilgilenmeyi adamlarına bıraktı. İki muhafız hemen hiç ses çıkarmadan öldü ve kapı rahatça açıldı. Kapının demir menteşesinin gıcırdamasına rağmen ne uyanan oldu ne de bakmaya gelen. Ormandan gelen kurbağa seslerinin korosunda konutun sakinlerini alarma geçirecek bir şey yoktu.

Rıza kapıdan süzülerek geçen Hanji'nin yakasına yapıştı ve sert bir sesle kulağına fısıldadı. "Bana bir kaplan olduğundan bahsetmemiştin. Bir kobra olduğunu da söylemedin."

"Kaplan kafeste tutuluyor, efendim. O idamlarda kullanılıyor. Ben... benim yılandan haberim yoktu, yemin ederim," dedi adam sızlanarak. "Konutta canavar bir muhafız olduğu söylentisi vardı ama buraya sadece iki defa geldim, onun için bilmiyordum!" İkna olmayan Rıza adamı sarstı. Burada hoşuna gitmeyen bir şey vardı.

"Efendi Sing'in dairesi nerede?" diye sordu, adamlarının

ana kapının karşısına küçük bir varil koymalarını izlerken. Takip edenleri engellemek için buna ihtiyaçları olabilirdi.

Hanji ana binaya bağlı bir dizi yapıyı işaret etti. "Ben buraya geldiğimde kimsenin ana girişin diğer tarafına gitmediğini fark ettim. Bize oradan uzak durmamız söylendi. Orada onun özel daireleri var. Hiç içine girmedim. Şuradakiler de hizmetkârlar ve muhafızlar için," diye fısıldadı, emin olmayan bir sesle diğer tarafı işaret ederek.

Rıza iki adamı kapıda bırakarak diğerlerini hızla ana binaya götürdü. Büyük süslü kapıyı dikkatle aralayıp göz attıktan sonra içeri girdiler. Burada daha çok lamba vardı; bazıları sönmüştü ama koridoru, kemerleri ve girişleri aydınlatacak kadar ışık vardı. İçerisi çok sessizdi. Sessizce içeri kaydı ve sonra Hanji'ye baktı. "Nerede?" diye sordu.

Hanji ellerini kaldırarak omuzlarını silkti. "Bilmiyorum, efendim. Tanrı şahidimdir ki bilmiyorum."

Rıza ona öfkeli bir bakış atarak diğerlerinin yanında beklemesini söyledi. Sonra altı odayı gözden geçirmeye koyuldu. Bir hayalet gibi hareket ederek birkaç kilerle, her birinde lüks bir yatağın içinde uyuyan bir kadının bulunduğu yatak odalarını buldu. Kadınların tek başına uyuduğundan emin olduktan sonra onları bıraktı. Üstünde açamadığı bir asma kilit olan bronz kapılı bir oda vardı. Sonra diğerlerinden daha büyük, daha zengin döşenmiş ve havada bir kadın kokusu olan bir odaya geldi.

Rıza karanlıkta bile bunun efendinin odası olduğunu anladı. Yatağa yaklaşınca hislerinin doğru olduğu ortaya çıktı. Yatakta uyuyan iki kişi vardı; biri Sing'e benziyordu, diğeri ise kesinlikle bir kadındı. İkisi de çıplaktı, hava o kadar nemliydi ki üstlerini örtmeden ipek çarşafların üstünde uyuyorlardı. Rıza onun nasıl hakkından geleceğini düşünerek uzun bir süre uyuyan adamın sakallı yüzüne baktı. O anda oracıkta onu öldürmek çok kolaydı ama aklına başka bir fikir geldi.

Kılıcının ucuyla Sing'i dürttü. Sing hemen uyandı ama gözlerini açıp kılıcının ucunu boğazına dayayarak tepesinde diki-

len tehditkâr silueti görünce nefesi durdu. Yalvarır gibi bir elini kaldırdı. "Yapma," diye fısıldadı, tekrar nefes almaya başladığı zaman.

Rıza ona yataktan çıkmasını ve kadını uyandırmamasını işaret etti. Uysal bir şekilde itaat eden Sing'i çıplak halde kapıya doğru iteledi. Sing koridorun loş ışığında korkmuş ve zayıf görünüyordu.

"Kimsin? Ne istiyorsun?" diye sordu, kendini toplamaya çabalayarak. Çıplaklığı ve karşısındaki siluetin gizemli görünüşü göz önüne alınacak olunursa bu zordu; Rıza'nın yüzü bir peştamalla sarılıydı ve sadece gözleri açıktaydı. Bu adamla ilgili bir şey Sing'e onun gözünü korkutamayacağını veya ona hükmedemeyeceğini söylüyordu ve en korkunç olanı da buydu. Sing etrafındaki herkese korkuyla hükmetmeye alışmıştı.

"İşimiz bittiğinde öğrenirsin," dedi Rıza adama, fısıldayarak.

"Sana para verebilirim!" diye kekeledi Sing. "İstediğin kadar zengin olabilirsin. Eğer hayatımı bağışlarsan seninle paylaşabileceğim kadar büyük bir hazinem var."

"Neredeymiş bu hazinen?" diye sordu Rıza.

Sing koridorun aşağısındaki bronz kapıyı işaret etti. "Orada. Hayal bile edemeyeceğin kadar çok! Hepsi benim ve hayatımı bağışlarsan onları seninle seve seve paylaşırım!" diye yakardı.

"Aç kapıyı!" dedi Rıza, adamı kabaca kapıya doğru iterek.

"Anahtar gerek," diye karşı koydu adam, "yatak odamda."

Çıplak sırtına dayanmış kılıçla birlikte Sing kadının hâlâ uyumakta olduğu yatak odasına gitti. "Giyin ve anahtarı al," diye emretti Rıza.

Rıza adamı dikkatle izlerken Sing bir dolaba yaklaştı. Ama karanlıkta Sing'in bir bıçağı çabucak giysisinin içine sokuverdiğini fark etmedi; bu arada Rıza'nın dikkatini dağıtmak için büyük bir demir anahtarı işaret parmağına takarak yükseğe kaldırdı.

Rıza, Sing'in geçmesi için geri çekildi ama Sing üzerine saldırdı. Bıçak uzundu ve eğer derine girseydi Rıza'nın bağırsakla-

rını dışarı dökebilirdi. Ne var ki Sing rakibinin tepkisini hafife almıştı. Rıza yana çekilerek kılıcını Sing'in koluna vurdu. Adamın önkolu ile bıçak yere düştü ve Sing acıyla feryat etti. Yüzünde dehşet dolu bir ifadeyle, kan fışkıran kesik kolunu tuttu. Rıza son vuruşu yapmak için kılıcını kaldırdı ama adamın bu kalleşliği duraklamasına neden oldu.

Sing'i baygın halde yere bıraktı ve yere düşen anahtarı aldı. Yataktaki kadın Sing'in çığlığıyla uyanmış, dehşet içinde bağırıyordu. Kaybedecek zaman yoktu. Rıza yatağın üstüne sıçradı ve kılıcının kabzasıyla kadının çenesine vurarak kendine gelmeye başlayan Sing'le ilgilenmek için geri döndü. Aceleyle adamın kesik kolunu sardı. Alarm sesleri gelmeye başlamıştı. İnleyen adamı ayağa kaldırdı ve sürükleyerek koridora çıkartarak bronz kapıya götürdü. Adamları kaygıyla koridora doğru geliyordu. O sırada bacağında bir ıslaklık hissederek aşağı baktı. Pantolonu kendi kanıyla ıslanmıştı; Sing onu tehlikeli bir şekilde yaralamıştı ancak henüz acı duymuyordu.

"Burada durmamız gerekiyor!" dedi Rıza adamlara, Sing'i iki adamın kollarına fırlatarak. "Onu tutun ve sakın kaçmasına izin vermeyin. O bizim çıkış yolumuz." Zorlukla nefes alan ve inleyen adamı tutarlarken Rıza anahtar ve kilitle uğraşmaya koyuldu. Asma kilidi halkasından çıkardı, demir sürgüleri çekti ve kapıyı açtı.

"Sen yaralısın, Rıza!" diye bağırdı Daran, belindeki kırmızı lekeyi göstererek.

"Önemli bir şey değil. Harcayacak vaktimiz yok," dedi Rıza sertçe.

Oda zifiri karanlıktı, onun için yakındaki bir lambayı alarak kapının girişinde havaya kaldırdı. Sonra hızla nefesini içine çekti. Adamları da kapı girişinde yanına geldi ve onlar da ağızları açık halde karşılarındaki manzaraya bakakaldılar. Altın ve inci dolu sandıkların yanında gümüş külçeler yığılmıştı. Kutuların üstüne pahalı halılar ve ince ipekler serilliydi. Kapalı başka sandıklar da vardı ama Rıza onların içinde ne olabileceğini tahmin ediyordu.

"Taşıyabileceğiniz kadarını alın ama gitmemiz lazım!" diye emretti adamlarına, peştamalını sıkıca beline sararken. Canı yanmaya başlamıştı. Gözüne bir şey ilişti ve onu alması gerektiğine karar verdi. Uzanıp onu ipek bir kumaşın altından çekti. Bunu yaparken bir Chogan oyununu seyrediyormuş gibi tuhaf bir duyguya kapıldı.

"Gitmeliyiz!" diye tekrarladı aceleyle, diğer odadan gelen sesleri duyunca. Aldığı şeyi bir ipek kumaşa sararak adamlarından birine uzattı. "Bunu sakın düşürme," diye emretti.

Adamlar gönülsüzce oradan ayrılmaya başladılar. İki adam koridora çıkan kadınlara silahlarıyla tehditkâr hareketler yapınca kadınlar çığlık atarak odalarına kaçtılar. Adamlar güldü. Adamların canı fena halde kadınların peşinden gitmek istiyordu ama Rıza adamlarının yozlaşarak tecavüzcü ve yağmacı bir güruha dönüşmesini istemiyordu, onun için onları sert bir sesle uyardı. Adamlar kadınların olduğu tarafa özlem dolu gözlerle baksalar da hiç sorgulamadan itaat ettiler. Grup şimdi altı küçük sandıkla birkaç çuval gümüş ve Rıza'nın adamlardan birine verdiği ve iyi korumasını söylediği iri bir nesneyi taşıyordu.

"Bu taraftan!" diye seslendi Rıza tekrar büyük salona doğru ilerlerken, adamları istemeden odadan çıktı. Büyük salona doğru giderlerken Rıza seslendi.

"Daran, ben kapıyı açtığım zaman şu gök gürültüsü toplarından birini hazine odasının içine at."

Daran hemen bombayı yaktı ve Rıza odanın kapısını açınca odanın içine atıp hemen geri çekildi, bu esnada Rıza da kapıyı çarpıp kapatarak bir sürgüyü çekti.

Kapalı hazine odasının içindeki patlama boğulmuş bir gök gürlemesine benzer bir ses çıkardı ve kapı bel verdi. Ana salona bakmakta olan adamlardan biri telaşla seslendi.

"Salonda adamlar var, Efendi Rıza! Ne yapacağız? Bu tarafa geliyorlar!"

Bu sorun demekti. Rıza hızla düşündü.

"Bir tane daha, Daran!" diye emretti ve Daran'ın tıslayan bombayı içeri atması için kapıyı açtı; şimdi birkaç muhafız kan içinde kalmış zeminde koşarak onlara doğru geliyordu. Kapıyı çarparak kapattı ve kulaklarını sağır eden, kapıyı eğen ve duvarları titreten patlamayı bekledi. "Bunlar güçlü silahlar!" dedi, etrafında toplanan adamlarına sırıtarak.

Biri güldü ve sonra diğerleri de avın kokusunu alan yırtıcı av köpekleri gibi uluyarak ona katıldı. Rıza kapıyı açtı ve adamları taş kesilmiş ve yaralanmış muhafızlarla dolu odaya akın etti. İkisi onları durdurmaya davrandı ama Rıza'nın kılıcının iki darbesiyle yeri boyladılar. Arkasındaki adamlar koşarak ilerlerken hareket eden her şeyi kesiyorlardı. Yer yılanın ve insanların kanıyla kaplanmıştı; kayarak ve yalpalayarak diğer taraftaki girişe koştular.

Rıza ana kapıdan geçip dışarı çıktığı zaman şimşek gibi bir parlama oldu ve kapıların olduğu bölgeden kulakları sağır eden bir patlama sesi geldi. Sanki hava sıkışarak kulaklarına baskı yapmış gibiydi. Toprak testiler parçalandı, pirinç lambalar takırdayarak yere düştü. Adamlar dizlerinin üstüne çökerek taşıdıklarını yere düşürdü ve küfrederek elleriyle kulaklarını kapattı. Patlama kapıların olduğu yerden geliyordu, onun için Rıza orada bıraktıkları iki adamın içeriden gelen gürültüleri duyup gitme zamanının geldiğini anlamış olduğunu tahmin etti. Böylece arkalarında bir ayrılık hediyesi bırakmışlardı. Artık kapı falan olmayacaktı.

"Kaçmasın sakın!" diye bağırdı Rıza, Sing'i tutan iki adama, hepsi ayağa kalkıp var güçleriyle pavyona çıkan taş merdivene koşarken. Artık konutta herkes uyanmıştı. İnsanlar avlulara dökülüyordu ama çoğu ana girişe koşuyor ve merdiveni koşarak tırmanan adamların gözden kaybolan sırtlarına doğru mızraklar fırlatılıyordu. En arkadaki adamlarını kaybettiler; mızrak hedefini bulunca adam acıyla inleyerek geriye doğru öfkeli muhafızların ayaklarının altına düşerek öldü.

Diğerleri taşıdıkları hazinenin ağırlığıyla zorlanarak pavyonun yakınındaki duvarın üstüne çıktılar. "Aşağıdakilere bir Yu-

nan Ateşi atın," diye bağırdı Rıza. Biri diz çökerek çakmak taşlarını birbirine vurdu. Bombaya bağlı kumaşın üstüne bir kıvılcım düştü, tüttü ve biri hafifçe üfleyince alev aldı. Bir an içinde yanmaya başladı ve adam ayağa kalkarak onu merdiven açıklığına doğru fırlattı.

Bir çarpma sesi duyuldu, sonra parlak bir alev merdiveni aydınlattı ve bunu aşağıdan gelen feryatlar izledi. İki adamın tuttuğu Sing şimdi yüksek sesle bağırarak adamlarının peşlerinden gelmesini emrediyordu. Yarasının verdiği acıya rağmen hâlâ öfke içindeydi.

"Kimi kaybettik?" diye sordu Rıza adamlarına.

"Hanji'yi, Efendi Rıza," dedi tayfalardan biri. "Mızrak saplandığında tam önümdeydi."

"İşte ilahi adalet diye buna derim," diye mırıldandı Rıza. Sonra dikkatini Sing'e çevirdi.

"Seni kaplana atacağım, pislik herif!" Sing bir çığlık attı. "Siz hırsız ve korsansınız! Düşünebildiğim en kötü kadere mahkûm olacaksınız!" Öfke yüzünden manasız konuşan Sing dudağının kenarından salyası akarak sustu. Rıza'ya doğru tükürdü ama Rıza gömleğindeki tükürüğü sakince temizleyerek, "Korsan olan sensin, Efendi Sing," dedi. "Gemimize senin adamın Amar saldırdı. Bizim sana ne zararımız oldu? Hizmetkârınla gemin denizin dibini boyladı." Sesi buz gibi soğuktu.

Adamlar *Deniz Kartalı*'nın mürettebatına saldırmak için merdiveni tırmanmaya çalışıyordu ama oklar ve mızraklar onları geri tutuyordu. "Onlara bir çanak daha fırlatın, bu dikkatlerini çeker," dedi Rıza. Adamlarından biri acımasızca gülümseyerek hemen bir çakmaktaşı çıkardı. Bir dakika içinde yağ fünyesi yanıyordu. Adam iyi yandığından emin olduktan sonra çanağı karanlık merdivene doğru atarak geri çekildi. Ortalık aydınlandı, sonra aşağıdan daha çok çığlık ve feryat geldi. Bunu kargaşayı iyice artırma ve yangın çıkarma umuduyla bir Gök Gürültüsü Topu izledi.

Sing ağzı açık ona bakakaldı. "Siz gemimi mi batırdınız?" dedi kekeleyerek.

"Adamların arkadaşımı, kaptanımızı öldürdü. Burada olmamızın nedeni bu," dedi Rıza.

Sing hakaretler ve küfürler yağdırmaya başladı. Rıza mücadele eden esiri duvarın kenarına doğru itince yüzü ona dönük olan Sing başına neler geleceğini anladı. "Hayır! Hayır!" diye bağırdı, yüzü korkudan bembeyaz kesilerek göğsüne dayanan kılıçtan geri geri kaçarken. Rıza kılıcını Sing'in kaburgalarına doğru itti ve Sing dengesini koruyamayarak aşağı düştü.

"Hayır!" diye bağırdı tekrar, sırt üstü yere düşerken. Hepsi çığlığını, Sing yere çarparken çıkan boğuk sesi ve bunu izleyen dehşet dolu feryadı duydular. Rıza duyması gerekeni duymuştu. Kaplan avının üstüne kapanırken aniden kesilen ıstırap dolu korkunç çığlıkları dinlemek için beklemedi.

Liderlerinin öldüğünden habersiz olan muhafızlar bir yerlere tutunarak yukarı çıkmaya çalışıyorlardı ama bir Gök Gürültüsü Topu dar merdiven yolunda kulakları sağır eden bir gürültüyle patlayarak onları aşağıda tuttu. Aşağıda başlayan bir yangın binadaki kargaşayı daha da artırdı. Rıza duvardaki ipe gitti, adamları hâlâ çuvalları ve sandıkları tutarak teker teker aşağı indi ve sonra son sürat ormanın karanlığına doğru koştular.

Rıza son iki adamını bekledi, sonra o ve adamları duvarın o kısmındaki giriş yoluna bir varil toz daha koydular, fitili yaktılar ve hızla ipten aşağı inerek ormanın sığınağına koştular. Gökyüzünü aydınlatan bir parlama oldu, sonra yeri sarsan ve havayı titreten bir patlama duyuldu. Rıza duvarın tepesine baktı ama toz duman yüzünden hiçbir şey göremedi.

Dönünce tökezledi, neredeyse düşecekti, yarası acıdı ama kendini topladı ve adamlarının arkasından koşarak patikadan deniz kıyısına indi. Koşarlarken bütün ormana çarptığı kişiyi öldürecek kadar büyük taşlar yağıyordu.

Ah, Kaptan! Kaptanım! Korku dolu yolculuğumuz bitti;
Gemi her azabı atlattı, aradığımız ödül kazanıldı;
Liman yakın, duyuyorum çanları, insanlar sevinç içinde.
Gözler izlerken sakin omurgasını, gemi amansız ve gözü pek.

Walt Witman

Bölüm 35

Seyrüseferci

Talon elini sıkıca tutan Ravan'ın yanında duruyordu; Cennet'le Rüstem de hemen yakınlarındaydı. Aslında geminin bütün mürettebatı şimdi kenarda toplanmış, Sing'in konağının bulunduğu karanlık tepeye doğru bakıyordu. Gece yarısını bayağı geçmişti ve karaya çıkan grup gözden kaybolalı bir buçuk saat kadar olmuştu.

Aniden bir parıltı gördüler ve gürültülü bir patlama duydular.

"Başladı," dedi Talon kısaca. Ravan elini daha da sıktı.

Kısa bir süre sonra bunu bütün tepeyi aydınlatan daha büyük bir patlama izledi. Sonra gece karanlığa ve sessizliğe gömüldü. Herkes Rıza ile adamlarının kıyıda görünmesini beklerken gemideki kimse konuşmuyordu.

Bu şüphe ve kaygıyla dolu uzun bir bekleyişti. Bir saat sonra küreklerin şapırtısını duydular ve iki sandal göründü. Herkes müthiş rahatlamıştı. Gemidekiler sandaldakileri güverteye çekmeye koştular ve adamların taşıdığı sandıklarla çuvalları yere atarak çıkmalarına yardım ettiler.

Ama geri dönenler pek mutlu görünmüyordu; bir sorun vardı. Talon meşalelerin ışığında adamların gergin ve asık suratlarını görebiliyordu.

"Ne oldu? Başardınız mı?" diye sordu. Sözleri bazı mırıltılarla karşılandı. Tayfalardan birinin elindeki meşaleyi kapıp boş yere Rıza'yı aradı. Daran hızla merdivenden çıkıp durumu anlattı.

"Rıza, Talon! Yaralandı ve orada bayıldı."

Cennet bir çığlık attı ve Vakkas onu yakalayıp Ravan'a vermeseydi düşecekti; Ravan ağlayarak onu tuttu.

Daran ellerini ovuşturup duruyordu. "Kanamayı durdurduk ama çok dikkatli getirilmesi gerekiyor."

Rıza'yı gemiye getirmek için hiç vakit kaybetmediler. Meşalelerin titrek ışığında adamlar onu büyük bir dikkatle taşıyarak usulca güvertenin üstüne bıraktılar. Biri başının altında dürülmüş bir çuval koydu.

Kaptan olarak rolünü hatırlayan Talon hemen sandalların yukarı çekilmesini ve Abdullah'a demir alıp yelkenleri çekmesini emretti. Gemiyi geri götürerek dar kanalda çevirmeleri gerekiyordu. Bunu yapmak için denizci olmak gerekiyordu ve sadece Vakkas'la Abdullah nasıl yapılacağını biliyordu.

Vakkas bağırarak emirler vermeye başladı. Gemi kanalda ilerlemeye başlarken Talon hâlâ birkaç tayfanın kaygıyla konuşarak etrafını sardığı Rıza'nın yanına gitti. Abdullah kalabalığı iterek yol açarken, "Kaptana yol verin!" diye bağırıyordu. Adamlar saygıyla geri çekildiler. Bazıları, "Kaptan geliyor. Yol açın," diye mırıldandı. Abdullah hiç vakit kaybetmeden gemiyi kanaldan açık denize çıkarmak için hepsini işe koştu.

Talon bunların hiçbirini fark etmedi, midesinde kötü bir ağrı vardı. Diz çöktü ve adamlara meşaleleri biraz daha havaya kaldırmalarını söyleyerek kanlı kumaşı kaldırdı.

Gözlerini kısıp yaraya baktı ve gördüğü karşısında neredeyse ağlayacaktı. Rıza hızlı verdiği tepki sayesinde hayatını kurtarmıştı. Yara derindi ve çok kan kaybetmişti, bu kadar zayıf düşmesinin nedeni de buydu ama iyi bir bakımla yaşayacaktı. Bıçak kaburgalarının altını, gövdesi boyunca kesmişti ama hiçbir haya-

ti organına denk gelmemişti ve hiçbir organı da görünmüyordu. Talon bezi yerine koyarak, "Yaşayacak," dedi. "Kötü yaralanmış ama Tanrı'nın izniyle, üstesinden gelebiliriz."

Kendilerini tutan adamlar rahatlayarak sevinçle bağırdılar. Bazıları ağlayarak birbirlerinin etrafında dans etti.

"Onu aşağı götürün ve onunla ilgilenebileceğim bir masanın üstüne yerleştirin. Dikkatli taşıyın!" İnsanlar özenle Rıza'yı kaldırdı ve büyük bir itinayla aşağıya taşıdılar.

Talon güvertenin üstündeki karmaşaya baktı. "Tarif, nedir bütün bunlar?" diye sordu, koluyla çuvalları ve sandıkları göstererek.

"Bir hazine bulduk, kaptan," dedi Tarif gülerek. "Ve Rıza bunu sana vermemi söyledi." Sandıkların yanında duran ipekle sarılı bir şeyi uzattı.

"Hepsini aşağıdaki kamarama götür, Tarif. Bu işi sana bırakıyorum. Yusuf, ona yardım et," diye emretti Talon. Kafası hazineyi düşünemeyecek kadar Rıza'nın yarasıyla meşguldü. Kendisine kaptan denildiğinin bile farkında değildi.

"Daran, aşağı in ve Rıza'ya bak. Kanamayı durdurmak için yarasının üstüne temiz bez koy. Ben de birazdan geliyorum," dedi. Adamlar hemen itaat ettiler.

Vakkas'la Abdullah'a gemiyi kanaldan çıkarmalarını ve açık denize çıktıklarında ona haber vermelerini söyledi. Sonra Ravan'la Cennet'in yanına gitti. "Yaralanmış ve kan kaybı yüzünden bayılmış ama yarasını dikip temiz tuttuğumuz sürece iyileşecektir. Cennet, ona bakmak sana düşecek," dedi.

Ravan rahatlayarak içini çekti. Cennet ona sarılarak omzunda ağladı.

"Kanamayı kesip dikiş atmak için hızlı çalışmalıyız. Benimle aşağı gelin; yardımınıza ihtiyacım olacak," dedi Talon onlara.

***

İki gün sonra, Talon'un eğer hesaplaması doğruysa onları Langabalus adalarına götüreceğini tahmin ettiği bir rotada ilerliyorlardı; orada onları Seylan'a kadar götürecek taze su ve erzak alabilirlerdi.

Talon yorgundu ama anakaraya ulaşacak kadar kuzeye geldikleri için oldukça memnundu, böylece dümeni bırakarak aşağıya, Rıza'nın uyanık olup olmadığına bakmaya gitti. Cennet'i tükenmiş ve solgun bir halde yanında uyuklarken buldu. Rıza bir şiltenin üstüne yatırıldığından beri yanından ayrılmamıştı. Rıza uyanıktı ve yarasına rağmen her zamanki neşeli halini geri kazanmıştı.

Kurbağa gibi bir ses çıkartarak Talon'u selamlayınca Cennet uyandı. Başını iki yana sallayarak baykuş gibi Talon'a baktı; Talon gülümseyerek ona yatağa gitmesini söyledi. Cennet, Rıza'yı öperek gönülsüzce giderek iki adamı yalnız bıraktı.

"Eğer mürettebattan duyduğum hikâyelere inanacak olursam, sen bir kahramansın, kardeşim," dedi Talon, Rıza'nın elini tutarak. "O halde dönünce beni çok korkuttun. Daran çok üzülmüştü, diğerleri de öyle."

"Dikkatsizlik ettim, kardeşim. Sing'i öldürmem gerektiği zaman öldürmedim. Ama öldürseydim hazinesini asla bulamazdık! Üstelik kaplan için de bir öğün oldu." Güldü, sonra yarası acıyınca yüzünü buruşturdu.

Talon gülümsedi. "Yani kurbanlarına yaşatmaktan zevk aldığı şeyin kurbanı oldu. Kaderi bundan daha iyi olamazdı!"

"Yanımda getirdiğim şeye baktın mı?" diye sordu Rıza. "Hsü bir tür ödülden bahsetmemiş miydi? Bir gece Chogan hakkında konuşuyorduk. Bize Çinlilerin İran'da kazandığı bir polo ödülü hakkındaki bir efsaneden söz etmişti."

Talon o konuşmayı hatırlayarak başını salladı. Yıldızlarla dolu bir gecede güvertede serin havanın keyfini çıkartıyorlardı. Chogan bahsi açılmıştı ve Hsü asırlar önce kaybolan harikulade bir ödül hakkında bir efsane anlatmıştı.

"O ödül bu mu? Henüz bakmadım. Acaba Sing'in eline nasıl geçmiş?" dedi düşünceli bir tavırla. "Muhtemelen yağmaladığı bir gemiden almıştır. Eğer gerçekten bir ödülse. Daha sonra bakarım. Sen bu kısa gezintinden geri döndüğünden beri biraz kafam meşgul. Bazılarımız küçük kızlar tarafından pohpohlanarak yan gelip yatabilir ama geri kalanlarımızın bu gemiyi yüzdürmesi gerekiyor!"

Rıza ona vuracakmış gibi yaptı ama yüzünü buruşturup sırıtarak geriye düştü. "Geri kalanlar umurumda değil, kardeşim."

Talon, "Sakın o dikişleri açacak bir şey yapma," diye homurdandı. "Onları atmak Ravan'la benim tam iki saatimizi aldı." Rıza'yı bırakarak kilere gitti ve bahsettiği nesneyi buldu. Odanın bir köşesine diğer çuvalların yanına konmuştu.

İpek kumaşı açtı ve içindekini alçak bir masanın üstüne koydu. Gördüğü karşısında nefesi kesildi.

Önündeki nesneye acımasız bir görünüşü olan iki yaratık resmedilmişti. Solda bir ejderha vardı, sağdaki hayvan ise bir aslandı. Ölümcül bir mücadele içinde gibi görünüyorlardı; ejderhanın uzun kuyruğu aslanın arka bacaklarından birine sarılmıştı, aslanın kuyruğu da arkasında havaya kalkmıştı. Her iki hayvan da arka ayakları üstüne kalkmış, gümüş bir zemin üstünde gövdeleriyle büyük bir kavis oluşturarak pençeleriyle birbirlerine saldırıyorlardı. Açık çenelerinin arasından uzun sivri dişleri görünüyordu.

Yaratıklar, aslanın yelesinden ejderhanın pullarına kadar, o kadar ayrıntılı bir şekilde oyulmuştu ki Talon'a adeta nefes aldıklarını görebiliyormuş gibi geldi. Fildişinden pençeleri ve dişleri mükemmel oyulmuştu. Aslanın öfkeli yüzünde gözlerinden birinin olduğu yer boştu ama diğer gözünde bir safir vardı, ejderhanın gözleriyse koyu kırmızı yeşimdendi ve iri kemiklerin altındaki gözleriyle düşmanına kötü kötü bakıyordu.

İki figürün arkasında, üstüne Şah Han Şah'ın tacı konulmuş altın bir güneş vardı. Güneşin ışınları bir kavis çizerek iki hayvana ulaşıyordu ama hepsi bu değildi.

Dövüşen iki hayvanın altında iki figür daha vardı: Chogan oynayan iki adam. Küçük midillilere binmişlerdi ve üstlerinde soylulara özgü kıyafetler vardı, pelerinleri uçuşuyordu, başlarında sarıklar vardı ve sopalarını bir topa vurmak üzere başlarının üstüne kaldırmışlardı. Midilliler tam sahanın ortasında duran küçük bir topa doğru dörtnala koşuyordu.

Bu mücadele çatlak, dikdörtgen bir siyah mermer üstünde gerçekleşiyordu.

Talon uzandı ve parmaklarıyla aslanın omzunu okşadı. Aniden başı döndü; kamara bir an kararardı. Başını salladı, zira bağırışları, atların toynaklarının gümbürtüsünü ve toplara vuran sopaların takırtısını duymuştu. Kollarındaki ve ensesindeki tüyler diken diken oldu; nefesi kesilerek hızla elini geri çekti. Sesler aniden kesildi.

Talon sarsılmıştı. Muhteşem işçiliğin ayrıntılarına hayran kalarak ödüle ihtiyatlı bir şekilde baktı. Bir saat kadar sonra, ödüle dokunmamaya çalışarak ipek örtüyü üstüne örttü ve onu raflardan birine kaldırdı. Bu konuyu daha sonra ailesiyle konuşacaktı. Şimdilik Hsü'nün haklı olduğundan neredeyse emindi. Bu, asırlar önce yaşamış olan şaha kadar uzanan bir efsanedeki ödüldü.

Yukarı çıkıp Ravan'la Rüstem'i arka güvertede bulduğu zaman hâlâ şok içindeydi. "Talon'um!" diye bağırdı Ravan, aynı zamanda yarasını inceleyerek. Uzanıp usulca parmaklarını o bölgeye değdirdi. "İyileşiyor ama izi kalacak, aşkım. Sen iyi misin?" diye sordu kaygıyla. "Sanki hayalet görmüş gibisin."

Talon henüz bu deneyimi kimseyle paylaşmaya hazır değildi, onun için, "Sadece yorgunum, aşkım," dedi. "Sen nasılsın, Rüstem?"

"İyiyim baba", dedi çocuk mutlulukla. "Denizde seyahat etmeyi seviyorum."

"Doğru, seviyor," dedi Ravan, çocuğuna gururla bakarak.

"Yakında hesaplamalar yaparken bana yardım etmen gerekecek, oğlum," dedi Talon. "İlk büyük testimiz Langabalus ada-

larını bulmak olacak. Oradan Yakutlar Adasına* (*Seylan) kadar gitmemizi sağlayacak su almamız gerekiyor."

***

Bir hafta sonra, ana direğin tepesindeki gözcü aşağıya bağırarak sancak tarafında karanın göründüğünü haber verdi. Talon içten içe çok heyecanlıydı, ilk büyük testi geçmişti. O zamana kadar o kadar endişeliydi ki zar zor uyuyabilmişti ama artık adalara varmışlardı ve önlerindeki uzun yolculuğa başlamadan evvel su alabilirlerdi. En büyük adanın açığında demir atarak birkaç gün beklediler ve gemiye taze meyve sebzeyle, keçi ve tavuk yüklediler. Dördüncü gün şafak sökerken, bir gözleri havada ve hâlâ zaman açığını kapatmaya çalışarak Seylan'a doğru yola koyuldular.

Yolculuğun bu aşamasında, adamların getirdiği hazineleri inceleyip onlara değer biçecek zamanları oldu. Talon gördükleri karşısında donup kalmıştı. Ravan ve Cennet'le birlikte, kamarada yere serilmiş hazinelere bakakaldı. Bunları adil bir şekilde bölüştürme işi biraz zaman alacaktı. Ancak mürettebata Maskat'a döndükleri zaman hepsinin zengin olacağını bildirmişti. Kaptan Dandaşi'nin ailesine vermek üzere iyi bir parçayı bir kenara ayırdı.

Hâlâ dinlenmekte olan Rıza'yı da ziyaret etti. "Artık Cennet'le evlenebilirsin ve elini çabuk tut!" dedi dostuna.

"Onunla evlenmeli miyim?" diye sordu Rıza ciddi bir tavırla.

"Eğer evlenmezsen hepimiz seni reddederiz, Rıza'm!" dedi odaya gelen Ravan, konuşmanın sonunu duyunca.

Rıza rahatsız görünüyordu. "Ravan, benim ona verecek bir servetim yok ki, ne de olsa bir prenses o."

Ravan önce ona, sonra Talon'a baktı. "Hiç böyle bir saçmalık duymadım, Rıza! Hazineyi unuttun mu? Sen zengin bir adamsın. Hatta kendine ait bir ahır dolusu ata ve bundan çok daha fazlasına da sahip olabilirsin. Ayrıca onun seni bütün kalbiyle

sevdiğini görmüyor musun? Gerçi neden bilmiyorum ama." Ravan genç adama onu utandıran bir bakış attı.

"Rıza, gerçekten zengin bir adamsın artık, onun için artık böyle bir bahanen yok. Deve yarışı işinde Allam'a katılman bile işten değil!" Rıza yüzünü komik bir şekilde buruşturunca Talon güldü.

"Eve dönerken bunu ciddi olarak düşünmeye başlasan iyi olur, yoksa bana cevap vermen gerekecek!" diye tehdit etti Ravan onu, bir parmağını sallayarak.

Rıza gözlerini devirdi ama mutlu olduğu belliydi; Ravan'ın elini tutarak öptü. "Ailem olmasaydı ben ne yapardım?" dedi şımarık bir gülümsemeyle.

***

Üç hafta sonra, ana direğin tepesindeki gözcü yine aşağıya doğru bağırdı. "Kara göründü! Tanrı'ya şükür, kara göründü! Burası Yakutlar Adası, bundan eminim!"

Güvertedeki adamlar yaptıkları işi bıraktı ve hoplayıp zıplayarak ve kollarını havada sallayarak neşeyle bağırdılar. Aşağıdakiler de koşarak güverteye çıktı. Hepsi de güneşin kararttığı sakallı yüzlerinde sevinçli bir ifadeyle Talon'a bakıyordu.

Talon dümen güvertesinin küpeştesine yaslanarak aşağıdaki berbat görünen mürettebatına bakıyordu. İçi gururla dolup taşıyordu. Birkaç gün farkla, onun ve Rüstem'in hesaplamalarına uygun olarak karaya ulaşmışlardı. Oğluna şükretti. Rüstem'in seyrüseferci olmak için doğal bir yeteneği vardı ve Talon onun hayatında daha sonra bunun çok işine yarayacağını biliyordu. Oğlu onların en önemli yere ulaşmalarına yardım etmişti. Kaptan Dandaşi'nin seyir defterlerini ve diğer denizcilik kitaplarını incelemeleri ve Rüstem'le birlikte yaptıkları titiz gözlemler semeresini vermişti. Talon'un en ufak bir hatanın bile hepsinin hayatına mal olabileceğini düşünerek endişeden içi içini yemişti. Direkteki gözcü bağırmadan önce uykusuzluktan ve sürekli

yaşadığı endişeden tükenmiş haldeydi ama artık değil. Şimdi keyfini çıkarma zamanıydı.

"Ne diye seviniyorlar ve neden bana öyle bakıyorsunuz?" diye homurdandı Talon, dümen güvertesinde yanında duran Vakkas'la Abdullah'a. İki adam da duygulu ve ışıl ışıl parlayan bir yüzle ona bakıyorlardı.

Sonunda Vakkas, "Sana tezahürat yapıyorlar, kaptan," dedi. Bunu dişlerinin arasındaki kara boşlukları ortaya seren kocaman bir gülümsemeyle ve ellerini bir peygamberdevesi gibi havaya kaldırarak söylemişti. Abdullah'ın yüzünde de kocaman bir gülümseme vardı. Talon iki adamın onu öpmesinden korktu. Göz ucuyla Ravan'la Cennet'in de yanlarında Rüstem'le birlikte güverteye geldiklerini gördü. Onlara eliyle yanlarına gelmelerini işaret etti.

"Bir haftadır hepimiz nefesimizi tutmuş bekliyorduk, kaptan," dedi Vakkas. "Hiç birimiz seyrüseferci değiliz, o yüzden sana yardım edemezdik, yani işimiz Tanrı'ya kalmıştı... ve de sana. Eğer çok güneye gitseydik Seylan'dan sonra Afrika'ya varana kadar hiç kara görmeyecektik. Açlıktan ve susuzluktan telef olur giderdik.

"Şimdi seyrüseferci olarak becerin kanıtlandı. Artık Umman halkıyla birsin, bir nebati'sin, gerçek bir çöl ve deniz seyrüsefercisisin! Tanrı'ya şükür, şimdi hepimiz bizi sağ salim evimize götüreceğini biliyoruz, kaptan!"

"Sen de Rüstem. Sen de bir seyrüsefercisin," dedi Talon, gururdan yüzü ışıl ışıl parlayan oğluna.

Yazarın Notu

Bu kitaba başladığım zaman Ummanlı denizcilerin becerileri hakkında bir şeyler biliyordum; ancak araştırmaya devam ettikçe ne kadar az şey bildiğimi kavradım. Gittikçe daha meraklandım ve Avrupa gemileri Akdeniz'in görece sakinliğinde sadece doğrudan arkalarından gelen rüzgârla seyahat edebilirken onların neler yapabildiğine hayran kaldım. Umman ve Çin gemileri rüzgâra çok daha yakın seyredebiliyordu ve böylece az çok istedikleri her yere gidebiliyorlardı. 8. ve 12. yüzyıllardan bahsettiğimizi unutmayın.

Bu onların engin Hint Okyanusu'nu ve Çin Denizi'ni aşmalarına, ölümcül tayfunları ve siklonları atlatmalarına ve uzaktaki karalara ayak basmalarına olanak sağlıyordu. O zamanlar seyrüseferci olarak Ummanlıların ve İranlıların dengi yoktu. Seyrüsefer kitapları bu dikkate değer yolculukların nasıl başarılı olduğunu gösteriyor, üstelik ilk başlarda onlara yardım edecek bir pusula bile yokken! Bu aleti Çinliler icat etmiştir.

Ummanlı ve İranlı tüccarlar musonların, sonradan verilecek ismiyle "Ticaret rüzgârlarının" yardımıyla Hindistan ve Çin'e gidip gelerek denizde pek az Avrupalının duymuş olduğu bir "İpek Yolu" oluşturdular.

Bu yüzden Talon'un o zamanki pek çok Ummanlı gibi gemiyle Çin'e kadar gidebilmesi akla son derece yatkındır. Oraya vardığı zaman Bizans İmparatorluğu'nun bile yanında geri kalmış göründüğü bir uygarlıkla karşılaştı. Sung hanedanlığı zamanındaki inanılmaz icatları sıralamayacağım, sayıları çok fazla ama bazılarından kitapta şöyle bir bahsettim. Sung hanedanlığı o zamana kadarki Çin tarihinin en ileri ve dikkate değer dönemlerinden biriydi ve Bizans'ın birkaç yüzyıl ilerisindeydi. Bizans ve aslında Müslüman dünyası, o zamanlar ekilebilir araziler için

hâlâ kendi aralarında çekişip duran Avrupalılardan en az bir asır öndeydi.

Sung hanedanlığı hakkında tarih kayıtlarında olmayan ve belgelenmemiş hiçbir şey uydurmadım; zaten o dönem başlı başına büyüleyiciydi.

Buradaki büyük paradoks, çok ileri düzeydeki silahlarına, eğitimli insanlarına ve üretim becerilerine rağmen Sung dönemi Çin'inin 1276'da Moğollar tarafından istila edilmiş olmasıdır. Bunun nedeni, tüm ülkede ve özellikle imparatorun sarayında, çok bilgili olmalarına rağmen ülkenin karşı karşıya olduğu tehlikeyi tam olarak anlayamayan rütbeli idarecilerin ön planda olduğu gerçeğinde yatabilir. Onlar daha çok mevcut durumu korumakla meşguldüler. Bu yüzden, bugün de olduğu gibi, uygarlığın parlak ışığını karartacak olan barbarlara karşı bir siper olması bağlamında şart olan ordularına gereken dikkati göstermediler.

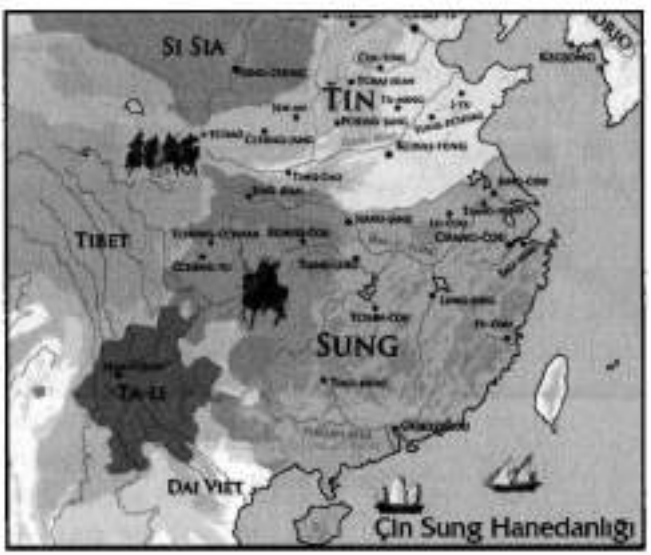
KAYNAKLAR

- Ömer Hayyam'ın Rubaiyat'ı; İran Minyatürleri, Liber Press
- China The Beautiful Cook Book, Beijing Aşçıları
- The Legendary Cuisine of Persia, Margaret Shaida
- The Valleys of Assassins, Freya Stark
- A Fool of God (Baba Tahir'in şiirleri), E. Heron Allen
- Art in China, Chaig Clunas
- Wikipedia
- Google
- Konfüçyüs
- Arab Seafaring, George Hourani
- The Art ofg War, Sun Tzu

Afrika açıklarındaki
Lamu adası

INDIA
Medine
ARABİSTAN
Muskat
Umman
Yemen
Aden
Etiyopya
Zanzibar
Talon'un
Hindistan Yolculuğu

SI SIA
TİN
TIBET
SUNG
TA-LI
DAI VIET
Çin Sung Hanedanlığı

Talon'un Çin Yolculuğu

Birinci Kitap
Kartal Yuvası
ALAMUT

İkinci Kitap
Tapınaklarının Arasında
ALAMUT FEDAİSİ

Üçüncü Kitap
Alamut'un Kalbinde
FEDAİ

Dördüncü Kitap
Alamut Tufanı Yıkar
YUNAN ATEŞİ

Beşinci Kitap
Fırtınada Bir Yolculukta
BİR ŞAHİN UÇUYOR

Alamut Trilojisi Talon Çin'de

Ejderhanın Nefesi

"Aman Tanrım!" diye bağırdı Talon, başka bir kaçış yolu bulmak için etrafına çaresizce bakarak. Hsü de etrafa bakıyordu ve sonra eliyle işaret etti. Onlara pusu kuranlardan kaçmak için tepenin diğer tarafında gidebilecekleri tek yoldan birkaç Moğol yayan olarak tırmanıyordu. Moğollar henüz onları görmemişti ve onların üstünde ve gerisinde yoğun bitki örtüsünün sakladığı arkadaşlarına bağırıyorlardı.

Talon aşağıdaki hızla akan nehre bir daha baktı ve başı döndü. Mesafe çok uzun görünüyordu. Hsü onun kolunu yakaladı. "Eğer kalırsak ölürüz," dedi; sesinde çıldırmış gibi bir tını vardı. "Müzakere etmek ister gibi görünmüyorlar. Atlamamız gerek. Ahmida Buda bizi korusun!"

ISBN 978-6055290351

